

ئەبۇبەكرى سراجىددىن

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ
بەياتى

تەرجىمە قىلغۇچى:

سابىر جان

تەكشۈرۈپ بېكىتكۈچى:

ئابدۇلباقى قاسم

ئۇيغۇر تەرجىمە مەركىزى

مۇندەرىجە

5 تەھرىردىن:

7 كىرىش سۆز

12 ئاپتور ھەققىدە

13 بەيتۇللاھ (ئاللاھنىڭ ئۆيى)

17 چوڭ زىيان

19 ۋادىدىكى قۇرەيشلەر

23 يوقالغان خەزىنىنىڭ قايتا تېپىلىشى

26 ئوغلىنى قۇربانلىق قىلىشقا ئىچىلگەن قەسەم

29 پەيغەمبەرگە بولغان ئېھتىياج

33 پىل يىلى

37 چۆل

41 ئىككى چوڭ يوقىتىش

43 خىرىستىئان مۇرتى بۇھەيرا

45 خەبرىيەت ئۇيۇشمىسى

47 ئۆيلىنىش تەكلىپلىرى

50 ئۆي

55 كەئىبىنىڭ قايتىدىن ياسىلىشى

58 تۇنجى ۋەھىي

61 ناماز

66 ئائىلەگىنى ئاگاھلاندۇرغىن!

68 قۇرەيش قارشى چىقتى

72 ئەۋس ۋە خەزرج

75 ئەبۇجەھىل ۋە ھەمزە

77 قۇرەيشنىڭ تەكلىپ ۋە تەلەپلىرى

81 قۇرەيش كاتتىلىرى

84 ئەندىشە ۋە ئۈمىد

88 ئائىلەرنىڭ پارچىلىنىشى

95 ئۈچ سوئال

100 ھەبەشىستان (ئېفىئوپىيە)

104 ئۆمەر

108 بايقۇت قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇشى

114 جەننەت ۋە ئەبەدىيلىك

117 قاينۇلۇق يىل

123	”سېنىڭ يۈزۈڭنىڭ نۇرى“
127	قايغۇلۇق يىلدىن كېيىن
130	يەسرىنىڭ جاۋابى
135	كۆچ - كۆچ
138	سۇيىقەست
141	ھىجرەت
146	مەدىنىگە كىرىش
148	ھەمكارلىشىش ۋە چىقىشالماسلىق
156	يېڭى توي
160	ئۇرۇش باشلاندى
164	بەدرىگە يۈرۈش
173	بەدرى غازىتى
181	يېڭىلىگەنلەرنىڭ قايتىپ كېتىشى
183	ئەسىرلەر
189	بەنى قەينۇقا
193	ھازا ۋە تويىلار
198	ئەسھابى سۇففە
201	مۇشرىكلەرنىڭ ھۇجۇملىرى
204	ئۇرۇش تەييارلىقلىرى
209	ئۇھۇد يۈرۈشى
212	ئۇھۇد غازىتى
222	ئىنتىقام
225	شېھىتلەرنىڭ دەپنە قىلىنىشى
230	ئۇھۇدتىن كېيىن
235	ئىنتىقام قۇربانلىرى
240	بەنى نەزىر
243	ئۇرۇش ۋە تىنچلىق
255	خەندەك
261	مۇھاسىرە
272	بەنى قۇرەيزە
278	مۇھاسىرىدىن كېيىن
281	مۇناپىقلار
284	مونچاق
287	تۆھمەت
292	قۇرەيشتىكى ئارىسالدىلىق
297	مۇتلەق غەلبە
303	ھۇدەيبىيەدىن كېيىن

309 خەيبەر

318 «كىمنى ئەڭ ياخشى كۆرسەن؟»

323 خەيبەر غازىتىدىن كېيىن

331 ئۆمرە ۋە ئۇندىن كېيىن

338 قايغۇ ۋە خۇشاللىقلار

343 سۈلھىنىڭ بۇزۇلۇشى

350 مەككىنىڭ فەتىھى

358 ھۈنەين غازىتى ۋە تائىق قورشىۋى

363 كېلىشىملەر

368 زەپەردىن كېيىن

373 تەبۇك غازىتى

377 تەبۇك غازىتىدىن كېيىن

385 دەرىجىلەر

390 كېلەچەك

393 ۋىدالىشىش ھەجى

398 تاللاش

404 مېيىتنىڭ دەپنە قىلىنىشى ۋە خەلىپىلىك

تەبىرىدىن:

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن تارتىپ پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغىچە بولغان بارلىق پەيغەمبەرلەرنىڭ ھاياتىغا دائىر قىسسىلەر «قۇرئان كەرىم» نى ئۆز ئىچىگە ئالغان بارلىق ساماۋىي كىتابلارنىڭ گامبىرىدا تەپسىلىي، گامبىرىدا قىسقىچە شەكىلدە بايان قىلىنىپ كەلگەن. ئەمما «قۇرئان كەرىم» دىن باشقا ساماۋىي كىتابلارنىڭ ھەر خىل مەنپەئەتلەرنى چۆرىدىگەن ئاساستا بۇرمىلىنىپ كېتىشى نەتىجىسىدە، پەيغەمبەرلەرنىڭ ھاياتىنى ساغلام شەكىلدە يورۇتۇپ بېرىدىغان ئەڭ ئاساسلىق مەنبە يالغۇز «قۇرئان كەرىم» ۋە پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدىن ئىبارەت بولۇپ قالغان. مۇسۇلمان يازغۇچىلار باشقا ساماۋىي كىتابلاردا بايان قىلىنغان قىسسە ياكى رىۋايەتلەرگە «قۇرئان كەرىم» نىڭ روھىغا ئۇيغۇن كېلىش ياكى كەلمەسلىكىگە قاراپ مۇئامىلە قىلىدىغان ۋەزىيەت شەكىللەنگەن. ئەمما، پەيغەمبەرلەرنىڭ ھاياتىغا دائىر ئەھلى كىتاب ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرگەن بەزى ساغلام بولمىغان قىسسە ۋە رىۋايەتلەر رابغۇزىنىڭ «قىسسە سۇل ئەنبىيا» ناملىق كىتابىدىكىگە ئوخشاش ياكى ئۇنداق ياكى مۇنداق شەكىلدە مۇسۇلمانلارنىڭ ئەسەرلىرىدىن ئورۇن ئالمايمۇ قالغان. ئۇيغۇر ئىسلام تارىخىدا رابغۇزىنىڭ «قىسسە سۇل ئەنبىيا» سىدىن كېيىن، سابىت داموللاھاجىم «شېرىن كىلام» تېمىسى ئاستىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالىنى ئىشەنچلىك قىسسەلەرنى چىقىش قىلغان ھالدا يېزىپ چىقىپ، خەلقىمىز بىلەن يۈز كۆرۈشتۈردى. 80-يىللارغا كەلگەندە مۇھەممەد خۇزەيرنىڭ ئىسلام ئالەمىدە كۈچلۈك نوپۇز ياراتقان ئەسىرى «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى» مۇھەممەد سالىھ داموللاھاجىم تەرىپىدىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىنىپ، نەشر قىلىندى. ئەمما، مىللىتىمىزنىڭ سانىغا كۆرە تولىمۇ چەكلىك، يەنە كېلىپ پەقەت بىرلا قېتىم نەشر قىلىنغان بۇ كىتاب كىتابىنى يۈرىكىدىن سۆيۈپ ئوقۇيدىغان كىشىلەرنىڭ قولىغا يېتىپ بارماي تۇرۇپلا، كۆپىنچىسى ئىماملارنىڭ سۆيلىرىدا تاشلاندىق قەغەزلەرگە ئايلىنىپ تۇرۇپ بولدى.

يۇقىرىقى ئەھۋاللار كەمبەغەل كاپىرنىڭ ھالىغا ئوخشايدىغان خەلقىمىزنىڭ باغرىنى ئېچىشتۈرۈپ كېلىۋاتقان بىر پەيتتە «ئۇيغۇر تەرجىمە مەركىزى» نىڭ رىياسەتچىلىكىدە، ئەنگىلىيىلىك مۇسۇلمان تەتقىقاتچى، يازغۇچى مارتىن لىگس (ئەبۇبەكرى سىراجىددىن) تەرىپىدىن يېزىلغان «مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتى» ناملىق بۇ كىتابنىڭ ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنىشى تولىمۇ خۇشاللىنارلىق بىر ئىش بولدى. مەن مەسئۇل مۇھەررىرلىكنى ئۈستۈمگە ئالغان بۇ كىتابنى ناھايتى ئەستايىدىل ئوقۇپ چىقتىمدا، كىتابنىڭ قىسقىغىنە بىر قانچە يىل ئىچىدە يالغۇز تۈركچىسىنىڭلا قىرىق نەچچە قېتىم

نەشر قىلىنىشىنىڭ ئورۇنسىز ئەمەسلىكىنى ھېس قىلدىم. تۈركچە 41 - نەشرىگە ئاساسەن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىنغان بۇ ئەسەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىنى يورىتىپ بېرىشتە ئىلگىرىكى تەرجىمىھال كىتابلىرىغا ئوخشىمايدىغان يېڭىچە تەسۋىر، يېڭىچە ئۇسلۇبلارنى چىقىش قىلغان. ۋەقەلەر ناھايىتى رەتلىك ۋە جانلىق شەكىلدە ئوتتۇرىغا قويۇلغان. قىسقىسى ئوقۇغۇچىنى زېرىكتۈرۈپ قويمايدىغان شەكىلدە يېزىلغان بۇ ئەسەرنى ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلغۇچىسىمۇ ناھايىتى جانلىق، راۋان ۋە چۈشىنىشلىك تەرجىمە قىلىشقا تىرىشقان. بۇ ئەسەرنىڭ ئوقۇرمەنلەر تەرىپىدىن قىزغىن قوللاشقا ئېرىشىدىغانلىقىغا، شۇنىڭدەك «شېرىن كالام»، «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى» قاتارلىق ئەسەرلەر بىلەن بىر قاتاردا خەلقىمىزنىڭ بۇ خۇسۇستىكى ئېھتىياجلىرىنى قامداپ كېتەلەيدىغانلىقىغا چىن دىلىمدىن ئىشىنىمەن.

شۇنىمۇ ئەسكەرتىش لازىمكى، دۇنيا تارىخىنىڭ ئەڭ زور بۇرۇلۇش نۇقتىسى بولغان بۇ ئەڭ قەدىمىي ساماۋىي دىننىڭ ئەڭ ئاخىرقى پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تەلىم تەربىيە، شەرىئى ئەھكام، سىياسەت، ئىقتىساد، شەخسىي ۋە ئاممىۋىي مۇناسىۋەت، ئۇرۇش، دىپلوماتىيە، جەمئىيەت تەرتىۋى... قاتارلىقلارغا تولغان، ۋەقە ۋە ھادىسىلەرگە باي پەيغەمبەرلىكتىن ئىلگىرىكى 40، ۋەھىدىدىن كېيىنكى 23 يىللىق ھاياتىنى بىر قانچە يۈز سەھىپىگە سىغدۇرۇش ئۈچۈن، مۇناسىۋەتلىك نۇرغۇن ۋەقە ۋە ھادىسىلەرنى قىسقارتىش ئېھتىياجىنىڭ تۇغۇلىدىغانلىقى ھەممىگە مەلۇم ھەقىقەت. بەلكىم شۇ يۇقىرىقى سەۋەبتىن بولسا كېرەك، مەن بۇ كىتابنى كۆزدىن كەچۈرۈش جەريانىدا مارتىن لىگىسنىڭمۇ بەزى مۇھىم ۋەقە ۋە ھادىسىلەرنى ئاتلاپ ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدىم. مەسىلەن، مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشى ئەسناسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يولىنى توسقان سۇراقە ئىبنى نەۋفەلنىڭ قىسسىسى، ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ مەككىدىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلىش ھارپىسىدىكى مەككە مۇشرىكلىرىغا سۆزلىگەن جاسارەتلىك سۆزلىرى قاتارلىقلارغا ئوخشاش. لېكىن، يۇقىرىقىغا ئوخشاش بەزى ئەھۋاللار مەۋجۇت بولسىمۇ، يەنىلا كىتابنىڭ ئىلمىي قىممىتى، تارىخىي ۋەقەلەرنى ساغلام مەنبەلەرنى چىقىش قىلغان ھالدا تەسۋىرلەپ بېرىشتىكى ئۆزگىچە ئۇسلۇبى قاتارلىقلارغا قەتئىي كۆز يۇمۇشقا بولمايدۇ. مارتىن لىگىسنىڭ ئەڭ مەشھۇر ئەسىرى ھېسابلىنىدىغان «مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتى» ناملىق بۇ كىتابنىڭ پاكىستاندا ھەر يىلىدا بىر قېتىم ئۆتكۈزۈلىدىغان «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى مۇكاپاتى» غا ئېرىشىشنىڭ سەۋەبىمۇ ئۇنىڭ ئىلمىي قىممىتىنىڭ يۈكسەكلىكىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپسا كېرەك.

ئابدۇلباقى قاسم

2007 - يىلى 2 - ئاي

كىرىش سۆز

ئەڭ ئۇلۇغ ئىنسان

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن
ئامېرىكىلىق ئالىم مىخائىل خارت تەتقىقات ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق، دۇنيانىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋە ئەڭ
مەشھۇر كىشىسىنى تېپىپ چىقىشنى كۆڭلىگە پۈككۈدۇ.

ئۇ، مەشھۇر كىشىلەرنىڭ ئىش – ئىزلىرىنى، قابىلىيەتلىرىنى، ئېلىپ بارغان كۈرەشلىرىنى ۋە
مۇۋەپپىقىيەتلىرىنى كومپيۇتېرغا كىرگۈزۈپ، ئۇلارنى بىردىن يۈزگىچە رەتكە تىزماقچى بولىدۇ.

مىخائىل خارت مۇشۇ مەقسەت بىلەن بىر نەچچە ئاي جاپالىق ئىزدىنىدۇ ۋە ئۆزى توپلاپ
كىرگۈزگەن مەلۇماتلار ئارقىلىق كومپيۇتېردىن كىشىلەرنى ئاپتوماتىك ھالدا تاللاش ئۈچۈن بۇيرۇق بېرىدۇ.

نەتىجىدە، كومپيۇتېر مۇھەممەد سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنى ئەڭ مەشھۇر ئىنسان دەپ تاللايدۇ.

بۇ ئەھۋال بولۇپمۇ خىرىستىئان ئەللىرىدە ناھايتى چوڭ غۇلغۇلا قوزغىغان بولسىمۇ، مىخائىل خارت
ئۆزىنىڭ بۇ نەتىجىگە كومپيۇتېر ئارقىلىق ئېرىشكەنلىكىنى ۋە ئۆزىنىڭ بىتەرەپ ئورۇندا تۇرغانلىقىنى
ھەردائىم تەكىتلەپ تۇرغان.

بۇ نەتىجىنى ئېلان قىلغان فرانسۇز ژورنىلى «لىپ پوينت»، 1979 – يىلى مۇھەممەد
ئەلەيھىسسالامنى «ئەڭ مەشھۇر شەخس» دەپ تاللىدى.

1979 – يىلى 12 – ئاينىڭ 29 – كۈنى، نەشر قىلىنغان گېزىتلەردە مۇنداق دەپ يېزىلغانىدى:
«ھەزرىتى مۇھەممەد مىلادى 571 – دىن 632 – يىلىغىچە ياشاپ ئۆتكەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ دۇنياۋىي
تەسىرى كۈندىن – كۈنگە شىددەت بىلەن كېڭىيىۋاتىدۇ ۋە مىليونلارچە ئىنسان ئۇ كۆرسەتكەن يولدىن
مېڭىۋاتىدۇ.»

بىر ئىنساننىڭ (ۋاپاتىدىن مىڭ نەچچە يۈز يىل كېيىن) غەربلىك ۋە غەيرى مۇسۇلمان بىر
مەملىكەتتە، غەيرى مۇسۇلمان بىر ئالىم تەرىپىدىن «ئەڭ مەشھۇر شەخس» بولۇپ تاللىنىشى، ئۇنىڭ
دەۋاسىنىڭ ئىنسانلار ئۈچۈن نەقەدەر مۇھىم ئىكەنلىكىنى تولۇق ئىسپاتلاپ بەرمەكتە.

شۇنداق، ئۇنىڭ دەۋاسى ھەق ۋە ھەقىلىق، شۇنداقلا مەخلۇقاتلارنىڭ ئىككى دۇنيالىق بەخت –
سائادىتى ئۈچۈن شۇنداق مۇھىم، ئەھمىيەتلىك ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېسىل نەسەبلىك ئائىلىدە، يېتىم ھالدا تۇغۇلدى، ھاياتىدا ئاتا مېھرى –
شەپقىتىنىڭ تەمىنى تېپىپ باقمىدى. بەش – ئالتە ياشقا كىرمەي تۇرۇپلا، ئانىسىدىنمۇ ئايرىلىپ،
بوۋىسىنىڭ ھامىيلىقىدا، ساغلام، بېجىرىم، ئەدەب – ئەخلاقلىق، ئاقكۆڭۈل، كەمتەر، راستچىل بولۇپ
يېتىشتى. ئەمما ئۇ ساۋاتسىز ھەم پېقىر ئىدى. ئۇنىڭ ساۋاتسىزلىقى، ئۇنىڭ تەقدىرىدە ئورۇنلاشتۇرۇلغان
ئىلاھىي مۆجىزە بولسا؛ پېقىرلىقى ئۇنىڭ غۇرۇر ۋە ئىلھام مەنبەسى، ھەم ئۇنىڭدا ئېسىل سۈپەتلىك

www.number.org

خاراكتېرلارنىڭ يېتىلىشىنىڭ ئالدىنقى شەرتى ئىدى. ئەنە شۇنداق شەرت — شارائىتلاردا ئۆسۈپ — يېتىلگەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام، باشقىلاردىن سەدىقە ئالمايتتى، ئەمما ھەدىيەنى قوبۇل قىلاتتى. قوبۇل قىلغان ھەدىيەنىمۇ ئۆزىگە ئەمەس، بەلكى ياخشىلىق يوللىرىغا ئىشلىتەتتى ياكى يوقسۇل — كەمبەغەللەرگە تارقىتىپ بېرىپ، ئۆزى ھەمىشە يېرىم ئاچ، يېرىم توق ھالەتتە ياشايتتى. چۈنكى ئۇ مال — بايلىقنى ئىمتىھان، نام — شۆھرەتنى ئاپەت، راھەت — پاراغەتنى شەخسىيەتچىلىك دەپ بىلەتتى.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ۋەھىي كېلىشتىن، يەنى پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسى بېرىلىشتىن بۇرۇن، يەھۇدىيلار، ناسارالار ۋە بەزى ئىلىملىك ئەرەبلەر ئارىسىدا يېقىندا بىر پەيغەمبەرنىڭ كېلىدىغانلىقى ھەققىدە كۆپلىگەن رىۋايەتلەر تارقالدى ھەم ئۇلار، بولۇپمۇ يەھۇدىيلار پەيغەمبەرنىڭ پات ئارىدا چىقىشىنى تۆت كۆز بىلەن كۈتەتتى. لېكىن پەيغەمبەرنىڭ قەيەردىن چىقىدىغانلىقى ئۇلار ئۈچۈن مەلۇم نىسبەتتە ئېنىق بولسىمۇ، قايسى قەۋمنىڭ، قايسى قەبىلىسىدىن چىقىدىغانلىقى ھەممىگە مەۋھۇم ئىدى. شۇڭا ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ يىراق — يىراق يەرلىرىگە ماكانلاشقان بەزى يەھۇدىي ئالىملىرىمۇ بۇ پەيغەمبەرنى كۈتۈۋېلىش ۋە ئۇنىڭغا يېقىنراق تۇرۇش ئۈچۈن ئۆز پەرەزلىرىدىكى ئورۇنغا قاراپ يول ئېلىشتى. يەھۇدىيلار پەيغەمبەرنى مۇتلەق ھالدا ئۆزلىرىدىن چىقىدۇ دەپ ئويلايتتى. چۈنكى يەھۇدىيلار ئۆزلىرىنى يەر يۈزىدىكى ئەڭ ئېسىل نەسەبلىك قەۋم دەپ بىلەتتى. ئەگەر شۇنداق بولغاندا، يەھۇدىيلارنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، كۈچ — قۇۋۋىتى تېخىمۇ ئاشاتتى. ئۇنىڭسىمۇ يەھۇدىيلار ئۆزلىرىنىڭ قوشنىسى بولغان ئەرەبلەرنى ھەرگىز ياراتمايتتى. چۈنكى ئەينى زامان ئەرەبلىرى جاھالەت پاتقىقىغا چوڭقۇر پېتىپ كەتكەندىن سىرت، ئۇلاردا قاتىللىق، ئۇرۇش — جېدەل، جازانخورلۇق، ساختىپەزلىك، باتىل ئېتىقادلار... ئىشقىلىپ ناچار ئىشلارنىڭ ھەممىسى بەكمۇ ئەۋج ئېلىپ كەتكەچكە، ئۇلاردىن ھېچقانداق ئۈمىد كۈتكىلى بولمايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئەرەبلەرنىڭ تىلغا ئالغۇدەك ئارتۇقچىلىقىمۇ يوق دېيەرلىك ئىدى. شۇڭا ئەرەبلەرنىڭ پەيغەمبەرگە بولغان ئېھتىياجى، يەھۇدىيلارنىڭكىگە قارىغاندا تېخىمۇ چوڭ ئىدى. ئەگەر شۇنداق مۇھىم شەخستىن بىرى ئوتتۇرىغا چىقىپ، ئەرەبلەرنىڭ ئۇ ھالىنى ئۆزگەرتىمىسە، ئەرەبلەرنىڭ زاۋاللىققا يۈز تۇتۇشى مۇقەررە ئىدى.

دەل شۇ خەتەرلىك پەيتتە، اللە تائالانىڭ تەقدىرى ئەرەبلەرگە تەجەللى قىلدى. يەنى ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ مەككە شەھىرىدىن چىققان مۇھەممەد (سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم) ئىسىملىك بىرى ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى جاكارلىدى.

بۇنى ئاڭلىغان ئەرەبلەر، بولۇپمۇ، قۇرەيشلەر دەسلەپ ھاڭ — تاڭ قالدى، ئاندىن ئۇنىڭ سۆز — تەشۋىقاتلىرى، ئىش — ھەرىكەتلىرىگە قاراپ، ئۇنى ساراڭ، مەجنۇن، شائىر، سېھىرگەر... قاتارلىق بەدىئىيەتلەر بىلەن قارىلاشقا باشلىدى. ھالبۇكى، ئۇ ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى جاكارلاشتىن بۇرۇن قۇرەيشلەرنىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك ۋە ھۆرمەتكە سازاۋەر كىشىسى ئىدى.

بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان يەھۇدىيلارمۇ دەسلەپ لەۋلىرىنى چىشلەپ، ھەسرەتتە قالدى، ئاندىن كېيىنلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى يالغانچىغا چىقىرىشقا باشلىدى. شۇنداقتىمۇ، كۆڭۈللىرىدىكى شەك — شۈبھىنىڭ راستقا ئايلىنىپ قېلىشىنى ئۈمىد قىلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بەزى سوئاللارنى سورىدى، ئالغان جاۋابى ئۇلارنى قاتتىق ئۈمىدسىزلەندۈردى، چۈنكى ئۇ (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) ھەقىقىي پەيغەمبەر ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەق دەۋاسىنى قانات يايدۇرۇپ، ئۆزىگە تاپشۇرۇلغان ۋەزىپىنى تولۇق ئورۇنلاش ئۈچۈن، ئۆزى دۇچ كەلگەن شۇنچە كۆپ توسالغۇ، دىشۋارچىلىق، قىيىن — قىستاق، ھىيلە —

مىكر، تۆھمەت، سۇيىقەستلەرگە پىسەنت قىلمىدى ۋە دەۋاسىدا چىڭ تۇرۇپ، ھەق يولىدا ئىزچىل ئالغا ئىلگىرىلىدى. ئۇ، 22 يىللىق جاپالىق مۇجادىلە نەتىجىسىدە، ئۆزىدىن تەلەپ قىلىنغان ھەم ئۆزىمۇ ئۈمىد قىلغان ھەقىقىي ئىسلام جەمئىيىتىنى بەرپا قىلىپ، ھەم اللە تائالانىڭ ئۆزىگە تاپشۇرغان ۋەزىپىسىنى تولۇق ئورۇنداشقا مۇۋەپپەق بولدى ھەم ئۆزىنىڭ ئۈمىدلىرىگە شانلىق سەھىپە ئېچىپ بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋەھىيى كېلىشتىن بۇرۇن، جاھالەت پاتقىقىغا پېتىپ، زاۋاللىققا يۈزلەنگەن، قەبىلە تۈزۈمى ئاستىدا ياشايدىغان، قەبىلىلەر ئارىسىدىكى ئۇرۇش – توقۇنۇشلارنى نورمال تۇرمۇش ئادىتىگە ئايلاندۇرۇۋالغان، بۇلاڭ – تالاڭ، قىز – ئاياللارنى خورلاش، ھەتتا قىزلارنى تىرىك پېتى كۆمۈۋېتىش قاتارلىق قىلمىشلىرى بىلەن داڭق چىقارغان ئەرەبلەر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەۋەتىلگەن ئىسلام دىنىنىڭ شەرىپىگە نائىل بولغاندىن كېيىن، زور بۇرۇلۇش ھاسىل قىلىپ، تۆۋەندىكىدەك ھالەتلەر شەكىللەندى:

1 - بىر – بىرى بىلەن قېرىنداش بولدى. بۇ قېرىنداشلىق دىنىي قېرىنداشلىق بولۇپ، ئەنە شۇ كۈندىن ئېتىبارەن، قان قېرىنداشلىقى ئۇلار ئۈچۈن ئەرزىمەس بىر نەرسىگە ئايلىنىپ قالدى.

2 - گۈزەل ئەخلاق ساھىبىغا ئايلاندى. قىمار، شاراپ، قاتىللىق، جازانخورلۇق، باھىشۋازلىق، پىتتە – پاسات، ھەقسىز قان تۆكۈش... قاتارلىق ئىشلار ئۇلارنىڭ ئۆتمۈشىگە ئايلاندى، ھەتتا ئۇ قىلمىشلاردىن ئەشەددىي تۈردە يىرگىنىدىغان ھالغا يەتتى.

3 - قۇرئان كەرىمدە زىكر قىلىنغان ئۆزئارا ياردەملىشىش، ئەپۇ قىلىش، زاكات ۋە سەدىقە بېرىش، ھەر ئىنساننىڭ ھەقىقىي ئادا قىلىش قاتارلىقلارغا ئەھمىيەت بېرىدىغان، مەزلۇم ۋە ئاجىزلارنى قوغداپ، زالىم ۋە مۇتەھەملەرگە قارشى چىقىدىغان ئادىل ھۆكۈمران ۋە قەھرىمان شەخسلەرگە ئايلاندى.

4 - اللە ۋە ئۇنىڭ ئەلچىسىنىڭ رازىلىقىنى ئۆزلىرىنىڭ بىردىنبىر نىشانى دەپ بىلىپ، خەپىر – ئېھسان ۋە تەقۋالىقتا بىر – بىرى بىلەن بەسلىشىدىغان ھالغا كەلدى.

5 - قەدىمىي يەتكەن يەرلەردە ئىلىم – مەرىپەت ئىشلىرىنى راۋاجلاندۇرۇپ، ئۇ يەرلەرنى دۇنيانىڭ مەدەنىيەت مەركىزىگە ئايلاندۇردى. ئەندۇلۇس بۇنىڭ ئەڭ تىپىك مىسالى بولالايدۇ.

مانا بۇلارنىڭ نەتىجىسىدە، ئۇلار قىسقىغىنە ۋاقىت ئىچىدە، دۇنيانىڭ ئەڭ مەدەنىيەتلىك، ئىلىملىك، ئادالەتلىك ۋە ئەڭ كۈچلۈك كىشىلىرىگە ئايلاندى. پۈتۈن دۇنيا مىقياسىدا، تارىخنىڭ ئەڭ كۈچ – قۇۋۋەتلىك قوشۇنلىرىنى قۇردى ۋە سەلتەنەتلىك، دۇنياغا مەدەنىيەت نۇرى تارقىتىدىغان دۆلەتلەرنى بەرپا قىلدى.

دېمەك، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ۋەسەللىسى بىلەن جاھالەت قورغانلىرى يېمىرىپ تاشلىنىپ، «سائادەت ئەسىرى» نىڭ يېڭى سەھىپىسى ئېچىلدى. ھەقسىزلىك، ۋەھشىيلىك، قانخورلۇق دەۋرى يوق قىلىنىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا «سائادەت دەۋرى» تۇرغۇزۇلدى.

ھەممىگە ئايانكى، مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم اللە نىڭ يەر يۈزىنى بەرپا قىلغاندىن بۇيان ئىنسانلار ئۈچۈن ئورناتقان پەيغەمبەرلەر زەنجىرىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ھالقىسى، ھەم ئۇ ھالقىلارنىڭ ئەڭ كاتتىسىدۇر. دېمەك، بۇندىن كېيىن، يەر يۈزىگە پەيغەمبەر كەلمەيدۇ. چۈنكى، اللە ئۆز كىلامى قۇرئان كەرىمىنى ۋە ئەلچىسى مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ سۈننىتىنى بۇ ئۈممەت ئۈچۈن

تاكى قىيامەت كۈنىگىچە ئەبەدىي يولباشچى قىلىپ بەردى. شۇڭا بىز مۇسۇلمانلار دىنىي ۋە ئىجتىمائىي مەسىلىلىرىمىزدە، شۇ ئىككى نۇقتىغا ئالاھىدە دىققەت قىلىشىمىز لازىم:

بىرىنچىسى، مۇھەممەد سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ پەيغەمبەرلەرنىڭ ئاخىرقىسى ئىكەنلىكىنى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن ھېچقانداق پەيغەمبەرنىڭ كەلمەيدىغانلىقىنى، ئەگەر ئۆزىنى پەيغەمبەر دەپ ئېلان قىلغۇچىلار بولسا، ئۇلارنىڭ مۇتلەق يالغانچى ئىكەنلىكىنى ئۈنۈتماسلىقىمىز لازىم.

ئىككىنچىسى، بىز ئۆزىمىزنىڭ ھەق دەۋا يولىدا ئىكەنلىكىمىزنى بىلگەن ئىكەنمىز، بۇ يولدىن چەتنىمەي، داۋاملىق ئالغا ئىلگىرىلىشتە، ھەق دەۋايمىزنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشتا سۆيۈملۈك پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمدىن ئۆلگەن ئېلىشىمىز، ئۇنىڭ بۇ يولدا تارتقان جاپا – مۇشەققەتلىرىنى، ئۆزى دۇچ كەلگەن ھەر بىر مۇشكۈلاتقا قارىتا ئالغان دانا تەدبىرلىرىنى، شۇنچە خېيىم – خەتەرلىك پەيتلەردە اللە تائالاغا تەۋەككۈل قىلىش روھىنى يادىمىزدىن چىقارماسلىققا تىرىشىشىمىز لازىم.

بۇنىڭ ئۈچۈن، ئالدى بىلەن پەيغەمبەر سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ھاياتىنى، ئۇنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى، قانداق ئىشلار بىلەن شۇغۇللانغانلىقى، شۇنچە جاپا – مۇشەققەت تارتىپ، ئىنسانلارغا يەتكۈزۈمەكچى بولغان دەۋاسىنىڭ مەقسەت – مۇددىئاسىنىڭ نېمىلىكى ۋە قانداق نەتىجىلەرگە ئېرىشىپ، ئىنسانىيەت دۇنياسىغا قانداق پايدىلىق ئىشلارنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەبچى بولغانلىقىنى تەپسىلىي ئۆگىنىپ چىقىشىمىزغا، بۇنىڭ ئۈچۈنمۇ كىتاب – ماتېرىياللاردىن پايدىلىنىپ، ئىزدىنىشقا توغرا كېلىدۇ. گەرچە خەلقىمىز 80 – يىللاردا، مۇھەممەد سالىھ داموللا ھاجىمىنىڭ قېتىرقىنىپ تەرجىمە قىلىشى نەتىجىسىدە، «مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى» ناملىق كىتاب بىلەن يۈز كۆرۈشۈشكە ئائىل بولۇپ، بۇ ھەقتىكى بەزى مەلۇماتلارغا ئېرىشەلگەن بولسىمۇ، كىتاب تىراژىنىڭ ئازلىقى ھەم بەزى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن قايتا نەشر قىلىنمىغانلىقى ئۈچۈن، ھازىرغا قەدەر نۇرغۇن كىشىلىرىمىز بۇ ھەقتە تولۇق مەلۇماتقا ئېرىشەلمەيۋاتىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ كىتابمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر پۈتۈن ھاياتى بىلەن ھەر تەرەپلىمە تونۇشۇپ چىقىش ئۈچۈن يېتەرلىك ئەمەس. مەن، بىزدىن باشقا مۇسۇلمان مىللەتلەرنىڭ قولىدا بۇ ھەقتە يېزىلغان، تەرجىمە قىلىنغان نۇرغۇنلىغان كىتابلارنىڭ بارلىقىنى، ھەم ژانىر ھەم سان جەھەتتىن كۆپ ئىكەنلىكىنى، ھەرقانداق كىتابخانا ياكى كۈتۈپخانىلارغا كىرسە، بۇ ھەقتىكى كىتاب – ماتېرىياللارنىڭ يېتىپ ئاشقۇچە بارلىقىنى ئاڭلىدىم ھەم كۆردۈم. شۇڭا بىزدىمۇ مۇشۇنداق كىتابتىن يەنە بىر قانچە خىل نۇسخىسى بولسىمۇ، يەنە ئارتۇقلىق قىلمايدىغانلىقىنى، چۈنكى ھەر بىر مۇئەللىپنىڭ ئۆز ئەسىرىنى ئۆزىگە خاس شەكىل ۋە ئۇسلۇبتا يېزىش ئارقىلىق، بىزنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتى ھەققىدە يېڭىچە چۈشەنچىلەرگە ئىگە قىلىدىغانلىقىنى كۆزدە تۇتقان ئاساستا، ئىنگىلىز ئالىمى سىراجىددىن ئەبۇبەكرىنىڭ (مارتىن لېڭس) بۇ كىتابنى تەرجىمە قىلىپ چىقىپتىم. بۇ كىتاب دۇنيا ئىسلام ئۆلىمالىرىنىڭ ئالقىشىغا سازاۋەر بولغان بولۇپ، نۇرغۇنلىغان تىللارغا تەرجىمە قىلىنىپ، قايتا – قايتا نەشر قىلىنغان. مەسىلەن، تۈركىيەنىڭ ئۆزىدىلا 40 نەچچە قېتىم نەشر قىلىنىپ بولدى. كىتابنىڭ قوللىنىدىكى ئۇيغۇرچە نۇسخىسى ساخاۋەتچى تىجارەتچىلىرىمىزنىڭ ماددىي ياردىمى بىلەن تۈركچە 41 – نەشرىگە ئاساسەن تەرجىمە قىلىندى. اللە تائالادىن بۇ خىزمىتىمىزنى خەيرلىك قىلىشىنى ۋە كىتاب ئۈچۈن ئەجرى سىڭگەن بارلىق قېرىنداشلىرىمىزغا مەغپىرەت ئاتا قىلىشىنى تىلەش بىلەن بىرگە، ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەنلىرىمىزنىڭ كىتابتا كۆرۈلگەن خاتالىقلارنى تۈزىتىپ ئوقۇشىنى ۋە قىممەتلىك پىكىرلىرىنى بېرىشىنى چىن دىلىمىزدىن ئۈمىد قىلىمەن.

كىتابتىكى بىر نەچچە پارچە بېيىتنىڭ بەزىلىرىنى تەرجىمە قىلىش جەريانىدا مۇھەممەد سالىھ ھاجىمنىڭ «مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى» ناملىق كىتابىدىكى بېيىتلاردىن پايدىلىنىلدى. ئوقۇرمەنلىرىمىز ۋاقىپ بولغاي!

ئاخىرىدا، اللە تائالانىڭ ئەمەلىيىتىگە لايىق ئەجىر ئاتا قىلىپ، ئۇ تەڭداشسىز ئىنساننىڭ مەرھەمەتلىك نائىل بولىدىغان بەندىلىرى قاتارىدىن قىلىشىنى تىلەيمەن – ئامىن!

تەرجىماندىن.

مىلادى 2007 – يىلى 2 – ئاي.

ئاپتور ھەققىدە

مارتىن لىڭس (ئەبۇبەكرى سىراجىددىن) 1909 - يىلى ئەنگىلىيەدە تۇغۇلغان بولۇپ، باشتا پروتستانت ئىدى، كېيىن دىنسىز بولۇپ كەتكەن. ئوكسفورد ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئىنگىلىز ئەدەبىياتى ئوقۇغان. 25 يېشىدىن باشلاپ دۇنيادىكى باشقا دىنلارنى تەتقىق قىلىشقا باشلىغان. شىمالىي ئافرىقىلىق مۇسۇلمانلارنىڭ ۋاسىتىسىدا بۈيۈك سوپى شەيخ ئەھمەد ئەل ئالەۋى ئەش شازەلى بىلەن تونۇشقاندىن كېيىن مۇسۇلمان بولۇپ، ئىسمىنى ئەبۇبەكرى سىراجىددىنغا ئۆزگەرتكەن.

1939 - يىلى مىسىرغا بارغان ۋە قاھىرە ئۇنىۋېرسىتېتىدا 12 يىل شېكسپېر توغرىلىق مەخسۇس دەرس بەرگەن. 1948 - يىلى ئەنگىلىيەگە قايتىپ، لوندون ئۇنىۋېرسىتېتىدىن ئەرەب تىلى بويىچە دىپلوم ئالغان. 1955 - يىلىدىن ئېتىبارەن، ئىنگىلىز مۇزېيخانىسىدىكى شەرق قول يازمىلىرىنى (ئاساسلىق ئەرەبچە) تۈرلەرگە ئايرىش خىزمىتىگە ئىشتىراك قىلغان.

مارتىن لىڭسنىڭ "قەدىمىي ئېتىقادلار ۋە زامانىۋىي خۇراپاتلىقلار"، "20 - ئەسىردە بىر ئەۋلىيا"، "تەسەۋۋۇپ نېمىدۇر؟"، "ئون بىرىنچى سائەت"، "ھەقىقەت كىتابى"، "قۇرئان كەرىمدىكى تەسۋىر ۋە ئىپادە سەنئىتى"، "ئىلاھىي مەدەنىيەت نۇرى ئاستىدىكى شېكسپېر" قاتارلىق ئەسەرلىرى بار. قوللىنىدىكى بۇ كىتاب، ئاپتورنىڭ ئەڭ مەشھۇر ئەسەرلىرىدىن بىرى بولۇپ، دۇنيادىكى نۇرغۇن تىللارغا تەرجىمە قىلىنغاندىن سىرت، پاكىستاندا ھەر يىلى بېرىلىدىغان «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى مۇكاپاتى» غا ئېرىشكەن.

مارتىن لىڭسنىڭ شېئىرلىرىمۇ خېلى داڭلىق بولۇپ، ئىككى پارچە شېئىرلار توپلىمى بار. ئۇنىڭ ماقالىلىرى «ئىسلام پەسىللىك ژورنىلى»، «(يېڭى) ئىسلام ئېنسىكلوپېدىيەسى»، «بىرتانىيە ئېنسىكلوپېدىيەسى»، «دىنلار ئارا سېلىشتۇرما تەتقىقاتى» قاتارلىق ژورنال ۋە ئېنسىكلوپېدىيەلەردە ئېلان قىلىنغان. يازغۇچى 2005 - يىلى ۋاپات بولغان.

بەيتۇللاھ (ئاللاھنىڭ ئۆيى)

(1)

يارىتىلىش كىتابى «تەكۋىن» بىزگە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىسىنىڭ بولمىغانلىقىنى، ئۇنىڭ بالىدىن ئۈمىد ئۈزگەنلىكىنى ۋە ئاللاھ تائالانىڭ كەپىدە ئولتۇرغان ئىبراھىمغا: «ئاسمانغا قارىغىن ۋە يۇلتۇزلارنى قانچىلىك سانىيالىساڭ، شۇنچىلىك سانىغىن!» دېگەنلىكىنى، ئىبراھىمنىڭ ئاسمانغا قارىغانلىقى ۋە ئۇنىڭغا غەيىبتىن: «سېنىڭ نەسەبىڭمۇ مۇشۇنداق كۆپىيدۇ» دېگەن ئاۋاز ئاڭلانغانلىقىنى بايان قىلىپ بېرىدۇ (تەكۋىن؛ 5: 15).

ئايالى سارە يەتمىش ئالتە ياش، ھەزرىتى ئىبراھىم سەكسەن بەش ياشتا ئىدى. سارە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا ھاجەر ئىسىملىك مىسىرلىق دېدەكنى توقال قىلىپ بەردى. ئەمما سارە بىلەن دېدەك ئارىسىدا سۈركىلىش پەيدا بولدى. ھاجەر سارەنىڭ غەزىپىدىن قورقتى ۋە قايغۇ ئىچىدە ئاللاھقا يالۋۇردى. ئاللاھ ئۇنىڭغا پەرىشتە ئارقىلىق بىر ۋەھىي ئەۋەتتى: «سېنىڭ نەسلىڭنى شۇنداق كۆپەيتىۋېتىمەنكى، ئۇلارنى ساناپ تۈگىتىش مۇمكىن بولمايدۇ». پەرىشتە ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى: «سېنىڭ بىر ئوغۇلۇڭ بولىدۇ. ئىسمىنى ئىسمائىل قويسەن. چۈنكى ئاللاھ سېنىڭ ئاھ - زارىڭنى ئاڭلىدى» (تەكۋىن؛ 16: 10 - 11). ھاجەر قايتىپ بېرىپ، ھەزرىتى ئىبراھىم بىلەن سارەگە پەرىشتىنىڭ سۆزلىرىنى ئېيتىپ بەردى. بالا تۇغۇلغاندا، ھەزرىتى ئىبراھىم ئۇنىڭغا «تەڭرى ئاڭلايدۇ» مەنىسىدىكى ئىسمائىل دېگەن ئىسمىنى قويدى.

بالا ئون ئۈچ يېشىغا كەلگەندە، ئىبراھىم يۈز، سارە توقسان يېشىدا ئىدى. ئاللاھ ئىبراھىمغا يەنە نىدا قىلدى ۋە سارەنىڭ بىر ئوغۇل تۇغىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئىسمىنىڭ ئىسھاق بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى. چوڭ ئوغلىنىڭ ئاللاھنىڭ نەزەرىدىن چۈشۈپ قېلىشىدىن قورققان ئىبراھىم ئاللاھقا يالۋۇردى: «ئىسمائىل سېنىڭ نەزىرىڭدىن چۈشۈپ كەتمەسۇن!» ئاللاھ ئۇنىڭغا مۇنداق دەپ جاۋاب بەردى: «ئىسمائىل ھەققىدىكى سۆزلىرىڭنى ئاڭلىدىم. ئەندىشە قىلما، ئۇ سالامەت بولسۇن!... مەن ئۇنى بۈيۈك بىر مىللەت قىلىمەن. ئەمما مېنىڭ ئەھدىم پەقەت كېلەر يىلى مۇشۇنداق ۋاقىتتا سارەدىن تۇغۇلىدىغان ئىسھاق بىلەن ئەمەلگە ئاشىدۇ.» (تەكۋىن؛ 17: 20 - 21).

سارەنىڭ كۆزى يورۇپ، ئىسھاق دۇنياغا كەلدى. سارە ئۇنى ئۆزى ئەمگۈزدى. ئىسھاق سۈتتىن ئايرىلغاندىن كېيىن، سارە ئىبراھىمغا ھاجەر بىلەن ئىسمائىلنىڭ ئەمدى ئۆزلىرى بىلەن بىرگە تۇرۇشىنىڭ ھاجىتى قالمىغانلىقىنى ئېيتتى. ھەزرىتى ئىبراھىم ئىسمائىلنى بەكمۇ ياخشى كۆرگەچكە، بۇ ئىشقا بەكمۇ پەرىشان بولدى. ئەمما ئاللاھ ھەزرىتى ئىبراھىمغا قايتا نىدا قىلىپ، ئۇنىڭ سارەنىڭ دېگىنىنى قىلىشىنى ۋە قايغۇرماسلىقىنى، ئۆزىنىڭ ئىسمائىلنى قوغدايدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

ئىبراھىم بىر ئەمەس، بەلكى ئىككى بۈيۈك مىللەت (يەنى ھىدايەتكە ئېرىشتۈرۈلگەن ئىككى كۈچ، يەر يۈزىدە ئاللاھنىڭ ئەمىرلىرىنى ئورۇندايدىغان ئىككى ۋاسىتە) نىڭ ئەجدادى بولاتتى. چۈنكى ئاللاھ دىنغا مۇناسىۋەتسىز بىر ئىشنى رەھمەت سۈپىتىدە ۋەدە قىلمايدۇ ھەم ئاللاھنىڭ نەزەرىدە روھى ئۇلۇغلىقتىنمۇ ئۇلۇغ نەرسە يوقتۇر. ھەزرىتى ئىبراھىم بىلەن ئاقمايدىغان، بەلكى ھەر بىرىنىڭ ئۆز يولىدا ئېقىشى كېرەك بولغان ئىككى مەنەۋىي دەريانىڭ مەنبەسى بولاتتى. شۇڭا ئۇ ھەممە ئىشنىڭ تۈزىلىدىغانلىقى ئىشەنچى بىلەن ئىسمائىل ۋە ھاجەرنى ئاللاھنىڭ رەھمىتىگە ۋە پەرىشتىلەرگە تاپشۇردى.

ئىككى مەنەۋىي دەريا - ئىككى دىن، ئاللاھ ئۈچۈن ئىككى دۇنيا، ئىككى دائىرە، شۇنداقلا، ئىككى مەركىزى نۇقتا. بىر يەر - ئىنسانلار تەرىپىدىن تاللانغانلىقى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى «ئاسمان» تەرىپىدىن تاللانغانلىقى ئۈچۈن مۇقەددەستۇر. ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ تەۋەلىكىدە ئىككى مۇقەددەس مەركەز بار بولۇپ، ئۇنىڭ بىرى يېنىدا، يەنە بىرى تېخى بىلىنمىگەن يەردە ئىدى. ئەنە شۇ بىلىنمىگەن يەر ھاجەر بىلەن ئىسمائىل ئېلىپ كېتىلگەن يەر بولۇپ، ئۇنۇمسىز ئەرەب ۋادىسى، كەنتان تۇپراقلىرىغا (تۆگە كارۋىنى بىلەن) قىرىق كۈنلۈك يىراقلىقتا (جەنۇب تەرەپتە) ئىدى. بۇ ۋادىنىڭ ئىسمى بەككە بولۇپ، بۇ ئىسىم ۋادىنىڭ تارلىقىغا قاراپ بېرىلگەن ئىدى. چۈنكى بۇ ۋادىنىڭ ئەتراپى پۈتۈنلەي تۆپىلىكلەر بىلەن قاپلانغان بولۇپ، ئىچىدىن پەقەت ئۇچلا يول كېسىشىپ ئۆتەتتى. ئۈچ يولنىڭ بىرى شىمالغا، بىرى جەنۇبقا، يەنە بىرى غەربكە - قىزىل دېڭىزغا قاراپ سوزۇلاتتى ۋە دېڭىز ساھىلىغا ئەللىك مىل يىراقلىقتا ئىدى. كىتابلاردا ھاجەر بىلەن ئىسمائىلنىڭ بەككەگە قانداق يېتىپ بارغانلىقى ھەققىدە مەلۇمات يوق. ئۇلار بەلكىم كارۋان يولچىلىرىنىڭ ياردىمى بىلەن بارغان بولۇشى مۇمكىن، چۈنكى ۋادا چوڭ كارۋان يوللىرىدىن بىرىنىڭ ئۈستىدە ئىدى. بۇ يول جەنۇبىي ئەرەبىستاندىن ئاق دېڭىز بويلىرىغا پۇراقلىق بۇيۇملار ۋە ئىپار توشۇلىدىغان يول بولغاچقا، بەزىدە «ئىپار يولى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ھاجەر بىلەن ئىسمائىل بۇ ۋادىغا يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، كارۋاندىن ئايرىلغان بولۇشى مۇمكىن. ئانا - ئوغۇل ئۈسسۈزلىقتىن قاتتىق قىينالدى، ھاجەر ئوغلىنىڭ ئۆلۈپ كېتىشىدىن بەكمۇ قورقتى. ئىسمائىل ئەجدادلىرىنىڭ ئادىتى بويىچە ياتقان يېرىدە ئاللاھقا يالۋۇردى ۋە ئانىسى سەل نېرىدىكى تاشنىڭ ئۈستىگە چىقىپ، ياردەم كەلگەن - كەلمىگەنلىكىنى كۆزەتتى. ھېچكىمنى كۆرەلمىدى ۋە ئۇدۇلىدىكى ئېگىز تۆپىلىككە قاراپ يۈگۈردى، ئەمما يەنە ھېچكىمنى كۆرەلمىدى. ھاجەر ئىككى ئارىلىقتا يەتتە قېتىم يۈگۈرۈپ بېرىپ كەلدى. ئاندىن بىر ئاز دەم ئېلىۋېلىش ئۈچۈن، بىر پارچە قىيا تاشنىڭ ئۈستىگە ئولتۇرغان ۋاقىتتا، پەرىشتە يېتىپ كەلدى ۋە (تەكۋىنگە كۆرە) ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

«تەڭرى بالاڭنىڭ نىداسىنى ئاڭلىدى. ئەي ھاجەر! سەن نېمىگە مۇنچىۋالا پەرىشان بولسەن؟ قورقما! چۈنكى تەڭرى يەردە ياتقان بالىنىڭ نىداسىنى ئاڭلىدى. بېرىپ بالاڭنى ئورنىدىن تۇرغۇز ۋە ئۇنى قۇچىقىڭغا ئال! چۈنكى ئۇنى بۈيۈك بىر مىللەت قىلمەن. تەڭرى ئۇنىڭ كۆزلىرىنى ئاچتى ۋە ئۇ بۇلدۇقلاپ تۇرغان بۇلاقنى كۆردى.» (تەكۋىن؛ 21: 17 - 20)

ئاللاھ ئىسمائىلنىڭ تاپىنى تەگكەن يەردىن بىر بۇلاق چىقىرىپ بەردى. ئۇنىڭدىن كېيىن، بۇ ۋادا سۈيىنىڭ موللىقى تۈپەيلىدىن كارۋانلار چۈشۈپ ئۆتىدىغان ئۆتەڭگە ئايلاندى ۋە بۇلاققا «زەمزەم» ئىسمى بېرىلدى.

تەكۋىن - ئىبراھىمنىڭ بۇ نەسەبىنىڭ ئەمەس، بەلكى ئىسھاق ۋە ئۇنىڭ نەسەبىنىڭ كىتابى بولۇپ، ئۇنىڭدا ئىسمائىل ھەققىدە مۇنداق بايانلار بار: «ۋە تەڭرى بالا بىلەن بىرگە ئىدى. بالا ۋە ھىشى تەبىئەت قويندا ياشاپ چوڭ بولدى ۋە ئوقچى بولۇپ يېتىشىپ چىقتى.» (تەكۋىن؛ 21: 17 - 20) بۇنىڭدىن سىرت، ئىسمائىل ھەققىدە بېرىلگەن مەلۇمات بەكمۇ ئاز بولۇپ، پەقەت ئىسمائىل بىلەن ئىسھاقنىڭ دادىلىرى ئىبراھىمنى ھەربىي دېگەن يەرگە دەپنە قىلغانلىقى ۋە بىر نەچچە يىلدىن كېيىن ئەساۋنىڭ جىيەنى (ئىسمائىلنىڭ قىزى) گە ئۆيلەنگەنلىكى ھەققىدىكى بايانلاردا (ئىسمائىلنىڭ ئىسمى) تىلغا ئېلىنىدۇ. ئۇندىن باشقا «مەزمۇر» نىڭ «ئەي مېھماندارلارنىڭ رەببى! سېنىڭ ئىبادەتخانىلىرىڭ نېمىدىگەن گۈزەل؟!» ناملىق بابىدا ئىسمائىل ۋە ئۇنىڭ ئانىسى، شۇنداقلا زەمزەمنىڭ ئۇلارنىڭ ۋادىدىن ئۆتۈشى بىلەن بۇلدۇقلاپ چىققانلىقى زىكىر قىلىنىدۇ: «مۇبارەك كىشىلەر - كۈچىنى سەندىن ئېلىپ، بەككە ۋادىسىدىن ئۆتۈپ، ئۇ يەرنى سۇ مەنبەسىگە ئايلاندۇرغانلارنىڭ يولىدا بولغان ۋە ئۇلارنى قەلبىگە مەھكەم ئورناتقانلاردۇر.» (مەزمۇر؛ 84: 5-6)

ئىسمائىل ۋە ھاجەر مەنزىلگە يېتىپ بارغان ۋاقىتتا، ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ يەنە يەتمەش بەش يىللىق ئۆمرى بار ئىدى. ئۇ ئوغلى بىلەن شۇ ۋادىدا كۆرۈشتى. ئاللاھ تائالا قۇرئاندا ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ ئوغلى ئىسمائىل بىلەن بىرگە ئۇ بۇلاقنىڭ يېنىدا ئىنشا قىلماقچى بولغان تاۋاپگاھنىڭ ئورنىنى تەيىنلەپ بەرگەنلىكىنى بايان قىلىدۇ. (ھەج سۈرىسى، 26 - ئايەت.) تاۋاپگاھنىڭ قانداق ياسىلىدىغانلىقىمۇ ئۇلارغا كۆرسىتىپ بېرىلگەن ئىدى. بۇ تاۋاپگاھ «كۇپ» قا ئوخشىغانلىقى ئۈچۈن «كەئبە» دەپ ئاتالغان بولۇپ، «كەئبە» نىڭ تۆت بۇرجىكى كومپاسنىڭ تۆت تەرىپىگە بىنائەن بېكىتىلگەن ئىدى. بۇ مۇقەددەس يەردىكى ئەڭ مۇقەددەس نەرسە يەر يۈزىگە چۈشكەندىن بېرى ئەبۇقۇبەيس تۆپىلىكىدە تۇرغان ۋە بىر پەرىشتە تەرىپىدىن ھەزرىتى ئىبراھىمغا كەلتۈرۈلگەن ساماۋىي تاش بولۇپ، «ئۇ جەننەتتىن يەر يۈزىگە سۈتتەك ئاق ھالاتتە چۈشتى، ئەمما ئىنسانلارنىڭ گۇناھى ئۇنى قاپقارا قىلىۋەتتى.» (ھەدىس: تىرمىزى رىۋايىتى). بۇ قارا تاش كەئبىنىڭ شەرقى بۇرجىكىگە ئورۇنلاشتۇرۇلدى. تاۋاپگاھنىڭ قۇرۇلۇشى تۈگىگەندىن كېيىن، ئاللاھ ھەزرىتى ئىبراھىمغا يەنە نىدا قىلىپ، ئۇنىڭغا كىشىلەرنى بەككەگە (كېيىنچە مەككە دەپ ئۆزگەرتىلگەن) ھەج قىلىشقا چاقىرىشنى ئەمر قىلدى:

«ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىمغا بەيتۇللاھنىڭ ئورنىنى تەيىنلەپ بەردۇق. (ئۇنىڭغا ئېيتتۇقكى) ماڭا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمىگىن، تاۋاپ قىلغۇچىلارغا، قىيام قىلغۇچىلارغا، رۇكۇ قىلغۇچىلارغا، سەجدە قىلغۇچىلارغا مېنىڭ ئۆيۈمنى پاك قىلغىن. كىشىلەر ئارىسىدا (ئۇلارنى) ھەجگە چاقىرىپ

ندا قىلغىن، ئۇلار پىيادە ۋە ئورۇق تۆگىلەرگە مىنىپ كېلىدۇ، ئورۇق تۆگىلەر يىراق يوللارنى بېسىپ كېلىدۇ... دېدۇق. ﴿

ھاجەر ھەزرىتى ئىبراھىمغا ئۆزى بەككىگە يېڭى كەلگەن ۋاقىتتا ياردەم ئىزدەپ ئىككى يەر ئارىسىدا يۈگۈرۈپ يۈرگەنلىكىنى ئېيتتى. شۇنىڭ بىلەن، ھەزرىتى ئىبراھىم بۇ ئىككى يەر ئارىلىقىدا يەتتە قېتىم يۈگۈرۈشنى ھاجىلار ئادا قىلىشقا تېگىشلىك ۋەزىپىلەرنىڭ بىرى قىلدى. ئۇندىن كېيىن، ھەزرىتى ئىبراھىم (بەلكىم كەنئاندا بولۇشى مۇمكىن) ئەتراپىدىكى كەڭ كەتكەن ئوتلاقلىرىغا، بۇغداي ۋە ئارپا ئېتىزلىرىغا قاراپ مۇنداق دەپ دۇئا قىلدى:

﴿پەرۋەردىگارمىز! ئەۋلادىمنىڭ بىر قىسمىنى (يەنى بالام ئىسمائىل بىلەن ئايالىم ھاجەرنى) ناماز ئوقۇسۇن (يەنى ساڭا ئىبادەت قىلسۇن دەپ) سېنىڭ ھۆرمەتلىك ئۆيۈڭنىڭ قېشىدىكى ئېكىنسىز بىر ۋادىغا (يەنى مەككىگە) ئورۇنلاشتۇردۇم، پەرۋەردىگارمىز! بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ دىللىرىنى ئۇلارغا مايىل قىلغىن، ئۇلارنى شۈكۈر قىلسۇن دەپ ئۇلارغا تۈرلۈك مېۋىلەرنى رىزىق قىلىپ بەرگىن. ﴿

پۈك زىيان

(2)

ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ دۇئاسى قوبۇل بولدى. ئەرەبىستان ۋە ئۇنىڭدىنمۇ يىراق يەرلەردىن كەلگەن ھاجىلار مەككىنى تۇرلۇك مال - بايلىق بىلەن تولدۇرۇۋەتتى. چوڭ ھەج يىلىدا بىر قېتىم ئېلىپ بېرىلاتتى، ئەمما كەئبىنى ئۆمرە ھەج بىلەن خالىغان ۋاقىتتا زىيارەت قىلسا بولاتتى. بۇ ئىبادەتلەر ھەزرىتى ئىبراھىم ۋە ئىسمائىل يولغا قويغان قائىدە - تۈزۈملەر ئاستىدا تەرتىپلىك ۋە سەمىمىيلىك بىلەن ئېلىپ بېرىلاتتى. ئىسماھىلنىڭ نەسەبىدىن كەلگەنلەرمۇ كەئبىنى ھەزرىتى ئىبراھىم تەرىپىدىن ياسالغان مۇقەددەس تاۋاپگاھ سۈپىتىدە تاۋاپ قىلاتتى. بۇ ئۇلار ئۈچۈن تەڭرىنىڭ مەئبۇدلىرىدىن بىرى ئىدى. لېكىن، ئەسىرلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بىرلا ئاللاھقا بولغان ئىبادەتنىڭ ساپلىقى بۇزۇلۇپ، ئەسلى ماھىيىتى ئۆزگىرىشكە باشلىدى. ئىسمائىلنىڭ نەسەبى مەككىگە سىغىمغۇدەك دەرىجىدە كۆپەيدى. يىراقلارغا كۆچۈپ كەتكەنلەر بۇ ۋادىدىن ئېلىۋالغان تاشلىرىنى كەئبىگە سىمۇل قىلىپ تاۋاپ قىلىدىغان بولۇۋالدى. كېيىنچە، ئەتراپتىكى بۇتپەرەس خەلقنىڭ تەسىرىدە بۇ تاشلارنىڭ يېنىدا بۇتلار پەيدا بولدى ۋە ئاخىرىدا ھاجىلار بۇ بۇتلارنى مەككىگە توشۇشقا باشلىدى ۋە كەئبىنىڭ ئەتراپىغا ئورۇنلاشتۇرۇلدى. ئەنە شۇ ۋاقىتتىن ئېتىبارەن، يەھۇدىيلار ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ تاۋاپگاھىنى زىيارەت قىلىشقا باشلىدى.

بۇتپەرەسلەر بۇتلىرىنى ئىنسان بىلەن ئىلاھ ئارىسىدىكى ۋاسىتە دەپ قارىغاچقا، ئۇلارنىڭ ئاللاھ بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى كۈندىن - كۈنگە ئازايدى ۋە ئاللاھ ئۇلارنىڭ ھاياتىدىن يىراقلاشقانسېرى، ئۇلارنىڭ ئاخىرەتكە بولغان ئېتىقادى زەئىپلىشىپ، كۆپىنچىسى ئۆلۈمدىن كېيىنكى ھاياتقا ئىشەنمەيدىغان بولۇپ كەتتى. ھەقىقەتنى كۆرەلمەنلەر ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ھەق يولدىن ئازغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرىدىغان بىر مۇنچە دەلىل - ئىسپات بار. مەسىلەن، ئۇلار زەمزم بۇلىقىغا ئەھمىيەت بەرمەگەچكە، بۇلىقنىڭ نەدە ئىكەنلىكىنىمۇ ئۇنۇتقاندى. بۇ ئىشنىڭ ئەسلى سەۋەبچىسى يەمەندىن كەلگەن جۇرھۇمىيلار ئىدى. چۈنكى ئۇلار مەككىنىڭ مەسئۇللىقىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان بولۇپ، ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ نەسەبىدىن كەلگەنلەرمۇ بۇنىڭغا قوشۇلغاندى. چۈنكى ئىسمائىلنىڭ ئىككىنچى ئايالى جۇرھۇمىي ئىدى. ئەمما جۇرھۇمىيلار بەكمۇ ئادالەتسىز بولغاچقا، باشقا قەبىلىلەر بىرلىشىپ ئۇلارنى مەككىدىن قوغلاپ چىقاردى. جۇرھۇمىيلار مەككىدىن چىقىپ كېتىشتىن بۇرۇن زەمزم بۇلىقىنى تىندۇرۇپ، ئىزىنى يوقىتىۋەتتى. شۇبھىسىزكى، ئۇلار بۇ ئىشنى ئۈچ ئېلىش ئۈچۈن قىلغاندى. ئۇلارنىڭ بۇلاق كۆزىنى ھاجىلار يىللاردىن بېرى مەككىگە ئېلىپ كەلگەن ئۈنچە - مارجانلار بىلەن تىندۇرۇپ، ئۈستىنى قۇم بىلەن كۆمۈۋەتكەنلىكىمۇ ئېھتىمالغا يېقىندۇر.

ئۇلارنىڭ ۋەزىپىسىنى (يەنى مەككىنىڭ مەسئۇللىقىنى) خۇزائە قەبىلىسى ئۆز ئۈستىگە ئالدى. بۇ قەبىلە ئىسمائىلنىڭ نەسەبىدىن كەلگەن بولۇپ، ئاۋۋال يەمەنگە كۆچۈپ كېتىپ، كېيىن يەنە

شمالغا قايتقان ئەرەب قەبىلىسى ئىدى. ئەمما خۇزائە قەبىلىسىمۇ ئۆز ئەجدادلىرىغا ئاتا قىلىنغان بۇ مۇقەددەس سۇنىڭ ئورنىنى سۈرۈشتە قىلمىدى. چۈنكى ئۇ كۈنلەردە مەككىنىڭ باشقا يەرلىرىدىن قۇدۇقلار قېزىلغان بولۇپ، خەلقنىڭ (ئاللاھنىڭ بۇ ئىلتىپاتغا) ئېھتىياجى قالمىغاچقا، مۇقەددەس بۇلاق ئاستا - ئاستا كىشىلەرنىڭ يادىدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتكەنىدى.

شۇنداق دەپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، خۇزائەلەر جۇرھۇمىيلارنىڭ گۇناھىغا شېرىك بولغانىدى. خۇزائەلەرنىڭ گۇناھى بۇنىڭ بىلەنلا قالماستىن، ئۇلارنىڭ كاتتىبېشىدىن بىرى يەمەندىن قايتىپ كېلىۋېتىپ، مۇئابى قەبىلىسىنىڭ بۇتلەردىن بىرنى سورىدى. مۇئابىلار ئۇنىڭغا ھۇبەل ئىسىملىك بۇتنى بەردى. ئۇ كاتتىباش ھۇبەلنى مەككىگە ئېلىپ كېلىپ، كەئبىگە قويدى. ھۇبەل كەئبىدىكى بۇتلارنىڭ ئەڭ كاتتىسى بولۇپ قالدى.

ۋاسىيەت قۇرۇش

(3)

قۇرۇش - ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ نەسەبىدىن كەلگەن ئەڭ كۈچلۈك ئەرەب قەۋملىرىنىڭ بىرى ئىدى. ھەزرىتى ئىسادىن تۆت يۈز يىل كېيىن، قۇرۇش قەبىلىسىدىن قۇسەي خۇزائەنىڭ كاتتىبېشى خۇلەيلىنىڭ قىزىغا ئۆيلەندى. خۇلەيلى كۈيئوغلىنى ئۆز ئوغۇللىرىدىنمۇ بەك ئەتىۋارلايتتى. چۈنكى شۇ دەۋر ئەرەبلىرى ئارىسىدا قۇسەيىنىڭ ئورنى بەكمۇ ئۈستۈن ئىدى. خۇلەيلى ئۆلگەندىن كېيىن، ناھايىتى شىددەتلىك توقۇنۇش يۈز بەردى ۋە ئاخىرىدا، مەككىنىڭ رەببەلىكى ۋە كەئبىنىڭ مۇھاپىزەت ئىشلىرى قۇسەيگە بېرىلدى.

شۇنىڭ بىلەن، قۇسەي يېقىن تۇغقانلىرى بولغان قۇرۇشلىرىدىن ئىنسى زۇھرى، تاغسى تەيم، يەنە بىر تاغسىنىڭ ئوغلى مەھزۇم ۋە باشقا بىر نەچچە جىيەنى ۋادىغا ئېلىپ كېلىپ، ئىبادەتخانىنىڭ ئەتراپىغا ئورۇنلاشتۇردى. بۇلار ۋە بۇلارنىڭ يېقىنلىرى «ۋادا قۇرۇشلىرى»، قۇسەيىنىڭ يىراق تۇغقانلىرى ۋە تۆپىلىكلەرگە ئورۇنلاشقان قۇرۇشلىرى «سەھرا قۇرۇشلىرى» دەپ ئاتالغۇسى. قۇسەي ھەر ئىككى قەبىلىنى خۇددى پادىشاھتەك باشقۇرۇپ، باج - سېلىق ئالاتتى ۋە يىغىلغان مال - مۈلۈكلەرنى ئۆزىنى باقالمايدىغان دەرىجىدىكى ھاجىلارغا سەرپ قىلاتتى. كەئبىنىڭ قوغدىغۇچىلىرى ئۇنىڭ چېدىرىنىڭ ئەتراپىدىكى چېدىرلاردا تۇراتتى. كۆپ ئۆتمەي، ئۇ قوغدىغۇچىلارغا ئۆي - بېسات قىلىۋېلىش ئەمرىنى بەردى ۋە ئۆزىگىمۇ «دارۇن نەدۋە» ئىسمىلىك كاتتا ساراينى ياساتتى.

ناھايىتى تەرتىپلىك كېتىۋاتقان ئىشلار ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئاستا - ئاستا ئۆز يولىدىن چىقىشقا باشلىدى. ھەر نەسىلدە پەقەت بىرلا كىشىنىڭ پۈتۈن قەۋمگە ھۆكۈمرانلىق قىلىشى قۇسەي نەسەبىنىڭ ئەڭ مۇھىم ئالاھىدىلىكى ئىدى. قۇسەيىنىڭ تۆت ئوغلىنىڭ ئىچىدە ئابدۇمەننان ئەڭ شەرەپلىك ۋە ھەممىگە تونۇشلۇق بولسىمۇ، قۇسەي چوڭ ئوغلى ئابدۇددارنى (ئۇنىڭ ئەڭ قابىلىيەتسىز بولۇشىغا قارىماي) باشقا ئوغۇللىرىدىن ئۈستۈن كۆردى ۋە ئۆلۈپ كېتىش ئالدىدا ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى: «ئوغلۇم! كىشىلەر باشقىلارنى سەندىن شەرەپلىك دەپ بىلىسىمۇ، مەن يەنىلا سېنى ھەممىدىن ئۈستۈن كۆرىمەن. سەن ئىشىكى ئاچمىغۇچە كەئبىگە ھېچكىم كىرەلمەيدۇ. قۇرۇشنىڭ جەڭ تۇغىنى سەن تۇتسىەن. سېنىڭ رۇخسىتىڭسىز ھېچبىر ھاجى مەككىدىن سۇ ۋە يېمەكلىك تاپالمايدۇ. قۇرۇش سېنىڭ ئۆيۈڭدىن باشقا يەردە بىرەر مەسىلىگە قارار بېرەلمەيدۇ.» قۇسەي ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ۋە ھوقۇقىنىڭ ھەممىسىنى بىراقلا ئابدۇددارغا ئۆتكۈزۈپ بەرگەندىن سىرت، دارۇن نەدۋە (ساراي) نىمۇ ئۇنىڭ ئىگىدارچىلىقىغا ئۆتكۈزۈپ بەردى.

ئابدۇمەننان بالاي بولۇش سۈپىتى بىلەن دادىسىنىڭ قارارىغا ھېچقانداق قارشىلىق بىلدۈرمەي قوبۇل قىلدى. ئەمما ئۇندىن كېيىنكى نەسىل ئۆزلىرىنىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ مۇنەۋۋەر كىشى ئابدۇمەنناننىڭ ئوغلى ھاشىمنىڭ ئەتراپىغا يىغىلدى ۋە ھەق - ھوقۇقلارنىڭ ئابدۇددار سۇلالىسىدىن

ھاشىمنىڭ سۇلالىسىگە ئۆتكۈزۈلۈپ بېرىلىشىنى تەلەپ قىلدى. ھاشىم ۋە ئۇنىڭ قېرىنداشلىرىنى زۇھرى ۋە تەممىنىڭ نەۋرىلىرى ۋە ئەڭ چوڭ ئوغلىنىڭ نەسەبىدىن باشقا قۇسەي نەسەبىنىڭ بارلىق كىشىلىرى قوللايتتى. مەھزۇمنىڭ نەسەبىدىن كەلگەنلەر ۋە باشقا يىراق جىيەنلەر ھەق - ھوقۇقنىڭ ئابدۇدداردا قېلىشىدا چىڭ تۇردى. ئىشلار شۇ قەدەر چىڭغا چىقتىكى، ئابدۇمەننانى نەسەبىدىن كەلگەن بىر بۆلۈك ئايال بىر قۇتىدا خۇشپۇراق ماددا ئېلىپ كېلىپ، كەئبىنىڭ يېنىغا قويدى. ھاشىم، قېرىنداشلىرى ۋە باشقا تەرەپدارلىرى قوللىرىنى بۇ قۇتنىڭ ئىچىگە قويۇپ بىر - بىرىدىن ئايرىلماسلىققا قەسەم ئىچتى ۋە بۇ قەسەملىرىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن قوللىرىنى كەئبىنىڭ تاشلىرىغا سۈركەشتى. مانا بۇ كىشىلەر «خۇشپۇراقلىق كىشىلەر» دەپ ئاتالدى. ئابدۇددارنىڭ تەرەپدارلىرىمۇ بىرلىشىشكە قەسەم ئىچتى ۋە ئۇلارغا «ئىتتىپاقداشلار» دېگەن نام بېرىلدى. ئۇرۇش - توقۇنۇش ۋە جەڭگە - جېدەل كەئبىنىڭ ئىچىدىلا ئەمەس، بەلكى مەككىنىڭ ئەتراپىدىكى ناھايىتى چوڭ دائىرىسىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. ئىككى گۇرۇھ ئارىسىدا توقۇنۇش پەيدا بولغاندا، ئۇرۇشۇش ئۈچۈن بۇ مۇقەددەس تۇپراقتىن نەچچە مىل يىراق يەرگە بېرىشقا مەجبۇر بولاتتى. نىھايەت، ئابدۇمەننانى نەسەبىگە باج توپلاش ۋە ھاجىلارغا يېمەك - ئىچمەك تەمىنلەش ھوقۇقى؛ ئابدۇددار نەسەبىگە كەئبىنىڭ ئاچقۇچىنى تۇتۇش ۋە باشقا ئىشلارنى باشقۇرۇش ھوقۇقى بېرىلىپ، ھەر ئىككى تەرەپ بۇرۇنقىدەكلا دارۇن نەۋەدە يىغىلىدىغانغا پۈتۈشتى.

ھاشىمنىڭ قېرىنداشلىرى ھاجىلارغا خىزمەت قىلىش ۋەزىپىسىنى ھاشىمغا تاپشۇردى. ھەج مەۋسۇمى يېتىپ كەلگەندە، ھاشىم مەجلىستە ئورنىدىن تۇرۇپ مۇنداق دېدى: «ئەي قۇرەيشلەر! سىلەر ئاللاھنىڭ قوشنىسى سىلەر، ئۇنىڭ ئۆيىنىڭ يېقىن ئەتراپىدا ياشاۋاتسىلەر. مانا بۇ بايرامدا ئاللاھنىڭ مېھمانلىرى - ھاجىلار ئاللاھنىڭ ئۆيىگە يېتىپ كېلىدۇ. ئۇلار ئاللاھنىڭ مېھمانلىرىدۇر ۋە ئۇلار ھەرقانداق مېھماندىنمۇ ئەزىزدۇر. ئەگەر مېنىڭ مال - بايلىقىم يېتىشكەن بولسا، بۇ ئىشنى سىلەرگە ئارتىپ قويىمىغان بولاتتىم.»

ھاشىم ھەم ئەرەبىستان ئىچىدە ھەم سىرتىدا شان - شۆھرەت قازاندى. مەككىدىن يولغا چىقىپ، يەمەنگە ماڭغان قىشلىق كارۋان بىلەن ئاۋۋال غەربىي شىمالىي ئەرەبىستانغا، ئاندىن رىم ئىمپېراتورلۇقىنىڭ بىر قىسمى بولغان بىزانس (شەرقى رىم) ئىمپېراتورلۇقىغا تەۋە سۈرىيە ۋە پەلەستىننىڭ ماڭغان يازلىق چوڭ كارۋانىنى ھاشىم يولغا سالغانىدى. ھەر ئىككى كارۋان «ئىپار يولى» دىن ئۆتەتتى. يازلىق كارۋاننىڭ تۇنجى ئۆتۈڭى مەككىدىن ئون بىر كۈنلۈك (تۈگە بىلەن) يىراقلىقتىكى يەسرىب بوستانلىقى (مەككىنىڭ شىمالىدا) ئىدى. بىر زامانلاردا بۇ يەرلەرگە يەھۇدىيلارلا ئىگىدارچىلىق قىلاتتى، كېيىنچە جەنۇبىي ئەرەبىستان تەرەپتىن بىر ئەرەب قەبىلىسى كۆچۈپ كېلىپ، بۇ يەرنىڭ ئىگىدارچىلىق ھوقۇقىنى قولغا كىرگۈزۈۋالغان بولسىمۇ، يەھۇدىيلار جەمئىيەتتىكى رولىنى ۋە ئۆز دىنلىرىنى قوغداپ قالغان ئاساستا باياشات تۇرمۇشىنى داۋاملاشتۇردى. يەسرىبتىكى ئەرەبلەرگە كەلسەك، ئۇلاردا ئانا ئۇرۇقداشلىق ئەنئەنىلىرى ھۆكۈم سۈرەتتى. ئەجدادلىرىدىن بىر ئايالنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن، «كەيلەننىڭ ئوغۇللىرى» دېگەن نام قالغانىدى. ئەمما كەيلەندىن كېيىن قەبىلە خەزرج ۋە ئەۋس دەپ ئىككىگە بۆلۈنۈپ كەتتى.

نەججار سۇلالىسىدىن ئەمرنىڭ قىزى سەلما خەزىرىنىڭ ئەڭ قابىلىيەتلىك ۋە تونۇلغان ئاياللىرىدىن بىرى ئىدى. ھاشىم سەلماغا ئۆيلىنىش تەكلىپىنى بەردى. سەلما ئۆزى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىشلارنىڭ ھوقۇقىنىڭ ئۆزىگە قالدۇرۇلۇشىنى ۋە بىر ئوغۇل پەرزەنت كۆرۈپ قالسا، ئۇنىڭ تۆت ياشقىچە يەسىرىگە چوڭ بولۇشىنى شەرت قىلغان ئاساستا ئۇنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى. ھاشىم بۇ شەرتلەرنى قوبۇل قىلدى. چۈنكى ئۇبا كېسىلىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، يەسىرىنىڭ ئىقلىمى مەككىگە قارىغاندا تېخىمۇ مۇۋاپىق ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ھاشىم پات - پات سۈرىيەگە بېرىپ كېلەتتى، شۇڭا بېرىپ - كېلىش يولىدا سەلما ۋە بالىسىنىڭ يېنىدا تۇرۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولالايتتى. ئەمما ھاشىمنىڭ ئۆمرى ئۇزۇنغا بارمىدى، سەپەرلىرىنىڭ بىرىدە، پەلەستىننىڭ «غەزە» دېگەن يېرىدە كېسەل تارتىپ ۋاپات بولدى.

ھىشامنىڭ ئابدۇشەمس ۋە ئابدۇلمۇتەللىب ئىسىملىك ئىككى ئۆز ۋە نەۋفەل ئىسىملىك بىر ئۆگەي قېرىندىشى بار ئىدى. ئابدۇشەمس يەمەن ۋە سۈرىيەدە، نەۋفەل ئىراقتا تىجارەت قىلغاچقا، بۇ ئىككىسى كۆپىنچە ۋاقىتلاردا مەككىدە تۇرمايتتى. شۇڭا ھاجىلارنى سۇ ۋە ئوزۇق - تۈلۈك بىلەن تەمىنلەش ۋەزىپىسىنى كىچىك قېرىندىشى ئابدۇلمۇتەللىب تاپشۇرۇۋالدى. ئابدۇلمۇتەللىبمۇ ئۆزىدىن كېيىن بۇ ۋەزىپىنى تاپشۇرۇۋالدىغان بىرىنى ئويلىشىۋاتاتتى. ھاشىمنىڭ سەلما بىلەن باشقا ئاياللىرىدىن ئۈچ ئوغلى بار ئىدى. ئەمما (ئەگەر تارقالغان سۆز - چۆچەكلەر راست بولسا) بۇلار ۋە ئابدۇلمۇتەللىبنىڭ ئۆز ئوغۇللىرىنىڭ ھېچقايسىسى سەلماننىڭ ئوغلىغا يەتمەيتتى. شەيبە (بۇ ئىسىمنى ئانىسى قويغان) شۇنچە ياش بولۇشىغا قارىماي، ئۆزىنىڭ رەھبەرلىك قابىلىيىتىنى نامايەن قىلىشقا باشلىغانىدى. بۇ بوستانلىقتىن كەلگەنلەر ئۇنىڭ ھەققىدە ئاجايىپ خەۋەرلەرنى ئېلىپ كېلىشەتتى. بۇ خەۋەرلەرنى ئاڭلىغان ئابدۇلمۇتەللىب ئۇنى كۆرۈش ئۈچۈن بوستانلىققا باردى. شەيبە بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن، ئانىسى سەلماندىن ئۇنى ئۆزىگە ئامانەت قىلىشىنى ئۆتۈندى. ئەمما ئانىسى ئۇنىڭدىن ئايرىلىشىنى خالىمايتتى. شەيبەمۇ ئانىسىنىڭ رازىلىقىسىز ئابدۇلمۇتەللىب بىلەن كېتەلمەيدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئەمما ئابدۇلمۇتەللىب ئۇمىدىنى ئۆزمەي، مەككىدە ئۇلارغا يەسىرى قىلىپ بېرەلمەيدىغان شارائىتلارنى يارىتىپ بېرىدىغانلىقىنى ۋەدە قىلدى. مۇقەددەس ئۆينىڭ قاراۋۇللىرى ۋە پۈتۈن ئەرەبىستان زېمىنىنىڭ مەركىزى ۋە ھەج پائالىيىتىنىڭ باشقۇرغۇچىلىرى بولغان قۇرەيشلەر باشقا بارلىق ئەرەب قەبىلىلىرىدىن ئۈستۈن ئىدى. شەيبە بىر كۈنى دادىسىنىڭ قولىدىن ۋەزىپىنى تاپشۇرۇپ ئېلىپ، قۇرەيشلەرنىڭ ئەڭ كاتتىسى بولۇپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. ئەمما ئۇ ئالدى بىلەن قۇرەيشلەرنىڭ ئارىسىغا سىڭىپ كىرىشى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۆسۈپ - يېتىلىشى كېرەك ئىدى. چۈنكى سىرتتىن كەلگەن بىرى بۇ شەرەپلىك ئورۇنغا ئىگە بولالمايتتى. سەلما ئابدۇلمۇتەللىبنىڭ سۆزلىرىدىن بەكمۇ تەسىرلەندى. ئەگەر ئۇلار مەككىگە كۆچۈپ بارسا، ئوغلى بىلەن پات - پات كۆرۈشۈپ تۇرالايتتى. سەلما ئوغلىغا رازىلىق بەردى. ئابدۇلمۇتەللىب شەيبەنى تۈگىسىنىڭ ئارقىسىغا مىندۈرۈپ، مەككىگە قاراپ يولغا چىقتى. يولدا ئۇچرىغانلار بۇ ناتونۇش يىگىتنى كۆرۈپ: «ئابدۇلمۇتەللىبنىڭ قۇلى ئىكەن» دېيىشتى. ئابدۇلمۇتەللىب ئۇلارغا: «بۇ قېرىندىشىم ھاشىمنىڭ ئوغلى بولىدۇ» دەپ تونۇشتۇردى. ھەممە كىشىگە بولغان خۇشخۇي مۇئامىلىسى بۇ يىگىت ھەققىدە شەھەردە تارقالغان سۆز - چۆچەكلەرنىڭ

ئەڭ دەسلەپكىسى ئىدى. ئۇ كۈندىن ئېتىبارەن شەيبە «ئابدۇلمۇتەللىب» دەپ چاقىرىلىشقا باشلىدى.

ئۇلار مەككىگە يېتىپ بېرىپ، كۆپ ئۆتمەي ئابدۇلمۇتەللىب بىلەن تاغىسى نەۋفەل ئارىسىدا (دادىسىنىڭ ھەقىقىدە) تالاش - تارتىش يۈز بەردى. ئابدۇلمۇتەللىب ھامىيسى (تاغىسى) ۋە يەسرىبلىكلەرنىڭ ياردىمى بىلەن ئۆز ھەققىگە ئېرىشەلدى. ئۇ ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ يەسرىبتە بەرگەن ۋەدىسىدىنمۇ ئۈمىدىنى ئۈزىمگەندى. يىللار ئۆتتى. ئابدۇلمۇتەللىب ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئابدۇلمۇتەللىب (شەيبە) نىڭ ھاجىلارغا سۇ ۋە ئوزۇق - تۈلۈك تارقىتىپ بېرىش ۋەزىپىسىگە ئولتۇرۇشقا ھېچكىم قارشى چىقالمىدى. ئۇنىڭ بۇ ئىشنى تاغىسى ۋە دادىسىدىنمۇ ئاشۇرۇپ ئورۇندىغانلىقى ھەققىدە رىۋايەتلەر تارقالدى.

يوقالغان خەزىنىنىڭ قايتا تېپىلىش

(4)

كەئىبنىڭ غەربىي شىمال تەرىپىگە تۇتۇشۇپ كەتكەن، پەس، يېرىم چەمبەر شەكىللىك تام بىلەن قورشالغان بىر يەر بار. تامنىڭ ئىككى ئۇچى كەئىبنىڭ غەرب ۋە شىمال تەرىپى بىلەن تۇتاشمىغۇدەك دەرىجىدە قىسقا بولۇپ، ھاجىلار بۇ يەردىن ئۇياق - بۇ ياققا ئۆتەلەيتتى. ئەمما تاۋاپ ۋاقتىدا ھاجىلارنىڭ كۆپىنچىسى بۇ تامنىڭ سىرتىدىن ئايلىنىپ ئۆتەتتى. ھەزرىتى ئىسمائىل بىلەن ھاجەرنىڭ قەبرىسى بۇ تامنى چۆرىدەپ تۇرغان قىيا تاشلارنىڭ ئاستىدا بولغاچقا، بۇ يەر «ھەجەرى ئىسمائىل (ئىسمائىل تېشى)» دەپ ئاتىلىدۇ.

ئابدۇلمۇتەللىب كەئىبگە يېقىن تۇرۇشنى شۇنداق ئارزۇ قىلاتتىكى، بەزىدە بۇ تاشنىڭ يېنىغا كۆرپە سېلىپ ئۇخلايتتى. بىر كېچىسى بۇ يەردە ئۇخلاۋاتقىنىدا، بىر كۆلەڭگە ئۇنىڭغا يېقىنلىشىپ: «تاتلىق بۇلاقنى قازغىن!» دېدى. ئۇ: «تاتلىق بۇلاق دېگەن نېمە؟» دەپ سورىدى، ئەمما كۆلەڭگە غايىب بولدى. ئابدۇلمۇتەللىب ئويغانغان ۋاقىتتا، روھىنىڭ كۆتۈرۈلۈپ، كۆڭلىنىڭ شادلىققا تولغانلىقىنى ھېس قىلدى ۋە بۇ كېچىنىمۇ تاشنىڭ يېنىدا ئۆتكۈزمەكچى بولدى. ئۇ كېچىسى كۆلەڭگە يەنە پەيدا بولدى ۋە: «قېنى قازمامسەن؟!» دېدى. ئەمما ئابدۇلمۇتەللىب سونالىغا يەنە جاۋاب ئالالمىدى. ئۈچىنچى كېچىسى كۆلەڭگە ئۇنىڭغا: «كۆمۈۋېتىلگەن خەزىنىنى قازغىن!» دېدى. ئابدۇلمۇتەللىب بۇلارنىڭ نېمىلىكىنى سورىغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ سونالى يەنە جاۋابسىز قالدى. تۆتىنچى كېچىسى ئۇنىڭغا: «زەمەمنى قازغىن!» دېگەن ئەمىر بېرىلدى. ئابدۇلمۇتەللىب: «زەمەم دېگەن نېمە؟» دەپ سورىدى. ئۇنىڭغا:

دەرھال قازغىن ئۇنى! قىلمايسەن پۇشمان،
چۈنكى ئۇ مىراستۇر ئەجدادتىن قالغان.

قۇرۇماس بۇلاق ئۇ ئەبەدىلئەبەد،
كەلسىمۇ ھاجىلار تۈركۈم - تۈركۈملەپ.

دەپ جاۋاب بېرىلدى. ئاندىن ئۇنى قان، ئوغۇت، چۈمۈلە ۋە قۇزغۇنلار يىغىلغان بىر يەرنى ئىزدەشكە ۋە ئاللاھنىڭ ھاجىلارنى ھەج پائالىيىتى داۋامىدا سۇ بىلەن تەمىنلەيدىغان پاكىز سۇ چىقىرىپ بېرىشى ئۈچۈن دۇئا قىلىشقا بۇيرىدى.

تاڭ ئاتتى، ئابدۇلمۇتەللىب ئورنىدىن تۇردى ۋە كەئىبنىڭ شىمالى تەرىپىدىكى «ئىراق بۇلۇڭى» دەپ ئاتالغان بۇلۇڭدىن باشلاپ غەربىي يۆلىنىشكە قاراپ يۈرۈدى. بىر نەچچە قەدەم ماڭغاندىن كېيىن، توختاپ «ھەجەرۇل ئەسۋەد (قارا تاش)» نى سۆيىدى. ئاندىن كەئىبنى تاۋاپ قىلىشقا باشلاپ، «ئىراق بۇلۇڭى» دىن «ھەجەرى ئىسمائىل» غا، ئۇ يەردىن غەربىي بۇلۇڭ

(سۇرىيە بۇلۇڭى) غا، ئۇ يەردىن «يەمەن بۇلۇڭى» غا باردى. ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ نەسەبىدىن بولغانلار (مەيلى بەنى ئىسھاق ياكى بەنى ئىسمائىل بولسۇن) كەئبىنى قۇياشقا قارشى يۆنىلىشتە تاۋاپ قىلاتتى. «يەمەن بۇلۇڭى» دىن «ھەجەرۇل ئەسۋەد» كە قاراپ ماڭغاندا، ئەبۇ قۇبەيس تۆپىلىكى ۋە باشقا تۆپىلىكلەر ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئابدۇلمۇتەللىب كەئبىنىڭ ئەتراپىنى يەتتە قېتىم ئايلاندى. ھەر بىر ئايلانغىنىدا كۈن تېخىمۇ بەك يورۇپ كېتەتتى، چۈنكى ئەرەبىستاندا تاڭ شەپقىنىڭ ۋاقتى بەكمۇ قىسقا ئىدى. تاۋاپ ئاياغلاشقاندىن كېيىن، «ھەجەرۇل ئەسۋەد» نىڭ يېنىدىن مېڭىپ، كەئبىنىڭ ئىشىكىگە باردى ۋە ئىشىكىگە ئېسىلغان ھالقىنى تۇتۇپ تۇرۇپ، ئۆزىگە ئۈگىتىلگەن دۇئانى ئوقۇدى.

يېقىنلا يەردىكى قۇم بارخانلىرى تەرەپتىن قۇشلارنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. ئابدۇلمۇتەللىب ئۇ تەرەپكە قارىۋىدى، قۇشلارنىڭ ئۇچۇشۇپ يۈرگەنلىكىنى كۆردى. ئۇ ئىبادىتىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، قۇشلارنىڭ كەئبە ئىشىكىنىڭ ئۇدۇلىدا يۈز يىلدىن بېرى تۇرغان قۇرام تاشلارغا قاراپ ئىلگىرىلىشىگە قاراپ تۇردى. قۇرەيشلەر بۇ قۇرام تاشلارنى ئۆزلىرىنىڭ بۇتلىرى قىلىۋالغان بولۇپ، قۇربانلىق ماللىرىنى بۇ ئىككى تاشنىڭ ئوتتۇرىسىدا سوياتتى. ئابدۇلمۇتەللىب بۇ تاشلارنىڭ ئارىسىنىڭ قان ۋە ئوغۇت بىلەن توشۇپ كەتكەنلىكىنى ئوبدان بىلەتتى. ئۇ تاشلارغا يېقىنلاپ بېرىپ، ئۇ يەردە بىر چۈمۈلە ئۇۋىسىنىڭمۇ بارلىقىنى كۆردى.

ئابدۇلمۇتەللىب ئۆيىگە قايتىپ، ئوغلىنى چاقىردى ۋە بېرىپ ئىككى تاشنىڭ ئوتتۇرىسىنى قېزىشقا باشلىدى. بۇنى كۆرگەن خالايق ئۇلارنىڭ ئەتراپىغا توپلاندى. بۇ يەرنى ھەممە تەرەپتىن ئوچۇق كۆرگىلى بولاتتى. ئۇلارنىڭ ئابدۇلمۇتەللىبكە بولغان ھۆرمىتى ھەرقانچە چوڭ بولسىمۇ، ئۆزلىرى قۇربانلىق قىلىدىغان بۇتلىرىنىڭ ئۆزلىرىگە قېزىلىشىنى ئۆزلىرىگە قىلىنغان ھۆرمەتسىزلىك دەپ قارىغان بەزى كىشىلەر ئۇنىڭ بۇ يەرنى قېزىشىغا قارشى چىقتى. ئەمما ئابدۇلمۇتەللىب ئۆزىنىڭ داۋاملىق قازىدىغانلىقىنى بىلدۈردى ۋە ھارىسقا كىشىلەرنى يىراقلاشتۇرۇپ، يېنىغا ھېچكىمنى يېقىن يولاتماسلىقىنى تاپىلدى.

كىشىلەر بۇ ئىشنىڭ تېگى - تەكتىگە يېتەلمەي، ھاياجان ئىلكىدە ئۇلارغا قاراپ تۇراتتى. بەنى ھاشىم نەسەبىدىن بولغان بۇ ئىككىيلەننىڭ (بۇ ئىشنىڭ ئاقۇتىنىڭ نېمە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر) قارارى قەتئىي بولۇپ، توختىماي يەر قازاتتى. ئىساق ۋە ئائىلە ئىسىملىك بۇ ئىككى بۇتنىڭ مەككە بۇتلىرى ئارىسىدىكى مەرتىۋىسى دېگەندەك يۇقىرى ئەمەس ئىدى، ھەتتا خەلق ئارىسىدا ئۇلارنىڭ كەئبىنىڭ يۈزىنى تۈككەنلىكى ئۈچۈن تاشقا ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن جۈرھۇملۇق بىر ئەر بىلەن بىر ئايال ئىكەنلىكى ھەققىدە رىۋايەتلەرمۇ تارقالغانىدى. شۇڭا ھېچكىم ئابدۇلمۇتەللىبنى توختىتىشقا بەك ئۇرۇنۇپ كەتمىدى. ئۇ يەرگە توپلانغان كىشىلەرنىڭ بىر قىسمى كەتمەكچى بولۇپ تۇرغاندا، ئابدۇلمۇتەللىب بۇلارنىڭ كۆزىگە يېپىۋېتىلگەن قۇرام تاشنى كۆرۈپ ئاللاھقا شۈكرى ئېيتتى. خەلق قايتا توپلاندى، ھەتتا تېخىمۇ كۆپىيىپ كەتتى. جۈرھۇمىلار كۆمۈۋەتكەن خەزىنە چىقاي دەپ قالغاندا، ئەتراپتا تۇرغان خالايق بۇ خەزىنىدىن ئۆزىگە پاي ئايرىش جەدىلىگە چۈشتى. ئابدۇلمۇتەللىب بۇ خەزىنىنىڭ ئۆزىگە ياكى كەئبىگە ۋە ياكى خەلققە تەۋە بولدىغانلىقىنى چەك تاشلاش ئارقىلىق بىر تەرەپ قىلىش قارارىغا كەلدى. ئېنىق قارار بېرىلمىگەن نەرسىگە چەك

تاشلاپ قارار بېرىش شۇ زامان خەلقلىرىنىڭ ئادەتلىرىدىن بىرى ئىدى. مەككىدىمۇ بۇ ئادەت مۇئابى بۇتى ھۇبەلنىڭ ئالدىدا چەك تاشلاش ئارقىلىق ئېلىپ بېرىلاتتى. چەك تاشلاندى، خەزىنىنىڭ بىر قىسمى كەئىبگە، يەنە بىر قىسمى ئابدۇلمۇتەللىبكە چىقتى، قۇرەيشلەرگە ھېچنېمە چىقمىدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، زەمزمە سۈيىنى باشقۇرۇش ھوقۇقىمۇ بەنى ھاشىم قەبىلىسىگە تاپشۇرۇلدى، چۈنكى ھاجىلارنى سۇ بىلەن تەمىنلەش ئۇلارنىڭ ۋەزىپىسى ئىدى.

ئوغلىنى قۇربانلىق قىلىشقا ئېچىلگەن قەسەم

(5)

ئابدۇلمۇتەللىب مەرتلىكى ۋە دانالىقى بىلەن قۇرەيشلەرنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولغان بولۇپ، ئۆزى كېلىشكەن، يېقىملىق بىرى ئىدى. شۇنداقلا، مال - بايلىقىمۇ يېتىپ ئاشقۇدەك بار ئىدى. زەمزمە بۇلىقىنىڭ (ئۇنىڭ ۋەسىلىسى بىلەن) قايتا ئېچىلىشى ئۇنىڭ يۈز - ئابروۋىنى تېخىمۇ ئاشۇرۇۋەتتى. ئۇ، بۇ ئىناملار ئۈچۈن ئاللاھتىن بەكمۇ مىننەتدار ئىدى. ئەمما زەمزمە بۇلىقىنى قېزىۋاتقان ۋاقىتتا باشقىلارنىڭ بۇ ئىشقا توسالغۇ بولۇشى ئۇنىڭ كۆڭلىگە بەزى ھېس - خىياللارنى سېلىپ قويغانىدى. ئۇ، بۇ ئىشنى كۆڭۈلدىكىدەك تۈگىتىۋالغانلىقى ئۈچۈن خۇشال ئىدى، ئەمما بىرلا ئوغۇلغا دادا بولۇشنىڭ ئۆزىنى زەئىپ ئورۇنغا چۈشۈرۈپ قويدىغانلىقىنى بۇندىن بۇرۇن پەقەتلا ھېس قىلمىغانىدى. مەسىلەن، ئابدۇشەمس قەبىلىسىنىڭ رەئىسى، جىيەنى ئۆمەييەگە بىر قانچە ئوغۇل ئىنئام قىلىنغانىدى. ئەگەر بۇلارنى قېزىش ئىشى مەھزۇم قەبىلىسىنىڭ رەئىسى مۇغرىگە بېرىلگەن بولسا، ئوغۇللىرى ئۇنىڭ ئەتراپىدا چەمبەر شەكىللىك بولۇپ قوغداپ تۇرغان بولاتتى. ھالبۇكى، ئۇنىڭ بىر نەچچە خوتۇنى بولسىمۇ، پەقەت بىرلا ئوغلى بار ئىدى. ئۇ بۇ ئىشقا كۆنۈپ قالغانىدى، ئەمما زەمزمە بۇلىقىنى ئىنئام قىلغان ئاللاھ ئۇنى باشقا جەھەتلەردىمۇ ئۈستۈن قىلىشى مۇمكىن ئىدى. شۇڭا ئابدۇلمۇتەللىب بۇ يېڭى ئىنئام (زەمزمە) نىڭ ئىشتىياقىدا ئاللاھقا تېخىمۇ كۆپ ئوغۇل پەرزەنت ئاتا قىلىشى ئۈچۈن دۇئا قىلدى ۋە دۇئاسىدا ئەگەر ئاللاھ ئۇنىڭغا ئون ئوغۇل ئاتا قىلىپ، ئۇنىڭ قاتارىغا قېتىلىپ قالسا، ئۇلارنىڭ بىرىنى كەئىبە قۇربانلىق قىلىدىغانلىقىغا قەسەم ئىچتى.

ئابدۇلمۇتەللىبنىڭ دۇئاسى قوبۇل بولۇپ، بىر نەچچە يىل ئىچىدە توققۇز ئوغۇل پەرزەنت كۆردى. ئۇ قەسەم ئىچكەن ۋاقىتتا، ئۆزىنىڭ ئون ئوغلىنىڭ بولۇشىنى مۇمكىن بولمايدىغان ئىشتەك ھېسسىياتتا ئىدى. ئەمما ئابدۇللاھتىن باشقا ئوغۇللىرى چوڭ بولغانسېرى، ئۇنىڭ قەسسىمى خىيالنى چۇلغۇۋېلىشقا باشلىدى. ئۇ ھەممە ئوغلىدىن ئىپتىخارلىناتتى، بولۇپمۇ، ئابدۇللاھقا ئالاھىدە كۆيۈنىدىغانلىقىنى ھەردائىم ئىپادىلەپ تۇراتتى. بەلكىم ئاللاھ بۇ بالىنى تاللاپ، ئۇنىڭغا باشقىلاردىن ئالاھىدە پەزىلەت تۇرىدىغان چىراي ۋە خۇلق بەرگەن بولۇشى مۇمكىن ئىدى. ۋە بەلكىم ئۇنىڭ قۇربانلىق قىلىنىشىنى خالىغانىدى. نېمە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئابدۇلمۇتەللىب سۆزىدە تۇرىدىغان كىشى ئىدى ۋە ھېچقاچان ئۆز ۋەدىسىدىن يېنىۋالمايتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇ بەكمۇ ئادىل كىشى بولۇپ، ھەر قاچان ئۆز زىممىسىدىكى يۈكنىڭ ئېغىرلىقىنى ھېس قىلىپ تۇراتتى. قايسى ئوغلىنى قۇربانلىق قىلىشقا ئۆزى قارار بېرەلمەيتتى. شۇڭا ئۇ ئابدۇللاھ چوڭ بولغاندىن كېيىن، ئون ئوغلىنى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇلارغا ئۆزىنىڭ ئاللاھقا قەسەم ئىچكەنلىكىنى ئېيتتى ۋە بۇ قەسمنى ئورۇنداش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئۆزىگە ياردەم بېرىشىنى سورىدى. ئوغۇللىرىنىڭ دادىسىغا بويۇن ئېگىشتىن باشقا چارىسى يوق ئىدى، چۈنكى دادىسىنىڭ قەسسىمى ئۆزلىرىنىڭ قەسسىمى دېگەنلىك ئىدى. شۇڭا ئۇلار دادىلىرىدىن ئۆزلىرىنىڭ قانداق قىلىشى كېرەكلىكىنى

سورىدى. ئابدۇلمۇتەللىب ئۇلارنى بىردىن ئوققا ئۆز ئىشارەتلىرىنى قويۇشقا بۇيرىدى. ئاندىن قۇرەيشنىڭ پال ئوقلىرىغا مەستۇل كىشىگە خەۋەر يوللاپ، ئۇنىڭ كەئبىدە تۇرۇپ تۇرۇشىنى تاپىلدى. ئوغۇللىرىنى مۇقەددەس ئۆيگە ئېلىپ كېلىپ، پالچىغا ئۆزىنىڭ قەسمى توغرىلىق سۆزلەپ بەردى. ھەر ئوغۇل ئۆز ئوقىنى تەييارلىدى، ئابدۇلمۇتەللىب ھۇبەلنىڭ يېنىدا تۇردى. ئۇ ھەمىشە يېنىدا ئېلىپ يۈرىدىغان پىچىقنى قولغا ئېلىپ، كىچىك ئوغلى ئابدۇللاھقا دۇئا قىلاتتى. پال ئوقلىرى تارتىلدى، چەك ئابدۇللاھقا چىقتى. دادىسى بىر قولىدا پىچاقنى، يەنە بىر قولىدا ئابدۇللاھنى تۇتۇپ ئىشىك تەرەپكە سۆرەپ ماڭدى. ئۇ بۇ ئىشنى دەرھال بىر تەرەپ قىلىۋېتىش ئۈچۈن ئوغلىنى قۇربانلىق قىلغۇدەك بىر يەرنى ئىزدەيتتى.

ئەمما ئۇ ئاياللىرىنى، بولۇپمۇ، ئابدۇللاھنىڭ ئانىسى فاتىمەنى پۈتۈنلەي يادىدىن چىقىرىپ قويغانىدى. ئابدۇلمۇتەللىبنىڭ باشقا ئاياللىرى مەككە سىرتىدىكى قەبىلىلەردىن بولغاچقا، قۇرەيشلەر ئارىسىدا تەسىر دائىرىسى بەكمۇ چوڭ ئەمەس ئىدى. ئەمما فاتىمە مەككىنىڭ ئەڭ كۈچلۈك قەبىلىلىرىدىن بىرى بولغان مەزۇم قەبىلىسىدىن يەنى قۇرەيشلەردىن ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئانا تەرەپ نەسەبى قۇسەينىڭ ئوغۇللىرىدىن ئابدۇللاھقا تۇتاشتى. فاتىمەنىڭ ئائىلىسى ھەرقانداق ۋاقىتتا ياردەم قولىنى سۇنالمىغۇ دەرىجىدە يېقىندا ئىدى. ئابدۇلمۇتەللىبنىڭ ئون ئوغلىنىڭ ئۈچى (زۇبەير، ئەبۇتالىب ۋە ئابدۇللاھ) فاتىمەدىن بولغان بولۇپ، ئۇندىن باشقا بەش قىزىمۇ بار ئىدى. بۇ ئاياللارمۇ بوش كەلمەي، ھەممىسى ئۆز ئوغلىنىڭ بېشىغا كېلىپ قېلىش ئېھتىمالى بولغان پالاكەتتىن ئەنسىرەپ، فاتىمەنىڭ ئەتراپىغا يىغىلىۋالغانىدى.

پال ئوقى سېلىنىۋاتقاندا، ئەتراپقا ناھايىتى كۆپ ئادەم يىغىلىپ بولغانىدى. ئابدۇلمۇتەللىب بىلەن ئابدۇللاھ ئۆڭ - سۆلى ئۆچكەن ھالدا مەككە ئىشىكىدىن چىقىپ كېلىۋىدى، مەزۇم قەبىلىسىدىكىلەرنىڭ ئارىسىدىن كۇسۇر - كۇسۇر ئاۋازلار كېلىشكە باشلىدى. چۈنكى ئۇلار ئۆز قېرىندىشىنىڭ ئوغلىنىڭ قۇربانلىق قىلىنىدىغانلىقىنى پەملىگەندى. ئارىدىن بىرى: «ئۇ قولۇڭدىكى پىچاق بىلەن نەگە ماڭدىڭ؟» دەپ سورىدى. ھالبۇكى، بۇ سوئالنىڭ جاۋابى ئەتراپتا قاراپ تۇرغانلارنىڭ ھەممىسىگە بەكمۇ ئايان ئىدى. ئابدۇلمۇتەللىب يەنە ئۆزىنىڭ قەسمى توغرىلىق سۆز باشلاپ تۇرۇشقا مەزۇم قەبىلىسىنىڭ رەئىسى مۇغىرە ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ: «ئۇنى قۇربانلىق قىلماي، ئۇنىڭ ئورنىغا باشقا بىر نەرسە ئاتىغىن. ئابدۇللاھنىڭ بەدىلىگە قانچىلىك نەرسە تەلەپ قىلساڭ مەيلى، بىز بەنى مەزۇم قەبىلىسى بارلىقىمىزنى پىدا قىلىشقا تەييارمىز!» دېدى. ئۇ ۋاقىتتىنچە ئابدۇلمۇتەللىبنىڭ باشقا ئوغۇللىرىمۇ كەئبىنىڭ سىرتىغا چىقىپ بولغانىدى. باشتا ھېچقايسىسى ئۇن - تىن چىقارمىدى، كېيىنچە ھەممىسى دادىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، كەففارەت بېرىش ئارقىلىق ئابدۇللاھنى قۇتۇلدۇرۇپ قېلىشى ئۈچۈن يالۋۇرۇشقا باشلىدى. باشقىلارمۇ بىردەك شۇنداق قىلىشقا ئۈندىدى. ئابدۇلمۇتەللىبمۇ شۇنداق قىلىشنى بەكمۇ ئارزۇ قىلاتتى، ئەمما كۆڭلى شۈبھىدىن تەسكىن تاپالمايۋاتاتتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ بۇ ئەھۋالدا كەففارەت بېرىپ، ئوغلىنى قۇتۇلدۇرسا بولىدىغان ياكى بولمايدىغانلىقىنى؛ ئەگەر بولسا قانداق قىلىشى كېرەكلىكىنى سوراپ بېقىش ئۈچۈن يەسرىبەتە ياشايدىغان دانا بىر ئايالنىڭ قېشىغا بارماقچى بولدى.

ئابدۇلمۇتەللىب ئابدۇللاھ ۋە باشقا بىر ياكى ئىككى ئوغلىنى يېنىغا ئېلىپ، ئۆزى تۇغۇلغان شەھەر - يەسرىبكە قاراپ يولغا چىقتى. ئۇ ئايال يەسرىبىنىڭ جەنۇبىدىكى خەيبەر دېگەن يەرگە كەتكەندى. بۇ يەرگە يەھۇدىيلار يەرلەشكەن بولۇپ، يەسرىبتىن يۈز مىل يىراقلىقتا ئىدى. ئۇلار يولىنى داۋاملاشتۇرۇپ، خەيبەرگە يېتىپ باردى. ئايالنى تېپىپ، ئەھۋالنى چۈشەندۈردى. ئايال ئۇلارغا ئۆزىنىڭ روھلار بىلەن سۆزلىشىدىغانلىقىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئەتىسى قايتا كېلىشىنى ئېيتتى. ئابدۇلمۇتەللىب ئاللاھقا دۇئا قىلدى. ئەتىسى ئايال ئۇلارغا: «ماڭا ئىلھام كەلدى. سىلەردە قاننىڭ بەدىلى نېمە؟» دەپ سورىدى. ئابدۇلمۇتەللىب: «ئون تۈگە» دەپ جاۋاب بەردى. ئايال: «ئۇنداقتا، سىلەر يۇرتۇڭلارغا قايتىپ بېرىپ، قۇربان قىلماقچى بولغان ئادىمىڭلارنى بىر تەرەپكە، ئون تۈگىنى يەنە بىر تەرەپكە قويۇپ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا چەك تاشلاڭلار، ئەگەر چەك يەنە ئۇ ئادەمگە چىقسا، تۈگىلەرگە يەنە ئون تۈگە قوشۇپ، قايتا چەك تاشلاڭلار. تاكى چەك تۈگىلەرگە چىققانغا قەدەر تۈگىلەرنىڭ سانىنى ئوندىن - ئوندىن ئاشۇرۇپ تۇرۇڭلار ۋە قۇربانلىق قىلماقچى بولغان ئادىمىڭلارنى ئازات قىلىڭلار!» دەپ تەلىمات بەردى.

ئۇلار مەككىگە قايتتى. ئابدۇللاھنى ۋە ئون تۈگىنى مەككىنىڭ ھويلىسىغا ئېلىپ كەلدى. ئابدۇلمۇتەللىب كەئبىنىڭ ئىچىگە كىردى ۋە ھۇبەلنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ بۇ ئىشىنى قوبۇل قىلىشى ئۈچۈن ئاللاھقا يالۋۇرۇپ دۇئا قىلدى. ئاندىن چەك تاشلاندى، چەك ئابدۇللاھقا چىقتى. يەنە ئون تۈگە ئېلىپ كېلىندى. چەك داۋاملىق ئابدۇللاھقا چىقىۋەردى، تۈگىلەرنىڭ سانى ئوندىن - ئوندىن كۆپىيىپ مېڭۇۋەردى. تۈگىلەرنىڭ سانى يۈزگە يەتكىچە، نەتىجە ئوخشاش بولۇپ چىقتى. ئەڭ ئاخىرى چەك تۈگىلەرگە چىقتى. ئەمما ئابدۇلمۇتەللىب بەكمۇ ئىنچىكىلەپ ئىش قىلىدىغان بولغاچقا، بىر قېتىملىق چەك بىلەنلا بولدى قىلىشقا كۆڭلى ئۇنىماي، چەك سانىنى ئۈچكە چىقاردى. چەك ئارقا - ئارقىدىن تۈگىلەرگە چىقتى. شۇنىڭ بىلەن، ئابدۇلمۇتەللىب ئاللاھنىڭ كەففارەتنى قوبۇل قىلغانلىقىغا ئىشەندى ۋە تۈگىلەرنى قۇربانلىق قىلدى.

پەيغەمبەرگە بولغان ئېھتىياج

(6)

ئابدۇلمۇتەللىب ھېچقاچان ھۇبەلگە چوقۇنمىدى، چۈنكى ئۇ ھەردائىم تەڭرىگە (ئاللاھقا) ئىبادەت قىلاتتى. ئەمما موناۋىننىڭ بۇتى نەسىللەردىن بېرى كەئىبنىڭ ئىچىدە تۇراتتى ۋە بارلىق ئىبادەتخانىلارنىڭ ئەڭ چوڭى بولغان بۇ ئىبادەتخانىغا بېرىلىدىغان مەرھەمەت ۋە بەرىكەتنىڭ سىمۋولىغا ئايلىنىپ قالغانىدى. ئەرەب يېرىم ئارىلىدا بۇندىن باشقا كىچىك ئىبادەتخانىلارمۇ بار بولۇپ، «ئاللاھنىڭ قىزلىرى» دەپ ئاتىلىدىغان لات، ئۇززا ۋە مەنات قاتارلىقلار بۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ مەشھۇرلىرى ئىدى. ئابدۇلمۇتەللىب كىچىك ۋاقتىدا يەسرىبتىكى باشقا ئەرەبلەرگە ئوخشاش ۋادىنىڭ شىمالى ۋە قىزىل دېڭىز بويىدىكى قۇبەيدىكى جايلاشقان مەنات ئىبادەتخانىسىغا ئېلىپ بېرىلاتتى. مەككىنىڭ جەنۇبىدا، بىر كۈنلۈك تۈگە يولى مۇساپىسىدىكى نەھلە تۈزلەڭلىكىگە جايلاشقان ئۇززا دېگەن بۇت بولسا، قۇرەيشلەرنىڭ ئەڭ مەشھۇر بۇتى ئىدى. بۇ يەردىن يەنە بىر كۈنلۈك يول ماڭغاندا، ھەۋازىن قەبىلىسىدىن بولغان سەقىفنىڭ باشقۇرۇشىدىكى «يېشىل جەننەت» دەپ ئاتالغان تائىققا يېتىپ بارغىلى بولىدۇ. لات - تائىقلىق بىر ئايال بولۇپ، ئۇنىڭ بۇتى ھەشەمەتلىك بىر بۇتخانىغا قويۇلغانىدى. سەقىفلەر بۇ بۇتنىڭ قوغدىغۇچىلىرى بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆزلىرىنى قۇرەيشلەر بىلەن تەڭ كۆرەتتى. قۇرەيشلەرمۇ مەككە بىلەن تائىقنى تىلغا ئالغاندا «ئىككى شەھەر» دەپ، تائىقنى بەكمۇ ئۇلۇغلايتتى. تائىق خەلقى «ھىجازنىڭ بوستانى» دەپ ئاتالغان تائىق تۇپرىقىنىڭ شۇنچە مۇنبەت، ئىقلىمىنىڭ شۇنچە ياخشىلىقىغا قارىماي، يەنە شىمالدىكى قۇرغاق زېمىننى قىزغىناتتى. چۈنكى ئۇلار ئۆز مەبۇدلىرىنى ھەرقانچە ئۇلۇغلىسىمۇ، ئاللاھنىڭ ئۆيىگە تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقىنى بىلەتتى. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇلار ئىشلارنىڭ دەل ئەكسىچە بولۇشىنى، يەنى ئۆز مەبۇدلىرىنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ئورۇنغا چىقىشىنىمۇ خالىمايتتى. چۈنكى ئۇلارمۇ ئىسمانىلنىڭ نەسەبىدىن بولۇپ، مەككىلىكلەر بىلەن يېقىن قېرىنداشلىق مۇناسىۋىتى بار ئىدى. ئەمما بۇ ھەقتىكى ھېسسىياتلىرى بەكمۇ قالايمىقان ۋە بىر - بىرىگە زىت ئىدى. يەنە بىر تەرەپتىن، قۇرەيش قەبىلىسى ئۇلاردەك قىزغانچۇقلۇق قىلمايتتى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ دۇنيانىڭ مەركىزىدە ياشاۋاتقانلىقىنى ۋە دۇنيانىڭ ھەر تەرىپىدىن ھەج قىلغۇچىلارنى ئۆزىگە جەلپ قىلالايدىغان ناھايىتى ئۇلۇغ ئىبادەتخانىنىڭ ساھىبى ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. ئۇلار قىلىشقا تېگىشلىك بىردىنبىر ئىش - ئۆزلىرى بىلەن باشقا قەبىلىلەر ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتنى بۇزماسلىققا تىرىشىش ئىدى.

ئابدۇلمۇتەللىب مەككىدە ھاجىلارنى كۈتۈۋېلىشقا مەسئۇل بولغاچقا، بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىدىن خەۋەردار بولۇپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ۋەزىپىسى قەبىلىلەر ئارا ۋەزىپە بولۇپ، مەلۇم بىر قىسىمغا قۇرەيشنىڭ بارلىق ئەزالىرى تەڭ كۈچ چىقىراتتى. مەككىگە كەلگەن ھاجىلارغا خۇددى ئۆزىنىڭ ئۆيىدە تۇرۇۋاتقاندەك ھېس - تۇيغۇ بېرىش، ئۇلارنى خۇشخۇي قارشى ئېلىش، ئۇلارنىڭ ئىبادەتلىرىگە خۇش مۇئامىلە قىلىش ۋە ئۆزلىرى بىلەن ئېلىپ كەلگەن بۇتلىرىغا چوڭقۇر ھۆرمەت -

ئېھتىرام بىلدۈرۈش لازىم ئىدى. بۇتلارغا ھۆرمەت بىلدۈرۈش ۋە ئۇلارنىڭ ھۆرمەتكە سازاۋەر ئىكەنلىكىگە ئىشىنىش بۇرۇنقىلاردىن قالغان بولۇپ، دادىلىرى، دادىلىرىنىڭ دادىلىرى، ھەتتا بىر نەچچە ئەجدادتىن بېرى داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئەنئەنە ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئابدۇلمۇتەللىب ئۈچۈن «ئاللاھ» ئالاھىدە مەنىگە ئىگە بولۇپ، شۈبھىسىزكى، ئۇ ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ دىنىغا قۇرەيش، خۇزائە، ھەۋزائىن ۋە باشقا ئەرەب قەبىلىلىرىدىكى زامانداشلىرىغا نىسبەتەن تېخىمۇ يېقىن ئىدى.

ئەمما ئىبراھىمنىڭ دىنىغا ھەقىقىي مەنىسى بىلەن ئېتىقاد قىلىدىغان بىر نەچچە كىشىلا بار بولۇپ، ئۇلار ھېچقاچان يوقاپ كەتمەيتتى. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، بۇتقا چوقۇنۇش ئەجدادلاردىن قالغان ئەنئەنە ئەمەس، بەلكى كېيىنچە پەيدا بولغان بىدئەتتىن ئىبارەت ئىدى. ھۇبەلنىڭ بەنى ئىسرائىل قەۋمىنىڭ ئالتۇن موزىيىدىن پەرقسىز ئىكەنلىكىنى چۈشىنىش ئۈچۈن تارىخقا بىر نەزەر تاشلاپ بېقىشقا توغرا كېلىدۇ. ئۆزلىرىنى «ھەنەفىلەر» دەپ ئاتىۋالغان بۇ كىشىلەرنىڭ بۇتلار بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى يوق بولۇپ، ئۇلار بۇتلارنى «مەككىنى بۇلغىغان ۋە مەككىنىڭ شەرىپىگە داغ تەككۈزگەن مەخلۇقلار» دەپ بىلەتتى. كۆپىنچە نەرسىلەرنى قوبۇل قىلماسلىقى ۋە قارشى چىقىشلىرى ئۇلارنى مەككە خەلقىدىن يىراقلىشىشقا مەجبۇر قىلغانىدى. ئۇلارغا تۇتۇلغان پوزىتسىيە ئەسلىدە باشقا قەبىلىلەرنىڭ ئۆزلىرىنى قوغداش مۇئامىلىسىدىن ئىبارەت ئىدى.

ئابدۇلمۇتەللىب ھەنەفىلەردىن تۆت كىشىنى تونۇيتتى. بۇ تۆت كىشىنىڭ ئىچىدە ئەسەد قەبىلىسىدىن ئىككىنچى جىيەنى ئەۋفەلنىڭ ئوغلى ۋە رەقە ھۆرمەتكە سازاۋەر بىرى بولۇپ، خرىستىئان ئىدى. ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى خرىستىئانلارنىڭ ئارىسىدا يېقىندا بىر پەيغەمبەرنىڭ كېلىشى ھەققىدە خەۋەر تارقالغان ئىدى. شەرقتىكى چېركاۋلارمۇ ئۇلارنى قوللاپ، مۇنەججىم ۋە كاھىنلار ئارقىلىق تەستىقلىغانلىقى ئۈچۈن بۇ خەۋەر بەكمۇ كەڭ يېيىلىپ كەتكەنىدى. يەھۇدىيلارغا كەلسەك، ئۇلارمۇ ئالدىنقى پەيغەمبەرنىڭ ھەزرىتى ئىسا ئىكەنلىكىنى بىلگەچكە، يېڭى بىر پەيغەمبەرنىڭ كېلىشى ھەققىدىكى پىكىرلەرگە قوشۇلاتتى. يەھۇدىي ئالىملىرى ئۆز قەۋمىگە پەيغەمبەرنىڭ بەكمۇ يېقىندا كېلىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ كېلىدىغانلىقىغا دائىر بىرمۇنچە دەلىلنىڭ بارلىقىنى ۋە ئۇنىڭ تاللانغان قەۋمنىڭ يەنى يەھۇدىيلارنىڭ ئارىسىدىن چىقىدىغانلىقىنى ئېيتاتتى. ۋە رەقە قاتارلىق بىر تۈركۈم كىشىلەر بۇ ئىشتىن شۈبھىلىنىپ تۇراتتى. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، پەيغەمبەرنىڭ ئەرەب بولماسلىقىدا ھېچقانداق سەۋەب يوق ئىدى. ئەرەبلەر يەھۇدىيلارغا قارىغاندا پەيغەمبەرگە تېخىمۇ ئېھتىياجلىق ئىدى. چۈنكى يەھۇدىيلار ھېچ بولمىغاندا تەڭرىگە ئېتىقاد قىلاتتى، ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ يولىدىن ماڭاتتى ۋە بۇتلارغا چوقۇنمايتتى. ئەرەبلەرنىڭ بۇ يالغانچى تەڭرىلەرگە چوقۇنۇشىنى پەقەت بىر پەيغەمبەرلا توسۇپ قالايتتى. كەئبىنىڭ ئىچى ۋە سىرتىدا جەمئىي 360 بۇت بولغاندىن سىرت، ھەر ئۆيىدە بىردىن بۇت بار ئىدى. بۇت شۇ ئۆينىڭ مەركىزى نۇقتىسى بولۇپ، سەپەرگە چىقىشتىن بۇرۇن ۋە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن قىلىدىغان تۇنجى ئىش بۇتنى سىلاش ۋە ئۇنىڭدىن مەدەت تىلەش بولاتتى. بۇ خىل بىدئەتلەر پەقەت مەككىگىلا خاس بولماستىن، پۈتۈن ئەرەبىستان زېمىنىغا كەڭ يېيىلغانىدى. بۇندىن باشقا، مۇقىم يەرلىشىپ ياشايدىغان خرىستىئان ئەرەبلەرمۇ بار بولۇپ، بۇلار جەنۇبتا نەجران ۋە يەمەنگە،

شىمالدا سۈرىيە چېگرىلىرى ئەتراپىغا جايلاشقاندى. ئاللاھنىڭ ئاخىرقى ۋەھىيىسى (ھەزرىتى ئىسا) ئاق دېڭىز رايونى ۋە ياۋرۇپا قىتئەسىنى پۈتۈنلەي ئۆزگەرتىۋەتكەن بولسىمۇ، 600 يۈز يىل مابەينىدە بۇتپەرەس مەككە خەلقىگە ھېچقانداق تەسىر كۆرسىتەلمىگەندى. ھىجاز ئەرەبلىرى ۋە ئۇلارنىڭ شەرقىدىكى كەڭ كەتكەن نەجد تۈزلەڭلىكىگە جايلاشقان ئەرەبلەر بۇ مۇقەددەس كىتابتىن پۈتۈنلەي خەۋەرسىز ئىدى.

قۇرەيش ۋە باشقا بۇتپەرەس قەبىلىلەر خىرىستىئانلارغا دۈشمەنلىك نەزىرى بىلەن قارىمايتتى. خىرىستىئانلار بەزىدە ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ مەئبەدىنى (ئىبادەتخانىسىنى) تاۋاب قىلغىلى كېلەتتى، قۇرەيشلەر ئۇلارنى باشقا ھاجىلارغا ئوخشاش كۈتۈۋالاتتى. ھەتتا بىر خىرىستىئاننىڭ كەئبىنىڭ ئىچىگە ھەزرىتى مەرىپەم بىلەن ھەزرىتى ئىساننىڭ رەسىمىنى سىزىشىغا رۇخسەت قىلىنغان ۋە رىغبەتلەندۈرۈلگەندى. بۇ رەسىم قۇرەيش ئەقىدىسىگە زىت كەلسىمۇ، قۇرەيشلەر ئانچە پەرۋامۇ قىلىپ كەتمىگەندى. ئۇلارغا نىسبەتەن بۇ رەسىم ئۇلارنىڭ بۇتلىرىغا ئىككى يېڭى بۇتنىڭ قوشۇلۇشىدىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى.

ۋەرەقە ئۆز قەبىلىسىدىكى كىشىلەرنىڭ ئەكسىچە، كونا مۇقەددەس كىتابلارنى ئوقۇيالايتتى ۋە ئۇ كىتابلار ئۈستىدە تەتقىقاتمۇ ئېلىپ بارغانىدى. شۇڭا ئۇ كۆپ ساندىكى خىرىستىئانلارنىڭ يېڭى پەيغەمبەرنىڭ كېلىشىنى ئالدىنلا تەبىرىكلەش ئۈچۈن ھەزرىتى ئىساننىڭ سۆزلىرىنى دەلىل قىلىپ كۆرسىتىشنىڭ بىر ئاز ھەددىدىن ئېشىپ كەتكەنلىكى ئىكەنلىكىنى، چۈنكى تېخى ھېچقانداق ئېنىق مەلۇماتنىڭ يوقلۇقىنى بىلىپ تۇراتتى. ھەزرىتى ئىساننىڭ بەزى سۆزلىرىنىڭ مەنىسى كىشىلەرگە مەخپىي بولۇپ، نېمىنىڭ بىشارىتى ئىكەنلىكى بىلىنمەيتتى: «ئۇ ھېچقاچان ئۆزلۈكىدىن سۆزلىمەيدۇ. ئۇنىڭ ئېيتقانلىرى ئاڭلىغانلىرىدىنلا ئىبارەتتۇر.»

ۋەرەقەنىڭ بەكمۇ ياخشى كۆرىدىغان قۇتەيلە ئىسىملىك بىر سىڭلىسى بار بولۇپ، كۆرگەن - بىلگەنلىرىنىڭ كۆپىنچىسىنى ئۇنىڭغا ئېيتىپ بېرەتتى. ۋەرەقەنىڭ سۆزلىرى قۇتەيلەگە شۇنچىلىك تەسىر قىلغانىدىكى، ھەردائىم ئۆزلىرى كۈتۈۋاتقان پەيغەمبەر ھەققىدە: «ئەجىبا، ئۇ راستىنلا بىزنىڭ ئارىمىزدىمىدۇ؟» دەپ خىيال قىلىدىغان بولۇپ قالغانىدى.

تۆگىلەر قۇربانلىق قىلىنغاندىن كېيىن، ئابدۇلمۇتەللىب ئۆلۈمىدىن قۇتۇلۇپ قالغان ئوغلى ئابدۇللاھنى ئۆيلىمەكچى بولدى. ئەتراپىنى بىر ئاز كۆزەتكەندىن كېيىن، قۇسەينىڭ سىڭلىسى زۇھرىنىڭ نەۋرىسى بولغان ۋەھبىنىڭ قىزى ئامىنەنى مۇۋاپىق كۆردى.

زۇھرى قەبىلىسىنىڭ رەئىسى ۋەھب بىر نەچچە يىل بۇرۇن ۋاپات بولغان بولۇپ، ئامىنە دادىسى ۋاپات بولغاندىن كېيىن قەبىلە رەئىسلىكىنى قولغا ئالغان ئاكىسى ۋەھبىنىڭ ھىمايىسىگە ئۆتكەندى. ۋەھبىنىڭمۇ ھالە ئىسىملىك بويىغا يېتىپ قالغان بىر قىزى بار ئىدى. ئابدۇلمۇتەللىب ئامىنەنى ئوغلىغا، ھالەنى ئۆزىگە ئېلىشنى قارار قىلدى. ۋەھبىمۇ بۇ قارارنى قوبۇل قىلدى ۋە ھەر ئىككى تەرەپ بىرلا ۋاقىتتا قىلىنىدىغان قوش توي مەرىكىسى ئۈچۈن تەييارلىققا كىرىشىپ كەتتى. بېكىتىلگەن كۈن يېتىپ كەلدى، ئابدۇلمۇتەللىب ئوغلى ئابدۇللاھنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، زۇھرى قەبىلىسىنىڭ مەھەللىسىگە قاراپ ماڭدى. بەنى ئەسەد مەھەللىسى بۇ يولنىڭ ئۈستىدە ئىدى.

ۋەرەقەنىڭ سىڭلىسى قۇتەيلەمۇ بۇ مەشھۇر توپنى كۆرۈش ئۈچۈن ئىشىك ئالدىغا چىقىپ ئولتۇرغانىدى. ئابدۇلمۇتەللىب يەتمىش ياشقا كىرىپ قالغان بولسىمۇ، ھەر جەھەتتىن ناھايىتى ياش كۆرۈنەتتى. ئابدۇللاھ يىگىرمە بەش يېشىدا بولۇپ، ياشلىق باھارى مەزگىلىدە ئىدى. ئىككى كۈيۈغۈلنىڭ كېلىن ئۆيىگە يېقىنلىشىشى داڭقا - دۇمباق سادالىرى بىلەن تېخىمۇ ھەيۋەتلىك مەنزىرە ھاسىل قىلدى. دادا - ئوغۇل ئىككىسى يېقىنلاپ كېلىۋىدى، قۇتەيلەننىڭ كۆزلىرى ياش يىگىتكە مەختەك قالدۇلۇپ قالدى. ئابدۇللاھ چىراي - تۇرق جەھەتتە ئۆز زامانىنىڭ «يۇسۇف» ئىدى. شۇڭا قېرى - ياش قۇرەيشلەرنىڭ ھەممىسى ئۆز ھاياتلىرىدا بۇنداق كېلىشكەن بىرنى پەقەتلا كۆرۈپ باقمىغانلىقىنى ئېيتىشىپ يۈرەتتى. ئەمما قۇتەيلە ئۇنىڭ يۈزىنىڭ باشقىچە ئىكەنلىكىنى ۋە پىشانىسىدە ھېچكىمدە كۆرۈلمىگەن بىر نۇرنىڭ بارلىقىنى ھېس قىلىپ ھەيران قالغانىدى. كەلمەكچى بولغان پەيغەمبەر ئابدۇللاھمىدۇ ياكى ئۇ پەيغەمبەرگە دادا بولامدغاندۇ؟!

دادا - ئوغۇل قۇتەيلەننىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا: «ئەي ئابدۇللاھ!» دەپ چاقىرىغان بىر ئاۋاز ئاڭلاندى. ئابدۇلمۇتەللىب جىيەنى بىلەن سۆزلەشسۇن دېگەندەك ئابدۇللاھنىڭ قولىنى قويۇۋەتتى. ئابدۇللاھ قۇتەيلە تەرەپكە قارىدى. قۇتەيلە ئۇنىڭدىن نەگە ماڭغانلىقىنى سورىدى. ئابدۇللاھ ئۇنىڭدىن بىر نەرسە يوشۇرۇش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۆزىنىڭ توپنى كېتىۋاتقانلىقىنى قۇتەيلەگە بىلدۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن: «دادام بىلەن كېتىۋاتمەن» دەپلا جاۋاب بەردى. قۇتەيلە: «مېنى ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا ئەمەس، مەن ساڭا سېنىڭ ئۈچۈن قۇربان قىلىنغان تۆگىنىڭ سانى بىلەن تەڭ تۆگە بېرىمەن» دېدى. ئابدۇللاھ: «دادام بىلەن بىللە كېتىۋاتمەن، ئۇنىڭ سۆزىدىن چىقالمايمەن ھەم ئۇنى تاشلاپ كېتەلمەيمەن» دەپ جاۋاب بەردى.

توي مۇراسىمى كۆڭۈلدىكىدەك ئېلىپ بېرىلدى، ئىككى جۈپ ئەر - ئايال ۋۇھەيبىنىڭ ئۆيىدە بىرنەچچە كۈن تۇردى. بىر كۈنى، ئابدۇللاھ ئۆز ئۆيىدىن بىر نەرسە ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن كېتىۋېتىپ، يەنە ۋەرەقەنىڭ سىڭلىسى قۇتەيلەگە ئۇچراپ قالدى. قۇتەيلە ئابدۇللاھنىڭ يۈزىدىن بىر نەرسە ئىزدىگەندەك ئىنچىكىلەپ قاراپ تۇرۇپ كەتتى، ئۇنىڭ بىر نەرسە دېيىشىنى كۈتۈپ تۇراتتى. ئابدۇللاھ ئۇنىڭ بىر نەچچە كۈن بۇرۇن ئۆزىگە ئېيتقان سۆزلىرىنى نېمە ئۈچۈن قايتا ئېيتىمىغانلىقىنى سورىدى. قۇتەيلە ئۇنىڭغا: «يۈزۈڭدىكى ئۇ نۇر بۈگۈن يوق، بۈگۈن سەن مېنىڭ ئارزۇ قىلغان نەرسەمنى بېرەلمەيسەن» دەپ جاۋاب بەردى.

توي بولغان يىل مىلادى 569 - يىلى ئىدى، ئۇنىڭدىن كېيىنكى يىل «پىل يىلى» بولۇپ، بىر نەچچە تۈرلۈك سەۋەب تۈپەيلىدىن تارىختىكى مەشھۇر يىللاردىن بىرى ھېسابلىنىدۇ.

پىل يىلى

(7)

ئۇ يىللىرى يەمەن ھەبەشىستاننىڭ مۇستەملىكىسىدە بولۇپ، ئەبرەھە ئىسىملىك بىر ھەبەش باشقۇراتتى. ئەبرەھە سانا (يەمەننىڭ پايتەختى) نى پۈتۈن ئەرەبىستاننىڭ ھەج مەركىزى قىلىش ئۈچۈن، مەككىدىكىدىنمۇ چوڭ ئىبادەتخانا (چېركاۋ) ياساتتى. بۇ ئىبادەتخانا ئۈچۈن ساپا مەملىكىتىنىڭ تاشلىۋېتىلگەن سارايلىرىدىن مەرمەر تاشلار كەلتۈردى، ئالتۇن كرىست، پىل چىشى ۋە قاراسەندەل مۇنبەر ياساتتى. ئاندىن نەجاشىغا مۇنداق دەپ مەكتۇب يوللىدى: «پادىشاھم! سىزدىن بۇرۇنقى ھېچبىر پادىشاھقا نېسىپ بولمىغان بىر ئىبادەتخانا ياساتتىم، سىز ۋە بارلىق ئەربەلەر بۇ ئىبادەتخانىغا تاۋاپ قىلىشقا رازىمەنلىك بىلدۈرمىگىچە ھەرگىز بەل قويۇۋەتمەيمەن.» ئۇ بۇ ئارزۇسىنى ھەممەيلەنگە ئاشكارىلىغاچقا ھىجاز بىلەن نەجد ئەربەلىرى ئارىسىدا ناھايىتى چوڭ توقۇنۇش يۈز بەردى. بىر كۈنى كەچتە قۇرەيشلەرنىڭ كىنانە قەبىلىسىدىن بىر كىشى بۇ ئىبادەتخانىنى بۇلغۇۋېتىش مەقسىتىدە ساناغا مەخپىي بېرىپ، سالامەت قايتىپ كەلدى. بۇنى ئاڭلىغان ئەبرەھە كەئىبنى يەر بىلەن يەكسان قىلىۋېتىشكە قەسەم ئىچتى ۋە تولۇق تەييارلىق قىلىپ، ناھايىتى چوڭ قوشۇن بىلەن مەككىگە قاراپ يولغا چىقتى. قوشۇننىڭ باش تەرىپىدە بىر پىل بار ئىدى. ساناننىڭ شىمالىدىكى بەزى ئەربە قەبىلىلىرى ئۇلارنىڭ ئالدىنى توسماقچى بولغان بولسىمۇ، ھەبەشلەر ئۇلارنى يېڭىپ، قەسەم قەبىلىسىنىڭ رەئىسى نۇفەيلىنى ئەسىرگە ئېلىۋالدى. نۇفەيلى جېنىنىڭ ئامانلىقى شەرتى بىلەن ئۇلارغا يول باشلاشنى قوبۇل قىلدى.

قوشۇن تائىققا يېقىنلاشقاندا، سەقى قەبىلىسى ئەبرەھەنىڭ كەئىبىدىن بۇرۇن ئۆزلىرىنىڭ ئىبادەتخانىسى بولغان لاتىنى ئۇرۇۋېتىشىدىن ئەنسىرەپ، ئۇلارنى قىزغىن كۈتۈۋالدى ۋە يولنىڭ قالغان قىسمىغا ئارىلىرىدىن بىر كىشىنى يول باشلىغۇچى قىلىپ بەردى. ئەبرەھە يېنىدا نۇفەيلى بولسىمۇ، بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلدى. ئەمما سەقىلىك يول باشلىغۇچى مەككىگە ئىككى مىل يىراقلىقتىكى مۇغەممىستە ئۆلدى، ھەبەشلەر ئۇنىڭ جەسىدىنى شۇ يەرگە كۆمۈپ قويدى. ئەربەلەر تا ھازىرغىچە ئۇنىڭ قەبرىسىگە تاش ئاتىدۇ.

ئەبرەھە مۇغەممىستە ھاياتلىقچى بولدى ۋە بىر بۆلۈك ئاتلىق ئەسكىرىنى مەككىگە تۆپىلىكلىرىگە ئەۋەتتى. ئەبرەھەنىڭ تۇرشاۋۇللىرى ئالدىغا نېمە ئۇچرىسا، ئۇنى يىغىپ ئەبرەھەگە ئەۋەتتى. ئەۋەتكەن ماللىرىنىڭ ئارىسىدا ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ ئىككى يۈز تۇياق تۆگىسىمۇ بار ئىدى. بۇ ۋاقىتتا، قۇرەيشلەر ۋە باشقا قوشنا قەبىلىلەر ئۇرۇش مەسلىھەتى ئۈچۈن بىر يەرگە يىغىلدى. ئەمما بۇ يىغىلىشتا دۈشمەنگە قارشى ئۇرۇش قىلىشنىڭ پايدىسىز ئىكەنلىكىگە قارار بېرىلدى. ئەبرەھە مەككىگە ھەيئەت ئەۋەتىپ، مەككىنىڭ رەئىسىنى ئۆزىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىشنى تاپسىلدى. ئەلچى ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى پەقەت كەئىبنى ئۇرۇۋېتىش

ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى، ئەگەر قان تۆكۈلۈشىنى خالىمىسا، مەككە رەئىسىنىڭ ھەبەشلەرنىڭ قارارگاھىغا بېرىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى.

ھوقۇق ۋە ۋەزىپىلەر ئابدۇددار بىلەن ئابدۇمەننات ئائىلىسىنىڭ ئارىسىدا بۆلۈشۈلگەندىن بېرى، قۇرەيشنىڭ رەسمىي رەئىسى يوق بولۇپ، كىشىلەرنىڭ ئېڭىدا قەبىلىلەردىن بىرىنىڭ رەئىسى مەككىنىڭ رەئىسى ھېسابلىناتتى. شۇنىڭ بىلەن، ئەلچىلەر ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ ئۆيىگە يۈزلەندى، ئابدۇلمۇتەللىب ئوغۇللىرىدىن بىرىنى يېنىغا ئېلىپ ھەبەشلەرنىڭ قارارگاھىغا قاراپ ماڭدى. ئەبەرەھە ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ قىياپىتىگە قاراپ شۇنداق تەسەرلەندىكى، ئۇنىڭغا سالام بېرىش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇردى ۋە پەسكە چۈشۈپ، ئۇنىڭ بىلەن بىرگە گىلەمدە ئولتۇردى. ئەبەرەھە تەرجىمان ئارقىلىق ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ ئۆزىدىن بىرەر نەرسە تەلەپ قىلىدىغان ياكى قىلمايدىغانلىقىنى سورىدى. ئابدۇلمۇتەللىب ئەسكەرلەرنىڭ ئۆزىنىڭ ئىككى يۈز تۇياق تۈگىسىنى يىغىۋالغانلىقىنى، ئەبەرەھەنىڭ تۈگىلەرنى ئۆزىگە قايتۇرۇپ بېرىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. ئەبەرەھە بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ بىر ئاز ھەيران قالغانلىقىنى ۋە ئابدۇلمۇتەللىبىدىن كۆڭلى سۈۋۈپ كەتكەنلىكىنى بىلدۈردى. چۈنكى ئەبەرەھەنىڭ قارىشىچە، ئابدۇلمۇتەللىب ئۆزىنىڭ تۈگىلىرىدىن بەكرەك يىقىلماقچى بولغان دىنىنى ئويلىشى كېرەك ئىدى. ئابدۇلمۇتەللىب ئۇنىڭغا مۇنداق دەپ جاۋاب بەردى: «مەن تۈگىلەرنىڭ ئىگىسىمەن، كەئىبىنىڭمۇ ئەلۋەتتە قوغدىغۇچى ئىگىسى بار.» ئەبەرەھە: «ھېچكىم كەئىبنى مەندىن قوغداپ قالالمايدۇ!» دېدى. ئابدۇلمۇتەللىب: «قېنى كۆرەرمىز، سەن ئاۋۋال مېنىڭ تۈگىلىرىمنى قايتۇرۇپ بەر!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، ئەبەرەھە تۈگىلەرنىڭ قايتۇرۇپ بېرىلىشى ئۈچۈن پەرمان بەردى.

ئابدۇلمۇتەللىب تۈگىلىرىنى ئېلىپ مەككىگە قايتتى ۋە قۇرەيشلەرگە تۆپىلىكلەرگە چىقىپ كېتىشىنى تەۋسىيە قىلدى. ئاندىن ئۆزىنىڭ ئائىلىسىدىن بىر نەچچە كىشىنى ئېلىپ كەئىبىگە باردى ۋە ئاللاھنىڭ ئەبەرەھە ۋە ئەسكەرلىرىگە قارشى ئۆزلىرىگە كۈچ - قۇدرەت ئاتا قىلىشى ئۈچۈن يالۋۇردى. ئۇ كەئىبىنىڭ ئىشىكىگە ئېسىلغان ھالقىلاردىن بىرىگە ئېسىلىپ تۇرۇپ مۇنداق دەپ يالۋۇردى: «ئى ئاللاھ! بەندەڭ ئۆز ئۆيىنى قوغدىدى، سەنمۇ ئۆز ئۆيۈڭنى قوغدىغىن!» ئابدۇلمۇتەللىب دۇئاسىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، باشقىلار بىلەن بىرلىكتە مەككىنىڭ سىرتىدىكى تۆپىلىكلەرگە چىقىپ كەتتى. ئۇ يەردىن پەس تەرەپتە بولۇۋاتقان ھەممە ئىشنى كۆرگىلى بولاتتى.

ئەتسى ئەتگەندە، ئەبەرەھە شەھەرگە قاراپ يۈرۈش قىلىشقا تەييارلاندى. ئۇ كەئىبنى ئۇرۇپ، يەنە كەلگەن يولى بىلەن ساناغا قايتىشىنى ئويلاشتى. ھەرخىل جابدۇقلار بىلەن بېزەلگەن پىل تەييار ھالەتتە تۇرغان قوشۇننىڭ ئەڭ ئالدىغا تۇرغۇزۇلدى. بۇ كۈچتۈگۈر ھايۋان ئۆز ئورنىنى ئالغاندىن كېيىن، باشقۇرغۇچىسى ئۇنەيس تەرىپىدىن نىشانغا يەنى كەئىبىگە قاراپ ھەرىكەتلەندۈرۈلدى. نۇفەيل پىل باققۇچىسىنىڭ يېنىدا تۇرۇپ يول باشلاپ مېڭىشقا مەجبۇر ئىدى. بۇ جەرياندا ئۇنەيستىن پىلنى قانداق باشقۇرۇشنىمۇ ئۆگىنىۋالغانىدى. ئۇنەيس يولغا چىقىش ئەمرىنى ئېلىش ئۈچۈن كەينىگە قاراپ تۇرغان بىر پەيتتە، نۇفەيل پىلنىڭ قۇلىقىغا پىچىرلاپ چۆكۈش ئەمرىنى بەردى. پىل ئەمرگە بىنائەن جايىدىلا چۆكتى. بۇنى كۆرگەن ئەبەرەھە ۋە ئەسكەرلىرى ھاڭ - تاڭ قالدى. ئۇنەيس پىلغا ئورنىدىن تۇرۇش ئەمرىنى بەرگەن بولسىمۇ، پىل

ئورنىدىن تۇرغىلى ئۈنمىدى. ئۇنى ئورنىدىن تۇرغۇزۇش ئۈچۈن قىلمىغان ئىشى قالمىدى. بېشىغا تۆمۈر بىلەن ئۇرۇپ باقتى، قورسىقىغا ئۇچلۇق تۆمۈرنى نىقتاپ باقتى، ئەمما پىل ئورنىدىن قىمىرلاپمۇ قويمىدى. شۇنىڭ بىلەن، قوشۇننى يەمەن تەرەپكە ماڭدۇرۇش ئارقىلىق پىلنى ئورنىدىن تۇرغۇزماقچى بولدى. پىل ئورنىدىن تۇرۇپ قوشۇننىڭ كەينىدىن مېڭىشقا باشلىدى. قوشۇننىڭ بېشىنى قايتىدىن مەككە تەرەپكە بۇرۇۋىدى، پىلمۇ ئۇ تەرەپكە بۇرالىدى، ئەمما بىر قەدەممۇ ماڭغىلى ئۇنماي، تۇرغان جايىغا چۆكۈۋالدى.

بۇ، ھەبەشلەرنىڭ بىر قەدەممۇ ئالدىغا ماڭماسلىقى ئۈچۈن قىلىنغان ئوچۇق ئاگاھلاندۇرۇش ئىدى. ئەمما ئەبەرەھە ئۆزى ياساتقان ئىبادەتخانىنى باشقىلارغا قوبۇل قىلدۇرۇش ۋە ئۇنىڭ رەقىبىنى ئۆرۈپ تاشلاشقا قەتئىي نىيەت باغلىغاچقا، بۇ ئاگاھلاندۇرۇشقا پەرۋامۇ قىلمىدى. ئەگەر ئۇ قوشۇننى باشلاپ قايتىپ كەتكەن بولسا، بەلكىم چوڭ پالاكەتتىن قۇتۇلۇپ قالغان بولاتتى. ئەمما ئۇ كېچىكىپ قالغانىدى. ئاسماننىڭ غەرب تەرىپى بىردىنلا قاراڭغۇلىشىپ، غەلىتە ئاۋازلار كېلىشكە باشلىدى. دېڭىز تەرەپتىن كەلگەن بۇ قاراڭغۇلۇق بارغانسېرى يېيىلىپ پۈتۈن ئەتراپنى قاپلىدى. ھەبەشلەر باشلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ ئاسماننىڭ قۇش بىلەن توشۇپ كەتكەنلىكىنى كۆردى. بۇ پالاكەتتىن قۇتۇلۇپ قالغانلاردىن بۇ قۇشلارنىڭ قارلىغاچقا ئوخشاش ئۇچىدىغانلىقى، ھەر بىر قۇشنىڭ ئاغزىدا بىر، ئىككى پۈتۈن ئىككى (جەمئىي ئۈچ) تاش (پۇرچاق چوڭلۇقىدا) بارلىقى رىۋايەت قىلىندۇ. قۇشلار ئەسكەرلەرگە قاراپ ئېتىلىپ كېلىپ، تاشلارنى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە ئېتىشقا باشلىدى. تاشلار شۇنداق شىددەتلىك چۈشتىكى، قالقانلارنىمۇ ئۆتمە - تۆشۈك قىلىۋەتكەنىدى. ئېتىلغان ھېچبىر تاش زايە كەتمەيتتى ۋە تاش تەگكەن ئادەم دەرھال ئۆلەتتى. چۈنكى تاش تەگكەن بەدەن دەرھال ياكى ئاستا - ئاستا چىرىپ كېتەتتى. ئەسكەرنىڭ ھەممىسىگە تاش تەگمىگەن بولۇپ، ئۈنەيس ۋە پىلمۇ تاش تەگمىگەنلەرنىڭ ئىچىدە ئىدى. قۇتۇلۇپ قالغانلارنىڭ بىر قىسمى ھىجازدا قېلىپ، پادىچىلىق قىلدى ياكى باشقا ئىشلار بىلەن شۇغۇللىنىپ ھاياتىنى داۋاملاشتۇردى. ئەمما قوشۇننىڭ كۆپىنچىسى ساناغا قاراپ يولغا چىقتى ۋە بۇلارنىڭ كۆپىنچىسى يولدا ئۆلدى. ئەبەرەھە قاتارلىق بىر تۈركۈمى ساناغا قايتىپ بېرىپلا ئۆلدى. نۇفەيل بولسا، ھەبەشلەر پىل بىلەن ھەپلىشىۋاتقان بىر پەيتتە قېچىپ، مەككىنىڭ تۆپىلىكلىرىدىكى قۇرەيشلەرنىڭ قېشىغا چىقىۋالغانىدى.

ئۇ كۈندىن ئېتىبارەن، ئەرەبلەر قۇرەيشلەرنى «تەڭرىنىڭ خەلقى» دەپ ئاتاشقا ۋە ئۇلارغا بۇرۇنقىدىنمۇ بەكرەك ئېتىبار بېرىشكە باشلىدى. چۈنكى ئاللاھ ئۇلارنىڭ دۇئالىرىنى قوبۇل قىلىپ، كەئبىنىڭ ئۆرۈلۈشىنى توسۇپ قالغانىدى. ئۇندىن باشقا، قۇرەيشلەر پىل ۋە قەسى بىلەن مۇناسىۋىتى بولمىغان باشقا بىر ۋەقە ئارقىلىق ئەرەبلەرنىڭ تېخىمۇ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولدى.

ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ قۇش ۋە قەسى يۈز بەرگەن ۋاقىتتا مەككىدە يوق بولۇپ، كارۋانلارغا قوشۇلۇپ، پەلەستىن ۋە سۈرىيە تەرەپكە تىجارەتكە كەتكەنىدى. قايتىشىدا دادىسىنىڭ يەسرىبىتىكى تۇغقانلىرىنى يوقلىدى ۋە ئۇ يەردە كېسەل تارتىپ يېتىپ قالدى. مەككىگە قايتقان كارۋاندا ئابدۇللاھ يوق ئىدى. ئوغلىنىڭ ئاغرىپ قالغانلىقىنى ئاڭلىغان ئابدۇلمۇتەللىب، كېسەلى ياخشىلىنىپ قالغاندا ئۇنى ياندۇرۇپ كېلىشى ئۈچۈن يەنە بىر ئوغلى ھارىسنى يەسرىبەككە ئەۋەتتى.

ئەمما ھارس يەسرىبە يېتىپ بارغاندا، جىيەنلىرىنىڭ تەسەللىي سالاملىرىغا دۇچ كەلدى. چۈنكى ئابدۇللاھ ۋاپات بولغانىدى.

ھارس مەككىگە قايتىپ كەلدى، شۇم خەۋەرنى ئاڭلىغان مەككە خەلقى بەكمۇ ئېچىندى. ئامىنەنىڭ بىردىنبىر تەسەللىيسى قورسىقىدىكى بالىسى بولۇپ، تۇغۇت يېقىنلاشقانسېرى بۇ ئازابلارنى ئۇنتۇشقا باشلىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ قورسىقىدا پارلاق بىر نۇرنىڭ بارلىقىنى ھېس قىلغانىدى. چۈنكى بىر كۈنى ئۇنىڭ كۆزىگە بىر نۇر چۈشتىكى، سۈرىيەدىكى بۇسرا قەلئەلىرىمۇ ئۇنىڭغا شۇنداق ئېنىق كۆرۈندى ۋە قۇلىقىغا: «سېنىڭ قورسىقىدىكى بالا كەلگۈسىدە خەلقىنىڭ رەھبىرى بولىدۇ. بالاڭ تۇغۇلغاندا: «ئاللاھنىڭ ئۇنى ھەر تۈرلۈك يامانلىقلاردىن قوغدىشىنى تىلەيمەن» دېگەن ۋە ئۇنىڭ ئىسمىنى مۇھەممەد قويغىن!» دېگەن ئاۋاز ئاڭلانغانىدى.

بالا بىر نەچچە ھەپتىدىن كېيىن تۇغۇلدى. ئامىنە تاغىسىنىڭ ئۆيىدە تۇرۇۋاتاتتى. ئۇ نەۋرىسىنى كۆرۈپ كېتىشى ئۈچۈن ئابدۇلمۇتەللىبە خەۋەر يوللىدى. ئابدۇلمۇتەللىبە بالىنى قۇچىقىغا ئېلىپ، كەئبىگە كۆتۈرۈپ باردى ۋە ئۇ يەردە ئۆزىگە بېرىلگەن بۇ ئىنئام ئۈچۈن ئاللاھقا شۈكرى ئېيتتى. ئاندىن بالىنى كۆتۈرۈپ ئاۋۋال ئۆز ئۆيىگە باردى ۋە بالىنى ئۆيدىكىلەرگە كۆرسەتكەندىن كېيىن ئامىنەنىڭ قېشىغا باردى. ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭمۇ پات ئارىدا ئامىنەنىڭ جىيەنى ھالەدىن بىر بالىسى تۇغۇلماقچى ئىدى. ئۇ ۋاقىتلاردا ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ ئەڭ كىچىك ئوغلى ئەمدىلا ئۈچ ياشقا كىرگەن ئابباس بولۇپ، ئۇ ئىشك ئالدىدا دادىسىغا قاراپ تۇراتتى. ئابدۇلمۇتەللىبە بوۋاقتى ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىپ: «بۇ سېنىڭ قېرىندىشىڭ. قېرىندىشىڭنى سۆيۈپ قويغىن!» دېدى. ئابباس بوۋاقتى سۆيۈپ قويدى.

پۇل

(8)

يېڭى تۇغۇلغان ئوغۇل بوۋاقلارنىڭ چۆلىنىڭ ئىچكى قىسمىدا ئېمىتىلىشى ۋە مەلۇم ياشقا چۈلە چوڭ بولۇشى ئەرەبىستاندا كەڭ ئومۇملاشقان ئادەتلەرنىڭ بىرى بولۇپ، بالىلارنىڭ ئۆلۈش نىسبىتىنىڭ يۇقۇرى بولۇشى ۋە يۇقۇملۇق كېسەلنىڭ كەڭ تارقىلىشى سەۋەبىدىن مەككە ئەرەبلىرىمۇ بالىلىرىنى بۇ ئادەت بويىچە چوڭ قىلاتتى. بۇ پەقەت تەن بىلەن مۇناسىۋەتلىك تەرىپى بولۇپ، ئۇندىن باشقا، چۆلىنىڭ ئىنسان روھىغا بولغان تەسىرىمۇ ناھايىتى كۆپ ئىدى. قۇرەيشلەر مۇقىم ئولتۇراقلىشىپ ياشاشقا يېڭىلا باشلىغان بولۇپ، قۇسەي ئۇلارغا كەتپىنىڭ ئەتراپىغا جايلىشىشنى ئېيتىشتىن بۇرۇن، ئۇلار تېخى يېرىم كۆچمەن تۇرمۇش كەچۈرەتتى. قانداقلا بولمىسۇن، مۇقىم ھاياتقا ئۆتۈش لازىم بولسىمۇ، ئۇنىڭ بەزى ناچار تەرەپلىرى بار ئىدى. ئېسىل نەسەب ۋە ھۆرلۈك بىر - بىرىدىن ئايرىلماس ئۇقۇملار بولۇپ، كۆچمەنلەر ھۆر ياشايتتى ۋە چۆلىدىكى ئىنسان ماكان ۋە زامانغا ھۆكۈمرانلىق قىلالايتتى. مەسىلەن، بىر كۆچمەن چىدىرىنى سۆكۈۋەتسىلا، ئۆزىنىڭ كەچمىش ئىزىنى پۈتۈنلەي يوق قىلىۋېتەلەيتتى. ئۇنىڭدا زامان ۋە ماكان ئۇقۇمى بولمىغاچقا، ئەتىسىدىن ئەندىشە قىلمايتتى. ئەمما شەھەرلىك ئىنسان مەھبۇسقا ئوخشايتتى. ئۇنىڭ بىر يەردە ئۇزۇن مەزگىل مۇقىم ئولتۇراقلىشىشقا مەجبۇر بولۇشى ئۇنى پۈتۈنلەي تۈگەشتۈرۋېتەتتى. تۈنۈگۈن، بۈگۈن ۋە ئەتە - ئۇنىڭ ئۈچۈن زاماننىڭ غايىسىگە ئايلىنىپ قالغانىدى. شۇنداقلا، شەھەر ئىنسانى زەئىپلەشتۈرىدىغان يەر ئىدى. ئاڭقاۋلىق ۋە ھورۇنلۇق ئۇلارنىڭ تۆت تېمىغا مەھكەم ئورناپ كەتكەن بولۇپ، ئىنساننىڭ سەگەكلىك ۋە ھۇشيارلىقىنى يوق قىلىش ئۈچۈن ھەرۋاقىت ماراپ تۇراتتى. ئۇ يەردە ھەممە نەرسە، ھەتتا ئىنسان ئۈچۈن ئەڭ مۇھىم بولغان تىلىمۇ بۇزۇلاتتى. ساۋاتلىق ئەرەبلەر ناھايىتى ئاز بولسىمۇ، نۇتقىنىڭ ياخشى بولۇشى ھەر بىر ئەرەبىنىڭ ئەڭ چوڭ ئارزۇسى ئىدى. ئەرەبلەردە ئادەمنىڭ قىممىتى نۇتقىنىڭ ياخشى بولۇشى ۋە پاساھەتلىك سۆزلەرنى ئىشلىتىلىشى بىلەن ئۆلچەلەتتى ۋە شېئىر پاساھەتنىڭ ئەڭ ۋايىغا يەتكەن تۈرى بولغاچقا، شائىر بىر ئائىلىنىڭ ئەڭ پەخىرلىك كىشىسى ھېسابلىناتتى. ئۇ زامانلاردا ئەڭ داڭلىق شائىرلار ئاساسەن چۆلىدىكى بىر نەچچە قەبىلىدىن چىقاتتى. چۈنكى چۆل تىلى شېئىرىي تىلغا بەكمۇ يېقىن ئىدى.

شۇڭا ھەر نەسىلنىڭ چۆل بىلەن قويۇق مۇناسىۋەت ئورنىتىشى كېرەك ئىدى، شۇنداق قىلغاندىلا، تەننى پاكىز ھاۋا بىلەن، تىلنى ساپ ئەرەبچە بىلەن، روھنى ھۆرلۈك ئەقىدىسى بىلەن ئوزۇقلاندۇرغىلى بولاتتى. گەرچە قۇرەيش ئوغۇللىرى قىسقا مۇددەت ئىچىدىلا بۇ ئالاھىدىلىكلەرنى ئۆزىگە سىڭدۈرۈۋالالىسىمۇ، سەككىز يېشىغىچە چۆلدە ياشاشقا مەجبۇر ئىدى.

بەزى قەبىلىلەر كىچىك بالىلارنى بېقىش ۋە تەربىيەلەش بىلەن داڭق چىقارغان بولۇپ، مەككىنىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى ھەۋزىلارنىڭ ئەڭ مۇھىم تارمىقى بولغان بەنى سەئد ئىبنى بەكر قەبىلىسىمۇ بۇلارنىڭ بىرى ئىدى. ئاممە ئوغلىنى بۇ قەبىلىلىك بىر ئايالغا بەرمەكچى بولدى. ئۇلار

مەككىگە بەلگىلىك ۋاقىتلاردا كېلىپ، بالىلارنى يىغىپ كېتەتتى. ئۇلارنىڭ كېلىدىغان ۋاقىتىغا ئاز قالغانىدى. بۇ قېتىم مەككىگە كەلگەنلەرنىڭ ئارىسىدا يولدىشى ھارس بىلەن بىرلىكتە كەلگەن ۋە ئۆزى يېقىندىلا يەڭگىگەن ئەبۇ زۇنەيبىنىڭ قىزى ھەلىمە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ يىلى قەھەتچىلىك يۈز بەرگەچكە قولىمىزدا ھېچنېمە قالمىغانىدى. مەن مىدە ئېشىكىمنى مىنىپ ماڭدىم. يېنىمىزدا سۈتى تارتىلىپ كەتكەن قېرى تۆگىمىزمۇ بار ئىدى. ئاچ قالغان بالانىڭ يىغىسىدىن كېچىچە ئۇخلىيالمىدۇق. كۆكسۈمدە ئۇنى ئېمىتىۋەتكەن سۈت قالمىغانىدى. ئېشىكىم شۇنداق ئورۇق ۋە كۈچسىز بولغاچقا، پات - پات باشقىلارنى ساقلىتىپ قويۇشقا مەجبۇر بولاتتىم. ئۇلارلىرىمىزنىڭ ئوزۇقلىنىۋېلىشى ئۈچۈن يامغۇر يېغىشىنى شۇنداق تىلگەن بولساقمۇ، مەككىگە يېتىپ بارغۇچە يەقەتلا يامغۇر ياغمىدى. مەككىگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن، ھەممەيلەن بالا ئىزدەپ تەرەپ - تەرەپكە قاتراشقا باشلىدى. بىزنىڭ كېلىشىمىزنى كۈتۈپ تۇرغان ئامىنە بالىسىنى ئۇنىڭغا - بۇنىڭغا تەڭلەپ باققان بولسىمۇ، ھېچكىم ئۇنىڭ بالىسىنى ئالغىلى ئۇنىمىدى. چۈنكى بىز بالىلارنىڭ دادىلىرىدىن ياردەم كۈتەتتۇق. ئۇ دېگەن يېتىم تۇرسا، ئۇنىڭ ئانىسى ۋە بوۋىسى بىزگە نېمە ئىش قىلىپ بېرەلەيتتى؟ شۇڭا ھېچكىم ئۇنى ئالغىلى ئۇنىمىغانىدى.»

بالا باققۇچىلار ئېمىتىش ھەققى ئۈچۈن بىۋاسىتە پۇل تەلەپ قىلمايتتى. چۈنكى بالغا ئېمىتىلگەن سۈت ئۈچۈن پۇل تەلەپ قىلىش ئۇلارغا نىسبەتەن نۇمۇسسىزلىق ھېسابلىناتتى. شۇڭا ئۇلار سۈت ھەققى ئۈچۈن باشقا نەرسە ئالاتتى ۋە بۇ ھەقنىڭ ئۇزۇن مەزگىلگىچە داۋام قىلىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. شەھەرلىكلەر بىلەن كۆچمەنلەر ئارىسىدىكى بۇ ئېلىم - بېرىم ناھايىتى تەبىئىي ئىش بولۇپ، بىرىدە بار نەرسە يەنە بىرىدە يوق ئىدى. كۆچمەنلەر تەڭرى ئاتا قىلغان ئەنئەنىۋى ھاياتنى يەنى ھابىلىنىڭ تۇرمۇش شەكلىنى ئارزۇ قىلىشاتتى. قابىلىنىڭ ئەۋلادلىرى بولسا (قابىل - ئەڭ دەسلەپكى شەھەرنىڭ قۇرغۇچىسى ئىدى)، باي ۋە كۈچلۈك بولغاچقا، كۆچمەنلەر بۇ ئائىلىلەر بىلەن ئۇزۇن مەزگىللىك مۇناسىۋەت ئورنىتىشنى خالايتتى. ئىنىكئانا - ئۆزىنى ئىككىنچى ئانا دەپ تونۇيدىغان ۋە ئۆمۈر بويى ئۆزىدىن مىننەتدار بولىدىغان بىر پەرزەنتكە ئىگە بولاتتى. شۇنداقلا، ئىنىكئانىنىڭ ئۆز بالىلىرىنىمۇ ئۆزىنىڭ قېرىنداشلىرى قاتارىدا كۆرەتتى. بۇ ئادەتتىكى مۇناسىۋەت ئەمەس بولۇپ، سۈت ئەرەبلەردە قانداشلىق مۇناسىۋىتىنىڭ يەنە بىر يولى ھېسابلانغاچقا، سۈت ئەمگۈزگۈچىنىڭ مەجەز - خۇلقى ئېمىتىلگەن بالغا سىڭىپ كېتەتتى. ئەمما ئېمىتىلگەن بالىدىن بىر نەرسە كۈتۈشكە بولمايتتى ۋە ئۇ چوڭ بولغۇچە بارلىق چىقىمىنى دادىسى ئۆز ئۈستىگە ئالاتتى. ئەمما بالىنىڭ بوۋىسى بۇ ئىشقا مەسئۇل بولالمايتتى. ئەگەر ئابدۇلمۇتەللىب مەسئۇل بولغان تەقدىردىمۇ، ياشىنىپ قالغانلىقى تۈپەيلىدىن ئۇزۇن ۋاقىتقىچە ئىگە چىقالماسلىقى ئېنىق ئىدى. چۈنكى ئۇ ۋاپات بولغاندىن كېيىن، مىراسىنى بالىلىرى بۆلۈشۈۋالاتتى، ئامىنە بولسا يوقسۇل ئىدى. ئابدۇللاھ بالىسىغا بەش تۇياق تۆگە، ئازغىنە قوي ۋە ئۆچكە پادىسى، بىر جارىيەدىن باشقا نەرسە مىراس قالدۇرۇپ قويالمىغانىدى. ئابدۇللاھنىڭ ئوغلى گەرچە ئەڭ شەرەپلىك ئائىلىنىڭ بالىسى بولسىمۇ، بۇ يىلقى بالىلارنىڭ ئارىسىدا قوبۇل قىلىنغان ئەڭ يوقسۇل بالا ئىدى.

يەنە بىر تەرەپتىن ئىنىكئانا ۋە ئۇنىڭ ئائىلىسىنىڭ باي بولمىسىمۇ، بەكلا پېقىر بولۇپ كەتمەسلىكى تەلەپ قىلىناتتى. ھەلىمە ۋە ئۇنىڭ يولدىشى بۇ قېتىمقى بالا باققۇچىلارنىڭ

ئارىسىدىكى ئەڭ پېقىرلىرى ھېسابلىناتتى. ئەگەر ھەلىمەنى باشقىلارغا سېلىشتۇرۇشقا توغرا كەلسە، ھەلىمە چوقۇم شاللىنىپ قالاتتى. بالا يىغىش ئىشى تاماملاندى، ھەلىمەدىن باشقا ھەممىسى بىردىن بالا تېپىپ كەلگەندى. پەقەت ئەڭ يوقسۇل بالا ئانىسىز، ئەڭ يوقسۇل ئانا بالىسىز قېلىپ قالغاندى.

ھەلىمە مۇنداق دەيدۇ: «مەككىدىن ئايرىلىش ئالدىدا ئېرىمگە: دوست - يارەنلەرنىڭ ئالدىدا ئېمىتكۈدەك بالا تاپالماي قايتىپ كېتىشكە رايىم يوق. مەن بېرىپ ئۇ يېتىم بالىنى ئېلىپ كېلىمەن، - دېدىم. ئېرىم: ئىختىيارىڭ، بەلكىم ئۇنىڭ سايسىدا تەڭرىم بىزگە ئىلتىپات كۆرسىتەر، - دەپ جاۋاب بەردى. ئۇنىڭدىن باشقا بوۋاق تاپالمىغانلىقىم ئۈچۈن بېرىپ بالىنى ئالدىم ۋە چۈشكەن يېرىمىزگە ئېلىپ كەلدىم. ئۇنى قۇچقىمغا ئېلىپ، ئاغزىنى كۆكسۈمگە تەڭلىۋىدىم، كۆكسۈم بىردىنلا سۈتكە لىق تولدى. ئۇ بىر كۆكسۈمنى ئەمدى، يەنە بىرىنى يېڭى تۇغۇلغان بوۋىقىم ئېمىپ سۈتكە تويدى. ئاندىن ھەر ئىككىسى ئۇخلاپ قالدى. ئېرىم قېرى تۈگىنىڭ يېنىغا كەتكەندى. ئۇمۇ تۈگىنىڭ يېنىغا بېرىپ كۆزلىرىگە ئىشەنمەيلا قايتتۇ، چۈنكى تۈگىنىڭ يېلىنىمۇ سۈتكە تولغاندى. ئېرىم ئىككىمىز تۈگىنىڭ سۈتىدىن تويغىدەك ئىچتۇق. ئۇ كېچە بىز ئۈچۈن ئۇنتۇلماس كېچە بولدى. ئەتسى ئېرىم ماڭا: ھەلىمە! سەن ئالغان بۇ بالا خاسىيەتلىك بالا ئوخشايدۇ، - دېدى. مەن: مەنمۇ شۇنداق بولسەن دەپ تىلەيمەن، - دېدىم. ئاندىن يولغا چىقتۇق. مەن ئېشەككە مىنىپ، بالىنى ئارقامغا ئالدىم. ئېشىكىم ھەممىنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كەتتى ۋە ھېچكىمنىڭ ئۇلىغى ئۇنىڭغا يېتىشەلمىدى. سەپەرداشلىرىم: ھەلىمە! بىزنى ساقلاپ تۇر، بۇ سەن مىنىپ كەلگەن ئېشەكمۇ؟- دېيىشتى. مەن: ھەئە، شۇ ئېشەك، - دېدىم. ئۇلار: ئېشىكىڭگە بىرەر مۆجىزە يولۇقتىمۇ نېمە؟- دېيىشتى.

بىز بەنى سەئىد قەبىلىسىنىڭ چېدىرلىرىغا يېتىپ كەلدۇق. مېنىڭچە، ئاللاھ ياراتقان پۈتۈن زېمىندا بۇ يەردەك قاقاس ۋە ئۈنۈمسىز تۇپراق يوق بولۇشى مۇمكىن. ئەمما بىز بۇ بالىنى ئېلىپ كەلگەندىن بۇيان مال - چارۋىلىرىمىز ھەر كۈنى ئۆيگە قارنى توق، يېلىنى سۈتكە تولغان ھالدا قايتىپ كېلىدىغان بولۇپ قالدى. باشقىلار بىر تامچە سۈتكە زار بولۇپ كەتكەن چاغلاردا، بىز ماللىرىمىزنى سېغىپ ئىچەتتۇق. قوشنىلىرىمىز پادىچىلىرىغا: چارۋىلارنى ئۇلارنىڭ پادىچىلىرى ئۇلاتقان يەرلەرگە ئاپىرىپ ئۆتلىتىپ كېلىڭلار!- دەپ تاپىلايتتى. يەنە ئۇلارنىڭ چارۋىلىرى ئاچ ۋە سۈت يوق، بىزنىڭ چارۋىلىرىمىز توق ۋە سۈتلىرى لىق قايتىپ كېلەتتى. ئاللاھنىڭ بۇ ئىلتىپاتى بالا ئىككى ياشقا كىرىپ، مەن ئۇنى سۈتتىن ئايرىغانغا قەدەر داۋاملاشتى.»

ھەلىمە سۆزلىرىنى مۇنداق دەپ داۋاملاشتۇردى: «بالا ناھايىتى ساغلام چوڭ بولدى، باشقا بالىلارنىڭ ھېچقايسىسى ئۇنىڭدەك يوغىنالمىغاندى. گەرچە ئىككى ياشقا كىرگەن بولسىمۇ، بويى ئۆسۈپ چوپ - چوڭلا بولۇپ قالغاندى. ئۇ بىزگە بەرىكەت ئېلىپ كەلگەچكە، ئۇنىڭ يېنىمىزدا ئۇزۇن ۋاقىت تۇرۇشنى شۇنچە ئارزۇ قىلساقمۇ، ئىلاجىسىز ئانىسىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردۇق. مەن ئانىسىغا: ئوغلۇڭ يەنە ئازراق چوڭ بولغۇچە مەن بېقىپ تۇراي. چۈنكى ئۇنىڭ مەككىدە يۇقۇملۇق كېسەلگە مۇپتىلا بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەۋاتمەن، - دېدىم ۋە ئانىسىنى قايىل قىلغۇچە گېپىمىزدە چىڭ تۇردۇق. ئانىسى ماقۇل بولدى، بىز بالىنى ئېلىپ قايتتۇق.

ئارىدىن بىر نەچچە ئاي ئۆتتى. بىر كۈنى، ئۇ ۋە سۈت قېرىندىشى چېدىرنىڭ ئارقا تەرىپىدىكى قوزىلارنىڭ قېشىدا ئويناۋاتاتتى. بىر چاغدا سۈت قېرىندىشى يېنىمىزغا يۈگۈرۈپ كەلدى ۋە: قۇرەيش قېرىندىشىمنى ئاق كىيىم كىيگەن ئىككى كىشى يەرگە ياتقۇزۇپ، كۆكسىنى ياردى ۋە قوللىرى بىلەن ئۇنىڭ كۆكسىدىن بىر نەرسە ئىزدەۋاتىدۇ، - دېدى. ئېرىم ئىككىمىز شۇ تەرەپكە قاراپ يۈگۈردۈق. ئۇ يەردە ئولتۇراتتى، ئەمما چىرايى بەكمۇ سولغۇن كۆرۈنەتتى. ئۇنى باغرىمىزغا بېسىپ: ساڭا نېمە بولدى ئوغلۇم؟- دەپ سورىدۇق. ئۇ: ئاق كىيىملىك ئىككى ئادەم مېنى يەرگە ياتقۇزۇپ، كۆكسۈمنى ياردى ۋە ئىچىمدىن مەن بىلمەيدىغان بىر نەرسىنى ئىزدىدى، - دەپ جاۋاب بەردى.

ئېرىم بىلەن ئىككىمىز ئەتراپقا قارىدۇق، ئەتراپتا ھېچكىم كۆرۈنمەيتتى. ئىككى بالىنىڭ سۆزىنى ئىسپاتلىغۇدەك بىر تامچە قان ياكى كىچىككىنە يارا ئىزمۇ يوق ئىدى. بالىلاردىن قايتا - قايتا سوئال سورىغان بولساقمۇ، يەنىلا ئوخشاش جاۋاب بېرەتتى. بالىنىڭ كىچىككىنە كۆكسىدە سىزىقچە چاغلىق بىر ئىز كۆرۈنمەيتتى. نورمال بولمىغان بىردىنبىر نەرسە بالىنىڭ دۈمبىسىدە، ئىككى تاغاق سۆڭىكىنىڭ ئوتتۇرىسىدا كىچىك ئەمما ئېنىق كۆرگىلى بولىدىغان دۈگىلەك بىر ئىشارەت بار ئىدى. ئۇ يەرنىڭ گۆشلىرى خۇددى ئىستاكان بىلەن يەل تارتقاندەك سىرتقا تومپىيىپ تۇراتتى. ئەمما بۇ ئىشارەت تۇغۇلۇشىدىنلا بار ئىدى.»

كېيىنكى يىللىرى بالا بۇ ئىشنى تېخىمۇ ئوچۇق قىلىپ ئېيتىپ بېرىشكە باشلىدى: «ئاق كىيىم كىيگەن ئىككى ئادەم يېنىمغا كەلدى. قوللىرىدا قار بىلەن تولغان ئالتۇن لىگەن بار ئىدى. مېنى تۇتۇپ يەرگە ياتقۇزدى ۋە كۆكسۈمنى يېرىپ، يۈرىكىمنى سىرتقا چىقاردى. ئاندىن يۈرىكىمنى ئىككىگە ئايرىپ، ئىچىمدىن بىر پارچە قارا ئۆيۈلمىنى ئېلىۋەتكەندىن كېيىن، يۈرىكىمنى ۋە كۆكسىمنى قار بىلەن يۇدى.» ئۇ يەنە: «مەريەم ۋە ئىسادىن باشقا بارلىق ئادەم بالىسىغا تۇغۇلغان كۈندىن ئېتىبارەن شەيتان يېقىنلاشقاندۇر» دېگەننى قوشۇپ قويدى.

ئىككىنچى بۆلۈك يوقىتىش

(9)

نەھايەت، ھەلىمە ۋە ئېرى ھارىس بالىلارنىڭ راست سۆزلىگەنلىكىگە ئىشەندى. بۇ ۋەقە ئۇلارغا بەكمۇ تەسىر قىلغانىدى. ھارىس سۈت بالىلىرىغا يامان روھلارنىڭ يېپىشىۋېلىشىدىن ياكى ئۇنىڭغا جىن چاپلىشىۋېلىشىدىن قورقتى ۋە ئايالغا بۇ يامان ئىشلار يۈز بېرىشتىن بۇرۇن بالىنى ئانىسىغا تاپشۇرۇپ بېرىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. ھەلىمە ئۇنى يەنە مەككىگە ئېلىپ باردى. بالىنى قايتۇرۇپ بېرىشىنىڭ سەۋەبىنى يوشۇرۇشقا ئۇرۇنغان بولسىمۇ، ئامىنە ئۇلارنىڭ نېمە ئۈچۈن بۇرۇنقى نىيىتىدىن يانغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن چىڭ تۇردى ۋە ئاخىرى يۈز بەرگەن ئىشلارنىڭ ھەممىسىدىن خەۋەردار بولدى. ئامىنە ھەلىمەگە تەسەللىي بېرىپ: «مېنىڭ ئوغلۇمدا بىر خاسىيەت بار» دېدى ۋە ھامىلە ۋاقتىدا ئۆزىنىڭ بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەنى ئۇنىڭغا ئېيتىپ بەردى. ھەلىمە بالىنى يەنە ئېلىپ كېتىشكە نىيەت باغلىدى، ئەمما ئامىنە بالىنى ئۆزى بېقىش قارارىغا كەلگەندى ۋە: «ئۇنى مېنىڭ يېنىمدا قويۇپ، ئۆيۈڭگە ساق - سالامەت بېرىۋالغىن!» دېدى.

بالا ئانىسىنىڭ يېنىدا ئۈچ يىل تۇردى. بۇ جەرياندا بوۋىسى، تاغا - ھامىلىرى ۋە جىيەنلىرىنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا شۇنداق ئامراق بولۇپ كەتكەندى. بولۇپمۇ، ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ بىلەن بىر كۈندە توي قىلىپ ئالغان ئايالىدىن بولغان ھەمزە ۋە سەفییە ئىسىملىك بالىلىرى ئۇنىڭغا بەكمۇ يېقىنچىلىق قىلاتتى. ھەمزە مۇھەممەد بىلەن تەڭ بولۇپ، سەفییە ئۇلاردىن ئازراق كىچىك ئىدى. دادا تەرىپىدىن تاغا ۋە ھامما، ئانا تەرىپىدىن جىيەن بولغان بۇ ئۈچ قېرىنداشنىڭ ئارىسىدا بىر ئۆمۈرلۈك قان - قېرىنداشلىق مۇناسىۋىتى قۇرۇلغانىدى.

بالا ئالتە ياشقا كىرگەندە، ئانىسى ئۇنى ئېلىپ يەسرىبتىكى تۇغقانلىرىنى يوقلاپ بارماقچى بولۇپ، شىمالغا ماڭغان كارۋانغا قوشۇلدى. ئۇلارنىڭ ئىككى تۈگىسى بولۇپ، بىرىگە ئامىنە، يەنە بىرىگە جارىيە بىلەن مۇھەممەد مىنىۋالغانىدى. مۇھەممەد خەزىرەجلىك تۇغقانلىرىنىڭ يېنىدا لەڭلەك ئۆچۈرتۈش ۋە سۇ ئۇزۇش قاتارلىقلارنى ئۆگەندى. ئامىنە يەسرىبتىن قايتىش يولىدا ئاغرىپ قالغاچقا، يەسرىبتىن يىراق بولمىغان ئەبۇ دېگەن يەردە كارۋاندىن ئايرىلىپ دەم ئېلىشقا مەجبۇر بولدى. ئەبۇدا بىر نەچچە كۈن يېتىپ ۋاپات بولدى ۋە شۇ يەرگە دەپنە قىلىندى. بەرەقە ھەر ئىككى تەرەپتىن يېتىم قالغان مۇھەممەدكە تەسەللىي بېرىشكە تىرىشتى ۋە بەزى يولۇچىلارنىڭ ياردىمى بىلەن ئۇنى مەككىگە ئاپىرىۋالدى.

ئۇندىن كېيىن ئۇنىڭ بارلىق مەسئۇلىيىتى بوۋىسىغا قالدى. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن مۇھەممەد ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھقا بولغان ئالاھىدە سۆيگۈسىنىڭ ئورنىنى ئېلىشقا باشلىدى. ئابدۇلمۇتەللىب ھەردائىم كەئىبگە يېقىن تۇرۇشقا تىرىشاتتى. زەمزمە بۇلىقىنى قېزىش ئەمرى بېرىلگەن ۋاقىتتىمۇ، ئۇ ھەجەرۇل ئەسۋەد (قارا تاش) نىڭ يېنىدا ئۇخلاۋاتتى. شۇڭا

ئائىلىسى ھەر كۈنى كەئىبنىڭ ساپە چۈشۈپ تۇرىدىغان يېرىگە كۆرپە سېلىپ بېرەتتى. دادىلىرىغا بولغان ھۆرمەتتىن ئوغۇللىرىنىڭ ھېچقايسىسى، ھەتتا ھەمزەمۇ ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئولتۇرالمىتتى. ئەمما كىچىك نەۋرىسى بۇ ئىشلاردىن مۇستەسنا بولۇپ، تاغلىرى ئۇنىڭغا باشقا يەردە ئولتۇرۇشنى ئىشارەت قىلسا، ئابدۇلمۇتەللىب: «ئوغلۇمنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بېرىڭلار، ئۇنىڭ كېلەچىكى پارلاق» دەيتتى. مۇھەممەد بوۋىسىنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتى، مۇرىسىگە چىقۇلاتتى. بوۋىسىمۇ ئۇنىڭ قىلىقلىرىغا سۆيۈنۈپ كېتەتتى. مەيلى كەئىبىدە بولسۇن ياكى مەككىنىڭ باشقا يەرلىرىدە بولسۇن، ئۇنى ئەتىگەندىن كەچكىچە يېنىدىن ئايرىمايتتى. ھەتتا مەجلىسكەمۇ بىللە ئېلىپ باراتتى. مەجلىستە قىرىققا يېقىن قەبىلە رەئىسى بىر يەرگە يىغىلىپ مۇھىم مەسلىھەت ھەققىدە مۇزاكىرە قىلىشاتتى. سەكسەن ياشتىكى بوۋاي يەتتە ياشلىق نەۋرىسىنىڭ بۇ مەسلىھەت ھەققىدىكى پىكىرىنى ئالاتتى. بوۋىسى ھەردائىم: «ئوغلۇمنىڭ كېلەچىكى بەكمۇ پارلاق» دەپ قوياتتى.

مۇھەممەد ئانىسىنىڭ ۋاپاتىدىن ئىككى يىل كېيىن بوۋىسىدىنمۇ ئايرىلىپ قالدى. ئابدۇلمۇتەللىب ۋاپات بولۇشتىن بۇرۇن مۇھەممەدنى دادىسىنىڭ (ئابدۇللاھنىڭ) ئۆز قېرىندىشى ئەبۇتالىبقا تاپشۇردى. ئەبۇتالىبقا جىيەنىگە ئۇنىڭ بوۋىسى كۆرسەتكەن مېھرى - شەپقەتنى كۆرسەتتى. شۇندىن بېرى، ئۇ ئەبۇتالىبنىڭ ئوغۇللىرىنىڭ بىرىگە ئايلانغانىدى. ئەبۇتالىبنىڭ ئايالى فاتىمەمۇ بالىنىڭ ئانىسىنىڭ ئورنىنى ئېلىش ئۈچۈن قولىدىن كېلىشىچە مېھرىبانلىق قىلدى. كېيىنكى يىللىرى، مۇھەممەد ئۇلارنىڭ ئۆز بالىلىرى ئاچ قالىسىمۇ، ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ قورسىقىنى تويغۇزغانلىقىنى سۆزلەپ بەرگەندى.

خىرىستىئان مۇرتى بۇھەيرى

(10)

ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ ماللىرى ھاياتىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە بەكمۇ ئازلاپ كەتكەچكە، ئۇنىڭدىن بالىلىرىغا ناھايىتى ئاز مىقداردا مىراس قالغانىدى. ئەمما ئوغۇللىرىنىڭ بەزىلىرى، بولۇپمۇ، ئەبۇلھەب ئىسمى بىلەن تونۇلغان ئابدۇلئۇززا ئۆزلىكىدىن بېيىپ كەتكەن بولسا، يەنە بەزىلىرى، بولۇپمۇ، ئەبۇتالىب يوقسۇل ئىدى. شۇڭا جىيەنى (ھەزرىتى مۇھەممەد) ئۆزىنىڭ ھۆددىسىدىن ئۆزىنىڭ چىقىشى كېرەكلىكىنى ھېس قىلىپ، قوي - ئۆچكە پادىلىرىنى بېقىش ئارقىلىق تۇرمۇش كەچۈرۈشكە ۋە كۈنلىرىنى مەككىنىڭ تۆپىلىكلىرى ۋە ئۇنىڭمۇ نېرىسىدىكى تۈزلەڭلىكلەردە يالغۇز ئۆتكۈزۈشكە باشلىدى. بەزىدە تاغىسى ئۇنى ئۆزى بىلەن بىللە سەپەرلەرگە ئېلىپ چىقاتتى. بۇ سەپەرلەرنىڭ بىرىدە، ھەزرىتى مۇھەممەد توققۇز (بەزىلەر ئون ئىككى دەپ قارايدۇ) يېشىدا بىر كارۋانغا قېتىلىپ سۈرىيەگە باردى. بۇ مىراسدىكى مەككە كارۋانلىرى ھەر دائىم چۈشۈپ ئۆتىدىغان ئۆتەڭلەرنىڭ بىرىدە نەچچە ئەۋلاد خىرىستىئانلارنىڭ ھۇجرىسى بار ئىدى. بۇ مۇرتلاردىن بىرى ئۆلسە، ئۇنىڭ ئورنىغا يەنە بىرى ۋارىسلىق قىلاتتى. بۇ مىراسلارنىڭ ئىچىدە كونا قوليازىلارمۇ بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ بىرىدە ئەرەبلەرگە بىر پەيغەمبەر كېلىدىغانلىقى يېزىلغانىدى. زاماندا بۇ ھۇجرىدا ياشاۋاتقان بۇھەيرى بۇ كىتابلارنىڭ مەزمۇنىدىن خەۋەردار ئىدى. ئۇنىڭ بۇ تېما ھەققىدە ئىزدىنىشىنىڭ ئەسلى سەۋەبى، ئۇمۇ ۋەرەقەگە ئوخشاش بۇ پەيغەمبەرنىڭ شۇ دەۋردە كېلىشىگە ئىشىنەتتى.

بۇھەيرى مەككە كارۋانلىرىنىڭ بۇ ھۇجرىدىن يىراق بولمىغان يەرگە چۈشكەنلىكىنى بىر نەچچە قېتىم كۆرگەنىدى. ئەمما بۇ قېتىم بۇرۇن پەقەتلا كۆرۈپ باقمىغان بىر مەنزىرىگە دۇچ كېلىپ، داڭقېتىپ قالدى. چۈنكى كىچىك بىر پارچە بۇلۇت ناھايىتى پەس لەيلەپ كارۋاننىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ ماڭاتتى ۋە يولۇچىلارنىڭ بىر ياكى ئىككىسىنى قۇياش تەپتىدىن قوغداۋاتاتتى. بۇھەيرى ئۇلارنىڭ ھەرىكىتىگە قىزىقسىنىپ قاراپ تۇردى ۋە تېخىمۇ ھەيران قالدى. چۈنكى كارۋان ئۆتەڭگە چۈشۈۋىدى، بۇلۇتمۇ مېڭىشتىن توختاپ ئۇلار سايداپ ئولتۇرغان دەرەخنىڭ ئۈستىدە جىم تۇردى. دەرەخمۇ شاخلىرىنى پەسكە ساڭگىلىتىپ ئۇلارغا تېخىمۇ قويۇق سايە تاشلاشقا باشلىدى. بۇھەيرى مۇنداق بىر مۆجىزىنىڭ بەكمۇ مۇھىم ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. پەقەت ئالاھىدە بىر شەخسلا بۇ مۆجىزىگە سەۋەبكار بولالايتتى. بۇھەيرانىڭ يادىغا يېڭى پەيغەمبەر كەلدى. ئەجىبا، ئۇ پەيغەمبەر كەلگەنمىدۇ ياكى ئۇ بۇ كارۋاننىڭ ئىچىدىمۇ؟

بۇھەيرى قولىدىكى پۇل - مېلىنىڭ ھەممىسىگە يېمەك - ئىچمەك سېتىۋالدى ۋە كارۋانغا: «ئەي قۇرەيشلەر! سىلەر ئۈچۈن زىياپەت تەييارلىدىم. چوڭ - كىچىك، ھۆر - قۇل ھەممىڭلارنى تەكلىپ قىلىمەن» دەپ خەۋەر يوللىدى.

كارۋاندىكىلەر تەكلىپكە بىنائەن يېتىپ كېلىشتى، ئەمما بۇھەيرانىڭ شۇنچە تاپىلىشىغا قارىماي، مۇھەممەدنى تۈگە ۋە ماللارغا قارىتىپ قويغانىدى. بۇھەيرانىڭ يۈزلىرىگە بىر - بىرلەپ قاراپ چىقتى. ئەمما كىتابلاردا تەرىپلەنگەن سىمانى تاپالمىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بۈگۈنكى مۆجىزىگە سەۋەب بولالغۇدەك كىشى يوق ئىدى. بۇھەيرانا ئىچىدە: «ھەممىسى كەلمىگەن ئوخشايدۇ» دەپ پەرەز قىلدى ۋە: «ئەي قۇرەيشلەر! ئاراڭلاردا زىياپەتكە كەلمىگەنلەر بارمۇ؟» دەپ سورىدى. قۇرەيشلەر: «باشقا ھېچكىم قالمايدى، پەقەت كىچىك بىر ئوغۇل بالا قېلىپ قالدى» دەپ جاۋاب بېرىشتى. بۇھەيرانا: «ئۇنىڭغا ئۇنداق مۇئامىلە قىلماڭلار! ئۇنىمۇ چاقىرىڭلار، بىللە تاماق يېسۇن!» دېدى. ئەبۇتالىب ۋە باشقىلار ئۆزلىرىنىڭ ئويلاشماي ئىش قىلىپ قويغانلىقى ئۈچۈن ئۆزى ئېيتىشتى. ئارىدىن بىرى: «بىز ھەقىقەتەن خاتا قىلدۇق. ئابدۇللاھنىڭ ئوغلىنى بۇ زىياپەتتىن مەھرۇم قىلماسلىقىمىز كېرەك ئىدى» دېدى. ئاندىن بېرىپ مۇھەممەدنى ئېلىپ كەلدى.

بۇھەيرانا بالىنىڭ يۈزىگە بىر قاراپلا مۆجىزىلەرنىڭ تېگىگە يەتتى. تائام يېگەچ بالىنىڭ چىرايىغا تەپسىلىي قاراپ چىقتى ۋە ئۇنىڭ سىماسىنىڭ ئۆز كىتابىدىكى تەسۋىرگە ئۆپمۇ ئوخشاش ئىكەنلىكىنى جەزملەشتۈردى. تاماقتىن كېيىن، بالىنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭدىن سىپايلىك بىلەن تۇرمۇش ئادىتى، ئۇيغۇسى ۋە باشقا ئىشلارغا مۇناسىۋەتلىك سوئاللارنى سورىدى. مۇھەممەد ئۇنىڭغا بىر - بىرلەپ جاۋاب بەردى. ھەتتا بۇھەيرانا ئۇنىڭ دۈمبىسىنى كۆرمەكچى بولۇۋىدى، مۇھەممەد قىلچە ئىككىلەنمەي كۆرسىتىپ قويدى. ئۇنىڭسىزمۇ مۇھەممەدنىڭ پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى جەزملەشتۈرۈپ بولغان بۇھەيرانا، ئۇنىڭ دۈمبىسىدىكى پەيغەمبەرلىك مۆھۈرىنى كۆرگەندىن كېيىن كۆڭلىدە قىلچە شەك قالمىدى. بۇھەيرانا ئەبۇتالىبقا بۇرۇلۇپ: «بۇ بالا قانداق تۇغۇقنىڭ بولدى؟» دەپ سورىدى. ئەبۇتالىب: «ئۇ مېنىڭ ئوغۇلمۇ» دەپ جاۋاب بەردى. ئەمما بۇھەيرانا: «ئۇ سېنىڭ ئوغۇلۇڭ ئەمەس، ئۇنىڭ دادىسىنىڭ ھايات بولۇشى مۇمكىن ئەمەس» دېدى. ئەبۇتالىب: «شۇنداق، ئۇ جىيەنمۇ» دەپ جاۋاب بەردى. بۇھەيرانا: «ئۇنداقتا، دادىسىغا نېمە بولدى؟» دەپ سورىدى. ئەبۇتالىب: «ئانىسى مۇھەممەدكە ھامىلدار ۋاقتىدىلا ۋاپات بولۇپ كەتكەن» دېدى. «مانا بۇ ھەقىقەتتۇر! جىيەننىڭ يۇرتىغا ئېلىپ كەت ۋە ئۇنى يەھۇدىيلاردىن قوغدىغىن! چۈنكى مېنىڭ بىلىدىغانلىرىمنى ئۇلارمۇ بىلىدۇ. ئۇلار مۇھەممەدنى كۆرۈپ قالسا، يامانلىق قىلىشى مۇمكىن. جىيەننىڭ كەلگۈسىدە ئۇلۇغۋار ئىشلار كۈتمەكتە» دېدى بۇھەيرانا.

ئەيىبەت ئۆيۈشمەسەن

(11)

سۈرىيەدىكى تىجارىتىنى تۈگەتكەن ئەبۇتالىب مەككىگە قايتقاندىن كېيىن، مۇھەممەدنىڭ تاغلىرى ئۇنىڭمۇ ئابباس ۋە ھەمزەگە ئوخشاش ئەسكىرىي تەلىم ئېلىشىنى قارار قىلدى. ھەمزە كۈچتۈگۈر بولۇپ، چېلىشچى ۋە ئۇستا قىلىچۇۋاز ئىدى. مۇھەممەد بولسا، تېخى ئەمدى يېتىلمىۋاتقان، ئوتتۇرا بويلىق بالا بولسىمۇ، ئوقيا ئېتىشقا ئالاھىدە ماھىر ئىدى. ئۇنىڭ كۈزلىرى بەكمۇ ئۆتكۈر بولغاچقا، ئەجدادلىرى ئىبراھىم ۋە ئىسمائىلغا ئوخشاش مەرگەن بولۇپ چىقىشىدا گەپ يوق ئىدى. ئۇنىڭ سۈرەييا بۇرجىدىكى يۇلتۇزلارنى ساناپ چىققانلىقى رىۋايەت قىلىنىدۇ.

ئۇ يىللاردا فۇججار ئۇرۇشىدىن باشقا مۇھىم ئىش يوق ئىدى. فۇججار ئۇرۇشى ئۇزۇن مەزگىل داۋام قىلغان بولسىمۇ، ھەر دائىم توقۇنۇش چىقىپ تۇرمايتتى ۋە ئۇرۇش ھارام قىلىنغان ئايلاردا باشلانغانلىقى ئۈچۈن «فۇججار ئۇرۇشى» دەپ ئاتالغانىدى. كىنانە قەبىلىسىدىن بىر ئادەم نەجدتىكى ھەۋازىن قەبىلىسىدىن ئەمرىنىڭ بىر ئادىمىنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ، خەيبەر قەلئەسىگە سىغىنىۋالغانىدى. بۇ ۋەقەگە مۇناسىۋەتلىك ئىشلار يەنە بۇرۇنقىدەك چۆل ئۇسلۇبى بويىچە ئېلىپ بېرىلدى. قەبىلىنىڭ شەرىپىنى قوغداش ئۈچۈن ئىنتىقام ئېلىش كېرەك ئىدى. ئۆلتۈرۈلگەن ئادەمنىڭ قەبىلىسى كىنانەگە، يەنى ئۆلتۈرگۈچىنىڭ قەبىلىسىگە ھۇجۇم قىلدى. ئۇ يىللىرى قۇرەيش كىنانە بىلەن ئىتتىپاقداش قەبىلە ئىدى. ئۇرۇش ئۈچ - تۆت يىل داۋاملاشقان بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە توقۇنۇش يۈز بەرگەن جەمئىي ۋاقىت بەش كۈنگە يەتمەيتتى. مۇھەممەدنىڭ دادىسىنىڭ يەنە بىر قېرىندىشى زۇبەير ھاشىمىلارنىڭ قوماندىنى ئىدى. زۇبەير بىلەن ئەبۇتالىب ئۆز جىيەنلىرىنى ئۇرۇشنىڭ دەسلەپكى توقۇنۇشلىرىغا بىللە ئېلىپ باردى، ئەمما ئۇنىڭ ئۇرۇش ئۈچۈن تېخى كىچىك ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ يېتىپ، نىشانغا تەگمىگەن دۈشمەن ئوقلىرىنى يىغىش ۋە زىپىسىنى تاپشۇردى. ئۇندىن كېيىنكى توقۇنۇشلاردا قۇرەيش ۋە ئۇنىڭ ئىتتىپاقداشلىرى خەتەرلىك ئەھۋالغا دۇچ كەلگەچكە، ئۇنىڭمۇ ئۆز ماھارىتىنى ئىشقا سېلىشىغا رۇخسەت قىلىندى ۋە كۆرسەتكەن قەھرىمانلىقى ئۈچۈن تەقدىرلەندى.

بۇ ئۇرۇش شەھەر قانۇنلىرى بىلەن چۆل ئۆرپ - ئادەتلىرىنىڭ ئارىسىدا ئەزەلدىن كۆرۈلۈپ كېلىۋاتقان زىددىيەتنى تېخىمۇ كۈچەيتىۋەتتى. قۇرەيش كاتتىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى سۈرىيەدىكى رىم ئىمپېراتورلۇقىنىڭ ئادالەتلىك قانۇنلىرىنى كۆرگەنىدى. ھەبەشىستاندىمۇ ئۇرۇش قىلماي تۇرۇپ ئادالەت ئورناتقىلى بولاتتى. ئەمما ئەرەبىستاندا بۇلارغا ئوخشاش، ئۆلتۈرۈلگەن كىشىنىڭ ھەققىنى ئېلىپ بېرەلەيدىغان ئادالەتلىك قانۇن يوق ئىدى. فۇججار ئۇرۇشىمۇ بۇندىن بۇرۇنقى ئۇرۇشلارغا ئوخشاش بىر تۈركۈم كىشىلەرنى تەبىئىي ھالدا بۇ خىل ۋەقەلەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش يوللىرى ۋە ۋاسىتىلىرى ھەققىدە ئويلىنىشقا مەجبۇر قىلغانىدى. شۇنداقلا، قۇرەيشلەر بۇ قېتىم ئويلىنىش ۋە پىكىر بايان قىلىش بىلەنلا قالماي، بۇ خىل ۋەقەلەرنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا تولۇق تەييارلىق كۆردى.

ئۇلارنىڭ بۇ ئادالەت چۈشەنچىسى ئۇرۇش ئاخىرلىشىپ، بىر نەچچە ھەپتىدىن كېيىن مەككىدە مەيدانغا كەلگەن بىر ۋەقە تۈرتكىسىدە ئوتتۇرىغا چىقتى.

زەبىد قەبىلىسىنىڭ يەمەندە تۇرۇشلۇق سودىگىرى سەھم قەبىلىسىنىڭ كاتتىباشلىرىنىڭ بىرىگە مال ساتتى. سەھملىك ئادەم مالنى تاپشۇرۇپ ئالغان بولسىمۇ، ئالدىن كېلىشكەن باھادا پۇل تۆلىگىلى ئۈنمىدى. سەھملىك كاتتىباش زەبىدلىك سودىگەرنىڭ مەككىلىك ئەمەسلىكىنى ۋە بۇ شەھەردە ئۇنىڭغا ياردەم قولىنى سۇندىغان ھېچكىمنىڭ يوقلۇقىنى ياخشى بىلەتتى. شۇنداقسىمۇ، ئۇنىڭ ئۆزىگە بىرەر ئىش قىلىپ قويۇشىدىن قورقۇپ تۇراتتى. دەرۋەقە، زەبىدلىك سودىگەر ئەبۇقۇبەيس تۆپىلىكىگە چىقىپ، يۇقىرى ئاۋازدا قۇرەيشلەرنى بۇ ئىشنى ئادالەت بىلەن بىر تەرەپ قىلىشقا چاقىردى. سەھم قەبىلىسى بىلەن ھېچقانداق مۇناسىۋىتى بولمىغان قەبىلىلەر تۇنجى بولۇپ ئۇنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشتى. قۇرەيش بولسا، قەبىلە ئايرىمچىلىقىنى يوقىتىپ، بىرلىشىش ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسەتمەكتە ئىدى. ئەمما ئۆز ئىچىدىكى ئايرىمچىلىقىنى، يەنى قۇسەينىڭ مىراسى تۈپەيلىدىن ئوتتۇرىغا چىققان ئىتتىپاقداشلار ۋە خۇشپۇراقلىقلار ئارىسىدىكى زىددىيەتنى ئۇنتۇپ قالمىغانىدى. سەھم قەبىلىسى ئىتتىپاقداشلارغا تەۋە ئىدى. يەنە بىر گۇرۇھنىڭ رەئىسى بولسا، مەككىنىڭ ئەڭ چوڭ ئۆيىنى ئادالەتپەرۋەرلەرنىڭ يىغىلىش مەركىزىگە ئايلاندۇرۇۋەتكەنىدى. خۇشپۇراقلىقلار گۇرۇھىغا تەۋە ئابدۇشەمس ۋە نەۋفەل قەبىلىلىرىدىن باشقا ھەممىسى بۇ يەرگە يىغىلغانىدى. ھاشىم، مۇتەللىب، زۇھرى، ئەسەد ۋە تەيم قەبىلىلىرىنىڭ ۋەكىللىرى يىغىلغان بولۇپ، بۇلارغا ئىتتىپاقداشلار گۇرۇھىدىن ئەدىي قەبىلىسىمۇ قوشۇلدى. ھەممەيلەن ئۆز پىكىرىنى بايان قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئاجىزلارنى قوللاپ، ئادالەتنى قوغداش نامىدا بىر تەشكىلات قۇرۇش قارار قىلىندى. ھەممەيلەن بىرلىكتە كەئىبگە بېرىپ، ھەجەرۇل ئەسۋەدنىڭ ئۈستىگە سۇ تۆكۈپ، بۇ سۇنى بىر قاقچاغا ئالدى ۋە ھەممەيلەن بۇ «مۇقەددەس سۇ» دىن ئىچكەندىن كېيىن، ئوڭ قوللىرىنى ھاۋاغا كۆتۈرۈپ، قاچان مەككىدە بىرىگە زۇلۇم قىلىنسا، زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچى مەيلى مەككىلىك ياكى باشقا يەرلىك بولسۇن، چوقۇم ئۇنىڭ ھەققىنى ئېلىپ، ئادالەتنى بەرپا قىلىش ئۈچۈن بىر جان، بىر تەن بولۇشقا قەسەم ئىچتى. ئاندىن بېرىپ، سەھملىك كاتتىباشقا مالنىڭ پۇلىنى تۆلەتكۈزدى. بۇ تەشكىلاتقا قاتناشمىغان قەبىلىلەرنىڭ ھېچبىرى ئوتتۇرىغا چىقىپ، سەھملىك كاتتىباشنى قوغدىمىدى.

تەيم قەبىلىسىنىڭ رەئىسى بىلەن بىرلىكتە بۇ ئىنتىزامنى ئورناتقانلارنىڭ بىرى ھاشىمىلاردىن زۇبەير بولۇپ، ئۇ جىيەننى قەسەم ئىچىش مۇراسىمىغا بىللە ئېلىپ بارغانىدى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام كېيىنچە مۇنداق دېگەنىدى: «ئابدۇللاھ ئىبنى جۇدئاننىڭ ئۆيىدە مەنمۇ بار ئىدىم. ئۇ مۇراسىمنى بىر توپ قىزىل تۈگىگە تېگىشمەيمەن. ئەگەر ھازىر، ئىسلامدا ئۇ تەشكىلاتقا چاقىرىلسام، خۇشاللىق بىلەن قېتىلغان بولاتتىم.» ئۇ مۇراسىمغا قاتناشقانلاردىن يەنە بىرى ئوغلى ئەبۇبەكرى بىلەن بىرلىكتە كەلگەن تەيملىك ئەبۇ قۇھافە (ئۆي ئىگىسىنىڭ جىيەنى) ئىدى. ئەبۇبەكرى ھەزرىتى مۇھەممەدتىن بىر ياكى ئىككى ياش كىچىك بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇندىن كېيىنكى ھاياتىدىكى ئەڭ سەمىمىي دوستى ئىدى.

ئۆيلىنىش تەكلىپلىرى

(12)

مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) يىگىرمە يېشىدىن ئاشقاندىن كېيىن، داۋاملىق ئۆز تۇغقانلىرى ياكى باشقا كىشىلەر بىلەن بىللە سەپەرلەرگە چىقىدىغان بولۇپ قالدى. بىر كۈنى، ئاغرىپ قالغان بىر سودىگەرنىڭ ماللىرىنى ئېلىپ، ئۆزى يالغۇز سەپەرگە ئاتلاندى. بۇ سەپەردىن سالامەت قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، مېلىنى ئۇنىڭغا تاپشۇرىدىغان سودىگەرلەر كۈنسىرى كۆپەيدى. شۇڭا ئۇنىڭ كىرىمىمۇ كۆپىيىپ، توي قىلىش ئىمكانىيىتى تۇغۇلۇشقا باشلىدى.

تاغىسى ۋە ھامىيىسى ئەبۇتالىبىنىڭ ئۈچ ئوغلى بار بولۇپ، ئەڭ چوڭى تالىب مۇھەممەد بىلەن تەڭداش، ئوتتۇراچىسى ئاقل ئون ئۈچ ۋە كىچىكى جەئفەر تۆت ياش ئەتراپىدا ئىدى. مۇھەممەد ئۇلارنى بەكمۇ ياخشى كۆرەتتى ۋە ھەردائىم ئۇلار بىلەن بىللە ئوينىتتى. بولۇپمۇ، جەئفەرگە بولغان سۆيگۈسى ھەممىدىن ئۈستۈن ئىدى. جەئفەر ھەم ئەقىللىق ھەم يېقىملىق بالا ئىدى. ئەبۇتالىبىنىڭ قىزلىرىمۇ بار بولۇپ، ئۇلاردىن بىرى بويىغا يېتىپ قالغانىدى. قىزنىڭ ئەسلى ئىسمى فاهتە بولۇپ، كېيىنچە ئۇمۇ ھانى ئىسمى بېرىلگەنىدى. مۇھەممەد بىلەن فاهتە بىر - بىرىنى بەكمۇ ياخشى كۆرۈشەتتى. شۇڭا مۇھەممەد قىزغا ئۆيلىنىش مەقسىتىنى ئەبۇتالىبقا ئېيتتى. ئەمما ئەبۇتالىبىنىڭ باشقا پىلانلىرى بار ئىدى. چۈنكى مەھزۇن قەبىلىسىدىن تاغىسىنىڭ ئوغلى ھۈبەيرەمۇ ئۇمۇ ھانىنى ئۆزىگە سورىغانىدى. ھۈبەيرە مەككەدە خېلى نامى چىققان بىرى بولۇپلا قالماي، ئەبۇتالىبقا ئوخشاش شېئىرى قابىلىيىتى ئۈستۈن كىشى ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مەككەدە مەھزۇن قەبىلىسى كۈنسىرى كۈچىيىپ، ھاشىم ئەۋلادلىرى زەئىپلىشىپ كېتىۋاتاتتى. شۇڭا ئەبۇتالىب ئۇمۇ ھانىنى ھۈبەيرەگە ياتلىق قىلدى. جىيەنى ئۇنىڭغا بىلدۈرگەن بولسىمۇ، ئۇ: «ئۇلار بىزگىمۇ قىز بەرگەندى (بۇ يەردە شۇبھىسىز ئۆز ئانىسىنى كۆزدە تۇتماقتا)، مەرد كىشىلەرگە مەردلىك قىلىش كېرەك» دەپ تۇتۇقسىز جاۋاب بەردى. مۇھەممەد ئۇنىڭ بۇ جاۋابىغا چىنپۈتمىدى، چۈنكى ئابدۇلمۇتەللىب مەھزۇمىلارغا ئاتىكە ۋە بەررا ئىسىملىك ئىككى قىزنى ياتلىق قىلىپ، ئۇلارغا بولغان قەرزىنى ئاللىبۇرۇن ئادا قىلىپ بولغانىدى. شۇڭا، مۇھەممەد تاغىسىنىڭ ئۆزىگە تېخى توي قىلىش قۇرامىغا يەتمىگەنلىكىنى بىلدۈرمەكچى بولغانلىقىنى چۈشەندى ھەم ئۆزىمۇ شۇنداقراق ئويغا كېلىپ قالغانىدى. ئەمما كېيىنكى كۈنلەردىكى كۈتۈلمىگەن ئىشلار ئۇنىڭ پىكرىنى تامامەن ئۆزگەرتىۋەتتى.

ئەسەد قەبىلىسىلىك خۇۋەيلىدىن قىزى، شۇنداقلا خىرىستىئان مۇرتى ۋە رەقە ۋە ئۇنىڭ سىڭلىسى قۇتەيەنىڭ جىيەنى خەدىچە مەككىلىك باي تىجارەتچىلەرنىڭ بىرى بولۇپ، ھەممىسى بەنى ھاشىم قەبىلىسىنىڭ يىراق تۇغقانلىرى ئىدى. خەدىچە ئىككى قېتىم ياتلىق بولغانىدى ۋە كېيىنكى ئېرىنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن تىجارىتىنى ئۆزىنىڭ نامىدا يۈرگۈزىدىغان باشقا كىشىلەرگە تاپشۇرۇپ بەرگەنىدى. مۇھەممەد مەككەدە «ئەل ئەمىن» (ئىشەنچلىك ۋە شەرەپلىك كىشى) دەپ تونۇلۇشقا باشلىدى. بۇ شان - شەرەپ ئۇنىڭغا مال تاپشۇرغان كارۋان ئىگىلىرى تەرىپىدىن بېرىلگەنىدى. ئۇنىڭ نامىنى كۆپ ئاڭلىغان خەدىچە، بىر كۈنى سۈرىيەگە يوللىماقچى بولغان

كارۋىنىغا تەكلىپ قىلدى ۋە ئۇنىڭغا قۇرەيشلەرگە بېرىپ كېلىۋاتقان ئەڭ يۇقىرى ھەقنىڭ ئىككى ھەسسىسىنى بەرگەندىن سىرت، مەيسەرە ئىسىملىك بىر قۇلنى سەپەر بويىچە ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىش ئۈچۈن قېتىپ قويدى.

مۇھەممەد نەستور ئىسىملىك بىر مۇرت تۇرىدىغان چېركاۋغا يېقىن يەردىكى دەرەخنىڭ سايىسىدا دەم ئېلىپ ئولتۇردى. كارۋانلارنىڭ دەم ئالىدىغان يەرلىرى ئوخشاش بولغاچقا، بۇ دەرەخ ئون بەش يىل بۇرۇن تاغىسى بىلەن بىللە كېلىپ دەم ئېلىشقا چۈشكەن دەرەخنىڭ دەل ئۆزى ئىدى. بۇھەيرا ئۆلۈپ، ئۇنىڭ ئورنىغا نەستور قالغان بولسا كېرەك. بۇ ئېھتىماللىقلار تۇرۇپ تۇرسۇن، مەيسەرەنىڭ باشقىلارغا مۇنداق بىر ئىشنى سۆزلەپ بەرگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ: «نەستور چېركاۋدىن چىقىپ مېنىڭ ئالدىمغا كەلدى ۋە: دەرەخنىڭ ئاستىدا ئولتۇرغان كىم؟» دەپ سورىدى. مەن: ئاللاھنىڭ ئۆيىنى قوغدايدىغان قۇرەيشلەردىن بىرى، - دەپ جاۋاب بەردىم. نەستور: ئۇ دەرەخنىڭ ئاستىدىكى كىشى پەيغەمبەردىن باشقىسى ئەمەس، - دېدى.»

نەستورنىڭ سۆزلىرى مەيسەرەنىڭ ئەقلىنى يول بويى چۈلغۈۋالغان بولسىمۇ، بەك ھەيران قالمىغانىدى. چۈنكى ئۇ بۇ قېتىم بۇرۇنقى سەپەرلەردىكىلەرگە ئوخشىمايدىغان بىرى بىلەن بىللە سەپەر قىلغانلىقىنى ئاللىبۇرۇن چۈشىنىپ يەتكەنىدى. ئۇنىڭ بۇ پىكرى مۇنداق بىر ئىش بىلەن تېخىمۇ قەتئىيلەشتى: ئۇ سەپەر بويىچە ھاۋانىڭ بىنورمال دەرىجىدە سوۋۇغانلىقىنى ھېس قىلدى ۋە بىر كۈنى ئىككى پەرىشتىنىڭ مۇھەممەدنى ئىسسىق ھاۋادىن قوغداپ مېڭىۋاتقانلىقىنى ئوچۇق كۆردى.

مۇھەممەد مەككىگە قايتىپ، سۈرىيەدە ساتقان مالنىڭ نەرقىگە ئېلىپ كەلگەن ماللىرى بىلەن ئۇدۇل خەدىچەنىڭ ئۆيىگە باردى. خەدىچە مۇھەممەدنىڭ سەپەر ۋە سودا - سېتىق توغرىسىدىكى سۆزلىرىنى قۇلاق سېلىپ ئاڭلىدى. تىجارەت بەكمۇ ئوڭۇشلۇق بولغان بولۇپ، سۈرىيەدىن ئېلىپ كېلىنگەن ماللارنى ئەسلى تەننەرخىدىن ئىككى ھەسسە قىممەت ساتقىلى بولاتتى. ئەمما خەدىچە بۇلارغا پىسەنتمۇ قىلمىدى، چۈنكى خەدىچەنىڭ زېھنى قىلىنىۋاتقان سۆزدە ئەمەس، بەلكى سۆز قىلىۋاتقان كىشىدە قالغانىدى. ئۇ (مۇھەممەد) ئوتتۇرا بوي، ئورۇق، مۇرىسى كەڭ، بېشى چوڭ بولۇپ، ھەممە ئەزاسى بىر - بىرىگە شۇنداق ماس كەلگەنىدى. چېچى قويۇق، قارا ۋە دولقۇنسىمان بولۇپ، مۇرىسىگە چۈشۈپ تۇراتتى. ساقلىمۇ قارا ۋە قويۇق، چېچى بىلەن تەڭ دېگۈدەك ئۇزۇن ئىدى. پىشانىسى كەڭ، كۆزلىرى چوڭ، كىرىكلىرى ئۇزۇن، قوشما قېشى قويۇق ئىدى. بۇرۇنقى كىتابلارنىڭ كۆپىنچىسىدە ھەزرىتى مۇھەممەدنىڭ كۆز رەڭگىنىڭ قارا ئىكەنلىكى تەسۋىرلەنسە، بەزىلىرىدە ئوچۇق قەھۋە رەڭگى ئىكەنلىكى يېزىلغان. بۇرنى ئىلمەك، ئاغزى يوغان ۋە بەكمۇ يېقىملىق ئىدى. ساقلى شۇنچە ئۇزۇن بولسىمۇ، بۇرۇننى ھېچقاچان ئۈستۈنكى لېۋىگە تاقاشقۇدەك دەرىجىدە ئۆستۈرمىگەچكە، لەۋلىرى ئوچۇق كۆرۈنۈپ تۇراتتى. تېنىنىڭ رەڭگى قۇياش تەپتىدە قوڭۇرلىشىپ كەتكەنىدى (ئەسلىدە ئاق). بۇلاردىن تاشقىرى ئۇنىڭ يۈزىدىن نۇر يېغىپ تۇراتتى (دادىسىنىڭ يۈزىدىنمۇ شۇنداق نۇر يېغىپ تۇراتتى، ئەمما ھەزرىتى مۇھەممەدنىڭ يۈزىدىكى نۇر تېخىمۇ كۈچلۈك ئىدى). بولۇپمۇ، پىشانىسى ۋە كۆزلىرىدىن بىر خىل ئىللىق نۇر تۆكۈلۈپ تۇراتتى.

خەدىچە تېخى ئۆزىنىڭ گۈزەللىكىنى يوقاتمىغان بولسىمۇ، ئۇنىڭدىن ئون بەش ياش چوڭ ئىدى. شۇڭا ئۇنىڭ ئۆزى بىلەن توي قىلىش تەكلىپىنى قوبۇل قىلماسلىقىدىن خاۋاتىرلىنەتتى.

خەدىچە مۇھەممەد كېتىشى بىلەنلا نۇفەيسە ئىسىملىك بىر دوستىدىن مەسلىھەت سورىدى. دوستى خەدىچەنى ئۇنىڭ بىلەن تېپىشتۇرۇپ قويۇشقا ۋەدە بەردى. ئۇ ئارىلىقتا مەيسەرە يول بويى بولغان ئىشلارنى، ئۆزىنىڭ ئىككى پەرىشتە كۆرگەنلىكىنى ۋە خىرىستىئان مۇرتىنىڭ سۆزلىرىنى خوجايىنى خەدىچەگە بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بەردى. خەدىچە بۇ سۆزلەرنى دەرھال جىيەنى ۋە رەقەگە يەتكۈزدى. ۋە رەقە: «ئەي خەدىچە! ئەگەر راستىنلا شۇنداق ئىش يۈز بەرگەن بولسا، مۇھەممەد قەۋمىمىزگە ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەر دېگەن گەپ. ئۇزۇندىن بېرى بۇ پەيغەمبەرنىڭ كېلىشىنى كۈتۈۋاتاتتىم، مانا ئەمدى كەلدى» دېدى.

نۇفەيسە مۇھەممەدنىڭ يېنىغا باردى ۋە ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن ئۆيلەنمىگەنلىكىنى سورىدى. ھەزرىتى مۇھەممەد: «ماددىي ئىمكانىيەت يار بەرمىدى» دەپ جاۋاب بەردى. نۇفەيسە: «ئەگەر ساڭا ماددىي ئىمكانىيەت يارىتىپ بېرىلسە ۋە پۇل - مال، ھۈسنى - جامال، ئېسىل نەسەب ئىگىسىدىن بىرى ساڭا ئۆيلىنىشىنى تەكلىپ قىلسا، قانداق قىلسەن؟» دەپ سورىدى. مۇھەممەد: «كىم ئۇ؟» دېدى. «خەدىچە» دېدى نۇفەيسە. ھەزرىتى مۇھەممەد: «مەن قايسى ھالىم بىلەن ئۇنىڭغا ئۆيلىنىمەن؟» دېدى. نۇفەيسە: «ئۇ ئىشلارنى ماڭا قويۇۋەت!» دېدى. ھەزرىتى مۇھەممەد: «ئۇنداقتا، مەندە چاتاق يوق.» دەپ جاۋاب بەردى. نۇفەيسە بولۇپ ئۆتكەن سۆھبەتنى خەدىچەگە يەتكۈزدى، خەدىچە ئادەم ئەۋەتىپ مۇھەممەدنى چاقىرتتى. مۇھەممەد يېتىپ كەلگەندە ئۇنىڭغا: «ئەي تاغامنىڭ ئوغلى! مەن سېنى تۇغۇقنىم بولغانلىقىڭ ۋە ئۇ، بۇ گۈرۈھقا قېتىلماي ئۆز يولۇڭدا ماڭغانلىقىڭ؛ شۇنداقلا ئىشەنچلىك، راستچىل ۋە خۇشخۇي بولغانلىقىڭ ئۈچۈن ياخشى كۆرىمەن» دېدى ۋە ئۇنىڭغا ئۆيلىنىش تەكلىپىنى قويدى. ئىككىسى مۇھەممەدنىڭ تاغلىرىنىڭ خەدىچەنىڭ بەنى ئەسەد قەبىلىسىدىن بولغان تاغىسى ئەمر بىلەن بۇ ھەقتە مەسلىھەتلىشىشىنى مۇۋاپىق تاپتى. ھاشىمىلار ھەمزەنى (تېخى ياش بولسىمۇ، بەنى ئەسەد قەبىلىسىگە ئەڭ يېقىن بولغانلىقى ئۈچۈن) ئۆزلىرىنىڭ بۇ مۇراسىمدىكى ۋەكىلى قىلىپ تەيىنلىدى. چۈنكى، ھەمزەنىڭ سىڭلىسى سەفىيە تېخى يېقىندىلا خەدىچەنىڭ ئىنىسى ئەۋۋامغا ياتلىق بولغانىدى. ھەمزە جىيەنى بىلەن بىرلىكتە ئەمرنىڭ ئالدىغا ئەلچى بولۇپ باردى. خەدىچەنىڭ مېھرى ھەققى ئۈچۈن يىگىرمە تۇياق چىشى تۈگىگە كېلىشتى.

ئۆي

(13)

كۈيۈغۇل تاغسىنىڭ ئۆيىدىن ئايرىلدى ۋە كېلىنىنىڭ ئۆيىنى ماكان تۇتتى. خەدىچە ھەزرىتى مۇھەممەدنىڭ ئايالى بولۇپلا قالماستىن، ھەم دوستى ھەم غايە ۋە ئىستەكلىرىنى ئورۇندايدىغان ئەڭ يېقىن ئادىمى ئىدى. تۇرمۇشتىكى بەزى مۇسبەتلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا، كۈنلىرى ناھايىتى خۇشال - خۇرام ئۆتەتتى. خەدىچە مۇھەممەدتىن ئىككى ئوغۇل، تۆت قىز (جەمئى ئالتە) بالىلىق بولدى. بالىلىرىنىڭ چوڭى قاسم ئىسىملىك ئوغۇل بولۇپ، ئۇ تۇغۇلغاندىن كېيىن مۇھەممەد ئەبۇل قاسم (قاسمىنىڭ دادىسى) دەپ چاقىرىلىشقا باشلىدى. ئەمما قاسم ئىككى ياشقا كىرمەيلا چاچراپ كەتتى. ئىككىنچى بالىلىرى زەينەپ ئىسىملىك قىزلىرى ئىدى، ئۇنىڭدىن كېيىن رۇقىيە، ئۆمۈم گۈلسۈم ۋە فاتىمە قاتارلىق قىزلىرى تۇغۇلدى. كەنجى ئوغۇللىرىمۇ تۇغۇلۇپ كۆپ ئۆتمەيلا چاچراپ كەتتى.

مۇھەممەد توي كۈنى دادىسىدىن مىراس قالغان سادىق جارىيە - بەرەقەنى نازات قىلىۋەتتى. ئەمما يەنە شۇ كۈنى، خەدىچە ئۆز قۇللىرىنىڭ ئارىسىدىن ئون بەش ياشلىق زەيدنى ئۇنىڭغا تەقدىم قىلدى. بەرەقە يەسرىبىلىك بىرىگە ياتلىق بولۇپ، ئۇ ئادەمدىن بىر ئوغۇل بالا تۇغدى ۋە شۇندىن ئېتىبارەن ئۆمۈم ئەيمەن (ئەيمەننىڭ ئانىسى) دەپ چاقىرىلدى. زەيد بولسا، خەدىچەنىڭ جىيەنى يەنى ئاكىسى ھاشىمىنىڭ ئوغلى ھاكىم تەرىپىدىن ئۇكاز بازىرىدىن سېتىۋېلىنغان بىر نەچچە بالىنىڭ بىرى ئىدى. بىر كۈنى، خەدىچە ھاكىمنى يوقلاپ كەلدى. ھاكىم ئۇنىڭغا يېڭى سېتىۋالغان قۇللاردىن بىرنى تاللىۋېلىشنى ئېيتتى، خەدىچە زەيدنى تاللىۋالغانىدى.

زەيد داۋاملىق ئۆز ئەجدادلىرىنى تىلغا ئېلىپ ماختىناتتى. ئۇنىڭ دادىسى سۈرىيە بىلەن ئىراق ئارىسىغا جايلاشقان قەلب قەبىلىسىدىن؛ ئانىسى بولسا، مەشھۇر تاي قەبىلىسىدىن بولۇپ، مەرتلىكى ۋە پاساھىتى بىلەن ئەرەبىستانغا تونۇلغان شائىر ۋە پالۋان خاتىمىمۇ مۇشۇ قەبىلىدىن ئىدى. بىر نەچچە يىل بۇرۇن ئانىسى زەيدنى ئېلىپ ئائىلىسىنى يوقلىغىلى ئۆز قەبىلىسىگە كېتىۋېتىپ، دەم ئېلىشقا چۈشكەن يېزىغا قەين قەبىلىسىدىن بىر توپ ئادەم ھۇجۇم قىلدى ۋە زەيدنى بۇلاپ كېتىپ، قۇل قىلىپ سېتىۋەتتى. دادىسى ھارس ئۇنى خېلى ۋاقىتلارغىچە ئىزدەپ، بەكمۇ پەرىشان ھالغا چۈشۈپ قالغانىدى. زەيد قەلب قەبىلىسىدىن دادىسىغا خەۋەر يوللىغۇدەك بىرنى تاپالمىدى، ئەمما كەئبىگە ئەرەبىستاننىڭ ھەر يېرىدىن ھاجىلار كېلىپ - كېتىپ تۇراتتى. مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ خىزمىتىدە يەنە بىر نەچچە ئاي ئۆتۈپ كەتتى. بىر كۈنى، ئۇ مەككە كوچىلىرىدا ئۆز قەبىلىسىدىن ھەج قىلغىلى كەلگەن بىر توپ كىشى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئەگەر ئۇلارنى ئالدىنقى يىللىرى كۆرگەن بولسا، چوقۇم باشقىچە ھېسسىياتقا چۆمگەن بولاتتى. چۈنكى ئۇ چاغلاردا ئۆزىگە تونۇشلۇق بىرنى ئۇچرىتىپ قېلىشنى بەكمۇ ئارزۇ قىلاتتى، ئەمما ھازىرقى ھېسسىياتى بۇرۇنقىغا ئوخشىمايتتى. چۈنكى ئۇ ھازىر ھېچنېمىگە پەرۋا قىلمىغان

ھالدا، بۇ يەرنى تاشلاپ ئائىلىسىگە قايتالمايتتى. بىراق، ھېچ بولمىغاندا ئۇلارغا خەۋەر يوللاش لازىم ئىدى. قانداق قىلىش كېرەك؟ ئۇ بىر چۆل بالىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن، بۇنداق ۋاقىتلاردا ھېچنەرسىنىڭ شېئىرىغا يەتمەيدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ ئۆزىنىڭ ئويلىغانلىرىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن بىرنەچچە مىسرا شېئىر يېزىپ باقتى، ئەمما يازغان شېئىرى ئۆزى ئىپادىلىمەكچى بولغان مەزمۇن دائىرىسىدىن ھالقىپ كەتتى. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇ قەلب قەبلىسىدىن كەلگەن ھاجىلارنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئاۋۋال تونۇشلۇق بەردى ۋە: «ئائىلەمگە بۇ شېئىرنى ئالغاچ كېتىڭلار! چۈنكى ئۇلار نەچچە يىلدىن بېرى مېنىڭ ھەسرەتلىرىمنى چېكىۋاتىدۇ» دېدى. ئۇنىڭ شېئىرىنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى:

ئائىلەمدىن يىراق بولساممۇ ئۆزۈم،
يوللايمەن خەلقىمگە ئىككىلىك سۆزۈم:

مەن ھازىر تەڭرىنىڭ نۇرلۇق ئۆيىدە،
ياشايمەن ئەڭ ئۇلۇغ كەئبە تۈۋىدە.

ۋە شۇڭا مەن ئۈچۈن ھەسرەت چەكمەڭلار،
مېنى ئىزدەپ، تۈگىلىك يىراق كەتمەڭلار.

ئاللاھقا مىڭ شۈكرى! بىر ماڭا تېگىل
بىرگە ياشاش چوڭ ئائىلىدە، نەسەبى ئېسىل.

ھاجىلار يۇرتلىرىغا قايتىپ بېرىپلا ئائىلىسىگە خەۋەر يەتكۈزدى. ھارس دەرھال قېرىندىشى كەئبە بىلەن بىللە كەئبىگە قاراپ يولغا چىقتى. مەككىگە بېرىپ، مۇھەممەد تىن ئوغلى زەيدنى خالىغان باھاغا سېتىپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئۇ ئۆزى تاللىسۇن! ئەگەر ئۇ سىلەر بىلەن كېتىشنى خالىسا، مەن سىلەردىن ھېچنەم تەلەپ قىلماي بېرىمەن. ئەگەر مېنى تاللاپ قالسا، مەن مېنى تاللىغان ئادەمنىڭ ئۈستىدىن قارار چىقىرالمايمەن» دەپ جاۋاب بەردى. ئاندىن زەيدنى يېنىغا چاقىرىپ كېلىپ: «بۇ ئىككى كىشىنى تونۇمسەن؟» دەپ سورىدى. زەيد: «ھەئە، بۇ تاغام، بۇ دادام» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مېنى تونۇيسەن ھەم ساڭا قىلغان ياخشىلىقلىرىمنىمۇ بىلسەن. سەن ھازىر بۇ ئىككىمىزدىن بىرىنى تاللىغان» دېدى. زەيد ئاللىبۇرۇنلا بىر قارارغا كېلىپ بولغاچقا، دەرھال: «مەن سەندىن باشقىسىنى تاللىمايمەن. سەن مېنىڭ ھەم ئانام ھەم دادامسەن» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇلار ھەيرانلىق بىلەن: «ئەي زەيد! قۇللۇقنى ئەركىنلىكتىن، ئاتا - ئانىڭ ۋە تاغلىرىڭدىنمۇ ئەۋزەل كۆرەمسەن؟» دەپ سوراشتى. زەيد: «شۇنداق، مەن بۇ ئادەمدىن ئاجايىپ ئىشلارنى كۆردۈم. شۇڭا ھېچكىمنى ئۇنىڭدىن ئەۋزەل كۆرەلمەيمەن» دېدى.

شۇنىڭ بىلەن، سۆھبەت ئاخىرلاشتى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى كەئبىگە ئېلىپ بېرىپ، ھەجەرۇل ئەسۋەدنىڭ ئۈستىگە چىقتى ۋە يۇقىرى ئاۋازدا: «ئەي خالايق! ئاڭلاپ

تۇرۇڭلار! زەيد ئىككىمىز دادا - بالا بولۇشتۇق. مەن زەيدنىڭ دادىسى، زەيد مېنىڭ ۋارىسىمدۇر» دەپ جاكارلىدى.

ھارس ۋە كەئب ئۆز يۇرتلىرىغا قۇرۇق قول قايتىشقا مەجبۇر بولدى. ئەمما ئۇنى قايتۇرۇپ كېلەلمەسلىكىنىڭ سەۋەبىنى ئۆز قەبىلىسىدىكىلەرگە ئېيتىپ بەرسىمۇ، ھەرگىز خىجىللىقتا قالمايتتى. چۈنكى ئۇلار زەيدنىڭ ئازادلىققا ئېرىشكەنلىكىنى، كېيىنكى يىللاردا ئۇنىڭ ئۆز قېرىنداش ۋە ئۇرۇق - تۇغقانلىرىغا بەكمۇ پايدىلىق بىرى بولىدىغانلىقىنى كۆرۈپ يەتكەندىن كېيىن، كۆڭلى تەسەللى تېپىپ، خاتىرجەم ھالدا قايتقانىدى. ئۇ كۈندىن ئېتىبارەن، زەيد مەككىدە «زەيد ئىبنى مۇھەممەد» دەپ چاقىرىلىشقا باشلىدى.

مۇھەممەدنىڭ ئۆزىدىن كىچىك ھاممىسى ھەم خەدىجەنىڭ يەڭگىسى سەفىيە مۇھەممەد بىلەن خەدىجەنى ئەڭ كۆپ يوقلايدىغانلارنىڭ بىرى ئىدى. سەفىيە ئۆلۈپ كەتكەن ئاكىسىنىڭ ئوغلى زۇبەيرنى دائىم بىللە ئېلىپ كېلەتتى. شۇڭا زۇبەير كىچىكىدىن باشلاپلا مۇھەممەدنىڭ قىزلىرى بىلەن بىللە ئويناپ چوڭ بولغانىدى. سەفىيەدىن باشقا، خەدىجەنىڭ ھەممە بالىسىنىڭ كىندىك ئانىسى ۋە ئۆينىڭ بىر ئەزاسىغا ئايلىنىپ كەتكەن سادىق خىزمەتچىسى سەلمامۇ كۆپ كېلەتتى.

بىر نەچچە يىلدىن كېيىن، مۇھەممەدنىڭ سۈت ئانىسى ھەلمەمۇ پات - پات كېلىپ ئۇلارنى يوقلاپ تۇرىدىغان بولدى. خەدىجە ھەر ۋاقىت ئۇنىڭغا ھۆرمەت بىلدۈرەتتى. ھەلمەمۇ ئۇزۇن مەزگىل داۋاملاشقان قۇرغاقچىلىق ئاپىتىدە مال - چارۋىسىدىن ئايرىلىپ قالغان كۈنلىرىنىڭ بىرىدە ئۇلارنى يوقلاپ كەلدى. خەدىجە ھەلمەمگە قىرىق تۇياق قوي ۋە كاجۇنلىق بىر تۈگە ئىنئام قىلدى. پۈتۈن ھىجازغا ۋابادەك تارقالغان بۇ قۇرغاقچىلىق ئاپىتى ئائىلىگە يېڭى بىر ئەزانىڭ قوشۇلۇشىغا سەۋەب بولدى.

ئەبۇتالىبىنىڭ بالىلىرى بەكمۇ كۆپ ئىدى، قۇرغاقچىلىق ئاپىتى ئۇنىڭغا بەكرەك ئېغىر زىيان ئېلىپ كەلدى. بۇ ئەھۋالنى بايقىغان مۇھەممەد ئۇنىڭغا ياردەم قىلماقچى بولدى. بەلكىم مۇھەممەد ئانىسىنىڭ يالغۇز پەرزەنتى بولغانلىقى ۋە باشقا قان قېرىندىشى بولمىغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق قىلماقچى بولغانىدى. تاغلىرىنىڭ ئىچىدە ئەبۇلھەب ئەڭ باي بولسىمۇ، ئۇ ھەرۋاقىت ئائىلىسىدىن يىراقتا تۇراتتى. شۇڭا مۇھەممەد ئۆزى بىلەن تەڭ دېمەتلىك ۋە ئۆزى ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان، شۇنداقلا، تىجارەتتە خېلى كۆزگە كۆرۈنۈپ قالغان تاغىسى ئابباستىن ياردەم سورىماقچى بولدى. ئابباسنىڭ ئايالى ئۈممۇل فازىلمۇ مۇھەممەدكە ناھايىتى ئامراق بولۇپ، ئۇنى ھەردائىم ناھايىتى خۇشخۇي كۈتۈۋالاتتى. مۇھەممەد دەرھال ئابباسنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، تاغىسى ئەبۇتالىبىنىڭ كۈنى ياخشىلىنىپ بولغىچە، ئىككى ئائىلە ئۇنىڭ ئىككى بالىسىغا قاراپ بېرىش ھەققىدىكى پىكرىنى ئېيتتى. ئابباس بۇ پىكرىنى قىلچە ئىككىلەنمەيلا قوبۇل قىلدى. ئىككىلەن شۇ يەردىن ئۇدۇللا ئەبۇتالىبىنىڭ ئۆيىگە قاراپ ماڭدى. ئەبۇتالىب ئۇلارنىڭ تەكلىپىگە: «ئاقىل بىلەن تالىبىنى ماڭا قويۇپ، قالغان كىمنى ئالساڭلار مەيلى» دەپ جاۋاب بەردى. شۇنىڭ بىلەن، ئابباس ئون بەش ياشلىق جەئفەرنى، مۇھەممەد بەش ياشلىق ئەلىنى ئالدى. دەل ئۇ كۈنلەردە، خەدىجە ئابدۇللاھ ئىسىملىك بىر ئوغۇل تۇغدى. لېكىن ئابدۇللاھ قاسىمىدىنمۇ ئاز ئۆمۈر كۆردى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئەلى ئۇنىڭ ئورنىنى تولدۇرغانىدى. رۇقىيە ۋە ئۈممۇ گۈلسۈم بىلەن تەڭ دېمەتلىك،

زەينەپتىن كىچىك، فاتىمەدىن ئازراق چوڭ ياشتىكى ئەلى، بۇ تۆت جىيەنى بىلەن بىر قېرىنداشتەك چوڭ بولدى. مۇھەممەد بىلەن خەدىجە ئائىلىسىدە بۇ بەشى ۋە زەيدىتىن باشقا، بۇلار بىلەن يىراق - يېقىن مۇناسىۋىتى بولغان ۋە تارىختا چوڭ - كىچىك رول ئوينىغان كۆپلىگەن ئۇرۇق - تۇغقانلارمۇ بار ئىدى.

ئۇندىن باشقا، مۇھەممەدنىڭ ئۆلۈپ كەتكەن ئەڭ چوڭ تاغىسى ھارسىنىڭمۇ بىر نەچچە ئوغلى بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەبۇسۇفيان مۇھەممەدنىڭ سۈت قېرىندىشى بولۇپ، ئۇ مۇھەممەدتىن بىر نەچچە يىل كېيىن، بەنى سەئىد قەبىلىسىلىك ھەلىمە تەرىپىدىن ئېمىتىلگەن ئىدى. كۆپىنچە كىشىلەر ئەبۇسۇفياننى ئائىلە مۇناسىۋىتىنىڭ ئوخشاشلىقى جەھەتتىن مۇھەممەدكە يېقىن دەپ قارايتتى. ھەر ئىككىسىنىڭ ئاتىقلىقى ئۇلارنىڭ ئوخشاشلىق تەرەپلىرىدىن يەنە بىرى ئىدى. ئەمما ئەبۇتالىب قەبىلىيە تىلىك شائىر ئىدى (ئۇ شېئىر يېزىشتا تاغلىرى زۇبەير ۋە ئەبۇتالىبقا قارىغاندا تېخىمۇ قەبىلىيە تىلىك ھېسابلىناتتى). ھەزرىتى مۇھەممەد بولسا، ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى ۋە پاساھەتتە ھەممىدىن ئۈستۈن بولسىمۇ، بىرەر كۆپلەپ شېئىر يېزىپ باقمىغان ئىدى.

ئەبۇسۇفيان مۇھەممەدنىڭ تەڭتۇش دوستى ۋە ئەڭ يېقىن سىردىشى ئىدى. ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ بەش قىزى (يەنى مۇھەممەدنىڭ دادىسىنىڭ قېرىنداشلىرى) نىڭ بالىلىرى مۇھەممەدكە قانداش تۇغقانلىرىدىنمۇ يېقىن كىشىلەر ھېسابلىناتتى. شىمالدىكى ئەسەد قەبىلىسىدىن جەھش ئىسىملىك بىرىگە ياتلىق بولغان ھاممىسى ئۆمەيمەنىڭ بالىلىرى مۇھەممەدنىڭ ئەڭ چوڭ جىيەلىرى ئىدى. جەھشنىڭ مەككەدە بىر ئۆيى بار ئىدى ۋە ئابدۇشەمس ئەسەبىنىڭ ئۆمەيىيە تارمىقىغا تەۋە قەبىلىنىڭ رەئىسى ھارب ئۇنىڭ ئىتتىپاقىدىشى ئىدى. شۇڭا، جەھشنىڭ ئۆمەيمەگە ئۆيلىنىشى، ئۇنىڭ ئابدۇشەمسلىك بىرىگە ئۆيلەنگەنلىكى بىلەن باراۋەر ئىدى. ئۆمەيمەنىڭ چوڭ ئوغلى ئابدۇللاھ مۇھەممەدتىن ئون ئىككى ياش كىچىك بولسىمۇ، بۇ ئىككى جىيەن ئارىسىدا ناھايىتى يېقىن مۇناسىۋەت بار ئىدى. ئۆمەيمەنىڭ گۈزەللىكى بىلەن تونۇلغان ۋە ئوغلى ئابدۇللاھتىن خېلىلا كىچىك بولغان زەينەپمۇ بۇ يېقىن مۇناسىۋەتنىڭ ئىچىدە بولۇپ، مۇھەممەد ھەر ئىككىسىنى كىچىك چاغلىرىدىن باشلاپلا ياخشى كۆرەتتى. ئۇندىن باشقا، ھاممىسى بەررەنىڭ ئوغلى ئەبۇسەلەمەگىمۇ بەك ئامراق ئىدى.

«ئەل ئەمىن» نىڭ بۇ سۆيگۈسى پەقەت ئائىلىسى بىلەنلا چەكلىنىپ قالمىغان ئىدى. خەدىجەگە ئۆيلەنگەندىن كېيىن، بۇ سۆيگۈ چەمبىرىنىڭ دائىرىسى تېخىمۇ چوڭايدى، ھەتتا پۈتۈن ئىنسانىيەتكە قاراپ كېڭەيدى. خەدىجەنىڭ سىڭلىسى ھالە ئۇنىڭ ئەڭ يېقىن كىشىلىرىدىن بىرى بولۇپ، ھالە ئوغلى ئەبۇ ئاس بىلەن پات - پات ئۇنى يوقلاپ تۇراتتى. خەدىجەمۇ جىيەنى ئۆز ئوغلىدەك كۆرەتتى. شۇڭا ھالە خەدىجەدىن ئوغلى ئۈچۈن مۇۋاپىق بىر ئايال تېپىپ بېرىشىنى ئۆتۈندى (چۈنكى خەدىجە دائىم ئۇلارغا ھەرقانداق ۋاقىتتا ئۆزىدىن ياردەم سورىشىنى تاپىلاپ تۇراتتى). خەدىجە ھەزرىتى مۇھەممەدتىن بۇ ئىش توغرىلىق مەسلىھەت سورىدى، مۇھەممەد قىزلىرى زەينەپنىڭ ئەبۇ ئاس ئۈچۈن ئەڭ مۇۋاپىق ئىكەنلىكىنى ۋە زەينەپ بويىغا يەتكەندە ئىككىسىنى ئۆيلەندۈرۈپ قويۇش پىكرىنى بەردى ۋاقتى كەلگەندە ئۇ ئىككىسىنى ئۆيلەندۈرۈپ قويدى.

قۇرەيش خەلقى مۇھەممەدكە سىياسىي جەھەتتىن ھەر دائىم بىللە بولغان ھاشىم ۋە مۇتەللىب نەسەبىنىڭ زەئىپلىشىپ كەتكەن سىياسىي كۈچىنى قايتىدىن تىرىلدۈرۈش ئۈمىدىدە قارايتتى. شۇنداقلا، بارلىق قۇرەيش قەبىلىلىرى ئۇنى ئەرەبىستان قەبىلىلىرىنىڭ شان - شەرىپى ۋە كۈچ - قۇۋۋىتىنى قوغدىيالايدىغان، قۇرەيش نەسلىنىڭ ئەڭ قابىلىيەتلىك ئەزاسى دەپمۇ قارايتتى. ھەممە ئادەم ئۇنى مەدھىيەلەيتتى، ماختايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈنمىكىن، ئەبۇلھەب جىيەنىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، قىزلىرى رۇقىيە ۋە ئۇمۇمۇ گۈلسۈم بىلەن ئۆز ئوغۇللىرى ئۆتبە ۋە ئۆتەيبەنىڭ چېپىنى ئىچۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن سورىدى. مۇھەممەد بۇ ئىككى جىيەنىنى ياخشى كىشىلەر دەپ تونۇغاچقا، ئەبۇلھەبىنىڭ تەلپىگە قوشۇلدى ۋە قىزلىرى بىلەن ئۇنىڭ ئوغۇللىرىنىڭ چېپىنى ئىچۈرۈپ قويدى.

ئۇندىن باشقا، ئۇمۇمۇ ئەيمەنمۇ ئائىلە ئەزالىرى ئارىسىغا قېتىلدى. مەنبەلەردە ئۇنىڭ تۇل ئىكەنلىكى ياكى ئېرىدىن ئاجراشقانلىقى ھەققىدە ھېچقانداق مەلۇمات بېرىلمىگەن. قانداقلا بولمىسۇن، ئۇمۇمۇ ئەيمەن ئۇ ئائىلىنى ئۆز ئائىلىسى دەپ بىلەتتى. مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) كۆپىنچە ۋاقتلاردا ئۇنى «ئانا» دەپ چاقىراتتى ۋە باشقىلارغا: «ئۇ مېنىڭ ئۆز ئائىلەمدىن قالغان بىردىنبىر تۇغقىنىمدۇر» دەيتتى.

كەئىبنىڭ قايتىسىن ياسىلىش

(14)

ئەلى ئائىلىگە ئېلىپ كېلىنىشتىن بىر نەچچە كۈن بۇرۇن، قۇرەيشلەر كەئىبنى قايتا ياساشنى قارار قىلغانىدى (ئۇ يىلى مۇھەممەد ئوتتۇز بەش يېشىدا ئىدى). ئۇ چاغلاردا كەئىبنىڭ ئېگىزلىكى ئادەم بويى بىلەن تەڭ بولۇپ، ئىشىكىنى تاقىغان بىلەنمۇ ئۆگزىسى بولمىغاچقا، ئوغرىلار ئىچىگە ئاسانلا كىرىپ چىقالايتتى. يەر ئاستى ئامبارغا كۆمۈلگەن خەزىنىنىڭ بىر قىسمى تېخى يېقىندىلا ئوغرىلانغانىدى. قوللىرىدا ئۆگزە ئۈچۈن يەتكۈدەك تاختاي بار ئىدى. يۇنانلىق بىر سودىگەرنىڭ تىجارەت كېمىسى دېڭىز قىرغىقىغا سوقۇلۇپ، تۈزىگىلى بولمىغۇدەك دەرىجىدە بۇزۇلۇپ كەتكەچكە، جىددە پورتىغا توختىتىپ قويۇلغانىدى. قۇرەيشلەر ئۇنىڭ تاختايلىرىنى كەئىبنىڭ ئۆگزىسىنى يېپىش ئۈچۈن سېتىۋالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مەككىدە ناھايىتى ئۈستە ياغاچچى بىر قىبىتى بار ئىدى.

ئەمما كەئىبنى بەكمۇ ھۆرمەتلىگەچكە، ئۇنىڭغا قول تەككۈزۈش ئۈچۈن تېڭىرقاپ قېلىشقانىدى. كۆڭۈللىرىدە كىنراپ كەتكەن تاملارنى ئۇرۇپ، ئورنىغا يېڭىدىن تام قوپۇرۇشنى پىلانلىغان بولسىمۇ، مۇقەددەس ئۆيىنى چېقىپ قويۇپ گۇناھكار بولۇپ قېلىشتىن ياكى بىرەر بالا - قازاغا مۇپتىلا بولۇشتىن قورقاتتى. ئۇلارنىڭ تېڭىرقاشلىرى ھەر كۈنى كەئىبنىڭ ئىچىدىن كۈنگە قاقلىنىش ئۈچۈن سىرتقا چىقىدىغان يىلاننى كۆرۈش بىلەن تېخىمۇ كۈچەيدى. كىم ئۇ تەرەپكە يېقىنلاشسا، يىلان يېشىنى كۆتۈرۈپ، تىلىنى چىقىراتتى ۋە ئەتراپتىكىلەرگە خىرىس قىلاتتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلار تېخىمۇ قورقۇشقا باشلايتتى. بىر كۈنى يىلان ئاپتاپقا قاقلىنىپ تۇرغان ۋاقىتتا، ئاللاھ تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن بىر بۈركۈت يىلاننى قاماپ ئالغان پېتى ئۇچۇپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن، قۇرەيشلەر خاتىرجەم بولۇشۇپ: «ئاللاھ بىزنىڭ پىلانىمىزنى تەستىقلىدى. ئەمدى خاتىرجەم بولۇپ ئىشىمىزغا تۇتۇش قىلايلى. يېنىمىزدا بىزگە ياردەم قىلغۇدەك ياغاچچى ۋە يەتكۈدەك دەرىجىدە تاختايلىرىمىزمۇ بار. تەڭرى بىزنى يىلاندىنمۇ قۇتۇلدۇردى» دېيىشتى.

مۇھەممەدنىڭ چوڭ ئانىسى فاتىمەنىڭ قېرىندىشى (مەخزۇم قەبىلىسىدىن) ئەبۇۋەھب كەئىبە تاملىرىنىڭ تېشىنى ئېلىشنى باشلاپ بەردى. ئەمما ئۇ تاشنى قولغا ئالسا، تاش ئۇنىڭ قولىدىن چېقىپ يەنە ئەسلى جايىغا چۈشۈۋالدى. شۇنىڭ بىلەن، ھەممىسى ئىشنى تاشلاپ قېچىشقا باشلىدى. بۇنى ئاڭلىغان مەخزۇمىيلارنىڭ رەئىسى (ئۆلۈپ كەتكەن مۇغرىنىڭ ئوغلى) ۋەلىد قولغا سۇمبا ئېلىپ: «سىلەر بۇزالمىساڭلار، مەن بۇزىمەن» دەپ كەئىبىگە باردى ۋە: «ئى تەڭرىم! قورقما، بىز ياخشىلىقتىن باشقا نەرسە تەلەپ قىلمايمىز» دەپ ئىدى قىلدى. ئاندىن كەئىبنىڭ يەمەن بۇلۇڭى بىلەن ھەجەرۇل ئەسۋەدنىڭ ئارىسىدىكى شەرقىي جەنۇب تامىنىڭ بىر قىسمىنى ئۇرۇدى. ئەمما باشقىلار يېقىنلىشىشتىن قورقتى ۋە: «بىز كۈتۈپ تۇرايلى! ئەگەر ۋەلىد ھالاك بولۇپ كەتسە، كەئىبىگە چېقىلمايلى، ھەتتا ئۇرۇۋېتىلگەن يەرلەرنى تۈزەپ قويايلى! ئەگەر

ۋەلىدكە بىر ئىش بولمىسا (بۇ ئاللاھنىڭ بىزنىڭ ئىشىمىزنى تەستىقلىغىنى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ)، ئاندىن بىزمۇ ئىشىمىزنى داۋاملاشتۇرايلى!» دېيىشتى. ئۇ كېچىسى ھېچقانداق غەلتىلىك يۈز بەرمىدى. ۋەلىد سەھەردە تۇرۇپ يەنە ئىشىنى داۋاملاشتۇردى، باشقىلارمۇ بىردىن - ئىككىدىن كېلىپ، ئۇنىڭغا ياردەملەشتى. پۈتۈن تاملار چېقىلىپ، ھەزرىتى ئىبراھىم قويغان ئۇل تاشقا كەلگەندە، قاتار تىزىلغان تۈگە لوكىسىغا ئوخشاپ كېتىدىغان يېشىل رەڭلىك چوڭ - چوڭ تاشلار كۆرۈندى. ئارىلىرىدىن بىرى تاشلارنى قومۇرۇپ ئېلىش ئۈچۈن، ئىككى تاشنىڭ ئارىسىغا پىشاڭ سېلىپ شۇنداق بىر كۆترىۋىدى، بىردىنلا پۈتۈن مەككە يەر تەۋرىگەندەك تىترەپ كەتتى. قۇرەيشلەر بۇنى كەئبىنىڭ ئۇلىنى بۇزماسلىق ئۈچۈن بېرىلگەن بىر ئاگاھلاندىرۇش دەپ بىلىپ، ئۇ تاشلارغا قايتا چېقىلمىدى.

ھەجەرۇل ئەسۋەد قويۇلغان بۇلۇڭدا بىر پارچە سۈرپانچە يېزىق تېپىلدى. ئەرەبلەر بىر يەھۇدىي كېلىپ بۇ يېزىقنى ئوقۇغۇچە چېقىلماي تۇردى. تاشقا: «مەن ئاللاھ مەن ۋە مەككىنىڭ رەببىمەن. بەككىنى (مەككىنى) كۆكلەرنى ۋە يەرلەرنى ياراتقان، ئاي ۋە قۇياشقا شەكىل بەرگەن ۋە قۇياشنىڭ ئەتراپىغا چېقىلغىلى بولمايدىغان يەتتە پەرىشتىنى ئورۇنلاشتۇرغان كۈنى ياراتتىم. ئۇ (بەككە) ئىنسانلارغا سۈت ۋە سۇ بىلەن ياردەم قىلىدىغان تەخسە بار بولغان مۇددەتكىچە يەر يۈزىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ» دەپ يېزىلغانىدى. يەنە بىر پارچە يېزىق ماقامى ئىبراھىمدا، كەئبە ئىشىكىنىڭ يېنىدىكى ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ ئاياق ئىزى قېلىپ قالغان قۇرام تاشنىڭ ئاستىدىن تېپىلدى. ئۇنىڭغا: «مەككە تەڭرىنىڭ مۇقەددەس ئۆيىدۇر. ئۇنىڭ مەۋجۇتلۇقى ئۈچ تەرەپتىن بىلىنىدۇ. ئۇنىڭ يېنىدىكى كىشىلەر ئۇنى ئەڭ بۇرۇن بۇلغۇۋېتىدىغان كىشىلەر بولۇپ قالمىسۇن!» دەپ يېزىلغانىدى.

قۇرەيشلەر كەئبىنى تېخىمۇ ئېگىزلىتىپ ياساش ئۈچۈن ئەتراپتىن تاش يىغىپ كەلدى. ھەر قەبىلە نۆۋەت بىلەن ئىشلەيتتى. قۇرۇلۇش ھەجەرۇل ئەسۋەد قويۇلىدىغان يەرگە كەلگەندە، قەبىلىلەر ئارىسىدا شىددەتلىك توقۇنۇش يۈز بەردى. چۈنكى ھېچبىر قەبىلە ھەجەرۇل ئەسۋەدنى ئورنىغا قويۇش شەرىپىنى باشقا قەبىلىگە تارتقۇزۇپ قويۇشنى خالىمايتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى توقۇنۇش شۇنداق شىددەتلىك ئىدىكى، ھەممىسى ئىشنى تاشلاپ، بىر - بىرى بىلەن ئۇرۇشۇش تەييارلىقىغا چۈشۈپ كەتتى. دەل شۇ چاغدا، مويىسىپىت بىر كىشى ئۇلارغا: «ئەي قۇرەيشلەر! بۇ مەسىلىنى چىرايلىقچە ھەل قىلىپ، سىلەرنى ياراشتۇرۇپ قويىدىغان بىرىنى تاللاڭلار! ھازىر سىرتتىن مەسجىدكە تۇنجى بولۇپ كىرگەن كىشى بۇ ئىشنى ئايرىپ قويسۇن!» دەپ مەسلىھەت بەردى. كەئبىنىڭ ئەتراپىدىكى يەرلەر مەسجىد، يەنى سەجدە قىلىدىغان يەر دەپ ئاتىلاتتى. چۈنكى ئاللاھنىڭ ئۆيىگە يۈزلىنىپ، ئۇنىڭغا سەجدە قىلىش ئادىتى ھەزرىتى ئىبراھىم ۋە ھەزرىتى ئىسمائىل دەۋرىدىن ئېتىبارەن داۋاملىشىپ كېلىۋاتاتتى. قۇرەيشلەر بۇ مويىسىپىتنىڭ تەكلىپى بويىچە ئىش قىلماقچى بولدى. سىرتتىن مەسجىدكە تۇنجى بولۇپ (خېلىدىن بېرى مەككەدە بولمىغان ۋە تېخى يېڭىلا قايتىپ كەلگەن) مۇھەممەد كىرىپ كەلدى. ئىشىكتىن ئۇنىڭ كىرىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن خالايقىنىڭ يۈزلىرىدە خۇشاللىق ۋە سۆيۈنۈش ئىپادىلىرى كۆرۈلۈشكە باشلىدى. ئۇ تېخىمۇ يېقىنلاپ كەلگەندە، ئىللىق سالام - سائەتلەر ۋە قىزغىن كۈتۈۋېلىش ئاۋازلىرى

يۈكسەلدىكە باشلىدى. بەزىلەر: «بۇ ئىشنى ئەل ئەمىن ئايرىپ قويسۇن!» دېسە، بەزىلەر: «مۇھەممەد كەلدى، بىز ئۇنىڭ قارارىغا رازىمىز» دەپ توۋلايتتى. ھەزرىتى مۇھەممەد ئەھۋالنى چۈشەنگەندىن كېيىن ئۇلارغا: «ماڭا بىر پارچە رەخت بېرىڭلار!» دېدى. ئۇ رەختنى يەرگە يېيىپ، ھەجەرۇل ئەسۋەدىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئاندىن: «ھەر بىر قەبىلە رەختنىڭ بىر ئۇچىدىن تۇتۇپ، تەپمۇ تەڭ يۇقىرى كۆتۈرۈڭلار!» دېدى. تاش كۆتۈرۈلدى، مۇھەممەد تاشنى ئېلىپ، ئۆز قولى بىلەن كەبىنىڭ بۇلۇڭىغا ئورۇنلاشتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، قۇرۇلۇشنىڭ قالغان قىسمى داۋاملاشتۇرۇلدى.

تۇنجى ۋە ئېيىن

(15)

مۇھەممەدنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتى باشقىلارنىڭ ئېڭىدا كۈنسېرى ئېشىپ بېرىۋاتاتتى. مۇھەممەد مۇ ئۆزىگە بەزى كۈچلۈك مەنئىي ئىشارەتلەرنىڭ بېرىلىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىشقا باشلىدى. بۇلارنىڭ قانداق ئىشارەت ئىكەنلىكى سورالغىنىدا: «سەھەر ئاپتېپىدەك ئېنىق كۆرۈنۈشلەر» ئىكەنلىكىنى ئېيتاتتى. بۇلارنىڭ نەتىجىسىدە، تەنھالىقنى خالايدىغان بولۇپ قالدى ۋە مەككە ئەتراپىدىكى تۆپىلىكلەردىن بىرىگە جايلاشقان ھىرا غارىدا ئېتىكاپتا ئولتۇرۇشنى ئۆزىگە ئادەت قىلىۋالدى. ئېتىكاپتا ئولتۇرۇش بەنى ئىسمائىل دەۋرىدىن تارتىپلا كىشىلەرنىڭ ئادىتىگە ئايلانغان بولۇپ، ھەر نەسىلدە ئېتىكاپتا ئولتۇرۇشنى ئۆزىنىڭ ئادىتىگە ئايلاندۇرۇۋالدىغان بىر نەچچە كىشى بولاتتى. شۇڭا بۇ ئادەت قۇرۇپ ئۆرپ - ئادەتلىرى ئۈچۈن يات ئەمەس ئىدى. ھەزرىتى مۇھەممەد مۇ بۇ كونا، ئەمما ھازىرغىچە داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئادەتنىڭ قائىدىلىرىگە ئاساسەن يېنىغا يېمەك - ئىچمەك ۋە زۆرۈر نەرسە كېرەكلەرنى ئېلىپ بارغا چىقاتتى ۋە بىر نەچچە كۈننى ئاللاھقا ئىبادەت قىلىش بىلەن ئۆتكۈزۈپ ئائىلىسىگە قايتاتتى. ئاندىن يەنە يېمەك - ئىچمەك ۋە نەرسە - كېرەكلىرىنى يىغىشتۇرۇپ، غارغا قاراپ ماڭاتتى. ئەنە شۇنداق، غارغا كېتىۋاتقان سەپەرلىرىنىڭ بەزىلىرىدە: «ئى ئاللاھنىڭ رەسۇلى! ساڭا سالاملار بولسۇن!» دېگەن ئاۋازلارنى ئاڭلايتتى. كەينىگە قارىسا، دەل - دەرەخ ۋە تاغۇ - تاشلاردىن باشقا ھېچنېمە كۆرۈنمەيتتى.

رامزان - ئەنئەنىۋى ئېتىكاپ ئېيى ئىدى. مۇھەممەد قىرىق يېشىغا كىرگەن يىلى، رامزاننىڭ ئاخىرقى كېچىلىرىنىڭ بىرىدە، غاردا يالغۇز ئولتۇرغىنىدا ئادەم سۈرەتلىك بىر پەرىشتە ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ: «ئوقۇ!» دېدى. ئۇ: «مەن ئوقۇشنى بىلمەيمەن» دەپ جاۋاب بەردى.

مۇھەممەد ئۇ ئىشنى ئۆز ئاغزى بىلەن بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەرىشتە مېنى قۇچاقلاپ، ئاخىرقى نەپسىم قالغىچە سىقتى. ئاندىن مېنى قويۇۋېتىپ: ئوقۇ! - دېدى. مەن: ئوقۇشنى بىلمەيمەن، - دېدىم. مېنى يەنە قۇچاقلاپ، شۇنداق قاتتىق سىقتى. ئاندىن قويۇپ بېرىپ يەنە: ئوقۇ! - دېدى. مەن يەنە: ئوقۇشنى بىلمەيمەن، - دېدىم. ئۈچىنچى قېتىم سىقىپ قويۇۋەتكەندىن كېيىن مۇنداق دېدى:

﴿ياراتقان پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئىسمى بىلەن ئوقۇغىن. ئۇ ئىنساننى لەختە قاندىن ياراتتى. ئوقۇغىن! پەرۋەردىگارىڭ ئەڭ كەرەملىكتۇر. ئۇ قەلەم بىلەن (خەت يېزىشنى) ئۆگەتتى. ئىنسانغا بىلمىگەن نەرسىلەرنى بىلدۈردى.﴾

مەن پەرىشتىنىڭ سۆزلىرىنى تەكرارلىدىم. پەرىشتە يېنىمدىن ئايرىلدى. «ھەزرىتى مۇھەممەد دائىم: «بۇ كەلىمىلەر قەلبىمگە مۆھۈر باسقاندەك ئورناپ كەتكەندى» دەيتتى. ئەمما ئۇ شائىرلارغا چاپلاشقاندەك ئۆزىگىمۇ جىن چاپلىشىپ قالغانلىقىدىن ئەندىشە قىلغانلىقىدىن، دەرھال غاردىن چىقىپ كەتتى. تۆپىلىكتىن چۈشۈۋېتىپ يۇقۇرىدىن بىر ئاۋاز ئاڭلىدى: «ئى مۇھەممەد! سەن ئاللاھنىڭ رەسۇلى سەن. مەن جىبرىئىل بولمەن». مۇھەممەد ئاسمانغا قارىۋىدى، غاردىكى پەرىشتىنىڭ ئەسلى سىياقىدا پۈتۈن كۆك يۈزىنى قاپلاپ تۇرغانلىقىنى كۆردى. پەرىشتە يەنە: «سەن ئاللاھنىڭ رەسۇلى سەن، مەن جىبرىئىل بولمەن» دېدى. پەيغەمبەر بىر ھازاغچە پەرىشتىگە قاراپ تۇرغاندىن كېيىن، كۆزىنى باشقا ياققا يۆتكىدى، ئەمما قاياققا قارىسا، پەرىشتىنىڭ سىماسى شۇ ياققا كۆرۈنەتتى. نىھايەت، پەرىشتە كەتتى، ھەزرىتى مۇھەممەد مۇ ئۆيىگە قايتتى. ئۆيگە كىرىپلا، تۆشەككە ئۆزىنى ئاتتى ۋە خەدىچەگە: «مېنى يۈگەپ قويۇڭلار! مېنى يۈگەپ قويۇڭلار!» دېدى. ئۇنىڭ يۈرىكى قاتتىق سېلىپ كەتكەندى. بىردىنلا ھولۇقۇپ كەتكەن خەدىچە ئۇنىڭدىن ھېچنېمە سورىمايلا ئۈستىگە يېپىنچا ئارتىپ قويدى. مۇھەممەد ئۆزىنى سەل - پەل بېسىۋالغاندىن كېيىن، خەدىچەگە كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىنى سۆزلەپ بەردى. بۇنى ئاڭلىغان خەدىچە دەرھال جىيەنى ۋەرەقەنىڭ يېنىغا بېرىپ، بولغان ئىشلارنى ئۇنىڭغا ئېيتتى. ۋەرەقە بەكلا ياشىنىپ قالغاچقا، كۆزلىرىمۇ كۆرمەس بولۇپ قالغانىدى. ۋەرەقە ئۇنىڭغا: «مۇبارەك بولسۇن! ۋەرەقەنىڭ نەپسى ئىلكىدە بولغان رەببىمگە قەسەم قىلىمەنكى، مۇسانىڭ يېنىغا چۈشكەن پەرىشتە مۇھەممەدنىڭ يېنىغىمۇ چۈشۈپتۇ. مۇھەممەد خەلقىنىڭ پەيغەمبىرىدۇر. سەن بېرىپ ئۇنىڭغا تەسەللىي بەرگىن!» دېدى.

خەدىچە ئۆيگە قايتىپ، ۋەرەقەنىڭ سۆزلىرىنى مۇھەممەدكە يەتكۈزدى. شۇنىڭ بىلەن، مۇھەممەد خاتىرجەم بولۇپ، ئېتىكاپتا ئولتۇرۇش ئۈچۈن يەنە غارغا ماڭدى. ئىبادىتىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، ئادىتى بويىچە كەبىگە بېرىپ تاۋاپ قىلدى. ئاندىن مەسجىدىكى كىشىلەر ئارىسىدا ئولتۇرغان ۋەرەقەگە سالام بەردى. ۋەرەقە خەدىچەگە ئېيتقان سۆزلىرىنى ئۇنىڭغا ئەينەن تەكرارلىغاندىن كېيىن، مۇنۇلارنى قوشۇپ قويدى: «سېنى يالغانچىغا چىقىرىدۇ، ساڭا قوپال مۇئامىلە قىلىدۇ، ساڭا جەڭ ئېلان قىلىدۇ ۋە سېنى قوغلاپ چىقىرىدۇ؛ مەن ئۇ كۈنلەرنى كۆرەلسەم، ئاللاھ ئۈچۈن ساڭا ياردەم قىلغان بولاتتىم». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېگىلىپ تۇرۇپ ئۇنىڭ پېشانىسىگە سۆيۈپ قويغاندىن كېيىن، ئۆيىگە قايتتى.

ۋەرەقە ۋە خەدىچەنىڭ تەسەللىسىدىن كېيىن، ھەزرىتى مۇھەممەد تەپەيدا بولغان ئىشەنچ ئىككىنچى ۋەھىينىڭ چۈشۈشى بىلەن تېخىمۇ ئاشتى. ئىككىنچى ۋەھىينىڭ قانداق چۈشكەنلىكى مەنبەلەردە بايان قىلىنمىغان، ئەمما مۇھەممەد بۇ ھەقتىكى سوئالغا: «ئىككى خىل چۈشتى. بەزىدە ۋەھىي قوڭغۇراق ئاۋازىدەك كېلەتتى، بۇ ئەڭ قىيىنى بولۇپ، قوڭغۇراق ئاۋازى مەن ۋەھىينى چۈشەنگەندىلا توختايتتى. يەنە بەزىدە پەرىشتە ئىنسان سىياقىدا كېلىپ ماڭا سۆزلەيتتى، مەنمۇ ئۇنىڭ ئېيتقانلىرىنى تەكرارلايتتىم» دەپ جاۋاب بەرگەندى.

ئىككىنچى ۋەھىي قۇرئاننىڭ يالغۇز ھەرپلەر بىلەن باشلىنىدىغان سۈرىلىرىنىڭ ئەڭ بېشىدا كېلىدىغان ھەرپ بىلەن باشلانغانىدى. ھەرپتىن كېيىن، ئىلاھىي قەسەم كېلەتتى. يەنى بىرىنچى

ۋەھىدە ئىسمى زىكىر قىلىنغان، ئاللاھنىڭ ئىنسانغا بىر نەرسىلەرنى ئۆگىتىش ۋاستىسى بولغان قەلەم نامىدا قەسەم قىلىناتتى. قەلەم توغرىلىق سورالغىنىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەندى: «ئاللاھ تۇنجى بولۇپ قەلەمنى، ئاندىن قەغەزنى ياراتتى ۋە قەلەمگە: ياز! - دەپ ئەمر بەردى. قەلەم: نېمە يازمەن؟ - دەپ سورىدى. ئاللاھ: مېنىڭ قىيامەتكىچە ياراتقان نەرسىلىرىم ھەققىدىكى ئىلمىمنى ياز! - دېدى. قەلەم ئەمرنى تولۇق بىجا كەلتۈردى.» قەلەم نامىدا قەسەم ئىچىلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ يازغانلىرى نامىدا قەسەم ئىچىلەتتى. سامادا پەرىشتىلەر قەغەزلەرگە يازغان نەرسىلەردىن بىرى - لەۋھۇلمەھپۇزدا «ئۇلۇغ قۇرئان» دەپ تەسۋىرلەنگەن قۇرئاننى كەرمى ئىدى. قەسەملەردىن كېيىن تەسەللىي كېلەتتى:

﴿نۇن. قەلەم بىلەن ۋە ئۇلار يازغان نەرسىلەر بىلەن قەسەمكى، (ئى مۇھەممەد!) سەن پەرۋەردىگارنىڭ نېئىمىتى بىلەن (مۇشربىكلەر ئېيتقاندەك) مەجنۇن ئەمەسسەن. مۇقەررەركى، سەن ئەلۋەتتە ئۆكسىمەس ساۋابقا ئېرىشىسەن. (ئى مۇھەممەد!) سەن ھەقىقەتەن بۈيۈك ئەخلاققا ئىگىسەن.﴾

بۇ ئىككى قېتىملىق ۋەھىدىن كېيىن، مەلۇم ۋاقىتتىكىچە ۋەھىي ئۈزۈلۈپ قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەدىجەنىڭ شۇنچە تەسەللىسىگە قارىماي، ئۆزىنىڭ ئاللاھنىڭ غەزىپىگە ئۇچراپ قېلىشىدىن قورقۇۋاتاتتى. نىھايەت، ۋەھىي يەنە كېلىشكە باشلىدى ۋە ئۇنىڭ كۆڭلى تىنچىدى:

﴿چاشگاھ ۋاقتى بىلەن قەسەمكى، قاراڭغۇلۇقى (ئەتراپىنى قاپلىغان) چاغدىكى كېچە بىلەن قەسەمكى، (ئى مۇھەممەد!) پەرۋەردىگارنىڭ سېنى تاشلىۋەتكىنىمۇ يوق، يامان كۆرۈپ قالغىنىمۇ يوق. ساڭا ئاخىرەت ئەلۋەتتە دۇنيادىن ياخشىدۇر. پەرۋەردىگارنىڭ (ئاخىرەتتە ساۋاب، ھۆرمەت ۋە شاپائەت قاتارلىقلارنى) ئاتا قىلىدۇ، سەن مەنۇن بولسەن. ئۇ سېنى يېتىم بىلىپ پاناھ بەرمىدىمۇ؟ قايمۇققان بىلىپ ھىدايەت قىلمىدىمۇ؟ سېنى يوقسۇز بىلىپ (كىشىلەردىن) بەھاجەت قىلمىدىمۇ؟ يېتىمى خارلىما، سائىلغا قوپاللىق قىلما! پەرۋەردىگارنىڭ (ساڭا بەرگەن) نېئىمىتىنى (كىشىلەرگە) سۆزلەپ بەرگەن (چۈنكى نېئىمەتنى سۆزلەپ بەرگەنلىك نېئىمەتكە شۈكۈر قىلغانلىق بولىدۇ).﴾

قەلەم سۈرىسى، 1 - دىن 4 - ئايەتكىچە.
زۇھا سۈرىسى 1 - دىن 11 - ئايەتكىچە.

ناماز

(16)

بۇ ئاخىرقى ئايەتتىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەرىشتە ۋە ۋەھىي ھەققىدە كۆرگەنلىرىنى (ئايالى خەدىجەدىن باشقا) ئۆزى ياخشى كۆرگەن ۋە ئۆزىگە يېقىن دەپ ئويلىغان كىشىلەرگە سۆزلەپ بېرىشكە باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلاردىن ئۆزىنىڭ سىرىنى باشقىلارغا ئېيتىپ قويماسلىقىنى تەلەپ قىلاتتى. ئەمما بۇ ئىش ئۇزۇنغا قالماي ئاشكارىلاندى. بىر كۈنى، مەككە تۈپىلىكلىرىدىن بىرىدە جىبرىئىل مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە تاپىنى بىلەن تۈپىلىكتىكى چىملارغا تېپىۋىدى، ئۇ يەردىن سۇ ئېتىلىپ چىقتى. ئاندىن نامازدىن بۇرۇن قانداق پاكلىنىش كېرەكلىكىنى ئۆگىتىش ئۈچۈن، ئۆزى ئاۋۋال تاھارەت ئالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قىلغانلىرىنى بىرمۇ بىر قىلىشقا باشلىدى. ئاندىن نامازنىڭ قانداق ئوقۇلىدىغانلىقىنى، قىيام، رۇكۇ، سەجدە ۋە تەشەھھۇدىنى، تەشەھھۇدقا قانداق ئولتۇرىدىغانلىقىنى ئۆگەتتى ۋە بۇلارنى ئۆگىتىش جەريانىدا، قانداق ۋاقىتلاردا «ئاللاھۇ ئەكبەر» (ئاللاھ بۈيۈكتۇر) دەيدىغانلىقىنى، نامازدىن چىقىشتىن بۇرۇن «ئەسسالا مۇئەلەيكۇم ۋە رەھمەتۇللاھ» دېيىشى كېرەكلىكىنى ئېيتىپ ئۆتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قىلغانلىرىنى تەكرارلاپ تۇردى. ئىش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، پەرىشتە ئۇ يەردىن ئايرىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۆيىگە قايتتى. ئۆيىگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن، ئۆزىگە ئۆگىتىلگەنلەرنىڭ ھەممىسىنى خەدىجەگە ئۆگەتتى ۋە ئىككىسى بىرلىكتە ناماز ئوقۇدى.

دىن تاھارەت ۋە ناماز ئاساسلىرى بىلەن باشلانغانىدى. خەدىجەدىن كېيىنلا ناماز ئوقۇشنى ئۆگەنگەنلەر ھەزرىتى ئەلى، زەيد ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ يېقىن دوستى تەيمىلىك ئەبۇبەكرى قاتارلىقلار ئىدى. ئەلى تېخى ئون يېشىدا، زەيد بولسا مەككەدە ھېچقانداق تەسىر دائىرىسى يوق ئىدى. ئەمما ئەبۇبەكرى ئىلىملىك، خۇشپېئىل، مۇلايىم كىشى بولۇپ، ئىززەت - ھۆرمەتكە سازاۋەر ئىدى. كىشىلەر ھەر تۈرلۈك ئىشلىرى ئۈچۈن ئۇنىڭدىن مەسلىھەت سوراپتتى. ئەبۇبەكرىمۇ ئۆزى ئىشەنچ قىلىدىغان كىشىلەرنى ھەزرىتى مۇھەممەدكە ئەگىشىشكە دەۋەت قىلىشقا باشلىدى. شۇڭا ئۇ يېڭى دىنغا كىرگەنلەرنىڭ كۆپىنچىسىگە ۋەسىلە بولدى. چاقىرىققا تۇنجى بولۇپ ئاۋاز قوشقانلاردىن بىرى زۇھرى قەبىلىسىدىن ئەۋفنىڭ ئوغلى ئابدۇل ئەمر (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسىنىڭ يىراق تۇغقانلىرىدىن)، يەنە بىرى، بەنى ھارىس قەبىلىسىدىن ئەل جەرراھنىڭ ئوغلى ئەبۇئەبەيدە ئىدى.

ئاللاھنىڭ «ئەررەھمان» ۋە «ئەررەھىم» ئىسىملىرى ۋەھىينىڭ ئەڭ كۆزگە كۆرۈنەرلىك ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى بولۇپ، «رەھمان» كەلىمىسى «بەكمۇ مەرھەمەتلىك، چەكسىز رەھىم قىلغۇچى» مەنىسىدىكى «رەھىم» كەلىمىسىنىڭ ئاشۇرما دەرىجىسى ئىدى. بۇنىڭدىنمۇ چوڭقۇر ۋە كەڭ مەنىگە ئىگە بولغان «رەھمان» كەلىمىسىنى ئىپادىلەپ بېرەلەيدىغان باشقا كەلىمە بولمىغاچقا،

بۇ كەلىمە كۆپىنچە ھاللاردا خاتا چۈشىنىلىپ كەلگەندى. يېڭى دىننىڭ ئاللاھنىڭ ئۇلۇغلىقىغا سىغىنىش ئېھتىياجى بولغانلىقى ئۈچۈن، ۋەھىدە بۇ ئىككى كەلىمىگە ئەھمىيەت بېرىلگەندى. «ئەررەھم» (بەكمۇ مەرھەمەتلىك) دىنمۇ چوڭقۇر مەرھەمەتنى ئىپادىلەپ بېرەلەيدىغان «ئەررەھمان» كەلىمىسى مەرھەمەتنىڭ يىلتىزى ۋە ماھىيىتىنى ئىپادىلەمەكتە. چەكسىز ئىلتىپات ۋە ئېھسان مەنىسىدىكى بۇ كەلىمە قۇرئاندا «ئاللاھ» كەلىمىسى بىلەن تەڭ ئورۇنغا قويۇلدى. ﴿ئاللاھ دەپ ئاتىساڭلارمۇ بولىدۇ، رەھمان دەپ ئاتىساڭلارمۇ بولىدۇ، قايسىسىنى ئاتىساڭلار (ھەممىسى ياخشىدۇر). چۈنكى ئاللاھنىڭ نۇرغۇن گۈزەل ئىسىملىرى بار.﴾

بۇ ئىسىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن ئاللاھتە مەنلىك ئىسىم بولۇپ، ئابدۇل ئەمر (مەنىسى: ئەمرنىڭ قۇلى) بەكمۇ بۇتپەرەست ئىسىم بولغاچقا، ئۇنىڭ ئىسمىنى ئابدۇررەھمان (رەھماننىڭ قۇلى، ئەپۇ قىلغۇچىنىڭ قۇلى) غا ئۆزگەرتتى. بۇ ئىسىم پەقەت ئەۋفىنىڭ ئوغلىغا ئەمەس، مۇسۇلمان بولغان باشقا بىرقانچە كىشىگەمۇ بېرىلگەندى.

ئىسلامىي دەۋەتكە تۇنجى بولۇپ ئاۋاز قوشقانلارنىڭ كۆپىنچىسى قايىل قىلىش يولى بىلەن ئەمەس، بەلكى بىر يۈرۈش مەنئىي ئىشارەتلەر ئارقىلىق بۇ يولغا قەدەم قويغانىدى. ئەبۇبەكرى چۈشكە تەبىر بېرىش قابىلىيىتى بىلەن مەككە ئاھالىسى ئارىسىدا خېلىدىن بېرى داڭق چىقارغانىدى. بىر كۈنى سەھەردە، شەمس قەبىلىسىنىڭ كۈچلۈك بىر ئادىمى سەئىد ئىبنى ئاسنىڭ ئوغلى خالىد ئۇنى تۇيۇقسىز يوقلاپ كەلدى. ياش يىگىتنىڭ يۈزىدىن بىرەر مۇھىم ۋەقەگە دۇچ كەلگەنلىكى چىقىپ تۇراتتى. خالىد ناھايىتى ھولۇققان قىياپەتتە، كېچىدە ئۆزى مۇھىم دەپ ئويلىغان، ئەمما چۈشىنىشىز بىر چۈش كۆرگەنلىكىنى ئېيتىپ بەردى. چۈشىدە، ئۇ ناھايىتى چوڭقۇر بىر ھاڭنىڭ قېشىدا تۇراتتى، ھاڭنىڭ تېگىدىن ئوت يالقۇنى لاۋۇلدايتتى. بىر ئازدىن كېيىن دادىسى يېتىپ كېلىپ، ئۇنى ھاڭغا ئىتتىرىۋەتمەكچى بولدى. دادىسى بىلەن ھاڭ بويىدا قاتتىق ئېلىشىپ، ھېچ ماجالى قالمىغان بىر ۋاقىتتا، كۈچلۈك ئىككى قول كېلىپ، ئۇنى دادىسىنىڭ قولىدىن قۇتۇلدۇرۇۋالدى. قارىسا، ئۆزىنى قۇتۇلدۇرۇۋالغۇچى «ئەل ئەمىن» يەنى ئابدۇللاھنىڭ ئوغلى مۇھەممەد ئىدى. خالىد دەل شۇ يەرگە كەلگەندە چۈشىدىن ئويغىنىپ كېتىپتۇ. ئۇنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سالغان ئەبۇبەكرى: «ساڭا خەير - ئېھسان تىلەيمەن. سېنى قۇتۇلدۇرۇۋالغان ئادەم ئاللاھنىڭ ئەلچىسىدۇر. شۇڭا سەن ئۇنىڭغا ئەگەشكىن! ھەم ئۇنىڭ پاناھىغا ئۆتسەن ھەم ئۇنىڭ سايبىسىدە ئىسلامغا كىرسەن. ئىسلام سېنى ئوت يالقۇنىدىن ساقلايدۇ» دېدى. خالىد ئۇدۇل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ، چۈشىنى سۆزلەپ بەرگەندىن كېيىن، پەيغەمبەرنىڭ بۇ چۈشكە قانداق تەبىر بېرىدىغانلىقىنى ۋە ئۆزىنىڭ نېمە ئىش قىلىشى كېرەكلىكىنى سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا نېمە ئىش قىلىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى، خالىد ئائىلىسىدىن مەخپىي ھالدا ئىسلامغا كىردى.

بۇ ئارىدا، ئابدۇشەمسلىك بىر سودىگەر سۈرىيەدىن ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كېلىۋېتىپ، چۆلنىڭ بىر يېرىدە دەم ئېلىشقا چۈشتى ۋە مۇنداق بىر ئاۋاز بىلەن ئويغىنىپ كەتتى: «ئەي ئۇخلاۋاتقانلار!

ئويغىنىڭلار، چۈنكى مەككىگە ئەھمەد كەلدى.» بۇ سودىگەر ئۈمەييە قەبىلىسىدىن ئەۋفاننىڭ ئوغلى، شۇنداقلا ئانىسى تەرىپىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاممىسى ئۈممۇ ھاكىم ئەل بەيزا (ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ قىزى) نىڭ نەۋرىسى ئوسمان ئىدى. گەرچە ئۇ «كەلدى» سۆزىنىڭ مەنىسىنى چۈشەنمىسىمۇ ۋە «ئۇلۇغلانغان» مەنىسىدىكى ئەھمەدنىڭ ئورنىغا «بەكمۇ ئۇلۇغلانغان» مەنىسىدىكى مۇھەممەدنىڭ قوللانغانلىقىنى بىلمىسىمۇ، بۇ چاقىرىق ئۇنىڭ روھى ھالىتىنى باشقىچە قىلىپ قويغانىدى. ئۇ مەككىگە يېتىپ بېرىشتىن بۇرۇن ئەبۇبەكرىنىڭ جىيەنى (تەيملىك) تەلپە بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. تەلپەمۇ بۇسرادىن قايتىپ كېلىۋاتقان بولۇپ، بۇسرا ئىككى خىستىئان مۇرتى ئۈنىدىن ئۇلۇغ ئۆيىنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ ئارىسىدىن ئەھمەد ئىسىملىك بىرىنىڭ چىققان ياكى چىقمىغانلىقىنى سورىغانىدى. ۋە بۇ خىستىئان مۇرتى تەلپەنىڭ: «ئەھمەد دېگەن كىم؟» دېگەن سۇئالىغا: «ئەھمەد ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھنىڭ ئوغلى بولدى. بۇ ئاي ئۇنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىدىغان ئېيى، ئۇ پەيغەمبەرلەرنىڭ ئاخىرقىسىدۇر» دەپ جاۋاب بەرگەنىدى. تەلپە بۇ سۆزلەرنى ئۆز بېشىدىن ئۆتكەن ئىشلارنى ئېيتىپ بەرگەن ئوسمانغا سۆزلەپ بەردى. ئاندىن مەككىگە كىرگەندە، ئۆزلىرىنىڭ ئۇدۇل ھەزرىتى مۇھەممەدنىڭ ئەڭ يېقىن دوستى ئەبۇبەكرىنىڭ قېشىغا بېرىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. دەرۋەقە، ئۇلار مەككىگە كىرىپ ئۇدۇل ئەبۇبەكرىنىڭ ئالدىغا باردى ۋە يولدا كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىنى ئۇنىڭغا ئېيتىپ بەردى. ئەبۇبەكرى ئۇلارنى ئېلىپ دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا باردى. ئۇلار باشلىرىدىن ئۆتكەن ئىشلارنى بايان قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئۆزلىرىنىڭ ئىمان ئېيتقانلىقىنى بىلدۈرۈشتى.

ئىسلامغا كىرگەن تۆتىنچى كىشى زۇھرى قەبىلىسىنىڭ ئىتتىپاقىدىشى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد بولۇپ، ئۇنىڭ ئىمان ئېيتىش سەۋەبىمۇ باشقىلاردىن ئانچە پەرقلىنىپ كەتمەيتتى. ئۇ بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ چاغلار مېنىڭ تېخى ئەمدى بالاغەتكە يېتىپ قالغان ۋاقتىم بولۇپ، ئۇقبە ئىبنى ئەبۇمۇئەبىتنىڭ پادىلىرىنى باقاتتىم. بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئەبۇبەكرى يېنىمىزدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ئۆزلىرىگە بەرگۈدەك سۈت بار - يوقلۇقىنى سورىدى. مەن پادىلارنىڭ مېنىڭ ئەمەس، بەلكى ماڭا ئامانەت قىلىنغان ماللار ئىكەنلىكىنى، شۇڭا ئۇلارغا سۈت بېرەلمەيدىغانلىقىمنى ئېيتتىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەندىن: تېخى قوشقار كۆرمىگەن قوزاڭ بارمۇ؟- دەپ سورىدى. مەن: بىر قوزا بار، - دېدىم ۋە ئۇنى تۇتۇپ كەلدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوزىنى باغلىغاندىن كېيىن، يېلىنىنى تۇتۇپ تۇرۇپ دۇئا قىلدى. قوزىنىڭ يېلىنى سۈتكە لىق تولدى. ئەبۇبەكرى ئوتتۇرى داسقا ئوخشاش ئويۇلۇپ كەتكەن بىر پارچە تاش تېپىپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوزىنى ساغدى. ھەممىمىز سۈتتىن قانغىچە ئىچتۇق. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېلىنغا: قۇرۇپ كەت!- دەپ بۇيرۇشنى، دەرۋەقە، يېلىن شاپىپىدىلا قۇرۇپ كەتتى.»

ئابدۇللاھ بىر نەچچە كۈندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا باردى ۋە ئىسلامغا كىردى. كۆپ ئۆتمەي، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن يەتمىش سۈرە ئۆگەندى ۋە ئاللاھنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ھەممىسىنى يادلىۋالدى. كېيىنكى يىللاردا، ئابدۇللاھ ئەڭ داڭلىق ھاپىز (قارى) لارنىڭ قاتارىدىن ئورۇن ئالدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋەھىينىڭ بىر مەزگىل توختاپ قېلىشى بىلەن دەككە - دۈككەگە چۈشۈپ قالغان بولسىمۇ، ئۇ چاغدا تېخى چۈشمىگەن ۋەھىيدە ئىپادىلەنگىنىدەك، يۈرىكى بۇ ئۇلۇغ ۋەزىپىنىڭ مەسئۇلىيىتى ئالدىدا ئېزىلىۋاتاتتى. ﴿ئەگەر بىز قۇرئاننى بىرەر تاغقا نازىل قىلساق، چوقۇم سەن ئۇنىڭ ئاللاھتىن قورققانلىقتىن باش ئەگەنلىكىنى، يېرىلىپ كەتكەنلىكىنى كۆرەتتىڭ.﴾

ئۇنى: «مېنى يۈگەپ قويۇڭلار! مېنى يۈگەپ قويۇڭلار!» دېيىشكە مەجبۇر قىلغان تىترەك پات - پات كېلىپ تۇراتتى. بىر كېچىسى يۈگىنىپ ئېتىكاپتا ئولتۇراتتى. تۇيۇقسىز كەلگەن، ئىنسانلارنى قىيامەت كۈنىدىن ئاگاھلاندۇرۇش ھەققىدىكى تېخىمۇ مۇھىم ۋە تېخىمۇ ئېغىر بىر ۋەھىي ئۇنىڭ ئېتىكاپىنى بۇزدى: ﴿ئى (ۋەھىي نازىل بولغان چاغدا) كىيىمگە چۈمكىلىۋالغۇچى (پەيغەمبەر!). تۇر! (ئىنسانلارنى) ئاللاھنىڭ نازابىدىن ئاگاھلاندۇر. پەرۋەردىگارىڭنى ئۇلۇغلا. كىيىمىڭنى پاك تۇت. نازابتىن (يەنى نازابقا قالدۇرىدىغان ئىشلاردىن) يىراق بول. كۆپ ئېلىش نىيىتىدە بەرمە (يەنى بىر كىشىگە بىرەر سوۋغا بەرسەڭ، ئۇنىڭدىن بەرگەن نەرسەڭدىن كۆپرەك نەرسە ئېلىشىنى تەمە قىلما). پەرۋەردىگارىڭنىڭ (رازىلىقى) ئۈچۈن (قەۋمىڭدىن يەتكەن ئەزىيەتكە) سەۋر قىل. سۈر چىلىنغان ۋاقىت ئۇ كۈن قىيىن كۈندۇر. كاپىرلارغا ئاسان ئەمە ستۇر.﴾

كۆپ ئۆتمەي، ئۇنىڭدىن ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەنلەردىن كۈتۈلگەن نامازنى ۋە ئۇنىڭغا بېرىلگەن بۈيۈك مەسئۇلىيەتنى تەكىتلەيدىغان ئەمىرلەر بىلەن ئويغاندى. ﴿ئى كىيىمگە يۈگىنىۋالغۇچى (پەيغەمبەر!). كېچىنىڭ ئازغىنىسىدىن باشقىسىدا، يېرىمىدا ياكى يېرىمدىنمۇ ئازراقدا ياكى يېرىمدىن كۆپرەكىدە ناماز ئوقۇغىن، قۇرئاننى تەرتىل بىلەن (يەنى دانە - دانە، ئۇچۇق) ئوقۇغىن. ساڭا ھەقىقەتەن تەنتەنلىك قۇرئاننى نازىل قىلىمىز. شۈبھىسىزكى، كېچىنىڭ قىيامى (يەنى كېچىدە كىشىنىڭ ئىبادەت قىلىشى ئۈچۈن ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ تۇرۇشى) ئەڭ مۇۋاپىقتۇر، (تىنچ بولغانلىقى ئۈچۈن) كېچىنىڭ قىيامى ئەڭ توغرا بولىدۇ. ھەقىقەتەن كۈندۈزى ئىش بىلەن ئالدىراش بولسەن، (شۇڭا ئىبادەتكە) كېچىسى بېرىلگەن. پەرۋەردىگارىڭنىڭ نامىنى ياد ئەتكەن، (ئىبادىتىڭدە) ئۇنىڭغا تولۇق يۈزلەنگەن. ئۇ مەشرىقنىڭ ۋە مەغربىنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، ئۇنى ھامىي قىلىۋالغىن (يەنى ھەممە ئىشىڭنى ئۇنىڭغا تاپشۇرغىن).﴾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تەسەللىي بېرىش ئۈچۈن، بەزىدە بۇلاردىن يەڭگىلەر ۋە ھىيلەرمۇ نازىل قىلىناتتى. بىر قېتىم پەرىشتە ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى (پەرىشتىنى ئۇنىڭدىن باشقا ھېچكىم كۆرەلمەيتتى): «خەدىچەگە پەرۋەردىگارىڭنىڭ سالىمىنى يەتكۈزۈپ قويغىن!» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەدىچەگە: «ئەي خەدىچە! جىبرىئىل ساڭا پەرۋەردىگارىڭنىڭ سالىمىنى يەتكۈزدى» دېدى. ھاياجاندىن خېلى ۋاقتىچە نېمە دېيىشنى بىلەلمەي قالغان خەدىچە، ئۆزىگە

ھەشر سۈرىسى، 21 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
مۇددەسسىر سۈرىسى، 1 - دىن 10 - ئايەتكىچە.
مۇزەمىل سۈرىسى، 1 - دىن 9 - ئايەتكىچە.

سەل كېلىۋالغاندىن كېيىن: «ئاللاھ سالامدۇر، سالاممۇ ھەم ئۇنىڭدىندۇر. سالاملار جىبرىئىلغا بولسۇن!» دېدى.

ئىسلامغا دەسلەپ ئىمان ئېيتقان مۇئمىنلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قىلىنغان ئەمرنىڭ ئۆزلىرى بىلەنمۇ مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يەتتى ۋە ئۇلارمۇ كېچىلىرى تۇرۇپ ئىبادەت قىلىشقا باشلىدى. كۈندىلىك نامازلىرىغا كەلسەك، ئۇلار نامازدىن بۇرۇن تاھارەت ئېلىپلا قالماي، ئۈست - باشلىرىغا ۋە ناماز ئوقۇيدىغان يەرلىرىنىڭ تازىلىقىمۇ ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدىغان بولدى. شۇنداقلا، قۇرئاننىڭ نازىل بولغان ھەر بىر سۈرىسىنى نامازلىرىدا ئوقۇش ئۈچۈن دەرھال يادلىۋېلىشقا تىرىشاتتى. كەلگەن ۋەھىيلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەتراپىدىكىلەرگە ئېيتىپ بېرەتتى ۋە ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ يادلىناتتى. ۋەھىي تېخىمۇ تېز كېلىشكە باشلىدى. دۇنيا ھاياتىنىڭ ئۆتكۈنچى ئىكەنلىكى، ئۆلۈم، قايتا تىرىلىش ۋە ھېساب كۈنىنىڭ مۇقەررەلىكى، شۇنداقلا، جەننەت ۋە جەھەننەم ھەققىدىكى ئايەتلەر كۆپرەك نازىل بولاتتى. ئەمما ئايەتلەردە ھەممىدىن بەكرەك ئاللاھنىڭ بار ۋە بىر ئىكەنلىكى، ئۇلۇغلىقى، ھېكمەت، مەرھەمەت، مەغپىرەت، ئېھسان ۋە قۇدرەت ئىگىسى ئىكەنلىكى تەكىتلەنگەندى. ئۇندىن باشقا، بارلىق مەۋجۇداتلارنىڭ ۋە پۈتۈن كائىناتنىڭ ياراتقۇچىسىنىڭ پەقەت بىر ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان مۆجىزىلەر ۋە ئالەم بوشلۇقىنىڭ تەڭپۇڭ ھالەتتە ھەرىكەت قىلىشىمۇ بايان قىلىنغانىدى. تەبىئەتتىكى بۇ تەڭپۇڭلۇق قانۇنىيىتى تەۋھىدنىڭ مۆجىزاتلار دۇنياسىدا ئەكس ئېتىشى بولۇپ، بۇ قانۇنىيەتلەر قۇرئاندا ئىنساننى تەپەككۈر يۈرگۈزۈشكە دالالەت قىلغۇچى سۈپىتىدە تەسۋىرلەنگەندى.

دۈشمەن مۇشرىكلەر يوق يەرلەردە مۇئمىنلەر بىر - بىرى بىلەن جەننەت ئەھلىنىڭ سالىمى، يەنى جىبرىئىل ھەزرىتى مۇھەممەدكە بەرگەن سالام "ئەسسالامۇ ئەلەيھىكۇم" بىلەن سالاملىشاتتى. سالام ئالغان كىشىمۇ سالام بەرگۈچىگە "ۋەئەلەيھىكۇم ئەسسالام" بىلەن جاۋاب بېرەتتى. بۇ سالامدا كۆپلۈك مەنىسىدىكى " - كۇم" (شەخس) قوشۇمچىسى ھەر ئىنساننىڭ ئىككى يېنىدىكى پەرىشتىلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. شۇكى ۋە ھەمدۇسانا ئېيتىشقا مۇناسىۋەتلىك ئايەتلەرمۇ ئۇلارنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشى ۋە ھاياتقا بولغان كۆز - قاراشلىرىدا مۇھىم ئورۇن تۇتاتتى. قۇرئاندا ھەمدۇسانا ئېيتىش توغرىسىدىكى ئايەتلەر خېلىلا چوڭ سالماقنى ئىگەللەيتتى. شۇكى ئېيتىشنىڭ يولى: "ئەلھەمدۇ لىللاھى رەببىل ئالەمىن" (ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان ئاللاھقا ھەمدۇسانا بولسۇن!) دېيىش؛ ئاللاھقا ئىتائەت قىلىشنىڭ ئىپادىسى بولسا: "بىسىمىللاھىررەھمانىررەھىم" (ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن) دېيىش ئىدى. بۇ، قۇرئاندىكى تەۋبە سۈرىسىدىن باشقا ھەربىر سۈرىنىڭ بىرىنچى ئايىتى بولۇپ، مۇئمىنلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆگەتكىنى بويىچە قۇرئان ئوقۇشتىن بۇرۇن چوقۇم "بىسىمىللاھىررەھمانىررەھىم" دەيتتى (تەۋبە سۈرىسى ئۇ ۋاقىتتا تېخى نازىل بولمىغانىدى) ۋە بارا - بارا ھەربىر ئىشنى باشلاشتىن بۇرۇن "بىسىمىللا" دېيىشنى ئۆزلىرىنىڭ ئادىتىگە ئايلاندۇردى.

ئائىلە خىس ئاگاھلاندىرغىن!

(17)

گەرچە ئىسلام دەۋىتى تېخى ئوچۇق - ئاشكارە ئېلىپ بېرىلمىغان بولسىمۇ، بۇ پىداكار مۇئمىنلەر ۋە زاھىدلارنىڭ سېپىغا قېتىلدىغان ئەر - ئايال ياشلارنىڭ سانى كۈنسېرى كۆپىيىۋاتاتتى. ئىسلامغا تۇنجى بولۇپ كىرگەنلەرنىڭ ئارىسىدا، بۇندىن بۇرۇن ئېيتىپ ئۆتكەنلىرىمىزدىن باشقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جىيەنلىرىدىن جەئفەر ۋە زۇبەيرمۇ بار ئىدى. ئۇلارنىڭ كەينىدىن باشقا جىيەنلىرىمۇ ئىمان ئېيتتى. ھاممىسى ئۆمەييەنىڭ ئوغۇللىرى ئابدۇللاھ ئىبنى جەھش بىلەن قېرىندىشى ئۆبەيدۇللاھ ۋە يەنە بىر ھاممىسى بەررەنىڭ ئوغلى ئەبۇسەلەمە قاتارلىقلار ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولدى. ئۇندىن باشقا، ئانا تەرەپتىن ئىككى جىيەنى زۇھرى قەبىلىسىدىن ئەبۇۋەققاسنىڭ ئوغلى سەئىد ۋە ئۇنىڭ ئىنىسى ئۆمەيرمۇ مۇسۇلمان بولغانلارنىڭ قاتارىدا ئىدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆت تاغىسىنىڭ ھېچقايسىسى ئۇنىڭغا يېقىنلاشقانلىقى ئۈنمىدى. ئەبۇتالىب ئۆز ئوغۇللىرى جەئفەر ۋە ئەلىنىڭ ئىسلامغا كىرىشىگە قارشى چىقتى. ئۇ ئەجدادلىرىنىڭ دىنىدىن ۋاز كەچمەيدىغانلىقىنى باھانە قىلىپ تۇرۇۋالغانىدى. ئابباس ۋە ھەمزە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئامراق ئىدى، ئەمما ئابباس ئىسلامغا كىرىشتىن چېكىنەتتى. ھەمزە بولسا، بۇ ئىشلارنى چۈشىنىشكە قىيىنچىلىقتا كىرىۋالغانىدى. ئەمما ئەبۇلھەب جىيەنى (مۇھەممەد) نىڭ ئازغۇن بىرى ئىكەنلىكىنى ئوچۇق - ئاشكارە ئېلان قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ﴿يېقىن خىش - ئەقربالرىڭنى ئاگاھلاندىرغىن!﴾ دېگەن ئايەت نازىل بولغاندىن كېيىن، ئەلنى چاقىرىپ: «ئاللاھ مېنى ئالدى بىلەن يېقىن خىش - ئەقربالرىمدىن تارتىپ ئاگاھلاندىرۇشۇمنى بۇيرىدى. بۇ ئىشقا مېنىڭ كۈچۈم يەتمەيدۇ. شۇڭا بىر زىياپەت بېرىشىم كېرەك. سەن قوينىڭ بىر سان گۆشىدە تاماق تەييارلا ۋە بىر كومزەك سۈت تېپىپ كەل. ئاندىن ئابدۇلمۇتەللىب ئائىلىسىگە تەۋە ھەممەيلەننى چاقىرىپ كەلگىن! شۇ ئارقىلىق مەنمۇ ئۆز ۋەزىپەمنى ئادا قىلغان بولاي» دېدى. ئەلى ئۆزىگە تاپشۇرۇلغان ئىشنىڭ ھەممىسىنى تولۇق تەييارلىدى. زىياپەتكە ھاشىم قەبىلىسىدىن ھەممىسى بولۇپ 40 كىشى كەلدى. ھەزرىتى ئەلى مۇنداق دەيدۇ: «مېھمانلار كېلىپ بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: تەييارلانغان تاماقتىن ئېلىپ كەل! - دېدى. مەن تەخسىدە تاماق ئېلىپ كەلدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاۋاقتىن بىر لوقما ئېلىپ، چىشلەپ باققاندىن كېيىن، يەنە تاۋاقتا قويدى ۋە: ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن تاماقتىن مېھمانلارغا بېرىشكە باشلا! - دېدى. مېھمانلار غىق تويغىچە يېيىشتى. ئەمما تاماق ئۆز پېتى تۇراتتى. ھاياتىم ئۈستىگە قەسەم قىلىمەنكى، مەن قويغان تاماققا بىر ئادەم تويمايتتى. تاماقتىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: مېھمانلارغا سۈت بەر! - دېدى. مەن كومزەكنى ئېلىپ كەلدىم، ھەممەيلەن سۈتتىن قانغىچە ئىچتى. ھالبۇكى، كومزەكتىكى سۈتنى بىر كىشى يالغۇز ئىچىۋېتەلەيتتى. زىياپەتتىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋەز ئېيتاي دەپ

تۇرۇشىغا ئەبۇلھەب ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ: ئۆي ئىگىسى سىلەرنى سېپەرلىدى، - دېدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋەز ئېيتماي تۇرۇپ، ھەممىسى چىقىپ كېتىشتى.»

ئەتسى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەلگە بىر كۈن بۇرۇن قىلغان ئىشلىرىنى يەنە قىلىشىنى تاپىلدى. ئەلى بىر كۈن بۇرۇنقىسىغا ئوخشاش تەييارلىق كۆردى، ھەممە ئىش ئوخشاش بولۇپ ئۆتتى. شۇنداقتىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ قېتىم ئۆز تەسىرىنى كۆرسىتىپ، ئۇلارغا ۋەز ئېيتىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولدى. «ئەي ئابدۇلمۇتەللىب ئوغۇللىرى! بۇ خەلققە مەندىنمۇ بەكرەك خۇش بېشارەت ئېلىپ كېلىدىغان ھېچقانداق بىر ئەرەبىنى تونۇمايمەن. مەن سىلەرنى دۇنيا ۋە ئاخىرەت ئازابىدىن قۇتۇلدۇرىمەن. ئاللاھ مېنى سىلەرنى ئاللاھقا چاقىرىشقا بۇيرىدى. شۇنداق ئىكەن، ئاراڭلاردىن كىم ماڭا ياردەم قىلىدۇ؟ كىم مېنىڭ ۋارىسىم، ۋەكىلىم ۋە قېرىندىشىم بولىدۇ؟» دېدى. پۈتۈن قەبىلىدىن ھېچكىم ئۇن چىقارمىدى. جەننەت بىلەن زەيد بىر نەرسە سۆزلىمەكچى بولدى، ئەمما بۇ مەسىلىنى ئۆزلىرىنىڭ مۇسۇلمانلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئەمەس دەپ ئويلىغاچقا، ئۇلارمۇ ئېغىز ئاچمىدى. ھېچكىمنىڭ گەپ قىلمىغانلىقىنى كۆرگەن ئون ئۈچ ياشلىق ئەلى ئۆزىنىڭ ئېغىز ئېچىشى كېرەكلىكىنى ھېس قىلدى ۋە: ئى ئاللاھنىڭ رەسۇلى! مەن سېنىڭ ياردەمچىڭ بولىمەن، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولىنى ئەلىنىڭ گەجگىسىگە قويۇپ تۇرۇپ: بۇ، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا مېنىڭ ۋەكىلىم، ۋارىسىم ۋە قېرىندىشىمدۇر. ئۇنىڭ سۆزىگە قۇلاق سېلىڭلار ۋە ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىڭلار! - دېدى. مېھمانلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى ۋە ئەبۇتالىبنى مازاق قىلغان ھالدا: ئۇ سېنى ئۆز ئوغۇلۇڭغا قۇلاق سېلىشقا ۋە ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىشقا بۇيرىۋاتىدۇ، - دېيىشتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھامىلىرىدىن سەفەييە ئوغلى زۇبەيرگە ئوخشاش ئىسلامنى دەرھال قوبۇل قىلغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ بەش سىڭلىسى خېلى ۋاقىتقىچە قارار بېرەلمىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئەرۋادەك: «مەن باشقا قېرىنداشلىرىمنىڭ قارارىنى كۈتۈۋاتمەن» دېيىشەتتى. ئەمما ئەرۋاننىڭ يەڭگىسى، يەنى (ئەرۋاغا ئوخشاش قارارسىز) ئاكىسىنىڭ ئايالى ئۇمۇل فازىل دەرھال ئىمان ئېيتتى. ئۇ خەدىجەدىن كېيىن ئىمان ئېيتقان تۇنجى ئايال ئىدى. ئاندىن ئۆز سىڭلىسى مەيمۇنە ۋە ئۆگەي سىڭلىلىرى سەلما بىلەن ئەسماننىڭ ئىمان ئېيتىشىغا ۋەسىلە بولدى. جەننەت ئۇمۇل فازىلنىڭ ئۆيىدە چوڭ بولغان بولۇپ، تېخى يېقىندىلا ئەسما بىلەن شۇ ئۆيىدە تونۇشۇپ توي قىلغانىدى. ھەمىزە ئۇنىڭ قېرىندىشى سەلماغا ئۆيلەنگەنىدى. ئىسلام دەۋىتىگە تۇنجى بولۇپ ئاۋاز قوشقانلارنىڭ بىرى ئۇمۇمۇ ئەيمەن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇمۇمۇ ئەيمەن ھەققىدە مۇنداق دېگەنىدى: «جەننەت ئەھلىگە ئۆيلىنىشىنى ئويلىغانلار ئۇمۇمۇ ئەيمەنگە ئۆيلەنسۇن!» بۇ سۆز زەيدكە بەكمۇ تەسىر قىلدى. ئۇمۇمۇ ئەيمەن زەيدتىن خېلىلا چوڭ بولسىمۇ، ئارىدىكى ياش پەرقى زەيد ئۈچۈن مۇھىم ئەمەس ئىدى. شۇڭا زەيد قارارىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئېيتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇمۇمۇ ئەيمەننى رازى قىلىپ، ئىككىسىنى ئۆيلەندۈرۈپ قويدى.

ئۇمۇمۇ ئەيمەن زەيدتىن بىر ئوغۇل تۇغدى ۋە ئىسمىنى ئۇسامە قويدى. ئۇسامە خۇددى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسىدەك ئۇنىڭ يېنىدا چوڭ بولدى.

قۇرەيش قارشى پىقتىن

(18)

ئىسلامنىڭ دەسلەپكى كۈنلىرىدە، مۇسۇلمانلار بىر نەچچە گۇرۇپپىغا بۆلۈنۈپ مەككە سىرتىدىكى دەريا بويىغا بېرىپ، ھېچكىمگە كۆرۈنمەي جامائەت بولۇپ ناماز ئوقۇيتتى. ئەمما بىر كۈنى، بىر قانچە بۇتپەرەس ئۇلار ناماز ئوقۇۋاتقاندا يېنىغا كەلدى ۋە ئۇلارنى مەسخىرە قىلىشقا باشلىدى. نەتىجىدە ئىككى تەرەپ ئارىسىدا توقۇنۇش يۈز بەردى ۋە زۇھرى قەبىلىسىدىن سەئىد كاپىرلاردىن بىرىنى تۈگىنىڭ قوۋۇرغا سۆڭىكى بىلەن ئۇرۇپ يارىدار قىلدى. بۇ، ئىسلام تارىخىدىكى تۇنجى قانلىق ۋەقە ئىدى. ئۇندىن كېيىن، ئاللاھ ئەمر بەرگەنگە قەدەر زىددىيەت - توقۇنۇشتىن يىراق تۇرۇشقا قارار بەردى. چۈنكى نازىل بولغان ۋەھىيلەردە پەيغەمبەرگە، شۇنداقلا ئۇلارغا سەۋر - تاقەت قىلىش ھەققىدە تەۋسىيەلەر بار ئىدى. ﴿ئۇلارنىڭ (يەنى مەككە كۇففارلىرىنىڭ) (سېنى سېھىرگەر، شائىر، مەجنۇن دېگەن) سۆزلىرىگە سەۋر قىلغىن، ئۇلارنى چىرايلىقچە تەرك ئەتكىن.﴾

بۇ قېتىملىق توقۇنۇشنىڭ يۈز بېرىشىنى ھەر ئىككى تەرەپ خالىمايتتى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دىننى ئوچۇق - ئاشكارە تەبلىغ قىلىشقا باشلىغان بولسىمۇ، پۈتۈن قۇرەيشلەر بۇ يېڭى دىننىڭ ئۆز تەڭرىلىرىگە، پىرىنسىپلىرىغا ۋە ئەنئەنىلىرىگە قارشى چىقىدىغانلىقىنى ھېس قىلغىچە ئارىلىقتا (ئىسلامغا) قارشىلىق بىلدۈرمىگەندى. بارا - بارا بۇنى چوڭقۇر ھېس قىلىشقا باشلىدى ۋە بىر گۇرۇھ قۇرەيش ئەبۇتالىبنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇنىڭ جىيەنىنىڭ پائالىيىتىنى چەكلىشى كېرەكلىكىنى ئېيتىشتى. ئەبۇتالىب ئۇلارنى پەسكويغا چۈشۈرۈپ يولغا سالدى، ئەمما ئۇلار ئەبۇتالىبنىڭ ھېچ ئىش قىلمىغانلىقىنى كۆرۈپ يەنە كەلدى ۋە مۇنداق دېدى: «ئەي ئەبۇتالىب! سەن بىزنىڭ ئارىمىزدا ئەڭ ھۆرمەتكە سازاۋەر ۋە مۆتىۋەر بىرىسەن. بىز سەندىن قېرىندىشىڭنىڭ ئوغلىنى باشقۇرۇپ قويۇشۇڭنى تەلەپ قىلدۇق، ئەمما سەن بىزنىڭ دېگىنىمىزنى قىلمىدىڭ. قەسەم قىلىپ بېرىمىزكى، بىز ئەجدادلىرىمىزنىڭ خورلىنىشىغا، تەڭرىلىرىمىزنىڭ مازاق قىلىنىشىغا ۋە تىل - ئاھانەتكە قېلىشىغا قاراپ تۇرالمايمىز. يا سەن ئۇنى توسۇپ قال ياكى بولمىسا، بىز ھەر ئىككىلىڭلارغا قارشى جەڭ ئېلان قىلايلى!»

ئەبۇتالىب بەكمۇ ئازابلاندى ۋە جىيەنىگە خەۋەر يوللىدى. مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) يېتىپ كەلگەندە، ئۇنىڭغا قۇرەيشلەرنىڭ ئۆزىگە تەھدىت سالغانلىقىنى ئېيتتى ۋە: «ئەي جىيەنىم! ئۆزەڭنى ۋە مېنى ئاسرا! ماڭا مەن كۆتۈرەلمەيدىغان يۈكنى ئارتىپ قويما!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئاللاھقا قەسەم قىلىپ بېرىمەنكى، مېنى بۇ يولدىن قايتۇرۇش ئۈچۈن ئوڭ قولۇمغا قۇياشنى، سول قولۇمغا ئايىنى بەرسىمۇ، ئاللاھنىڭ دىنى زەپەر قۇچمىغىچە ياكى مەن بۇ يولدا ھالاك بولمىغىچە، ھەرگىز ئۆز يولۇمدىن قايتمايمەن!» دەپ جاۋاب بەردى. ئاندىن غەمكىن ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپ قايتماقچى بولۇپ تۇرغىنىدا، تاغىسى ئۇنىڭغا: «ئەي جىيەنىم!

مەيلى، ئۆزەڭ خالغان ئىشنى قىلغىن. ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، مەن ھەرقاچان سېنىڭ يېنىڭدىمەن» دېدى.

قۇرەيشلەر ئەبۇتالىبنىڭ ۋەدىسىدە تۇرمىغانلىقىنى بىلىشىمۇ، ئۇنىڭ جىيەنىگە زىيانكەشلىك قىلىشتىن باش تارتتى. چۈنكى ئەبۇتالىب مەككە مۆتىۋىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۆزى خالغان كىشىنى قانات ئاستىغا ئاللايتتى. ئۇ زامانلاردا، ھەربىر مۆتىۋەر باشقىلارنىڭ ئۆزىگە ھۆرمەت بىلدۈرۈشىنى قاتتىق تەلەپ قىلاتتى. شۇڭا ئۇلار ئالدى بىلەن مەككەدە ھىمايىچىسى يوق، ئاجىز كىشىلەرنى بىر تەرەپ قىلىش قارارىغا كەلدى.

شۇنىڭ بىلەن، مەسلىنىڭ ماھىيىتىنى تېپىپ چىقىش مەقسىتىدە بىر مەسلىھەت ئورگىنى تەسىس قىلىندى. ئەھۋال بەكمۇ جىددىي ئىدى. ھەج مەۋسۈمىگە ئازلا ۋاقىت قالغان بولۇپ، ھاجىلار كۆپ ئۆتمەي پۈتۈن ئەرەبىستان زېمىنىدىن مەككەگە يىغىلاتتى. قۇرەيشلەر مېھماندوستلۇقى بىلەن مەشھۇر ئىدى. ئۇلارنىڭ مېھماندوستلۇقى پەقەت ھاجىلارنى يېمەك - ئىچمەك بىلەن تەمىنلەش تەرەپتىنلا ئەمەس، بەلكى ئۇلارنى ئۆزلىرى كۆتۈرۈپ كەلگەن تەڭرىلىرى (بۇتلىرى) بىلەن بىللە قوبۇل قىلىش تەرەپتىنمۇ مەشھۇر ئىدى. ئەمما بۇ يىل، ھاجىلار مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ۋە ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ بۇتلارنى پەس كۆرىدىغانلىقىنى بىلىشىدۇ ۋە ئەجدادلىرىنىڭ دىنىنى تاشلاپ، بىرمۇنچە باش ئاغرىقىغا سەۋەب بولىدىغان يېڭى دىنغا كىرىشكە چاقىرىلىدۇ. شۇنداق بولغاندا، ئۇلار مەككەگە قايتا كەلمەس بولۇۋالدى. بۇ ھەم تىجارەتنى ھەم مەككىنىڭ قوغدىغۇچىلىرىنىڭ شان - شۆھرىتىنى زور دەرىجىدە چەكلىمىگە ئۇچرىتىدۇ. يەنە بىر ئېھتىماللىق بولسا، ئەرەبلەرنىڭ بىرلىشىۋېلىپ (خۇددى قۇرەيشنىڭ خۇزائەنى ۋە خۇزائەنىڭ جۇرھۇمىيلارنى قوغلاپ چىقارغىنىدەك) قۇرەيشلەرنى مۇقەددەس ماكاندىن قوغلاپ چىقىرىپ، ئورنىغا باشقا بىر قەبىلىنى تۇرغۇزۇپ قويۇشى مۇمكىن ئىدى.

پەيغەمبەرنى يالغانچى دەپ ئېلان قىلغان تەقدىردىمۇ، بۇ پەقەت باشقىلارنى ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاشتىن توسۇپ قالالايتتى - خالاس! چۈنكى باشقىلارمۇ بۇ دىنغا قىزىقىپ، ئۆزلىرى قارار بېرىشكە ئۇرۇناتتى. ئۇندىن باشقا، ئۇلارغا ئاڭلىتىلىدىغان باشقا نەرسىلەرمۇ بولۇشى مۇمكىن ئىدى. مانا بۇ، قۇرەيشلەرنىڭ ئەڭ ئاجىز نۇقتىسى ئىدى، شۇڭا، بەزىلىرى ئۇنى «ساراڭ» دەپ ئېلان قىلىشنى ئۇيغۇن كۆردى، بەزىلىرى بولسا، ئۇنى كاھىن، شائىر ياكى سېھرىگەر دەپ ئېلان قىلىش پىكرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ سۈپەتلەردىن قايسىسىنىڭ تەسىرىنىڭ ئەڭ كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى بىلىپ بېقىش نىيىتىدە، قەبىلىنىڭ ئەڭ مۆتىۋىرى مۇغىرەنىڭ ئوغلى ۋەلىدىن مەسلىھەت سوراقتى. ۋەلىد ئۇلارغا بۇ سۈپەتلەرنىڭ ئەسلى نىشانىدىن يىراقلىشىپ كەتكەنلىكىنى ئېيتتى. ئاندىن بىللە ئولتۇرۇپ قايتا ئويلىشىشتى ۋە: «مۇھەممەد ئۆزى سېھرىگەر بولمىشىمۇ، چوقۇم سېھرىگەرلەر بىلەن ئورتاق نۇقتىسى بار» دەپ قارار چىقىرىشتى. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، مۇھەممەد بىر ئادەمنى دادىسىدىن، قېرىنداشلىرىدىن، ئايالىدىن ياكى پۈتۈن ئائىلىسىدىن ئايرىۋېتەلەيدىغان سېھرى كۈچكە ئىگە ئىدى. شۇنىڭ بىلەن، ۋەلىد ئۇلارغا «مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ ئاجايىپ سېھرى كۈچى» نى ئورتاق ھۇجۇم نۇقتىسى قىلىش كېرەكلىكى توغرىسىدا مەسلىھەت بەردى. بۇ تەۋسىيەنى قوبۇل قىلغان قۇرەيشلەر، مەككەگە كىرىدىغان بارلىق

يوللارنى كېسىپ، ھاجىلارنى ئاگاھلاندۇرۇش قارارىغا كەلدى. چۈنكى ئۇلار مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ كىشىلەرنى ئۆزىگە ئاسانلا مايىل قىلىۋالالايدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى. ئۇ بۇ ۋەزىلەرنى ئېيتىشتىن بۇرۇن مەككىنىڭ ئەڭ سۆيۈملۈك كىشىسى ئەمەسمۇ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە، كىشىلەرنى ئاسان قايىل قىلالايدىغان تىل پاساھىتى ۋە كېلىشكەن قەددى - قامىتى يەنە شۇ پېتى تۇرمامدۇ؟!

قۇرەيشلەر پىلانلىرىنى ناھايىتى ئىنچىكىلىك بىلەن يولغا قويۇشقا باشلىدى. ئەمما باشتىلا ئالاھىدە بىر ئەھۋال يۈز بەردى ۋە ئۇلار چوڭ خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قويدى. بەنى غىفار قەبىلىسىدىن (بۇ قەبىلە مەككىنىڭ غەربى شىمالىدا بولۇپ، قىزىل دېڭىزنىڭ بويىغا جايلاشقان) ئەبۇزەر ئىسىملىك بىر كىشى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭغا قارشى چىققانلار ھەققىدە خېلى كۆپ ئىشلارنى ئاڭلىغانىدى. ئەبۇزەر گەرچە ئۆز قەبىلىسىدىكىلەرگە ئوخشاش قاراقچى بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە ئىشىنىتتى ۋە بۇتپەرەسلىككە قارشى تۇراتتى. ئەبۇزەرنىڭ قېرىندىشى ئۇنەيس بىر ئىش ئۈچۈن مەككىگە بېرىپ، قايتىشىدا ئەبۇزەرگە مەككىدە ئۆزىنى پەيغەمبەر دەپ ئېلان قىلغان ۋە «ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر» دەيدىغان بىر كىشىنىڭ پەيدا بولغانلىقى ۋە ئۇ كىشىنىڭ ئۆز قەبىلىسى تەرىپىدىن چەتكە قېقىلىۋاتقانلىقى ھەققىدە سۆزلەپ بەرگەنىدى. ئۇنىڭ ھەقىقىي پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە ئىشىنىگەن ئەبۇزەر دەرھال مەككىگە قاراپ ئاتلاندى. مەككىگە كىرىش ئېغىزىدا يولنى توسقان قۇرەيشلەر، ئۇنىڭگەلىمەكچى بولغان مەلۇماتلارنى (ئۇ سوراشتىن بۇرۇن) تەپسىلىي سۆزلەپ بېرىشتى. ئەبۇزەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىنى ناھايىتى ئاسانلا تېپىپ باردى. ئۇ ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھويلىنىڭ بىر بۇلۇڭىدىكى پالاسنىڭ ئۈستىدە يۈزىنى يېپىپ قويۇپ ئۇخلاۋاتاتتى.

ئەبۇزەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئويغىتىپ سالام بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇنىڭغا سالام ياندۇردى. ئەبۇزەر: «مىسرالىرىڭنى ماڭا ئوقۇپ بەرگىن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن شائىر ئەمەسمەن، مېنىڭ ئوقۇغانلىرىم قۇرئاندۇر؛ ھەم بۇ سۆزلەر مېنىڭ ئەمەس، بەلكى ئاللاھنىڭ سۆزلىرىدۇر» دەپ جاۋاب بەردى. ئەبۇزەر: «ئۇنداق بولسا، مەن ئۈچۈن بىر ئوقۇغىن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا بىر سۈرە ئوقۇپ بەردى. ئەبۇزەر: «ئاللاھتىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلۇقىغا ۋە مۇھەممەدنىڭ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە شاھادەت كەلتۈردۈم» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ غىفار قەبىلىسىدىن ئىكەنلىكىنى بىلىپ ھەيران بولدى ۋە: «شۇبھىسىز ئاللاھ خالىغان كىشىنى ھىدايەتكە ئېرىشتۈرىدۇ» دېدى. بەنى غىفار قەبىلىسىدىكىلەر پۈتۈن ئەتراپقا ئوغرى - قاراقچىلىقى بىلەن مەشھۇر ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇزەرگە ئىسلامنىڭ ئەمىرلىرىنى ئۆگەتكەندىن كېيىن، ئۇنى خەلقنىڭ يېنىغا قايتىپ، ئۆزىنىڭ ئەمىر - پەرىمانىنى كۈتۈپ تۇرۇشىنى ئېيتتى. ئەبۇزەر ئۆز قەبىلىسىگە قايتتى ۋە بىر مۇنچە كىشىنىڭ مۇسۇلمان بولۇشىغا ۋەسىلە بولدى. ئەبۇزەر كونا ھۈنرىنى تېخى تاشلىمىغانىدى. ئەمما ئۇ مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىن، قۇرەيش كارۋانلىرىغا كۆپرەك تېگىش قىلىدىغان بولۇپ قالغانىدى. ئالدى تۇسالىغان كارۋاندىكىلەر ئاللاھنىڭ بىرلىكىنى ۋە مۇھەممەدنىڭ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىنى قوبۇل قىلسا، بۇلانغان ماللىرى قاينۇرۇپ بېرىلەتتى.

يەنە بىر ۋەقە بەنى غىفار قەبىلىسىگە ئوخشاش غەربكە جايلاشقان بەنى دەۋس قەبىلىسىنىڭ ئىسلامغا كىرىشىگە سەۋەب بولدى. بەنى دەۋسلىك تۇفەيل مەككىگە كېتىۋاتقىنىدا، ئۆزىنىڭ قۇرەيشلەر تەرىپىدىن ئائىلە، بالا - چاقىلىرىدىن ئايرىلىپ قالماسلىقى ئۈچۈن مۇھەممەد دېگەن سېھرىگەرنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سالماسلىق ھەققىدە ئاگاھلاندۇرۇلغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «قۇرەيشلەر يولدىن ئۆتكەن ھەممە ئادەمنى قاتتىق تەنبىھلىگەچكە، ھەممە ئادەم مەككىگە دەككە - دۈككە ئىچىدە كىرەتتى. مەن قاتتىق قورقۇپ كەتكەنلىكىمدىن مەسجىدكە بېرىشتىن بۇرۇن قۇلاقلىرىمغا پاختا تىقىۋالغانىدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىد تە ئىدى. ئۇ ئادىتى بويىچە يەمەن بۇلۇڭى بىلەن ھەجەرۇل ئەسۋەدنىڭ ئارىسىدا، يۈزىنى قۇددۇسقا قىلغان ھالدا ناماز ئوقۇۋاتاتتى. ئايەتلەرنى شۇنچە بوش ئاۋازدا ئوقۇسىمۇ، بىر قىسمى مېنىڭ قۇلقىمغا كىرىپ تۇراتتى ۋە ئاڭلانغان ئايەتلەر ماڭا باشقىچە تۇيۇلدى. شۇنىڭ بىلەن، مەن ئۆز - ئۆزىمگە: «مەن توغرا - خاتانى ئايرىيالايدىغان، ئەقلى - ھوشى جايىدا، ئوقۇمۇشلۇق ھەم شائىر ئادەممەن. شۇنداق تۇرۇپ، نېمە ئۈچۈن بۇ ئادەمنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىمىغۇدەكمەن؟ ئەگەر ئۇنىڭ سۆزلىرى توغرا بولسا، قوبۇل قىلىمەن. خاتا بولسا، پىسەنت قىلماي ئۆز يولۇمغا ماڭمەن» دېدىم ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۈتۈپ تۇردۇم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامىزىنى تۈگىتىپ، ئۆيىگە ماڭدى، مەنمۇ ئارقىسىدىن ماڭدىم. ئۇ ئۆيىگە كىرىشىگە مەنمۇ ئارقىسىدىن كىردىم ۋە: ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)! سېنىڭ قەبىلىڭدىكى كىشىلەر ماڭا مۇنداق - مۇنداق دېدى. مەنمۇ ئۇ قەدەر قورقۇپ كەتتىمكى، سېنىڭ سۆزلىرىڭنى تۇيمايلىق ئۈچۈن قۇلقىمغا پاختا تىقىۋالدىم. ئەمما ئاللاھ سېنىڭ سۆزلىرىڭنى ماڭا ئاڭلاتتى. شۇڭا سېنىڭ كىم ئىكەنلىكىڭنى بىلمەكچى بولدۇم، - دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا ئىسلامنى چۈشەندۈردى ۋە قۇرئان ئوقۇپ بەردى. مەن دەرھال شاھادەت كەلتۈردۈم. ئاندىن ئىسلامنى يېيىش ئۈچۈن قەبىلىگە قايتتىم. دادام ۋە ئايالىم ئىسلامنى قوبۇل قىلدى. ئەمما بەنى دەۋس قەبىلىسىنىڭ قالغان ئەزالىرى كۇپرىلىقتا چىڭ تۇردى. مەن يەنە مەككىگە باردىم ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۇلارغا بەددۇئا قىلىشنى ئۆتۈندۈم. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ھىدايەتكە ئېرىشىشى ئۈچۈن دۇئا قىلغاندىن كېيىن ماڭا: خەلقىڭنىڭ يېنىغا قايت! ئۇلارنى ئىسلامغا دەۋەت قىل ۋە ئۇلارغا سىلىق مۇئامىلە قىل! - دېدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دېگىنى بويىچە قىلدىم. يىللار ئۆتكەنسېرى مۇسۇلمان بولغان دەۋسلىك ئائىلىلەرنىڭ سانى كۆپىيىشكە باشلىدى.»

تۇفەيل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشۈشتىن بۇرۇن، ئۇنىڭ دۈشمەنلىرى بىلەن ئۇچرىشىپ قالغانىدى. ئەمما باشقا ھاجىلار ئىسلام دۈشمەنلىرىنىڭ سۆزلىرىدىن باشقىچە نەرسىلەرنى چۈشەندۈرگەن مۇسۇلمانلارغا دۇچ كەلگەچكە، دەرھال ئىمان ئېيتىشقاندى. مانا بۇلارنىڭ نەتىجىسىدە، پۈتۈن ئەرەبىستان زېمىنىنىڭ ھەممە يېرىدە يېڭى دىن ھەققىدە سۆز - چۆچەك باشلىنىپ كەتتى. بۇ سۆز - چۆچەكلەر بولۇپمۇ، يەسرىب ۋادىسىدىكى پۈتۈن خەلقنىڭ كۈندىلىك سۆز تېمىسىغا ئايلىنىپ قالدى.

ئەۋس ۋە خەزرج

(19)

ئەۋس ۋە خەزرج قەبىلىلىرى يەسرىبىتە ئۆزلىرى بىلەن بىللە ياشايدىغان بەزى يەھۇدىي قەبىلىلىرى بىلەن ئىتتىپاقداش بولسىمۇ، بىر - بىرىگە يەنىلا ئۆچمەنلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىشاتتى. چۈنكى، ئاللاھنىڭ تاللانغان قۇللىرى ھېسابلىنىدىغان ۋە بىر خۇدالىق ئېتىقادىدىكى يەھۇدىيلار كۆپ خۇدالىق ئېتىقادىدىكى، بۇتپەرەس ئەرەبلەرنى (ئۆزلىرىدىن كۈچلۈك بولغانلىقى ئۈچۈن) ھۆرمەتلەش بىلەن بىرگە بەكمۇ قىزغىناتتى. شۇڭا يەھۇدىيلار قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغان ۋاقىتلىرىدا: «ئەۋەتلىدىغان پەيغەمبەرنىڭ ۋاقتى كەلدى. ئۇ (بىزگە) يېتىپ كەلگەندە، بىز سىلەرنى خۇددى ئاد ۋە ئىرەم قەۋملىرى يوق بولغاندەك، يەر يۈزىدىن يوق قىلىۋېتىمىز!» دېيىشەتتى. يەھۇدىي كاھىن ۋە ئالىملىرى ئۆزلىرىدىن پەيغەمبەرنىڭ نەگە كېلىدىغانلىقىنى سورىغانلارغا مەككە بىلەن بىر يۆنىلىشتىكى يەمەن تەرەپنى كۆرسىتىشەتتى. شۇڭا يەسرىبلىكلەر مەككەدە بىر كىشىنىڭ ئۆزىنى پەيغەمبەر دەپ ئېلان قىلغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەرلەرگە دىققىتىنى مەركەزلەشتۈردى. ئۇ پەيغەمبەر ئېيتقان ۋەھىيلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا تېخىمۇ قىزىقىشقا باشلىدى. چۈنكى ئۇلار، ئەلمىساقىن تارتىپ بىر خۇدالىق ئېتىقادقا چوقۇنۇپ كەلگەندى. جاھان تىنچ ۋاقىتلاردا، يەھۇدىيلار ئۇلارغا تەڭرىنىڭ بىرلىكىنى ۋە ئىنساننىڭ ئەسلى مەقسىتىدىن نېمە ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرەتتى، بىرلىكتە ئولتۇرۇپ مۇنازىرە قىلىشاتتى. ئۆلگەندىن كېيىن قايتا تىرىلىش پىكرى كۆپ خۇدالىق بۇتپەرەسلەر قەتئىي قوبۇل قىلمايدىغان مەسىلىلەردىن بىرى ئىدى. بىر قېتىم، بىر يەھۇدىي ئالىمى ئۇلارغا جەنۇب تەرەپنى ئىشارەت قىلىپ تۇرۇپ، ئۇ يەردىن تەكرار تىرىلىش ھەققىتىنى ئىسپاتلايدىغان بىر پەيغەمبەرنىڭ كېلىدىغانلىقىنى ئېيتقانىدى.

ئەرەبلەرنىڭ مەككەدىن كەلگەن خەۋەرلەرگە بۇنچە قىزىقىشىغا، سۈرىيەدىن يەسرىبەكە كۆچۈپ كەلگەن ۋە يامغۇر سۇلىرى بىلەن ۋادىنى بىر نەچچە قېتىم قۇرغاقچىلىق ئاپىتىدىن قۇتۇلدۇرۇپ قالغان ئىبنۇل ھەييەبان ئىسىملىك بىر يەھۇدىي سەۋەبچى بولغانىدى. بۇ دىنىي زات پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تۇنجى ۋەھىي كەلگەن ۋاقىتلاردا ئۆلگەن بولۇپ، ئۆلۈمىدىن بۇرۇن يەسرىبلىكلەرنى يېنىغا چاقىرىپ: «ئەي يەھۇدىيلار مېنى ئاشلىق ۋە شارابىلار ئېشىپ - تېشىپ تۇرغان يۇرتتىن ئاچلىق ۋە قۇرغاقچىلىق ئاپىتى بېسىۋالغان بۇ يۇرتقا ئېلىپ كەلگەن نەرسىنى بىر ئويلاپ بېقىڭلار!» دېدى. يەھۇدىيلار: «سەن بىزدىن ياخشى بىلسەن» دەپ جاۋاب بېرىشتى. ئىبنۇل ھەييەبان: «مەن يېقىندا كېلىدىغان پەيغەمبەرنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن بۇ يۇرتقا كەلدىم. ئۇ بۇ يۇرتقا ھىجرەت قىلىدۇ. مەن ئۇنىڭ ھايات ۋاقتىدا كېلىشىنى ۋە ئۆزەمنىڭ ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىشىمنى بەكمۇ ئۈمىد قىلىمەن. ئۇ پات يېقىندا سىلەرنىڭ قېشىڭلارغا كېلىدۇ» دېدى. ئۇنىڭ سۆزلىرى ئەتراپتا تۇرغان يەھۇدىي ياشلىرىنى بەكمۇ تەسىرلەندۈردى ۋە ئۇلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەلگەندە، (گەرچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەھۇدىي بولمىسىمۇ) ئۇنى قوبۇل قىلىشىغا ۋەسىلە بولدى.

ئەرەبلەر كىشىنى تەستىقلىسىمۇ، ئۇ كىشى ئېلىپ كەلگەن خەۋەرلەرنى قوبۇل قىلمايتتى. يەھۇدىيلار بولسا، خەۋەرنى قوبۇل قىلاتتى، ئەمما كىشى خاتا ئەۋەتلىدى دەپ ئويلىشاتتى. چۈنكى ئاللاھ تاللانغان مىللەتتىن بولمىغان بىرنى قانداقسىگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتسۇن؟! شۇنداق بولسىمۇ، يەھۇدىيلار ھاجىلار ئېلىپ كەلگەن خەۋەرلەرنى دىققەت بىلەن كۆزىتەتتى ۋە ئۇلاردىن تېخىمۇ تەپسىلىي مەلۇمات ئېلىشقا تىرىشاتتى. يەسەرب ئەرەبلىرى يەھۇدىيلارنىڭ بۇ قىزىقىشلىرىنى ۋە يەھۇدىي ئالىملىرىنىڭ، بولۇپمۇ، بىر خۇدالىق ئېتىقادى توغرىسىدىكى خەۋەرلەرگە بەكرەك قىزىقماقتانلىقىنى ھېس قىلدى ھەم ئۆزلىرىمۇ خۇددى مەككىدىن خەۋەر ئېلىپ كەلگەن ھاجىلاردەك ھاياجانلىنىشقا باشلىدى.

شۇنىڭ بىلەن بىرگە، خەزىرە جىلگىلەر بالا ۋاقتىدا ئانىسى بىلەن بىللە كېلىپ خەزىرە جەتە تۇرغان، كېيىن سۈرىيەگە سەپەرگە ماڭغاندا يەسەربتىن بىر نەچچە قېتىم ئۆتكەن ۋە ھازىر ئۆزىنى پەيغەمبەر دەپ ئېلان قىلغان بۇ كىشىنىڭ ئۆزلىرى بىلەن قانداشلىق مۇناسىۋىتى بارلىقىنىمۇ بىلەتتى. ئەۋس قەبىلىسىگە كەلسەك، ئۇلارغا تەۋە بولغان ئەبۇقەيس خەدىجە ۋە ۋەرەقەنىڭ مەككىلىك بىر ھاممىسىغا ئۆيلەنگەنىدى. ئەبۇقەيس كۆپىنچە ۋاقتلاردا بالا - چاقىلىرى بىلەن بىللە مەككىدە تۇراتتى ۋە ۋەرەقەنىڭ يېڭى پەيغەمبەر ھەققىدىكى پىكىرلىرىنى قوللايتتى.

ھاجىلار ۋە مەككىنى زىيارەت قىلغىلى بارغان كىشىلەر ئېلىپ كەلگەن خەۋەرلەردىن تۇغۇلغان بۇ ئامىللار ۋادى خەلقىگە ئۆز تەسىرىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى. ئەمما ئۇ ۋاقىتتىكى ئەڭ مۇھىم مەسىلە ئۆزلىرىنىڭ ئىچكى مەسىلىلىرى بولۇپ، بىر ئەۋسلىك بىلەن بىر خەزىرە جىلگىنىڭ ئارىسىدىكى قانلىق ۋەقە تۈپەيلىدىن باشلانغان توقۇنۇش ئىككى قەبىلىگە تەۋە بىر مۇنچە ئايماقلارنىڭ بىر - بىرىگە قارشى دۈشمەنلىشىشىگە ئايلىنىپ كەتكەنىدى. ھەتتا يەھۇدىيلارمۇ بۇ ئىشقا ئارىلىشىپ، بىر تەرەپ بىلەن ئىتتىپاق تۈزگەنىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا چىققان ئۈچ قېتىملىق چوڭ توقۇنۇش دۈشمەنلىك ئوتىنى پەسەيتىشنىڭ ئورنىغا تېخىمۇ ئۇلغايتىۋەتكەچكە، تۆتىنچى قېتىم تېخىمۇ چوڭ ئۇرۇش يۈز بېرىشى تۇرغانلا گەپ ئىدى. شۇڭا ئەۋسلىكلەر مەككىگە ھەيئەت ئەۋەتىپ، قۇرەيشلەردىن خەزىرە جەلەرگە قارشى ياردەم تەلەپ قىلماقچى بولدى.

ھەيئەت قۇرەيشلەردىن جاۋاب كۈتۈپ تۇرغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ يېنىغا باردى ۋە ئۇلاردىن مەككىگە كېلىش مەقسەتلىرىدىن تېخىمۇ گۈزەل بىر ئىشنى خالاپ - خالىمايدىغانلىقىنى سورىدى. ئۇلارمۇ بۇ گۈزەل ئىشنىڭ نېمىلىكىنى سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ ۋەزىپىسى ۋە ئىسلام دىنى ھەققىدە سۆز ئاچتى، ئاندىن قۇرئاندىن ئايەتلەر ئوقۇدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۆزلىرىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ تۇرۇشىغا، ئىياس ئىبنى مۇئاز ئورنىدىن تۇرۇپ: «دوستلار! بۇ، بىزنىڭ بۇ يەرگە كېلىش مەقسىتىمىزدىن تېخىمۇ ياخشى ئىش ئىكەن» دېدى. ئەمما ھەيئەت باشلىقى يەردىن بىر سىقىم توپىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ يۈزىگە قارىتىپ ئاتتى ۋە: «ئۇنداق بولسا، ئۇ سېنىڭ بولسۇن. ھاياتىم ئۈستىگە قەسەم ئىچمەنكى، بىز بۇ يەرگە بۇندىن باشقا بىر مەقسەت بىلەن كەلدۇق» دېدى. ئىياس لام - جىم دېيەلمىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ يېنىدىن ئايرىلدى. قۇرەيش ئەۋسلىكلەرنىڭ تەلپىنى رەت قىلدى. ھەيئەت مەدىنىگە قايتىپ، كۆپ ئۆتمەي، ئىياس ۋاپات بولدى. ئۇ جان ئۇزۇش ۋاقتىدا، ئۇنىڭ

يېنىدا تۇرغانلار ئۇنىڭ ئاخىرقى نەپسىنى بەرگۈچە ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە شاھادەت كەلتۈرگەنلىكىنى ئېيتتى. بۇنىڭغا ئاساسەن، ئىياس ئىسلامغا كىرگەن تۇنجى يەسرىبلىك ھېسابلىنىدۇ.

ئەبۇبەھىل ۋە بەھزە

(20)

مەككە مۇسۇلمانلىرىنىڭ سانىنىڭ كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، مۇشرىكلارنىڭ غەزەپ - نەپرەتى كۈنسېرى ئېشىشقا باشلىدى. بىر كۈنى، قۇرەيش چوڭلىرى ھىجرىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ، بىر - بىرىنىڭ پەيغەمبەرگە بولغان غەزىپىنى ئۇلغايىتىدىغان گەپلەرنى قىلىشۋاتاتتى. دەل شۇ پەيتتە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىدكە كىرىپ كەلدى ۋە ئۇدۇل كەئىبنىڭ شەرقى بۇلۇڭغا بېرىپ، ھەجەرۇل ئەسۋەدىنى سۆيگەندىن كېيىن، كەئىبنى تاۋاپ قىلىشقا باشلىدى. ئۇ ئايلىنىپ، ھىجرىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە، ئۇ يەردە ئولتۇرغان مۇشرىكلار ئاۋازلىرىنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغانلىقى يۈز ئىپادىلىرىدىن چىقىپ تۇراتتى. ئايلىنىپ ئىككىنچى قېتىم ھىجرىنىڭ يېنىغا كەلگەندە، يەنە شۇنداق ھاقارەتلىك سۆزلەرنى قىلدى. ئۈچىنچى قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئالدىدا توختىدى ۋە: «ئەي قۇرەيشلەر! ماڭا قۇلاق سېلىڭلار! جېنىم ئىلكىدە بولغان زاتقا قەسەم ئىچمەنكى، مەن سىلەرنى ھالاك قىلىۋېتىمەن!» دېدى. ئۇنىڭ سۆزلىرى ۋە ئەلپازىنى كۆرگەن قۇرەيشلەر داڭقىتىپ قالدى. ھېچبىرى ھاقارەت قىلالىدى، ھەتتا ئېغىزىنى ئېچىشقىمۇ جۈرئەت قىلالىدى. بىر ۋاقىتتا، ئارىلىرىدىكى ئەڭ ئاچچىقى يامان بىرى ئېغىز ئېچىپ، ناھايىتى سىپايلىق بىلەن: «ئەي ئەبۇلقاسم! سەن ئۆز ئىشىڭنى داۋاملاشتۇرغىن! تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، سەن ساراڭ، ئەخمەقلەردىن ئەمەسسەن» دېدى. كۆپ ئۆتمەي، ھەممىسىنىڭ ئېغىزى قايتا ئېچىلدى ۋە ئۆزلىرىنىڭ شۇنچۇلا قورقۇپ كەتكەنلىكىنى ئەيىبلەشكە باشلىدى. ئاندىن بۈگۈنكى ۋەقەنىڭ ئۈچىنى كېلەركى قېتىم ئېلىشقا قەسەم ئىچىشتى.

ئىسلامنىڭ ئەڭ ئەشەددىي دۈشمەنلىرىدىن بىرى ئائىلىسى ۋە دوست - بۇرادەرلىرى ئارىسىدا ئەبۇل ھەكەم دەپ چاقىرىلىدىغان، ئەمما مۇسۇلمانلار ئەبۇجەھىل (جاھالەتنىڭ دادىسى) دەپ ئاتىۋالغان، مەھزۇم قەبىلىسىدىن ئەمىر دېگەن كىشى ئىدى. ئۇ زامانلاردا، مەھزۇمىلەرنىڭ رەئىسى مۇغىرەنىڭ نەۋرىسى ۋە ۋەلىدىنىڭ جىيەنى ئىدى. ئەبۇجەھىل بۇ ئورۇننىڭ تاغىسىدىن كېيىن ئۆزىگە قالدۇرغانلىقىغا شەكسىز ئىشەنگەچكە، شۇنىڭغا قارىتا تەييارلىقلارغا كىرىشىپ كەتكەنىدى. ئۇ مەككىدە بايلىقى، مېھماندوستلۇقى، ئۆزىگە قارشى چىققانلارغا قاتتىق قوللۇقى ۋە ئالدىراقسانلىقى بىلەن نام چىقارغانىدى. ئەبۇجەھىل ئالدىنقى يىللىق ھەج مەۋسۈمىدە ھاجىلارنى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) كە قارشى ئەشەددىي تۈردە ئاگاھلاندۇرغان ۋە پەيغەمبەرنى سېھرىگەر دەپ توختىماي جار سالغانلارنىڭ بىرى ئىدى. شۇنداقلا، ئۇ ئۆز قەبىلىسىدىكى ئاجىز مۇسۇلمانلارنى رەھىمسىزلەرچە جازالىغاندىن سىرت، باشقا قەبىلىلەرنىمۇ ئۆزىگە ئوخشاش قىلىشقا ئۈندەيتتى. ئەمما ئۇ بىر كۈنى ئۆزى بىلەن بۇ يېڭى دىن ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ خىزمەت كۆرسەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىدنىڭ سافا دەرۋازىسى يېنىدا ئولتۇراتتى. ئەبۇجەھىل ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ مۇقەددەس يەردە يالغۇز ئولتۇرغانلىقىنى كۆردى. بۇنى مەھزۇملارنىڭ ئالدىنقى كۈنى ئۇنىڭدىن قورقۇپ كەتمىگەنلىكىنى كۆرسىتىپ قويۇشنىڭ ياخشى پۇرسىتى بىلگەن ئەبۇجەھىل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە ئۇنىڭغا تىل - ھاقارەت ياغدۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قاراپ تۇردى، ئەمما ھېچنېمە دېمىدى. ئەبۇجەھىل ئاغزىغا كەلگەن بارلىق ھاقارەتلىك سۆزلەرنى دەپ بولغاندىن كېيىن، مەسجىدكە كىردى ۋە ھىجرىنىڭ قېشىغا يىغلىغان باشقا قۇرەيشلەرنىڭ يېنىغا كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېغىر خورسىنىش ئىچىدە ئورنىدىن تۇردى ۋە ئۆيىگە قاراپ ماڭدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېتىپ تۇرۇشىغا، ھەمزە بوينىغا ئوقياسىنى ئاسقان ھالدا ئوۋدىن قايتىپ كەلدى. ئوۋدىن قايتىپ ئۆيىگە بېرىشتىن ئاۋۋال كەئىبنى زىيارەت قىلىش ھەمزەنىڭ ئادىتى ئىدى. ھەمزەنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بىر ئايال سافا دەرۋازىسىنىڭ يېنىدىكى ئۆيىدىن چىقىپ، ئۇدۇل ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى. بۇ ئايال يىگىرمە يىل بۇرۇن «خەيرىيەت ئۆيۈشمىسى» نىڭ قۇرغۇچىلىرىدىن بىرى بولغان تەيم قەبىلىسىنىڭ رەئىسى ئابدۇللاھ ئىبنى جۇدئاننىڭ ئازاد قىلىنغان چۆرىسى ئىدى. جۇدئاننىڭ بالا - چاقىلىرى ئەبۇبەكرىنىڭ جىيەنلىرى بولاتتى. پەيغەمبەر (ئەلەيھىسسالام) گە ۋە دىنىغا ئىتائەتكار بۇ ئايال ئەبۇجەھىلنىڭ ھاقارەتلىرىنى ئاڭلاپ تۇرغانىدى ۋە ناھايىتى غەزەپلەنگەنىدى. ئۇ ئايال ھەمزەگە: «ئەي ئەبۇ ئەمارە! ھىشامنىڭ ئوغلى ئەبۇل ھەكەمنىڭ مۇھەممەدكە قىلغان ئىشىنى بىر كۆرگەن بولساڭ. مۇھەممەد ئاۋۇ يەردە ئولتۇراتتى، ئەبۇجەھىل يېنىغا كېلىپ، ئۇنىڭغا تىل - ھاقارەت ياغدۇردى ۋە مەسخىرە قىلغاندىن كېيىن كېتىپ قالدى (ئەبۇجەھىل كەتكەن تەرەپنى ئىشارەت قىلدى). مۇھەممەد ئۇنىڭغا ھېچنېمە دېمىدى» دېدى.

ھەمزە مۇلايىم ۋە چىقىشقا بىرى ھەم قۇرەيشلەرنىڭ ئەڭ جەسۇر يىگىتى ئىدى. ئاچچىقى كېلىپ قالسا، بەكمۇ ئەسەبىيلىشىپ كېتەتتى. شۇنڭ ئۇنىڭ تەمبەل بەدىنى غەزەپتىن تىترەپ كەتكەنىدى. كەئىبگە كىرگەن ھەمزە ئۇدۇل ئەبۇجەھىلنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە مۇرىسىدىن ئوقياسىنى غەزەپ بىلەن ئېلىپ تاشلاپ: «ئۇنى ھاقارەتلىدىڭ شۇنداقمۇ؟ مەنمۇ ئۇنىڭ دىنىغا كىردىم. ئۇنىڭ ئېيتقانلىرىنىڭ ھەممىسىنى قوبۇل قىلدىم. ئەگەر نوچى بولساڭ، مەن بىلەن مەيدانغا چىق!» دېدى. ئەبۇجەھىل قورقۇپ كەتمىدى، ئەكسىچە ئۇ بۇ ئىشنى بولدى قىلىشنى ئويلاشتى. شۇڭا ئۆزىگە بولۇشماقچى بولۇپ ئورنىدىن تۇرغان ھەقەمسايلىرىنى جايىدا ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىلدى ۋە مۇنداق دېدى: «قويۇپ بېرىڭلار! ئەبۇئەمارە خالىغىنىنى قىلسۇن! چۈنكى، تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، مەن ئۇنىڭ قېرىندىشىنىڭ ئوغلىنى بەكمۇ ئېغىر ھاقارەتلىدىم.»

قۇرەيشنىڭ تەكلىپ ۋە تەلەپلىرى

(21)

ھەمىزە ئۇ كۈندىن كېيىن پەسكوغىغا چۈشتى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىستەكلىرىگە بويسۇندى. ئۇنىڭ ئىسلامغا كىرىشى قۇرەيشلەرگە بەكمۇ تەسىر قىلغانىدى. ئۇلار پەيغەمبەرنى بۇندىن كېيىن ھەمىزەنىڭ قوغدايدىغانلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇنىڭغا بىۋاسىتە چېقىلىشتىن تەپ تارتىشقا تەييار ئەمەس، يەنە بىر تەرەپتىن، بۇ ئىش ئۇلارنىڭ مەسلىنىڭ ئەسلى ماھىيىتىنى قايتا ئويلىشىشىغا ۋە ئەربەبلەرنىڭ ئارىسىدىكى يۈز - ئابرويلرىغا تەسىر قىلىدىغان بۇ خىل ئىشلارنىڭ ئالدىنى ئېلىش، چەكلەشنىڭ يېڭى يوللىرىنى ئىزدىشىگە سەۋەبچى بولدى. بۇ خەتەرلىك پەيتلەردە تاكتىكا ئۆزگەرتىش ۋە ئابدۇشەمس قەبىلىسىنىڭ مۆتىۋىرى ئۆتبە ئىبنى رەبىئىنىڭ مەجلىستە بەرگەن پىكرىنى قوبۇل قىلىشقا قارار بەردى. ئۆتبە ئۇلارغا: «نېمە ئۈچۈن مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) كە (ئۇ) قوبۇل قىلىدىغان بەزى تەكلىپلەرنى سۇنمايمىز؟ ئەگەر بىزنى ئۆز راھىتىمىزگە قويۇپ بېرىدىغانلا ئىش بولسا، ئۇنىڭ خالىغىنىنى قىلىپ بېرىشكە رازىمىز» دېگەندى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كەئبىنىڭ قېشىدا يالغۇز ئولتۇرغانلىقى ھەققىدە خەۋەر كەلدى. ئۆتبە دەرھال مەجلىستىن چىقىپ، مەسجىدكە قاراپ ماڭدى. ئۇ بۇ ۋەزىپىنى ھاشىمىنىڭ قېرىندىشى ئابدۇشەمسنىڭ نەۋرىسى بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆز ئۈستىگە ئالغانىدى. ئابدۇمەنناب ئۆلگەندىن كېيىن، ئىككى ئوغلى ئابدۇشەمس ۋە ھاشىم قەبىلىنى ئىككىگە ئايرىۋالغان بولسىمۇ، ئەجدادلىرىنىڭ بىر ئىكەنلىكى ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى يوقۇقنى ئېتىشكە يېتەرلىك ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ئۆتبە ئۇرۇش ۋە قالايمىقانچىلىقنى خالىمايدىغان، تىنچلىقپەرۋەر ھەم ناھايىتى ئەقىللىق بىرى ئىدى.

ئۆتبە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ: «ئەي جىيەنم! سەن ئۆزۈڭنىڭ قەبىلەڭدە ئەڭ ئېسىل نەسەبلىك ۋە ئەڭ شەرەپلىك كىشى ئىكەنلىكىڭنى ئوبدان بىلىسەن. ئەمما سەن ئۆز قەبىلەڭ ۋە خەلقىڭگە ناھايىتى چوڭ ۋە خەتەرلىك ئىش تېرىپ بەردىڭ. سەن ئۇلارنى بىر - بىرىدىن ئايرىۋاتىسەن، ئۇلارنىڭ تۇرمۇش ئادەتلىرىنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى ئېيتىۋاتىسەن، دىنلىرىنى ۋە تەڭرىلىرىنى مەسخىرە قىلىۋاتىسەن ۋە ئۇلارنىڭ ئەجدادلىرىنى كاپىر دەۋاتىسەن. مەن ساڭا بەزى تەكلىپلەرنى سۇنماقچىمەن، ساڭا ئۇيغۇن بولغىنىنى قوبۇل قىلغىن! ئەگەر مال - بايلىق تەلەپ قىلساڭ، بىز ماللىرىمىزنى بىرلەشتۈرۈپ، سېنى ئىچىمىزدىكى ئەڭ باي كىشى قىلايلى. ئەگەر شان - شەرەپ تەلەپ قىلساڭ، سېنى ئۆزىمىزنىڭ رەھبىرىمىز قىلايلى ۋە سېنىڭ سۆزۈڭدىن ھېچ چىقمايلى. ئەگەر پادىشاھ بولماقچى بولساڭ، سېنى ئۆزىمىزنىڭ پادىشاھى قىلايلى. ياق، ئەگەر ساڭا چاپلاشقان جىندىن ۋە كېسەللىكتىن قۇتۇلالمايۋاتقان بولساڭ، بىز ساڭا تېۋىپ تاپايلى ۋە سەن ساقايغىچە راسخوتىڭنى ئۆز يېنىمىزدىن چىقىرىپ داۋالتايلى!» دېدى. ئۇنىڭ سۆزى تۈگىگەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي ئەبۇۋەلىد! ئەمدى مېنىڭ سۆزلىرىمگە قۇلاق

سال!» دېدى. ئۆتبە: «ماقۇل، قۇلاق سالمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىگە يېڭى نازىل قىلىنغان سۈرلەردىن بىرنى ئوقۇشقا باشلىدى.

ئۆتبە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆڭلىنى ئۆتۈش ئۈچۈن ئۇنى زەڭ سېلىپ تىگشاۋاتقاندەك كۆرۈنۈشكە تىرىشتى. ئەمما بىر نەچچە ئايەت ئاڭلىغاندىن كېيىن، باشقا خىيالىنى تاشلاپ، ئوقۇلغان ئايەتلەرنىڭ مەنىلىرىنى ئويلاشقا باشلىدى ۋە قوللىرىنى كەينىگە تىرەپ يەردە ئولتۇردى. قۇرئاننى تىگشەنسىرى قوللىرىغا تېخىمۇ بەك تايىناتتى. قۇلىقىغا كىرىۋاتقان تىلنىڭ گۈزەللىكى ئۇنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلىۋالغانىدى. ئوقۇلغان ئايەتلەردە ۋەھىي، ئاسمان - زېمىننىڭ يارىتىلىشى، بۇرۇنقى پەيغەمبەرلەر، ئۇلارغا ئەگىشىشنى رەت قىلغانلىقتىن دوزاخ ئازابىغا قالغان قەۋملەر، ئاندىن ئىمان ئېيتقانلار، بۇ دۇنيادا ئۇلارنى قوغداشقا پەرىشتىلەرنىڭ ئەۋەتىلدىغانلىقى ۋە سائادەتلىك ئاخىرەت ھاياتى قاتارلىقلار تەسۋىرلەنگەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۈرىنى: ﴿كېچە بىلەن كۈندۈز، ئاي بىلەن ئاي ئاللاھنىڭ (بىرلىكىنى ۋە قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلىرىدىندۇر، قۇياشقا سەجدە قىلماڭلار، ئايغىمۇ سەجدە قىلماڭلار، ئۇلارنى ياراتقان ئاللاھقا سەجدە قىلماڭلار، ئەگەر پەقەت ئاللاھقا ئىبادەت قىلىدىغان بولساڭلار﴾ دېگەن ئايەت بىلەن ئاياغلاشتۇردى ۋە دەرھال بېشىنى يەرگە قويۇپ، سەجدە قىلدى. ئاندىن ئۇنىڭغا: «ئەي ئەبۇل ۋەلىد! مېنىڭ سۆزلىرىمنى ئاڭلىدىڭ، قالغىنى سەن ئۆزۈڭ بىل!» دېدى.

ئۆتبە قايتىپ كەلدى، ھەقەمساپلىرى ئۇنىڭ چىرايى ئىپادىسىگە قاراپ ھەيران قېلىشتى ۋە: «ئەي ئەبۇل ۋەلىد! ساڭا نېمە بولدى؟» دەپ سوراشتى. ئۆتبە ئۇلارغا: «ئۇنىڭدىن تا ھازىرغىچە ئاڭلاپ باقمىغان سۆزلەرنى ئاڭلىدىم. ئۇ شېئىر ئەمەس، تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، پال ياكى سېھىرمۇ ئەمەس. ئەي قۇرەيشلەر! مېنىڭ سۆزۈمگە قۇلاق سېلىڭلار ۋە مېنىڭ ئېيتقانلىرىم بويىچە ئىش قىلىڭلار! بۇ ئادەمنىڭ ئىشىغا ئارىلاشماي، ئۆز ھالىغا قويۇپ بېرىڭلار. ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنىڭدىن ئاڭلىغان سۆزلەر ناھايىتى ئۇلۇغ بىر ئىشتىن بېرىۋاتقاندەك قىلىدۇ. ئەگەر ئەرەبلەر ئۇنى يوقاتسا، باشقىلارنىڭ قولى ئارقىلىق ئۇنىڭدىن قۇتۇلغان بولسىلەر. ئەگەر ئۇ ئەرەبلەردىن ئۈستۈن كەلسە، ئۇنىڭ ھاكىمىيىتى سىلەرنىڭ ھاكىمىيىتىڭلار، ئۇنىڭ كۈچى سىلەرنىڭ كۈچۈڭلارغا ئايلىنىدۇ ۋە بۇ ئارقىلىق سىلەر دۇنيانىڭ ئەڭ بەختلىك كىشىلىرىگە ئايلىنىسىلەر» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغان ھەقەمساپلىرى: «ئۇ سېنى سۆزلىرى ئارقىلىق سېھىرلەپتۇ» دەپ ئۇنى مەسخىرە قىلىشتى. ئۆتبە: «مەن سىلەرگە ئۆز پىكرىمنى ئېيتتىم. سىلەر نېئىمنى توغرا دەپ قارىساڭلار، شۇنى قىلىڭلار» دېدى ۋە ئۇلار بىلەن ئۇشۇقچە تاكللىشىشنى خالىمىدى. قۇرئان ئايەتلىرى ئۇنىڭغا خېلى ئوبدانلا تەسىر قىلغانىدى. ئۆتبە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىلىدىغان سوئاللارنىڭ ھېچقايسىسىغا جاۋاب ئېلىپ كەلمىگەچكە، ئارىدىن بىرى: «مۇھەممەدنى چاقىرىپ كېلىپ، ئۆزىمىز مۇنازىرىلىشەيلى. شۇنداق قىلغاندا، بۇ يولنىمۇ سىناپ باققان بولىمىز» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلار مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) گە مۇنداق دەپ خەۋەر يوللىدى: «قەبىلەڭنىڭ مۆتۈۋەرلىرى سەن بىلەن سۆھبەتلىشىش ئۈچۈن بىر يەرگە يىغىلدى.» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ پوزىتسىيىسىنىڭ

ئۆزگىرىپ قالغانلىقىنى ئويلاپ دەرھال يېتىپ كەلدى، كۆڭلىدە ئۇلارنى ھىدايەتكە باشلاشنى ئارزۇ قىلاتتى. ئەمما ئۇلار ئۆتۈپ ئېيتقان تەكلىپلەرنى قايتا ئوتتۇرىغا قويۇشقا باشلىۋىدى، يەنە ئۈمىدسىزلەندى ۋە ئۇلارنىڭ سۆزى تۈگىگەندىن كېيىن: «مەن سېھىرلەنمىدىم. ئاراڭلاردا شان - شەرەپكە ئېرىشىش ياكى سىلەرنىڭ پادىشاھىڭلار بولۇشىنىمۇ ئارزۇ قىلمايمەن. ئەكسىچە، ئاللاھ مېنى سىلەرگە ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى ۋە ماڭا بىر كىتاب بەردى. سىلەرنى ئاگاھلاندۇرۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا، خۇشخەۋەر يەتكۈزۈشۈمنىمۇ بۇيرىدى. مەن شۇ بويىچە سىلەرگە پەرۋەردىگارمىنىڭ سۆزلىرىنى يەتكۈزدۈم ۋە ياخشى ئىشلارنى تەۋسىيە قىلدىم. ئەگەر مېنىڭ ئېيتقانلىرىمنى قوبۇل قىلساڭلار، سىلەر دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك سائادەتكە ئېرىشىسىلەر. ئەگەر قوبۇل قىلماساڭلار، ئۇ ھالدا بىزنىڭ ئارىمىزدىكى ئىشنى ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىگە تاپشۇردۇم» دېدى.

قۇرەيشلەر يەنە ئۆزلىرىنىڭ گېپىنى تەكرارلاپ تۇرۇشتى. ئەگەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئۆزلىرىنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلمىسا، ئۆزىنىڭ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن بەزى نەرسىلەرنى كۆرسىتىشى ۋە شۇ ئارقىلىق بۇ مەسىلىنى ھەل قىلىشنى تەلەپ قىلىشتى ۋە: «پەرۋەردىگارنىڭدىن ئەتراپىمىزدىكى تاغلارنى يوق قىلىپ، تۆپىلىكلەرنى تۈزلەڭلىكلەرگە ئايلاندۇرۇۋېتىشىنى، يۇرتىمىزدىن ئىراق ۋە سۈرىيەدىكىگە ئوخشاش دەريالار ئېقىتىشىنى تەلەپ قىل! ئەجدادلىرىمىزدىن بىرىنىڭ، مەسىلەن، قۇسەينىڭ تىرىلىشى ئۈچۈن دۇئا قىل! بىزمۇ ئۇنىڭدىن سېنىڭ ئېيتقانلىرىڭنىڭ راست - يالغانلىقىنى سوراپ باقايلى. ئەگەر بىز ئۈچۈن بۇلارنى تەلەپ قىلمىساڭ، ئۆزۈڭ ئۈچۈن بىر نەرسىلەر تەلەپ قىل! مەسىلەن، ئاللاھنىڭ سېنىڭ سۆزلىرىڭنى توغرىلاپ، بىزنىڭكىنى خاتاغا چىقىرىدىغان بىر پەرىشتە ئەۋەتىشىنى تەلەپ قىل. ساڭا باغ - ۋاران، ئوردا - ساراي، ئالتۇن - كۈمۈش خەزىنىلىرى بەرسۇن، بىز شۇ ئارقىلىق سېنىڭ ئاللاھنىڭ نەزىرىدىكى قىممىتىڭنى بىلىپ باقايلى!» دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن ئاللاھتىن بۇنداق نەرسىلەرنى تەلەپ قىلمايمەن. چۈنكى ئۇ مېنى ئاگاھلاندۇرۇش ۋە خۇشخەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئەۋەتتى» دېدى. قۇرەيشلەر ئۇنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سالمايدى ۋە يەنە: «ئۇنداقتا، ئاسماننى پارچە - پارچە ھالەتتە ئۈستىمىزگە چۈشۈرگىن!» دېيىشتى. ئۇلار بۇ سۆزنى: «ئەگەر خالىساق، ئۇلارنى يەرگە يۇتقۇزىمىز ياكى ئاسماننى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە پارچە - پارچە قىلىپ چۈشۈرىمىز» دېگەن ئايەتكە قارىتا ئېيتىشقانىدى. «قارار بەرگۈچى ئاللاھتۇر، ئۇ خالىسا چوقۇم شۇنداق قىلىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام.

قۇرەيشلەر يەنە مەسخىرىلىك كۈلۈپ قويۇشتى ۋە سۆزنىڭ تېمىسىنى باشقا تەرەپكە بۇردى. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، ۋەھىينىڭ ئەڭ ھەيران قىلارلىق تەرىپى «رەھمان» ئىسمىنىڭ كۆپ تەكرارلىنىشى بولۇپ، بۇ پەيغەمبەرنىڭ ئىلھام بۇلىقى بولۇشى مۇمكىن ئىدى. سۈرىلەردىن بىرى: ﴿رەھمان (مېھرىبان ئاللاھ) قۇرئاننى تەلىم بەردى (ئۇنى ھېزى قىلىشنى ۋە چۈشىنىشنى ئاسانلاشتۇرۇپ بەردى)﴾ دېگەن ئايەتلەر بىلەن باشلىناتتى. شۇڭا ئۇلار مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ بۇ سۆزلەرنى يەمامەلىك بىر ئادەمدىن ئۆگەنگەنلىكى ھەققىدىكى سۆز -

سەبە 9 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

رەھمان سۈرىسى، 1 - ۋە 2 - ئايەتلەر.

چۆچەكلەرنى راستقا چىقىرىش ئۈچۈن مۇنداق دېيىشتى: «ساڭا ھەممە نەرسىنى يەمامەلىك رەھمان ئىسىملىك بىر كىشىنىڭ ئۈگىتىۋاتقانلىقىنى ئۇقتۇق. بىز رەھمانغا ھەرگىز ئىشەنمەيمىز. ئى مۇھەممەد! بىز سۆزلىرىمىزنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدۇق. تەڭرىگە قەسەم قىلىمىزكى، سېنى ھەرگىز بوش قويۇپ بەرمەيمىز. بىز سېنى ياكى سەن بىزنى يوقاتقانغا قەدەر سەن بىلەن ئېلىشىمىز» دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈندىمىدى. ئارىدىن بىرى قويۇپ مۇنداق قوشۇمچە قىلدى: «سەن شوتتا بىلەن كۆككە تاقاشمىغۇچە ۋە سۆزلىرىڭنىڭ راستلىقىنى ئىسپاتلايدىغان تۆت پەرىشتە ئېلىپ كەلمىگىچە ساڭا ھەرگىز ئىشەنمەيمەن. ھەتتا بۇ ئىشلارنى قىلغان تەقدىردىمۇ ئىشەنمەسلىكىم مۇمكىن». بۇ سۆزلەرنى قىلغۇچى مەھزۇملۇق ئۆمەييەنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ ئىدى. ئابدۇللاھ دادا تەرەپتىن ئەبۇجەھىلنىڭ جىيەنى؛ ئەمما ئانىسى ئاتىغا ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ قىزى بولۇپ، قېرىندىشى ئابدۇللاھ (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دادىسى) ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئوغلىغا ئۇنىڭ ئىسمىنى قويغانىدى. قەبىلە مۇتەۋەللىرى بىلەن بولغان يىرىك مۇناسىۋەتنىڭ كۆڭۈل غەشلىكىدە تۇرغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۆز تۇغىنى ئېيتقان بۇ سۆزلەر بەكمۇ ھار كەلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەممىدىن بەك قارشى چىققان مەھزۇم قەبىلىسىدىن پەقەت بىرلا كىشى ھاممىسى بەررەنىڭ ئوغلى ئەبۇسەلەمە مۇسۇلمان بولغانىدى. كۈتۈلمىگەن بىر ۋاقىتتا، ئۇ تەرەپتىن كۈچلۈك بىر قوللىغۇچى چىقىپ قالدى. ئەبۇسەلەمنىڭ دادا تەرەپىدىن جىيەنى بولغان ئەركام ئىسىملىك باي تۇغىنى بار ئىدى (ئىككىسىنىڭ مەھزۇملۇق بوۋىلىرى قېرىنداش ئىدى). بىر كۈنى، ئەركام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: «ئاللاھە ئىللاللاھ، مۇھەممەدۇن رەسۇلۇللاھ (ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر، مۇھەممەد ئاللاھنىڭ رەسۇلىدۇر)» دەپ ئىمان ئېيتتى. ئاندىن ئۇ ئۆزىنىڭ ساپا تۈپىلىكى يېنىدىكى چوڭ ئۆيىنى ئىسلام خىزمىتى ئۈچۈن ئاتىۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن، مۇسۇلمانلار مەككىنىڭ قات ئوتتۇرىدا، مۇشرىكلارغا كۆرۈنۈپ قېلىش ۋە ئۇلارنىڭ دەخلى - تەرۇزىغا ئۇچراپ قېلىشتىن ئەندىشە قىلماي، خاتىرجەم ھالدا جەم بولالايدىغان ۋە توپلىشىپ ئىبادەت قىلالايدىغان بىر يەرگە ئېرىشتى.

قۇرەيش كاتتىلىرى

(22)

پەيغەمبەرگە ئەگىشىدىغانلارنىڭ سانى كۈندىن - كۈنگە كۆپىيىۋاتاتتى. ئەمما ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى قۇل، ئازات گەردە ياكى مەككە سىرتىدىكى قۇرەيشلەر ئىدى. گەرچە مۇسۇلمان بولغانلارنىڭ بەزىلىرى نوپۇزلۇق ئائىلەلەردىن كېلىپ چىققان قۇرەيشلەر بولسىمۇ، ئۆزلىرىنىڭ ئورنى بولمىغاچقا، ئىمان ئېيتقاندىن كېيىن، ئائىلە ۋە ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنىڭ دۈشمەنلىرىگە ئايلىنىپ قالغان، ئاجىز، زەئىپ كىشىلەر ئىدى. ئابدۇررەھمان، ھەمزە ۋە ئەركام بۇلارنىڭ سىرتىدا بولسىمۇ، ئۇلاردىمۇ قەبىلە رەئىسى بولغۇدەك سالاھىيەت يوق ئىدى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرەيش كاتتىلىرىدىن بىر نەچچىنى، ئەڭ بولمىغاندا ئۆز تاغىسى ئەبۇتالىبنى يېنىغا تارتىشقا تىرىشاتتى. ئەگەر ئەبۇجەھلىنىڭ تاغىسى ۋەلىد تەك كۈچلۈك بىرىنىڭ (ۋەلىد ھەم مەھزۇملارنىڭ رەئىسى ھەم قۇرەيشلەرنىڭ غەيرى رەسمىي رەئىسى ئىدى) قوللىشىغا ئېرىشەلسە، دەۋىتىنى تېخىمۇ ئاسان ئېلىپ بارالايدىغانلىقىغا ئىشىنىتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ۋەلىد قۇرەيشنىڭ باشقا رەھبەرلىرىگە نىسبەتەن خېلى ئاڭلىق، بەس - مۇنازىرىنى ياخشى كۆرىدىغان ئادەم ئىدى. بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋەلىد بىلەن يالغۇز ئولتۇرۇپ سۆھبەتلىشىش پۇرسىتىگە ئېرىشتى. ئىككىسى قىزغىن سۆھبەتلىشىۋاتقان پەيتتە، يېڭى مۇسۇلمان بولغان بىر ئەمەلىي كىشى ئۇلارنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئاۋازىدىن تونۇپ قالدى ۋە يېنىغا كېلىپ ئۆزىگە قۇرئان ئوقۇپ بېرىشنى ئۆتۈندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بىر ئاز كۈتۈپ تۇرۇشىنى ياكى باشقا بىر ۋاقىتتا كېلىشىنى ئېيتقان بولسىمۇ، ئۇ كىشى يەنىلا جاھىللىق قىلىپ تۇرۇۋالدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرىنى تۇرۇپ، ئۇ ئادەمگە كەينىنى قىلىپ ئولتۇرۇۋالدى. سۆھبەت ئۇزۇلۇپ قالدى، ئۇزۇلۇپ قالمىغان تەقدىردىمۇ، سۆھبەتنىڭ قىلچە ئەھمىيىتى قالمىغانىدى. چۈنكى ۋەلىد دەۋەتكە پەقەتلا يېقىن يولمىغانىدى. دەل شۇ ۋاقىتتا، يېڭى بىر سۈرە نازىل بولدى. ﴿ئۆزىنى (ئىماندىن) بەھاجەت ھېسابلايدىغان ئادەمگە كەلسەك، سەن ئۇنىڭغا يۈزلىنسىن (يەنى ئۇنىڭغا قۇلاق سېلىپ تەبلىغ قىلىشقا كۆڭۈل بۆلسەن). ئۇ (كۆڭۈل بۆلۈش، گۇناھلاردىن) پاكلىنىمسا، ساڭا نېمە زىيىنىدى. سەندىن مەرىپەت تىلەپ، ئاللاھتىن قورققان ھالدا يۈگۈرۈپ كەلگەن كىشىگە كەلسەك، سەن ئۇنىڭغا قارىماي قويسەن.﴾

كۆپ ئۆتمەي، ۋەلىد ئۆزىنىڭ كىيىمىنى مۇنۇ سۆزلىرى ئارقىلىق ئىپادىلىدى: «مەن قۇرەيشنىڭ ئەڭ كاتتىسى ۋە رەئىسى تۇرۇپ، ۋەھىي ماڭا كەلمەي، نېمىشقا مۇھەممەدكە كەلگۈدەك؟» بۇ قۇرئان نېمىشقا ئىككى شەھەر (مەككە بىلەن تائىف ئادەملىرىدىن) بىر كاتتا ئادەمگە نازىل قىلىنمىدى؟ ﴿ئەبۇجەھلىنىڭ سۆزلىرى ۋەلىدنىڭكىگە قارىغاندا بىر ئاز ئورۇنلۇقراق ئىدى: «بىز شان - شەرەپ ئۈچۈن ھەر دائىم ئابدۇمەننات ئائىلىسى بىلەن بەسلىشىمىز. ئۇلار

ئەبەسە سۈرىسى، 5 - تىن 10 - ئايەتكىچە.
زۇخروف سۈرىسى، 31 - ئايەت.

باشقىلارنى تويغۇزدۇ، قوغدايدۇ، بىزمۇ شۇنداق قىلىمىز. ئۇلار باشقىلارنى يۆلەيدۇ، بىزمۇ خۇددى بەيگىگە چۈشكەن ئاتتەك ئۇلاردىن قالماي، ئۇلار قىلغاننىڭ ئەينىنى قىلىمىز. مانا ئەمدى ئۇلار: «بىزنىڭ بىر ئادىمىمىز پەيغەمبەردۇر. ئۇنىڭغا ئاسماندىن ۋەھىي كېلىدۇ» دەۋاتىدۇ. بىز ئۇنىڭ تەڭرىنى قاچان، نەدىن تاپىمىز؟ تەڭرىگە قەسەم قىلىمىزكى، ئۇنىڭغا قەتئىي ئىشەنمەيمىز ۋە ئۇنىڭ سۆزلىرىنىڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى قوبۇل قىلمايمىز.» شەمس ئايمىقىدىن ئۆتەننىڭ سۆزلىرى تېخىمۇ تۇتۇقسىز بولسىمۇ، ھەممىسىنىڭ كۆز قارىشى يەنىلا ئوخشاش ئىدى. چۈنكى ئۇ: «ئەگەر مۇھەممەد راستىنلا پەيغەمبەر بولسا، ئۇنىڭغا ئەگىشىش كېرەك» دېگەننى ئويلىماي، بەلكى «مۇھەممەدنىڭ پەيغەمبەرلىكى ئابدۇمەننەف ئائىلىسىگە شان - شەرەپ ئېلىپ كېلىدىغان بولدى» دېگەننىلا ئويلايتتى. بىر كۈنى، ئەبۇجەھىل ئاچچىق بىلەن ئۆتەنگە: «ئەي بەنى ئابدۇمەننەف! مانا ئەمدى سىلەرنىڭ پەيغەمبەرلىكى بار بولدى» دېدى. ئۆتەنمۇ: «بىزدىن پادىشاھ ياكى پەيغەمبەر چىقىشى سىلەرگە بەك ھار كېلىۋاتامدۇ؟» دەپ قارىشى چىقتى (بۇ يەردىكى «پادىشاھ» كەلىمىسى قۇسەيگە قارىتىلغان بولۇپ، ئۆتەن ئەبۇجەھىلگە ئابدۇمەننەفنىڭ قۇسەيىنىڭ ئوغلى؛ مەھزۇمنىڭ بولسا جىيەنى ئىكەنلىكىنى ئەسلىتىپ قويۇش ئۈچۈن شۇنداق دېگەندى). ئۇلارغا يېقىنلا يەردە تۇرغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ يانلىرىغا كەلدى ۋە: «ئەي ئۆتەن! سېنىڭ سۆزلىرىڭ ئاللاھ ياكى ئۇنىڭ رەسۇلى ئۈچۈن ئەمەس. ئەي ئەبۇجەھىل! ساڭا كەلسەك، سېنىڭ بېشىڭغا يېقىندا بىر بالايى - قازا كېلىدۇ ۋە سەن ئاز كۆلۈپ، كۆپ يىغلايسەن!» دېدى.

قۇرەيشنىڭ ھەرقايسى ئايماقلىرى ئارىسىدىكى رىقابەت پەسەيمىگەندى ۋە كۈچلۈكلەر داۋاملىق يېڭىلىنىپ تۇراتتى. ئۇ ۋاقىتلاردا، ئابدۇشەمس ۋە مەھزۇمىلار ئەڭ كۈچلۈك ئىككى ئايماق بولۇپ، ئۆتەن ۋە قېرىندىشى شەيبە شەمس ئايمىقىنىڭ مەلۇم بىر قىسمىغا مەسئۇل ئىدى. ئۆمەييە ئايمىقىنىڭ رەئىسى ھارب (ئۆتەننىڭ جىيەنى) ئۆلۈپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئۆتەننىڭ قىزى ھىندقا ئۆيلەنگەن ئەبۇسۇفيان چىققانىدى. ئەبۇسۇفيان ئادالەتپەرۋەر، ئېغىر - بېسىق ۋە سەۋرچان بولغاچقا، سىياسىي ۋە تىجارىي ئىشلاردا كۆپ نەتىجىلەر قازانغانىدى. ئۇنىڭ ئەكسىچە، ئايالى ھىند ئالدىراقسان ۋە يەڭگىلەك بولۇپ، ئەبۇسۇفياننىڭ ئېغىر - بېسىق مەجەزىنى ياقتۇرمايتتى. ئەمما ئەبۇسۇفيان ئۆزى قىلالايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىدىغان بىرەر ئىشقا تۇتۇش قىلسا، ئايالىنىڭ پىكىرلىرىگە پەقەتلا قۇلاق سالمايتتى. ھەم ئەبۇسۇفيان ئىسلامغا ئەبۇجەھىلدەك دۈشمەنلىك قىلىپمۇ كەتمەيتتى.

قۇرەيش رەھبەرلىرىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تۇتقان پوزىتسىيىلىرى پەرقلىق بولسىمۇ، ئىسلامغا قارشى تۇرۇشتا ھەممىسى پىكىرداش ئىدى. ھەممىسى پۈتۈن ئەرەبىستاننى ئۆز ھىمايىسى ئاستىغا ئېلىشنى ئارزۇ قىلاتتى. بايلىق بۇ شەرەپنىڭ بىر تەرىپى بولمىسىمۇ، مۇددىئىغا يېتىش ئۈچۈن بايلىق بولمىسىمۇ بولمايتتى. شەرەپلىك ۋە كاتتا بولۇش ئۈچۈن ھەم ئۆزىنى قوغدىيالايدىغان كۈچكە ئىگە بولۇشى ھەم ۋاقتى كەلگەندە ئۆزىگە يار - يۆلەك بولالايدىغان ئىتتىپاقىداش بولۇشى لازىم ئىدى. باشقىلار بىلەن قۇدا - باجا بولۇش ئۆزىگە ئىتتىپاقداش تېپىشنىڭ ئەڭ قولايلىق يولى ئىدى. ئەمما مال - بايلىقى بولمىسا، بۇ شارائىتقا ئېرىشىشىمۇ مۇمكىن بولمايتتى. ھەتتا مال -

بايلىقىدىن سىرت، بىر قاتار ئالاھىدىلىكلەرگىمۇ ئىگە بولۇشى چوقۇم شەرت ئىدى. مەسىلەن، مەرتلىك، سېخىيلىقنى بۇ شەرتلەرنىڭ ئەڭ ئۆلگىلىك مىساللىرى دەپ قاراشقا بولىدۇ. ئەمما بۇلارنىڭ ھېچقايسىسى ئاخىرەت ساۋابى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى پۈتۈن ئەرەبىستان زېمىنىغا ئۆزىنىڭ مەرتلىكى، جەسۇرلىقى، باشقىلارغا كاپالەتلىك قىلىش، ئىتتىپاق تۈزۈش، قوغداش ۋە باشقا جەھەتلەردە بەرگەن سۆزىدە تۇرىدىغان بىرى سۈپىتىدە تونۇلۇش ۋە ئۆلگەندىن كېيىنمۇ شۇ خۇسۇسىيەتلىرى بىلەن خاتىرىلىنىش ئۈچۈن قىلاتتى. مانا بۇلار، قۇرەيشلەر ئۈچۈن ھاياتنىڭ ھەقىقىي مەنىسى ۋە مەڭگۈلۈك ئىشلار ئىدى. ۋەلىد قاتارلىق كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ بۇ شەرەپكە ئېرىشكەنلىكىگە قاتتىق ئىشىنەتتى. شۇڭا ئۇلار ئۆزلىرىنى بۇ شەرەپكە ئېرىشتۈرگەن ھاياتنىڭ ئۆتكۈنچى ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويغان دەۋەتكە قۇلاق سېلىشنى خالىمايتتى، قارشى چىقاتتى. ئۇلارنىڭ نام - شۆھرىتى ۋە ئەبەدىي ئۈچمەس ئىزلىرى ئەرەبىستان زېمىنىنىڭ ئۆز پېتى قېلىشى ۋە ئەرەب ئەنئەنىلىرىنىڭ ئەۋلادتىن ئەۋلادقا ئۆز ئەينى داۋاملىشىشى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك ئىدى. شۇڭا ھەممىسى ۋەھىينىڭ تىلى ۋە ئۇسلۇبىغا كۈچىنىڭ يېتىشىچە قارشىلىق بىلدۈرەتتى. ئايەتلەرنىڭ مەنىسىگە كەلسەك، ئۇلار ئۆز ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ ھېچنېمىگە ئېرىشەلمىگەنلىكى ۋە شۇنچە تىرىشچانلىقىنىڭ ئۆلگەن تەڭ بولغانلىقى تەسۋىرلەنگەن تۆۋەندىكى ئايەتلەرنىڭ مەنىسىنى پەقەتلا ئويلىشىپ قويمايتتى. ﴿دۇنيا تىرىكچىلىكى ئويۇن - كۈلكە ۋە غەپلەتتىن ئىبارەتتۇر، شۇبھىسىزكى، ئاخىرەت يۇرتى ھەقىقىي ھايات يۇرتىدۇر. ئەگەر ئۇلار بىلسە ئىدى (بۇ دۇنيانى ئۇ دۇنيادىن ئارتۇق كۆرمەيتتى)﴾ .

ئەنئىنىشە ۋە ئۆمىد

(23)

شۈبھىسىزكى، ياشلار ۋە ئاجىز كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئىلاھىي دەۋەتنى دەرھال قوبۇل قىلمىدى. ئەمما ئۇلاردا ھاياتلىرىنى ئاستىن - ئۈستۈن قىلىۋەتكەن بۇ دىنىي دەۋەتكە قارشى تۇرۇشقا سەۋەب بولدىغان تەكەببۇرلۇق تۇيغۇسى يوق ئىدى. ئوسمان چۆلدە ئاڭلىغان: «ئەي ئۇيغۇدىكىلەر ئويغىنىڭلار!» دېگەن ئاۋاز ۋەھىينىڭ دەل ئۆزى ئىدى. دەرۋەقە، دەۋەتنى قوبۇل قىلغانلار خۇددى ئۇيغۇسىدىن ئويغىنىپ، يېڭى بىر ھاياتقا كۆز ئاچقان دەك بولۇپ قالغانىدى.

ئۆتمۈشتىكى ۋە ھازىرقى كۇففارلارنىڭ پوزىتسىيىسىنى مۇنۇ ئايەت ئارقىلىق ئىپادىلەشكە بولىدۇ: ﴿ئۇلار: «ھاياتلىق پەقەت مۇشۇ دۇنيادىكى ھاياتىمىزدۇر، ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلدۈرۈلمەيمىز» دەيدۇ.﴾ ئۇلارغا بېرىلگەن ئىلاھى جاۋابمۇ مۇنۇلاردىن ئىبارەت: ﴿بىز ئاسماننى، زېمىننى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نەرسىلەرنى ئويناپ ياراتقىنىمىز يوق (يەنى ئۇلارنى بىكار ياراتماستىن، قۇدرىتىمىزنىڭ ئالامەتلىرى سۈپىتىدە ياراتتۇق)﴾ ﴿ئى ئىنسانلار! بىزنى سىلەر ئۆزەڭلارنى بىكار ياراتتى (يەنى سىلەر بىزنى ھايۋاناتلارنى ياراتقىنىمىزدەك بىز ھېچقانداق ساۋابمۇ بەرمەيدىغان، جازامۇ بەرمەيدىغان قىلىپ ياراتتى)، ئۆزەڭلارنى بىزنىڭ دەرگاھىمىزغا قايتۇرۇلمايدۇ دەپ ئويلايمسىلەر؟﴾ مانا بۇ ئايەتلەر كۆپىنچە ئەقىدىلىرى قەلبىگە تېخى مەھكەم ئورناپ كەتمىگەن كىشىلەرگە ئۆزىنىڭ تەسىرىنى كۆرسىتىشكە باشلىغانىدى. باشقا ئايەتلەرنىڭ تەسىرىمۇ چوڭ ئىدى - ئەلۋەتتە! ئۇلارنى بۇ دەۋەتنى قوبۇل قىلىشقا ئۈندىگەن يەنە بىر سەۋەب ئەۋەتىلگەن ئەلچىنىڭ شەخسىيىتى بولۇپ، ئۇ باشقىلارنى يامانلىققا باشلىمايدىغان، ھەققانى ۋە ئىلىم - ھېكمەت ئىگىسى ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ دەۋەتتە ھەم ئاگاھلاندۇرۇش ھەم خۇشخەۋەر بار ئىدى. ئاگاھلاندۇرۇش كىشىلەرنى ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا ئۈندىسە، خۇشخەۋەرلەر كۆڭۈللىرىنى شاد - خۇراملىققا چۆمدۈرتتى.

﴿شۈبھىسىزكى، «پەرۋەردىگارىمىز ئاللاھتۇر» دېگەنلەر؛ ئاندىن توغرا يولدا بولغانلارغا پەرىشتىلەر چۈشۈپ: «قورقماڭلار، غەم قىلماڭلار، سىلەرگە ۋەدە قىلىنغان جەننەت ئۈچۈن خۇشال بولۇڭلار، بىز دۇنيادا، ئاخىرەتتە سىلەرنىڭ دوستلىرىڭلارمىز، جەننەتتە سىلەر ئۈچۈن كۆڭلۈڭلار تارتقان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ۋە تىلىگەن نەرسەڭلارنىڭ ھەممىسى بار. (ئۇلار) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچى، ناھايىتى مېھرىبان (ئاللاھ) تەرىپىدىن بېرىلگەن زىياپەتتۇر» دەيدۇ.﴾

تەقۋادارلارغا ۋەدە قىلىنغان جەننەت تەسۋىرلەنگەن ئايەتلەر مۇنۇلاردىن ئىبارەتتۇر:

ئەنئام سۈرىسى، 29 - ئايەت.
ئەنئىيا سۈرىسى، 16 - ئايەت؛ دۇخان سۈرىسى، 38 - ئايەت.
مۇئىنۇن سۈرىسى، 115 - ئايەت.
فۇسسىلەت سۈرىسى، 30 - دىن 32 - ئايەتكىچە.

﴿ئۇلارغا ئېيتقىنى، «شۇ دوزاخ ياخشىمۇ يا تەقۋادارلارغا ۋەدە قىلىنغان، (كىرگەن كىشى) مەڭگۈ قالىدىغان جەننەت ياخشىمۇ؟» جەننەت تەقۋادارلارغا بېرىلگەن مۇكاپاتتۇر ۋە ئۇلارنىڭ ئاخىرى بارىدىغان جايدۇر. ئۇلار جەننەتتە خالىغان نېمەتلەردىن بەھرىمەن بولىدۇ، جەننەتتە مەڭگۈ قالىدۇ، بۇ، پەرۋەردىگارڭدىن ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن تىلىنىدىغان ۋەدىدۇر.﴾

قۇرئاندا ھەقىقىي مۇئمىنلەر «بىز بىلەن مۇلاقات بولۇشنى ئۈمىد قىلىدىغانلار» دەپ تەسۋىرلەنسە، كاپىرلار: ﴿شۈبھىسىزكى، بىز بىلەن مۇلاقات بولۇشنى ئۈمىد قىلمايدىغانلار (يەنى ئاللاھقا مۇلاقات بولۇشنى كۈزلىمەيدىغانلار)، دۇنيا تىرىكچىلىكىدىن بەھرىمەن بولۇش بىلەنلا رازى بولغانلار ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئارام تاپقانلار، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزدىن غاپىل بولغانلار﴾ دەپ تەسۋىرلىنىدۇ.

مۇئمىننىڭ ھەرقايسى جەھەتلەردىكى پوزىتسىيىسى كاپىرلارنىڭكىدىن دەل ئەكسىچە بولۇشى لازىم. كاپىرلار پاتقان غەپلەتنىڭ يەنە بىر ئالاھىدىلىكى، ئۇلارنىڭ تەبىئەت جىسىملىرىنى ئىنچىكىلەپ كۈزەتمەيلا قوبۇل قىلىشى ۋە ئۇلاردىن ساۋاق ئالماسلىقى ئىدى. ھەقىقەتكە ئىنتىلىش – ئىنساننىڭ ئۈمىدىنى بۇ دۇنيادىن ئاخىرەتكە بۇرىشىنىلا ئەمەس، بەلكى يەنە ئاللاھنىڭ پۈتۈن كائىناتنى قاپلىغان ئايەتلىرىدىن ساۋاق ئېلىشىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

﴿ئاسماندا بۇرۇچلارنى، يېنىپ تۇرىدىغان چىراقنى (يەنى كۈننى) ۋە نۇرلۇق ئايىنى ياراتقان ئاللاھنىڭ بەرىكىتى بۈيۈكتۇر. ئاللاھ (ئۆزىنىڭ قۇدرىتىنى) ئەسلىمەكچى بولغانلار ياكى (ئۆزىنىڭ نېمىتىگە) شۈكۈر قىلماقچى بولغانلار ئۈچۈن كېچە بىلەن كۈندۈزنى ئالمىشىپ تۇرىدىغان قىلىپ بەردى.﴾

قۇرەيش چوڭلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بۇ ئايەتلەرنى (يەنى مۆجىزىلەرنى) كۆرسىتىشنى ياكى ئاسماندىن ئۇنى توغرىلايدىغان بىر پەرىشتىنىڭ چۈشۈشىنى ۋەياكى ئۇنىڭ ئاسمانغا چىقىشىنى تەلەپ قىلىشقاندى. بىر كۈنى، تولۇنئاي ھىرا تېغىدىن سەل ئېگىز كۆتۈرۈلگەن پەيتتە، بىر توپ مۇشرىك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىشتى ۋە ئۇنىڭدىن ئەگەر پەيغەمبەرلىكى راست بولسا، ئايىنى ئوتتۇرىدىن ئىككىگە يېرىپ بېرىشىنى تەلەپ قىلىشتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مۇئمىنلەر ۋە تېخى قارار بېرەلمىگەن كىشىلەر مۇ بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇئا قىلدى، ئەتراپتىكىلەرنىڭ كۆزلىرى ھەيرانلىقتىن چەكچىيىپ كەتتى. چۈنكى ئاي ئىككىگە ئايرىلىپ، تاغنىڭ ئىككى تەرىپىدە تۇراتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مانا كۆردۈڭلارمۇ؟» دېدى. ﴿ئەمما (قۇرەيش كۇففارلىرى) بىرەر مۆجىزىنى كۆرسىلا (ئىماندىن) يۈز ئۆرۈپ، بۇ «داۋاملاشقۇچى سېھىردۇر» دېيىشىدۇ.﴾ يەنە بىر تەرەپتىن، مۇئمىنلەرنىڭ دىللىرى يايىپ كەتتى. قارار بېرەلمىگەنلەرنىڭ بەزىلىرى ئىسلامغا تېخىمۇ مايىل بولدى، بەزىلىرى دەرھال ئىمان ئېيتتى.

فۇرقان سۇرىسى، 15 - ۋە 16 - ئايەتلەر.
يۇنۇس سۇرىسى، 7 - ئايەت.
فۇرقان سۇرىسى، 61 - ۋە 62 - ئايەتلەر.
قەمەر سۇرىسى، 2 - ئايەت.

تەلەپ قىلىنغان نەرسىگە جاۋابەن كۆرسىتىلگەن بۇ مۆجىزە بىر مۇستەسنا ئىدى. چۈنكى باشقا مۆجىزىلەر قۇرەيشلەر تەلەپ قىلغان ۋاقىتتا ئەمەس، بەلكى ئاللاھ خالىغان ۋاقىتتا مەيدانغا كەلگەندى. بۇلاردىن باشقا، پەقەت مۇئمىنلەرلا شاھىت بولغان كىچىك مۆجىزىلەرمۇ بار ئىدى. ئەمما بۇ مۆجىزىلەر ئىسلام دىنىدا ئاساسىي ئورۇننى ئىگەللىمەيتتى. چۈنكى ئالدىنقى دىننىڭ مۆجىزىسى ئىسا ئەلەيھىسسالام بولغان بولسا، بۇ دىننىڭ مۆجىزىسى قۇرئان ئىدى. قۇرئانغا نىسبەتەن ئىسا ئەلەيھىسسالام ھەم ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ھەم: ﴿ئاللاھنىڭ مەرىپەتلىكىگە ئىلھام قىلغان كەلىمىسىدۇر (يەنى ئاتىنىڭ ۋاستىسىسىز، ئاللاھنىڭ «ۋۇجۇدقا كەل» دېگەن سۆزىدىن يارىتىلغاندۇر)، ئاللاھ تەرىپىدىن كەلگەن بىر روھتۇر.﴾

خۇددى ئالدىنقى دىن ئىسا بىلەن ھەقىقىي دىن بولۇپ شەكىللەنگىنىدەك، ئىسلام دىنىمۇ قۇرئان بىلەن ھەقىقىي دىن بولۇپ شەكىللەنگەندى. بۇ كalam (قۇرئان) نىڭ يەنە بىر ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئۇ ئىنساننىڭ ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن قاتمالاتقان ۋە چۈشكۈنلەشكەن روھىنى قايتىدىن ئويغىتىدۇ. شۇڭا قۇرەيشلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن مۆجىزە تەلەپ قىلغان ۋاقىتتا، قۇرئان ھەرۋاقىت ئۇلارنى ئەتراپىدىكى مەۋجۇداتلارنىڭ ماھىيىتىگە يېتىشكە چاقىرىش ئارقىلىق جاۋاب بېرەتتى.

﴿ئۇلار قارىمادۇكى، تۈگىلەر قانداق يارىتىلدى، ئاسمان قانداق ئېگىز قىلىندى، تاغلار قانداق تۇرغۇزۇلدى، زېمىن قانداق يېپىتىلدى؟﴾

ئىمان ئېيتقانلاردا بولۇشقا تېگىشلىك ئەندىشە ۋە ئۈمىدنىڭ ھەر ئىككىلىسى ئىنساننى ئاللاھقا يېقىنلاشتۇرىدۇ. ئاللاھقا شۈكۈر قىلىشنىڭ ئىپادىسى بولغان "ئەلھەمدۇلىللاھىل رەببىل ئالەمىن" (ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان ئاللاھقا ھەمد بولسۇن!) سۆزى شۈكۈر ئېيتقۇچىنىڭ ئەندىشىسى ۋە ئاللاھقا بولغان ئۈمىدىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شۇنداقلا "بىسىمىللاھىررەھمانىررەھىم" (ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن) سۆزىمۇ ئىنساننى ئۈمىد بىلەن شۇ تەرەپكە يۈزلەندۈرىدۇ. بۇ ئەندىشە ۋە ئۈمىد فاتىھە سۈرىسىدە ئەڭ يارقىن ئىبارىلەر بىلەن بايان قىلىنغانىدى (بۇ سۈرە قۇرئاننىڭ بىرىنچى سۈرىسى بولغاچقا، ئۇنىڭغا "ئاقچۇچى" مەنىسىدىكى فاتىھە ئىسمى بېرىلگەن - ت).

﴿جىمى ھەمدۇسانا ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاھقا خاستۇر. ئاللاھ ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبانىدۇر. قىيامەت كۈنىنىڭ ئىگىسىدۇر. (رەببىمىز) ساڭىلا ئىبادەت قىلىمىز ۋە سەندىنلا ياردەم تىلەيمىز. بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن. غەزىپىڭگە يولۇققانلارنىڭ ئەمەس، سەن ئىنئام قىلغانلارنىڭ يولىغا (باشلىغىن).﴾

ئىسا سۈرىسى، 171 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
غاشىيە سۈرىسى، 17 - دىن 20 - ئايەتكىچە.
فاتىھە سۈرىسى، 2 - دىن 7 - ئايەتكىچە.

ئىسلام تەلىماتلىرىنى ئەڭ گۈزەل ۋە دەل جايدا ئىپادىلەپ بەرگەن يەنە بىر سۈرە قۇرئاننىڭ ئاخىرقى سۈرىلىرىدىن بىرى ئىخلاس سۈرىسى بولۇپ، بۇ سۈرە بۇتپەرەسلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئاللاھنى شەرھىلەپ بېرىشنى تەلەپ قىلغاندا نازىل بولغانىدى.

﴿ئى مۇھەممەد! ئېيتقىنكى، ئۇ - ئاللاھ بىردۇر. ھەممە ئاللاھقا موھتاجدۇر. ئاللاھ بالا تاپقانمۇ ئەمەس، تۇغۇلغانمۇ ئەمەس. ھېچ كىشى ئۇنىڭغا تەڭداش بولالمايدۇ.﴾

ئائىلەلەرنىڭ پارچىلىنىشى

(24)

ئەبۇتالىبىنىڭ چوڭ ئوغۇللىرى تالىب ۋە ئاقىل، كىچىك ئوغۇللىرى جەئفەر ۋە ئەلىنىڭ دەل ئەكسىچە ئىمان ئېتىمىدى ۋە دادىلىرىغا ئوخشاش يېڭى دىنغا كىرىش ئۈچۈن مەڭدەپ قالدى. ئەمما ئۇلار ئىسلامغا دۈشمەنلىك قىلمايتتى. يېڭى دىنغا ناھايىتى پەرقلىق مۇئامىلە قىلغانلارنىڭ بىرى ئەبۇلھەب بولۇپ، قۇرەيشلەرنىڭ ئالدىنقى قېتىملىق يىغىلىشىدىن بېرى ئۆزىنىڭ ئىسلامغا قارشى ئىكەنلىكىنى تېخىمۇ ئېنىق ئوتتۇرىغا قويۇشقا باشلىغانىدى. ئەبۇلھەبىنىڭ ئايالى (شەمسىنىڭ رەئىسى ئەبۇسۇفيانىنىڭ سىڭلىسى) ئۇمۇ جەمەت مۇپەيغە مېر ئەلەيھىسسالامغا ئاجايىپ دۈشمەنلىك قىلاتتى. شۇڭا ئۇلار ئوغۇللىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىككى قىزى رۇقىيە ۋە ئۇمۇ گۈلسۈمدىن ئاجرىشىشقا مەجبۇرلىدى (ئۇلارنىڭ تويى بولغانلىقى ياكى چاي ئىچۈرۈلۈپ قويۇلغانلىقى ھەققىدە ئېنىق مەلۇمات يوق). ئۇمۇ جەمەتنىڭ ئۇلار ئاجراشقاندىن كېيىن يايىراپ كەتكەن دىلى، پۇلدار ئۆمەييەنىڭ جىيەنى ئوسمان ئىبنى ئەفۋاننىڭ رۇقىيەنى ئەمرىگە ئېلىشى بىلەن يەنە غەشلىككە تولدى. بۇ توي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە خەدىجەنى ئالدىنقى قېتىمىدىن بەكرەك سۆيۈندۈردى. چۈنكى قىزلىرى رۇقىيە بەختكە ئېرىشكەندىن سىرت، ئۆزلىرىمۇ يېڭى كۈيۈنۈشنىڭ ھۆرمەت ۋە ئېھتىراملىرىغا ئائىل بولغانىدى. ئۇلارنى شۈكرى ئېيتىشقا ئۈندىگەن يەنە بىر سەۋەب شۇ ئىدى، رۇقىيە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋە مەككىدىكى ئۇرۇق - تۇغقانلارنىڭ باشقا قىزلىرىنىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ چىرايلىقى، ئوسمانمۇ زامانىنىڭ ئەڭ كېلىشكەن يىگىتى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە خەدىجە بۇ ئىككىسىنى بىللە كۆرسىلا شۇنداق مەسلىكى كېلەتتى. «ئاللاھ گۈزەلدۈر ۋە ئۇ گۈزەللىكىنى سۆيەر» (ھەدىس). توي بولۇپ كۆپ ئۆتمەي، ئوسمان ۋە رۇقىيە مەلۇم بىر ئىش ئۈچۈن مەككە سىرتىغا چىقىپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئىگەللەپ كېلىش ئۈچۈن ئادەم ئەۋەتتى، ئەمما ئۇ ئادەم بەلگىلەنگەن ۋاقىتتىن كېچىكىپ قايتىپ كەلدى ۋە كېچىكىپ قالغانلىقى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۆزى ئېيتىشقا باشلىدى، لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بۆلۈپ ۋە: «بولدى قىل! مەن سېنىڭ نېمە ئۈچۈن كېچىكىپ قالغانلىقىڭنى ئېيتىپ بېرەي. سەن ئۇ يەردە ئوسمان بىلەن رۇقىيەگە مەسلىكىڭ كېلىپ قاراپ قالدىڭ ۋە كېچىكىپ قالدىڭ» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاممىسى ئەرۋا ئىسلامغا كىرىش ئۈچۈن قارار بەردى. ئۇنىڭ تۇيۇقسىز بۇ قارارغا كېلىپ قېلىشىغا ئون بەش ياشلىق ئوغلى تۇلەيبىنىڭ ئەركامنىڭ ئۆيىدە ئىمان ئېيتقانلىقىنى جاكارلىشى سەۋەب بولغانىدى. تۇلەيب ئۆزىنىڭ ئىمان ئېيتقانلىقىنى ئانىسىغا ئېيتقاندا، ئانىسى: «بىزمۇ ئەر كىشىلەر قىلغان ئىشنى قىلالساق، قېرىندىشىمىزنىڭ ئوغلىنى قوغدىغان بولاتتۇق» دېدى. ئەمما تۇلەيب ئانىسىنىڭ سۆزلىرىگە قايىل بولمىدى ۋە: «قايىسى سەۋەب سېنى ئىمان ئېيتىشتىن توسۇپ قويدى؟ قېرىندىشىڭ ھەزمەمۇ ئىمان ئېيتتى» دېدى. ئەرۋا يەنىلا باشقا قېرىنداشلىرىنىڭ قارارىنى كۈتۈۋاتقانلىقىنى سەۋەب قىلىپ كۆرسەتمەكچى

بولدى، لېكىن تۆلەيب ئانىسىنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ: «ئاللاھنىڭ نامىدا سەندىن ئۆتۈنۈپ قالاي، بېرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سالام بەرگىن ۋە ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوقلۇقىغا شاھادەت ئېيتقىن!» دېدى. ئەزىز ئوغلىنىڭ ئېيتقانلىرى بويىچە قىلدى ۋە ئىمان ئېيتقاندىن كېيىن تېخىمۇ جاسارەتلىنىپ، قېرىندىشى ئەبۇلھەبىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قىلغان دۈشمەنلىكى تۈپەيلىدىن ئەيىبلدى.

خەدىجەنىڭ تۇغقانلىرىغا كەلسەك، ئىسلام دىنى مەككەگە يېيىلىپ كۆپ ئۆتمەي، ئۆگەي قېرىندىشى نەۋفەل ئىسلامنىڭ ئەڭ ئازغۇن ۋە ئەشەددىي دۈشمىنىگە ئايلىنىپ كەتتى. ئەمما ئۇنىڭ دۈشمەنلىكى ئوغلى ئەسۋەدنىڭ مۇسۇلمان بولۇشىنى توسۇپ قالالمىدى. ئەسۋەدنىڭ مۇسۇلمان بولۇشى (بىر مەنىدە) خەدىجەگە نەۋفەلنىڭ دۈشمەنلىكىنى ئۇنۇتۇرغانىدى. ھەممىدىن يامىنى، خەدىجەنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان جىيەنى ۋە بىر نەچچە يىللىق كۈيۈنۈش (شەمسلىك) ئەبۇل ئاس (ئايالى زەينەپ مۇسۇلمان بولغان بولسىمۇ) ئىمان ئېيتقىلى ئۇنىمىدى. (زەينەپ مۇسۇلمان بولغانلىقى ئۈچۈن) قۇرەيش چوڭلىرى ئۇنىڭ ئەدىبىنى بېرىپ قويۇش مەقسىتىدە ئەبۇل ئاسنى زەينەپتىن ئاجرىشىپ كېتىشكە مەجبۇرلىدى. ھەتتا ئۇ قەدەر زورلىدىكى، ئۇنى مەككەنىڭ ئەڭ چىرايلىق، ئەڭ باي، ئەڭ ئېسىل نەسەبلىك قىزىغا ئۆيلەپ قويۇش ئۈچۈن قولىدىن كېلىشىچە ياردەم قىلىدىغانلىقىغا قەسەم ئىچىشتى. ئەمما زەينەپ بىلەن ئەبۇل ئاس بىر - بىرىنى ياخشى كۆرەتتى. زەينەپ ئېرىنىڭمۇ مۇسۇلمان بولۇشىنى ئۈمىد قىلاتتى ۋە ھەردايم ئۇنىڭ ئۈچۈن دۇئا قىلاتتى. ئەبۇل ئاسمۇ زەينەپنى ياخشى كۆرگەنلىكى ئۈچۈن، ئۆزىنى ئاجرىشىشقا زورلىغانلارغا كۆڭلىدىكىدەك ئايالنىڭ يېنىدا ئىكەنلىكىنى ۋە ئۇنىڭدىن باشقا ئايالغا ئېھتىياجى يوقلىقىنى ئېيتتى. خەدىجەنىڭ يەنە بىر جىيەنى ھەككىمۇ (بۇندىن يىگىرمە يىل بۇرۇن خەدىجەگە زەينەپ بەرگەن قېرىندىشى ھىشامنىڭ ئوغلى) ئەبۇل ئاسقا ئوخشاش ھاممىسى ۋە ئۇنىڭ ئائىلىسىدىكىلەرنى ھۆرمەتلەيتتى، لېكىن قۇرەيش تەڭرىلىرىگىمۇ قارشى چىقمايتتى. ھەككىمنىڭ ئوغلى خالىد بولسا، مۇسۇلمان بولغانىدى. ﴿شۈبھىسىزكى، سەن خالىغان ئادىمىڭنى ھىدايەت قىلالمايسەن، لېكىن ئاللاھ ئۆزى خالىغان ئادەمنى ھىدايەت قىلىدۇ، ئاللاھ ھىدايەت تاپقۇچىلارنى ئوبدان بىلىدۇ.﴾

بۇ ئايەتتە ئىپادىلەنگەن ھەقىقەت قۇرئاننىڭ خېلى كۆپ يېرىدە تەكرارلىنىدۇ. لېكىن بۇ ئايەتلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زىممىسىدىن ئەڭ چوڭ يۈكنى ئېلىپ تاشلىسىمۇ، ئۇنىڭ مەھزۇملۇق جىيەنى ئابدۇللاھنىڭ شېرىك ئەقىدىسىگە ئازابلىنىشىنى توسۇپ قالالمىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئازابقا سالغان يەنە بىر ئىش، چوڭ تاغىسى ھارىسنىڭ ئوغلى، بىر ۋاقىتلاردىكى ئەڭ سەممى دوستى ئەبۇسۇفياننىڭ ئىمان ئېيتماسلىقى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئۆزىنى قوللىشىنى ئۈمىد قىلاتتى، ئەمما ئەكسىچە ئىسلام ئۇلارنىڭ ئارىسىنى ئايرىغانىدى. ئەبۇسۇفياننىڭ ۋەھىيگە ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان سوغۇق مۇئامىلىسى ۋە قارشىلىقى بەلكىم تاغىسى ئەبۇلھەبىنىڭ تەسىرىدە كۈنسىرى كۈچلنىپ كېتىۋاتقان بولۇشى مۇمكىن ئىدى. يۇقىرىقى ئايەتنىڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى باشقا ۋەقەلەردىنمۇ كۆرۈۋالغىلى بولاتتى. مەسىلەن، ئەبۇبەكرى مۇسۇلمان بولغان ۋاقىتتا، ئايالى ئۆمۈر رۇمان ۋە يەنە بىر ئايالىدىن بولغان ئوغلى

ئابدۇللاھ بىلەن قىزى ئەسمامۇ بىللە مۇسۇلمان بولغانىدى. ئۇمۇ رۇمان بۇندىن بىر نەچچە كۈن بۇرۇن (زەيدنىڭ ئوغلى ئۇسامەگە ئوخشاش) ئىسلامنىڭ تۇنجى سەبەبلىرىدىن بىرى - ئائىشەنى تۇغقاندى. ئەبۇبەكرى شۇنچە كۆپ كىشىنىڭ ئىمان ئېيتىشىغا ۋەسىلە بولغان بولسىمۇ، ئۆزىنىڭ چوڭ ئوغلى ئابدۇلقابەنى مۇسۇلمان قىلالىدى. ئابدۇلقابە ئانىسى ئۇمۇ رۇمان ۋە دادىسىنىڭ شۇنچە تىرىشچانلىقىغا قارىماي، مۇسۇلمان بولۇشنى قەتئىي رەت قىلدى.

مۇئمىنلەر ئەندىشىگە چۆمگەندى. مۇشرىكلەر بولسا، مەككىدىكى تۇرمۇش ئادەتلىرىگە تەھدىت سالىدىغان، كېلەچەكلىرىگە، بولۇپمۇ بالىلىرىنىڭ ھايات قۇرۇلمىسى بىلەن مۇناسىۋەتلىك پىلانلىرىنى يوققا چىقىرىدىغان بىر ۋەقەگە دۇچ كەلگەندى. بەنى مەھزۇم قەبىلىسى ئۆز ئىچىدىكى بىر يىغىلىشتا ئابدۇللاھنىڭ ئۆز جىيەنى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) كە قارشى چىقىشىغا سۈيۈنگەندى. ئابدۇللاھنىڭ قېرىندىشى زۇھەير ئىمان ئېيتىمىغان بولسىمۇ، مۇسۇلمانلارغا ئابدۇللاھتەك دۈشمەنلىك قىلىپ كەتمەيتتى. ئابدۇللاھ ۋە زۇھەير دادىلىرى ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ ئاتىسى ئىسمىلىك ئايالىدىن بولغان بالىلىرى ئىدى ۋە دادىلىرىنىڭ ئاتىسىگە ئىسمىداش يەنە بىر ئايالىدىن بىر قىزى بار ئىدى. ھىند ئىسمىلىك بۇ قىز ئون توققۇز يېشىدا بولۇپ، ناھايىتى چىرايلىق ئىدى ۋە بۇ قىز تېخى يېقىندىلا ئىككى ئۆگەي ئاكىسىنىڭ جىيەنى ئەبۇسەلەمەگە (مەھزۇملارنىڭ باشقا بىر ئايىمىدىن) ياتلىق بولغانىدى. ئۇلارنىڭ ئۆيلىنىشى قەبىلىنىڭ ئىككى ئايىمىنى بىر - بىرىگە باغلىغانلىقى ئۈچۈن پۈتۈن قەبىلە ئەزالىرىنى خۇرسەن قىلغانىدى. لېكىن ئۇلارنىڭ خۇرسەنلىكى ئەبۇسەلەمنىڭ مۇسۇلمان ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن باشلاپ ئۈمىدسىزلىك ۋە غەزەپكە ئالماشتى. ھىند (كېيىنكى ئىسمى ئۇمۇ سەلەمە) نىڭ ئۇنىڭدىن ۋاز كېچىشىنى ئورنىغا، ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئەڭ مۇئمىن مۇسۇلمانلاردىن بولۇپ كېتىشى ئۇلارنىڭ ئوغىسىنى تېخىمۇ قايىناتتى.

ئەبۇسەلەمنىڭ دادىسى ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، ئانىسى بەررە قۇرەيشنىڭ ئەمر ئايىمىدىن بولغان بىر ئادەمگە ياتلىق بولۇپ، ئەبۇسەبرا ئىسمىلىك ئوغۇل پەرزەنت كۆرگەندى. ئەمر ئايىمىنىڭ رەئىسى سۇھەيل قىزى ئۇمۇ گۈلسۈمنى ئەبۇسەبراغا ياتلىق قىلدى. بەررە قېرىندىشى ئەرۋاننىڭ ئەكسىچە مۇسۇلمان بولمىغانىدى. لېكىن ئەبۇسەبرا ئۆگەي قېرىندىشى ئەبۇسەلەمە ۋە ئۆگەي ئانىسى (دادىسىنىڭ ئىككىنچى ئايالى) مەيمۇنەنىڭ ۋەسىلىسى بىلەن ئىسلام دىنىغا قىزىقىشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «شۇ قىز قېرىنداشلار ھەقىقىي مۇئمىنلەردۇر» دېگەن سۆزى مەيمۇنەگە ۋە ئابباس، ھەمزە ۋە جەئفەرلەرنىڭ ئايالى بولغان ئۈچ قىز قېرىنداشقا قارىتىلغانىدى. مەيمۇنەنىڭ ئەبۇسەبراننىڭ دادىسىغا ياتلىق بولۇشى ئەمر ئايىمىغا ناھايىتى ياخشى ئىسلام ئۆرنىكى بولغانىدى.

سۇھەيل يەنە بىر قىزى سەھلەنى شەمسنىڭ رەئىسى ئۆتبەنىڭ ئوغلى ئەبۇھۇزەيفەگە ياتلىق قىلغانىدى. ئەمر ئايىمىنىڭ كۈچى باشقىلىرىغا نىسبەتەن ئاجىز ئىدى، ئەمما ئۇلارنىڭ ئۆيلىنىشى ئۇلار ۋە باشقا ئايماقلارنىڭ كۈچلىنىشى ئۈچۈن مەلۇم دەرىجىدە شارائىت ھازىرلاپ بەرگەندى. بۇ بىر جۈپ ياش توي قىلىپ كۆپ ئۆتمەي مۇسۇلمان بولدى. ئۇلارنىڭ كەينىدىن ئەبۇسەبرا ۋە ئۇمۇ گۈلسۈم ئىمان ئېيتتى. يەنى سۇھەيل ئىككى قىزىنى ۋە ئۆزى ئامراق ئىككى كۈيىنغىلىنى؛ ئۇندىن

باشقا، قېرىنداشلىرى خاتىب، سالىت، سەكرانى ۋە سەكرانىنىڭ ئايالى (ئۆزىنىڭ جىيەنى) سەۋدەنى يېڭى دىنغا تارتقۇزۇپ قويغانىدى. لېكىن سۇھەيلگە ئېغىر كەلگىنى چوڭ ئوغلى ئابدۇللاھنىڭمۇ پەيغەمبەرگە ئەگىشىشى ئىدى. ئابدۇللاھ دادىسىنىڭمۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئىمان ئېيتىشىنى ئۈمىد قىلاتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈمىدىمۇ شۇ ئىدى. چۈنكى سۇھەيل بارلىق قەبىلە رەئىسلىرى ئىچىدە ئەڭ مەرھەمەتلىك ۋە ئەڭ ئەقىللىق كىشى ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، سۇھەيل روھىنى تىنجىتىش ۋە ئۆز كالىسىدا ئىلمىي تەپەككۈر يۈرگۈزۈش ئۈچۈن ئۆزۈندىن بىرى پات - پات ئېتىكاپتا ئولتۇرىدىغان بولۇۋالغانىدى. شۇنداق بولسىمۇ، سۇھەيل ئىسلامغا قارشى چىقتى، ئەمما بەك قاتتىق قوللۇق قىلمىدى. بالىلىرىنىڭ ئۆزىگە ئىتائەت قىلماسلىقى بۇ دۈشمەنلىكنىڭ پەيدا بولۇشىغا سەۋەبچى بولغان يەنە بىر ئامىل ئىدى.

ئەبۇھۇزەيفە ئابدۇشەمسلىكلەر ئىچىدە ئاتا - ئانىسىغا قارشى چىققان بىردىنبىر رەئىس ئوغلى ئەمەس ئىدى. چۈشىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنى ئوتتىن قۇتۇلدۇرۇۋالغانلىقىنى كۆرگەن خالىد مۇسۇلمان بولغانلىقىنى بىر مەزگىل يوشۇرۇپ يۈردى، لېكىن كېيىنچە دادىسى بۇنى بىلىپ قالدى ۋە ئۇنى كونا دىنغا قايتىشقا زورلىدى. خالىد: «مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ دىنىدىن قايتقاندىن ئۆلگىنىم ياخشىراق» دەپ جاۋاب بەردى. شۇنىڭ بىلەن، دادىسى خالىدى بىر ئۆيگە سولاپ قويدى ۋە يېمەك - ئىچمەك بەرمىدى. خالىد ئۈچ كۈندىن كېيىن ئۇ ئۆيدىن قېچىپ چىقتى. شۇندىن كېيىن، دادىسى ئۇنى ئۆز مەيلىگە قويۇۋەتتى، ئەمما ئۇنى پەرزەنتلىكتىن رەت قىلىۋەتتى. ئۆتتە ئوغلى ئەبۇھۇزەيفەگە خالىدنىڭ دادىسىدەك قاتتىق قوللۇق قىلمىدى. ئەبۇھۇزەيفەمۇ دادىسىغا كۆيۈنەتتى ۋە بىر كۈنى دادىسىنىڭمۇ بۆتپەرەسلىكىنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يېتىشىنى ئارزۇ قىلاتتى.

ئابدۇشەمسنىڭ ئۈمەييە ئايمىقىغا كەلسەك، ئۇلار ئوسماننىڭ مۇسۇلمان بولۇشى ۋە رۇقىيەگە ئۆيلىنىشىدىنمۇ چوڭ ئىشلارغا دۇچ كېلىۋاتاتتى. يەنى ئىتتىپاقداشلىرى بەنى ئەسەد ئىبنى خۇزەيمەنىڭ كۆپ قىسىم خەلقى يېڭى دىنغا كىرگەنىدى. مۇسۇلمان بولغانلار جەمئى ئون تۆت كىشى بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جىيەنلىرى ۋە جەھش ئائىلىسىدىكىلەرمۇ (بۇ ئائىلە قەبىلە رەئىسى ئىدى) بار ئىدى. بۇلاردىن سىرت، ئۈمەييەلەرنىڭ رەئىسى ئەبۇسۇفيان؛ ئابدۇللاھنىڭ ئىنىسى ئۆبەيدۇللاھ ئىبنى جەھشكە ياتلىق قىلغان قىزى ئۈمۇمۇ ھەببەمۇ يېڭى دىن تەرەپكە ئۆتۈپ كەتكەنىدى.

ئىلاھىي مۇناسىۋەتنىڭ باشقا مۇناسىۋەتلەرگە قانداق تەسىر قىلغانلىقىنى چۈشىنىش ئۈچۈن ئەدىي قەبىلىسىنىڭ كاتتا ئائىلىلىرىدىن بىرىنى مىسال قىلىپ كۆرسىتىشكە بولىدۇ. نۇفەيلىنىڭ ئىككى ئايالىدىن خەتتاب ۋە ئەمر ئىسىملىك ئىككى ئوغلى بار ئىدى. خەتتاب ئۆلگەندىن كېيىن، خەتتابنىڭ ئانىسى ئۆزىنىڭ ئۆگەي ئوغلى ئەمرگە ياتلىق بولدى ۋە ئۇنىڭدىن زەيد ئىسىملىك بىر ئوغۇل تۇغدى. شۇنداق بولغاندا، زەيد بىلەن خەتتاب دادا باشقا ئانا بىر تۇغقان قېرىنداش بولۇپ ھېسابلىناتتى. زەيد ۋە رەقەگە ئوخشاش قۇرەيشنىڭ بۆتپەرەسلىكىنى خاتا دەپ ئويلايدىغان نادىر كىشىلەردىن بىرى بولۇپ، ئۇ بۇتقا چوقۇنمايلا قالماي، بۇتلارغا ئاتاپ قۇربانلىق قىلىنغان گۆشلەرنىمۇ ھەرگىز يېمەيتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنىغا ئېتىقاد

قىلىدىغانلىقىنى ئېيتاتتى ۋە قۇرەيشلەردىن قىلچە تەپ تارتماي ئۇلارنى ئەيىبلەيتتى. يەنە بىر تەرەپتىن، خەتتاب قۇرەيش ئەنئەنىلىرىگە بەكمۇ رىئايە قىلاتتى ۋە زەيدنىڭ ئۆزلىرى چوقۇندىغان تەڭرى ۋە بۇتلىرىنى ھاقارەتلىشىگە بەكمۇ غەزەپلىنەتتى. شۇڭا ئۇ زەيدنى مەككە سىرتىدىكى تۆپىلىكلەردە ياشاشقا مەجبۇرلىدى، ھەتتا بۇنىڭ بىلەنلا قالماي، ئۇنىڭ كەئبە ئەتراپىغا كېلىشىنى توسۇش ئۈچۈن ئۆزى دېمەتلىك ياشلارنى يىغىپ قوشۇن تەشكىللەۋالدى. ئۆز خەلقىدىن ئايرىلىپ قالغان زەيد ھىجازنى تەرك ئېتىپ، شىمالى ئىراقتىكى مۇسۇلغا، ئۇ يەردىن غەربىي شىمالدىكى سۈرىيەگە كەتتى. بارغان يەرلىرىدە ئۇچرىغان خرىستىئان مۇرتلىرى ۋە يەھۇدىي ئالىملىرىدىن ئىبراھىمنىڭ دىنى توغرىلىق مەلۇمات توپلىدى. بىر كۈنى، ئۇ بىر خرىستىئان مۇرتى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئۇ (مۇرت) زەيدكە ئۆزى تەرك ئەتكەن يۇرتتا ئوتتۇرىغا چىقىدىغان ۋە ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ دىنىنى قايتا يايىدىغان بىر پەيغەمبەرنىڭ كېلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى. بۇنى ئاڭلىغان زەيد مەككەگە قايتىش ئۈچۈن يولغا چىقتى. ئەمما سۈرىيەنىڭ جەنۇبىي چېگرىسىدىكى لەھم دېگەن يەردە باشقىلارنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچراپ ئۆلۈپ كەتتى. ۋەرقە ئۇنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلاپ بەكمۇ قايغۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇنى باشقىلارغا ماختاپ بەردى ۋە: «ئۇ قىيامەت كۈنى ناھايىتى كۆپ كىشىنىڭ ئېسىل پەزىلىتىنى ئۆزىگە جەملىگەن ھالدا تىرىلىدۇ» دېگەندى.

زەيدنىڭ ئۆلۈمىدىن بىر نەچچە يىل ئۆتتى، خەتتابمۇ ئۆلۈپ كەتكەندى. خەتتابنىڭ ئوغلى ئۆمەر سىڭلىسى فاتىمەگە ئۆيلەنگەن سەئىد (زەيدنىڭ ئوغلى) بىلەن ئەپ ئۆتەتتى. ئەمما ئىسلامنىڭ كېلىشى بىلەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى دوستلۇق بۇزۇلدى. چۈنكى سەئىد ئەڭ دەسلەپ ئىمان ئېيتقانلارنىڭ بىرى بولۇپ، ئايالى فاتىمەمۇ ئۇنىڭ ۋەسىلىسى بىلەن مۇسۇلمان بولغانىدى. ئەمما ئۆمەر (ئۆمەرنىڭ ئانىسى ئەبۇجەھلىنىڭ سىڭلىسى) يېڭى دىنغا قارشى ئىدى. سەئىد ۋە فاتىمە ئۆمەرنىڭ ناھايىتى قاتتىق قول ئىكەنلىكىنى بىلگەچكە، ئۆزلىرىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئۇنىڭغا بىلدۈرمەسلىككە قارار قىلدى. ئۆمەرنىڭ ئايالى زەينەپ جۇمھۇر قەبىلىسىدىن مەئزۇننىڭ ئوغلى ئوسماننىڭ سىڭلىسى بولۇپ، ئوسمان بۇرۇندىن تارتىپ زاھىدلىقتا ياشايتتى ۋە ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە ئىشىنىتتى. ئىسلام دىنى كەلگەندىن كېيىن، ئۇ ۋە ئىككى قېرىندىشى دەرھال ئىمان ئېيتتى. ئۇندىن باشقا زەينەپنىڭ ئۈچ جىيەنىمۇ مۇسۇلمان بولغانىدى (زەينەپنىڭ ئۇ چاغدا مۇسۇلمان بولغان ياكى بولمىغانلىقى ھەققىدە مەلۇمات يوق، چۈنكى ئۇ مۇسۇلمان بولغان تەقدىردىمۇ، ئۆمەردىن مەخپىي تۇتۇشقا مەجبۇر ئىدى). ئاكىسى ئوسمان ئۆمەردەك قاتتىق قول بولمىسىمۇ، باشقىلار بىلەن ئاسانلىقچە چىقىشالمايدىغان مەجەزى بار ئىدى.

زەينەپ ۋە قېرىنداشلىرى ئۆز قەبىلىلىرىنىڭ رەئىسى ۋە ئىسلامنىڭ ئەڭ ئەشەددىي دۈشمىنى بولغان ئۆمەيە ئىبنى ھەلەبىنىڭ جىيەنلىرى ئىدى. بىر كۈنى، ئۆمەيەنىڭ قېرىندىشى ئۆبەي بىر پارچە چىرىگەن سۆڭەكنى ئېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)! سەن ئاللاھنىڭ بۇ سۆڭەكنى قايتا تىرىلدۈرىدىغانلىقىنى ئېيتىۋاتامسەن؟» دەپ مازاق قىلدى ۋە قولى بىلەن سۆڭەكنى ئېزىپ، ئۇنىڭنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزىگە قارىتىپ چاچتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇنداق، مەن شۇنداق دېدىم. ئاللاھ ئۇنى تىرىلدۈرىدۇ ۋە سېنىمۇ مانا

مۇشۇ ھالىتىگە قايتا تىرىلدۈرىدۇ، ئاندىن سېنى جەھەننەمگە ئاتىدۇ» دېدى. تۆۋەندىكى ئايەت ئۆبەيگە جاۋابەن نازىل بولغانىدى:

﴿ئۇ بىزگە (ئىنساننىڭ قايتا تىرىلىشىنى يىراق ساناپ، چىرىگەن سۆڭەكلەرنى) مىسال قىلىپ كۆرسەتتى. ئۆزىنىڭ يارىتىلغانلىقىنى بولسا ئۇنتۇدى، ئۇ: «چىرىپ كەتكەن سۆڭەكنى كىم تىرىلدۈرەلەيدۇ؟» دېدى. ئېيتقىنى، «ئۇنى ئەڭ دەسلەپتە ياراتقان زات تىرىلدۈرىدۇ، ئۇ ھەر بىر مەخلۇقنى بىلگۈچىدۇر.﴾

قىيامەت

(25)

جىبرىئىلنىڭ پات - پات زېمىنغا چۈشۈشى، ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئىكەنلىكىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. چۈنكى پەيغەمبەر بولۇش ئۈچۈن ۋەھىي ئەۋەتىلگەن ئىنسانلارنىڭ ئارىسىدا ياشىشى كېرەك ئىدى. ئاللاھ تائالا قۇرئاندا مۇنداق دەيدۇ:

﴿بىزگە مۇلاقات بولۇشنى ئۈمىد قىلمايدىغانلار (يەنى مۇشرىكلەر): «نېمىشقا بىزگە پەرىشتىلەر چۈشۈرۈلمەيدۇ، ياكى (بىز نېمىشقا) پەرۋەردىگارمىزنى كۆرمەيمىز؟» دېيىشتى. شۇبھىسىزكى، ئۇلار ئۆزلىرىنى چوڭ تۇتتى ۋە تولىمۇ ھەددىدىن ئاشتى. ئۇلار (يەنى مۇشرىكلەر) (ئۆزلىرىنىڭ جېنىنى ئېلىش ئۈچۈن چۈشكەن) پەرىشتىلەرنى كۆرگەن كۈنى گۇناھكارلارغا خۇش خەۋەر بولمايدۇ. پەرىشتىلەر ئۇلارغا: «(سىلەرگە جەننەت) ھارامدۇر» دەيدۇ.﴾

بۇ ھارام (چەكلىمە) - ئۇلارنىڭ دۇنيا بىلەن ئاخىرەت ئارىسىغا پەردە تارتىلىشى ئۈچۈن (تەكەببۇرلۇق) يالۋۇرۇشلىرىغا قارشى بېرىلگەن جاۋابتۇر. يەر بىلەن كۆك بىرلىشىپ، زامان ۋە ماكاننىڭ مەنىسى قالمىغان ۋاقىتتا قىيامەت قوپىدۇ. «شۇ كۈندە ئىنسانلار تارىلىپ كەتكەن پەرۋاندىدەك بولۇپ كېتىدۇ. تاغلار ئېتىلغان يۇڭدەك بولۇپ كېتىدۇ.﴾

﴿باللارنىڭ بېشىنى ئاقارتىۋېتىدىغان كۈندىن قانداق ساقلىنىسىلەر؟﴾ بۇ كۈن قۇرئاننىڭ كۆپ يېرىدە تەكرارلىنىدۇ. بۇ - ۋاقىت مەسىلىسى بولۇپ، يېقىندا ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. ﴿قىيامەت ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ (ئەھلىگە) ئېغىر كېلىدۇ.﴾ قىيامەتنىڭ قاچان كېلىدىغانلىقىنى ئاللاھتىن باشقا ھېچكىم بىلمەيدۇ. ئەمما ئىنسانلار ﴿... ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدىكى بىر كۈن سىلەر سانايدىغان مىڭ يىلچىلىكتۇر.﴾ دېگەن ئايەتنى قىيامەتنىڭ يېقىندا كېلىدىغانلىقىغا دەلىل قىلىدۇ. ۋەھىي كەلگەن كۈندىن ئېتىبارەن قىيامەت كۈنى كۈتۈلمەكتە.

ياسىن سۈرىسى، 78 - ۋە 79 - ئايەتلەر.
فۇرقان سۈرىسى، 21 - ۋە 22 - ئايەتلەر.
قارىئە سۈرىسى، 4 - ۋە 5 - ئايەتلەر.

مۇزەھىب سۈرىسى، 17 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
ئەئراڧ سۈرىسى، 187 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
ھەج سۈرىسى، 47 - ئايەت.

ئاللاھ تائالا جىبرىئىل (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ھىرا غارىدىكى ۋاقتتا) كەلگەن تۇنجى كېچە (قەدر كېچىسى) ھەققىدە قۇرئاندا مۇنداق دەيدۇ: ﴿قەدر كېچىسى (شەرەپ ۋە پەزىلەتتە) مىڭ ئايدىن ئارتۇقتۇر. پەرىشتىلەر ۋە جىبرىئىل شۇ كېچە پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرى بىلەن (زېمىنغا ئاللاھ تەقدىر قىلغان) بارلىق ئىش ئۈچۈن چۈشۈدۇ.﴾

قىيامەتنى كۈتۈش - ھۆكۈمنى كۈتۈش دېمەكتۇر. قۇرئان توغرا بىلەن خاتانى ئايرىيدىغان پىرىنسىپ ۋە ھۆكۈم قىلغۇچىدۇر. بۇ ئالاھىدىلىك بارلىق ساماۋىي (ۋەھىيى يولى بىلەن ئاسماندىن چۈشۈرۈلگەن) كىتابلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. چۈنكى ۋەھىي ئەزەلىي ۋە ئەبەدىي بولغان زاتنىڭ پانى ۋە ئۆتكۈنچى نەرسىلەردە ئىپادىلىنىشى بولۇپ، بۇ ئىلاھىي مەۋجۇدىيەت ئاخىرقى ھۆكۈمنى چىقارغۇچىدۇر. ياخشىلىق ۋە يامانلىقنىڭ مەخپىيىتى ئاشكارىلاندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەۋجۇدىيەتنى ياخشىنىڭ ياماندىن ئايرىلىپ چىقىشى دېيىشكە بولىدۇ. چۈنكى ئۇ ئىنسانلارنى ياخشىلىققا دەۋەت قىلىش جەريانىدا ئۆزىگە قارشى چىققانلارنىڭ ئازغۇنلۇقىنى ئىسپاتلاش بىلەن بىرگە، ئۆزىگە بەيئەت قىلغانلارنى ياخشىلىقنىڭ ئەڭ كاتتا مەرتىۋىسىگە ئېرىشتۈرىدۇ.

ۋەھىينىڭ ياخشىلارنى تېخىمۇ ياخشى بولۇشقا (ياخشىلىقنىڭ كاتتا مەرتىۋىسىگە ئېرىشىشكە) دەۋەت قىلىدىغانلىقى ھەممىگە ئايان. ئەمما ۋەھىي كېلىشتىن بۇرۇن باشقىلار تەرىپىدىن "ياخشى" دەپ قارىلىپ كېلىۋاتقان كىشىلەرنىڭ بىردىنلا "ئەسكى ۋە دۈشمەن" ئاتىلىپ قېلىشى مۇسۇلمانلارنى ھەيران قالدۇرۇش بىلەن بىرگە، روھىي بېسىمغۇمۇ دۇچار قىلغانىدى. قۇرئاندا ئىمان ئېيتقانلارنىڭ بۇنى قوبۇل قىلىشى كېرەكلىكى بايان قىلىندۇ. چۈنكى ۋەھىيگە قارشى چىققان كىشى بىلەن "دوست" بولۇش قەتئىي مەنئىي قىلىندۇ. بۇ ھەقتە كۆپلىگەن ئايەت نازىل بولدى.

﴿ئۇلارنى ئىبەرەت ئالسۇن دەپ (ۋەز - نەسەپتەن) قۇرئاندا تۈرلۈك شەكىلدە بايان قىلدۇق، (بۇنىڭ بىلەن) ئۇلار (ھەقىقەتتىن) تېخىمۇ يىراقلاشماقتا.﴾

﴿بىز ئۇلارنى (يەنى مۇشرىكلەرنى) قورقۇتتىمىز، ئەمما قورقۇتۇشۇمىز ئۇلارنىڭ يولسىزلىقىنى تېخىمۇ كۈچەيتىدۇ.﴾

بۇندىن بۇرۇن ھېچكىم ئەبۇلھەبەننىڭ ئەسلى تەبىئىتىنى بىلمەيتتى. ئابدۇررەھمان ئىبنى ئەۋىننىڭ جۇمھۇرنىڭ سابىق رەئىسى ۋە ئىسلام دۈشمىنى ئۆمەييە ئىبنى ھەلەب بىلەن كونا دوستلۇقىمۇ بۇنىڭ يەنە بىر مىسالىدۇر. قۇرئاندا نۇھقا ئەۋەتىلگەن ۋەھىينىڭ ئۇلارنى (يەنى نۇھ بىلەن قەۋمىنى) بىر - بىرىدىن ئايرىۋەتكەنلىكى ۋە ئۇلارنىڭ (يەنى قەۋمىنىڭ) تېخىمۇ ئازغۇنلىشىپ كېتىشىگە سەۋەبچى بولغانلىقى ئۈچۈن نۇھنىڭ ئۆز قەۋمى ئۈستىدىن ئاللاھقا شىكايەت قىلغانلىقى (يۇقىرىقى ئايەتنىڭ مىسالى سۈپىتىدە) رىۋايەت قىلىنغان.

قەدر سۈرىسى، 3 - ۋە 4 - ئايەتلەر.
ئىسرا سۈرىسى، 41 - ئايەت.
ئىسرا سۈرىسى، 60 - ئايەت.

تۇپ سۇئال

(26)

قۇرەيشلەر ھەر قېتىملىق مەجلىستە ئۆزلىرى ئۈچۈن مۇھىم دەپ قارالغان مەسىلىلەر ھەققىدە مەسلىھەتلىشەتتى. بۇ قېتىملىق مەجلىستە يەسرىبتكى يەھۇدىي ئالىملىرىدىن مەسلىھەت سوراش ئۈچۈن ھەيئەت ئەۋەتىش قارارىغا كەلدى. ئەۋەتىلگەن ئىككى ئەلچىگە: «ئۇلارغا مۇھەممەد توغرىلىق سۆزلەپ بېرىڭلار، ئۇنى تەرىپلەڭلار ۋە قىلغان سۆزلىرىنى يەتكۈزۈڭلار. چۈنكى يەھۇدىيلار تۇنجى مۇقەددەس كىتاب (تەۋرات) قا ئىشەنگەچكە، پەيغەمبەر ھەققىدە چوقۇم مەلۇماتلىرى بار. ئەمما بىزنىڭ بۇ ھەقتە ھېچقانداق مەلۇماتىمىز يوق» دېيىشتى. يەھۇدىي ئالىملىرى ئەلچىلەرگە: «ئۇنىڭدىن تۆۋەندىكىدەك ئۈچ سۇئال سورىڭلار. ئەگەر بۇ سۇئاللارغا جاۋاب بېرەلسە، ئۇ ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىدۇر. ئەگەر جاۋاب بېرەلمىسە، ئۇ يالغانچىدۇر. ئۇنىڭدىن بۇرۇنقى زاماندا ئۆز يۇرتلىرىنى تەرك ئېتىپ، غارغا كىرىپ كەتكەن ياشلارنى، ئۇلارنىڭ بېشىغا كەلگەن كۈنلەرنى ۋە غەلىتە سەرگۈزەشتىلىرىنى، ئاندىن يەر يۈزىنىڭ ئۇ چېتىگە، شەرق ۋە غەربىگە يېتىپ بارغان كىشىنىڭ كىملىكىنى ۋە ئاخىرىدا روھنىڭ ماھىيىتىنى سورىڭلار. ئەگەر بۇنىڭغا جاۋاب بېرەلسە، ئۇنىڭغا بويسۇنۇڭلار، چۈنكى ئۇ پەيغەمبەردۇر» دەپ جاۋاب بەردى.

قۇرەيشلەر ئەلچىلەر ئېلىپ كەلگەن خەۋەرگە ئاساسەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى چاقىرتتى ۋە ئۇنىڭدىن يۇقىرىقى سۇئاللارنى سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەلەرگە ئەتە جاۋاب بېرىمەن» دېدى ۋە «ئىنشائاللاھ (يەنى خۇدا خالىسا)» دېيىشنى ئۈنۈتتى. ئەتسى قۇرەيشلەر سۇئاللارنىڭ جاۋابىنى ئالالمىدى. شۇ كۈندىن ئېتىبارەن تا ئون بەش كۈنگىچە ھېچقانداق ۋەھىي كەلمىدى، جىبرىئىلمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يولۇقمىدى. مۇشرىكلەر مۇسۇلمانلارنى مەسخىرە قىلىشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بولسا، قىلغان سۆزلىرىگە ۋە ئۆزى كۈتكەن ياردەمگە ئېرىشەلمىگەنلىكىگە بەكمۇ قايغۇراتتى. ئون بەش كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، جىبرىئىل كېلىپ ھەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تەسەللىي بەردى ھەم ئۇ سۇئاللارنىڭ جاۋابىنى يەتكۈزدى. بۇ ئۇزۇن كۈتۈشنىڭ سەۋەبى تۆۋەندىكى ئايەتتە مۇنداق بايان قىلىنغانىدى:

﴿سەن بىرەر ئىش قىلماقچى بولساڭ، «ئەتە ئۇ ئىشنى چوقۇم قىلىمەن» دېمەي، «خۇدا خالىسا» دېگەن سۆزنى قوشۇپ دېگىن.﴾

ۋەھىينىڭ كېچىكىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ۋە مۇئمىنلەرنى باشتا شۇنچە قايغۇغا سالغان بولسىمۇ، نەتىجىدە ئۇلارنى تېخىمۇ كۈچلەندۈردى. چۈنكى مۇشرىكلار بۇ كۈتۈشنى مەلۇم بىر سەۋەبكە باغلاشنى قوبۇل قىلمىغان بىلەن، كۆڭلىدە شۈبھە بولغان بەزى قۇرەيشلەر ئۈچۈن، بۇ، ۋەھىينىڭ پەيغەمبەرنىڭ ئويدۇرمىسى ئەمەس، بەلكى ئاللاھنىڭ سۆزلىرى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بېرىدىغان دەلىل ئىدى. ئەگەر مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) بۇرۇنقى ۋەھىيلەرنى ئۆزى

توقۇپ چىققان بولسا، بۇ قېتىم شۇنچە كېچىكىپ، مۇشرىكلارنىڭ مەسخىرىسىگە قېلىش ۋە ئۇنچىۋالا قايغۇرۇپ يۈرۈشنىڭ نېمە پايدىسى بولسۇن؟!

مۇسۇلمانلار ھەر دائىم ۋەھىدىن مەنئىي كۈچ ئالاتتى. قۇرەيشلەر بۇرۇنقى زاماندا ئۆز يۇرتىنى تەرك ئەتكەن ياشلار ھەققىدىكى سوئالنى سورىغان ۋاقىتتا (ئۇلار ھەققىدىكى قىسسىنى ئۇ ۋاقىتقىچە ھېچكىم ئاڭلاپ باقمىغانىدى)، بۇ قىسسىنىڭ شۇ زاماننىڭ ئەھۋالىغا مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى ۋە قىسسىدە ئىمان ئېيتقانلار بىلەن ئېيتىمىغانلارنىڭ پەرقى بايان قىلىنغانلىقىنى بىلمەيتتى. ئەفەستە ئۇخلاپ قالغان ياش يىگىتلەرنىڭ قىسسىسى مۇنداق ئىدى: مىلادى 3 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرى، خەلقى بۇتپەرەسلىككە بېرىلىپ كەتكەن بىر گۇرۇھ ياشلار ئۆزلىرىنىڭ ئاللاھقا بولغان ئېتىقادىدا چىڭ تۇرغانلىقى ئۈچۈن خەلقى تەرىپىدىن جازالاندى. ياشلار ئۆزلىرىنىڭ زۇلۇمىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن قېچىپ بىر غارغا يوشۇرۇنۇۋالدى ۋە ئۇ يەردە 300 يىلدىن ئارتۇق ئۇخلاپ قالدى.

ئۇلار ھەققىدىكى قىسسىە قۇرئاندا (كەھف سۈرىسى، 9 - دىن 25 - ئايەتكىچە) يەھۇدىيلارنىڭ بىلىدىغىنىدىنمۇ تەپسىلىي ۋە تولۇق بايان قىلىنغان. مەسىلەن، ئۇلار ئۇيغانغاندىن كېيىن، ئۆزلىرىنىڭ نەچچە يۈز يىل ئۇخلىغانلىقىنى قانداق بىلگەنلىكى ۋە ئىتلىرىنىڭ ئالدى پۈتلىرىنى غارنىڭ ئاغزىغا قارىتىپ ياتقانلىقى قاتارلىقلار...

ئىككىنچى سوئالغا كەلسەك، ئۇ بۈيۈك سەيباھ زۇلقەرنەين ئىدى. ۋەھىدە ئۇنىڭ شەرققە ۋە غەربكە قىلغان سەپەرلىرى تولۇق بايان قىلىنغاندىن سىرت، ئۈچىنچى سەپىرىمۇ (بۇ سەپەر سوئالنىڭ ئىچىدە يوق) تەپسىلىي بايان قىلىنغانىدى. زۇلقەرنەينگە ئىككى تاغنىڭ ئارىسىدا ياشايدىغان بىر خەلق ئۇچراپ قالدۇ. ئۇ خەلق زۇلقەرنەيننىڭ ئۆزلىرىگە يەجۇجى - مەجۇجىدىن ۋە جىنلاردىن قوغدايدىغان بىر تام ياساپ بېرىشى ئۈچۈن يالۋۇرسۇ. ئاللاھ ئۇنىڭغا جىن - شەيتانلارنى بىر يەرگە يىغىش قۇدرىتى بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېيتىشىچە، بۇ جىن - شەيتانلار قىيامەت كۈنىدىن بۇرۇن ئۇ يەردىن چىقىپ، يەر يۈزىدە پىتنە - پاسات تېرىدۇ. مانا بۇ، قىيامەتنىڭ يېقىنلاشقانلىقىنىڭ ئالامەتلىرىدىن بىرىدۇر.

ئۈچىنچى سوئالغا بېرىلگەن جاۋابتا، ئىنسان ئەقلىنىڭ روھنى تولۇق چۈشىنىشكە يەتمەيدىغانلىقى بايان قىلىنغان: «ئۇلار سەندىن روھنىڭ ماھىيىتى ھەققىدە سورىشىدۇ. «روھنىڭ ماھىيىتىنى پەرۋەردىگارم بىلىدۇ» دېگەن، سىلەرگە پەقەت ئازغىنە ئىلىم بېرىلگەن.»

يەھۇدىيلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جاۋابلىرىنى ئاڭلاپ ھەيران قېلىشتى ۋە ئاخىرقى جۈملىدىكى: «سىلەرگە پەقەت ئازغىنە ئىلىم بېرىلگەن» دېگەن ئىبارىنىڭ يەھۇدىيلارغا ياكى ئەرەبلەرگە قارىتىلغانلىقىنى سوراشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەر ئىككىسىگە قارىتىلغان» دەپ جاۋاب بېرىۋىدى، يەھۇدىيلار دەرھال قارشى چىقتى ۋە ئۆزلىرىنىڭ ھەممە نەرسىنى بىلىدىغانلىقىنى ئېيتىشتى. چۈنكى ئۇلار (قۇرئاندا تەسۋىرلەنگەندەك) ھەممە نەرسە ئايرىم - ئايرىم

ئەفەس - ھازىرقى تۈركىيەنىڭ ئىزمىر ۋىلايىتىدىكى بىر يەرنىڭ نامى بولۇپ، تۈركلەر ئاناتولىيەگە كۆچۈپ كېلىشتىن بۇرۇن يۇنانلار بۇ يەردە شەھەر قۇرۇپ مەدىنىيەتلىك تۇرمۇش كەچۈرگەن. ھازىر ئۇ شەھەرلەرنىڭ خارابىلىرىلا قېلىپ قالدى. بۇ يەر ھازىر تۈركىيەنىڭ ساياھەت مەركەزلىرىدىن بىرى.
ئىسرا سۈرىسى، 85 - ئايەت.

بايان قىلىنغان كىتاب - تەۋراتنى ئوقۇيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا مۇنداق دېدى: «سىلەرنىڭ بىلىدىغانلىرىڭلار ئاللاھنىڭ ئىلمى ئالدىدا بەكمۇ ئازدۇر. شۇنداقتمۇ، سىلەر بىلگىنىڭلارنى تولۇق ئىشلىتەلسەڭلار، سىلەرگە شۇمۇ يېتىپ ئاشىدۇ». بۇ ئىشتىن كېيىن، ئاللاھنىڭ ئىلمىگە مۇناسىۋەتلىك ئايەتلەر نازىل بولۇشقا باشلىدى:

﴿ئەگەر يەر يۈزىدىكى دەرەخلەرنىڭ ھەممىسى قەلەم بولغان، دېڭىز (سىيا) بولغان، ئۇنىڭغا يەنە يەتتە دېڭىز (نىڭ سىياسى) قوشۇلغان تەقدىردىمۇ ئاللاھنىڭ سۆزلىرىنى (يېزىپ) تۈگەتكىلى بولمايدۇ، ئاللاھ ھەقىقەتەن غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر.﴾

قۇرەيش چوڭلىرى يەھۇدىي ئالىملىرىنىڭ تەۋسىيەلىرىگە قۇلاق سالمىدى. يەھۇدىيلارمۇ بۇرۇنقى نىيەتلىرىدىن ۋاز كېچىپ (گەرچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەممە سوناللىرىغا جاۋاب بەرگەن بولسىمۇ)، ئۇنى قوبۇل قىلمىدى. لېكىن بۇ جاۋابىلار باشقىلارنىڭ مۇسۇلمان بولۇشىغا سەۋەبچى بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قوللىغۇچىلىرى كۆپەيگەنسېرى دۈشمەنلىرى ئۆزلىرىنىڭ بەكمۇ خەتەرلىك ئەھۋالغا چۈشۈپ قېلىۋاتقانلىقىنى تېخىمۇ ئېنىق ھېس قىلىشتى ۋە زەئىپ مۇسۇلمانلارغا بولغان زۇلۇملىرىنى تېخىمۇ ئاشۇردى. ھەر بىر قەبىلە ئۆز ئىچىدىن چىققان مۇسۇلمانلار بىلەن ھەپلىشەتتى. يەنى ئۇلارنى قاماققا ئالاتتى، ئۇرۇپ - دۈمبىلايتتى ۋە ئاچ - ئۇسسۇز قوياتتى. دىنلىرىدىن قايتۇرۇش ئۈچۈن مەككە ھاۋاسىنىڭ ئەڭ ئىسسىق ۋاقتلىرىدا ئۇلارنى كۆچمە چىقىرىپ، ئاپتاپتا تۇرۇشقا زورلايتتى.

جەمۇھ رەئىسى ئۆمەييەنىڭ بلال ئىسىملىك قۇلى بار ئىدى. ئۆمەييە بلالنى كۈن تەپتى تازا قىزغان ۋاقىتتا ئۇچۇقچىلىق بىر يەرگە ئېلىپ چىقتى، ئۇنى يەرگە ياتقۇزۇپ، ئۈستىگە يوغان بىر پارچە تاشنى باستى ۋە دىندىن قايتقۇچە ياكى شۇ يەردە ئۆلگىچە تاشلاپ قويىدىغانلىقىغا قەسەم ئىچتى. ئاندىن ئۇنى لات ۋە ئۇززاغا چوقۇنۇشقا زورلىدى. لېكىن بلال «بىر، بىر» دېگەن سۆزنى تەكرارلاپلا تۇردى. دەل شۇ چاغدا، ياشىنىپ قالغان ۋە رەقە شۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ بلالنىڭ زۇلۇم تارتىۋاتقانلىقىنى ۋە «بىر، بىر» دەۋاتقانلىقىنى ئۇقۇپ: «ئۇ ئەلۋەتتە بىردۇر، ئەي بلال!» دېگەندىن كېيىن، ئۆمەييەگە: «ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، ئەگەر ئۇنى مۇشۇ پېتى ئۆلتۈرۈۋېتىدىغان بولساڭ، ئۇنىڭ مازىرىغا گۈمبەز قاتۇرىمەن» دېدى.

ھەر بىر قۇرەيشنىڭ ئۆز قەبىلىسى ئىچىدە ياشاش مەجبۇرىيىتى يوق ئىدى. ئەبۇبەكرىمۇ جۇمھۇرنىڭ ئارىسىدا ياشايتتى، شۇڭا جۇمھۇر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ھەر دائىم دېگۈدەك كۆرۈپ تۇراتتى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر كۈنى چۈشتىن كېيىن ئەبۇبەكرىنى يوقلاپ كېلەتتى. شۇ سەۋەبتىن كىشىلەر: «ۋەھىينىڭ بىر قىسمى ئەبۇبەكرىنىڭ يۈزىگە يېزىلغان» دېيىشەتتى. دەرۋەقە، ئەبۇبەكرىنىڭ يۈزى كىتابقا ئوخشايتتى. بۇرۇنلاردا، قەبىلە كىشىلىرى ئۇنى مەككە كوچىلىرىدا كۆرسە، ئىچ - ئىچىدىن سۆيۈنۈپ، ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلدۈرۈشەتتى. ئىسلام كەلگەندىن كېيىن، قۇرەيش چوڭلىرى ئۇنى كۆرسەلا مەڭدەپ قالىدىغان بولۇپ قېلىشتى. بلال ئۇنىڭ ۋەسىلىسى بىلەن مۇسۇلمان بولغانىدى. ئەبۇبەكرى بلالغا زۇلۇم قىلىنغانلىقىنى ئاڭلاپ

ئۈمەييەگە: «ئۇنىڭغا زۇلۇم قىلغانلىقىڭ ئۈچۈن ئاللاھتىن قورقماسەن؟» دېدى. «ئۇنىڭ شۇ ھالغا كېلىپ قېلىشىغا سەن سەۋەبچى بولدۇڭ، شۇڭا ئۇنى سەن قۇتۇلدۇرۇۋالغىن!» دەپ جاۋاب بەردى ئۈمەييە. «ئەلۋەتتە قۇتۇلدۇرۇمەن! مېنىڭ ئۇنىڭدىنمۇ تەمبەل ھەم كۈچلۈك بىر زەڭگى قۇلۇم بار. ئۇمۇ سېنىڭ دىنىڭغا ئېتىقاد قىلىدۇ. بىلال ئىككىسىنى تېگىشەيلى» دېدى. ئۈمەييە ئۇنىڭ سۆزىگە قوشۇلدى. ئەبۇبەكرى بىلالنى ئازاد قىلىۋەتتى.

ئۇندىن بۇرۇن، ئەبۇبەكرى ئالتە كىشىنى ئازاد قىلغانىدى. تۇنجى ئازاد قىلىنغان كىشى ئەڭ دەسلەپ مۇسۇلمان بولغانلاردىن ئەمىر ئىبنى فۇھەيرە ئىدى. فۇھەيرە چوپان بولۇپ، ئازادلىققا ئېرىشكەندىن كېيىن ئەبۇبەكرىنىڭ قولىغا چوپانلىق قىلدى. ئەبۇبەكرى ئازاد قىلغانلاردىن يەنە بىرى ئۈمەرنىڭ چۆرىسى ئىدى. بۇ چۆرە مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىن، ئۈمەر ئۇنى دىندىن ياندۇرۇش ئۈچۈن داۋاملىق ئۇراتتى. بىر كۈنى، ئۈمەر ئۇنى يەنە ئۇرۇۋاتقان ۋاقىتتا ئەبۇبەكرى كۆرۈپ قالدى ۋە چۆرىنى سېتىۋېلىپ ئازاد قىلىۋەتتى.

مۇسۇلمانلارغا ئەڭ ئەشەددى زۇلۇم قىلغىنى ئەبۇجەھىل ئىدى. ئەگەر يېڭى مۇسۇلمان بولغان بىرىنىڭ ئائىلىسى كۈچلۈك بولۇپ قالسا، ئەبۇجەھىل ئۇنىڭغا زۇلۇم قىلالمايتتى، ئەمما ھاقارەتلەيتتى، مەسخىرە قىلاتتى. ئەگەر مۇسۇلمان بولغان كىشى تىجارەتچى بولۇپ قالسا، ئۇنىڭغا: «كارۋىنىڭنى توسۇپ، ماللىرىڭنى تارتىۋالما» دەپ تەھدىت سالاتتى. ئەگەر ئۆز قەبىلىسىدىن، ئاجىز بىرى مۇسۇلمان بولۇپ قالسا، ئۇنىڭغا قولىدىن كەلگەن زۇلۇمنىڭ ھەممىسىنى قىلاتتى ھەم ئىتتىپاقداش قەبىلىلەرگەمۇ ئۆز ئىچىدىكى ئاجىز مۇسۇلمانلارغا ئۆزىگە ئوخشاش زۇلۇم قىلىشىنى تەرغىب قىلاتتى.

قەبىلىسىدىكى ئاجىز مۇسۇلمانلاردىن ياسىر، سۇمەييە ۋە ئوغۇللىرى ئەمبارمۇ ئەبۇجەھىل سەۋەبىدىن زۇلۇمغا ئۇچرىدى ۋە سۇمەييە ئېغىر قىيىن - قىستاققا چىدىماي ئۆلۈپ كەتتى. شۇنداقتمۇ، ئېرى ۋە ئوغلى دىندىن قايتىمىدى. لېكىن مەھزۇم ۋە باشقا قەبىلىلەردىكى ئاجىز مۇسۇلمانلار زۇلۇمغا چىدىماي دىندىن ياندى ۋە زالىملارنىڭ ھەممە سۆزىگە ماقۇللۇق بىلدۈردى. زالىملار ئۇلارغا: «لات ۋە ئۇزۇمۇ ئاللاھقا ئوخشاش سىلەرنىڭ خۇدايىڭلارمۇ ئەمەسمۇ؟» دېسە، ئۇلار: «ھەئە، شۇنداق!» دەيتتى. يانلىرىدىن بىر قوڭغۇز ئۆتسە: «بۇ سېنىڭ خۇدايىڭ ئەمەسمۇ؟» دەپ سورايتتى، ئۇلار يەنىلا: «ھەئە، شۇنداق!» دەپ جاۋاب بېرىدىغان ھالغا چۈشۈپ قالغانىدى.

ئۇلار بۇ سۆزلەرنى يۈرىكىدىن چىقىرىپ ئەمەس، بەلكى تىلىنىڭ ئۇچىدىلا دەپ قويايتتى. ئەمما ئۇلار شۇندىن باشلاپ ھەقىقىي مۇسۇلمانلىقنى ئوچۇق - ئاشكارە ئىپادە قىلالمايتتى، ھەتتا بەزىلىرى يوشۇرۇنمۇ ئىپادىلەيمەيتتى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ئۇلار ئۆز خەلقىدىن قېچىپ غارلاردا ياشىغان ياشلارنىڭ قىسسىسى ھەققىدىكى ئايەتلەرنى ئۆزلىرىگە ئۆلگە قىلاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى زۇلۇمدىن قۇتۇلۇپ قالغان بولسىمۇ، باشقا مۇسۇلمانلارنىڭ داۋاملىق زۇلۇمغا ئۇچراۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: «ھەبەشىستان (ئېفىئوپىيە) غا كېتىڭلار! ئۇ يەردە ھېچكىمگە ھەقسىزلىق ۋە ئادالەتسىزلىك قىلمايدىغان بىر پادىشاھ بار. شۇڭا ئۇ يەردە دىندار ھايات كەچۈرەلەيسىلەر. ئاللاھ بىزگە بىر قۇتۇلۇش يولى كۆرسەتكىچە شۇ يەردە تۇرۇپ تۇرۇڭلار!» دېدى.

شۇنىڭ بىلەن، بىر تۈركۈم مۇسۇلمان ھەبەشسىتانغا قاراپ يولغا چىقتى. بۇ ئىسلام تارىخىدىكى تۇنجى كۆچۈش (ھىجرەت) ئىدى.

بەبە شىستان (ئېفىئوپىيە)

(27)

ئەلچىلەر ھەبەشىستانغا يېتىپ بېرىپ، ئاۋۋال قوماندانلار بىلەن كۆرۈشتى. قوماندانلارنىڭ ھەممىسى ئۇلارغا يان باسدىغانلىقىغا ۋەدە قىلىشتى. ئاندىن ئەلچىلەر نەجاشىنىڭ ئالدىغا سوۋغا - سالاملىرىنى كۆتۈرۈشۈپ كىردى. ئۇلارنى ئۆزلىرىگە تاپشۇرۇپ بېرىشىنى تەلەپ قىلغاندىن كېيىن (قوماندانلارغا قىلغان سۆزلىرىنى تەكرارلاپ): «مەملىكىتىمىزنىڭ كاتتىلىرى ھەم ئۇلارنىڭ دادىلىرى، تاغلىرى ۋە ئەقىربالىرى ئۇلارنىڭ قايتىپ كېلىشى ئۈچۈن يالۋۇرۇۋاتىدۇ» دېدى. قوماندانلارمۇ سارايدا ئىدى ۋە ئۇلارمۇ بىردەك ئۆزلىرىگە سىغىنغانلارنىڭ بۇ ئەلچىلەرگە تاپشۇرۇلۇشى كېرەكلىكىنى، چۈنكى ئۇلارغا مۇناسىۋەتلىك ئەڭ توغرا قارارنى ئۆز خەلقى قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىشتى. لېكىن نەجاشى ئۇنداق قىلىشنى خالىمىدى ۋە: «ياق! تەڭرىگە قەسەم قىلمەنكى، مېنىڭ پاناھلىقىمغا سىغىنغان، مەملىكىتىمگە جايلاشقان ۋە مېنى ئۆزلىرىنىڭ پادىشاھى قوبۇل قىلغان كىشىلەرنى مەن ھېچكىمگە تاپشۇرۇپ بەرمەيمەن! ئۇلار بىلەن سۆزلىشىپ، بۇ ئادەملەرنىڭ سۆزلىرىنىڭ راست - يالغانلىقىنى ئېنىقلىماي تۇرۇپ ئۇلارنى قويۇپ بەرمەيمەن. ئەگەر بۇلار راست گەپ قىلغان بولسا، ئۇلارنى تاپشۇرۇپ بېرىمەن، ئۇلارنىڭ ئىشىنى ئۆز خەلقى بىر تەرەپ قىلىدۇ. ئەگەر بۇلار يالغانچى بولسا، مەن ئۇلارنى مېنىڭ پاناھىمدا تۇرۇشىنى خالىغان مۇددەتكىچە قوغدايمەن!» دېدى.

ئاندىن مۇھاجىرلارغا ئادەم ئەۋەتتى ۋە ئۆزىنىڭ پويىلىرىنى سارايفغا يىغدى. ئەمەس ۋە يەنە بىر ئەلچى مۇھاجىرلار بىلەن نەجاشىنىڭ كۆرۈشۈشىگە توسالغۇ بولۇشقا تىرىشتى. چۈنكى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا دىن توغرىلىق سۆھبەت بولۇپ قالسىلا، بۇ ئۆزلىرى ئۈچۈن بەكمۇ پايدىسىز ئىدى. ئەلچىلەر ھەبەشىستانلىقلارنىڭ تىجارىتى ۋە سىياسىي جەھەتتە ئۆزلىرىگە ياخشى مۇئامىلە قىلغانلىقى بىلەن، دىنىي جەھەتتە (بۆتپەرەس بولغانلىقى ئۈچۈن) ئۆزلىرىنى پەس كۆرىدىغانلىقىنى ۋە بۇ جەھەتتە ئارىلىرىدا ناھايىتى چوڭ توسالغۇ بارلىقىنى بىلمەيتتى. ھەبەشىستانلىقلارنىڭ كۆپىنچىسى تەقۋا خرىستىئانلار بولۇپ، ھەممىسى پاكلانغاندى ۋە بىر ئاللاھقا ئېتىقاد قىلاتتى. شۇڭا ئۇلار (مۇقەددەس) دىن بىلەن بۆتپەرەسلىك ئارىسىدىكى پەرقنى چۈشىنىپ يەتكەندىن سىرت، ئامرغا ئوخشاش كىشىلەرنىڭ بۆتپەرەسلىكىنىڭ گەندىسىگە يېتىپ قالغانلىقىنىمۇ ئوبدان بىلمەيتتى. شۇڭا مۇھاجىرلار نەجاشىنىڭ سارىيفغا يېتىپ كەلگەندە، سارايفغا يىغىلغانلار ئۇلارنىڭ يۈزلىرىدىكى مۇقەددەس دىننىڭ ھەقىقىي ۋە چەكسىز ئىپادىلىرىنى كۆرۈپ يېتىپ بەكمۇ ھەيران قالدى (بولۇپمۇ، نەجاشى داڭقېتىپ قالدى). ئۇلارنىڭ قۇرەيشلەرگە قارىغاندا ئۆزلىرىگە بەكرەك ئوخشايدىغانلىقىنى كۆرگەن پويىلارمۇ ھەيرانلىقىدىن ئۆز ئارا كۈسۈرلاشتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇلارنىڭ كۆپىنچىسى ياشلار بولۇپ، ھەممىسىنىڭ كۆزلىرىدىن سەبىي نۇرلىرى چاقناپ تۇراتتى.

مۇھاجىرلارنىڭ بەزىلىرىنىڭ ھىجرەت قىلىشى ھاجەتسىز ئىدى. مەسىلەن، ئوسماننىڭ ئائىلىسى ئۇنىڭ بىلەن ھەپلىشىشتىن ۋاز كەچكەنىدى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ھىجرەت قىلىشىغا ۋە رۇقىيەنىمۇ ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ مېڭىشىغا رۇخسەت قىلدى. چۈنكى ئۇلار مۇھاجىرلار ئۈچۈن مەنئىي كۈچ مەنبەسى بولاتتى. مۇھاجىرلارغا مەنئىي كۈچ بېرىدىغانلاردىن يەنە بىرى - جەئفەر بىلەن ئايالى ئەسما ئىدى. گەرچە ئەبۇتالىب ئوغلى ۋە كېلىنىنى قۇرەيشلەرنىڭ زۇلۇمدىن قوغداپ قالالمىسىمۇ، ئەمما مۇھاجىرلارنىڭ ناتىق بىرىگە ئېھتىياجى چۈشىنىنى ھەمدە جەئفەرنىڭمۇ دەل بۇ شەرتكە ئۇيغۇن كېلىدىغانلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ ھەبەشىستانغا يوللىدى. بىر قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «سېنىڭ سىياقنىڭ ۋە مەجەزنىڭ مېنىڭكىگە ئوخشايدۇ» دېگەنىدى. چۈنكى ئۇ باشقىلارنى ئۆزىگە ناھايىتى تېزلا مايىل قىلالايتتى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇھاجىرلارغا جەئفەرنى باش قىلىپ قويغانىدى. ئۇندىن قالسا، ئابدۇددار قەبىلىسىدىن مۇسئەب ئەقىل ۋە ناتىقلىقتا ئىككىنچى ئورۇندا تۇراتتى. ئۇلاردىن باشقا، مەھزۇملۇق شەمماس ئىسىملىك بىر يىگىتمۇ خېلى كۆزگە كۆرۈنۈپ قالغانلاردىن بىرى ئىدى (شەمماسنىڭ ئانىسى ئۆتتەبەنىڭ سىڭلىسىدۇر). «پوپىلارغا خالىسا ياردەم قىلغۇچى» دېگەن مەنىدىكى بۇ ئىسىم ئۇنىڭغا مۇنۇ سەۋەب بىلەن بېرىلگەنىدى: بىر كۈنى، پوپىلارغا خالىسا ياردەم قىلىدىغان بىر خىرىستىئان يىگىت مەككىگە كەلدى. ئۇنىڭ كېلىشكەن بويى مەككىلىكلەرنىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلغانىدى. بۇنى كۆرگەن ئۆتتەبە: «مەن سىلەرگە بۇنىڭدىنمۇ كېلىشكەن بىر شەمماس كۆرسىتىپ قوياي!» دېدى ۋە سىڭلىسىنىڭ ئوغلىنى ئېلىپ كەلدى. شۇ كۈندىن ئېتىبارەن بۇ بالىنىڭ ئىسمى «شەمماس» بولۇپ قالدى.

سەفەبىيەنىڭ ئوغلى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جىيەنلىرىدىن بىر نەچچىسى: مەسىلەن، ئەررۇۋاننىڭ ئوغلى تۆلەيب، ئۆمەييەنىڭ ئىككى ئوغلى ئابدۇللاھ ئىبنى جەھش ۋە (ئۆمەييە قەبىلىسىدىن ئايالى ئۆمۇ ھەببە بىلەن بىللە ماڭغان) ئۆبەيدۇللاھ، بەركەنىڭ ئىككى ئوغلى (ئاياللىرى بىلەن بىللە) ئەبۇسەلەمە ۋە ئەبۇسەبرا قاتارلىقلارمۇ مۇھاجىرلارنىڭ ئارىسىدا ئىدى. تۇنجى قېتىملىق ھىجرەت توغرىسىدىكى رىۋايەتلەر ئۆمۇ سەلەمەدىن نەقىل قىلىنغانىدى.

مۇھاجىرلار يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، نەجاشى ئۇلارغا: «بىزنىڭ ياكى ئەتراپىڭلاردىكىلەرنىڭكىگە ئوخشىمايدىغان ۋە سىلەرنى ئۆز يۇرتۇڭلاردىن ئايرىلىشىڭلارغا سەۋەبچى بولغان دىنىڭلار قانداق دىن؟» دەپ سورىدى. جەئفەر ئۇنىڭ سوئالىغا مۇنداق دەپ جاۋاب بەردى: «ئەي پادىشاھم! ئاللاھ بىزگە ئۆز ئىچىمىزدىن، نەسەبى ئېسىل ۋە ئىشەنچلىك بىر پەيغەمبەر ئەۋەتىشتىن بۇرۇن، بىز جاھالەت پاتىقىغا پاتقان، بۇتلارغا چوقۇنىدىغان، ئاللاھ ئۈچۈن قۇربانلىق قىلىنمىغان ماللارنى يەيدىغان، بىر - بىرىگە يامانلىق قىلىدىغان ۋە ئاجىزلار كۈچلۈكلەرگە بوزەك بولىدىغان خەلق ئىدۇق. پەيغەمبەر كەلگەندىن كېيىن، بىزنى ئاللاھقا دەۋەت قىلدى، ئەجدادلىرىمىزدىن بېرى چوقۇنۇپ كېلىۋاتقان تاشلارنىڭ ئالدىدا سەجدە قىلماسلىقىنى ئۆگەتتى. بىزنى راست سۆزلەشكە، ۋەدىگە ۋاپا قىلىشقا، خىش - ئەقرباللىرىمىزغا ياردەم قىلىشقا ۋە قۇلۇم - قوشنا ھەقىرىگە دىققەت قىلىشقا، يامانلىق قىلماسلىققا ۋە بەھۇدە قان تۈكمەسلىككە بۇيرىدى. بىز بىر ئاللاھقا ئېتىقاد قىلىمىز ۋە ئۇنىڭغا شېرىك كەلتۈرمەيمىز. ئاللاھ چەكلىگەن

ئىشلارنى ھارام، بۇيرىغان ۋە يول قويغان ئىشلارنى ھالال دەپ بىلىمىز. مانا مۇشۇ سەۋەبتىن خەلقىمىز بىزگە قارشى چىقتى ۋە بىزنى دىندىن قايتىپ، بۇتلارغا چوقۇنۇشقا زورلىدى. شۇڭا بىز سېنى باشقىلاردىن ئەۋزەل كۆرۈپ، پاناھلىقىڭغا سىغىندۇق. سېنىڭ بىزگە باشپاناھ بولۇشىڭنى ۋە ئادالەتسىزلىك قىلماسلىقىڭنى ئۈمىد قىلىمىز!»

ساراي تەرجىمانى جەئفەرنىڭ سۆزلىرىنى نەجاشىغا تەرجىمە قىلىپ بەردى. نەجاشى مۇھاجىرلاردىن پەيغەمبەر (ئەلەيھىسسالام) گە كەلگەن ۋەھىدىن ئوقۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. جەئفەر ئۆزلىرى مەككىدىن ئايرىلىشنىڭ ئالدىدا نازىل بولغان «مەريەم سۇرىسى» دىن بىر نەچچە ئايەت ئوقۇدى:

﴿ئۇلارغا﴾ قۇرئاندا مەريەم (قىسسىسى) نى بايان قىلغىن، ئەينى زاماندا ئۇ ئائىلىسىدىن ئايرىلىپ شەرق تەرەپتىكى بىر جايغا باردى. ئۇ پەردە تارتىپ كىشىلەردىن يوشۇرۇندى، ئۇنىڭغا بىزنىڭ روھىمىزنى (يەنى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنى) ئەۋەتتۇق، ئۇ مەريەمگە بېجىرىم ئادەم سۈرىتىدە كۆرۈندى. مەريەم ئېيتتى: «مەن ھەقىقەتەن مەرھەمەتلىك ئاللاھقا سىغىنىپ سېنىڭ چېقىلىشىڭدىن پاناھ تىلەيمەن، ئەگەر سەن تەقۋادار بولساڭ (ماڭا چېقىلمىغىن)». جىبرىئىل ئېيتتى: «مەن ساڭا بىر پاك ئوغۇل بېرىش ئۈچۈن ئەۋەتىلگەن پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئەلچىسىمەن». مەريەم ئېيتتى: «ماڭا كىشى يېقىنلاشمىغان تۇرسا، مەن پاهىشە قىلمىغان تۇرسام، قانداقمۇ مېنىڭ ئوغۇلۇم بولسۇن؟» جىبرىئىل ئېيتتى: «ئەمەلىيەت سەن دېگەندەكتۇر، (لېكىن پەرۋەردىگارىڭ ئېيتتى: ئۇ ماڭا ئاساندۇر. ئۇنى كىشىلەرگە قۇدرىتىمىزنى كۆرسىتىدىغان) دەلىل ۋە بىز تەرەپتىن بولغان مەرھەمەت قىلدۇق، بۇ تەقدىر قىلىنىپ بولغان ئىشتۇر.»

ئايەتلەر ئوقۇلۇۋاتقاندا يىغلىغان نەجاشى ۋە پوپلار، ئايەتلەر تەرجىمە قىلىنغاندىن كېيىن يەنە يىغلاشتى. نەجاشى مۇنداق دېدى: «بۇلار ئىسانىڭ سۆزلىرى بىلەن ئوخشاش چىقتى.» ئاندىن قۇرەيش ئەلچىلەرگە قاراپ: «سىلەر كېتىڭلار! تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، ئۇلارنى سىلەرگە تاپشۇرۇپ بەرمەيمەن، ئۇلارغا خىيانەت قىلىشقا بولمايدۇ» دېدى.

ئامر ئوردىدىن چىقىۋېتىپ يېنىدىكىلەرگە: «ئەتە ئۇلارنىڭ: "ئىسا ئاللاھنىڭ قۇلىدۇر" دەيدىغانلىقىنى نەجاشىغا ئېيتىپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىغا سوغۇقچىلىق سالمەن» دېدى. دەرۋەقە، ئەتىسى ئۇ نەجاشىنىڭ ئالدىغا بېرىپ: «ئەي پادىشاھىم! ئۇلار ئىسا ئىبنى مەريەم ھەققىدە يالغان سۆز توقۇدى. سەن ئۇلارنى چاقىرتىپ، ئىسا ھەققىدە نېمە دەيدىغانلىقىنى سوراپ باققىن!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، نەجاشى مۇئىمىنلەرگە ئادەم ئەۋەتىپ چاقىرتتى ۋە ئۇلارنىڭ ئىسا ھەققىدە نېمە دەيدىغانلىقىنى سورىدى. بۇنى ئاڭلىغان مۇسۇلمانلار دەسلەپ بىر ئاز ئالاقىزادە بولۇشتى. چۈنكى بۇ ھەقتە كۆپ مەلۇماتلىرى يوق ئىدى. ھەممىسى بىر يەرگە يىغىلىپ، بۇ سوئالغا نېمە دەپ جاۋاب بېرىش كېرەكلىكىنى مۇزاكىرە قىلدى. ھالبۇكى، ئۇلار ئاللاھنىڭ ئۆزلىرىگە بىلدۈرگىنىدىن ئارتۇقچە بىر نەرسە دېيەلمەيدىغانلىقىنى بىلەتتى. جەئفەر نەجاشىنىڭ بۇ سوئالغا: «بىز بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىزگە ئۆگەتكىنىدىن باشقىسىنى بىلمەيمىز. يەنى بىز

مەريەم سۇرىسى، 16 - دىن 21 - ئايەتكىچە.

ئىسانىڭ ئاللاھنىڭ قولى، رەسۇلى، روھى ۋە پاك مەرىپەمگە ئىلغا قىلغان كەلىمىسى ئىكەنلىكىنى بىلىمىز» دېدى. نەجاشى يەردىن بىر پارچە تاختاينى قولىغا ئېلىپ تۇرۇپ: «مەرىپەم ئوغلى ئىسا سىلەر ئېيتقاندىن شۇ قەدەر پەرقلىقتۇر. سىلەر خالىغان يېرىڭلاردا تۇرساڭلار بولىدۇ. مېنىڭ مەملىكىتىمدە سىلەرگە ھېچقانداق خېيىم - خەتەر يەتمەيدۇ. ماڭا تاغدەك ئالتۇن بەرسىمۇ، ھېچ بىرىڭلارغا زىيانكەشلىك قىلمايمەن!» دېدى. ئاندىن قۇرەيش ئەلچىلىرىگە قول ئىشارىتى قىلغاندىن كېيىن ۋەزىرىگە: «بۇلار ئېلىپ كەلگەن سوۋغات بۇيۇملىرىنى قايتۇرۇپ بەرگىن! چۈنكى مېنىڭ ئۇلارغا ئېھتىياجىم يوق» دېدى. ئىككى ئەلچى ناھايىتى خورلانغان ھالدا مەككىگە قايتىپ كېتىشتى.

كۆپ ئۆتمەي، نەجاشىنىڭ ھەزرىتى ئىسا ھەققىدە ئېيتقان سۆزلىرى خەلق ئارىسىغا يېيىلىپ كەتتى. خەلق نەجاشىنى: «ئۆز دىنىدىن چىقىپ كەتتى» دەپ ئەيىبلەشتى. شۇنىڭ بىلەن، نەجاشى مۇسۇلمانلارغا لازىم بولۇپ قالسا، ئىشلىتىشى ئۈچۈن قولۇقلار ياساتتى. ئاندىن جەننەتنى چاقىرتىپ كەلدى. نەجاشى بىر پارچە ھايۋان تېرىسىگە (خەت يېزىش ۋە رەسىم سىزىش ئۈچۈن مەخسۇس تەييارلانغان تېرە): «ئۇ ئاللاھتىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلۇقىغا ۋە مۇھەممەدنىڭ ئۇنىڭ بەندىسى ۋە رەسۇلى ئىكەنلىكىگە؛ مەرىپەم ئوغلى ئىسانىڭمۇ ئاللاھنىڭ بەندىسى ۋە رەسۇلى، مەرىپەمگە ئىلغا قىلىنغان كەلىمىسى ۋە روھى ئىكەنلىكىگە شاھادەت كەلتۈردى» دەپ يېزىپ، توننىڭ ئىچىگە تىقتى ۋە خەلقنىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇلارغا: «ئەي ھەبەشلىكلەر! مەن سىلەرنىڭ پادىشاھىڭلار بولۇشقا ئەڭ لايىق كىشى ئەمەسمۇ؟» دەپ سورىدى. خەلق: «ھەئە، شۇنداق!» دېيىشتى. نەجاشى يەنە: «ئۇنداقتا مېنىڭ ھاياتىم توغرىلۇق قانداق پىكىرىڭلار بار؟» دەپ سورىدى. ئۇلار: «ئەڭ گۈزەل ھاياتتۇر» دېيىشتى. نەجاشى: «ئۇنداقتا، سىلەر نېمە سەۋەبتىن شۇنداق ئۆرە - تۆپە بولۇپ كەتتىڭلار؟» دەپ سورىدى. خەلق: «سەن بىزنىڭ دىنىمىزدىن چىقىپ، ئىسانىڭ بىر بەندە ئىكەنلىكى قوبۇل قىلىدىكەن» دېيىشتى. نەجاشى: «ئۇنداقتا، سىلەر ئىساغا قانداق قارايسىلەر؟» دېدى. خەلق: «بىز ئۇنىڭ ئاللاھنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىگە ئىشىنىمىز» دېيىشتى. شۇنىڭ بىلەن، نەجاشى قولىنى كۆكسىگە، يەنى دەل تېرە پارچىسى تىقىلغان يەرگە قويۇپ: «بۇ» نىڭغا ئىشىنىدىغانلىقىغا شاھادەت كەلتۈردى. خەلق «بۇ» كەلىمىسىنى ئۆزلىرى ئېيتقان سۆزلەر دەپ چۈشەنگەچكە، پادىشاھتىن رازى بولۇشۇپ تارقىلىپ كېتىشتى. ئۇلار نەجاشىنىڭ رەھبەرلىكىدىن مەنئۇن ئىدى ۋە ئۇنىڭ پەقەت ئۆزلىرىگە دىن ھەققىدە كاپالەت بېرىشىنىلا تەلەپ قىلغانىدى. نەجاشى جەننەتگە قايتا خەۋەر يوللاپ، ئۇلارنىڭ ماكانلىرىغا قايتسا ۋە بۇرۇنقىدەك خاتىرجەم ياشاۋەرسە بولىدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

تۆمەر

(28)

ئىككى ئەلچى مەككىگە قايتىپ، نەجاشىنىڭ مۇسۇلمانلارنى ئۆز پاناھىغا ئالغانلىقىنى ۋە ئۆزلىرىنىڭ تەلپىنى رەت قىلغانلىقىنى سۆزلەپ بەرگەندىن كېيىن، قۇرەيشلەر تېخىمۇ دەرغەزەپ بولۇپ، ئەبۇجەھلىنىڭ باشچىلىقىدا زەئىپ مۇسۇلمانلارغا بولغان زۇلۇمنى تېخىمۇ ئاشۇرۇشقا قارار قىلىشتى. ئەبۇجەھلىنىڭ جىيەنى ئۆمەر ئۇنىڭ (ئەبۇجەھلىنىڭ) سۆزىدىن چىقمايدىغان، ھەتتا بەزى جەھەتلەردە ئۇنىڭدىنمۇ ئېشىپ چۈشىدىغان بىرى بولۇپ، بىر نەرسىگە قارىغۇلارچە ئىشىنىدىغان، قوپال، نادان ۋە جاھىلىيەت ئېتىقادىدا چىڭ تۇرىدىغان يىگىت ئىدى. ئۇنى نىيىتىدىن ياندۇرۇش ئاسان ئىش ئەمەس ئىدى. بولۇپمۇ، ئۇنىڭ ئەسەبىي مۇئامىلىسى ۋە ئەخلاقى دادىسىدىن ئۇدۇم قالغان بولۇپ، ئۇنىڭ خاراكتېرىغا سىڭىپ كەتكەنىدى. ئۇندىن باشقا، تاغىسى ئەبۇجەھلىدىنمۇ ئىسلامغا دۈشمەنلىك تۇيغۇسىنى سىڭدۈرۈۋالغۇچقا، ئىسلام ئۈچۈن چوڭ بىر توسالغۇ بولۇپ قالغانىدى.

ئۇنىڭ قارىشىچە، بۇ مەسىلىنى ھەل قىلىشنىڭ بىردىنبىر يولى قۇرەيش بىرلىكىنىڭ بۇزۇلۇشىغا سەۋەبچى بولۇۋاتقان ئادەمنى (يەنى رەسۇلۇللاھنى) كۆزدىن يوقىتىش بولۇپ، بۇنىڭدىن باشقا يول يوق ئىدى. چۈنكى ئۇ قۇرەيشنىڭ مۇسۇلمان ۋە كاپىر دەپ ئىككىگە بۆلۈنۈپ كېتىشىگە بەكمۇ ئاچچىقلىناتتى ۋە قايغۇراتتى. ئىككى ئەلچىنىڭ قۇرۇق قول قايتىپ كېلىشى بىلەن تېخىمۇ غەزەپلەنگەن ئۆمەر قۇرەيش چوڭلىرىنىڭ شۇنچە قارشى تۇرۇشىغا قارىماي، دەرھال ئۆيىگە بېرىپ قىلىچىنى قولىغا ئالدى ۋە پەيغەمبەر (ئەلەيھىسسالام) تۇرۇۋاتقان يەرگە قاراپ ماڭدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن غەزەپ نۇرلىرى چاقناپ تۇراتتى. يولدا كېتىۋېتىپ ئۆز قەبىلىسىدىن نۇئەيم ئىبنى ئابدۇللاھ بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. نۇئەيممۇ مۇسۇلمان بولغانىدى، ئەمما ئۆمەر ۋە باشقا تۇغقانلىرىدىن يوشۇرۇپ يۈرەتتى. نۇئەيم ئۆمەرنىڭ يۈزىنىڭ قورقۇنچىلىق تۈسكە كىرگەنلىكىنى كۆرۈپ: «ھەي ئۆمەر! نەگە ماڭدىڭ؟» دەپ سورىدى. ئۆمەر: «مۇھەممەدنى ئىزلەپ ماڭدىم. شۇ قۇرەيشنىڭ بىرلىكىنى بۇزغان، ئۆز دىنىنى تەرك ئەتكەن ۋە خەلقنىڭ ئېتىقادىنى مەسخىرە قىلغان، ئىلاھلىرىغا كۆپۈرلۈك قىلغان ئادەم بارغۇ؟! مەن ئۇنى ئۆز قوللىرىم بىلەن ئۆلتۈرۈمەن!» دەپ جاۋاب بەردى. بۇنى ئاڭلىغان نۇئەيم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىدىن ئەندىشە قىلىپ، ئۆمەرنى توسۇپ قالماقچى بولدى ۋە: «ئى ئۆمەر! سەن ئۆز نەپسىڭگە يېڭىلىپسەن. سەن مۇھەممەدنى ئۆلتۈرۈۋەتسەڭ، بەنى ئابدىمەننەق قەبىلىسى سېنى بوش قويۇپ بېرەمدۇ؟» دېدى. ئەمما ئۆمەر بۇنداق سۆزلەرگە پىسەنت قىلمايتتى. شۇڭا ئۇ ئۆمەرنىڭ دىققىتىنى ۋاقتىنچە باشقا تەرەپكە بۇرۇۋېتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەۋەر بېرىۋېتىش نىيىتىدە: «ئەي ئۆمەر! سەن ئاۋۋال ئۆز ئائىلىڭنى باشقۇرۇۋالساڭ بولمامدۇ؟» دېدى. ئۆمەر بۇ گەپنى ئاڭلاپ:

«مېنىڭ ئائىلەمگە نېمە بوپتۇ؟» دەپ سورىدى. نۇئەيم: «نېمە بولاتتى؟ سىڭلىڭ بىلەن يېزىنەڭ (سىڭلىڭ فاتىمە ۋە يولدىشى سەئىد) ئىككىسىمۇ مۇسۇلمان بولۇپ، مۇھەممەدكە قېتىلىپتۇ. سەن ئاۋۋال بېرىپ ئۇلارنى باشقۇرغىن!» دەپ جاۋاب بەردى.

ئەلۋەتتە، نۇئەيم ئىسلامغا قارشى يامان نىيەت بىلەن ئەمەس، بەلكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى سۇيىقەستتەن قۇتۇلدۇرۇپ قېلىش مەقسىتىدە شۇنداق قىلغانىدى. چۈنكى، ئۇ ئۆزىمۇ مۇسۇلمان ئىدى.

نۇئەيم مۇنداق دەيدۇ: «مەن ئۆمەرنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىرەر يامانلىق قىلىپ قويۇشىدىن قورققاندىم. ئەگەر راستىنلا ئۇنىڭغا يامانلىق قىلماقچى بولسا، سەئىد بىلەن فاتىمەگە قىلسۇنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۇيىقەستتەن قۇتۇلۇپ قالسۇن!»

بۇنى ئاڭلىغان ئۆمەر تاغىسىنىڭ ئوغلى سەئىد ئىبنى زەيد بىلەن سىڭلىسى فاتىمەنىڭ ئۆيىگە قاراپ ماڭدى. ئىسلامنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنى ئىككى، ئۈچ، تۆتتىن قىلىپ مەخپىي ھالدا بىر ئۆيگە يىغىپ، ئۇلارغا ئىسلامنىڭ ئاساسىي قائىدە - پىرىنسىپلىرى ۋە قۇرئان ئوقۇشنى ئۆگەتكۈچىلەرنى ئەۋەتتەتتى. سەئىد ئىبنى زەيد ۋە ئۇنىڭ ئايالى فاتىمەنىڭ ئۆيىمۇ بۇ ئۆيلەردىن بىرى بولۇپ، ئۇلاردىن باشقا، ئۇلارنىڭ يېقىنلىرى نۇئەيم ئىبنى ئابدۇللاھ ئەن نەھاممۇ ئۇلارنىڭ قېشىغا كېلەتتى ۋە ئۇلارغا ھەبىباب ئىبنى ئەل ئەرەت ئىسلامنىڭ پىرىنسىپلىرىنى ۋە قۇرئان ئوقۇشنى ئۆگەتتەتتى.

دەل شۇ چاغدا، ھەبىباب ئىبنى ئەل ئەرەتمۇ ئۇلارنىڭ ئۆيىدە بولۇپ، ئۇنىڭ قولىدا قۇرئان كەرىمنىڭ تاھا سۈرىسىدىن ئايەتلەر يېزىلغان بىر پارچە تېرە بار ئىدى. ھەبىباب بۇ ئايەتلەرنى ئۆمەرنىڭ يېزىسى ۋە سىڭلىسىغا ئۆگەتتى بىلەن مەشغۇل ئىدى. ئىشىك ئالدىدا بىردىنلا ئۆمەرنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان ھەبىباب، دەرھال ئىچكىرىكى ئۆيگە كىرىپ يوشۇرۇندى. فاتىمە ئايەت يېزىلغان تېرىنى تىزىنىڭ ئاستىغا تىقىپ ئۆمەردىن يوشۇرۇشقا تىرىشتى. ئەمما ئۇلار قۇرئان ئوقۇۋاتقان ۋاقىتتا ئىشىك ئالدىغا كېلىپ بولغان ئۆمەر ئۇلارنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالغانىدى. ئۆمەر ئۆيىنىڭ ئىچىگە كىرىپ: «باياتىن كۈسۈلدۈشپ نېمە ئوقۇۋاتاتتىڭلار؟ ئېيتىڭلار!» دەپ تەھدىد سالدى. ئۇلار:

«خاتا ئاڭلاپ قالغان ئوخشايسەن. ھېچكىم بىر نەرسە ئوقۇمىدى» دېيىشتى. ئەمما ئۆمەر:

«ياق! مەن ھەممىنى بىلىدىم. سىلەر مۇھەممەدكە بەيئەت قىلىپ، ئۇنىڭ دىنىغا كىرىپسىلەر» دەپ چىڭ تۇردى ۋە سەئىدنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇنى سىلكىشەشكە باشلىدى. بۇ ئارىدا، ئېرىنى ئاكىسىنىڭ قولىدىن قۇتۇلدۇرماقچى بولغان فاتىمەنىڭ يۈزىنى بىر شاپلاق بىلەن يېرىۋەتتى. ئەھۋال بۇ يەرگە كەلگەندە، يەنە تاقەت قىلىشقا چىدىمىغان سەئىد بىلەن فاتىمە ۋارقىرىغان ھالدا: «شۇنداق! بىز مۇسۇلمان بولدۇق، ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىمان ئېيتتۇق. ئاڭلىدىڭمۇ؟ ئەمدى قولۇڭدىن كەلگىنىنى قىل!» دەپ ئۇنىڭغا قارشى تۇردى. ئۆمەر سىڭلىسىنىڭ يۈزىنىڭ قانغا بويالغىنىنى كۆرۈپ سەل يۇمشىدى ۋە ئۇنىڭ قىلمىشىغا بىردىنلا پۇشايمان قىلدى. ئۇ ئىچ - ئىچىدىن ئۆكۈنگەن ھالدا سىڭلىسىغا قاراپ: «باياتىن ئوقۇغان

نەرسىنى ماڭا بەرگىنە!» دەپ ئۆتۈندى. ئۆمەر ساۋاتلىق ئىدى. ئەمما سىڭلىسى نارازىلىق بىلدۈرۈپ: «ئۇنى يىرتىۋېتىشىڭدىن قورقمەن» دېدى. ئۆمەر بۇتلىرىنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ تۇرۇپ قەسەم قىلغان ھالدا: «قورقما! ساڭا ساق پېتى قايتۇرۇپ بېرىمەن» دەپ ئۇنىڭغا كېپىللىك بەردى. سىڭلىسى ئۇنىڭ ئىسلامنى قوبۇل قىلىپ قېلىشىدىن ئۈمىدلىنىپ مۇنداق دېدى: «ماڭا قارا ئاكا! سەن بۇتلارغا چوقۇنغانلىقىڭ ئۈچۈن ھازىر نجىس، مەينەت ھالەتتە سەن. ھالبۇكى، قۇرئاننى پاك، پاكىز كىشىلەرلا تۇتالايدۇ» دەپ ئۇنى ئاگاھلاندۇردى. شۇنىڭ بىلەن، ئۆمەر يۇيۇندى، سىڭلىسى ئۇنىڭغا ئايەتلەرنى بەردى. ئۆمەر ئايەتلەرنىڭ بىر قىسمىنى ئوقۇپ: «ۋاھ - ۋاھ! نېئىمدىڭگەن گۈزەل، نېئىمدىڭگەن ئۇلۇغ سۆزلەر بۇ!» دەپ ئۆزىنىڭ ھەيرانلىقىنى ئىپادىلەشكە باشلىدى. بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ تۇرغان ھەبىبىنىڭ كۆڭلى خاتىرجەم بولدى ۋە يوشۇرۇنۇۋالغان يېرىدىن چىقىپ ئۇنىڭغا: «ئى ئۆمەر، ماڭا قارا! سېنىڭ رەسۇلۇللاھقا ئەگىشىشىڭنى ئاللاھتىن ئۈمىد قىلمەن. چۈنكى تۈنۈگۈن رەسۇلۇللاھنىڭ: «ئى ئاللاھ! ئىسلامنى ئەبۇل ھەكەم ئىبنى ھىشام ياكى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب (ئىككىسىنىڭ بىرسى) بىلەن كۈچلەندۈرگەن!» دەپ دۇئا قىلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىغانىدىم. ئى ئۆمەر! ئۇنداق قىلما، ئاللاھقا بويۇن ئەگىن!» دېدى.

بۇ سۆزلەرنى دىققەت بىلەن ئاڭلىغان ئۆمەر: «ئى ھەبىب! ئۇنداقتا، مۇھەممەدنىڭ نەدە ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بەرگىن، مەن بېرىپ مۇسۇلمان بولاي!» دېدى. بۇنىڭغا بەكمۇ سۆيۈنگەن ھەبىب: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەفا دەۋرۋازىسىنىڭ يېنىدىكى ئۆيدە (ئەركامنىڭ ئۆيى) قالغان. ئۇنىڭ يېنىدا بىر قانچە ساھابىلىرىمۇ بار» دېدى. ئۆمەر قىلچىنى قىنىغا سېلىپ، دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلىرى تۇرۇۋاتقان ئۆيگە بېرىپ ئىشىكىنى قاقىتى.

نۇنەيىم ئۇلارغا ئاللىبۇرۇن خەۋەر يەتكۈزۈپ بولغانىدى. شۇڭا ئۆمەرنىڭ كېلىشى ئۇلار ئۈچۈن تاسادىپ ئەمەس ئىدى. ئەمما ئۇنىڭ ئاۋازىدىكى مۇلايىملىق ئۇلارنى ھەيران قالدۇرغانىدى. شۇنداقتىمۇ ساھابىلەردىن بىرى ئىشىك تۆشۈكىدىن سىرتىنى كۆزەتتى ۋە ئۆمەرنىڭ قىلچىنى يېنىغا ئاسقان ھالدا ئىشىك ئالدىدا تۇرغانلىقىنى كۆردى. ئۇ ھولۇققان ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ:

«ئى رەسۇلۇللاھ! ئىشىك ئالدىدا ئۆمەر تۇرىدۇ. قىلچىنى يېنىغا ئېسىۋاپتۇ» دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ھەمىزە:

«ئىشىكىنى ئاچقىن، كىرسۇن! ئەگەر نىيىتى ياخشى بولسا، بىزمۇ ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلىمىز. ئەگەر نىيىتى يامان بولسا، ئۇنى ئۆز قىلچى بىلەن ئۆلتۈرىمىز!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ:

«ئىشىكىنى ئېچىڭلار، كىرسۇن!» دەپ بۇيرىدى. ئۆمەر ئىچىگە كىرىشى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇرۇپ قارشى ئالدى. ئۇنىڭ بەلبېغىنى سىقىملاپ تۇرۇپ بىر سىلكىدى ۋە:

«ئەي ئىبنى خەتتاب! بۇ يەرگە نېمە مەقسەت بىلەن كەلدىڭ؟ قارىغاندا ئاللاھ ساڭا بىرەر مۆجىزە ئەۋەتكەن ئوخشىمامدۇ؟» دەپ سورىدى. ئۆمەر: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەن بۇ يەرگە ئاللاھقا، ئاللاھنىڭ رەسۇلىغا ۋە ئاللاھ نازىل قىلغان ھەقىقەتلەرگە ئىمان ئېيتىش ئۈچۈن كەلدىم» دېۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خۇشاللىقىدىن تەكبىر ئېيتىشقا باشلىدى. تەكبىر ئاۋازىدىن ئۆمەرنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئۇققان ساھابىلەرمۇ تەكبىر ئېيتىشتى.

ئۆمەر ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ھېچكىمدىن يوشۇرمىدى، ھەتتا ئۆزىنىڭ قارارىنى ھەممەيلەنگە، بولۇپمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەڭ ئەشەددىي دۈشمەنلىك قىلىدىغانلارغا بىلدۈرۈشنى ئارزۇ قىلاتتى.

ئۆمەرنىڭ (كېيىنكى يىللاردا) مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىندۇ:

«مەن مۇسۇلمان بولغان كۈنى، مەككىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەڭ كۆپ ئۆچمەنلىك قىلىدىغان كىشىنىڭ كىملىكىنى ئۇقۇپ، ئۇنىڭغا ئۆزەمنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىمنى ئېيتىش ئارقىلىق راسا خاپا قىلىشنى ئويلىدىم. ئەقىلىمگە ئەبۇجەھىل كەلدى. ئەتسى ئەتتىگەن بېرىپ، ئۇنىڭ ئىشىكىنى قاقتىم. ئۇ سىرتقا چىقتى ۋە ماڭا: «خۇش كەلدىڭ جىيەنم! ئەتتىگەندە نېمە مەقسەت بىلەن كەلدىڭ؟» دەپ سورىدى. مەن: «مەن مۇسۇلمان بولغانلىقىمنى ساڭا بىلدۈرۈش ئۈچۈن كەلدىم» دەپ ئۇنى خاپا قىلماقچى بولدۇم. ئۇ سۆزۈمنى ئاڭلاپ: «ئاللاھ ساڭا بالا - قازا بەرسۇن! ئېلىپ كەلگەن خەۋەرلىرىڭگىمۇ لەنەتلەر بولسۇن!» دېدى ۋە ئىشىكىنى يۈزۈمگە قارىتىپ جاڭگىدە يېپۈۋەتتى.»

بايقۇت قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئەمەلىدىن قالدۇرۇلۇشى

(29)

مۇسۇلمانلار يوشۇرۇن ئىبادەت قىلسا، مۇشرىكلەر كەئىبەدە بۇتلارغا ئوچۇق - ئاشكارە سەجدە قىلاتتى. بۇ ئەھۋالغا چىداپ تۇرالمىغان ئۆمەر كەئىبگە بېرىپ ئاشكارە ھالدا ناماز ئوقۇدى ھەم باشقىلارنىمۇ شۇنداق قىلىشقا رىغبەتلەندۈردى. بەزىدە ئۆمەر ھەمزە بىلەن بىرلىكتە بىر نەچچە مۇسۇلماننى باشلاپ مەسجىدتە جامائەت نامىزى ئوقۇيتتى. بۇنداق ۋاقىتلاردا، كەئىبەدە مۇشرىكلەرنىڭ سايىسىنىمۇ كۆرگىلى بولمايتتى. چۈنكى مۇسۇلمانلارنىڭ ناماز ئوقۇشىغا قاراپ ئولتۇرۇش ئۇلارنىڭ غۇرۇرىغا تېگەتتى. ئۆمەردىن قورققانلىقى ئۈچۈن ئۇلارغا مۇداخىلە قىلالمايتتى. ئەمما ئۆزلىرىنىڭ يېڭىلىگەنلىكىنى ئۆمەرگە چاندۇرۇپ قويىشىنىمۇ خالىمايتتى. شۇڭا ئۇلار ئەبۇجەھىل باشچىلىقىدا بەنى ھاشىم قەبىلىسىگە قاراشلىق (مۇسۇلمان ياكى مۇشرىك بولسۇن) بارلىق ئائىلىگە (ئەبۇلەھەب بۇلارنىڭ سىرتىدا) بايقۇت قىلىشنى پىلانلىدى ۋە مۇنداق بىر ئۇقتۇرۇش تەييارلىدى: «ھېچكىم بەنى ھاشىم قەبىلىسىگە قىز ياتلىق قىلمايدۇ ھەم قىزمۇ ئالمايدۇ؛ ھېچكىم ئۇلارغا بىر نەرسە ساتمايدۇ ھەم ئالمايدۇ؛ بۇ بەلگىلىمە بەنى ھاشىم قەبىلىسى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نى رەت قىلغان ۋاقىتتىنچە ياكى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) پەيغەمبەرلىك دەۋاسىدىن ۋاز كەچكۈچكە ئىگە.»

قۇرەيشلەرنىڭ بەزىلىرى بۇ پىلانغا قارشى چىقتى، لېكىن 40 قا يېقىن قۇرەيش كاتتىسى بۇ بەلگىلىمىگە قول قويدى. بەنى مۇتەللىب قەبىلىسى ئۆز قېرىنداشلىرى بەنى ھاشىملارغا قارشى چىقىشنى پەقەتلا خالىمايتتى. ئەمما ئۇلارمۇ ئۇقتۇرۇشقا مەجبۇرى قوشۇلدى. ئۇقتۇرۇش كەئىبگە چاپلاپ قويۇلدى.

بەنى ھاشىم قەبىلىسى ھەمكارلىشىپ ياشاش مەقسىتىدە مەككىنىڭ ئەبۇتالىب مەھەللىسىگە يىغىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە خەدىجە مۇئەللىب بۇ مەھەللىگە كۆچۈپ كەلدى. ئەبۇلەھەب قۇرەيشلەرگە بولغان ساداقىتىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن ئائىلىسىنى ئېلىپ باشقا مەھەللىگە كۆچۈپ كەتتى.

كىشىلەر بەلگىلىمىگە بەك رىئايە قىلىپمۇ كېتىشىمىدى. بەنى ھاشىم قەبىلىسىگە ياتلىق بولغان ئاياللار يەنىلا شۇ قەبىلە ئىچىدە ياشاۋاتقان بولغاچقا، باشقا قەبىلىلەرنىڭ بۇ قەبىلە بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئۈزۈل - كېسىل ئۈزۈلۈپ كەتمىگەندى. ئەبۇجەھىل بايقۇت ئىشلىرىنى داۋاملىق كۆزىتىپ تۇرىمۇ، ئۆزلىرى خالىغان نەتىجىگە ئېرىشەلمەيۋاتاتتى. بىر كۈنى، ئۇ خەدىجەنىڭ جىيەنى ھاكىمنىڭ دۈمبىسىگە بىر تاغار ئۇن يۇدۇۋالغان بىر قۇلنى باشلاپ بەنى ھاشىم قەبىلىسى تەرەپكە كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. ئۇلارنى دۈشمەنلەرگە يېمەكلىك توشۇدى دەپ ئەيىبلدى ۋە ھاكىمنى قۇرەيش كاتتىلىرىغا چېقىپ قويدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئۇلار تاكاللىشىپ تۇرغان ۋاقىتتا، ئەسەد قەبىلىسىدىن ئەبۇل بەھتەرى كەلدى. ئۇلارنىڭ نېمە ئۈچۈن تاكاللىشىۋاتقانلىقىنى

چۈشەنگەن ئەبۇل بەتھەرى ئەبۇجەھلىگە: «بۇ ئۇنىڭ ھاممىسىنىڭ ئۇنىكەن، ھاممىسى ئۆزىنىڭ ئۇنىنى سورىغان بولسا، ئۇلارنى ئىختىيارغا قويۇپ بەرسەڭ بولمامدۇ؟» دېدى. ھاكىم ۋە ئەبۇل بەتھەرى ئىككىلىسى مۇسۇلمان ئەمەس ئىدى، ئەمما ئەسەد قەبىلىسىنىڭ قائىدىسى بويىچە، بىرىنىڭ يەنە بىرىگە ئۇن ئېلىپ مېڭىشى قەبىلە سىرتىدىكىلەر ئارىلىشالمايدىغان ئىش ئىدى. ئەمما ئەبۇجەھلى ئۆز گېپىدە چىڭ تۇرۇۋالدى. مەھزۇملۇق بىرىنىڭ بۇ ئىشقا ئارىلىشىشىغا چىداپ تۇرالمىغان ئەبۇل بەتھەرى يەردىن تۈگىنىڭ چىرىپ كەتكەن بىر پارچە سۆڭىكىنى ئېلىپ ئەبۇجەھلىنىڭ بېشىغا بىرنى قويىدى. ئەبۇجەھلى يەرگە يىقىلىپ چۈشتى. دەل شۇ چاغدا، ھەمىزەنىڭ ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ھاكىم بىلەن ئەبۇل بەتھەرى ھەمىزەنى مەمنۇن قىلىش ئۈچۈن يەردە ياتقان ئەبۇجەھلىنى تېپىشكە باشلىدى.

ھاكىمنىڭ سۆزلىرى ھەقىقەت ئىدى. چۈنكى مەككە ئاھالىسىنىڭ بىر قىسمى بايقۇت قىلىنغان بۇ كىشىلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى سەۋەبىدىن بايقۇتقا قارشى پائالىيەت ئېلىپ بېرىۋاتاتتى. مەسىلەن، ئەمىر قەبىلىسىدىن ھىشام ئىبنى ئەمرىنىڭ ئائىلىسى بەنى ھاشىم قەبىلىسى بىلەن قۇدا - باجا بولۇشقاندى. ھىشام قاراڭغۇ چۈشكەندە بىر تۈگىگە ئوزۇق - تۈلۈك ئارتىپ، بەنى ھاشىم مەھەللىسىگە باراتتى ۋە مەھەللىگە كىرگەندىن كېيىن، تۈگىنىڭ چۈلۈكىنى چىقىرىۋېتىپ، مەھەللىنىڭ ئىچىگە ھەيدىۋېتەتتى. ئەتسى كەچتە يەنە بىر تۈگىگە كىيىم - كېچەك ئارتىپ باراتتى.

مۇسۇلمان بولمىغانلارنىڭ ياردىمىدىن سىرت، باشقا قەبىلىدىن مۇسۇلمان بولغانلار، بولۇپمۇ، ئەبۇبەكرى بىلەن ئۆمەر يولغا قويۇلغان بايقۇتنىڭ يۈكىنى يەڭگىلەشكە تىرىشاتتى. ئىككى يىللىق بايقۇتتىن كېيىن، ئەبۇبەكرىنىڭ مال - بارلىقى ئاساسەن تۈگەپمۇ قالغانىدى. لېكىن باشقىلار شۇنچە ياردەم قىلىشمۇ، بەنى ھاشىم مەھەللىسىنى ئاچارچىلىق ۋە قەھەتچىلىك بېسىپ كەتكەندى.

مۇسۇلمانلار ھارام ئايلىرىدا خاتىرجەم ھالدا سىرتقا چىقالايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ بۇ ئايىلاردا پات - پات كەتتىگە باراتتى. كەتتىدە ئولتۇرغان قۇرەيشلەر بۇنى پۇرسەت بىلىپ، ئۇنىڭغا ھاقارەت قىلاتتى. بەزىدە قۇرەيشلەرنى ئاگاھلاندۇرىدىغان ۋە بۇرۇنقى قەۋملەرنىڭ ئەھۋالى بايان قىلىنغان ئايەتلەرنى ئوقۇسا، ئابدۇددار قەبىلىسىدىن نادر ئورنىدىن تۇرۇپ: «تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، مەن مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) تىنمۇ بەكرەك ناتىق مەن. ئۇنىڭ ئېيتقانلىرى بۇرۇنقىلارنىڭ قىسسىلىرىدۇر. ئۇلارنى بىر كىتابتىن ئوقۇۋاتىدۇ. مەنمۇ ئۆز كىتابىمدىن ئوقۇيالايمەن» دەيتتى. ئاندىن يېنىدىكىلەرگە رۇستەم، ئىسپەندىيار ۋە ئىران شاھلىرىغا مۇناسىۋەتلىك قىسسىلەرنى ئوقۇپ بېرەتتى. قۇرئاندا قەلبىنىڭ كائىنات ھەقىقەتلىرىنى چۈشەنەلەيدىغان بىر كۈچ ئىكەنلىكىگە مۇناسىۋەتلىك خېلى كۆپ ئايەتلەر نازىل قىلىنغانىدى. كاپىرلارنىڭ بەنت قىلىۋېتىلگەن قەلب كۆزلىرىمۇ ئەسلىدە ھەقىقەت نۇرىنى كۆرەلەيدىغان ئالاھىدىلىككە ئىگە بولۇپ، بۇ ئىماندۇر. ئەمما ھاياتىنى يامان ئىشلار بىلەن ئۆتكۈزۈش ئىنسان دىلىنى قارايتىپ، ئاللاھ نازىل قىلغان ۋەھىيلەرنىڭ ئىلاھى مەنبەسىنى چۈشەنەلمەس ھالغا كەلتۈرۈپ قويىدۇ:

﴿ئۇنىڭغا بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز تىلاۋەت قىلىنسا، ئۇ: «(بۇ) قەدىمكىلەرنىڭ ھېكايىلىرىدۇر» دەيدۇ. ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن دىللىرى قارىيىپ كەتكەن.﴾

بۇنىڭ دەل ئەكسىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يۈرىكىنىڭ ھەر ۋاقىت ئويغاق ئىكەنلىكىنى ۋە ھەر ئان ھەقىقەتلەر بىلەن بىللە ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ: «مېنىڭ كۆزلىرىم ئۇخلايدۇ، ئەمما يۈرىكىم ھەر دائىم ئويغاق تۇر» دېگەندى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋرىدىكى كىشىلەرنىڭ ئىسىملىرى بەكمۇ نادىر بايان قىلىنغان قۇرئاندا، ئەبۇلھەب ۋە ئايالىنىڭ جەھەننەمگە كىرىدىغانلىقى ھەققىدە ئايەت نازىل بولدى (لەھەب سۈرىسى). بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان ئۇممۇجەمىل (ئەبۇلھەبىنىڭ ئايالى) قولغا بىر توقماق ئالدى ۋە مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نى ئىزدەپ كەتتىگە باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ئەبۇبەكرىدىن: «دوستۇڭ نەدە؟» دەپ سورىدى. بىردىنلا مەڭدەپ قالغان ئەبۇبەكرى ئۇنىڭ مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نى سوراۋاتقانلىقىنى تەستە ئاڭقىرىلدى. ئۇممۇجەمىل سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ: «ئاڭلىسام ئۇ مەن توغرىلىق ھەجۋى سۆزلەرنى قىلىپتۇ. تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنى تاپقان يېرىمدە بۇ توقماق بىلەن ئاغزى - بۇرنىنى قان قىلىۋېتىمەن. مانا مەن ھەقىقىي شائىرەمەن» دېدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەققىدە شۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

بويسۇنمايمىز ئۇ گۇناھكارغا،
چۈنكى (ئۇ) بىزنى قىلىپتۇ مازاق.
ھەم ئۇنىڭ دىنىدىن نەپرەتلىنىمىز،
قاراپ تۇر! يېقىندا چىقىدۇ چاتاق.

ئۇممۇجەمىل كەتكەندىن كېيىن، ئەبۇبەكرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۇممۇجەمىلنىڭ ئۆزىنى كۆرگەن - كۆرمىگەنلىكىنى سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ مېنى كۆرمىدى، چۈنكى ئاللاھ ئۇنىڭ كۆزىگە پەردە تارتىۋەتتى» دېدى. ئەرەبچىدە "گۇناھكار، ئەيىبلەنگۈچى" دېگەن مەنىدىكى "مۇزەممەم" دېگەن سۆز "ماختالغۇچى، مەدھىيەلىگۈچى" مەنىسىدىكى "مۇھەممەد" دېگەن سۆزگە قارشى مەنىلىك سۆز بولۇپ، قۇرەيشلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مازاق قىلىش ئۈچۈن بەزىدە بۇ سۆزنى ئىشلىتەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاڭلاپ: «ئاللاھنىڭ مېنى قۇرەيشلەرنىڭ سۈيىقەستىدىن قوغداپ قېلىشى شۈكرى ئېيتىشقا لايىق ئىش ئەمەسمۇ؟ ئۇلار ماڭا مۇزەممەل (ئەيىبلەنگۈچى) دېيىشمەكتە، ھالبۇكى، مەن مۇھەممەد (مەدھىيەلىگۈچى) مەن» دەيتتى.

بەنى ھاشىم ۋە بەنى مۇتەللىب قەبىلىلىرىگە يۈرگۈزۈلگەن بايقۇت ئىككى يىل داۋاملاشتى، ئەمما قۇرەيشلەر كۈتكەن نەتىجىگە ئېرىشەلمىدى. ئەكسىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تېخىمۇ گەۋدىلىك ئورۇنغا ئۆتۈشىگە ۋە پۈتۈن ئەرەبىستان زېمىنىدا يېڭى دىننىڭ كەڭ يېيىلىشىغا سەۋەبچى بولدى. قۇرەيشلەرنىڭ كۆپىنچىسى، بولۇپمۇ، بايقۇت قىلىنغانلارنىڭ ئارىسىدا تۇغقانلىرى بولغانلار

مۇتەففىن سۈرىسى، 13 - ۋە 14 - ئايەتلەر.

بايقۇتقا قارشى ئىدى. قارار ئۆزگەرتىش ۋاقتى يېتىپ كەلگەندى. بەنى ھاشىم مەھەللىسىگە پات - پات يېمەك - ئىچمەك يەتكۈزۈپ تۇرغان ھىشام تۇنجى بولۇپ بايقۇتقا نارازىلىق بىلدۈردى. ھىشام ئۆزى يالغۇر بىر ئىش قىلالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاممىسىنىڭ ئوغلى مەھزۇملۇق زۇھەيرنىڭ قېشىغا باردى ۋە: «ئاناڭنىڭ تۇغقانلىرىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ تۇرۇپ خاتىرجەم ياشاشقا ۋىجدانىڭ قانداق چىدىدى؟ ئۇلار بىر نەرسە ئالمايۋاتىدۇ ياكى ساتالمايۋاتىدۇ. قىز - ئوغۇللىرىنى ئۆيلۈك - ئوچاقلىق قىلالمايۋاتىدۇ. ئاللاھقا قەسەم قىلمەنكى، ئەگەر ئۇلار ئەبۇل ھەكەم (ئەبۇجەھل) نىڭ ئانىسىنىڭ تۇغقانلىرى بولغان بولسا ۋە سەن ئۇنى (ئەبۇجەھلنى) شۇنداق يامانلىق قىلىشقا دەۋەت قىلغان بولساڭ، ئۇ چوقۇم بۇنداق قىلمىغان بولاتتى» دېدى. زۇھەير: «مېنى بەكمۇ خىجىل قىلدىڭ، ئەي ھىشام! مەن ئۆزۈم يالغۇز ئېتىمىمۇ قىلالايتتىم؟ ئەگەر مېنى قوللايدىغانلار بولغان بولسا، مەن بۇ بايقۇت ئەمەلدىن قالدۇرۇلغانغا قەدەر مۇجادىلە قىلغان بولاتتىم» دېدى. ھىشام: «مەن سېنى قوللايدىغان بىرىنى تاپتىم» دېدى. زۇھەير: «كىم ئۇ؟» دەپ سورىدى. ھىشام: «مەن» دېدى. زۇھەير: «ئۇنداقتا، يەنە بىرىنى تېپىپ ئۇچ كىشى بولايلى!» دېدى.

شۇنىڭ بىلەن، ئۇلار نەۋفەل قەبىلىسىدىكى مۇتئىم ئىبنى ئەدىبنىڭ قېشىغا باردى ۋە: «سەن قۇرەيشلەرنى قوللاپ ئابدۇمەننەف قەبىلىسىنىڭ ئىككى ئايمىقىنىڭ يوقىتىلىشىغا قاراپ تۇرالمايەن؟ تەڭرىگە قەسەم قىلىمىزكى، ئۇلار ئاز كۈندىن كېيىن سىلەرنىمۇ يوق قىلىدۇ» دېدى. مۇتئىم تۆتىنچى كىشى تەلەپ قىلدى. ھىشام خەدىجەنىڭ ئۇنى ئۇچۇن ئەبۇجەھلنى ئۇرغان (ئەسەد قەبىلىسىلىك) ئەبۇل بەھتەرىنىڭ ئالدىغا باردى. ئۇ بەشىنچى كىشى تەلەپ قىلدى. ھىشام ئەسەد قەبىلىسىدىن زەئبە ئىبنى ئەل ئەسۋەدنىڭ ئالدىغا باردى. زەئبە ئالتىنچى كىشى تەلەپ قىلدى. ھىشام ئەسەد قىلىمىغا ئۇنىڭغا ماقۇللۇق بىلدۈردى. ئۇلار شۇ كېچىسى مەككىنىڭ سىرتىدىكى ھاجۇن دېگەن تاغنىڭ باغرىدا ئۇچرىشىغا ۋەدىلەشتى. كەچتە بىرلىكتە پائالىيەت پىلانلىرىنى تۈزۈشتى ۋە پىلان سۇغا چىلاشمىغىچە بۇ يولدىن قايتمايدىغانلىقىغا قەسەم ئىچىشتى. ئاخىرىدا زۇھەير: «بۇ ئىشنى ماڭا قويۇپ بېرىڭلار، ئەتە ئالدى بىلەن مەن سۆز باشلايمەن» دېدى.

ئەتىسى، ئۇلار مەسجىدكە توپلانغان كىشىلەرنىڭ ئارىسىغا شۇڭغۇپ كىرى. زۇھەير ئۇزۇن يەكتىكىنى سۆرەپ كەتتى. ئەبۇبەكر قىلغاندىن كېيىن، ئەتراپتىكىلەرگە قاراپ: «ئەي قۇرەيشلەر! بەنى ھاشىم قەبىلىسى ئاچ - يالڭاچلىقتا قىيىنلىۋاتسا، بىز بۇ يەردە خاتىرجەم يەپ - ئىچىپ ياشىيالايمدۇق؟ تەڭرىگە قەسەم قىلمەنكى، بۇ ناھەقچىلىك ئەمەلدىن قالدۇرۇلمىغىچە مەن خاتىرجەم بولالمايمەن» دەپ ۋارقىرىدى. ئۇنىڭ جىيەنى ئەبۇجەھل دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ: «نېمە دەۋاتىسەن؟ ھەي يالغانچى! بۇ ئەمەلدىن قالدۇرۇلمايدۇ» دېدى. زەئبە: «ئەسلى يالغانچى سەن! بۇ ئىش باشلانغان چاغدا بىز بىتەرەپ ئىدۇق» دېدى. ئۇنىڭ كەينىدىن ئەبۇل بەھتەرى: «توغرا دەيسەن! بىز بۇ ئىشنى قوللىمايمىز ھەم باشتىلا بىتەرەپ ئىدۇق» دېدى. «شۇنداق! ئىككىلىڭلار راست گەپ قىلىدىڭلار. ئەسلىدە ناھەقچىلىكنىڭ ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇشىغا قارشى چىققانلار يالغانچىدۇر. تەڭرى گۇۋاھچىمىز بولسۇنكى، بىز بۇ ناھەقچىلىككە ھەرگىز قېتىلمىدۇق ھەم قېتىلمايمىز» دېدى مۇتئىم. ھىشاممۇ ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى تەستىقلىدى.

ئەبۇجەھىل: «ئەي خالايق! بۇلار تىل بىرىكتۈرۈپ ئاغدۇرمىچىلىق قىلماقچى بولۇۋاتىدۇ» دېدى. دەل شۇ چاغدا، مۇتئىم ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلدى ۋە بايقۇت بېتىمىنى ئېلىپ چىقىش ئۈچۈن كەڭىگە كىرىپ كەتتى. بىر ھازادىن كېيىن قولىدا بىر پارچە قەغەزنى كۆتۈرۈپ چىقتى، ئۇنىڭ يۈزىدىن زەپەر ئىپادىسى چاقناپ تۇراتتى. چۈنكى قۇرتلار قەغەزدىكى: «ئى ئاللاھ! سېنىڭ ئىسمىڭ بىلەن باشلايمەن!» (بىسىملاھ) دېگەندىن باشقا خەتلەرنىڭ ھەممىسىنى يېۋەتكەندى.

بۇ مۆجىزە قۇرەيش مۇشرىكلىرىنىڭ ئاغزىنى ئاچالماس قىلىپ قويدى. ئۇنىڭسىزمۇ خەلقنىڭ كۆپىنچىسى بۇ ناھەقچىلىككە قارشى ئىدى. ئەبۇجەھىل ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى بىر نەچچە كىشى ئۇلارغا تاقابىل تۇرالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىشتى. شۇنىڭ بىلەن، بايقۇت ئەمەلدىن قالدۇرۇلدى. قۇرەيشلەردىن بىر توپ كىشى بەنى ھاشىم ۋە بەنى مۇتەللىب قەبىلىسىگە خۇشخەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن ماڭدى.

بايقۇت ئەمەلدىن قالدۇرۇلغاندىن كېيىن، مەككىلىكلەر راھەت نەپەس ئېلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولدى ۋە مۇسۇلمانلارغا بولغان دۈشمەنلىك پوزىتسىيىلىرى مەلۇم دەرىجىدە يۇمشىدى. بۇ ئىش ھەبەشىستانغا مۇبالىغىلەشتۈرۈلۈپ يەتكۈزۈلدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان مۇھاجىرلارنىڭ بەزىلىرى مەككىگە قايتىش ئۈچۈن تەييارلاندى. ئەمما جەننەت قاتارلىقلار ئۆزلىرىنىڭ ھەبەشىستاندا يەنە بىر مەزگىل كۈتۈپ تۇرۇشنىڭ تېخىمۇ مۇۋاپىق بولىدىغانلىقىنى ئويلاشقاندى.

قۇرەيش كاتتىلىرى تاكتىكا يۆنىلىشىنى ئۆزگەرتىپ، مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) بىلەن يېڭى بىر بېتىم تۈزۈشنى مەسلىھەتلەشتى. بۇ ئۇلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تۇتقان ئەڭ ياخشى پوزىتسىيىسى ئىدى. ۋەلىد قاتارلىق قۇرەيش كاتتىلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەر ئىككى دىننى تەڭ يولغا قويۇش تەكلىپىنى بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەل شۇ چاغدا نازىل بولغان ئايەت ئارقىلىق ئۇلارنىڭ تەكلىپىنى دەرھال رەت قىلدى:

﴿ئى مۇھەممەد! سېنى بۇتلارغا چوقۇنۇشقا ئۈندىگۈچى كۇففارلارغا) ئېيتقىنكى، «ئى كاپىرلار! سىلەر چوقۇنۇۋاتقان بۇتلارغا مەن چوقۇنمايمەن، سىلەرمۇ مەن ئىبادەت قىلىۋاتقان ئاللاھقا ئىبادەت قىلمايسىلەر. سىلەر چوقۇنۇۋاتقان بۇتلارغا مېنىڭ چوقۇنغىنىم يوق، سىلەرنىڭمۇ مەن ئىبادەت قىلىۋاتقان ئاللاھقا ئىبادەت قىلغىنىڭلار يوق. سىلەرنىڭ دىنىڭلار ئۆزەڭلار ئۈچۈن، مېنىڭ دىنىمۇ ئۆزەم ئۈچۈن.﴾»

مۇھاجىرلار تېخى مەككىگە يېتىپ كەلمەي تۇرۇپ، مەككىدىكى خاتىرجەمسىزلىك يەنە باشلاندى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جەننەت ۋە ئۇيەيدۇللاھ ئىبنى جەھشەتتىن باشقا جىيەنلىرىنىڭ ھەممىسى مەككىگە قايتقاندى. ئوسمان، رۇقىيە ۋە شەمسلىك ئەبۇھۇزەيفەمۇ ئۇلار بىلەن بىللە ئىدى. ئەبۇھۇزەيفە دادىسى ئۆتبەدىن پاناھلىق تىلىسە بولاتتى. ئەمما ئەبۇسەلەمە بىلەن ئۇمۇ سەلەمە ئۆز قەبىلىرىدىن زۇلۇمدىن باشقا نەرسە كۆرمەيدىغانلىقىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن، مەككىگە

كېلىپلا ئۇدۇل ئەبۇسەلەمەنىڭ تاغىسى ئەبۇتالىبنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇنىڭدىن پاناھلىق تىلىدى. ئەبۇتالىب مەھزۇملارنىڭ قارشى چىقىشىغا قارىماي ئۇلارنىڭ تەلىپىنى قوبۇل قىلدى. مەھزۇملار: «سەن ئاۋۋال جىيەنىڭ مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نى قوغدىدىڭ. ئەمدى ئۆز قەبىلىمىزدىن تۇرۇپ بىزگە قارشى چىققانلارنىمۇ قوغدىماقچى بولۇۋاتسەن» دېيىشتى. ئەبۇتالىب: «ئۇ مېنىڭ سىڭلىمنىڭ ئوغلىدۇر. ئەگەر مەن سىڭلىمنىڭ ئوغلىنى قوغدىيالمىسام، بۇ، ئىنمىنىڭ ئوغلىنىمۇ قوغدىيالمىمەن دېمەكتۇر» دەپ جاۋاب بەردى. مەھزۇملارنىڭ بۇ قەبىلە رەئىسىنى ھۆرمەت قىلماي چارسى يوق ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ ئەشەددىي دۈشمىنى ئەبۇلەھەبمۇ ئاكىسى (ئەبۇتالىب) نى قوللىغانىدى. شۇڭا مەھزۇملار ئۆز پىكىرىدىن ئاسانلا ۋاز كەچتى. ئەبۇلەھەب ئۆزىچە بايقۇت مۇددىتى ئىچىدە جىيەنىگە قىلغان ئۆچمەنلىكىنىڭ ئەپۇسىنى سورىماقچى ئىدى. ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان نەپرىتى قىلچە ئۆزگەرمىگەن بولسىمۇ، ئاكىسىدىن كېيىن قەبىلە رەئىسى بولىدىغانلىقى ئۈچۈن ئائىلىسى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى ياخشىلاشقا تىرىشىۋاتاتتى. چۈنكى ئەبۇتالىبمۇ بۇ دۇنيا بىلەن ۋىدالىشىش ئالدىدا ئىدى.

بەننەت ۋە ئەبەبىيلىك

(30)

مەككىگە قايتقان ۋە ئۆز قەبىلىسىگە قارشى ياردەم تەلەپ قىلغان مۇھاجىرلاردىن يەنە بىرى ئۆمەرنىڭ قېيىنىنىسى ئوسمان ئىبنى مەزئۇن ئىدى. ئوسمان جىيەنلىرى ئۆمەييە ۋە ئۆبەينىڭ ئۆزىنى جازالايدىغانلىقىنى بىلەتتى. بۇ قېتىم مەھزۇم قەبىلىسى باشقا بىر قەبىلىنىڭ ئادىمىنى پاناھلىقىغا ئالدى. لېكىن ئوسمان ئۆزى خاتىرجەم يۈرگەن بىلەن، باشقا مۇسۇلمانلارنىڭ ئەزىيەت تارتىشىنى كۆرۈپ ئىچى ئېچىشتى ۋە ۋەلىدكە ئۆزىنىڭ ئۈستىدىكى پاناھلىقىنى بىكار قىلىشىنى ئۆتۈندى. ۋەلىد: «ئەي جىيەنم! مېنىڭ ئادەملىرىم ساڭا بىرەر زىيانكەشلىك قىلدىمۇ نېمە؟» دەپ سورىدى. ئوسمان: «ياق! مەن ئاللاھنىڭ پاناھلىقىغا ئۆتۈش ۋە ئۇنىڭدىن باشقىسىنىڭ پاناھلىقىغا سىغىنماسلىق قارارىغا كەلدىم» دېدى. ئاندىن ۋەلىد بىلەن بىللە مەسجىد (كەئبە) كە بېرىپ، خەلققە ئۆزىنىڭ ۋەلىدنىڭ پاناھلىقىدىن چىققانلىقىنى ئېلان قىلدى.

بىر كۈنى، ئوسمان قۇرەيشلەرنىڭ چوڭ شائىرى لەبىدىنىڭ شېئىرىنى تىڭشاۋاتقان كىشىلەرنىڭ ئارىسىغا كېلىپ ئولتۇردى. ئەبۇتالىب، ھۇبەيرە ۋە ھارىسنىڭ ئوغلى ئەبۇسۇفيان ئەرەبلەرنىڭ ئەڭ كۆزگە كۆرۈنگەن شائىرلىرى ئىدى. ئۇلاردىن باشقا چوڭ شائىر دەپ قارىلىدىغان بىر قانچە كىشى بار بولۇپ، لەبىدىمۇ ئۇلارنىڭ بىرى ئىدى. ھەتتا لەبىدىنى ئەرەبلەرنىڭ ئەڭ چوڭ شائىرلىرىدىن بىرى دېيىشكە بولاتتى. شۇڭا قۇرەيشلەر ئۇنىڭدىن پەخىرلىنەتتى. لەبىد بىر پارچە شېئىرنىڭ بېشىنى مۇنداق دەپ باشلىدى: «شۇنداق، ئاللاھتىن باشقا ھەممە نەرسە ئۆتكۈنچىدۇر...» بۇنى ئاڭلىغان ئوسمان: «توغرا دەيسەن» دېدى. لەبىد شېئىرىنى داۋاملاشتۇرۇپ: «ۋە بارلىق لەززەت يوقلىدۇ» دېدى. ئوسمان بۇ قېتىم: «يالغان گەپ قىلىدىڭ. جەننەت لەززىتى مەڭگۈ يوقالمايدۇ» دېدى. شۇ ۋاقىتقىچە سۆزى بۆلۈنۈپ باقمىغان لەبىد ئۇنىڭ بۇ گېپىگە ھەيران قالدى. شائىرغا قۇلاق سېلىۋاتقان قۇرەيشلەر ھەم تېڭىرقاپ قالدى ھەم خىجىل بولدى. «ئەي قۇرەيشلەر! سىلەر باشقىلارغا دۈشمەنلەرچە مۇئامىلە قىلمايتتىڭلار، قاچاندىن بېرى شۇنداق قىلىدىغان بولۇپ قالىدىڭلار؟» دەپ سورىدى لەبىد. قۇرەيشلەردىن بىرى ئورنىدىن تۇرۇپ، پۈتۈن قەبىلە نامىدا ئۇنىڭدىن ئەپۇ سورىغاندىن كېيىن: «بۇ، باشقىلار بىلەن بىرلىشىپ ئۆز دىنىدىن چىقىپ كەتكەن بىر ھاماقەت. سەن ئۇنىڭ سۆزلىرىنى كۆڭلۈڭگە ئالمىغىن!» دېدى ۋە ئوسماننىڭ كۆزىگە بىرنى قويدى. ئوسماننىڭ بىر كۆزى كۆكرىپ كەتتى. سەل نېرىدا ئولتۇرغان ۋەلىد ئوسماننىڭ يېنىغا كېلىپ، ئۇنىڭ ئۆز پاناھلىقىدا بولغان بولسا، بۇنداق تاياق يەپ يۈرمەيدىغانلىقىنى خاتىرىلەتتى. «ياق!» دېدى ئوسمان: «ئەكسىچە، مېنىڭ ساق قالغان كۆزۈم يەنە بىرىدەك بولۇشى ئۈچۈن ئاللاھقا يالۋۇرماقتا. مەن سەندىنمۇ كۈچلۈك ۋە قۇدرەتلىك ئاللاھنىڭ پاناھلىقىدا مەن» دېدى. ۋەلىد: «ئەي جىيەنم! خالىساڭ، قايتا مېنىڭ پاناھلىقىمغا كىرگىن!» دېدى، ئەمما ئوسمان قوبۇل قىلمىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ يەردە يوق ئىدى. بولۇپ - ئۆتكەن ئىشلارنى كېيىن باشقىلاردىن ئاڭلىدى. لېكىن شائىر ئوقۇغان كېيىنكى مىسرا ئۈچۈن ئۇنى ئەيىبلەمىدى. چۈنكى شائىر: «بارلىق دۇنياۋى لەززەت يوقلىدۇ» دېمەكچى بولغان بولۇشى مۇمكىن ئىدى. ئۇ نېمە دېسە دېسۇن، جەننەت ۋە ئۇنىڭ لەززىتى مەڭگۈ تۈگىمەيتتى. بۇ ۋەقە يۈز بېرىپ كۆپ ئۆتمەي شۇ ئايەتلەر نازىل بولدى:

﴿اللّٰهِنِّكَ زَاتِىدِن بَاشِقَا بَارَلِىق نەرسە يوقلىدۇ.﴾

بۇندىن بۇرۇن نازىل بولغان ئايەتتە مۇنداق دېيىلگەندى:

﴿ئەزىمەتلىك ۋە كەرەملىك پەرۋەردىگارىڭنىڭ زاتى مەڭگۈ قالىدۇ.﴾

بۇ ئەبەدىي ئەزىمەتلىك بولغان يەردە، ئەبەدىي لەززەتلەر ۋە ئۇنىڭ تەمىنى تېتىيدىغانلارمۇ بولىدۇ - ئەلۋەتتە!

بۇ تېمىنى تېخىمۇ روشەن ئىپادىلەپ بېرىدىغان باشقا ئايەتلەرمۇ نازىل قىلىنغاندى:

﴿قىيامەت كۈنى بولغاندا، ھەرقانداق ئادەم پەقەت ئاللاھتىن ئىجازەت بولغاندىلا سۆزلەيدۇ، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى بەدبەخت بولىدۇ، بەزىلىرى سائادەتمەن بولىدۇ. بەدبەختلەرگە كەلسەك، ئۇلار دوزاخقا كىرىدۇ، ئۇلار دوزاختا (ئېشەك ھاڭرىغاندەك) توۋلاپ نالە - پەرياد چېكىدۇ. (دوزاخنىڭ) ئاسمان - زېمىنى يوقالمايلا تۇرسا، ئۇلار دوزاختا پەرۋەردىگارىڭ خالىغان زامانغىچە داۋاملىق تۇرۇۋېرىدۇ، پەرۋەردىگارىڭ، ئەلۋەتتە، خالىغىنىنى قىلغۇچىدۇر. سائادەتمەنلەرگە كەلسەك، ئۇلار جەننەتكە كىرىدۇ، (جەننەتنىڭ) ئاسمان - زېمىنى يوقالمايلا تۇرسا، ئۇلار جەننەتتە پەرۋەردىگارىڭ خالىغان زامانغىچە داۋاملىق تۇرۇۋېرىدۇ، (بۇ ئۇلارغا قىلىنغان) ئۈزۈلۈپ قالمايدىغان ئىنئامدۇر.﴾

بۇ ئايەتلەردىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئاللاھ تائالا جەننەتتىكىلەرنى جەننەتتە مەڭگۈ قالدۇرىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پات - پات ساھابىلەرنىڭ بۇ ئايەتلەر بىلەن مۇناسىۋەتلىك سوئاللىرىغا جاۋاب بېرەتتى. بىر قېتىم مۇنداق دېگەندى: «خالىغىنىغا مەرھەمەت قىلىدىغان ئاللاھ جەننەت ئەھلىنى جەننەتكە، دوزاخ ئەھلىنى دوزاخقا كىرگۈزگەندىن كېيىن، پەرىشتىلەرگە: "قەلبىدە پۇرچاق دانىسىچىلىك ئىمانى بولغانلارنى دوزاختىن چىقىرىڭلار!" دەپ بۇيرۇيدۇ. پەرىشتىلەر دوزاختىن بىر توپ ئىنساننى چىقارغاندىن كېيىن: "پەرۋەردىگارىمىز! سەن بۇيرىغان شەرتكە توشىدىغان ھېچكىم قالمىدى" دەيدۇ. ئاندىن ئاللاھ: "قايتىپ بېرىپ، قەلبىدە زەررىچىلىك ياخشىلىق بولغانلارنى دوزاختىن چىقىرىڭلار!" دەپ بۇيرۇيدۇ. پەرىشتىلەر يەنە بىر توپ ئىنساننى دوزاختىن چىقىرىدۇ ۋە: "پەرۋەردىگارىمىز! ئۇ يەردە ھېچقانداق ياخشىلىق قالمىدى" دەيدۇ. پەرىشتىلەر، پەيغەمبەرلەر ۋە ئىنسانلار شاپائەت قىلىدۇ. ئاندىن ئاللاھ: "پەرىشتىلەر، پەيغەمبەرلەر ۋە ئىنسانلار شاپائەت قىلدى. ئەمدى مەرھەمەتلىكلەرنىڭ ئەڭ

قەسەس سۈرىسى، 88 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
رەھمان سۈرىسى، 27 - ئايەت.
ھۇد سۈرىسى، 105 - تىن 108 - ئايەتكىچە.

مەرھەمەتلىكى ئاللاھنىڭ شاپائىتى قالدى» دەيدۇ ۋە ھېچقانداق ياخشىلىقى بولمىغان بىر توپ ئىنساننى دوزاختىن چىقىرىپ، جەننەت دەرۋازىسى ئالدىدىكى «ھاياتلىق دەرياسى» دەپ ئاتالغان دەرياغا تاشلايدۇ».

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەننەتتىكىلەر ھەققىدىمۇ مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ جەننەتتىكىلەردىن: «مەنۇنمۇ سىلەر؟» دەپ سورىيدۇ. جەننەت ئەھلى: «پەرۋەردىگارىمىز! ھېچكىمگە بەرمىگەن نېئىمەتلىرىڭنى بىزگە بەرگەن تۇرساڭ، نېمە ئۈچۈن مەنۇن بولمىغۇدەكمىز؟!» دېيىشىدۇ. ئاللاھ: «سىلەرگە بۇنىڭدىنمۇ ياخشىسىنى بېرەيمۇ؟» دەپ سورىيدۇ. جەننەت ئەھلى: «بۇنىڭدىنمۇ ياخشىسى قانداق؟» دەپ سورىشىدۇ. ئاللاھ تائالا: «سىلەرگە رىزۋاننى بېرىمەن» دەيدۇ. بەزىدە «سانادەت» دەپ تەرجىمە قىلىنغان «رىزۋان» ئاللاھنىڭ بىر جاننى مۇتلەق سۈپىتىدە قوبۇل قىلىشى ۋە ئۇ جاننى ئۆز يېنىغا ئېلىپ، ئەبەدىي سانادەت بېرىشىدۇ. بۇنى رىزۋان جەننىتىنىڭ (ئومۇمىي مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا) باشقا جەننەتلەرنى يەكلىگەنلىكى دەپ قاراشقا بولمايدۇ. چۈنكى، قۇرئاندا ئىمان ئېيتقان ھەر بىر جانلىق ئۈچۈن ئىككى جەننەت ۋەدە قىلىنغان (رەھمان سۈرىسى، 46 - ئايەتكە قاراڭ). پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۆزىنىڭ ئىككى رەھمەتكە، يەنى ئاللاھ تائالاغا ۋە جەننەتكە ئېرىشىدىغانلىقىنى ئېيتاتتى.

قايغۇلۇق يىل

(31)

مىلادى 619 - يىلى، بايقۇت ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ كۆپ ئۆتمەي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئايالى خەدىجەنىڭ ۋاپاتى بىلەن قايغۇلۇق كۈنلەرگە دۇچ كەلدى. خەدىجە ئاتمىش بەش ياش، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەللىك ياش ئەتراپىدا ئىدى. ئۇلارنىڭ يىگىرمە بەش يىللىق ھاياتى ئىناق - ئىجىللىق ئىچىدە ئۆتتى. خەدىجە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى بولۇپلا قالماستىن، ئەڭ يېقىن دوستى ۋە ئەڭ ياخشى مەسلىھەتچىسى، ئەلى، زەيد ۋە باشقا پۈتۈن ئائىلە ئەزالىرىنىڭ ئانىسى ئىدى. تۆت قىزى ئانىسىنىڭ ئۆلۈمىگە بەكمۇ قايغۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزلىرىغا: «بىر كۈنى جىبرىئىل كېلىپ، خەدىجەگە ئاللاھ تائالانىڭ سالىمىنى يەتكۈزدى ۋە ئۇنىڭغا جەننەتتە بىر تۆشەك تەييارلاپ قويغانلىقىدىن خۇشخەۋەر بەردى» دەپ تەسەللى بېرىشكە تىرىشتى.

خەدىجەنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، مەككىدە يەنە بىر قايغۇلۇق ئىش يۈز بەردى. ئەبۇتالىب كېسەل بولۇپ قالغاچقا، پات ئارىدا ئۆلۈپ كېتىدىغانلىقى ھەممىگە مەلۇم ئىدى. ئۇ سەكراتتىكى ۋاقتتا، قۇرەيش كاتتىلىرىدىن بىر قانچىسى (ئۆتبە، شەيبە، ئابدۇشەمس قەبىلىسىدىن ئەبۇسۇفيان، جۇمھ قەبىلىسىدىن ئۇمەييە، مەھزۇم قەبىلىسىدىن ئەبۇجەھىل ۋە باشقىلىرى) ئەبۇتالىبنى يوقلاپ كىردى ۋە مۇنداق دېيىشتى: «ئەي ئەبۇتالىب! بىزنىڭ سەن بىلەن پەخىرلىنىدىغانلىقىمىزنى ئوبدان بىلسەن. سەن كېسەل بولۇپ قېلىۋىدىڭ، بىزمۇ ئەندىشىلىنىشكە باشلىدۇق. جىيەنىڭ بىلەن ئارىمىزدا بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى كۆردۈڭ. ھازىر ئۇنى يېنىڭغا چاقىرىپ، بىزدىن بىر سوۋغات بەرگىن. ئۇ بىزنىڭ خاتىرجەملىكىمىزنى بۇزمىسۇن، بىزمۇ ئۇنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بېرىمىز. بىز ئۆز دىنىمىزدا قېلىشنى خالايمىز» دېدى. ئەبۇتالىب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى يېنىغا چاقىرتتى ۋە: «قۇرەيش كاتتىلىرىنىڭ سەن بىلەن كېلىشىم ھاسىل قىلغۇسى بار ئىكەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا، سىلەر ماڭا بىر ۋەدە بېرىڭلار، يەنى پۈتۈن ئەرەب ۋە فارسىلارنى ئۆزەڭلارغا بويسۇندۇرالايدىغانلىقىڭلارغا ۋەدە بېرىڭلار!» دېدى. ئەبۇجەھىل دەرھال: «داداڭنىڭ نامىدا قەسەم قىلىپ بېرىمەنكى، بىز بۇنىڭ ئۈچۈن بىر ئەمەس، ئون قېتىم ۋەدە بېرىمىز» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر» دېيىشىڭلار ۋە ئۆزەڭلار چوقۇنۇۋاتقان بارلىق بۇتلاردىن ۋاز كېچىشىڭلار لازىم!» دېدى. قۇرەيشلەر قوللىرىنى شىلتىشىپ تۇرۇپ: «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)! ئىلاھلارنى يالغۇز بىرلا ئىلاھ قىلماقچىمۇسەن؟ سېنىڭ تەكلىپىڭ ھەقىقەتەن بەك غەلىتە ئىكەن» دېيىشتى. ئاندىن ئۆز ئارىسىدا: «بۇ ئادەم بىزنىڭ ھېچبىر تەلپىمىزنى قوبۇل قىلمىغۇدەك. شۇڭا بىزمۇ ئۆز يولىمىزنى داۋاملاشتۇرايلى ۋە ئاللاھ ئۇنىڭ بىلەن ئارىمىزدا بىر ھۆكۈم چىقارغىچە ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ دىنىدا چىڭ تۇرايلى!» دېيىشتى.

قۇرەيشلەر كەتكەندىن كېيىن، ئەبۇتالىب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «ئەي جىيەنم! مېنىڭچە سەن ئۇلاردىن يامان بىر نەرسە تەلەپ قىلمىغاندىڭ» دېدى. ئۇنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ قەلبى تاغسىنىڭ مۇسۇلمان بولۇش ئۈمىدى بىلەن تولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي تاغا! سەن ئۇ كەلىمىلەرنى تەكرارلىغىن. مەھشەر كۈنى مەن ساڭا شاپائەت قىلاي!» دېدى. ئەبۇتالىب: «ئەي جىيەنم! ئەگەر قۇرەيشلەرنىڭ بۇ كەلىمىلەرنى ئۆلۈمدىن قورققانلىقىم ئۈچۈن ئېيتقانلىقىمنى پەرەز قىلىدىغانلىقىنى بىلمىگەن بولسام، چوقۇم شۇنداق قىلغان بولاتتىم ھەم بۇ ئارقىلىق سېنىمۇ مەنۇن قىلغان بولاتتىم» دېدى. ئەبۇتالىب جان تاللىشىۋاتقاندا، ئابباس ئۇنىڭ لەۋلىرىنىڭ مەدراۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى ۋە ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ، قۇلاق سالدى. ئاندىن: «ئەبۇتالىب سېنىڭ سۆزلىرىڭنى تەكرارلىدى» دېدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «لېكىن مەن ئاڭلىمىدىم» دەپ جاۋاب بەردى.

باشپاناھى يوقلارنىڭ مەككىدىكى ئەھۋالى تېخىمۇ ناچارلىشىپ كېتىۋاتاتتى. ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇن، قۇرەيشلەرنىڭ ئىچىدە ئەبۇبەكرنىڭ خېلى نوپۇزى بار ئىدى. لېكىن ئۇ ئۆمەر ۋە ھەمزەگە ئوخشاش قىزىق قان بولمىغاچقا، ئۇنىڭ مەنۋىي كۈچىنى كۆرمىگەنلەر، ئۇنى ئاددىي بىر پۇقرا ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ قالاتتى. ئىسلام دىنى قۇرەيشلەر بىلەن ئۇنىڭ ئارىسىنى ئايرىۋەتكەندىن كېيىن، مەككىلىكلەر ئىچىدىكى بارلىق نوپۇزى يوققا چىقتى. لېكىن مۇسۇلمانلارنىڭ ئارىسىدىكى ئىززەت - ئابرويى كۈندىن كۈنگە ئېشىپ باردى. ئەبۇبەكرى بىر مۇنچىلىغان كىشىلەرنىڭ ئىمان ئېيتىشىغا ۋەسىلە بولغانلىقى ئۈچۈن مەككە مۇشرىكلىرىنىڭ ئاساسلىق دۈشمەنلىرىدىن بىرى بولۇپ قالغانىدى. خەدىجەنىڭ ئۆگەي ئىنىسى ئەۋفەلنىڭ ئوغلى ئەسۋەد مۇ ئەبۇبەكرىنىڭ ۋەسىلىسى بىلەن مۇسۇلمان بولغانىدى. شۇڭا بىر كۈنى، ئەۋفەل ئەبۇبەكرى بىلەن ھەمزەگە تۇيۇقسىز زەربە بەردى ۋە ئىككىسىنى يولنىڭ ئوتتۇرىغا يارىدار پېتى تاشلاپ قويدى. تەيم قەبىلىسىدىن ھېچكىم ئەسەدلەرنىڭ قىلغان بۇ ئىشىغا قارشى چىقمىدى. مانا بۇ، ئۇلارنىڭ نوپۇزلۇق ئىككى ئادىمىنى (مۇسۇلمان بولغانلىقى ئۈچۈن) يەكلىگەنلىكىنىڭ ئىپادىسى ئىدى.

مەككىدە بۇنىڭدىنمۇ ناچار ئەھۋاللار پات - پات كۆرۈلۈپ تۇراتتى. بىلالنىڭ بۇرۇنقى خوجايىنى (جۈمھلىق) ئۆمەييە بىلەن ئەبۇبەكرىنىڭ مۇناسىۋىتى بارغانسېرى يىرىكىلىشىپ كېتىۋاتاتتى. شۇڭا ئەبۇبەكرى ئۆزىنىڭ ھىجرەت قىلىشتىن باشقا چارىسى يوقلۇقىنى ھېس قىلدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆزىنىڭ ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلىشى ئۈچۈن ئىجازەت سوراپ، يولغا چىقتى. لېكىن قىزىل دېڭىزغا بارماي تۇرۇپ، قۇرەيشلەرنىڭ مەككىدىن يىراقتا ياشايدىغان ئىتتىپاقداش قەبىلىلىرىنىڭ رەئىسى ئىبىددۇھۇننە بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. بۇ بەدەۋى رەئىس ھازىرقى ھالىتى بىلەن جاھانكەزدى دەۋرىشكە ئوخشاپ قالغان ئەبۇبەكرىنى بۇرۇندىن تارتىپ ياخشى تونۇيتتى. ئىبىددۇھۇننە ئەبۇبەكرىنىڭ نېمە ئۈچۈن بۇ ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى سورىدى. ئەبۇبەكرى: «خەلقىم ماڭا ئەسكىلىك قىلدى ۋە مەككىدىن قوغلاپ چىقاردى. مەن ئەمدى جاھان كېزىپ، بىر ئاللاھقا ئىبادەت قىلماقچىمەن» دەپ جاۋاب بەردى. ئىبىددۇھۇننە: «نېمە ئۈچۈن شۇنداق قىلىدۇ؟ سەن قەبىلەڭنىڭ ئېتىبارلىق تىجارەتچىلىرىدىن بىرى ئىدىڭ، ھەممەيلەنگە ياردەم قىلاتتىڭ، ھەقىقىي قوغدايتتىڭ ۋە توغرىلىقتىن ئايرىلمىتتىڭ.

سەن كەينىڭگە قايتتىن، چۈنكى مەن سېنى ئۆز پاناھىمغا ئالدىم» دېدى. ئاندىن ئۇنى مەككىگە قايتۇرۇپ كەلدى ۋە خەلققە: «ئەي مەككىلىكلەر! مەن ئەبۇقۇھافەنىڭ ئوغلىنى ئۆز پاناھىمغا ئالدىم. ئۇنىڭغا يامانلىق قىلغانلارنى كەچۈرمەيمەن!» دېدى. قۇرەيشلەر ئۇنىڭ پاناھلىقىنى قوبۇل قىلدى ۋە ئەبۇبەكرىنىڭ بىخەتەرلىكى ئۈچۈن كاپالەتلىك بەردى. لېكىن بەنى جۇمھىرلار ئىبىددۇھەننەگە: «ئۇنىڭ رەببىگە تۆت تامنىڭ ئىچىدە ئىبادەت قىلىشىنى، باشقىلارغا كۆرۈنمەي ناماز ئوقۇشىنى ۋە ئاۋازىنى چىقارماي قۇرئان تىلاۋەت قىلىشىنى ئېيتتىن. بىز خوتۇن - بالىلىرىمىزنىڭ ئېزىپ كېتىشىدىن قورقىمىز» دېيىشتى. ئىبىددۇھەننە بۇ سۆزلەرنى ئەبۇبەكرىگە يەتكۈزدى، ئەبۇبەكرى مەلۇم مەزگىلگىچە ئۆيىدە ئىبادەت قىلدى ۋە بۇ مەزگىل ئىچىدە ئۇنىڭ بەنى جۇمھىر قەبىلىسى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى نورماللاشتى. ئەبۇتالىبىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، ھاشىمىلارنىڭ بېشىغا ئەبۇلھەب ئۆتكەندى. ئۇنىڭ جىيەنىنى قوغداش توغرىسىدىكى ۋەدىسى ئىشقا ئاشمىدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان پوزىتسىيىسى كۈنسېرى ناچارلىشىپ كەتتى. بىر كۈنى، ئۆيىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشىكىنى ئاچتى ۋە تاماق قاچىسىنىڭ ئىچىگە ھاياۋاننىڭ سېسىپ كەتكەن ئۈچەي - باغرىنى تاشلىۋەتتى. يەنە بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھويلىسىدا ناماز ئوقۇۋاتقاندا، بىر ئادەم قان ۋە پوققا مىلەنگەن قېرىنى ئۈستىگە ئېتىپ قاچتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قېرىنى بىر كالتەكنىڭ ئۈچىغا ئىلىپ، ئىشىكىنىڭ ئالدىغا چىقتى ۋە: «ئەي ئابدۇمەنناب ئاھالىسى! بۇ قانداق پاناھلىق؟» دەپ ۋارقىرىدى. قېرىنى ئاتقان كىشى رۇقىيەنىڭ يولدىشى ئوسماننىڭ ئۆگەي دادىسى (شەمسلىك) ئۆقبە ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيگە يېنىپ كىردى، قىزلىرىدىن بىرى بىر تەرەپتىن دادىسىنىڭ ئۈستى - بېشىنى تازىلىسا، يەنە بىر تەرەپتىن زارلىنىپ يىغلايتتى. «يىغلىما قىزىم! مېنى ئاللاھ ئۆز پاناھىدا ساقلايدۇ!» دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام.

بۇ ۋەقەدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تائىقتا ياشاۋاتقان سەقىن قەبىلىسىدىن ياردەم تەلەپ قىلماقچى بولدى. بۇ قاراردىن ئۇنىڭ مەككىدىكى ئەھۋالىنىڭ نەقەدەر يامانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئاللاھنىڭ ئۆيى (كەئبە) بىلەن تەڭ دەرىجىدە كۆرىدىغان لات بۇتنىڭ قوغدىغۇچىلىرىدىن قانداقمۇ ئۈمىد كۈتكىلى بولسۇن؟ ئەمما تائىقتىمۇ مەككىدىكىگە ئوخشاش بەزى كىشىلەر چىقىپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەكمۇ ئۈمىدسىزلىنىپ كەتمىدى ۋە ئەتراپى يېشىل بوستانلىق، مېۋىلىك باغ ۋە ئېتىز - ئېرىق بىلەن پۈركەنگەن تائىققا قاراپ يولغا چىقتى. تائىققا بېرىپ، ئالدى بىلەن تائىق رەئىسى ئەمر ئىبنى ئۇمەييەنىڭ ئالدىغا باردى. ئەمر ئىبنى ئۇمەييە ۋەلىدىنىڭ تائىقتىكى تەڭدىشى ۋە ئىككى شەھەرنىڭ (يەنى مەككە بىلەن تائىقنىڭ) كاتتىرىلىرىدىن بىرى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى ئىسلامغا دەۋەت قىلغاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ دۈشمەنگە قارشى ئۆزىگە ياردەم بېرىشىنى تەلەپ قىلدى. ئارىدىن بىرى دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ: «ئەگەر سېنى ئاللاھ ئەۋەتكەن بولسا، مەن كەئبىگە ئېسىقلىق بۇتلارنىڭ ھەممىسىنى چۈشۈرۈپتەن» دېدى. يەنە بىرى: «ئاللاھ سەندىن باشقا ئادەم تاپالمىدىمۇ؟» دېسە، ئۈچىنچىسى: «مەن ساڭا ھېچنېمە دېيەلمەيمەن. چۈنكى، ئەگەر سەن راستىنلا ئاللاھ ئەۋەتكەن پەيغەمبەر بولساڭ، ماڭا گەپ قىلىپ ئولتۇرمىغۇدەك دەرىجىدە ئۇلۇغ بىرىسەن؛ ياق! ئەگەر سەن يالغان گەپ قىلغان بولساڭ، مەن ساڭا بىر نەرسە دېيەلمەيمەن ھەم

دېيىشىمۇ مۇۋاپىق ئەمەس» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باشقا تائىفىلقلار بىلەن كۆرۈشۈپ بېقىش نىيىتىدە ئۇلارنىڭ يېنىدىن ئايرىلدى. ئۇ سىرتقا چىقار - چىقماي، سەقىق قەبىلىسىدىكىلەر بىر تەرەپتىن ئۇنى مەسخىرە قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن بالا - چاقا ۋە قۇللىرىنى كۈشكۈرتۈپ چالما - كېسەك قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قېچىپ بىرىنىڭ بېغىغا كىرىۋالدى، تۈگىسىنى بىر تۈپ خورما دەرىخىگە باغلاپ قويغاندىن كېيىن، ئۆزى ئۈزۈم بارىڭنىڭ ئاستىغا كىرىپ ئولتۇردى. كەينىدىن قوغلاپ كەلگەن خەلق ئاستا - ئاستا تارقىلىپ كەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆڭلى سەل تىنچىپ قالغاندىن كېيىن ئاللاھقا دۇئا قىلدى: «ئى پەرۋەردىگار! ئىنسانلارنىڭ ئالدىدىكى ئامالسىزلىقىمنى، زەئىپ ۋە ئاجىز ئىكەنلىكىمنى كۆرۈۋاتىسەن. ئى ئەڭ مەرھەمەتلىك ئاللاھ! سەن ئاجىزلارنىڭ رەببىسى، شۇنداقلا، مېنىڭ رەببىمىسەن. مېنى كىملىرىگە تاپشۇردۇڭ؟ ماڭا يامانلىق قىلىدىغان ياتلارغىمۇ؟ ياكى ماڭا قارشى قوراللانغان دۈشمەنگىمۇ؟ ئۇمۇ مەيلى، مەن سېنىڭ غەزىپىڭگە يولۇقمىساملا بولىدى. لېكىن سېنىڭ ياردىمىڭ مەن ئۈچۈن تېخىمۇ راھەت، تېخىمۇ ياخشى ئىدى. پۈتۈن قاراڭغۇلۇقنى يورۇتقان ۋە ھەر ئىككى دۇنيانى تەرتىپكە سالغان نۇرۇڭغا سىغىنمەن. مەن سېنىڭ غەزەپ - نەپرىتىڭگە دۇچار بولمىساملا بولىدى. سەن خالىغىنىڭغا ياردەم قىلغۇچىسى. سەن ئەڭ كۈچلۈك ۋە قۇدرەتلىكتۇرسەن.»

قۇرەيشنىڭ بايلىرى ياز كۈنلىرىنى راھەت ئىچىدە ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن تائىفتىن باغلىق ھويلا سېتىۋالاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يوشۇرۇنۇۋالغان باغمۇ تائىفىلىق سەقىقلەرنىڭ ئەمەس، بەلكى مەككىلىك شەمسىلەرنىڭ رەئىسى ئۆتبە بىلەن شەيبەنىڭ بېغى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قېچىپ باغقا كىرگەن ۋاقىتتا، ئۇلارمۇ باغدا بولۇپ، سەقىق قەبىلىسىدىكىلەرنىڭ ئۇنىڭغا قىلغانلىرىنى كۆرگەندى ۋە ئۇلارنىڭ بىر قۇرەيشكە قىلغان قىلىقىغا خاپا بولۇشقانىدى. چۈنكى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) مۇ ئۆزلىرىگە ئوخشاش ئابدۇمەنناق قەبىلىسىگە تەۋە ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى خۇسۇمەت تۈگىمىگەندى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئەبۇتالىبنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن كۆرمىگەندى. مانا ئەمدى ئۇنىڭ نەقەدەر يالغۇز ۋە چارىسىز ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ مەرتلىكى تۇتتى ۋە خىرىستىئان قۇللىرى ئەدداسنى چاقىردى: «شۇ يەردىن بىرنەچچە ساپاق ئۈزۈم ئېلىپ، تەخسىگە قوي ۋە شۇ ئادەمگە بەر!» دەپ ئەمر قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەخسىدىن ئۈزۈمنى: «بىسىمىلاھ» دەپ ئالدى. ئەدداس ھەيرانلىق بىلەن ئۇنىڭ يۈزىگە قارىدى ۋە: «بۇ سۆز تائىفىلقلارنىڭ سۆزى ئەمەس» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن قەيەرلىك ۋە قايسى دىندىن؟» دەپ سورىدى. ئەدداس: «مەن خىرىستىئان، نىنوۋادىن مەن» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «يەنى سەن راستچىللىقنىڭ سىمۋولى ۋە مەتتانىڭ ئوغلى يۇنۇسنىڭ شەھرىدىن شۇنداقمۇ؟» دەپ سورىدى. ئەدداس: «سەن مەتتا ئوغلى يۇنۇسنى قانداق بىلسەن؟» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «يۇنۇس مېنىڭ قېرىنداشىمدۇر. ئۇ پەيغەمبەر ئىدى، مەنمۇ پەيغەمبەرمەن» دەپ جاۋاب بەردى. بۇنى ئاڭلىغان ئەدداس ئۇنىڭ باش، قول ۋە پۇتلىرىنى سۆيىدى.

بۇنى كۆرگەن ئاكا - ئۇكا بىرلا ۋاقىتتا: «شۇ قۇلنىڭ قىلىقىغا قارا! بىردەمدىلا ئۆزىنى ئۇنۇتتى» دېدى ۋە ئەدداسىنى يانلىرىغا چاقىردى. ئەدداس كەلدى. ئۇلار: «ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا، ئەي ئەدداس! نېمە ئۈچۈن ئۇنىڭ باش، قول - پۇتلىرىنى سۆيۈپ كەتتىڭ؟» دەپ سوراشتى. ئەدداس: «ئەي خوجايىنلىرىم! بۇ دۇنيادا ئۇنىڭدىنمۇ قىممەتلىك بىرى يوقتۇر. ماڭا پەقەت پەيغەمبەرلەرلا بىلىدىغان نەرسىلەرنى ئېيتىپ بەردى» دېدى. ئۇلار: «دېققەت قىل! ئۇ سېنىمۇ زەھەرلىمىسۇن!» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەقىق قەبىلىسىدىن ھېچ نەتىجە چىقىرالمايدىغانلىقىنى چۈشەندى ۋە تائىقتىن مەككىگە قاراپ يولغا چىقتى. ئۇ كۈنى كەچ سائەتلەردە نەھلە ۋادىسىغا يېتىپ باردى. نەھلە مەككىگە بىلەن تائىقنىڭ دەل ئوتتۇرىسىدىكى يەر ئىدى. پەيغەمبەرلىكىنىڭ رەت قىلىنغانلىقى سەۋەبىدىن قايغۇغا چۆمگەن ۋاقىتتا، نىنۇۋادىن كەلگەن بىرى ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى قوبۇل قىلغانىدى. بىر توپ جىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نەھلەدىكى نامىزدا تىلاۋەت قىلغان قۇرئان ئايەتلىرىنى ئاڭلاپ تۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ پەقەت ئىنسانلار ئۈچۈنلا ئەۋەتىلگەنلىكىنى بىلەتتى. تېخى يېقىندىلا نازىل بولغان ئايەتلەر بۇنىڭ دەلىلى ئىدى: ﴿ئى مۇھەممەد!﴾ سېنى بىز پۈتۈن ئەھلى جاھان ئۈچۈن پەقەت رەھمەت قىلىپلا ئەۋەتتۇق. ﴿بۇندىن بۇرۇن نازىل بولغان سۇرىلەرنىڭ بىرىدە (رەھمان سۇرىسى) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەم ئىنسانلار ھەم جىنلارنى جەننەت ۋە جەھەننەم بىلەن ئاگاھلاندۇرۇش ئۈچۈن ئەۋەتىلگەنلىكى بىلدۈرۈلگەنىدى. ئۇندىن كېيىن نازىل بولغان ئايەتلەردىمۇ مۇنداق دېيىلگەن:

﴿ئى مۇھەممەد! قەۋمىڭگە (ئېيتقىنىكى، «بىر قانچە جىننىڭ (مەندىن قۇرئان تىگىشاپ ئىمان ئېيتقانلىقى) ماڭا ۋەھىي قىلىندى، ئۇلار (قەۋمىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىن) ئېيتتى: بىز توغرا يولغا باشلايدىغان ئاجايىپ قۇرئاننى ھەقىقەتەن ئاڭلىدۇق. ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتتۇق، پەرۋەردىگارىمىزغا ھېچكىمنى شېرىك كەلتۈرمەيمىز.﴾

باشقا بىر سۇرىدە (ئەھقاف) جىنلارنىڭ ئۆز قەۋمىگە قايتىپ بېرىپ، ئۇلارنى ئاللاھقا ۋە پەيغەمبەرگە ئىمان ئېيتىشقا چاقىرغانلىقى بايان قىلىنغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېخى ئىككى كۈن بۇرۇن ئۆزىنى ئۆيىدىن ئايرىلىشقا مەجبۇرلىغان شەھەرگە قايتىشنى خالىمايتتى. ئەگەر بىرى ئۆزىگە پاناھلىق بەرسە، ۋەزىپىسىنى تېخىمۇ ياخشى ئورۇندىغان بولاتتى. بەنى ھاشىم ئۇنى قوغدىمايتتى، شۇڭا ئۇ ئانىسىنىڭ قەبىلىسىدىن پاناھلىق تىلىمەكچى بولدى. ئانىسىنىڭ قەبىلىسىنىڭ ئەھۋالى باشقىچە بولۇپ، زۇھرى قەبىلىسىنىڭ رەئىسى شۇ قەبىلىدىن ئەمەس، بەلكى تائىقتىن كەلگەن ئەھنەس ئىبنى شەرىق ئىدى. ئۇزۇن يىللىق ئىتتىپاقىدا بولغاچقا، زۇھرە قەبىلىسىدىكىلەر ئۇنى ئۆزىنىڭ رەئىسلىكىگە قوبۇل قىلغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن ياردەم تەلەپ قىلماقچى بولغانىدى. يولدا كېتىۋېتىپ، بەكمۇ تېز سۇرئەتتە كېتىۋاتقان ئاتلىق بىرەيلەنگە ئۇچراپ قالدى ۋە ئۇ ئارقىلىق ئەھنەسكە: «ئاللاھنىڭ

ئەنبىيا سۇرىسى، 107 - ئايەت.
جىن سۇرىسى، 1 - ۋە 2 - ئايەتلەر.

ۋەھىيىسىنى ئىنسانلارغا يەتكۈزۈش ئۈچۈن مېنى پاناھلىقىڭغا ئالامسەن؟» دەپ خەۋەر يوللىدى. ئاتلىق كىشىنىڭ سۈرئىتى شۇنداق تېز ئىدىكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىگە بارماي تۇرۇپ، ئۆكشى شۇم خەۋەرنى ئېلىپ كەينىگە قايتىپ بولغانىدى. ئەنەس ئۆزىنىڭ پەقەت ئىتتىپاقداش ئىكەنلىكىنى ۋە قەبىلە نامىدا پاناھلىق بېرەلمەيدىغانلىقىنى ئېيتقاندى. مەككىگە يېقىنلىشىپ قالغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۈھەيلىگە خەۋەر يوللىدى. ئۇنىڭ جاۋابىمۇ ئوخشاش ئىدى. ئەمما ئۆزىنىڭ ئىسلامغا قارشى ئىكەنلىكىدىن ئەمەس، بەلكى قەبىلىلەر ئارىسىدا بىرەر مەسىلە چىقىپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەنلىكىنى سەۋەب قىلىپ كۆرسەتكەنىدى. مەككىگە ۋادىسىدا ئۇنىڭ قەبىلىسىنىڭ ئەھۋالى ئۆزگىچە ئىدى، چۈنكى ئۇ لۇئەينىڭ ئوغلى ئەمرىنىڭ نەسەبىدىن كەلگەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شەھەرگە كىرىشتىن ۋاز كەچتى ۋە تۇنجى ۋەھىيى چۈشكەن ھىرا غارىغا قاراپ ماڭدى. ئۇ يەردىن ئۆزىگە تېخىمۇ يېقىن دەپ بىلىدىغان ۋە بايقۇتنىڭ ئەمەلىدىن قالدۇرۇلۇشى ئۈچۈن مەخپى ھەرىكەتلەنگەن بەش كىشىنىڭ بىرى - (نەۋفەل قەبىلىسىنىڭ رەئىسى) مۇتئىمغا خەۋەر يوللىدى. مۇتئىم ئۇنىڭ تەلىپىنى قوبۇل قىلدى ۋە مەككىگە ئېلىپ كىردى. ئەنسى سەھەردە ئوغۇللىرى ۋە جىيەنلىرىنى قوراللىنىدۇرۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قوغداپ كەتتىگە ئېلىپ باردى. ئەبۇجەھل ئۇلارغا: «سىلەر ئۇنىڭغا ئەگەشتىڭلارمۇ؟» دەپ سورىدى. مۇتئىم ئائىلىسى: «بىز ئۇنىڭغا پاناھلىق بەردۇق» دەپ جاۋاب بەردى. ئەبۇجەھل: «سىلەر قوغدىغاننى بىزمۇ قوغدايتتۇق» دېگەندىن باشقا بىر نەرسە دېيەلمىدى.

“سېنىڭ يۈزۈڭنىڭ نۇرى”

(32)

ئەبۇتالىبىنىڭ ئايالى فاتىمە ئېرىنىڭ ئۆلۈمىدىن بۇرۇن (باشقا بىر رىۋايەتتە ئۆلگەندىن كېيىن) مۇسۇلمان بولغانىدى. ئۇنىڭ قىزى (يەنى ئەلى ۋە جەئفەرنىڭ سىڭلىسى) ئۇمۇھانمۇ ئىسلامغا كىرگەن بولسىمۇ، ئېرى ھۇبەيرە تېخى ئاللاھنىڭ بىرلىكىنى قوبۇل قىلمىغانىدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئۆيىگە كەلسە، خۇشخۇي قارشى ئالدى ۋە ناماز ۋاقتى كەلگەندە، ئۆيىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى جامائەت بولۇپ، بىرلىكتە ناماز ئوقۇيتتى. بىر كۈنى، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە خۇپتەن نامىزنى ئوقۇدى، نامازدىن كېيىن ئۇمۇھانى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كەچتە ئۆزلىرىنىڭ ئۆيىدە قېلىشىنى تەكلىپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى. لېكىن ئازراق ۋاقىت ئۇخلىغاندىن كېيىن، ئورنىدىن تۇرۇپ ھەرەم مەسجىدىگە كەتتى. چۈنكى كېچىلىرى كەتتىنى تاۋاپ قىلىشنى ياخشى كۆرەتتى. تاۋاپ قىلىۋېتىپ مۇگدەك باستى ۋە ھەجەرۇل ئەسۋەدنىڭ يېنىدا ئۇخلاپ قالدى.

«مەن ھەجەرۇل ئەسۋەدنىڭ يېنىدا ئۇخلاۋاتسام» دەيدۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «جىبرىئىل كېلىپ پۈتى بىلەن مېنى تۇرتتى. ئويغىنىپ ئەتراپىمغا قارىسام، ھېچكىم يوق. شۇنىڭ بىلەن، يەنە ئۇخلىدىم. جىبرىئىل ئىككىنچى قېتىم كەلدى؛ ئۈچىنچى قېتىم يەنە كەلدى ۋە قولۇمىدىن تۇتۇپ ئۆرە تۇرغۇزدى. ئىككىمىز بىللە مەسجىد ئىشىكىدىن سىرتقا چىقتۇق. سىرتتا ئېشەكتىن چوڭ، ئەمما قېچىردىن كىچىكرەك بىر ئۇلاغ تۇراتتى. ئۇلاغنىڭ ئىككى تەرىپىدە يەرگە ساڭگىلاپ تۇرغان قاناتلىرى بار ئىدى، ئۇنىڭ ھەر بىر قەدىمى كۆز يەتكۈسىز دەرىجىدە يىراق يەرگە باراتتى.»

ئۇندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ جىبرىئىل بىلەن بىرلىكتە بۇراق ئىسىملىك ئۇلاغقا مىنگەنلىكىنى، جىبرىئىلنىڭ ئاسمانغا قاراپ ئۆرلىگەندە ئۇلاغنىڭ تېزلىكى ۋە يۆنىلىشىنى تەڭشەپ ئۆزلىرىنىڭ يەسەرى ۋە خەيىبەردىن ئۆتۈپ قۇددۇسقا يېتىپ بارغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى. قۇددۇستا بىر توپ پەيغەمبەر (ئىبراھىم، مۇسا، ئىسا ۋە باشقىلىرى) بىلەن ئۇچراشتى. مەسجىدتە جامائەت بولۇپ ناماز ئوقۇدى، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئىمام بولۇپ بەردى. نامازدىن كېيىن، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئىككى سوغا كەلتۈرۈلدى. سوغىلارنىڭ بىرىدە سۈت، يەنە بىرىدە شاراپ بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۈتنى تاللىدى ۋە ئۇنىڭدىن ئازراق ئىچتى، شاراپقا قول ئۇزاتمىدى. جىبرىئىل ئۇنىڭغا: «سەن توغرا يولغا يۈزلەندۈرۈلۈڭ ۋە سەنمۇ خەلقىڭنى شۇ يولغا يۈزلەندۈرۈڭ. شاراپ ساڭا چەكلەندى» دېدى.

ئۇندىن كېيىن، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئۆزىدىن بۇرۇنقىلارغا ئوخشاش (يەنى ئىدرىس، ئىلياس، ئىسا ۋە مەريەمگە ئوخشاش) زېمىندىن ئاسمانغا كۆتىرىلدى. قۇددۇس زېمىنىنىڭ

ئوتتۇرىسىدىكى بىر پارچە تاشنىڭ ئۈستىگە چىقىپ بۇراققا مىندى. ئەسلى سىياققا كىرگەن جىبرىئىل ئۇلارنى ئېلىپ دۇنياۋى شەكىل، زامان ۋە ماكاندىن ئايرىپ، يۇقىرىغا ئېلىپ ماڭدى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام يەتتە قات ئاسماننىڭ ھەر بىرىدىن ئۆتكەندە، قۇددۇستا ئۆزى بىلەن بىللە ناماز ئوقۇغان پەيغەمبەرلەرنى بىر - بىرلەپ قايتا كۆردى. دۇنيادا ئۇلارنى جىسمانىي شەكىلدە كۆرگەندى، مانا ئەمدى ساماۋىي شەكىلدە كۆرمەكتە ۋە ھەيران قالماقتا ئىدى. يۇسۇفنىڭ يۈزىنىڭ تولۇنلايدىكەن پارلاق ۋە پۈتۈن دۇنيا گۈزەللىكىنىڭ يېرىمىغا ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆردى. ئەمما بۇمۇ ھەزرىتى مۇھەممەدنىڭ باشقا پەيغەمبەرلەرگە بولغان ھەيرانلىقىنى توسۇپ قالالمىغانىدى ۋە ھارۋن ئەلەيھىسسالامنىڭ چىرايىنىمۇ باشقىلارغا تەسۋىرلەپ بەرگەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاسماندا كۆرگەن باغ - ۋارانلار ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «جەننەتنىڭ كامانچە چوڭلۇقىدىكى بىر پارچىسى زېمىنغا چۈشسە، پۈتۈن ئاسمان زېمىن نۇرلىنىپ، خۇشپۇراققا تولۇپ كېتىدۇ.» ئۇ يەردىكى ھەممە نەرسىنى روھىي كۆزى بىلەن كۆرۈۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بارلىق جىسمانىي مەۋجۇداتلارغا نىسبەتەن ئۆزىنىڭ مەنئۇي مەۋجۇدىيىتى ھەققىدە مۇنداق دېگەندى: «ئادەم تېخى سۇ بىلەن لاي ئارىسىدىكى بىر نەرسە ۋاقتىدا، مەن پەيغەمبەر ئىدىم.»

ئاسماننىڭ ئەڭ يۈكسەك نۇقتىسى سىدرەتۇل مۇنتەھا (ئەڭ ئاخىرقى شەمشاد دەرىخى) بولۇپ، قۇرئاندا شۇنداق بايان قىلىنغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىگە ئاساسەن يېزىلغان بۇرۇنقى تەپسىرلەردىن بىرىدە مۇنداق دېيىلگەن: «شەمشاد دەرىخىنىڭ يىلتىزى تەختكە تۇتىشىدۇ ۋە بۇ دەرخ، مەيلى پەيغەمبەر بولسۇن ياكى جىبرىئىل بولسۇن، ئەڭ ئاخىرقى كۆرۈش ۋە بىلىش نۇقتىسىنى بەلگىلەيدۇ. ئۇنىڭ نېرىسى بىر ئاللاھقا خاستۇر.» جىبرىئىل كائىناتنىڭ بۇ چېگرىسىدا ھەزرىتى مۇھەممەدكە ئەسلى يارىتىلغان شەكلى بىلەن كۆرۈندى. بۇ ھەقتە قۇرئاندا مۇنداق دېيىلگەن: ﴿ئۇ سىدرەتۇل مۇنتەھانى (ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ نۇرى) قاپلىغان چاغدا (كۆردى). ئۇ (پەيغەمبەر) نىڭ كۆزى (ئوڭ - سولغا) بۇرالمىدى، (كۆزلەنگەن نەرسىدىن) ئۆتۈپ كەتمىدى. شۇبەھسىزكى، ئۇ پەرۋەردىگارىنىڭ (قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان بۈيۈك ئالامەتلەرنى) كۆردى.﴾

«تەفسىرى تەبەرى» گە كۆرە، ئىلاھىي نۇر شەمشاد دەرىخىگە چۈشۈپ، ئۇنىڭ نېرىسىدىكى ھەممە نەرسىنى توسۇۋالغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆزى ئوڭ ياكى سولغا بۇرالمىغان ۋە چەكلەنگەن نەرسىنىڭ نېرىسىغا ئۆتۈپ كەتمىگەندى. مانا بۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «سېنىڭ يۈزۈڭنىڭ نۇرىغا سىغىندىم» دېگەن سۆزىگە بېرىلگەن تەبىر ئىدى.

شەمشاد دەرىخىنىڭ يېنىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈممىتىگە كۈندە ئەللىك ۋاخ ناماز ئوقۇش پەرز قىلىندى. ئاندىن پەيغەمبەرگە ئىسلام ئېتىقادى ھەققىدىكى شۇ ئايەتلەر ئۆگىتىلدى:

﴿پەيغەمبەر پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن ئۇنىڭغا نازىل قىلىنغان كىتابقا ئىمان كەلتۈردى، مۇئمىنلەرمۇ ئىمان كەلتۈردى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئاللاھقا ۋە ئاللاھنىڭ پەرىشتىلىرىگە، كىتابلىرىغا ۋە پەيغەمبەرلىرىگە ئىمان كەلتۈردى. (ئۇلار): «ئاللاھنىڭ پەيغەمبەرلىرىنىڭ ھېچبىرىنى

ئابىرۇھەمەمىز (يەنى ئۇلارنىڭ بەزىسىگە ئىمان ئېيتىپ، بەزىسىگە ئىمان ئېيتماي قالمايمىز) «ئۇلار: «بىز (دەۋىتىڭىنى) ئاڭلىدۇق ۋە (ئەمرىڭگە) ئىتائەت قىلدۇق، پەرۋەردىگارىمىز، مەغپىرىتىڭنى تىلەيمىز، ئاخىر ياندىغان جايىمىز سېنىڭ دەرگاھىڭدۇر» دەيدۇ.»

ئاندىن ئۇلار يۇقىرىغا قانداق چىققان بولسا، تۆۋەنگىمۇ شۇنداق چۈشكە باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «قايتىشىمدا ھەزرىتى مۇسانىڭ (ئۇ سىلەرنىڭ ئەڭ ياخشى دوستۇڭلاردۇر!) قېشىدىن ئۆتتۇم. مۇسا مەندىن: «ساڭا نەچچە ۋاخ ناماز پەرز بولدى؟» دەپ سورىدى. مەن ئەللىك ۋاخ ئىكەنلىكىنى ئېيتتىم. ئۇ دەرھال: «ناماز قىيىن ئىبادەتتۇر، ئەمما سېنىڭ ئۈمىتىڭ بولسا ئاجىز. پەرۋەردىگارنىڭ ئالدىغا قايت ۋە سېنىڭ، شۇنداقلا ئۈممەتلىرىڭنىڭ يۈكىنى يېنىڭلىتىپ بېرىشىنى تەلەپ قىلغىن!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، مەن رەببىمنىڭ ئالدىغا قايتىپ باردىم ۋە يۈكۈمنى يېنىڭلىتىپ بېرىشىنى تەلەپ قىلدىم. ئون ۋاخ ئېلىپ تاشلاندى. مۇسانىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىسام، يەنە شۇ سۆزلەرنى تەكرارلىدى. مەن يەنە كەينىمگە قايتتىم ۋە يەنە ئون ۋاخ ناماز قىسقارتىلدى. لېكىن ھەر قېتىمدا مۇسا مېنى كەينىمگە قايتۇرۇپ تۇردى. ئاخىرىدا، مېنىڭ ئۈستۈمدە كۈنلۈك بەش ۋاخ ناماز قالدى. مۇسا مېنى يەنە قايتۇرماقچى بولدى، مەن: «پەرۋەردىگارنىڭ ئالدىغا كۆپ باردىم. ئەمدى بارغۇدەك يۈزۈم قالمىدى، شۇڭا قايتا چىقمايمەن» دېدىم. شۇ سەۋەبتىن، كىمكى بەش ۋاقىت نامىزنى ئاللاھنىڭ رەھمىتىگە سىغىنغان ھالدا ئىخلاس بىلەن ئوقۇسا، ئۇنىڭغا بۇ ئەللىك ۋاخ نامازنىڭ ساۋابى بېرىلىدۇ.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە جىبرىئىل قۇددۇستىكى تاشنىڭ يېنىغا چۈشكەندىن كېيىن، كەلگەن يولى بىلەن مەككىگە قايتتى. يولدا جەنۇبتىن كېلىۋاتقان كارۋاننى كۆردى. كەئبىگە يېتىپ كەلگەندە تېخى كېچە ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇدۇل جىيەنىڭ ئۆيىگە باردى. ئۇمۇ ھانى بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «تاڭ ئېتىشتىن بۇرۇن پەيغەمبەر (ئەلەيھىسسالام) بىزنى ئويغاتتى، بىز بىرلىكتە بامدات نامىزىنى ئوقۇدۇق. نامازدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ئۇمۇ ھانى! تۇنۇگۈن كەچتە خۇپتەن نامىزىنى سىلەر بىلەن بىللە ئوقۇغانىدىم، ئۇندىن كېيىن، قۇددۇسقا بېرىپ يەنە ناماز ئوقۇدۇم. مانا كۆرۈپ تۇرۇپسەن، بامدات نامىزىنى يەنە سىلەر بىلەن بىللە ئوقۇدۇم» دېدى. ئاندىن ئورنىدىن تۇرۇپ سىرتقا ماڭدى، مەن توننىڭ پېشىدىن تۇتۇپ شۇنداق تارتتىمكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تونى مەيدىسى ئېچىلىپ قالغۇدەك دەرىجىدە پەسكە سىرىلدى. «ئى ئاللاھنىڭ رەسۇلى!» دېدىم: «بۇنى باشقىلارغا ئېيتمىغىن! چۈنكى ئۇلار سېنى يالغانچىغا چىقىرىپ، مەسخىرە قىلىشىدۇ.» ئەمما ئۇ: «ئاللاھقا قەسەم قىلمەنكى، ھەممىسىگە ئېيتىمەن» دېدى.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىدكە بېرىپ، ئۇ يەردىكىلەرگە ئۆزىنىڭ كېچىدە قۇددۇسقا بېرىپ كەلگەنلىكىنى سۆزلەپ بەردى. بۇنى ئاڭلىغان دۈشمەنلىرى بەكمۇ سۆيۈنۈپ كەتتى. چۈنكى، ئۇلارنىڭ قوللىرىدا پەيغەمبەر (ئەلەيھىسسالام) نى ساراڭ، مەجنۇن دېيىش ئۈچۈن

تېپىلماس دەلىل بار ئىدى. قۇرەيشلەرنىڭ كىچىك بالىلىرىمۇ كارۋاننىڭ مەككىدىن سۈرىيەگە بىر ئايدا بېرىپ، يەنە بىر ئايدا ئاران يېنىپ كېلەلەيدىغانلىقىنى بىلەتتى. ئەمما مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) بولسا، ئۆزىنىڭ بىر كېچىدە ئۆيەرگە بېرىپ كەلگەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويۇۋاتاتتى. بىر نەچچە قۇرەيشلىك ئەبۇبەكرىنىڭ ئالدىغا بېرىپ: «ئەمدى دوستۇڭ ھەققىدە نېمە دەيدىغانلىقىڭنى ناڭلاپ باقايلى! ئۆزىگە تۈنۈگۈن كېچە قۇددۇسقا بارغانلىقىنى ۋە ئۆيەردە ناماز ئوقۇپ قايتىپ كەلگەنلىكىنى ئېيتتى» دېدى. ئەبۇبەكرى دەسلەپ ئۇلارنى «يالغانچىلار» دەپ ئەيىبلدى. لېكىن ئۇلار مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ ھازىر مەسجىدتە ئىكەنلىكىنى ۋە كېچە قىلغان سەپىرىنى باشقىلارغا سۆزلەپ بېرىۋاتقانلىقىنى ئېيتتى. شۇنىڭ بىلەن ئەبۇبەكرى: «ئەگەر ئۇ شۇنداق دېگەن بولسا، راستتۇر. بۇنىڭ ھەيران قالغۇدەك نېئىمىسى بار؟ ئۇ ماڭا ۋەھىيلەرنىڭ كېچە ياكى كۈندۈز ۋاقىتلىرىدا كېلىدىغانلىقىنى ئېيتقان. مەن ئۇنىڭ سۆزلىرىنىڭ راست ئىكەنلىكىگە ئىشىنىمەن، ئەمما بۇ سىلەرنىڭ ئورۇنسىز نارازىلىق بىلدۈرۈشىڭلارغا مۇناسىۋەتسىز بىر ۋەقەدۇر» دېدى. ئاندىن مەسجىدكە باردى ۋە يەنە ئوخشاشلا ئۇنىڭ راستچىل ئىكەنلىكىنى تەستىقلىدى: «ئۇ دېگەن بولسا، راستتۇر!» شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇبەكرىگە «راستچىللىقىنى تەستىقلىغۇچى»، «راستچىللىقنىڭ گۇۋاھچىسى» دېگەن مەنىگە ئىگە «ئەس سىددىق» دېگەن نامنى بەردى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، بۇ ۋەقەگە ئىشەنگۈسى كەلمىگەن بەزى كىشىلەر نىيەتلىرىدىن ياندى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ كېچە مەككىگە قايتىپ كېلىۋېتىپ، يولدا كۆرگەن كارۋان ھەققىدە (يەنى كارۋاننىڭ ئالاھىدىلىكى، قاچان يېتىپ كېلىدىغانلىقى...) مەلۇمات بەرگەندى. دەرۋەقە، ھەممە ئىش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دېگىنىدەك ئىدى. پەيغەمبەر (ئەلەيھىسسالام) مەسجىدتىكىلەرگە پەقەت قۇددۇسقا قىلغان سەپىرىنىلا سۆزلەپ بەرگەندى. كېيىن، ئەبۇبەكرى ياكى باشقا ساھابىلىرىگە ئاسمانغا قىلغان سەپىرىنى ۋە ئۇ يەردە كۆرگەنلىرىنى ئېيتىپ بەردى. بۇلارنىڭ كۆپىنچىسى كېيىنكى يىللاردا سورالغان سوئاللارغا جاۋاب بېرىش ئارقىلىق ئوتتۇرىغا چىققاندى.

قايغۇلۇق يىلدىن كېيىن

(33)

خەدىجەنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىنكى يىلى ھەج مەۋسۈمى ئالتىنچى ئايغا توغرا كەلدى. قۇربان ھېيت كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاجىلار ئۈچ كۈنلۈك چېدىر قۇرغان مىنا ۋادىسىغا باردى. يىللاردىن بېرى، ئۇ چېدىرلارغا كېلىپ، ئۆزىگە قۇلاق سالغان كىشىلەرگە ھەق دىننى تەبلىغ قىلىش ۋە قۇرئان ئوقۇپ بېرىشنى ئادىتىگە ئايلاندۇرۇۋالغانىدى. مىنانىڭ مەككىگە ئەڭ يېقىن يېرى يولنىڭ تۆپىلىكلەرگە قاراپ ئېگىزلىپ كېتىدىغان يەردىكى ئەقەبە ئىدى. ئۇ يىلى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەقەبەدە خەزەرە جىلىك ناتونۇش ئالتە كىشى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسىنى تونۇمايتتى، ئەمما ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىك دەۋاسى ھەققىدىكى خەۋەرلەرنى كۆپ ئاڭلىغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا تونۇشلۇق بەردى، ئۇلار كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاغزىغا ھاڭزۇق قاراپ قالغانىدى. چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەممىسى يەسرىبىلىك يەھۇدىي قوشنىلىرىنىڭ: «يېقىندا بىزگە بىر پەيغەمبەر كېلىدۇ. شۇ چاغدا، بىز سىلەرنى (خۇددى ئاد ۋە سەمۇد قەبىلىسىدەك) يەر بىلەن يەكسان قىلىۋېتىمىز» دېگەن تەھدىتلىك سۆزلىرىنى بىلەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرى تۈگىگەندىن كېيىن، ئۇلار ئۆز - ئارا: «بۇ ھەقىقەتەن يەھۇدىيلار بىزگە ئېيتقان پەيغەمبەر ئىكەن. بۇنى يەھۇدىيلارنىڭ بىلىپ قېلىشىدىن ھەزەر ئەيلەيلى، بىز ئاۋۋال ھەرىكەتكە ئۆتەيلى!» دېيىشتى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بىرنەچچە سوئال سورىغاندىن كېيىن، ھەممىسى بىردەك ئاللاھقا ۋە پەيغەمبەرگە ئىمان ئېيتقانلىقىنى بىلدۈرۈشتى ۋە ئۆزلىرىگە ئۆگىتىلگەن ئىسلامىي قائىدە - تۈزۈملەرگە رىئايە قىلىدىغانلىقىغا ۋەدە بېرىشتى. «بىز خەلقىمىزدىن ئايرىلىمىز!» دېيىشتى: «چۈنكى دۈشمەنلىك ۋە ئەسكىلىكتە ئۇلاردىنمۇ بەكرەك ئازغۇنلار يوق. بەلكىم سېنىڭ سايەگە ئاللاھ ئۇلارنى بىرلەشتۈرۈپ، ئارىلىرىغا تىنچلىق - ئىتتىپاقلىق ئورنىتىشى مۇمكىن. بىز ھازىر قايتىپ بېرىپ، ئۇلارنى سېنىڭ دىنىڭغا دەۋەت قىلىمىز. ئەگەر ئاللاھ سېنىڭ سايەگە ئۇلارنى بىرلەشتۈرسە، ئۇ چاغدا سىلەردىنمۇ كۈچلۈك بىر قەۋم تېپىلمايدۇ» دېيىشتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇبەكرىنىڭ بەنى جۇمھىلىقلار ئارىسىدىكى ئۆيىگە داۋاملىق كېلىپ تۇراتتى. ئەبۇبەكرىنىڭ كىچىك قىزى ئائىشە ئېسىنى بىلگەندىن تارتىپ ئاتا - ئانىسىنىڭ مۇسۇلمان ئىكەنلىكىنى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئۆيىگە ھەر كۈنى دېگۈدەك كېلىپ تۇرىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بەرگەنىدى.

خەدىجە ۋاپات بولغان يىلى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چۈشىدە بىر ئادەمنىڭ يىپەك يۈگەكتە بىرىنى كۆتۈرۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇ ئادەم پەيغەمبەر (ئەلەيھىسسالام) گە: «بۇ سېنىڭ ئايالىڭ، ئۇنىڭ يۈگىكىنى ئاچ!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يۈگەكنى ئاچتى ۋە ئائىشەنى كۆردى. ئۇ يىلى، ئائىشە ئاران ئالتە ياش، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەللىك ياشتىن ئاشقانىدى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئەبۇبەكرى قىزىنى مۇتئىمنىڭ ئوغلى جۇبەيرەگە بېرىشكە ۋەدە قىلغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز - ئۆزىگە: «ئەگەر بۇ ئاللاھتىن كەلگەن ئەمىر بولسا، يەنە كېلىدۇ» دېدى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن، يەنە چۈشىدە بىر پەرىشتىنىڭ ئوخشاش يىپەك يۈگەكنى ئېلىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى. بۇ قېتىم ئۆزى پەرىشتىگە: «ئۇنى ماڭا كۆرسەتكىن!» دېدى. پەرىشتە يۈگەكنى ئاچتى، يەنە ئائىشە كۆرۈندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە: «ئەگەر بۇ ئاللاھتىن كەلگەن بولسا، ماڭا قايتا كۆرسىتىدۇ» دېدى.

ئۇ چۈشىنى ھېچكىمگە، ھەتتا ئەبۇبەكرىگىمۇ ئېيتىمىدى. لېكىن كۆپ ئۆتمەي بۇ بېشارەتنى تەكىتلەيدىغان ئۈچىنچى ۋەقە مەيدانغا كەلدى. خەدىجەنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، ئوسمان ئىبنى مەئزۇننىڭ ئايالى ھەۋلە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆي ئىشلىرىغا ياردەملىشىپ بېرىۋاتاتتى. بىر كۈنى ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيلىنىۋېلىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن كىمگە ئۆيلىنىدىغانلىقىنى سورىۋىدى، ئۇ: «يا ئەبۇبەكرىنىڭ قىزى ئائىشەگە ياكى زەئىنەبىنىڭ قىزى سەۋدەگە ئۆيلىنىسەن» دەپ جاۋاب بەردى.

سەۋدە سۇھەيلىنىڭ يەڭگىسى ۋە جىيەنى بولۇپ، ئوتتۇز ياشقا كىرىپ قالغان تۇل ئايال ئىدى. ئۇنىڭ تۇنجى ئېرى سۇھەيلىنىڭ قېرىندىشى سەقران بولۇپ، ئۇ سەۋدە بىلەن ھەبەشسىستان ھىجرىتىدىن قايتىپ كېلىپ، كۆپ ئۆتمەي ئۆلۈپ كەتكەنىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەۋلەگە ھەر ئىككىسىگە ئۆيلىنىشنى خالايدىغانلىقىنى بىلدۈردى ۋە ئۇنىڭدىن بۇ ئىش ئۈچۈن ئۆزىگە ياردەم بېرىشىنى ئۆتۈندى. سەۋدە ئۆزىنىڭ رەسۇلۇللاھنىڭ خىزمىتىدە بولۇشقا رازى ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەۋدەگە: «توي كۈنى ئۈچۈن ئۆزەڭگە بىر ۋەكىل تۇتقىن!» دېدى. سەۋدە ھەبەشسىتاندىن قايتىپ كەلگەن قېيىنسىنى خاتىبى تاللىدى، خاتىب ئۇنىڭغا ۋەكىل بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياتلىق قىلىپ قويدى.

كۆپ ئۆتمەي، ئەبۇبەكرىمۇ مۇتئىم ئائىلىسىنى ئائىشەدىن ۋاز كېچىشكە ماقۇل كەلتۈردى. شۇنىڭ بىلەن، ئائىشەمۇ سەۋدە ياتلىق بولۇپ بىر نەچچە ئايدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياتلىق بولدى. نىكاھ كۈنى ئائىشە يوق بولۇپ، نىكاھ رەسمىيەتلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەبۇبەكرى ئارىسىدا ئېلىپ بېرىلدى. ئائىشە بىر كۈنى دوستلىرى بىلەن ئۆيىنىڭ ئالدىدا ئويناۋاتقاندا، ئانىسى چىقىپ قولىدىن تۇتقان پېتى ئۆيگە ئېلىپ كىرىپ كەتتى ۋە بۇندىن كېيىن ئۇنىڭ تالاغا چىقسا بولمايدىغانلىقىنى، ئەمما دوستلىرى بىلەن ھويلىدا ئوينىسا بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئەنە شۇ كۈنى ئائىشە ئۆزىنىڭ تۇرمۇشىدا ئۆزگىرىش بولغانلىقىنى ھېس قىلغانىدى. گەرچە ئانىسى ئۇنىڭغا ياتلىق بولغانلىقىنى ئېيتىمىسىمۇ، ئۇ ئۆزى پەرەز قىلىپ بولغانىدى. شۇنداقتىمۇ، ئۇنىڭ ھاياتىدا كۆچمەننىڭ ئورنىغا ھويلىدا ئويناشتىن باشقا بىر ئۆزگىرىش ھاسىل بولمىدى.

بۇ كۈنلەردە، ئەبۇبەكرى ھويلىسىغا ئەتراپى تام بىلەن قورشالغان، لېكىن ئۈستى ئوچۇق بىر مەسجىد ياسالدى. ئۇ ھەركۈنى شۇ يەردە ناماز ئوقۇپ، قۇرئان تىلاۋەت قىلاتتى. تام بەكمۇ پاكاز بولغاچقا، بىر توپ كىشى ھەر كۈنى دېگۈدەك ئۇ يەرگە يىغىلىۋېلىپ، ئۇنىڭ ناماز ئوقۇغىنىغا قاراپ

تۇراتتى، ئاندىن قۇرئان تىگىشايىتى ۋە ئۇ ئوقۇغان قۇرئان ئايەتلىرىنىڭ تەسىرىدە ئۆز روھلىرىدىمۇ بىر خىل مەنئىي ئۆزگىرىشنىڭ پەيدا بولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىشاتتى. ئۇمەييە ئەبۇبەكرى سەۋەبچى بولۇۋاتقان بۇ داۋالغۇشنىڭ تېخىمۇ ئۇلغىيىپ كېتىشىدىن ئەندىشە قىلاتتى. قۇرەيش كاتتىلىرى ئۇمەييەنىڭ پىكرىگە ئاساسەن ئىبىددۇھۇننەگە خەۋەر يوللىدى ۋە ئەبۇبەكرىنىڭ قوغدىنىش شەرتلىرىگە ئەمەل قىلمىغانلىقىنى، مەسجىد تاملىرىنىڭ بەكمۇ پاكار ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ شىكايەت قىلدى. ئاندىن: «ئەگەر كۆرۈنمەيدىغان يەردە ئىبادەت قىلسا، بىز بىر نەرسە دېمەيمىز. ئەگەر ئوچۇق يەردە ئىبادەت قىلىشنى داۋاملاشتۇرماقچى بولسا، سەن ئۇنىڭغا بەرگەن كېپىللىقنى بىكار قىلغىن!» دېيىشتى. ئەبۇبەكرى مەسجىدىن ۋاز كېچىشنى خالىمىغاچقا ئۇنىڭ بىلەن بولغان ئەھدىنى بۇزدى ۋە: «ماڭا ئاللاھنىڭ كېپىللىقى يېتىدۇ» دېدى.

دەل شۇ كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «ماڭا سىلەر ھىجرەت قىلىدىغان يەر كۆرسىتىلدى. مەن تىك قىيالىق ئارىسىدىكى سۈيى مول، خورما دەرەخلىرى بىلەن قاپلانغان بىر يەرنى كۆردۈم» دېگەن خەۋەرنى يەتكۈزدى.

يەسرىنىڭ باۋابى

(34)

ئۆز خەلقىنى «دۈشمەنلىك ۋە ئەسكىلىك بىلەن يۇغۇرۇلغان» دەپ تونۇشتۇرغان ئالتە (يېڭى) مۇسۇلماننىڭ سۆزى ھەرگىز كۆپتۈرمە ئەمەس ئىدى. ئىچكى ئۇرۇشنىڭ تۆتىنچى قېتىملىق «بۇئاس توقۇنۇشى» بۇ قالايمىقانچىلىقنى تۈگىتىۋەتتى، بەلكى پەقەت ۋاقىتلىق ئۇرۇش توختىتىشقا سەۋەب بولدى. ئۇزۇن مەزگىل داۋام قىلغان بۇ توقۇنۇش ۋە ئىچكى قالايمىقانچىلىق بەزى ئاقىل كىشىلەرنى: «بۇ مەسىلە پەقەت ھەممىمىزگە ئورتاق بىر رەئىس (خۇددى قۇسەي قۇرەيشلەرنى بىرلەشتۈرگەندەك ئۆزلىرىنى بىرلەشتۈرەلەيدىغان بىرى) ئارقىلىقلا ھەل بولىدۇ» دەپ ئويلاشقا مەجبۇر قىلدى. خەلق ۋادىنىڭ كاتتىلىرىدىن بىرى بولغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيىنى يېقىن كەلگۈسىدە ئۆزلىرىنىڭ پادىشاھى بولىدۇ دەپ قارايتتى. ئۇ، ئەڭ ئاخىرقى قېتىملىق توقۇنۇش باشلىنىشتىن بۇرۇن لەشكەرلىرىنى چېكىندۈرۈپ، ئەۋس قەبىلىسىگە قارشى ئۇرۇش قىلمايدىغانلىقىنى ئېلان قىلغانىدى. شۇنداقتىمۇ، ئۇ يەنىلا خەزەرجلىك بولۇپ، ئەۋسلىكلەرنىڭ ئۆز قەبىلىسىدىن بولمىغان بىرىنى ئۆزلىرىنىڭ پادىشاھى دەپ قوبۇل قىلىش - قىلماسلىقى ئېنىق ئەمەس ئىدى.

خەزەرج قەبىلىسىدىن ئالتە مۇسۇلمان ئۆزلىرىگە قۇلاق سالغان ھەممە كىشىگە ئىسلام دەۋىتىنى يەتكۈزدى. بىر يىلدىن كېيىن (مىلادى 621 - يىلى يازدا)، ئۇلارنىڭ بەشى يېنىغا يەتتە كىشى (ئىككىسى ئەۋس قەبىلىسىدىن) نى ئېلىپ ھەجگە باردى. بۇ ئون ئىككى كىشى ئەقەبەدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلدى. مانا بۇ، تۇنجى ئەقەبە بەيئىتى ئىدى. ئۇلاردىن بىرى بۇ بەيئەت ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «تۇنجى ئەقەبە بەيئىتى كۈنى كېچىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلدۇق، ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمەيدىغانلىقىمىزغا، ئوغرىلىق، زىناخورلۇق قىلمايدىغانلىقىمىزغا، بالىلىرىمىزنى ئۆلتۈرمەيدىغانلىقىمىزغا، باشقىلارغا تۆھمەت چاپلىمايدىغانلىقىمىزغا ۋە (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام) ھەقتىن ئايرىلمىغىچە ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىدىغانلىقىمىزغا قەسەم ئىچتۇق. ئۇمۇ بىزگە مۇنداق دېدى: «ئەگەر ئېيتقانلىرىڭلارغا ئەمەل قىلساڭلار، جەننەت سىلەرنىڭ بولىدۇ. ئەگەر بۇ گۇناھلارنىڭ بەزىلىرىنى ئۆتكۈزسەڭلار ۋە بۇ دۇنيادا ئۇنىڭ جازاسىنى تارتساڭلار، بۇ جازا گۇناھلىقلارغا كافىرەت بولىدۇ. ئەگەر بۇ بەيئەتنى مەھشەر كۈنىگىچە ئۆزگەرتسەڭلار، سىلەرنى جازالاندۇرۇش ياكى ئەپۇ قىلىش ئاللاھنىڭ ئىشىدۇر.»»

يەسرىلىك مۇسۇلمانلار يەسرىبەكە قايتىشقا تەييارلاندى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەبەشىستاندىن يېڭى قايتىپ كەلگەن، ئابدۇددار ئائىلىسىدىن مۇسئەبنى ئۇلارغا قۇرئان ئوقۇپ، دىننى تەلىمات بېرىش، شۇنداقلا نامازدا ئۇلارغا ئىمام بولۇپ بېرىش ئۈچۈن قوشۇپ قويدى، چۈنكى، گەرچە ئۇلار ئىمان ئېيتقان بولسىمۇ، ئەشۋەد ياكى خەزەرج قەبىلىسىدىكىلەرنىڭ ئارىسىدا

باشقىلارغا باشلامچىلىق قىلالغۇدەك بىرى تېخى يوق ئىدى. مۇسئەب ئالدىنقى يىلى مۇسۇلمان بولغان ئالتە كىشىدىن بىرى - ئەسئەد ئىبنى زۇرارەنىڭ ئۆيىدە تۇرماقچى بولدى.

قەيلىنىڭ ئىككى ئوغلىنىڭ نەسەبىدىن كەلگەنلەرنىڭ ئارىسىدىكى رىقابەت ئۇزۇن يىللاردىن بېرى داۋاملىشىپ كېلىۋاتاتتى. شۇنداق بولسىمۇ، ئىككى قەبىلە ئەزالىرى بىر - بىرى بىلەن ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولالايتتى. مەسىلەن، مۇسئەب تۇرىدىغان ئۆينىڭ ئىگىسى خەزرجەلەردىن ئەسئەد ئەۋس قەبىلىسىنىڭ ئايماقلىرىدىن بىرىنىڭ رەئىسى سەئد ئىبنى مۇئازنىڭ جىيەنى ئىدى. سەئد يېڭى دىنغا قاتتىق قارشىلىق بىلدۈردى. بىر كۈنى، سەئد جىيەنى ئەسئەدنىڭ بىر توپ مۇسۇلمان بىلەن ئۆز تۇپراقلىرىغا ئائىت بىر باغنىڭ ئىچىدە ئولتۇرۇپ سۆھبەتلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قاتتىق ئاچچىقلاندى. ئەمما ئەسئەد ئۆزىنىڭ جىيەنى بولغاچقا بىر نەرسە دېيەلمىدى. ئۇگەرچە بۇ خىل ئىشلارغا ئارىلىشىشنى خالىمىسىمۇ، مەسىلىنى قەتئىي بىر تەرەپ قىلىۋېتىش نىيىتىدە بولغاچقا، قەبىلىسى ئىچىدە ئۆزىدىن كېيىن قالسىلا تەسىر دائىرىسى ئەڭ كۈچلۈك ئادىمى ئۆسەيدىنىڭ ئالدىغا بېرىپ: «بىزنىڭ زېمىنىمىزغا كىرىۋالغان شۇ ئىككى ئادەمنى تەۋەلىكىمىزدىن قوغلاپ چىقار ۋە قايتا كىرىشىگە قەتئىي يول قويما! ئەگەر ئەسئەد مېنىڭ تۇغقىنىم بولمىغان بولسا، بۇ ئىشنى ساڭا قويۇپ قويىمىغان بولاتتىم. لېكىن ئۇ مېنىڭ سىڭلىمنىڭ ئوغلى، شۇڭا ئۇنىڭغا بىر نەرسە دېيەلمىدىم» دېدى. ئۆسەيد قولغا نەيزىنى ئېلىپ ئۇلارنىڭ قېشىغا باردى ۋە ناھايىتى قوپاللىق بىلەن: «ئىككىڭلار بۇ يەرگە ئاجىزلارنى ئالداش ئۈچۈن كەلدىڭلارمۇ؟ ئەگەر ئۆلۈشنى خالىمىساڭلار، دەرھال كۆزدىن يوقىلىڭلار!» دېدى. لېكىن مۇسئەب ناھايىتى مۇلايىملىق بىلەن: «ئاۋۋال ئولتۇرۇپ مېنىڭ سۆزلىرىمگە قۇلاق سالغىن! ئەگەر ماقۇل كۆرسەڭ قوبۇل قىلارسەن. ماقۇل كۆرمىسەڭ رەت قىلارسەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەلچىسىنىڭ سىلىق مۇئامىلىسى ئۆسەيدىكە تەسىر قىلدى. «توغرا دېدىڭ» دېدى ۋە نەيزىسىنى يەرگە سانجىپ، ئۇلارنىڭ يېنىدا ئولتۇردى. مۇسئەب ئۇنىڭغا ئىسلامنى چۈشەندۈردى ۋە قۇرئان تىلاۋەت قىلدى. ئۆسەيدنىڭ يۈز ئىپادىسى ئۆزگىرىشكە باشلىدى. مۇسئەب قۇرئان ئوقۇپ بولغاندا: «بۇ نېمە دېگەن گۈزەل ۋە ئۇلۇغ سۆزلەر؟! بۇ دىنغا كىرىشنىڭ شەرتلىرى نېمە؟» دەپ سورىدى. ئۇنىڭ باشتىن ئاياغىچە يۇيۇنۇشى ۋە كىيىم - كېچەكلىرىنى تازىلىشى كېرەكلىكى چۈشەندۈرۈلدى. باغنىڭ ئىچىدە بىر قۇدۇق بار ئىدى، ئۆسەيد قۇدۇقتىن سۇ تارتىپ يۇيۇندى ۋە كىيىملىرىنى تازىلىدى. ئاندىن: «ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر، مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ئاللاھنىڭ رەسۇلىدۇر» دەپ شاھادەت كەلتۈرگەندىن كېيىن، ناماز قاندىلىرىنى ئۆگىنىپ، ناماز ئوقۇدى. ئاندىن: «سىلەرگە بىر كىشىنى ئەۋەتەي، ئەگەر ئۇمۇ ئىمان ئېيتسا، پۈتۈن خەلق ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ئىمان ئېيتىدۇ» دېدى.

ئۆسەيد قەبىلىسىگە قايتتى. ئۇ كەلمەي تۇرۇپلا قەبىلىسىدىكىلەر ئۇنىڭدىكى ئۆزگىرىشنى ھېس قىلىشقاندى. «قانداق قىلدىڭ؟» دەپ سورىدى سەئد. ئۆسەيد: «ھەر ئىككىلىمى بىلەن پاراڭلاشتىم. تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، ئۇلار بىزگە زىيانكەشلىك قىلىدىغاندەك تۇرمايدۇ. شۇڭا ئۇلارنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بەردىم. ئۇلارمۇ: "سىلەرنىڭ سۆزۈڭلاردىن چىقمايمىز" دەپ ۋەدە بەردى» دېدى. سەئد: «قارىغاندا سەن بىر ئىش قىلالغۇدەكسەن» دېدى ۋە ئۆسەيدنىڭ

قولدىن نەيزىنى ئېلىپ، باغدا تېخىچە خاتىرجەم ئولتۇرغان مۇسۇلمانلارنىڭ قېشىغا ماڭدى. بېرىپ جىيەنى ئەسئەدىنى قاتتىق ئەيىبلدى.

مۇسئەب دەرھال ئارىغا كىردى ۋە ئۇنىڭغا ئۈسەيدىگە دېگەن سۆزلەرنى تەكرارلىدى. شۇنىڭ بىلەن، سەئد ئۇنىڭغا قۇلاق سېلىشقا ماقۇل بولدى ۋە ئۇمۇ مۇسۇلمان بولدى.

سەئد ناماز ئوقۇغاندىن كېيىن، ئۈسەيد ۋە ئۇنىڭ قېشىدىكىلەرنى ئېلىپ، بىر يەردە يىغىلىپ ئولتۇرغان خەلقنىڭ ئالدىغا باردى ۋە ئۇلاردىن: «ئەي خالايق! سىلەرنىڭ ماڭا بولغان باھايىڭلار نېمە؟» دەپ سورىدى. كۆپچىلىك بىردەك: «سەن بىزنىڭ رەئىسىمىز، ئەڭ ئادالەتلىك ۋە رەئىسلىككە ئەڭ ئۇيغۇن كىشىمىز سەن» دېيىشتى. «ئۇنداقتا» دېدى سەئد: «قەسەم قىلىمەنكى، سىلەر ئاللاھقا ۋە رەسۇلىغا ئىمان ئېيتىمىغۇچە، مەن ھېچقايسىڭلار بىلەن پاراڭلاشمايمەن.» شۇ كۈنى كەچكىچە پۈتۈن قەبىلە خەلقى مۇسۇلمان بولدى.

مۇسئەب ئەسئەدىنىڭ ئۆيىدە ئون بىر ئاي تۇردى ۋە نۇرغۇن كىشىنىڭ ئىسلامغا كىرىشىگە ۋەسىلە بولدى. ھەج مەۋسۈمىگە ئاز قالغاندى، مۇسئەب خەزرج ۋە ئەۋس قەبىلىسىنىڭ ھەر بىر ئايىمىدا بولۇپ - ئۆتكەن ئىشلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دوكلات قىلىش ئۈچۈن مەككىگە ماڭدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىگە كۆرسىتىلگەن سۈيى مول، ۋە خورمىلىق زېمىننىڭ يەسەرب ئىكەنلىكىنى ۋە بۇ قېتىمقى ھىجرەت قىلغۇچىلارنىڭ ئارىسىدا ئۆزىنىڭمۇ بولىدىغانلىقىنى بىلەتتى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مەككىدە يەڭگىسى ئۆممۇل فازىل ۋە مۇسۇلمان بولمىغان بولسىمۇ ئۆزىنى قوغداپ، سىرلىرىنى مەخپى تۇتقان تاغىسى ئابباس قاتارلىق ناھايىتى ئاز كىشىگە ئىشىنەتتى. شۇڭا ئۇ ئىككىسىگە ئۆزىنىڭ بۇ ھەج دەپ يەسەربتىن كەلگەن ھەيئەت بىلەن يەسەربكە بېرىپ، شۇ يەردە ياشايدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئابباس ئۆزىنىڭ جىيەنى بىلەن بىللە يەسەربلىك ھەيئەتنىڭ ئالدىغا چوقۇم بارىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ پىكرىنى قوبۇل قىلدى.

مۇسئەب مەككىگە كېتىپ كۆپ ئۆتمەي، يەسەربتىن 75 كىشىلىك (ئىككىسى ئايال) ھەج ئۆمىكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن مەككىگە قاراپ يولغا چىقتى. خەزرج قەبىلىسىنىڭ رەئىسى بەرامۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بولۇپ، سەپەردە ئۇنىڭ كالىسىغا بىر خىيال كىرىۋالدى. ئۇلار مەككىگە - ئاللاھنىڭ ئۆيى (كەئبە) جايلاشقان ۋە پۈتۈن ئەرەبىستاننىڭ ھەج مەركىزىگە كېتىۋاتاتتى. شۇنداقتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ يەردە ئىدى ۋە تۇنجى ۋەھىيى شۇ يەردە نازىل بولغانىدى. شۇڭا ئۇلارنىڭ قەلبى ھەر زامان شۇ تەرەپكە تەلپۈنەتتى. شۇنداق تۇرۇقلۇق، ناماز ۋاقتى كەلگەندە، مەككىگە دۈمبىلىرىنى قىلىپ، يۈزلىرىنى شىمالغا، يەنى سۈرىيە تەرەپكە بۇراش توغرىمۇ؟ بۇ بىر خىيال بولسىمۇ، بەرانىڭ بىر قانچە ئايلىق ئۆمرى قالغانىدى ۋە ياشىنىپ قالغان كىشىلەرنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ ئالدىن ھېس قىلىش ئىقتىدارى بەكمۇ كۈچلەنپ كېتەتتى. بەرا ئۆزىنىڭ ئويلىغانلىرىنى سەپەرداشلىرىغا سۆزلەپ بەردى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈرىيەگە، يەنى قۇددۇسقا قاراپ ناماز ئوقۇيدىغانلىقىنى ۋە ئۆزلىرىنىڭمۇ شۇنداق قىلىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. لېكىن بەرا: «مەن كەئبىگە قاراپ ناماز ئوقۇيمەن» دېدى ۋە سەپەر بويىچە

شۇنداق قىلدى. باشقىلار ئۇنىڭ بىلەن تالاش - تارتىش قىلمىدى ۋە نامازلىرىنى قۇددۇسقا قاراپ ئوقۇشنى داۋاملاشتۇردى. مەككىگە يېتىپ بارغاندىن كېيىنمۇ بەرانىڭ كۆڭلى پەقەتلا تىنچىمىدى ۋە خەزىرەجلىك شائىر كەئب ئىبنى مالكىنىڭ ئالدىغا كېلىپ: «ئەي جىيەنم! رەسۇلۇللاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ، مېنىڭ ئويلىغانلىرىمنى ئۇنىڭغا دەپ باقايلى! چۈنكى مەن سىلەرنى ماڭا قارشى چىققانداك ھېس قىلىۋاتمەن» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، ئىككىسى بىللە يولغا چىقتى ۋە ئالدىغا ئۇچرىغان تۇنجى مەككىلىك كىشىدىن ئۆزلىرى تېخى كۆرۈپ باقمىغان پەيغەمبەرنىڭ نەدىلىكىنى سورىدى. مەككىلىك: «تاغىسى ئابباسنى تونۇمسىلەر؟» دەپ سورىدى. ئۇلار ئابباسنى تونۇيدىغانلىقىنى ئېيتتى، چۈنكى ئابباس يەسرىبكە پات - پات بېرىپ تۇراتتى. مەككىلىك: «سىلەر مەسجىدكە بېرىڭلار! ئابباسنىڭ يېنىدا ئولتۇرغىنى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) دۇر» دېدى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەرانىڭ سوئالىغا: «سېنىڭ بىر يۆنىلىشنىڭ بار بولغان ئىكەن، سەن ئۇ يۆنىلىشنىڭ ئۆزگەرتىمەسلىكىڭ كېرەك ئىدى» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ سۆزى ھەرخىل مەنىگە ئىگە بولسىمۇ، بەرا نامىزنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاش قۇددۇسقا قاراپ ئوقۇشقا باشلىدى.

مەككىگە يەسرىبتىن يەنە بىر كارۋان ئادەم كەلدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بەنى سەلەمەنىڭ رەئىسى ئەبۇجەبىر ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمر قاتارلىق بەزى بۇتپەرەس خەزىرەجلىرىمۇ بار ئىدى. ئەبۇجەبىر مىنادا مۇسۇلمان بولدى. يەسرىب قەبىلىسىدىكىلەر ئالدىنقى يىلى قىلغىنىدەك، ھەجدىن ئىككى كۈن كېيىن ئەقەبەدە مەخپىي كۆرۈشىدىغان بولدى. بۇ قېتىملىق ئەقەبە بەيئىتىگە قاتناشقانلاردىن بىرى مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ كېچىسى باشقا كارۋانلار بىلەن بىللە كېچىنىڭ ئۈچتىن بىرى ئۆتكىچە ئۆخلىدۇق. ئاندىن ئورنىمىزدىن تۇرۇپ، ناھايىتى مەخپىي ھالدا ئەقەبەگە يىغىلىپ، رەسۇلۇللاھنى كۈتتۇق. رەسۇلۇللاھنىڭ (تېخىچە ئەجدادلىرىنىڭ دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان) تاغىسى ئابباسمۇ بىللە كەلگەنىدى. گەرچە ئۇ مۇسۇلمان بولمىسىمۇ، جىيەننى ئىشەنچلىك كىشىلەرگە تاپشۇرۇپ بېرىشنى ئارزۇ قىلاتتى. ئالدى بىلەن ئابباس سۆز باشلىدى: ”ئەي خەزىرەجلىر (ئەرەبلەر ئەۋس ۋە خەزىرەج قەبىلىسىگە مۇشۇنداق خىتاب قىلاتتى)! مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ قەبىلىمىز ئۈچۈن نەقەدەر ئېتىبارلىق ۋە شەرەپلىك كىشى ئىكەنلىكىنى ۋە بىزنىڭ ئۇنى جان پىدالىق بىلەن قوغدىغانلىقىمىزنى بىلىسىلەر. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇ سىلەرنى تاللىدى ۋە سىلەر بىلەن بىللە ياشىماقچى بولۇۋاتىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭغا بەرگەن قەسسىمىڭلارغا رىئايە قىلساڭلار ۋە ئۇنى دۈشمەنلەردىن قوغداشقا قەسەم ئىچەلسەڭلار، ئۇنى ئېلىپ كېتىڭلار! ئەگەر ئۇنى ئېلىپ كېتىپ، دۈشمەنلىرىگە تاپشۇرۇپ بېرىشنى پىلانلىغان بولساڭلار، بۇ خىيالىڭلاردىن ۋاز كېچىپ ئۆز يۇرتۇڭلارغا كېتىۋېلىڭلار!“ دېدى. ”سۆزلىرىڭنى ئاڭلىدۇق“ دېيىشتى ئۇلار: ”ئى رەسۇلۇللاھ! ئەڭ ياخشىسى سەن ئۆزەڭ قارار قىلغىن!“»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاۋۋال قۇرئان تىلاۋەت قىلدى، ئاندىن ئىسلام ۋە ئاللاھ توغرىلىق بەزى مەسىلىلەرنى ئوتتۇرىغا قويغاندىن كېيىن: «ئەگەر مەن يەسرىبكە بارغاندىن كېيىن، مېنى خۇددى ئۆز بالا - چاقاڭلارنى قوغدىغاندەك قوغداشقا قەسەم ئىچسەڭلار، مەن سىلەر بىلەن بىللە كېتىمەن» دېدى. بەرا ئورنىدىن تۇرۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىنى تۇتتى ۋە: «سېنى

ھەق بىلەن ئەۋەتكەن ئاللاھقا قەسەم قىلمەنكى، بىز سېنى خۇددى ئۆز بالا - چاقىلىرىمىزنى قوغدىغاندەك قوغدايمىز. ئى رەسۇلۇللاھ! بىزنىڭ بەيئىتىمىزنى قوبۇل قىلغىن! چۈنكى بىز ئۇرۇشقا ۋە ئاتا - بوۋىمىزدىن تارتىپ قورال تۇتۇپ كەلگەن قەۋمىمىز» دېدى. ئەۋس قەبىلىسىدىن بىرى ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ مۇنداق دېدى: «ئى رەسۇلۇللاھ! بىزنىڭ باشقا قەبىلىلەر بىلەن ئۇزۇندىن بېرى داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان خۇسۇمەتلىرىمىز بار (يەھۇدىيلارنى دېمەكچى). بىز ئۇلارنى يېڭىشنى ئارزۇ قىلىمىز. ئەگەر ئاللاھ ساڭا زەپەر ئاتا قىلىپ، سەن ئۆز خەلقىڭنىڭ قېشىغا قايتىپ كەلسەڭ، بىز قانداق قىلىمىز؟» دېدى. رەسۇلۇللاھ كۈلۈمسىرىگەن ھالدا: «ياق! بۇندىن كېيىن ھەممىمىز بىر ئائىلىنىڭ كىشىلىرىدەك بولىمىز. سىلەرنىڭ دۈشمىنىڭلار مېنىڭ دۈشمىنىم، سىلەرنىڭ دوستۇڭلار مېنىڭمۇ دوستۇمدۇر» دېدى. ئاندىن: «ماڭا ئاراڭلاردىن سىلەرگە مەسئۇل بولالايدىغان ئون ئىككى ئادەم تاللاپ بېرىڭلار!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلار خەزەرەجلەردىن توققۇز، ئەۋس قەبىلىسىدىكىلەردىن ئۈچ ئادەم تاللاپ بەردى. بەيئەت قىلغۇچىلارنىڭ كۆپىنچىسى خەزەرەجلەر بولغاچقا، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن كۆپرەك كىشى تاللانغانىدى. خەزەرەجلەردىن تاللانغانلارنىڭ ئارىسىدا ئەسئەد ۋە بەرا؛ ئەۋس قەبىلىسىدىكىلەرنىڭ ئارىسىدا بولسا، سەئد ئىبنى مۇئازنىڭ ۋەكىلى ئۇسەيدمۇ بار ئىدى.

كىشىلەر توپ - توپ بولۇپ بەيئەت قىلىشقا باشلىدى. دەل شۇ چاغدا، ئەۋس قەبىلىسىدىن بىرى: «ئەي خەزەرەجلەر! بۇ ئادەمگە بەيئەت قىلىشنىڭ نېمە دېمەك ئىكەنلىكىنى بىلەمسىلەر؟» دەپ سورىدى. ئۇلار: «بىلىمىز» دېدى. ئۇ ئادەم ئۇلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلىمىغاندەك: «سىلەر قارا، قىزىل بارلىق ئىنسانلارغا قارشى ئۇرۇش ئېلان قىلىۋاتىسىلەر. شۇڭا ئەگەر ماللىرىڭلار قوللىرىڭلاردىن كېتىپ، ئاراڭلاردىن بىر نەچچىسى ئۆلگەندىن كېيىن، بۇ ئادەمنى تەرك ئېتىش خىيالدا بولساڭلار، ھازىرلا تەرك ئېتىڭلار. چۈنكى بۇ ئادەمنى ئۇ ۋاقىتتا تەرك ئەتسەڭلار، دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك ئازابقا دۇچار بولىسىلەر. ئەگەر ۋەدەڭلاردىن قەتئىي يانماسلىققا ئىشەنچىڭلار بولسا، ئۇنى ئۆزەڭلار بىلەن بىللە ئېلىپ مېڭىڭلار. چۈنكى، ئاللاھقا قەسەم قىلمەنكى، بۇ سىلەر ئۈچۈن دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك سانئادەت ئېلىپ كېلىدۇ» دېدى. كىشىلەر: «مېلىمىز ۋە جېنىمىز كېتىدىغان ئىش بولسىمۇ، ئۇنى قوبۇل قىلىمىز. ئى رەسۇلۇللاھ! ئەگەر بىز ۋەدىمىزگە ۋاپا قىلساق، بىز قانداق مۇكاپاتقا ئېرىشىمىز؟» دەپ سوراشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مۇكاپاتىڭلار جەننەتتۇر» دېدى. ئۇلار: «ئۇنداق بولسا، قولۇڭنى ئۇزاتقىن!» دېدى ۋە بەيئەت قىلدى.

بۇ ۋاقىتتا، شەيتان ئەقەبە تۆپىلىكىدە تۇرۇپ بۇلارنى كۆزىتىۋاتاتتى. ئاخىرى ئۆزىنى تۇتالماي: «مۇزەممەم (ئەيىبلەنگۈچى، گۇناھكار)» دەپ توۋلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭ شەيتاننىڭ ئاۋازى ئىكەنلىكى بىلدى ۋە: «ئەي ئاللاھنىڭ دۈشمىنى! مەن ساڭا پۇرسەت بەرمەيمەن!» دېدى.

كۆپ . كۆپ

(35)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككە مۇسۇلمانلىرىنى يەسرىبكە ھىجرەت قىلىشقا تەشۋىق قىلغىلى تۇردى. مۇسۇلمانلاردىن بىرى بۇندىن بۇرۇن ئۇ يەرگە ھىجرەت قىلىپ بولغانىدى. ئەبۇتالىبنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، جىيەنى ئەبۇسەلەمە قوغدىغۇچىسىز قالدى. شۇنىڭ بىلەن، ئەبۇسەلەمە ئايالى ۋە كىچىك ئوغلى سەلەمەنى بىر تۈگىگە مىندۈرۈپ، ئۆزى تۈگىنى يېتىلەپ يەسرىبكە قاراپ يولغا چىقتى. لېكىن ئۇمۇ سەلەمە مەھزۇم قەبىلىسىنىڭ باشقا بىر ئايىمى، يەنى بەنى مۇغرىدەن بولۇپ، ئەبۇجەھلىنىڭ جىيەنى ئىدى. ئۇمۇ سەلەمەنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن ئىز قوغلاپ بېرىپ، تۈگىنىڭ چۇلۇرىنى ئەبۇسەلەمەنىڭ قولىدىن تارتىۋالدى. ئەبۇسەلەمە ئۇلارغا قارشى تۇرۇشنىڭ ئۆزى ئۈچۈن پايدىسىز ئىكەنلىكىنى بىلگەچكە، ئايالىغا ۋاقتىنچە ئۇلار بىلەن كېتىپ تۇرۇشنى، ئۆزىنىڭ كېيىنچە بىر ئامال تېپىپ ئۇلارنى ئېلىپ كېتىدىغانلىقىنى ئېيتتى. لېكىن مەھزۇم قەبىلىسىنىڭ يەنە بىر ئايىمى، يەنى ئەبۇسەلەمەنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر بۇ ئىشقا بەكمۇ ئاچچىقلىنىدى ۋە ئەبۇسەلەمەنىڭ بالىلىرىغا ئۆزلىرىنىڭ ئىگىدارچىلىق قىلىشى كېرەكلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى. شۇنىڭ بىلەن، پۈتۈن قەبىلە ئۇلارغا ئىچ ئاغرىتىپ، ئۇمۇ سەلەمە ۋە بالىسىنى ئەبۇسەلەمەگە ئەۋەتىپ بەردى. ئۇمۇ سەلەمە ئوغلى سەلەمە بىلەن بىر تۈگىگە مىنىپ يولغا چىقتى. مەككىدىن تەخمىنەن ئالتە مىل يىراقلىقتا، ئابدۇددار قەبىلىسىدىن ئوسمان ئىبنى تەلەھ (ئۇ تېخى مۇسۇلمان بولمىغانىدى) بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئوسمان تا مەدىنىگە بارغۇچە ئۇلارغا سەپەر داش بولدى. ئۇلار ئەبۇسەلەمەنىڭ يەسرىبىنىڭ ئەڭ جەنۇبىدىكى قۇبا دېگەن يېرىدە ئىكەنلىكىنى ئاڭلىغانىدى. يىراقتىن ئۇلارغا خورما دەرەخلىرى كۆرۈنىدى. ئوسمان: «يولدىشىڭ ئەنە ئاۋۇ شەھەردە، ئەمدى خاتىرجەم بولۇپ بېرىۋەر» دېدى ۋە ئۆزى مەككىگە قايتتى. ئۇمۇ سەلەمە ئوسماننىڭ بۇ ياردىمىنى ھېچ ئۈنۈمىدى ۋە ھەردائىم ئاغزىدىن چۈشۈرمەي ماختاپ تۇردى.

ئىككىنچى ئەقەبە بەيئىتىدىن كېيىن، مۇسۇلمانلار ئاستا - ئاستا يەسرىبكە قاراپ ھىجرەت قىلىشقا باشلىدى. تۇنجى تۈركۈمدە يولغا چىققانلارنىڭ ئارىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بەزى جىيەنلىرى، جەھش ۋە ئۆمەيمەنىڭ قىز - ئوغۇللىرى، ئابدۇللاھ، كور قېرىندىشى ئەبۇئەھمەد، زەينەب ۋە ھامنە ئىسىملىك ئىككى سىڭلىسى بار ئىدى. ئۇزۇن يىللاردىن بېرى ئابدۇشەمس قەبىلىسى بىلەن ئىتتىپاق تۇتۇۋاتقان بەنى ئەسەد قەبىلىسىدىن بىر مۇنچە كىشىمۇ ئۇلار بىلەن بىللە كەتتى. ھەم مەزە بىلەن زەيد بالا - چاقىلىرىنى مەككىدە ۋاقىتلىق قويۇپ ماڭدى، لېكىن ئوسمان رۇقىيەنى، ئۆمەر ئايالى زەينەپنى، قىزلىرى ھەفسە ۋە ئوغۇللىرى ئابدۇللاھنى ئۆزلىرى بىلەن بىللە ئېلىپ ماڭدى. ھەفسەنىڭ يولدىشى ھۈنەيس (سەھم قەبىلىسىدىن) مۇ ئۇلار بىلەن بىللە ئىدى. ئەبۇسەلەمەنىڭ ئۆگەي قېرىندىشى ئەبۇسەبرا ئايالى ئۇمۇ گۈلسۇم (سۇھەيلىنىڭ

سىڭلىسى) نى بىللە ئېلىپ ماڭدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ ياش جىيەنلىرى تۈلەيب ۋە زۇبەيرمۇ يەسرىبىكە قاراپ يولغا چىقتى.

مەككىدە ئەبۇبەكرى بىلەن ئەلىدىن باشقا مۇسۇلمان قالمىدى. ئەبۇبەكرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆزىنىڭ ھىجرەت قىلىشى ئۈچۈن ئىجازەت سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كۈتۈپ تۇرغىن! ئاللاھ ساڭا بىرىنى سەپەرداش قىلىشى مۇمكىن» دېدى. ئەبۇبەكرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۈتۈشى كېرەكلىكىنى چۈشەندى ۋە ئىككى تۈگىسىنى ئوبدان بوداش ئۈچۈن ئادەملىرىگە ئەمىر بەردى.

قۇرەيشلەر مۇسۇلمانلارنىڭ ئالدىنى توسۇش ئۈچۈن قاتتىق تىرىشچانلىق كۆرسەتتى. سۇھەيلىنىڭ يەنە بىر قىزى بۇندىن بۇرۇن ھەبەشىستانغا كەتكەندەك، ئېرى ئەبۇھۇزۇيفە بىلەن يەسرىبىكە كەتتى. لېكىن سۇھەيل ئوغلىنى كەتكۈزمەسلىك ئۈچۈن ئۇنى قاتتىق نەزەربەنت قىلدى. بۇندىن بۇرۇن ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغان شەمسىنىڭ رەئىسى ئاسىنىڭ ئوغلى ھىشاممۇ يەسرىبىكە ماڭالمىدى. ئۇنىڭ ئۆگەي قېرىندىشى ئەمىر قۇرەيشلەر تەرىپىدىن نەجاشىنى مۇسۇلمانلارغا قارشى كۈشكۈرتۈش ئۈچۈن ئەۋەتىلگەن ئىككى ئەلچىنىڭ بىرى ئىدى. ھىشام يەسرىبىكە ھاممىسىنىڭ ئوغلى ئۆمەر بىلەن بىللە كېتىش ئۈچۈن پىلان تۈزدى. ئۇلار مەككىدىن ئايرىم - ئايرىم چىقىپ، شەھەرنىڭ شىمالىغا ئون مىل يىراقلىقتىكى ئەدات دېگەن تىكەنلىكتە كۆرۈشمەكچى بولدى. مەھزۇم قەبىلىسىدىن ئەيياشمۇ ئۇلار بىلەن بىللە ماڭماقچى ئىدى. لېكىن ھىشام قارار قىلىنغان ۋاقىتتا يېتىپ كېلەلمىدى. شۇنىڭ بىلەن، باشقىلار پۈتۈشۈۋالغىنى بويىچە، ھىشامنى كۈتمەي يەسرىبىكە قاراپ يولغا چىقىۋەردى. ھىشامنىڭ دادىسى ۋە قېرىنداشلىرى بۇ پىلانى ئوقۇپ قالغاچقا، ئۇنىڭ مەككىدىن چىقىشىغا پەقەتلا يول قويماغانىدى. ئائىلىسى ھىشامنى شۇنچىلىك قىيىندىكى، ئەڭ ئاخىرى ئۇ دىندىن يېنىشقا مەجبۇر بولدى.

ئەيياش بولسا، ئۆمەر بىلەن بىرلىكتە يەسرىبىكە بېرىپ بولغانىدى. لېكىن ئۆگەي قېرىنداشلىرى ئەبۇجەھىل ۋە ھارس ئىككىسى ئۇلارنىڭ كەينىدىن ئىز قوغلاپ باردى ۋە ئانىسىنىڭ ئەيياش كەلمىگەچە چىچىنى تارماسلىققا ۋە ئەتتىگەندىن كەچكىچە ئاپتاپتىن قوپماي ئولتۇرۇشقا قەسەم ئىچكەنلىكىنى ئېيتتى. بۇنى ئاڭلىغان ئەيياش بەكمۇ قايغۇردى ۋە مەككىگە قايتماقچى بولدى. ئۆمەر ئۇنىڭغا: «بۇ ئەبۇجەھىلنىڭ ساڭا قۇرغان قىلتىقى، سەن ھەرگىز ئۇلارغا ئىشەنمە! ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، ئەگەر ئاناڭنىڭ بېشى پىتلاپ كەتسە، ئۇ چىچىنى چوقۇم تارايدۇ. كۈن تەپتىگە چىدىماي بىردەمدىلا سايىغا بېرىۋالدى» دېدى. لېكىن ئەيياش ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سالمىدى. ئۇ مەككىگە قايتىپ ئانىسىنىڭ قەسمىنى بۇزۇش ۋە مەككىدە قالغان مال - مۈلكىنى يىغىپ كېلىش ئۈمىدە مەككىگە قاراپ يولغا چىقتى. ئۆمەرنىڭ يېنىدىن ئايرىلىپ، ئۇزۇن ماڭمايلا ئەبۇجەھىل بىلەن ھارس ئۇنى تۇتۇۋېلىپ، باغلىغان پېتى مەككىگە قايتۇرۇپ كەتتى. مەككىگە يېتىپ بېرىپ: «ئەي مەككىلىكلەر! بىز ئارىمىزدىن چىققان ناداننى مانا مۇنداق جازالدىق، سىلەرمۇ ئۆز ئاراڭلاردىن چىققانلارنى شۇنداق قىلىڭلار!» دەپ جار سالدى. ئەيياشمۇ ھىشامغا ئوخشاش قىيىن - قىستاققا چىدىماي ئىسلامدىن ياندى، لېكىن ئىش بۇنىڭ بىلەنلا تۈگىمىدى. چۈنكى كۆپ ئۆتمەي، بۇنىڭ كەچۈرگۈسىز گۇناھ ئىكەنلىكىنى بىلدى. ئۆمەرمۇ شۇنداق

دەپ ئويلايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مۇنۇ ئايەتلەر نازىل بولدى: ﴿ئى مۇھەممەد! مېنىڭ تىلىمدىن (ئېيتقىنىكى: «گۇناھلارنى قىلىۋېرىپ) ئۆزلىرىگە جىنايەت قىلغان بەندىلىرىم! ئاللاھنىڭ رەھمىتىدىن ئۈمىدسىزلەنمەڭلار. ئاللاھ ھەقىقەتەن (خالغان ئادەمنىڭ) جىمى گۇناھلىرىنى مەغپىرەت قىلىدۇ، شۇبھىسىزكى، ئاللاھ ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر. سىلەرگە ئازاب كېلىپ، ياردەمگە ئېرىشەلمىگىنىڭلاردىن بۇرۇن پەرۋەردىگارنىڭلار تەرەپكە قايتىڭلار ۋە ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىڭلار.﴾

ئۆمەر بۇ ئايەتلەرنى بىر قەغەزگە يېزىپ، مەخپىي بىر يول بىلەن ھىشامغا ئەۋەتىپ بەردى. بۇ ھەقتە ھىشام مۇنداق دەيدۇ: «قەغەزنى قولۇمغا ئېلىپ، كۆزۈمگە يېقىن كەلتۈردۈم، ئاندىن سەل يىراقلاشتۇردۇم. لېكىن ئۇنىڭ نېمە دەپ يازغانلىقىنى پەقەتلا چۈشىنەلمىدىم. شۇنىڭ بىلەن: «ئى ئاللاھ! ماڭا ياردەم قىلغىن!» دەپ دۇئا قىلىۋىدىم، ئاللاھ ئۇنى مېنىڭ قەلبىمگە مەھكەم ئورناتتى. شۇندىلا، بۇ ئايەتلەرنىڭ بىزنىڭ ئېيتقانلىرىمىز ۋە بىزگە ئېيتىلغانلار ھەققىدە نازىل بولغانلىقىنى چۈشىنەلمىدىم.» ھىشام بۇ قەغەزنى ئەيىشقا كۆرسەتتى، ئىككىسى قايتىدىن ئىمان ئېيتتى ۋە مەككىدىن قېچىشنىڭ چارىسىنى ئىزدەشكە باشلىدى.

سۇيىقەست

(36)

ھىشام بىلەن ئەيباشنىڭ ئىسلامدىن يانغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر بەسرىبەكە قاراپ ئېقىۋاتقان مۇسۇلمانلارنى توسۇۋالماي دەرغەزەپ بولۇپ تۇرغان قۇرەيشلەر ئۈچۈن ئازراق بولسىمۇ تەسەللىي بولغانىدى. مەككىدىكى چوڭ، كاتتا ئۆيلەردە ھېچكىم قالمىدى، بەزى ئۆيلەردە قېرىپ قالغان بوۋاي - مومىيلارلا قېلىپ قالغانىدى. تېخى بىر نەچچە يىل بۇرۇنلا ناھايىتى باي ۋە ئاھالىسى زىچ كۆرۈنىدىغان بۇ شەھەر، ئەمدى بىر ئادەمنىڭ كاساپىتىدىن چۆلدەرەپ قالغانىدى. بۇ غەم - غۇسسالىرىدىن باشقا، دىن ئۈچۈن ھەرقانداق تۇغقانچىلىق مۇناسىۋىتىدىن ۋاز كېچىدىغان بۇ ئادەملەرنىڭ شىمالدا، يەنى يەسرىبەتە بىرلىشىشى مەككىلىكلەرنى قاتتىق ساراسىمگە سېلىپ قويدى. چۈنكى ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئەي قۇرەيشلەر! سىلەرنى يەر بىلەن يەكسان قىلىۋېتىمەن!» دېگەن سۆزىنى تېخى ئۇنۇتمىغانىدى ۋە ئەمەلىيەتتە قورققۇدەك ھېچ ئىش بولمىسىمۇ، ھەمىشە ئەنسىزچىلىك ئىچىدە يۈرۈشەتتى. گەرچە ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەر بىر ئىش - ھەرىكىتىنى دىققەت بىلەن كۆزىتىپ تۇرغان بولسىمۇ، ئۇ (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام) يەنە بىر ئامال قىلىپ مەككىدىن چىقىپ كەتكەنىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قوغدىغۇچىسى مۇتئىم ئۆلگەندىن كېيىن، قۇرەيشلەر تېخىمۇ قۇتراتشقا باشلىدى. قۇرەيش كاتتىلىرى مەسىلىنى تۈپ نېگىزىدىن ھەل قىلىۋېتىش ئۈچۈن مەجلىس ئاچتى، ئەبۇلەھەب بۇ مەجلىسكە قاتناشمىدى. ئۇزۇن تالاش - تارتىشلاردىن كېيىن (بەزىلەرنىڭ قوبۇل قىلماسلىقىغا قارىماي) ئەبۇجەھىلنىڭ تەكلىپى ماقۇللاندى. ئەبۇجەھىلنىڭ پىلانى بويىچە ھەر بىر قەبىلىدىن بىردىن ياش، كۈچلۈك، ئىشەنچلىك ۋە قوراللانغان ئادەم تاللىنىدۇ، بۇلارنىڭ ھەممىسى بىرلا ۋاقىتتا مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) كە ھۇجۇم قىلىپ ئۆلتۈرىدۇ. ھەممىسى بىردەك ئۇنىڭ قېنىنى تۆككەندىلا، جىنايەت بىرلا قەبىلىگە ئارتىلىپ قالمايدۇ. شۇنداق بولغاندا، بەنى ھاشىم قەبىلىسى ھەممە قەبىلە بىلەن ھەپلىشەلمەيتتى ھەم بەنى ھاشىملار تەلەپ قىلغان قان دەۋاسىنى ھەممە قەبىلە تەڭ تۆلەيتتى. ۋە نىھايەت، بارلىق قەبىلىلەر ئۆزلىرىنىڭ خاتىرجەملىكىنى بۇزغان بۇ ئادەمدىن بىراقلا قۇتۇلاتتى.

جىبرىئىل كېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سۇيىقەستتىن خەۋەر بەردى ۋە قانداق قىلىشى كېرەكلىكىنى ئۆگەتتى. چۈش ۋاقتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇدۇل ئەبۇبەكرىنىڭ ئۆيىگە باردى. ئەبۇبەكرى ئۇنى ئىشىك ئالدىدا كۆرۈپلا، مۇھىم بىر ئىش بولغانلىقىنى چۈشەندى. ئائىشە ۋە ھەدىسى ئەسمامۇ دادىلىرىنىڭ يېنىدا ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ مېنىڭ بۇ شەھەردىن ئايرىلىپ، ھىجرەت قىلىشىم ئۈچۈن ئىجازەت بەردى» دېدى. ئەبۇبەكرى: «مەنمۇ ماڭامدۇم؟» دەپ سورىدى. «ھەئە، سەنمۇ ماڭىسەن» دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام. ئائىشە ئۇ ۋاقىتتا يەتتە ياشقا كىرىپ قالغانىدى. كېيىنكى يىللىرى ئۇ مۇنداق دېگەنىدى: «ئەبۇبەكرىنىڭ

رەسۇلۇللاھنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ يىغلىشىدىن بۇرۇن، بىر كىشىنىڭ خۇشاللىقتىنمۇ يىغلايدىغانلىقىنى پەقەتلا بىلمەيتتىم».

ئىككىسى ئولتۇرۇپ قىلىدىغان ئىشلارنى مەسلىھەتلەشكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيىگە قايتتى ۋە ئەلگە ئۆزىنىڭ يەسرىبىكە ھىجرەت قىلىدىغانلىقىنى، ئەلنىڭ ئۆزىگە تاپشۇرۇلغان ئامانەتلەرنى ئۆز ئىگىلىرىگە قايتۇرۇپ بەرگىچە مەككىدە تۇرۇپ تۇرۇشىنى تاپىلدى. مەككىلىكلەر ھېلىمۇ ھەم رەسۇلۇللاھنى «ئەل ئەمىن» دەپ چاقىراتتى ۋە كاپىرلارمۇ ماللىرىنى ئۇنىڭغا ئامانەت قىلىپ قوياتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرەيشلەرنىڭ ئۆزىگە سۈيىقەست قىلماقچى ئىكەنلىكىنى ۋە بۇنى جىبرىئىلدىن ئۇققانلىقىنى ئېيتىپ بەردى.

رەسۇلۇللاھنى ئۆلتۈرمەكچى بولغان ياشلار كەچ ۋاقتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشىكى ئالدىدا يىغىلىشقا مەسلىھەتلەشكەندى. كەچ ۋاقتى، بالدۇر كېلىۋالغانلار قالغانلىرىنى كۈتۈپ تۇردى. ئۆي ئىچىدىن سەۋدە، ئۇمۇ ئەيمەن، ئۇمۇ گۈلسۈم ۋە فاتىمەلەرنىڭ ئاۋازى كېلىۋاتاتتى. ئۇلار ئىككىلىنىپ قالدى. ئارىدىن بىرى: «ئەگەر تامدىن يامشىپ چۈشسەك، پۈتۈن ئەرەبىستان خەلقى بىزنى نامەھرەملەرنىڭ قېشىغا ئوغرىلىقچە كىرىپتۇ دەپ ئەيىبلەشى مۇمكىن» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلار رەسۇلۇللاھنىڭ ھەر كۈنلۈك ئادىتى بويىچە سەھەردە سىرتقا چىقىشىنى كۈتمەكچى بولدى.

رەسۇلۇللاھ ۋە ئەلى ئۇلارنىڭ ئىشىكىنىڭ ئالدىدا ئىكەنلىكىدىن خەۋەر تاپقاندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر كۈنى ئۈستىگە يېپىپ ياتىدىغان يېپىنچىسىنى ئەلگە بەردى ۋە: «سەن مېنىڭ تۆشكىمدە يېتىپ، بۇ يېشىل يېپىنچامنى ئۈستۈڭگە ئارتىپ ئۇخلاۋەرگىن! خاتىرجەم بول! ئۇلار ساڭا ھېچنەمە قىلالمايدۇ» دېدى. ئاندىن سۈرە ياسىنى ئوقۇشقا باشلاپ: «ئۇلارنىڭ ئالدىدا بىر تۈسۈق، كەينىدە بىر تۈسۈق قىلدۇق، ئۇلارنىڭ كۆزلىرىنى پەردىلىدۇق، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار (ئىماننىڭ يوللىرى تۈسۈلۈپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن) ھېچ نەرسىنى كۆرەلمەيدۇ.» دېگەن ئايەتكە كەلگەندە، ئۆيىدىن چىقىپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئۆتۈپ كەتتى. ئۇدۇل تەرەپتىن كەلگەن بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆردى ۋە ئىشىك تۈۋىدە تۇرغان ياشلارغا: «ئەگەر سىلەر مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نى ساقلاپ تۇرغان بولساڭلار، بىكار ئاۋارە بولماڭلار! چۈنكى ئۇ ئۆيىدىن چىقىپ، ئۇ تەرەپكە كەتتى» دېدى. «بۇ مۇمكىن ئەمەس!» دېيىشتى ياشلار، چۈنكى سۈيىقەتچىلەرنىڭ بىرى بەكمۇ بالدۇر كەلگەن بولغاچقا، مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ ئۆيىگە كىرىپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەندى. ئۇندىن كېيىن ئۆيىدىن ھېچكىم چىقمىغانىدى. شۇنداقتىمۇ، ئۇلار گۇمانلاندى. ئارىلىرىدىن بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆشكىنى بىلەتتى. ئۇ پەنجىرىدىن مارىدى، بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېپىنچىسىغا ئورنىنىپ ئۇخلاۋاتاتتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ باشقىلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تېخىچە ئۆيدە ئىكەنلىكىگە ئىشەندۈردى. سەھەر ۋاقتى، ئەلى ئورنىدىن تۇردى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېپىنچىسىنى ئۈستىگە ئارتقان پېتى سىرتقا چىقتى. سۈيىقەستچىلەر ئۇنىڭ ئەلى ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ،

ئۆزلىرىنىڭ ئالدىنغانلىقىنى بىلىشتى. يەنە بىر ئاز كۈتۈپ باققان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ھېچقانداق شەپە ئالالمىدى. شۇنىڭ بىلەن، بولغان ئىشلارنى دوكلات قىلىش ئۈچۈن ھەممىسى ئۆز قەبىلىسىگە قاراپ يۈرۈپ كەتتى.

بەبەرەت

(37)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللىبۇرۇن ئەبۇبەكرىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ بولغانىدى. ئۇلار دەرھال ئۆيىنىڭ ئارقا پەنجىرىسى تەرەپكە باغلاغلىق جەزىلەنگەن ئىككى تۈگىنىڭ يېنىغا چىقتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرىگە، ئەبۇبەكرى يەنە بىرىگە مىندى، ئوغلى ئابدۇللاھ ئۇنىڭ ئارقىسىغا مىنگەشتى ۋە پىلانلىرى بويىچە يەمەن يولى ئۈستىدىكى سەۋر تېغىغا قاراپ ماڭدى. ئۇلار ئاۋۋال تاغقا بېرىپ، ۋاقتىنچە بىر غاردا يوشۇرۇنۇپ تۇرماقچى بولدى. چۈنكى، ئۇلار مەككىدە رەسۇلۇللاھنىڭ يوقلۇقى بىلىنىپ قالسىلا، قۇرەيشلەرنىڭ دەرھال يەسرىپكە بارىدىغان يوللارنى قاتتىق كونترول قىلىدىغانلىقىنى بىلەتتى. مەككىدىن چىقىپ، ئازراق ماڭغاندىن كېيىن، رەسۇلۇللاھ تۈگىسىنى توختىتىپ ئارقىسىغا قارىدى ۋە: «سەن ئاللاھنىڭ پۈتۈن زېمىنىدا مەن ۋە ئاللاھ ئۈچۈن ئەڭ سۆيۈملۈك يەرسەن. خەلقىم قوغلىمىغان بولسا، مەن سەندىن ھەرگىز ئايرىلمىغان بولاتتىم» دېدى.

ئەبۇبەكرىنىڭ ئازاد قىلىۋەتكەن چوپىنى ئەمىر ئىبنى فۇھەيرە ئۇلارنىڭ كەينىدىن پادىسىنى ھەيدەپ، ئىزىنى كۆمۈپ ماڭدى. غارغا يېتىپ بارغاندىن كېيىن، ئەبۇبەكرى ئوغلى ئابدۇللاھنى تۈگىلەر بىلەن مەككىگە يوللىدى ۋە ئەتىسى خەلق ئارىسىغا چىقىپ، پەيغەمبەر ھەققىدە چىققان سۆز - چۆچەكلەرنى كەچتە ئۆزلىرىگە يەتكۈزۈشنى تاپىلدى. ئەمىر كۈندۈزلىرى بۇرۇنقىدەك باشقا چوپانلار بىلەن بىللە مال باقسا، كېچىلىرى ماللىرىنى مەككىگە بىلەن سەۋر ئارىسىدا ماڭغۇزۇپ ئابدۇللاھنىڭ ئىزىنى كۆمەتتى.

ئەتىسى كەچتە ئابدۇللاھ سىڭلىسى ئەسما بىلەن بىللە ئۇلارغا تاماق ئېلىپ كەلدى. ئابدۇللاھ ئۇلارغا: «مەككىدە مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نى تۇتۇپ كەلگەنلەرگە يۈز تۈگە ئىنئام قىلىنىدۇ دەپ ئېلان چىقىرىلدى. ئاتلىق ئىز قوغلىغۇچىلار دادامنىمۇ بىللە تۇتۇش ئۈچۈن يەسرىپكە بارىدىغان ھەممە يولنى قاتتىق قامال قىلدى. چۈنكى دادامنىمۇ مەككىدىن تۇيۇقسىزلا غايىب بولغاچقا، ئىككىڭلارنىڭ بىللە قاچقىنىڭلارنى پەرەز قىلىشىۋاتىدۇ» دەپ خەۋەر يەتكۈزدى.

لېكىن ئابدۇللاھ بىلمەيدىغان باشقا ئىزچىلار ئۇلارنىڭ يېقىن ئەتراپتىكى غاردىن بىرىگە يوشۇرۇنۇۋالغانلىقىنى پەرەز قىلغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، چۆل ئەرەبلىرى بەكمۇ ياخشى ئىزچى بولۇپ، ئادەتتىكى بىر بەدەۋى قوي پادىسى كۆمۈۋەتكەن يولدىن تۈگىنىڭ ئىزىنى تېپىپ، تۈگە ساننىڭ قانچە ئىكەنلىكىنى دەپ بېرەلەيتتى. قاچقان كىشىلەرنىڭ شەھەرنىڭ جەنۇب تەرىپىدىكى غارغا يوشۇرۇنۇۋېلىشى ناتايىن بولسىمۇ، بېرىلدىغان ئىنئام چوڭ بولغاچقا، ھەر خىل ئېھتىماللىققا سەل قاراشقا بولمايتتى. شۇڭا سەۋرگە ماڭغان قوي ئىزلىرىنىڭ ئارىسىدىن تۈگە تۇياقلىرىنىڭ ئىزلىرىمۇ بىلىنىپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى.

ئۈچىنچى كۈنى، بىر توپ تاغ كەپتىرىنىڭ قونۇۋالغان يېرىدىن تۇيۇقسىزلا قوزغىلىپ كېتىشى بىلەن تاغ ئارىسىدىكى سۈكۈنات بۇزۇلدى. كۆپ ئۆتمەي، پەس تەرەپتىن يۇقىرىغا يامىشىپ چىقۇۋاتقان بىر نەچچە ئادەمنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىشقا باشلىدى. ئابدۇللاھ ھەر كۈنى كۈن پاتقاندىن كېيىن كېلەتتى، لېكىن ھازىرنىڭ پېتىشىغا خېلى بار ئىدى. شۇنداق بولسىمۇ، بۈگۈن غارنىڭ ئىچى باشقا كۈنلەرگە قارىغاندا تېخىمۇ قاراڭغۇ كۆرۈنەتتى. ئاۋاز بارغانسېرى يېقىنلىشىپ كەلدى، بۇ، ئەڭ ئاز دېگەندە بەش - ئالتە كىشىنىڭ ئاۋازى ئىدى. رەسۇلۇللاھ ئەبۇبەكرىگە قارىدى ۋە: ﴿غەم قىلمىغىن، ئاللاھ ھەقىقەتەن بىز بىلەن بىللە﴾ دېدى.

ئىزچىلارنىڭ ئاياق ئاۋازى ۋە ماڭغان - توختىغانلىرى ئوچۇق ئاڭلىناتتى. ئۇلار غارنىڭ ئاغزىغا كېلىپ بولغانىدى. ھەممىسى بىردەك غاردا ھېچكىمنىڭ يوقلۇقى، شۇڭا كىرىشكە كېرەك قالمىغانلىقىنى ئېيتىشىپ، كەلگەن يوللىرى بىلەن قايتىپ كېتىشتى.

ئاياق تۇبىشلىرى يىراقلاپ كەتكەندىن كېيىن، ئىككىسى غارنىڭ ئاغزىغا كەلدى ۋە تېخى ئەتىگەن كۆرمىگەن بىر مەنزىرىگە دۇچ كەلدى. غار ئاغزىدا ئادەم بويى ئېگىزلىكىدە ئاكاتسىيە دەرىخى تۇراتتى. ئوچۇق قالغان يەرنى ئومۇچۇك تور توقۇپ ئېتىۋەتكەنىدى. غارغا كىرىدىغان يەردىكى قىيا تاشنىڭ ئارىلىقىغا بىر كەپتەر ئۇۋا ياساپ، خۇددى تۇخۇم باسقاندەك ياتاتتى، ئەركەك كەپتەر بولسا، سەل نېرىغا قونۇۋالغانىدى.

ئابدۇللاھ بىلەن ئەسما ھەر كۈندىكىگە ئوخشاش ۋاقىتتا يېتىپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەبۇبەكرى ئومۇچۇك تورنى ناھايىتى سىپايلىق بىلەن ئېلىۋېتىپ، كەپتەرنى ئورۇتۇۋەتمەستىن سىرتقا چىقىپ، ئۇلارنى كۈتۈۋالدى. ئەمىرمۇ كەلگەنىدى، لېكىن قويلرى يوقتى. چۈنكى ئۇ ئەبۇبەكرىنىڭ نامانەتكە قويغان ئىككى تۈگىسىنى ۋە ئۇلارنى يەسرىبكە ئېلىپ بارىدىغان بىر بەدەۋىنى ئېلىپ كەلگەنىدى. بەدەۋى تېخى مۇسۇلمان بولمىغان بولسىمۇ، ئىشەنچلىك بىرى ئىدى. ئۇ ھەقىقىي چۆل ئادىمىدىن باشقىسى بىلمەيدىغان بىر يول بىلەن ئۇلارنى يەسرىبكە ئاپىرىپ قويماقچى بولغانىدى. ھەممىسى بىرلىكتە پەستە ساقلاپ تۇرغان بەدەۋىنىڭ يېنىغا چۈشتى. ئەبۇبەكرى ئەمىرنى ئۆزلىرىگە ياردەمچى قىلىپ ئېلىۋالماقچى بولدى. ئەسما بىر خالىتدا يېمەك - ئىچمەك ئېلىپ كەلگەنىدى، لېكىن يىپ ئېلىۋېلىشنى ئۈنۈتقاندى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ بەلبېغىنى يېشىپ، ئىككىگە بۆلدى ۋە بىر پارچىسىدا خالىتنى ئەبۇبەكرىنىڭ بېلىگە باغلىدى، يەنە بىر پارچىسىنى ئۆزىنىڭ بېلىگە باغلىۋالدى. شۇندىن كېيىن ئۇنىڭغا «قوش بەلباغلىق قىز» دېگەن نام بېرىلدى.

ئەبۇبەكرى تۈگىلەرنىڭ ئەڭ ياخشىسىنى تاللاپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەردى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ماڭا تەۋە بولمىغان تۈگە بىلەن ماڭالمايمەن» دېدى. ئەبۇبەكرى: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇ سېنىڭ تۈگەڭ» دېدى. «ياق» دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇنى نەچچە پۇلغا ئالدىڭ؟» ئەبۇبەكرى تۈگىنى سېتىۋالغان باھاسىنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «تۈگىنى سەندىن ئۇ باھاغا سېتىۋالدىم» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇندىن بۇرۇن

ئەبۇبەكرى بەرگەن سوۋغاتلارنى قوبۇل قىلغان بولسىمۇ، بۇ قېتىمقىسى ئالاھىدە ئەھۋال بولغاچقا، ئەبۇبەكرىمۇ كۆپ زورلىمىدى. بۇ، رەسۇلۇللاھنىڭ ھىجرىتى بولۇپ، ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ئۆز يۇرتىدىن بارلىق مۇناسىۋىتىنى ئۈزۈپ ماڭغانىدى. شۇڭا ھىجرەت، يەنى پىداكارلىق پەقەت ئۆزىگىلا ئائىت بولۇشى ۋە باشقىلارغا ئېغىرچىلىقنى سالماستىكى لازىم ئىدى. ھىجرەت كۈنى سېتىۋالغان بۇ تۈگىنىڭ ئىسمى قەۋسا بولۇپ، شۇ كۈندىن ئېتىبارەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ ئەتىۋارلىق تۈگىسى بولۇپ قالدى.

يول باشلىغۇچىسى ئۇلارنى ئاۋۋال شەرققە، ئاندىن جەنۇبقا باشلاپ ماڭدى ۋە قىزىل دېڭىزغا يېتىپ باردى. يەسرىب مەككىنىڭ شىمالىدا ئىدى، ئۇلار مانا مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، تۈگىلىرىنىڭ بېشىنى شىمالغا بۇردى ۋە دېڭىز يولىنى بويلاپ بىر نەچچە كۈن ماڭدى. بىر كۈنى سەھەر ئۇدۇل تەرەپتىن كېلىۋاتقان كىچىك بىر كارۋان كۆرۈندى. ئۇلار بىردىنلا ھولۇقۇپ كەتتى. لېكىن ئۇنىڭ سۈرىيەدىن كىيىم - كېچەك ئېلىپ قايتىپ كېلىۋاتقان تەلھە (ئەبۇبەكرىنىڭ جىيەنى) ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ خاتىرجەم بولدى. تەلھە مەككىگە قايتقۇچە يەسرىبكە كىرىپ ئۆتكەنىدى. ئۇ ماللىرىنى سېتىپ بولۇپلا يەسرىبكە يېنىپ كەلمەكچى بولدى. تەلھە يەسرىبتىكى مۇسۇلمانلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كېلىشىنى تۆت كۆز بىلەن كۈتۈۋاتقانلىقىنى ئېيتتى ۋە مەككە بايلىرىغا ساتماقچى بولغان يەمەن كىيىملىرىدىن بىر نەچچىنى ئۇلارغا سوۋغا قىلغاندىن كېيىن مەككىگە يۈرۈپ كەتتى.

تەلھەدىن ئايرىلىپ كۆپ ئۆتمەي، تۈگىلەرنىڭ بېشى شىمالغا بۇردى. ئاندىن دېڭىز ساھىلىدىن قۇملۇق تەرەپكە كىرىپ، شەرقىي شىمالغا بۇردۇلدى ۋە ئۇدۇل يەسرىبكە قاراپ ئىلگىرىلىدى. سەپەرنىڭ بەزى قىسىملىرىدا ئايەت نازىل بولدى: ﴿ساڭا قۇرئاننى (يەنى ئۇنى تەبلىغ قىلىشنى ۋە ئۇنىڭ ئەھكامىغا ئەمەل قىلىشنى) پەرز قىلغان زات سېنى ئەلۋەتتە قايتىدىغان يەرگە (يەنى مەككىگە) قايتۇرىدۇ.﴾

غاردىن يولغا چىقىپ، ئون ئىككىنچى كۈنى تاڭ ئالدىدا ئەقىق تۈزلەڭلىكىگە يېتىپ باردى ۋە قارشى تەرەپتىكى تۆپىلىككە يامشىشقا باشلىدى. تۆپىلىكنىڭ چوققىسىغا چىقماي تۇرۇپ قۇياش نۇرى قىزدۇرۇشقا باشلىدى. باشقا كۈنلىرى كۈندۈزى دەم ئېلىپ، كېچىلىرى يول يۈرەتتى. لېكىن بۇ ئاخىرقى تۆپىلىك بولغاچقا، توختىماي مېڭىپ، ئۈنۈپ كېتىشنى پىلانلىغانىدى. نىھايەت چوققىغا ئۆلىشىپ، يەسرىب ۋادىسىنى كۆردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چۈشىدە كۆرگەن «قىيا تاشلار ئارىسىدىكى سۈيى مول، يېشىل بوستانلىققا پۈركەنگەن زېمىن» مانا ئەمدى كۆز ئالدىدا يېپىلىپ تۇراتتى.

يېشىل ۋادىنىڭ ئەڭ يېقىن يېرى قۇبا بولۇپ، مۇھاجىرلار ھەممىدىن بۇرۇن شۇ يەرگە يېتىپ باراتتى ۋە بەزى مۇھاجىرلار تېخىچە شۇ يەردە تۇرۇۋاتاتتى. رەسۇلۇللاھ يول باشلىغۇچىغا: «بىزنى شەھەرگە ئەكىرىپ بولۇپ، ئالدى بىلەن قۇبادىكى بەنى ئەمرىنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ بارغىن!» دېدى.

قۇبا ۋادىسىنىڭ نوپۇسى ئەڭ زىچ مەركىزى «شەھەر» دەپ ئاتىلاتتى. ئۇ كۈندىن ئېتىبارەن، بۇ شەھەر ئەرەبىستان ۋە دۇنيانىڭ ھەر يېرىدە «ئەل مەدىنە شەھىرى» دەپ ئاتىلىشقا باشلىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەككىدىن يوقاپ كەتكەنلىكى ۋە ئۇنى تۇتۇپ كەلگەنلەرگە كۆپ ئىنئام بېرىلدىغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر بۇ ۋادىغا بىر نەچچە كۈن بۇرۇنلا يېتىپ كەلگەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تېخىچە كەلمەسلىكى قۇبالىقلارنى ئەندىشىگە سالدى. شۇ سەۋەبتىن، بەنى ئەمر قەبىلىسىدىن بىر نەچچە كىشى ھەر كۈنى سەھەردە شەھەر سىرتىغا چىقىپ ئۇنىڭ يولىغا قارايتتى، قۇياش نەيزە بويى ئۆرلىگەندە قايتىپ كېتەتتى. ئۇ كۈنى سەھەردىمۇ شۇنداق قىلدى، لېكىن تۆپىلىكتىن تۆت كىشى پەسكە قاراپ چۈشۈۋاتقان ۋاقىتتا ئۆيلىرىگە قايتىپ كەتكەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئەبۇبەكرىنىڭ يېڭى كىيىملىرى كۆكۈش قىيا تاشلارنىڭ ئالدىدا پارقىراپ كۆرۈنۈشكە باشلىدى. ئۇلارنى تۇنجى بولۇپ ئۆيىنىڭ ئۆگزىسىدە ئولتۇرغان بىر يەھۇدىي كۆردى ۋە ئۇلارنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى دەرھال چۈشەندى. چۈنكى يەھۇدىيلار قوشنىلىرىنىڭ ھەر كۈنى شەھەر سىرتىغا چىقىپ، بىر نەرسە كۈتۈۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ۋە سەۋەبىنى سوراپ بىلىۋالغانىدى. شۇڭا ئۇ: «ھەي بەنى قەيلىە! ئۇ كەلدى، ئۇ كەلدى!» دەپ تەۋلىدى. ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان پۈتۈن بەنى ئەمر قەبىلىسى ئۆيلىرىدىن يۈگۈرۈشۈپ چىقتى. ئۇلار ئارانلا بوستانلىقنىڭ سىرتىغا چىقىپ ئۆلگۈرەلدى. چۈنكى يولۇچىلار ئاللىبۇرۇن خورمىلىقلارنىڭ يېنىغا كېلىپ بولغانىدى. چۈش ۋاقتى بولۇشقا قارىماي، پۈتۈن قەبىلە قاينام - تاشقىنلىققا چۆمگەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەلققە مۇنداق دەپ خىتاب قىلدى: «ئەي ئىنسانلار! بىر - بىرىڭلارنى تىنچلىق ئىچىدە سالاملاڭلار، ئاچلارنى تويغۇزۇڭلار. تۇغقانچىلىق مۇناسىۋىتىگە دىققەت قىلىڭلار، باشقىلار ئۇخلاۋاتقاندا، ئورنىڭلاردىن تۇرۇپ ناماز ئوقۇڭلار ۋە شۇ ئارقىلىق جەننەت ئەھلىدىن بولۇڭلار!»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ گۈلسۈم ئىسىملىك ياشىنىپ قالغان بىر قۇبالىقنىڭ ئۆيىدە تۇرۇشى قارار قىلىندى. بۇندىن بۇرۇن ھەمزە ۋە زەيدمۇ شۇنىڭ ئۆيىدە تۇرغانىدى. گۈلسۈم ئەۋس قەبىلىسىنىڭ بەنى ئەمر ئايمىقىدىن ئىدى. يەسرىبلىك ھەر ئىككى قەبىلىنىڭ مېھماندوستلۇقىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن، ئەبۇبەكرىنى شەھەرگە تېخىمۇ يېقىن يەرگە جايلاشقان سۇنھ يېزىسىدىكى بىر خەزەجلىكنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ كېتىشتى. بىر ياكى ئىككى كۈندىن كېيىن، ئەلىمۇ يېتىپ كەلدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇرۇۋاتقان ئۆيگە چۈشتى. ئۇ ئامانەت ماللارنى ئۆز ئىگىلىرىگە قايتۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن مەككىدە ئۈچ كۈن تۇرۇپ قالغانىدى.

پۈتۈن خەلق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سالام بەرگىلى كېلىۋاتاتتى. بۇلارنىڭ ئىچىدە ياخشى نىيەتتە ئەمەس، بەلكى قىزىقىشتىن كېلىۋاتقان يەھۇدىيلارمۇ بار ئىدى. ئىككىنچى ياكى ئۈچىنچى كۈنى كەچتە، چىرايى ئەرەب ياكى يەھۇدىيغا ئوخشىمايدىغان بىرى كەلدى. ئۇنىڭ ئىسمى سەلمان بولۇپ، ئىسپاھاننىڭ يېنىدىكى جەي يېزىسىلىق ئاتەشپەرەس ئائىلىسىنىڭ ئوغلى ئىدى. لېكىن ئۇ كىچىك يېشىدىلا خىرىستىئان بولۇپ، سۈرىيەگە كەتكەندى. سۈرىيەدە بىر پوپنىڭ يېنىدا تۇردى. پوپ سەكراتقا چۈشكەن ۋاقىتتا، ئۇنىڭغا ئىراقنىڭ شىمالىدىكى مۇسۇلدا ئۆزىگە ئوخشاش ياشىنىپ قالغان، دىندار بىر پوپنىڭ بارلىقىنى ۋە ئۇنىڭ يېنىغا كېتىشىنى تاپىلدى. شۇنىڭ بىلەن، سەلمان

مۇسۇلغا قاراپ يولغا چىقتى ۋە شۇندىن باشلاپ بىر نەچچە پوپنىڭ يېنىدا تۇردى. ئەڭ ئاخىرقى پوپ ئۇنىڭغا يېقىندا بىر پەيغەمبەرنىڭ كېلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ مۇنداق دېگەندى: «ئۇ پەيغەمبەر ئىبراھىمنىڭ دىنى بىلەن ئەرەبىستان زېمىنىغا ئەۋەتىلىدۇ ۋە ئۆز يۇرتىدىن قوغلىنىپ، ئىككى تەرىپى قۇرام تاش دۇۋىسى بىلەن قاپلانغان خورمىزارلىق بىر يۇرتقا بارسۇ. ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكلىرى مۇنۇلار: ئۇ سوۋغا قوبۇل قىلىدۇ، لېكىن سەدىقە ئالمايدۇ. ئىككى تاغاق سوڭىكىنىڭ ئارىسىدا پەيغەمبەرلىك مۆھۈرى بار.»

سەلمان پەيغەمبەرنىڭ يۇرتىغا بېرىش نىيىتىگە كەلدى ۋە قەلب قەبىلىسىنىڭ تىجارەتچى كارۋىنىغا ئۆزىنى بىللە ئېلىپ كېتىش ئۈچۈن مەلۇم مىقداردا ھەق تۆلىدى. لېكىن قىزىل دېڭىزنىڭ شىمالىدىكى ئەقەبە قولتۇقى يېنىغا جايلاشقان قۇرا ۋادىسىغا كەلگەندە، سودىگەرلەر ئۇنى بىر يەھۇدىغا قۇل ئورنىدا سېتىۋەتتى. سەلمان قۇرا ۋادىسىدىكى خورمىزارلىقنى كۆرۈپ: «مەن كەلمەكچى بولغان يەر مۇشۇ ئوخشايدۇ» دەپ ئويلىغان بولسىمۇ، كۆڭلىدە يەنىلا شۈبھىلىنىپ تۇردى. كۆپ ئۆتمەي، ئۇنى سېتىۋالغان يەھۇدىي مەدىنىدىكى بەنى قۇرەيزە قەبىلىسىگە مەنسۇپ جىيەنىگە سېتىۋەتتى. سەلمان مەدىنىنى كۆرۈپلا، پەيغەمبەر ھىجرەت قىلىدىغان يەرنىڭ مۇشۇ ئىكەنلىكىنى جەزمەشتۈردى.

سەلماننى سېتىۋېلىپ مەدىنىگە ئېلىپ كەلگەن يەھۇدىيىنىڭ قۇبادا جىيەنى بار ئىدى. ئۇ جىيەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇباغا يېتىپ كەلگەن خەۋىرىنى مەدىنىگە يەتكۈزدى. يەھۇدىي جىيەنى بىلەن بىر تۈپ خورما دەرىخىنىڭ تۈۋىدە ئولتۇرۇپ سۆھبەتلىشىشكە باشلىدى. دەل شۇ خورمىنىڭ ئۈستىدە ئىشلەۋاتقان سەلمان ئۇلارنىڭ سۆھبەتلىرىگە قۇلاق سالدى: «ئاللاھ بەنى قەيلى قەبىلىسىنىڭ جاجىسىنى بەرسۇن! مانا ئەمدى قۇبادا مەككىدىن كەلگەن بىر ئادەمنىڭ پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە ئىشىنىپ، ئۇنىڭ ئەتراپىغا ئولاشتى.» بۇ سۆزلەر سەلماننىڭ ئۈمىدلىرىنىڭ رېئاللىققا ئايلانغانلىقىنىڭ بېشارىتى ئىدى. سەلمان شۇنداق ھاياجانلىنىپ كەتتىكى، پۈتۈن ۋۇجۇدى تىترەشكە باشلىدى. ئۇ دەرەختىن يىقىلىپ چۈشۈشتىن قورقۇپ، ئاستا پەسكە چۈشۈۋالدى ۋە يەھۇدىيىدىن پەيغەمبەر ھەققىدە سوئال سوراشقا باشلىدى. لېكىن خوجايىنى ئۇنىڭغا خاپا بولدى ۋە دەرھال دەرەخكە چىقىپ ئىشلەشكە بۇيرىدى. ئۇ كېچە، سەلمان يېنىغا ئازراق يېمەكلىك ئېلىپ قاچتى ۋە ئۇدۇل قۇباغا باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كونا - يېڭى ساھابىلىرى بىلەن ئولتۇراتتى. سەلمان ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە شەكسىز ئىشىنىۋاتتى، شۇنداقتىمۇ يېقىنلىشىپ كېلىپ قولىدىكى يېمەكلىكنى ئۇنىڭغا ئۇزاتتى. پەيغەمبەر ساھابىلىرىنى يېيىشكە بۇيرۇپ قويۇپ، ئۆزى يېمىدى. سەلمان بىر كۈنى ئۇنىڭ دۈمبىسىدىكى پەيغەمبەرلىك مۆھۈرىنى كۆرۈشنى خالايتتى، لېكىن ھازىرچە ئۇنى كۆرۈش ۋە سۆزلىرىنى ئاڭلاش سەلمان ئۈچۈن يېتەرلىك ئىدى. سەلمان ئاللاھقا ھەمدۇسانا ئېيتقان ھالدا مەدىنىگە قايتتى.

سەئىدىيە كىتابى

(38)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋادىغا مىلادى 622 - يىلى 27 - سىنتەبىر، دۇشەنبە كۈنى يېتىپ كەلگەنىدى. مەدىنىلىكلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇباغا يېتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئۇنى كۆرۈش ئۈچۈن بەكمۇ تەقەززا بولۇپ كەتكەنىدى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇبادا ئۈچ كۈن تۇردى ۋە جۈمە كۈنى ئەتىگىنى مەدىنىگە مېڭىشتىن بۇرۇن ئىسلام دىنىنىڭ تۇنجى مەسجىدىنىڭ ئۇل تېشىنى قويۇپ بەردى. رەنۇنە تۈزلەڭلىكىگە كەلگەندە، ئۇلارنى ساقلاپ تۇرغان خەزرەجلىك بەنى سالىم قەبىلىسىنىڭ ئادەملىرى بىلەن جۈمە نامىزى ئوقۇدى. بۇ، بۇندىن كېيىن ئىسلام دۆلىتى قۇرۇلدىغان زېمىندا ئوقۇلغان تۇنجى جۈمە نامىزى ئىدى. بەنى نەججار قەبىلىسىدىكى تۇغقانلىرىدىن بەزى كىشىلەر ئۇنى ئالغىلى كەلگەنىدى، قۇبالق بىر گۈرۈھ كىشىمۇ بىللە ئۈزۈپ چىقتى. بۇلارنىمۇ قوشقاندا، جۈمە نامىزى ئوقۇغانلارنىڭ سانى يۈز ئەتراپىدا ئىدى. نامازدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قەۋسەگە، باشقا قۇرەيشلەرمۇ ئۆز تۈگىلىرىگە مىنىپ، مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقتى. ئۇلارنىڭ ئوڭ ۋە سول يانلىرىدا ئەۋس ۋە خەزرەج قەبىلىلىرىدىن قوغدىغۇچىلار قىلىچلىرىنى يالڭاچلىغان ھالدا قوغداپ كېلىۋاتاتتى. بۇنداق جۇشقۇنلۇق بىر كۈن تارىختا كۆرۈلۈپ باقمىغانىدى. «پەيغەمبەر كەلدى، پەيغەمبەر كەلدى!» دېگەن جاراڭلىق ئاۋازلار يولنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى ئەر - ئايال، قېرى - ياشلارنىڭ ئاغزىدىن چۈشمەي تەكرارلىناتتى. قەۋسە مەدىنىنىڭ جەنۇبىدىكى خورمىلىق ۋە مېۋىلىك باغلارنىڭ يېنىغا كەلگەندە، قەدەملىرىنى ئاستىلاتتى. بۇ يەرلەردىكى ئۆيلەر بەكمۇ شالاڭ ھەم بىر - بىرىدىن يىراق سېلىنغانىدى. ئاستا - ئاستا ئاھالە زىچ ئولتۇراقلاشقان يەرلەرگە يېتىپ كەلدى. ھەر بىر ئۆينىڭ ئالدىغا كەلگەندە، ئۆي ئىگىلىرى: «ئى رەسۇلۇللاھ! مېنىڭ ئۆيۈمگە چۈشكىن، بىزنىڭ سېنى ۋە باشقىلارنى قوغدىيالىغۇدەك كۈچىمىز بار» دەپ تەكلىپ قىلاتتى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەممىسىگە سالام بېرىپ: «تۈگىنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بېرىڭلار! خالىغان يەردە توختىسۇن! چۈنكى ئۇ ئاللاھنىڭ بۇيرۇقىغا ئەمەل قىلىۋاتىدۇ» دەيتتى.

بىر يەرگە كەلگەندە، تۈگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەزرەجلىك نەججار قەبىلىسىدىكى ئەڭ يېقىن تۇغقانلىرى بولغان ئەدىي ئايمىقىنىڭ مەھەللىسىگە بۇرادى. لېكىن تۈگە ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ شۇنچە تىرىشچانلىقىغا قارىماي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىچىك ۋاقتىدا ئانىسى بىلەن بىللە تۇرغان بۇ مەھەللىدىن ئۆتۈپ، نەججار قەبىلىسىنىڭ بەنى مالىك ئايمىقىنىڭ مەھەللىسىگە يېتىپ كەلدى. بىرىنچى ئەقەبە بەيىتىگە قاتناشقان ئالتە كىشىدىن ئەسئەد ۋە ئەۋف مۇشۇ قەبىلىگە تەۋە ئىدى. تۈگە مۇشۇ يەرگە كەلگەندە يۆنىلىشىنى ئۆزگەرتىپ، خورما دەرەخلىرى بىلەن قاپلانغان كونا بىر ھويلا تەرەپكە بۇرادى. ھويلىنىڭ بىر بۇلۇڭىدا كونا قەبرىلەر دۈمچىيىپ تۇراتتى. يەنە بىر تەرەپىدە خورما قۇرتىش ئۈچۈن تەييارلانغان بىر يەر بار ئىدى. تۈگە ئەسئەدنىڭ مەسجىد ئۈچۈن قاشالاپ قويغان يەرگە يېقىنلاپ كېلىپ چۈكتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ

چۇلۇۋۇرنى قويۇۋەتتى، ئەمما ئۆزى تۈگىدىن چۈشمىدى. بىر مىنۇت ئۆتمەيلا تۈگە يەنە ئورنىدىن تۇردى ۋە ئاستا - ئاستا مېڭىشقا باشلىدى. ئازراق ماڭغاندىن كېيىن، كەينىگە قايتىپ يەنە شۇ يەرگە چۆكتى ۋە پۇتلىرىنى ئالدى تەرەپكە تاشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۈگىدىن چۈشۈپ: «ئىنشاللاھ! بۇ يەر مېنىڭ ئۆيۈم بولغۇسى!» دېدى.

ئاندىن بۇ ھويلىنىڭ ئىگىسىنى سورىدى. ئەۋىنىڭ قېرىندىشى مۇئاز ئۇ يەرنىڭ سەھل ۋە سۇھەيل ئىسىملىك ئاكا - ئۇكىغا تەۋە ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. ئۇلار ئەسئەدنىڭ پاناھلىقىدا ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ چاقىرىلىشىنى تەلەپ قىلدى. ئەسئەد ئۇلارمۇ شۇ يەردىكى كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلاردىن بۇ ھويلىنى ئۆزىگە ساتىدىغان ياكى ساتمايدىغانلىقىنى، ئەگەر سېتىشنى خالىسا، قانچە پۇلغا ساتىدىغانلىقىنى سورىدى. ئۇلار: «ياق، ئى رەسۇلۇللاھ! بىز بۇ ھويلىنى ساڭا بېرىمىز!» دېيىشتى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىمىدى، ئەسئەدنىڭ ياردىمى بىلەن بىر باھا قويۇپ سېتىۋالدى. ئۇ چاغقىچە، ئەبۇئەييۇب ئىسىملىك بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۈگىسىدىكى يۈك - تاقنى يېشىپ، ئۆزىنىڭ ئۆيىگە ئەكىرىپ بولغانىدى. باشقا كىشىلەرمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئۆيىدە مېھمان بولۇشى ئۈچۈن يالۋۇردى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «ئىنسانلار بىر - بىرىگە ئېغىرچىلىقنى سالماسلىقى كېرەك!» دېدى. ئەبۇئەييۇب ئىككىنچى قېتىملىق ئەقەبە بەيئىتىدە تۇنجى بولۇپ بەيئەت قىلغان كىشى ئىدى.

ئەبۇئەييۇب ئايالىنى ئېلىپ ئۆيىنىڭ ئۈستۈنكى قەۋىتىگە كۆچتى ۋە بىرىنچى قەۋەتنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بوشىتىپ بەردى. قەۋسەنى ئەسئەد ئۆز ئۆيىگە ئېلىپ كەتتى. ئۇنىڭ ئۆيى ئەبۇئەييۇبنىڭ ئۆيىگە بەكمۇ يېقىن ئىدى.

بەھارلىشىش ۋە پىقىشالماسلىق

(39)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېڭى سېتىۋالغان ھويلىغا مەسجىد سېلىنىشىنى ئويلاشقاندى. شۇڭا قۇبادىكىگە ئوخشاش دەرھال ئىشقا تۇتۇش قىلدى. مەسجىدنىڭ كۆپىنچە يەرلىرى لاي كېسەك بىلەن سېلىندى، شىمالى تام، يەنى قۇددۇسقا قارايدىغان تېمىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مېھرابنىڭ ئىككى تەرىپى تاش بىلەن قوپۇرۇلدى. باغدىكى خورما دەرەخلىرى كېسىلىپ، تاختاي تىلىندى ۋە خورما شاخلىرى بىلەن توقۇلغان ئۆگزىگە يېپىلدى. باغنىڭ ھەممە يېرى يېپىلمىدى، بەلكى كۆپ قىسمى ئوچۇق قالدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىلىك مۇسۇلمانلارغا «ياردەم قىلغۇچى» دېگەن مەنىدىكى «ئەنسار» ئىسمىنى؛ ئۆز يۇرتىنى تاشلاپ مەدىنىگە كۆچكەن قۇرەيشلەر ۋە باشقا قەبىلىلەرگە «كۆچمەن» مەنىسىدىكى «مۇھاجىر» ئىسمىنى بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن تارتىپ ھەممەيلەن مەسجىد قۇرۇلۇشى ئۈچۈن قىزغىنلىق بىلەن ئىشلىدى. ئۇلار بىر تەرەپتىن ئەمگەك قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن تۆۋەندىكى بېيىتنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەي ئوقۇيتتى:

(ئى رەببىم!) مەھشەردە كۆرسەتكەن جەننەت يولىنى،
ياردەم قىل، تۇت ئەنسار، مۇھاجىر قولىنى!

ياكى

(ئى رەببىم!) ئاخىرەتتىن باشقا ھەقىقىي ھايات يوق،
سەن بولغاچ ئەنسار، مۇھاجىرنىڭ كۆڭلى - كۆكسى توق.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنى مۇسۇلمانلىرىنى تېخىمۇ كۈچلەندۈرۈش ئۈمىدىدە يەھۇدىيلار بىلەن كېلىشىم ھاسىل قىلدى. بۇ كېلىشىمگە ئاساسەن، مۇسۇلمانلار ۋە يەھۇدىيلار ھەرقانداق ئىمتىيازىدىن تەڭ بەھرىمەن بولاتتى. بىر يەھۇدىغا ياكى مۇسۇلمانغا زىيان يەتسە، بۇ زىياننى مۇسۇلمان ۋە يەھۇدىيلار بىرلىكتە بىر تەرەپ قىلاتتى. بۇتەرەسلەرگە قارشى بىرلىكتە مۇجادىلە قىلاتتى، مۇسۇلمان ياكى يەھۇدىيلار ئۆز ئالدىغا باشقا قەبىلىلەر بىلەن ئىتتىپاق تۈزەلمەيتتى. ئەگەر پىكىر ئايرىمچىلىقى، تالاش - تارتىش، چىقىشالماسلىق قاتارلىق مەسىلىلەر چىقسا، بۇ مەسىلىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئارقىلىق ئاللاھقا يەتكۈزۈلەتتى. ئۇندىن باشقا، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام گەرچە كېلىشىمنامىدە ئاللاھنىڭ رەسۇلى دەپ تىلغا ئېلىنسىمۇ، يەھۇدىيلارنىڭ ئۇنى ئاللاھنىڭ ئەلچىسى دەپ قوبۇل قىلىشقا مەجبۇر ئىكەنلىكى يېزىلمىغانىدى.

يەھۇدىيلار بۇ كېلىشىمنامىنى سىياسىي مەقسەتتە قوبۇل قىلغانىدى. چۈنكى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) مەدىنىدە ئەڭ كۈچلۈك ئىنسانغا ئايلىنىپ قالغانىدى، ھەتتا تېخىمۇ كۈچلىنىپ

كېتىدىغاندەك كۆرۈنۈۋاتاتتى. شۇڭا بۇنى قوبۇل قىلماي باشقا چارە يوق ئىدى. لېكىن ئۇلارنىڭ ناھايىتى ئاز بىر قىسمى ئاللاھنىڭ يەھۇدىي بولمىغان مىللەتتىنمۇ پەيغەمبەر ئەۋەتىدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى. ئۇلار كۆرۈنۈشتە شۇنداق سەممىدەك قىلىشمۇ، ماھىيەتتە ئۆز مىللىتىنىڭ تاللانغان ۋە ئەڭ ئېسىل نەسەبلىك مىللەت ئىكەنلىكىگە مۇتلەق ئىشىنەتتى ۋە ھەر دائىم ئۆز ئارىلىرىدا بۇ مەسىلىنى تالاش - تارتىش قىلاتتى. يېڭى دىنغا بولغان گۇمانخورلۇقىنى يوشۇرۇشقا تىرىشىشمۇ، ئۆزلىرىگە ئوخشاش ئويلايدىغان ئەرەبلەر بىلەن ھەمسۆھبەت بولۇشتىن قىلچە چېكىنمەيتتى.

ئىسلام دىنى ئەۋس ۋە خەزرج قەبىلىلىرى ئارىسىدا تېز تەرەققى قىلىۋاتاتتى. بەزى مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىنىڭ يەھۇدىيلار بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈشنى مەدەنىيەتنىڭ كېلەچىكى ئۈچۈن تېخىمۇ پايدىلىق دەپ ئويلايتتى. لېكىن، ۋەھىي ئۇلارنى خىيانەت ۋە ئىچكى توقۇنۇشتىن ئاگاھلاندۇرۇشقا باشلىدى. ئۇ كۈنلەردە، قۇرئاننىڭ ئەڭ ئۇزۇن سۈرىسى - بەقەرە سۈرىسى نازىل بولۇۋاتاتتى. سۈرە توغرا يولدا ماڭغان كىشىلەرنى تەسۋىرلەش بىلەن باشلانغانىدى.

﴿ئەلى، لام، مەم. بۇ كىتابتا (يەنى قۇرئاندا) ھېچ شەك يوق، (ئۇ) تەقۋادارلارغا يېتەكچىدۇر. ئۇلار غەيبكە ئىشىنىدۇ، نامازنى ئادا قىلىدۇ، ئۇلار بىز بەرگەن مال - مۈلۈكتىن (خۇدا يولىغا) سەرپ قىلىدۇ. ئۇلار ساڭا نازىل قىلىنغان كىتابقا، سەندىن ئىلگىرىكى (پەيغەمبەرلەرگە) نازىل قىلىنغان كىتابلارغا ئىشىنىدۇ ۋە ئاخىرەتكە شەكسىز ئىشىنىدۇ. ئەنە شۇلار پەرۋەردىگارنىڭ توغرا يولىدا بولغۇچىلاردۇر. ئەنە شۇلار بەختكە ئېرىشكۈچىلەردۇر.﴾

ئاندىن ھەقىقە قارشى كور ۋە گاس بولغان مۇشرىكلەرنى تەسۋىرلىگەندىن كېيىن، ئۈچىنچى خىل كىشىلەرنىڭ تەسۋىرىگە ئۆتەتتى.

﴿كىشىلەر ئارىسىدا ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشەندۈك دېگۈچىلەر بار. ھەقىقەتتە ئۇلار ئىشەنمەيدۇ (يەنى ئاغزىدا ئىشەندۈك دېگىنى بىلەن، كۆڭلىدە ئىشەنمەيدۇ)... ئۇلار مۇئمىنلەر بىلەن ئۇچراشقاندا: «بىز ئىمان ئېيتتۇق» دېيىشىدۇ، شاياتۇنلىرى (يەنى مۇناپىق كاتتىباشلىرى) بىلەن يالغۇز جايدا تېپىشقاندا بولسا: «بىز ھەقىقەتەن سىلەر بىلەن بىللىمىز، پەقەت (تىلىمىزنىڭ ئۈچىدىلا ئىمان ئېيتىپ قويۇپ) مۇئمىنلەرنى مەسخىرە قىلىمىز» دەيدۇ.﴾

بۇلار ئەۋس ۋە خەزرجلىكلەرنىڭ ئارىسىدىكى گۇمانخورلار، تۇراقسىزلار ۋە مۇناپىقلار ئىدى. ئۇلارنىڭ شەيئانلىرى بولسا، ئۇلاردىكى گۇمانخورلۇق ئۇرۇقلىرىنى يېتىشتۈرىدىغان ئىنكارچىلار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ يەردە مەككىدە دۇچ كەلمىگەن بىر مەسىلە ھەققىدە ئاگاھلاندۇرۇلۇۋاتاتتى. مەككىدە مۇسۇلمانلارنىڭ سەممىيىتىدىن گۇمانلىنىشقا بولمايتتى، چۈنكى مەككىدە مۇسۇلمانلىرى پەقەت پەيغەمبەرگە ئىشەنگەنلىكى ئۈچۈنلا ئىسلامغا كىرگەندى. مەككىدىكى كىشىلەر ئىمان ئېيتسا، ھېچقانداق ماددىي مەنپەئەتكە ئېرىشەلمەيلا قالماي، قولىدا بار بولغان ماددىي ئىمكانلاردىنمۇ قۇرۇق قالاتتى. لېكىن مەدەنىيەتنىڭ ئەھۋال ئۇنىڭ دەل ئەكسىچە بولۇپ، يېڭى دىنغا كىرگەنلەر بىر قاتار ماددىي ئىمكانلارغا ئىگە بولاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ ماددىي

بەقەرە سۈرىسى، 2 - دىن 5 - ئايەتكىچە.
بەقەرە سۈرىسى، 8 - ۋە 14 - ئايەتلەر.

ئىمكانلار كۈندىن كۈنگە ياخشىلىنىپ بېرىۋاتاتتى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە مۇسۇلمانلارنىڭ ئارىسىدىكى ئۆسۈمچىلىك تۇيغۇسى بارا - بارا سۇسلىشىپ كېتىۋاتاتتى.

ئايەتتە تەسۋىرلەنگەن شەيتانلارنىڭ بەزىلىرى يەھۇدىيلار ئىدى. بەقەرە سۈرىسىدە يەنە مۇنداق دېيىلگەن:

﴿ئەھلى كىتاب ئىچىدىكى نۇرغۇن كىشىلەر ئۆزلىرىگە ھەقىقەت (يەنى دىنىڭلارنىڭ ھەقىقىتى) ئاشكارا بولغاندىن كېيىن، ھەسەت قىلىش يۈزىسىدىن سىلەرنى ئىمانىڭلاردىن قايتۇرۇپ كاپىر قىلىشنى ئارزۇ قىلىدۇ. ئاللاھنىڭ ئەمرى كەلگەنگە قەدەر (يەنى ئاللاھ سىلەرگە ئۇلار بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا رۇخسەت قىلغۇچە) ئۇلارنى ئەپۇ قىلىڭلار ۋە كەچۈرۈڭلار. ئاللاھ ھەقىقەتەن ھەر نەرسىگە قادىردۇر.﴾

يەھۇدىيلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىگە كېلىشىنى روھىي ئوزۇق ئېلىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى، يەسەبىتە بۇندىن بۇرۇن ئىگە بولغان ئىمتىيازلىرىغا قايتا ئېرىشىش ئۈچۈن تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتۈۋاتاتتى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ كۈتكەن يېرىدىن چىقىمىدى، چۈنكى ئۇ ئىسھاقنىڭ ئەمەس، بەلكى ئىسمائىلنىڭ نەسەبىدىن ئىدى. بىر ئاللاھقا ئېتىقاد قىلىدىغان بۇ پەيغەمبەرنىڭ مۇۋەپپىقىيەتلىرىنىڭ كۈندىن كۈنگە زورىيىشى، ئۇنىڭ ئىلاھىي مەنبەدىن ياردەم ئېلىۋاتقانلىقىنىڭ ئېنىق ئىپادىسى ئىدى. يەھۇدىيلار ئۇنىڭ ھەق پەيغەمبەر بولۇپ قېلىشىدىن قورقۇشقا ۋە ئۇ ئەۋەتىلگەن قەۋمگە قىزغانچۇقلۇق قىلىشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ئۇنىڭ ھەقىقىي پەيغەمبەرلىكىدىن گۇمانلىنىپ، بۇ ئارقىلىق ئۆزلىرىگە تەسەللىي تېپىشقا ئۇرۇناتتى ۋە باشقىلارغىمۇ بۇ گۇمانلىرىنى ئىسپاتلاپ بېرىشكە تىرىشاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۈگىسى يۈتۈپ كەتكەنلىكىنى پۇرسەت بىلگەن بىر يەھۇدىي: «مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ئۆزىگە ۋەھىيى ئەۋەتىلگەنلىكىنى ئېيتىۋاتىدۇ، ھالبۇكى، ئۇ ئۆز تۈگىسىنىڭ نەدىلىكىنىمۇ بىلمەيدۇ» دەپ پىستەنە - پاسات تارقىتتى. بۇ سۆزنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن پەقەت ئاللاھ ماڭا بىلدۈرگەننىلا بىلىمەن. ئاللاھ ماڭا تۈگىنىڭ نەدىلىكىنى كۆرسىتىپ بەردى، تۈگەم پالانچى يەردىكى دەرەخكە باغلاشقا تۇردۇ» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، ئەنسايلاردىن بىر قانچە كىشى بېرىپ، تۈگىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆرسەتكەن يەردىن تېپىپ كەلدى.

ئەرەبلەر ئارىسىدىكى ئىچكى ئۇرۇش گەرچە يەھۇدىيلارغا مەنپەئەت يەتكۈزۈشمۇ، ئەرەبلەرنىڭ بىرلىشىشى دەسلەپتە يەھۇدىيلارنى سۆيۈندۈرگەنىدى. چۈنكى ئەرەبلەرنىڭ ئارىسىدا توقۇنۇش چىقسا، ئەرەبلەر ئىتتىپاقداش يەھۇدىي قەبىلىلىرىدىن ياردەم تەلەپ قىلىدىغانلىقى ئۈچۈن، پايدا يەنلا يەھۇدىيلارغا بولاتتى. ئەۋس ۋە خەزرجەتتىن ئىبارەت ئىككى چوڭ قەبىلىنىڭ بىرلىشىشى يەسەبىتە ئەرەبلىرىنى كۈچلەندۈرۈپلا قالماي، بەلكى بۇندىن كېيىن ئەرەبلەرنىڭ يەھۇدىيلارغا ھاجىتى چۈشمەسلىكىگىمۇ سەۋەب بولدى. مۇسۇلمانلار بىلەن كېلىشىم ھاسىل قىلغان يەھۇدىيلارمۇ بۇ كۈچتىن ئورتاق بەھرىمەن بولاتتى، لېكىن مەدىنە سىرتىدىكى ئەرەبلەرگە قارشى

رەھمان سۈرىسى، 27 - ئايەت.

ئېلىپ بېرىلغان ئۇرۇشلارغا ئۇلارمۇ مەجبۇرىي قاتنىشاتتى. بۇ ھالەتكە كۆنەلمىگەن يەھۇدىيلارنىڭ كۆپىنچىسى ئۆزلىرىنىڭ بۇرۇنقى ئەسلىگە قايتماقچى بولۇپ، ئىككى ئەرەب قەبىلىسى ئارىسىدىكى دوستانە مۇناسىۋەتنى بۇزۇشقا باشلىدى. بەنى قەينۇقا قەبىلىسىدىن قېرى بىر يەھۇدىي بۇ ئىشنىڭ ئەھلى ئىدى، بىر كۈنى ئۇ ئاۋازى يېقىملىق ياش يەھۇدىيىدىن بىرنى تېپىپ كەلدى ۋە ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ ئەرەبلەر ئارىسىدا چىققان ئەڭ ئاخىرقى توقۇنۇشتىن بۇرۇنقى ۋە كېيىنكى ئەھۋاللارنى تەسۋىرلەپ يازغان شېئىرلىرىدىن بەزىلىرىنى ئەۋسلىكلەر توپلىشىپ ئولتۇرغان يەرگە بېرىپ، ئۈنلۈك ئوقۇشنى تەلەپ قىلدى. بۇ شېئىرلارنىڭ كۆپىنچىسى ئىككى قەبىلىنى بىر - بىرىگە قارشى ئەيىبلەش، سۆكۈش بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. ياش يەھۇدىي ئۇنىڭ دېگىنىدەك قىلدى ۋە ئۇ يەردە ئولتۇرغانلارنىڭ ھەممىسىگە ئۆتمۈشنى ئەسلىتىپ، ھاياجانلاندىرۇۋەتتى. دەسلەپ، ئەۋس ۋە خەزەرجىلىكلەر ئۆزلىرىگە مۇناسىۋەتلىك شېئىرلارنى ئالغىلىدى ۋە ئاستا - ئاستا بىر - بىرىنى ھاقارەتلەشكە باشلىدى. ئاخىرىدا: «قوراللىنىڭلار، قوراللىنىڭلار!» دېگەن ئاۋازلار يۈكسەلدى. ئىش بىردەمدىلا زورىيىپ، قايتا ئۇرۇش ئۈچۈن قىيالىق تەرەپكە مېڭىشتى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەرھال مۇھاجىرلارنى يىغىپ، ئەنسارلار كەتكەن يەرگە يېتىپ باردى. «ئەي مۇسۇلمانلار!» دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «يەنە جاھىلىيەت دەۋرىڭلارغا قايتىڭلارمۇ نېمە؟ ئاللاھ مېنى ئاراڭلارغا ئەۋەتتى ئارقىلىق سىلەرنى شان - شۆھرەتكە ئىگە قىلىۋاتسا ۋە سىلەرنى بۇتپەرەسلىك، كۈپرلىقتىن قۇتۇلدۇرۇۋاتسا، ھەممىڭلارنى بىرلەشتۈرۈۋاتسا، سىلەر يەنە مۇشۇنداق ئىشلارنى قىلىپ يۈردۈڭلارمۇ؟» ئەنسارلار ئۆزلىرىنىڭ خاتالىق ئۆتكۈزگەنلىكىنى ۋە يولسىزلىق قىلغانلىقىنى قوبۇل قىلدى ۋە يىغلىشىپ بىر - بىرىنى قۇچاقلىدى. ئاندىن ھەممىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە مەدىنىگە قايتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنى بىر - بىرىگە تېخىمۇ يېقىن قىلىش ئۈچۈن، ئەنسارلار بىلەن مۇھاجىرلارنىڭ ئارىسىدا قېرىنداشلىق مۇناسىۋىتى ئورناتتى. مەسىلەن، ئەنسارلاردىن بىرى مۇھاجىرلاردىن بىرنى ئۆزىنىڭ ئەڭ يېقىن قېرىندىشى قىلىۋالسا، مۇھاجىرلاردىن بىرىمۇ ئەنسارلاردىن بىرنى ئۆزىنىڭ ئەڭ يېقىن قېرىندىشى دەپ بىلەتتى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنى ۋە ئائىلىسىنى بۇ مۇناسىۋەتنىڭ سىرتىدا تۇتتى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ئەنسارنى تاشلاپ، يەنە بىر ئەنسار بىلەن ئەڭ يېقىن مۇناسىۋەت ئورنىتالمايتتى. شۇڭا ئۇ ئەلنىڭ قولىنى تۇتۇپ تۇرۇپ: «بۇ مېنىڭ قېرىندىشىمدۇر» دېدى. ھەممە بىلەن زەيد ئارىسىدىمۇ قېرىنداشلىق مۇناسىۋىتى ئورناتتى.

ئەۋسلىك ئەبۇئەمر پات - پات ئېتىكاپتا ئولتۇرغاچقا، باشقىلار ئۇنى «راھىب» دەپ چاقىرىپ قوياتتى. ئەبۇئەمرمۇ ئۆزىنىڭ ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ يۈرەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئەبۇئەمر ئالدىغا بېرىپ، يېڭى دىن توغرىلىق بىر قانچە سوئال سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا بۇ دىننىڭ ھەزرىتى ئىبراھىم دىنىنىڭ داۋامى ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدىغان ئايەتلەر بىلەن جاۋاب بەردى. ئەبۇئەمر: «لېكىن مەن ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ دىنىغا ئېتىقاد قىلىمەن» دېدى ۋە ئىسلام دىنىنى ئىنكار قىلىش بىلەن بىرگە، مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ دىنىنى بۇزغانلىقىنى

ۋە ئۆزگەرتىۋەتكەنلىكىنى ئېيتىپ تۇرۇۋالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياق! مەن ئۇنى ئۆزگەرتىمىدىم، بەلكى پاك ۋە ساغلام شەكىلدە ئېلىپ كەلدىم» دېدى. ئەبۇئەمر: «ئاللاھ يالغانچىنى مۇساپىرلىقتا ھالاك قىلسۇن!» دەپ جۈيلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇنىڭغا: «شۇنداق! ئاللاھ يالغانچىنى سەن دېگەن ئاقىۋەتكە دۇچار قىلسۇن!» دەپ جاۋاب بەردى.

ئەبۇئەمر ئۆز ئابروۋىنىڭ بارغانسېرى قالمايۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىشقا باشلىدى. ئۆز ئوغلىنىڭمۇ مۇسۇلمان بولۇپ، پەيغەمبەر (ئەلەيھىسسالام) تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىشى ئۇنى تېخىمۇ كۈچسىز ھالغا كەلتۈرۈپ قويدى. كۆپ ئۆتمەي، ئەتراپىدا قېلىپ قالغان بىر قانچە كىشى (ئون ئەتراپىدا) بىلەن مەككىگە كەتتى. مانا بۇ، ئۇنىڭ ئۆز - ئۆزىنى سۈرگۈن قىلىشنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى ئىدى.

ئەبۇئەمرنىڭ جىيەنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيمۇ (خەزرج قەبىلىسىدىن) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىگە كېلىشىگە سۈيۈنگەنىدى. لېكىن ئۇنىڭمۇ سىياسىي كۈچى كۈندىن - كۈنگە زەئىپلىشىشكە قاراپ يۈزلەندى. ئوغلى ئابدۇللاھ بىلەن قىزى جەمىلەنىڭ مۇسۇلمان بولۇشى ئۇنى قاتتىق غەزەپلەندۈردى. لېكىن ئۇ ئەبۇئەمرنىڭ ئەكسىچە، ئۇ يېڭى كەلگەن كىشىنىڭ (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ) كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئاجىزلىشىدىغانلىقىغا ئىشەنگەچكە، غەزىپىنى ئىچىگە يۇتۇپ يۈرەتتى.

خەزرج مۆتىۋەرلىرىدىن بىرى سەئد ئىبنى مۇئاز ئاغرىپ قالغانىدى. بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى يوقلاپ كېلىش ئۈچۈن ئۆيىگە ماڭدى. مەدىنىلىك بايلارنىڭ ھەممىسى ئۆيلىرىنى قەلئە شەكىلدە ياسايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يولدا كېتىۋېتىپ باشقا خەزرجلىكلەر بىلەن ئولتۇرغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەينى كۆردى. ئۇلارغا سالام بەرگەندىن كېيىن، قۇرئان ئوقۇپ، ئىسلامنى تەبلىغ قىلىش مەقسىتىدە ئۇلغىدىن چۈشتى. لېكىن ئۇ سۆزىنى باشلاپ تۇرىشىغا ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەينى سۆزىنى بۆلۈپ: «سېنىڭ دېمەكچى بولغانلىرىڭ ھەقىقەت بولسا، ھېچقانداق نەرسە سېنىڭ سۆزلىرىڭدىن ئۈستۈن بولالمايدۇ. شۇڭا سەن ئۆز ئۆيىڭدە ئولتۇرۇپ، سېنىڭ سۆزلىرىڭنى ئاڭلاش ئۈچۈن كەلگەنلەرگە تەبلىغ قىلغىن، ئەمما كۆرگەنلا كىشىگە تەبلىغ قىلمەن دەپ باشقىلارنىڭ راھىتىنى بۇزمىغىن!» دېدى. «ياق!» دېدى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەينىنىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك ئادىمى ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە: «بىزگە تېخىمۇ كۆپ نەرسىلەرنى سۆزلەپ بەرگىن! بىزنىڭ ئارىمىزغا، مەھەللىمىزگە ۋە ئۆيلىرىمىزگە كىرگىن! چۈنكى بىز بۇ يولنى تاللىدۇق، ئاللاھ بىزگە مەرھەمەت قىلىپ، ئەڭ توغرا يولنى كۆرسىتىپ بەردى.» بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەينى بەكمۇ ئەپسۇسلاندى ۋە دوستلىرى تەرىپىدىن رەت قىلىنغان مەزمۇندا بېيىت ئوقۇدى. چۈنكى ئۇ پەيغەمبەرگە قارشى چىقىشنىڭ پايدىسىز ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يەتكەنىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە شۇنچە تەسەللىي بەرگەن بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناھايىتى مەيۈسلەنگەن ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپ، يولنى داۋاملاشتۇردى. ئۇنىڭ يۈزىدىكى مەيۈسلىك سەئد ئىبنى مۇئازنىڭ ئۆيىگە يېتىپ بارغاندىمۇ روشەن ئىپادىلىنىپ تۇراتتى. سەئد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن نېمە ئۈچۈن بۇنچىۋالا مەيۈسلەنگەنلىكىنى سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەينىنىڭ سۆزلىرىگە خاپا بولغانلىقىنى ئېيتىپ

بەردى. سەئىد ئىبنى مۇئاز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇنىڭ سۆزلىرىگە ھەرگىز مەيۈسلەنمىگەن! چۈنكى سەن مەدىنىگە كېلىشتىن بۇرۇن بىز ئۇنى بەكمۇ ئۇلۇغلايتتۇق ۋە ئۇنىڭغا پادىشاھلىق تاجى كىيگۈزمەكچى بولۇپ تۇراتتۇق. ئاللاھ تائالاھ سېنى بىزگە ئەۋەتتى. ئابدۇللاھ سېنى ئۆزىنىڭ پادىشاھلىق مەرتىۋىسىنى تارتىۋالدى دەپ ئويلىغاچقا، ساڭا شۇنداق مۇئامىلە قىلىۋاتىدۇ» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزلىرىنى يادىدىن قەتئىي چىقارمىدى. مەلۇم ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولمىسا، ئىمتىيازنى پۈتۈنلەي يوقىتىپ قويدىغانلىقىنى چۈشىنىپ يەتتى. يەنە بىر تەرەپتىن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ مۇسۇلمان بولۇۋېلىشى ئەتراپىدىكى كىشىلەر ئارىسىدىكى ئابىرۇينى ساقلاپ قېلىشقا پايدىلىق ئىدى. چۈنكى ئەرەبلەر پەۋقۇلئاددە بىرەر سەۋەب بولمىسا، ئۆزلىرى تۈزۈشكەن ئەھدىنامىگە قاتتىق رىئايە قىلاتتى. شۇڭا ئۇ دەرھال ئىمان ئېيتىپ، ئىسلامغا كىردى. گەرچە ئۇ باشقا مۇسۇلمانلارغا ئوخشاش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلىپ، بەش ۋاقىت نامازنى تەرك ئەتمەي ئوقۇسىمۇ، مۇئمىنلەر ئۇنىڭ ئىمانىدىن ھەر دائىم شۈبھىلىنەتتى. ئىمانى شۈبھىلىك باشقا كىشىلەر مۇ بار ئىدى، لېكىن ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي ئۇلاردىن ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ تەسىرىدە ئۆزىنى مۇسۇلمان دەپ ئاتىۋالغانلارنىڭ سانى كۈندىن - كۈنگە كۆپىيىشكە باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، مۇئمىنلەرنىڭ ئابدۇللاھقا بولغان گۇمانى تېخىمۇ ئاشتى.

مەسجىد قۇرۇلۇشى داۋاملىشىۋاتقان دەسلەپكى ئايلارنىڭ بىرىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تۇنجى بولۇپ بەيئەت قىلغان مەدىنىلىك ئەسئەد ۋاپات بولدى. مۇسئەب ئىككى قېتىملىق ئەقەبە بەيئىتى ئارىسىدا ئۇنىڭ ئۆيىدە تۇرغانىدى. ئەسئەد ۋاپات بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەندى: «يەھۇدىيلار ۋە ئىككى يۈزلىمىچى ئەرەبلەر: ”ئەگەر مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) راستىنلا پەيغەمبەر بولغان بولسا، دوستى ئەسئەد ۋاپات بولمىغان بولاتتى“ دېيىشىدۇ. ھالبۇكى، مەن نە ئۆزەم ئۈچۈن، نە ئەسئەد ئۈچۈن (ئاللاھ خالىغاندىن باشقا) ھېچنېمە تىلىيەلمەيمەن.»

سەلمان فارىسى ئەسئەدنىڭ جىنازا نامىزىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئىككىنچى قېتىم كۆرۈش پۇرسىتىگە ئېرىشتى. كېيىنكى يىللىرى، سەلمان بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «رەسۇلۇللاھنى ئىككىنچى قېتىم باقى ئەل غەرقاد تا كۆردۈم. رەسۇلۇللاھ ئۇ يەردە بىر دوستىنىڭ جىنازىسىنىڭ بېشىدا ئىدى.» سەلمان فارىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇ يەرگە كېلىدىغانلىقىنى بىلگەچكە، ئىشىنى تاشلاپ دەل ۋاقتىدا يېتىپ باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇھاجىر ۋە ئەنسارلاردىن بىر توپ كىشىنىڭ ئارىسىدا ئولتۇراتتى. «رەسۇلۇللاھقا سالام بەردىم» دەيدۇ سەلمان: «ئاندىن پەيغەمبەرلىك مۆھۈرىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئايلىنىپ ئارقا تەرىپىگە ئۆتتۈم. رەسۇلۇللاھ مېنىڭ نىيىتىمنى بىلىپ قالدى ۋە يەكتىكىنى سېلىپ، مۆھۈرىنى كۆرسىتىپ قويدى. دەرۋەقە، ئۇنىڭ دۈمبىسىدە ئۈستازىم ماڭا سۆزلەپ بەرگەن مۆھۈر تۇراتتى. مەن ئېگىشىپ تۇرۇپ

باقى ئەل غەرقاد - مەدىنىنىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى قەبرىستانلىقنىڭ نامى.

مۆھۈرگە سۆيۈم ۋە يىغلاپ كەتتىم. رەسۇلۇللاھ مېنى يېنىغا چاقىردى، مەن ئالدىغا كېلىپ ئولتۇردۇم ۋە بېشىمدىن ئۆتكەن ئىشلارنى بىر - بىرلەپ ئېيتىپ بەردىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنىڭ سەرگۈزەشتىمنى باشقىلارغىمۇ ئېيتىپ بېرىشىمنى تاپىلدى. مەن ئىمان ئېيتىپ، مۇسۇلمان بولدۇم.» سەلمان باشقىلار تەرىپىدىن سېتىۋېتىلگەن قۇل بولغاچقا، بەنى خۇزەيرەلىكلەر بىلەن بىللە ياشايتتى ۋە بەكمۇ ئېغىر ئەمگەككە سېلىناتتى. شۇڭا ئۇ كېيىنكى تۆت يىل ئىچىدە مۇسۇلمانلار بىلەن ئۇچرىشىش پۇرسىتىگە ناھايىتى ئاز ئېرىشەلدى.

ئەھلى كىتابتىن مۇسۇلمان بولغانلاردىن يەنە بىرى بەنى قەينۇقا قەبىلىسىنىڭ دىنىي رەھبىرى ھۈسەين ئىبنى سالام بولۇپ، بىر كۈنى ئۇ مەخپىي ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ، بەيئەت قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا «ئابدۇللاھ» دېگەن ئىسمىنى قويۇپ قويدى. ئابدۇللاھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقى بىلىنىپ قېلىشتىن بۇرۇن خەلقىدىن ئۆزى ھەققىدە بىر نەچچە سوئال سورىشىنى ئۆتۈندى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھنىڭ ئۆيىگە باردى ۋە بەنى قەينۇقا كاتىپلىرىنى يىغىپ، ئۇلاردىن ئىبنى سالامنىڭ ئۆزلىرى ئارىسىدىكى ئورۇن - مەرتىبىسىنى سورىدى. بەنى قەينۇقالىقلار: «ئۇ بىزنىڭ رەھبىرىمىز ۋە رەھبىرىمىزنىڭ ئوغلى؛ شۇنداقلا ئۇ بىزنىڭ دىنىي رەھبىرىمىز ۋە ئەڭ بىلىملىك كىشىمىزدۇر» دەپ جاۋاب بېرىشتى. شۇنىڭ بىلەن، ئىبنى سالام دەرھال ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ: «ئەي يەھۇدىيلار! ئاللاھتىن قورقۇڭلار ۋە ئۇنىڭ سىلەرگە ئەۋەتكەن ئەلچىسىنى قوبۇل قىلىڭلار! چۈنكى سىلەر بۇ ئادەمنىڭ ئاللاھنىڭ رەسۇلى ئىكەنلىكىنى بىلىسىلەر» دېدى. ئاندىن ئۆزىنىڭ ۋە ئائىلىسىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئېيتتى. بۇنى ئاڭلىغان يەھۇدىيلار تېخى ھېلىلا ئۇنىڭ ھەققىدە قىلغان سۆزلىرىنى ئىنكار قىلىپ تۇرۇۋالدى.

ئىسلام دىنى مەدىنە ۋادىسىدا تېخىمۇ مۇكەممەللىشىشكە قاراپ يۈزلەندى. كېيىن نازىل بولغان ئايەتلەردە زاكات بېرىش، رامىزان ئېيىدا روزا تۇتۇش پەرز قىلىندى، ھالال - ھارام ئېنىق ئايرىلدى. مۇسۇلمانلار بەش ۋاقىت نامىزنى جامائەت بولۇپ ئوقۇيتتى. ھەر بىر نامازنىڭ ۋاقتى كەلگەندە، كىشىلەر مەسجىدنىڭ ئالدىغا يىغىلاتتى ۋە قۇياش نۇرىغا ئاساسەن ناماز ۋاقتىنى بەلگىلەيتتى. لېكىن بەزىدە ھەممەيلەننىڭ ۋاقت ھەققىدىكى قاراشلىرى بىردەك بولمايتتى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز ۋاقتى كەلگەندە، مۇسۇلمانلارنى بىر يەرگە يىغىشنىڭ ئامالىنى ئىزدەشكە كىرىشتى. ئەڭ دەسلەپ، ئۇنىڭ خىيالغا يەھۇدىيلارغا ئوخشاش بۇرغا چالدىغان بىرىنى ۋەزىپىگە تەيىنلەش كەلدى، لېكىن بۇ ئويىدىن دەرھال ۋاز كەچتى. ئاندىن شۇ ۋاقىتتىكى خرىستىئانلارنىڭ «ناقۇس» دەپ ئاتىۋالغان ياغاچ قوڭغىرىقنى ئىشلىتىشنى ئويلىدى، لېكىن ئۇنىمۇ ئىشلەتمىدى. چۈنكى ئىككىنچى ئەقەبەدە بەيئەت قىلغان خەزەرەجلىك ئابدۇللاھ ئىبنى زەيد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مۇنداق بىر چۈش كۆرگەنلىكىنى ئېيتىپ بەردى: «ئۇستىگە يېشىل رەڭلىك رەختتىن كىيىم كىيىۋالغان بىر كىشى يېنىمدىن ئۆتۈپ كەتتى. قارىسام، قولىدا بىر ناقۇس بار ئىكەن. مەن: «ئەي ئاللاھنىڭ بەندىسى! قولۇڭدىكى ناقۇسنى ماڭا سېتىپ بېرىمەن؟» دېدىم. ئۇ ئادەم: «بۇنى سېتىۋېلىپ نېمە قىلماقچىسەن؟» دەپ سورىدى. مەن: «مۇسۇلمانلارنى نامازغا چاقىرىش ئۈچۈن ئىشلىتىمەن» دېدىم. ئۇ ئادەم: «مەن ساڭا بۇنىڭدىنمۇ ياخشىراق بىر

نەرسە ئۆگىتىپ قويايمۇ؟» دېدى ۋە «ئاللاھۇ ئەكبەر» نى تۆت قېتىم، «ئەشھەدۇئەنلا ئىلاھە ئىللاللاھ» نى ئىككى قېتىم، «ئەشھەدۇئەننە مۇھەممەدەن رەسۇلۇللاھ» نى ئىككى قېتىم، «ھەيىيەئەلەسسالاھ» نى ئىككى، «ھەيىيەئەلەل فەلاھ» نى ئىككى قېتىم، ئاندىن «ئاللاھۇ ئەكبەر» نى ئىككى قېتىم ۋە ئاخىرىدا «لائىلاھە ئىللاللاھ» نى بىر قېتىم دېيىشنى ئۆگەتتى. «

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ چۈشنىڭ ھەقتىن كەلگەنلىكىنى ئېيتتى ۋە ئابدۇللاھ ئىبنى زەيدنىڭ بۇ سۆزلەرنى ئاۋازى زىل بولغان بىلال ھەبەشىگە ئۆگىتىشنى تاپسىلدى. نەججار قەبىلىسىدىن بىر ئايالنىڭ ئۆيى مەسجىد ئەتراپىدىكى ئۆيلەرنىڭ ئەڭ ئېگىزى ئىدى. بىلال ھەر ئەتىگىنى تاڭ سۈزۈلۈشتىن بۇرۇن، بۇ ئۆينىڭ ئۆگزىسىگە چىقىپ، تاڭنىڭ سۈزۈلۈشىنى كۈتەتتى. شەرق تەرەپتىن تاڭنىڭ يورۇقى كۆرۈنۈشى بىلەن قولنى كۆتۈرۈپ: «پەرۋەردىگارم! ساڭا ھەمدۇ ئېيتىمەن ۋە قۇرەيشلەرنىڭ سېنىڭ ياردىمىڭ بىلەن مۇسۇلمان بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن» دەپ دۇئا قىلغاندىن كېيىن، ئورنىدىن تۇرۇپ ئەزان توۋلايتتى.

بېش توي

(40)

مەسجىدنىڭ پۈتتىشىگە ئاز قالغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىدنىڭ شەرقىي تېمىغا يانداشتۇرۇپ ئىككى ئېغىزلىق ئۆي ياسىلىشىنى بۇيرىدى. بىر ئېغىزى ئايالى سەۋدە ئۈچۈن، يەنە بىرى بولغۇسى ئايالى ئائىشە ئۈچۈن ئىدى. مەسجىدنىڭ ئىنشائاتى يەتتە ئايدا تۈگىدى. بۇ مۇددەت ئىچىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇئەييۇبنىڭ ئۆيىدە تۇرغانىدى. سەۋدەنىڭ ئۆيى پۈتۈشكە ئاز قالغاندا، ئايالى سەۋدە بىلەن قىزلىرى ئۆممۇ گۈلسۈم ۋە فاتىمەلەرنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن زەيدنى مەككىگە ئەۋەتتى. ئەبۇبەكرىمۇ ئۆممۇ رۇمان، ئەسما ۋە ئائىشەنى ئېلىپ كېلىشى ئۈچۈن ئوغلى ئابدۇللاھقا خەۋەر يوللىدى. زەيدمۇ ئۆزىنىڭ ئايالى ئۆممۇ ئەيمەن بىلەن كىچىك ئوغلى ئۆسامەنى بىللە ئېلىپ كەلدى. تەلھە قولدىكى ماللىرىنىڭ ھەممىسىنى سېتىپ بولغانىدى، شۇڭا ئۆممۇ زەيد بىلەن بىرلىكتە مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى. ئۇلار مەدىنىگە يېتىپ كېلىپ كۆپ ئۆتمەي، ئەبۇبەكرى قىزى ئەسمانى نەچچە ئايدىن بېرى ئانىسى بىلەن مەدىنىدە تۇرۇۋاتقان زۇبەيرگە ياتلىق قىلدى. ئەبۇبەكرىنىڭ سىڭلىسى قۇرەيبە ياشىنىپ قالغان دادىسى ئەبۇقۇھافەگە قاراش ئۈچۈن مەككىدە قېلىپ قالغانىدى. قۇرەيبە مۇسۇلمان بولغان بولسىمۇ، دادىسى ئىمان ئېيتقىلى ئۇنىمىغانىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيدنىڭ ئۆز ئايالى ئۆممۇ ئەيمەندىن باشقا، ئۆزى بىلەن تەڭداش بىرىگە ئۆيلىنىشىنى مۇۋاپىق كۆردى ۋە جەھىشنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھتىن سىڭلىسى زەينەنى سورىدى. دەسلەپتە، زەينەپ بەزى سەۋەبلەرنى كۆرسىتىپ ئۆزىنىڭ خالىمايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. زەينەپ قۇرەيش ئىدى، لېكىن بۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن يېتەرلىك سەۋەب بولالمايتتى. چۈنكى ئۇنىڭ ئانىسى ئۆمەيمە مۇساپ قۇرەيش تۇرۇپ، ئەسەد قەبىلىسىدىن بىر كىشىگە ياتلىق بولغانىدى. زەيدنىڭ قۇرەيشلەرگە يېتىملىكىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئۇنىڭ ئەسلى ئائىلىسى تەۋە بولغان بەنى قەلب ۋە بەنى تاي قەبىلىلىرىنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى ئەسەد قەبىلىسىگە قارىغاندا تېخىمۇ تۆۋەن ئىدى. كېيىنچە، زەينەپ ئۆزىنىڭ زەيدكە ياتلىق بولۇشىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارزۇسى ئىكەنلىكىنى بىلىپ دەرھال ماقۇل بولدى ۋە توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلدى. ئۇ كۈنلەردە زەينەپنىڭ سىڭلىسى ھەمنەمۇ مۇسئەبكە ياتلىق بولدى. كۆپ ئۆتمەي، ئانىسى ئۆمەيمە مەدىنىگە يېتىپ كېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئايالى سەۋدە ۋە قىزلىرى بىلەن يېڭى ياسالغان ئۆيگە كۆچۈپ كىردى. ئۆيلى، ئائىشە توققۇز ياشقا كىرگەن بولۇپ، بويغا يېتىپ، ناھايىتى چىرايلىق ئۆسۈپ يېتىلگەنىدى. ئۇنىڭ گۈزەللىكى ئاتا - ئانىسىغا تارتقانىدى. ئەبۇبەكرىنىڭ چىرايى شەكلى بەكمۇ قاملاشقان بولغاچقا، قۇرەيشلەر ئۇنى «ئەتتىق» دەپ ئاتىشاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ

ئانىسى ئۆممۇ رۇمان ھەققىدە مۇنداق دېگەندى: «كىم جەننەتتىكى شەھلا كۆزلۈك ھۆر - پەرىلەرنى كۆرمەكچى بولسا، ئۆممۇ رۇمانغا قارىسۇن!»

ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كىچىك ۋاقتىدىن تارتىپ، ھەر كۈنى دېگۈدەك كۆرۈپ تۇراتتى. ئۇ دادىسى ۋە ئانىسىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئالاھىدە مۇئامىلە قىلىدىغانلىقىنى كىچىك چېغىدىلا ھېس قىلغانىدى. ئۇلارمۇ بۇنىڭ سەۋەبىنى ئائىشەگە چۈشەندۈرۈپ قويغانىدى. ئۇ (رەسۇلۇللاھ) ئاللاھنىڭ ئەلچىسى بولۇپ، جىبرىئىل بىلەن ھەردائىم كۆرۈشۈپ تۇراتتى ۋە ئۇ، بىر كېچىدە ئاسمانغا چىقىپ، يەر يۈزىگە قايتىپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن باشقا كىشىلەردىن ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ يۈرۈش - تۇرۇشى ۋە ھەرىكەتلىرى - ھەرىكىتى بىر مۆجىزە بولۇپ، ئۇ كېچىنىڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەپ بېرەتتى. مەسىلەن، ھەممە ئادەم ئىسسىقتىن ئۆلەي دېسە، ئۇنىڭ قوللىرىدىن ھەمىشە ھەم سالىقىن ھەم خۇشبۇي ھاۋا كېلىپ تۇراتتى. ئۇندىن باشقا، ئۇ ئۆز يېشىدىن تېخىمۇ ياش كۆرۈنەتتى ۋە كۆزلىرى ھەردائىم نۇر چېچىپ تۇراتتى. قارا چاچ ۋە ساقاللىرى ئۇنى تېخىمۇ ياش كۆرسەتسە، بەدىنى فىل يىلىدىن كېيىن ئۆتكەن ئەللىك ئۈچ يىلنىڭ يېرىمىنى ياشىغاندەك قامەتلىك كۆرۈنەتتى.

توي تەييارلىقى باشلاندى. ئەمما تەييارلىق ئائىشەنىڭ يادىدىن چىقمىغۇدەك دەرىجىدە داغدۇغىلىق ئەمەس ئىدى. ئائىشە ئۆز ئۆيىدىن ئايرىلىشتىن بۇرۇن باغدا دوستلىرى بىلەن ئويۇن ئويناۋاتاتتى. بۇ ھەقتە ئائىشە مۇنداق دەيدۇ: «بىر تەختىراۋاننىڭ ئۈستىدە ئويناۋاتاتتۇق، (ئۇزۇن) چاچلىرىم چۇۋۇلۇپ كەتكەندى. بىر ۋاقىتتا، چوڭلار مېنىڭ قولۇمدىن تۇتۇپ ئۆيگە ئېلىپ كىردى ۋە تويغا جابدۇشقا باشلىدى.»

ئەبۇبەكرى بەھرەيىندىن ئىنچىكە سىزىقلىق قىزىل رەخت سېتىۋالغانىدى. ئائىشەگە شۇ رەختتە تويۇق كىيىم تىكىلدى. ئانىسى ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇپ يېڭى ئۆيىگە ئېلىپ ماڭدى. ئۆينىڭ ئالدىدا ئەنئىنىيەت بەزى ئاياللار تۇراتتى. ئۇلار ئائىشەگە: «مۇبارەك بولسۇن! ھەممە ئىشىڭىز كۆڭۈلدىكىدەك بولسۇن!» دەپ ياخشى تىلەكلەرنى بىلدۈرۈشتى. ئاندىن ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاياللارنىڭ ئۇنىڭ چاچلىرىنى تاراپ، زىبۇ - زىننەتلەر بىلەن بېزىشىگە قاراپ تۇردى. باشقا تويىلارنىڭ دەل ئەكسىچە، بۇ توي ئۈچۈن تائام تەييارلانمىدى ۋە مۇراسىم ناھايىتى ئاددى - ساددا ئۆتكۈزۈلدى. بىر قاچىدا سۈت كەلتۈرۈلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۈتتىن ئازراق ئىچىپ قاچىنى ئائىشەگە ئۇزاتتى. ئائىشە خىجىل بولغىنىدىن قاچىنى ئالغىلى ئۈنىمىدى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زورى بىلەن ئالدى ۋە ئازراق ئىچىپ ھەدىسى ئەسماغا تۇتتى. مۇراسىمغا قاتناشقانلارنىڭ ھەممىسى سۈتنى نۆۋەت بىلەن ئىچىپ بولغاندىن كېيىن، كۈيۈغۈل بىلەن كېلىنى يالغۇز قويۇپ ئۆز ئۆيلىرىگە كېتىشتى.

تويىدىن بۇرۇن، ئائىشەنىڭ دوستلىرى ھەر كۈنى دېگۈدەك ئۇلارنىڭ ئۆيىگە كىرىپ بىللە ئوينايتتى. تويىدىن كېيىنمۇ، ئۇلار ئائىشەنىڭ يېڭى ئۆيىگە كىرىپ ئويناشنى داۋاملاشتۇردى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئائىلىسى بىلەن بىللە مەككىدىن ھىجرەت قىلىپ كەلگەنلەر، يەنە بەزىلىرى بولسا مەدىنىدە تونۇشقان دوستلىرى ئىدى. ھەزرىتى ئائىشە بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «مەن

دوستلىرىم بىلەن قونچاقلىرىمنى ئوينىتتىم. بەزىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىپ قالاتتى. ئۇنى كۆرگەن دوستلىرىم دەرھال قېچىشقا باشلايتتى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى يىغىپ كېلەتتى. بەزىدە دوستلىرىم قېچىپ بولغىچە ئۇلارغا: «جايىڭلاردا ئوينىۋېرىڭلار!» دەپ قوياتتى. كىچىك بالىلارغا ئامراقلىقى ۋە دائىم ئۆز قىزلىرىنى ئوينىتىپ تۇرغانلىقىدىن، بەزىدە مېنىڭ دوستلىرىمغا قېتىلىپ ئويۇن ئويناپ كېتەتتى. بىر كۈنى مەن قونچاقلىرىمنى ئويناپ ئولتۇرسام، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىرىپ كەلدى ۋە: «ئەي ئانىشە! بۇ قايسى ئويۇنچاق؟» دەپ سورىدى. مەن: «بۇلار سۇلايماننىڭ ئاتلىرى» دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا قاراپ كۈلۈمسىرەپ قويدى. بەزىدە دوستلىرىمنىڭ ئويۇن كەيپىنى بۇزماشلىق ئۈچۈن، يەكتىكىگە ئورانغان ھالدا ئۇلارغا قاراپ تۇرۇپ كېتەتتى.»

ئانىشەنىڭ ئۆسمۈرلۈك ھاياتى مەدىنىدە باشلانغان قىزىتما ۋاپاسى بىلەن ئاخىرلاشتى. مەدىنە ۋادىسى پۈتۈن ئەرەبىستان زېمىنىدا بەلگىلىك بىر مەۋسۈمدە قوزغىلىدىغان قىزىتما ۋاپاسى بىلەن مەشھۇر ئىدى. بۇ ۋابا، كۆپىنچە ھاللاردا مەدىنە ھاۋاسىغا يات كىشىلەرگە يۇقاتتى. ۋابا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يۇقىمىغان بولسىمۇ، ئەڭ يېقىن ھەمراھلىرىدىن ئەبۇبەكرى، ئەمر ۋە بىلاللارغا يۇققان ئىدى. بىر كۈنى، ئانىشە دادىسىنى يوقلاپ بېرىپ، ئۆيدە ھالسىز ياتقان بۇ ئۈچ كىشىنى كۆرۈپ بەكمۇ قورقۇپ كەتتى ۋە ئەبۇبەكرىدىن: «دادا! نېمە بولدۇڭ؟» دەپ سورىدى. دادىسى ئۇنىڭغا ناھايىتى مۇجەمل قىلىپ، ئىككى مىسراق شېئىر بىلەن جاۋاب بەردى:

ھەر كىشى ئۆز يېقىنىغا تىلەر ئېسەنلىك،
لېكىن بەكمۇ يېقىندۇر كىشىگە كېسەللىك.

ئانىشە دادىسىنىڭ نېمە دېگەنلىكىنى چۈشىنىۋالدى ۋە ئەمرگە قارىدى. نىمجان ھالەتتە ياتقان ئەمرمۇ ئۇنىڭغا شېئىر بىلەن جاۋاب بەردى. ئاڭغىچە بىلالنىڭ قىزىتمىسى يانغانىدى. لېكىن ئۆرە تۇرغۇدەك ماجالى بولمىغاچقا، ئۇمۇ ھويلىدا ياتاتتى. شۇنداقتمۇ، ئۇ ئانىشەگە مۇنداق دەپ جاۋاب بەردى:

ئاھا! ئۆزۈمنى قايتا كۆرەرمەنمۇ؟
مەككە سىرتىدىكى سۇمبۇل، يۇلغۇن ئارىسىدا.
مەجەننە سۇلىرىدىن ئىچەرمەنمۇ؟
بېرىپ - كېلىپ شامە، تافىل ئارىسىدا.

ئانىشە ناھايىتى پەرىشان ھالدا ئۆيگە قايتتى: «ھەممىسىنىڭ قىزىتمىسى ئۆزلەپ، بىر نەرسىلەرنى جۈيۈلۈپ ياتىدۇ» دېدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇلارنىڭ ئوقۇغان شېئىرلىرىنى ئۆز ئەينى تەكرارلاپ بەردى. بۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەھۋالنىڭ ئېغىر ئىكەنلىكىنى بىلىپ يەتتى ۋە ئاللاھقا مۇنداق دەپ دۇئا قىلدى: «پەرۋەردىگارم! مەككىنى بىزگە سۆيۈملۈك دىيار قىلىپ بەرگەندىڭ. ئەمدى مەدىنىنىمۇ شۇنداق سۆيۈملۈك، ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ سۆيۈملۈكرەك

مەجەننە - مەككىگە يېقىن بىر يەرنىڭ ئىسمى.
مەككىدىكى ئىككى تۆپىلىك.

قىلىپ بەرگەن! بۇ يەرنىڭ سۈيىنى مول، يەرلىرىنى مۇنبەتلەشتۈرگەن ۋە ۋابا كېسىلىنى بۇ ۋادىدىن تاكى مەھيا غىچە يىراقلاشتۇرغىن!» ئاللاھ ئۇنىڭ دۇئاسىنى قوبۇل قىلدى.

تۇرۇش باشلىنىشى

(41)

﴿ھۇجۇم قىلىنغۇچىلارغا، زۇلۇمغا ئۇچرىغانلىقلىرى ئۈچۈن، (قارشىلىق كۆرسىتىشكە) رۇخسەت قىلىندى، ئاللاھ ئۇلارغا ياردەم بېرىشكە ئەلۋەتتە قادىر. (ئۇلار) پەقەت پەرۋەردىگارىمىز ئاللاھ دېگەنلىكلىرى ئۈچۈنلا ئۆز يۇرتلىرىدىن ھەيدەپ چىقىرىلدى، ئەگەر ئاللاھ ئىنسانلارنى بىر - بىرىگە قارشىلىق كۆرسەتكۈزمىگەن بولسا، راھىبلارنىڭ ئىبادەتخانىلىرى، چېركاۋلار، يەھۇدىيلارنىڭ ئىبادەتخانىلىرى ۋە ئاللاھنىڭ نامى كۆپ يادلىنىدىغان مەسجىدلەر ئەلۋەتتە ۋەيران قىلىناتتى، كىمكى ئاللاھنىڭ دىنىغا ياردەم بېرىدىكەن، ئەلۋەتتە ئاللاھ ئۇنىڭغا ياردەم بېرىدۇ، ئاللاھ ئەلۋەتتە كۈچلۈكتۇر، غالىبتۇر.﴾

بۇ ۋەھىيى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كېلىپ كۆپ ئۆتمەي نازىل بولغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئايەتتىكى "رۇخسەت" نىڭ ئۆزىگە قىلىنغان "ئەمىر - پەرمان" ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. يەھۇدىيلار بىلەن تۈزۈلگەن ئىتتىپاق شەرتنامىسىمۇ ئۇرۇش ھەققىدىكى ماددىلاردىن ئىبارەت ئىدى. شۇڭا ھازىرچە قۇرەيشلەرنىڭ تىجارەت كارۋانلىرىغا ھۇجۇم قىلغىلى بولاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، قۇرەيشنىڭ تىجارەت كارۋانلىرى ئاساسەن قوغدىغۇچىسىز بولۇپ، ئەتىياز ۋە ياز ئايلىرىدا سۈرىيە سەپىرىگە چىققان كارۋانلارنى قولغا كىرگۈزۈش بەكمۇ ئاسان ئىدى. كۈز ۋە قىش ئايلىرىدا، كارۋانلار ئاساسەن يەمەن ۋە ھەبەشىستان تەرەپلەرگە (يەنى جەنۇبقا) سەپەر قىلاتتى.

مۇسۇلمانلارنىڭ كارۋانلار ھەققىدە يىغقان مەلۇماتلىرى ئىشەنچسىز بولغاچقا، پات - پات پىلان ئۆزگەرتىپ تۇرۇشقا توغرا كېلەتتى. مەككە كارۋانلىرى مەدىنە مۇسۇلمانلىرىنىڭ دەسلەپكى ھۇجۇملىرىدىن قۇتۇلۇپ قالدى، لېكىن، مۇسۇلمانلار قىزىل دېڭىز بويىدا ياشايدىغان بەدەۋى ئەرەبلەر بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈشكە مۇۋەپپەق بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنە سىرتىغا چىقىشتىن بۇرۇن، خەزرج كاتىبلىرىدىن سەئىد ئىبنى ئۇبادەنى ئۆز ئورنىغا نائىب قىلىپ قويدى. بۇ ۋەقە ھىجرەتتىن ئون بىر ئاي كېيىن مەيدانغا كەلگەن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇ قېتىمقى ۋەقەدىن كېيىن ئۆزى شەھەر سىرتىغا چىقماي، ئورنىغا باشقا بىرىنى باشلىق قىلىپ تەيىنلەپ قويدىغان بولدى (باشلىقنىڭ قولىدا ئۇچىغا ئاق لاتا باغلانغان ئۇزۇن خادا بولاتتى). تۇنجى يىلى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەقەت مۇھاجىرلارنىلا ئەۋەتتى. لېكىن 623 - يىلى 9 - ئايدا، جۇمھۇر كاتىبى ئۆمەييە باشچىلىقىدا ناھايىتى چوڭ بىر كارۋاننىڭ شىمالدىن كېلىۋاتقانلىقى ھەققىدە مەلۇمات تاپشۇرۇۋېلىندى. كارۋاننى يۈزگە يېقىن لەشكەر قوغداپ كېلىۋاتاتتى. ئۆمەييەنىڭ ئىسلامغا بولغان ئەشەددىي دۈشمەنلىكى ۋە كارۋاندىكى ماللارنىڭ ھەم كۆپ (2500 تۈگە مال) ھەم ئېسىللىقى مۇسۇلمانلارنى كارۋانغا ھۇجۇم

قىلىشقا ئۈندىگەن ئەڭ مۇھىم ئىككى ئامىل ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇھاجىرلارنىڭ بۇ كارۋانغا قارشى تۇرالمىدىغانلىقىنى بىلەتتى، شۇڭا ئۇ مۇھاجىرلاردىن يۈز، ئەنساڧلاردىن يۈز بولۇپ، جەمئى ئىككى يۈز ئادەم ئەۋەتتى. لېكىن بۇ قېتىمقى مەلۇماتلارمۇ يېتەرلىك بولمىغاچقا، ھېچقانداق توقۇنۇش يۈز بەرمىدى. بۇ ئىشتىن ئۈچ ئاي كېيىن، قوغدىغۇچىلىرى ئاز، لېكىن مېلى كۆپ بىر كارۋاننى يەنە قاچۇرۇپ قويدى. بۇ كارۋان ئەبۇسەمس قەبىلىسىدىن ئەبۇسۇفيانىنىڭ ماللىرىنى سۈرىيەگە ئېلىپ ماڭغان بولۇپ، كارۋاننىڭ خەۋىرى مەدىنىگە ۋاقتىدا يېتىپ كەلمىگەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى بىلەن مەدىنىنىڭ غەربى شىمالىدىكى قىزىل دېڭىزغا تۇتىشىپ كېتىدىغان يەنى ئويمانلىقنىڭ ئۈشەيرە دېگەن يېرىگە يېتىپ كەلگەندە، كارۋان ئاللىقاچان ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كەتكەندى. بەلكىم، ئەبۇسۇفيان سۈرىيەدىن تېخىمۇ كۆپ مال بىلەن مەككىگە قايتىشى مۇمكىن بولۇپ، ئەنە شۇ چاغدا، مۇسۇلمانلار (ئاللاھ خالىسا!) كارۋاننىڭ ئالدىنى توسۇۋالالايتتى.

تېخى ھېچقانداق توقۇنۇش مەيدانغا كەلمىگەن بولسىمۇ، قۇرەيشلەر مەدىنىدىكى دۈشمەنلىرىگە قارشى ھەر ۋاقىت ھۇشيار ھالەتتە ئىدى. لېكىن ئۇلار: «بۇ ھالەت جەنۇب بىلەن بولغان تىجارەتمىزگە تەسىر قىلمايدۇ» دەپ ئويلىشاتتى. ئەمەلىيەت ئۇلارنىڭ ئويلىغىنىنىڭ دەل ئەكسىچە بولدى. چۈنكى يەمەندىن كېلىۋاتقان كارۋاننىڭ خەۋىرىنى ئالغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، جىيەنى ئابدۇللاھ ئىبنى جەھشنى سەككىز مۇھاجىر بىلەن بىللە، مەككىگە بىلەن تاشقۇن ئارىسىدىكى نەھلە ئويمانلىقىغا بېرىپ كۈتۈپ تۇرۇشقا ئەۋەتتى. ئۇ كۈنلەر رەجەب ئېيى، يەنى ھارام قىلىنغان تۆت ئاينىڭ بىرى بولغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھقا كارۋانغا ھۇجۇم قىلىش توغرىلۇق بىر نەرسە دېمەي، پەقەت كارۋان توغرىلۇق مەلۇمات ئېلىپ كېلىشىنىلا ئەمىر قىلدى. شۇبھىسىزكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېيىنكى كۈنلەردە جەنۇبتىن كېلىدىغان كارۋانلارغا ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن، ئۇلار ھەققىدە كۆپرەك مەلۇمات ئېلىش مەقسىتىدە شۇنداق قىلغانىدى.

مۇھاجىرلار نەھلەگە يېتىپ باردى ۋە يولغا يېقىن بىر يەردە يوشۇرۇنۇپ ياتتى. كۆپ ئۆتمەي، قۇرەيشلەرنىڭ ناھايىتى كىچىك بىر كارۋاننى يېتىپ كېلىپ، مۇھاجىرلاردىن خەۋەرسىز ھالدا، ئۇلارغا يېقىنلا بىر يەردە ھايالدىدى. تۈگىلەرگە تېرە، قۇرۇق ئۈزۈم ۋە باشقا ماللار ئارتىلغانىدى. ئابدۇللاھ ۋە ھەمراھلىرى بىر پەس تېڭىرقاپ قالدى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى كارۋان توغرىلۇق مەلۇمات ئېلىپ قايتىش ئۈچۈنلا ئەۋەتكەن بولۇپ، ھارام ئېيىدا ئۇرۇشۇش ياكى ئۇرۇشماسلىق توغرىلۇق ھېچنەرسە دېمىگەندى. ئۇلار ئۆز - ئۆزىگە: «جاھىلىيەت دەۋرىدىن قالغان بۇ قائىدە ھازىرمۇ ئىناۋەتلىكىمدۇ؟» دەپ سوراشتى. ئاندىن ئۇلارنىڭ كالىسىغا ئاللاھ تائالانىڭ: ﴿ھۇجۇم قىلىنغۇچىلارغا، زۇلۇمغا ئۇچرىغانلىقلىرى ئۈچۈن، (قارشىلىق كۆرسىتىشكە) رۇخسەت قىلىندى.... ئۇلار ئۆز يۇرتلىرىدىن ھەيدەپ چىقىرىلدى...﴾ دېگەن ئايىتى كەلدى.

ئۇلار قۇرەيشلەر بىلەن دۈشمەن ھالەتتە ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ كارۋاندا قۇرەيش قەبىلىلىرى ئارىسىدا ئىسلامغا ئەڭ ئەشەددىي دۈشمەنلىك قىلغان مەھزۇم قەبىلىسىدىن ئىككى ئادەم بار ئىدى. ئۇ كۈنى، رەجەب ئېيىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى كۈنى بولۇپ، شۇ بىر كۈن ئۆتۈپ

كەتسلا، ھارام ئېيى ھېسابلانمايدىغان شەئبان ئېيى كىرەتتى. لېكىن كارۋاندىكىلەر كەچ كىرگىچە (ئۇرۇشۇش ھارام قىلىنغان يەر) ھەرام مەسجىدىگە يېتىپ بېرىۋالاتتى. مەلۇم مۇددەتلىك تېڭىرقاشتىن كېيىن، كارۋانغا ھۇجۇم قىلىش قارارىغا كەلدى ۋە تۇنجى ئاتقان ئوق بىلەن ئابدۇشەمس قەبىلىسىنىڭ ئىتتىپاقىدىشى بولغان قىندە قەبىلىسىدىن بىر ئادەمنى ئۆلتۈردى ۋە دەرھال ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، مەھزۇملۇق ئوسمان بىلەن ئازاد قىلىنغان ھەكەمنى ئەسىرگە ئالدى. لېكىن ئوسماننىڭ قېرىندىشى نەۋفەل ئۇلارنىڭ ھۇجۇمىدىن قۇتۇلۇپ، مەككىگە قېچىپ كەتتى.

ئابدۇللاھ ۋە ھەمراھلىرى تۆگە، مال ۋە ئەسىرلەرنى ئېلىپ مەدىنىگە قايتتى. ئابدۇللاھ ئولجا ئېلىنغان مالنىڭ بەشتىن بىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بېرىپ، قالغىنىنى ئۆز ھەمراھلىرى بىلەن بۆلۈشتى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ بەرگەن ماللارنى قوبۇل قىلمىدى ۋە: «سىلەرنىڭ ھارام ئېيىدا ئۇرۇش قىلىشىڭلار ئۈچۈن رۇخسەت بەرگەنمىدۇ؟» دېدى. بۇنى ئاڭلىغان مۇھاجىرلار ئۆزلىرىنىڭ گۇناھ ئۆتكۈزگەنلىكىنى بىلىپ يەتتى. باشقا مۇسۇلمانلارمۇ ئۇلارنى ئەيىبلىدى. يەھۇدىيلار بۇ ۋەقەنىڭ پەيغەمبەرنىڭ شەنىگە داغ چۈشۈرىدىغانلىقىنى ئېيتىشتى. قۇرەيشلەر بولسا ھەر يەردە: «مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ھارام ئېيىدا بىزگە ھۇجۇم قىلدى» دەپ جار سېلىشقا باشلىدى. كۆپ ئۆتمەي، مۇنۇ ئايەتلەر نازىل بولدى: ﴿ئى مۇھەممەد! ئۇلار سەندىن: «ھارام قىلىنغان ئايالدا ئۇرۇش قىلىشقا بولامدۇ» دەپ سورايدۇ، ئېيتكىنكى: «بۇ ئايدا ئۇرۇش قىلىش چوڭ گۇناھتۇر؛ ئاللاھنىڭ يولىدىن توسۇش، ئاللاھقا كۇفرلىق قىلىش، مەسجىدى ھەرامدا (ئىبادەت قىلىشتىن) توسۇش ۋە مەسجىدى ھەرامدىن ئاھالىنى ھەيدەپ چىقىرىش ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا تېخىمۇ چوڭ گۇناھتۇر، پىتنە (يەنى مۇئمىنلەرگە زىيانداشلىق قىلىش) ئادەم ئۆلتۈرۈشتىنمۇ قاتتىق گۇناھتۇر.﴾

شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھارام قىلىنغان ئايالدا ئۇرۇش قىلىش گۇناھ بولسىمۇ، بۇ ۋەقە پەۋقۇلئاددە ئەھۋال ئاستىدا يۈز بەرگەچكە، ئابدۇللاھ بەرگەن مالنى خەلقنىڭ ئېھتىياجىنى قامداش مەقسىتىدە قوبۇل قىلدى. مەھزۇم قەبىلىسى ئەسىرلەرنى قايتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن فەدىيە ئەۋەتتى، لېكىن ئۇلارنىڭ ئازاد گەردىسى ھەكەم مۇسۇلمان بولۇپ، مەدىنىدە قالغاچقا، ئوسمان ئۆزى يالغۇز مەككىگە قايتتى.

شۇ يىلى شەئبان ئېيىدا، ناھايىتى مۇھىم بىر تېما ھەققىدە ئايەت نازىل بولدى. ئايەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەڭ كۆڭۈل بۆلىدىغان مەسىلە - قىبلە مەسلىسى ھەققىدىكى سۆزلەر بىلەن باشلىناتتى. قىبلە مەسجىدە مېھرابقا، يەنى قۇددۇس تەرەپكە قارايدىغان تامنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلغان تاشلارغا ئاساسەن بەلگىلىنەتتى. لېكىن شەھەر سىرتىدىكى كىشىلەر قىبلىنى قۇياش ۋە يۇلتۇزلارغا قاراپ بەلگىلەيتتى. ﴿بىز سېنىڭ (كەئبە قىبلەڭ بولۇشنى تىلەپ) قايتا - قايتا ئاسمانغا قارىغانلىقىڭنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتىمىز. سېنى چوقۇم سەن ياقىتۇرىدىغان قىبلىگە

يۈزلەندۈرىمىز. (نامازدا) يۈزۈڭنى مەسجىدى ھەرام تەرەپكە قىلغىن. (ئى مۇئمىنلەر!) قەيەردە بولماڭلار، (نامازدا) يۈزۈڭلارنى مەسجىدى ھەرام تەرەپكە قىلماڭلار. ﴿

شۇنىڭ بىلەن، مەسجىدنىڭ مەككىگە قارايدىغان جەنۇبىي تېمىغا بىر مېھراب ياسالدى. قىبلىنىڭ ئۆزگەرتىلىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى بەكمۇ سۆيۈندۈردى. ئۇ كۈندىن ئېتىبارەن، مۇسۇلمانلار بەش ۋاقىت نامازلىرىدا ۋە باشقا نامازلاردا يۈزىنى كەئبە تەرەپكە قىلىپ كەلمەكتە.

بەدەرگە يۈرۈش

(42)

ئەبۇسۇفياننىڭ باشقا تىجارەتچىلەر بىلەن بىرگە ماللىرىنى ئېلىپ سۈرىيەدىن مەككەگە قايتىدىغان ۋاقتى يېقىنلىشىپ قالغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەلھە بىلەن ئۆمەرنىڭ جىيەنى سەئىدى (ھەنفىلەردىن زەيدنىڭ ئوغلى) كارۋان ھەققىدە مەلۇمات ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن مەدىنەنىڭ غەربىدىكى ساھىلغا جايلاشقان ھەۋرا دېگەن يەرگە ئەۋەتتى. شۇنداق قىلغاندا، غەربىي جەنۇبقا قاراپ تېز ئىلگىرىلەپ، كارۋاننى دېڭىز ساھىلىغا قىستاش ئاسانغا توختايتتى. ئەۋەتىلگەن ئىككى خەۋەرچى جۇھەينە قەبىلىسىدىن بىرىنىڭ ئۆيىدە كارۋان ئۇ يەردىن ئۆتكۈچە ساقلاپ ياتتى. لېكىن ئۇلارنىڭ تارتقان جاپالىرى بىكارغا چىقىشى مۇمكىن ئىدى، چۈنكى مەدىنىلىك يەھۇدىي ياكى مۇناپىقلاردىن بىرى پەيغەمبەر (ئەلەيھىسسالام) نىڭ پىلاننى ئەبۇسۇفيانغا ئېيتىپ قويغانىدى. بۇنى ئاڭلىغان ئەبۇسۇفيان غىفارى قەبىلىسىدىن دەمدەم ئىسىملىك بىرىنى مەككەگە ئەۋەتىپ، قۇرەيشلەرنىڭ ئۆزلىرىگە دەرھال قوغدىغۇچى قوشۇن ئەۋەتىشىنى تەلەپ قىلدى. ئۆزى بولسا، كارۋاننى باشلاپ، دېڭىز ساھىلى بىلەن كېچە - كۈندۈز توختىماي ماڭدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئەبۇسۇفيانغا ئوخشاش جىددىي ۋەزىيەتكە دۇچ كەلگەن بولۇپ، مەدىنىدە كۆپرەك تۇرۇشنى ئۈمىد قىلاتتى. چۈنكى قىزى رۇقىيە قاتتىق ئاغرىپ قالغانىدى. لېكىن شەخسىي مەسىلىلەر ئومۇمنىڭ مەسىلىلىرىگە توسقۇنلۇق قىلسا بولمايتتى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەۋەرچىلەرنىڭ قايتىپ كېلىشىنى كۈتمەيلا يولغا چىقىش قارارىغا كەلدى. مەدىنىدە 305 كىشىلىك قوشۇن تەييارلاندى. ئۇ ۋاقتلاردا، مەدىنىدە قولغا قورال ئالالايدىغان مۇھاجىرلارنىڭ سانى 77 بولۇپ، ئۈچ كىشىدىن باشقا ھەممىسى قوشۇنغا قېتىلغانىدى. بۇ ئۈچ كىشىنىڭ بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۈيىنۇغلى ئوسمان بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئايالى رۇقىيەگە قارىشى ئۈچۈن مەدىنىدە قېلىشىنى تاپىلغانىدى. قالغان ئىككىسى تەلھە بىلەن سەئىدى ئىدى، ئۇلار مەدىنىگە قايتىپ كەلگەندە، قوشۇن ئاللىبۇرۇن يولغا چىقىپ بولغانىدى.

قوشۇن تۇنجى ھايالدىما يېرىگە يېتىپ بارغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زۇھرى قەبىلىسىدىن جىيەنى سەئىد ئون بەش ياشلىق ئىنىسى ئۆمەرنىڭ يىغلامسىراپ تۇرغىنىنى كۆرۈپ، نېمە بولغانلىقىنى سورىدى. «قورقۇۋاتمەن» دېدى ئۆمەير: «رەسۇلۇللاھ مېنىڭ يېشىمنى كىچىك كۆرۈپ، مەدىنىگە قايتۇرۇۋېتەرمۇ دەپ قورقۇۋاتمەن. مېنىڭ قايتىپ كەتكۈم يوق. بەلكىم ئاللاھ ماڭا شاھادەتنىڭ تەمىنى تېتىتىشى مۇمكىن» دېدى. دەرۋەقە، ئىش ئۇنىڭ ئويلىغىنىدەك بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوشۇننى رەتكە سېلىۋېتىپ ئۇنى كۆردى ۋە يېشىنىڭ بەكمۇ كىچىك ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ، قايتىپ كېتىشكە بۇيرىدى. ئۆمەير شۇ يەردىلا يىغلاشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قېلىشىغا رۇخسەت قىلدى. «ئۇ شۇنچىلىك كىچىك ئىدىكى» دەيدۇ سەئىد: «قىلىچنىڭ دەستىسىنى كىچىكلىتىپ بېرىشكە مەجبۇر بولدۇم».

قوشۇننىڭ يەتمىش تۇياق تۈگە بىلەن ئۈچ تۇياق ئېتى بار بولۇپ (ئاتنىڭ بىرى زۇبەيرنىڭ ئىدى)، ھەر بىر تۈگىگە ئۈچ - تۆت ئادەم مىنگىشىۋالغانىدى. ئاق تۇغ مۇستەبەككە تاپشۇرۇلدى، چۈنكى ئۇ قۇرەيشلەرنىڭ ئۇرۇش بايراقدارى بولغان ئابدۇددار قەبىلىسىدىن ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇرشاۋۇللارنىڭ كەينىدىن يەر ئالدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدا، بىرى مۇھاجىر، يەنە بىرى ئەنسارلارغا سىمۋوللۇق قىلىدىغان ئىككى تۇغ كېلىۋاتتى. تۇغنىڭ بىرى ئەلنىڭ، يەنە بىرى ئەۋسلىك سەئىد ئىبنى مۇئازنىڭ قولىدا ئىدى. مەدىنىدە قالغان جامائەتكە ئىماملىق قىلىپ بېرىشكە ئىبنى ئۇممۇ مەكتۇم (ئەما) تەيىنلەندى. ئاللاھ تائالا ئۇممۇ مەكتۇم ھەققىدە ئايەت نازىل قىلغانىدى: «يېنىغا ئەما كەلگەنلىكى ئۈچۈن (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام) تەرىنى تۇردى ۋە يۈزىنى ئۇرۇۋالدى.»

دەمدەم مەككىگە يېتىپ كېلىشتىن بۇرۇن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاممىسى ئاتىكە قورقۇنچىلۇق چۈش كۆرگەندى ۋە چۈشكە قۇرەيشكە كېلىدىغان بىر پالاكەتنىڭ بېشارىتى دەپ تەبىر بەرگەندى. چۈشى قاتتىق تەسىر قىلغان ئاتىكە قېرىندىشى ئابباسنى چاقىرتىپ كەلدى ۋە كۆرگەن چۈشنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بەردى: «تۈگىگە مىنۋالغان بىر ئادەمنى كۆردۈم. ئۇ ئادەم مەككىگە ۋادىسىنىڭ ئوتتۇرىغا كېلىپ تۈگىسىدىن چۈشتى ۋە پۈتۈن ئاۋازى بىلەن: «ئەي بىۋاپا ئىنسانلار! ئۈچ كۈن ئىچىدە سىلەرنى ھالاك قىلىدىغان پالاكەتكە تەييارلىنىڭلار!» دەپ ۋارقىرىدى. ئىنسانلار ئۇنىڭ ئەتراپىغا يىغىلدى. ئۇ ئادەم ئەتراپىدىكى ئادەملەر بىلەن بىرلىكتە ھەرام مەسچىدىگە كىردى. تۈگىسى ئۇنى مىندۈرۈپ كەتتىنىڭ ئۈگىسىگە ئېلىپ چىقتى. ئۇ ئادەم يەنە شۇنداق ۋارقىرىدى. ئاندىن قولىغا بىر پارچە تاش ئېلىپ يۇقىرىدىن تۈۋەنگە ئاتتى. تاش يەرگە تېگىپ ئىككى پارچە بولدى ۋە مەككى ئۆيلىرىنىڭ ھەممىسىنى ۋەيران قىلىۋەتتى.»

ئابباس بۇ چۈشنى دوستى ۋەلىدكە (ئۆتتەنلىك ئوغلى) سۆزلەپ بەردى. ۋەلىد دادىسىغا سۆزلەپ بەردى. شۇنداق قىلىپ، بۇ چۈش مەككىگە پۇر كەتتى. ئەتىسى ئەبۇجەھىل ئابباسنى مازاق قىلىپ: «ئەي ئابدۇمەننەن ئوغۇللىرى! قاچاندىن بېرى ئاراڭلاردىكى ئايال پەيغەمبەرلەر سىلەرگە غەيبىتىن خەۋەر بېرىدىغان بولۇپ قالدى؟ ئاراڭلاردىن چىققان ئەرلەرنىڭ پەيغەمبەرلىك خىيالى يەتمىگەندەك، ئەمدى نۆۋەت ئاياللارغا كەلدىمۇ؟» دېدى. ئابباس ئۇنىڭغا جاۋاب بەرگۈدەك سۆز تاپالمىدى. ئەبۇجەھىل بۇ سوناللىرىنىڭ جاۋابىنى ئەتىسى دەمدەمنىڭ ئەبۇقۇبەيس تۈپىلىكىدىن پۈتۈن مەككىنى زىلزىلىگە كەلتۈرگەن ئاۋازىدىن ئالدى. مەككى خەلقى ئۆيلىرىدىن ئېتىلىپ چىقىپ، دەمدەمنىڭ ئەتراپىغا يىغىلدى. ئەبۇسۇفياندىن كۆپلەپ ھەق ئالغان دەمدەم ئۆز رولىنى ياخشى ئېلىش ئۈچۈن كىيىملىرىنى يىرتىپ، تۈگىگە تەتۈر مىنۋالغانىدى، ھەتتا پالاكەتكە يولۇققانلىقىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن تۈگىسىنىڭ بۇرنىنى يېرىۋەتكەچكە، قان تامچىپ تۇراتتى. «ئەي قۇرەيشلەر!» دەپ ۋارقىراشقا باشلىدى دەمدەم: «كارۋان تۈگىلىرى، كارۋان تۈگىلىرى، ئەبۇسۇفيانغا تاپشۇرغان ماللىرىڭلار... مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ۋە ھەمراھلىرى ئۇلارغا ھۇجۇم قىلدى. ياردەم قىلىڭلار! تېزىدىن ياردەم قىلىڭلار!...»

شەھەردە بىردىنلا ئالتوپىلاڭ كۆتۈرۈلۈپ كەتتى. بۇ كارۋان بۇ يىلنىڭ ئەڭ چوڭ كارۋانى بولۇپ، ئۇنىڭدا بەكمۇ كۆپ مال - بايلىق بولغاچقا، ھېچكىم بۇ كارۋاننى مۇسۇلمانلارغا تارتقۇزۇپ قويۇشنى خالىمايتتى. دەرھال مىڭ كىشىلىك قوشۇن تەييارلاندى. ئۇرۇش ھارام قىلىنغان ئايدا نەھلەنى ئۆلتۈرگەن ئەمرنى كۆزدە تۇتقان مۇشرىكلەر: «مۇھەممەد بۇ كارۋاننىمۇ ئىبنۇل ھەدرامنىڭ كارۋانى دەپ ئويلاپ قالغان ئوخشايدۇ» دېيىشتى. قوشۇنغا ئەدىي قەبىلىسىدىن باشقا ھەممىسى قوشۇلدى. مەھزۇم قەبىلىسىدىن بىرەيلەننى سېتىۋېلىپ، ئۆز ئورنىغا ئۇرۇشقا ئەۋەتكەن ئەبۇلھەبەبتىن باشقا بارلىق قۇرەيش كاتتىلىرى قوللىرىغا قورال ئېلىپ قوشۇن بىلەن بىللە يۈرۈش قىلدى. بۇ كارۋاندا بەنى ھاشىم ۋە بەنى مۇتەللىب قەبىلىلىرىنىڭمۇ ماللىرى بار بولۇپ، ماللىرىنى قوغداش ئۇلار ئۈچۈن شەرەپلىك ئىش ئىدى، شۇڭا تالىب ھەر ئىككى قەبىلىدىن قوشۇنغا ئادەم چىقاردى. ئابباس ۋە خەدىجەنىڭ ئەسەد قەبىلىسىدىن جىيەنى ھاكىم ئىككى تەرەپنى كېلىشتۈرۈپ قويۇش مەقسىتىدە يولغا چىقتى. جۇمھۇن رەئىسى ئۆمەييە ئۆزىنىڭ ياشىنىپ قالغانلىقىنى باھانە قىلىپ مەككىدە قالماقچى بولدى. لېكىن مەسجىدى ھەرامدا ئولتۇرغان ۋاقتىدا ئۆتۈپ كېلىپ، ئۇنىڭ ئالدىغا خۇشپۇراق چىقىپ تۇرىدىغان ئىسرىقانى قويدى ۋە: «ئەي ئۆمەييە! ئۆزۈڭگە بۇ خۇشپۇراق بىلەن ئىسرىق سېلىۋالغىن! چۈنكى سېنىڭ خوتۇن كىشىدىن پەرقىڭ يوق» دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ئۆمەييە: «ئاللاھ جازايىڭنى بەرسۇن!» دېدى ۋە قوشۇنغا قېتىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىدىن جەنۇبقا كېتىدىغان يولدىن چىقىپ، غەربكە، سۈرىيەدىن مەككىگە بارىدىغان يول ئۈستىدىكى بەدرگە قاراپ ئىلگىرىلىدى. ئەبۇسۇفيانغا بەدردە ھۇجۇم قىلماقچى بولغانىدى. شۇڭا ئۇ ئىتتىپاقداشلىرى بولغان جۇھەينە قەبىلىسىدىن (بەدرنى ياخشى بىلىدىغان) ئىككى كىشىنى خەۋەر ئېلىپ كېلىشكە ئالدىن يوللىدى. ئىككى خەۋەرچى بەدرى قۇدۇقىنىڭ يېنىدىكى تۆپىلىككە كېلىپ چۈشتى ۋە سۇ ئېلىش ئۈچۈن قۇدۇق بېشىغا باردى. قۇدۇق بېشىدا بەدرلىك ئىككى قىز پاراڭلىشىپ تۇراتتى. خەۋەرچىلەر قىزلارنىڭ پارىڭىغا قۇلاق سالىدى. قىزلارنىڭ بىرى يەنە بىرىگە: «كارۋان ئەتە ياكى ئۈگۈن يېتىپ كېلىدۇ. مەن ئۇلارنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ، ئالغان پۇلۇم بىلەن ساڭا بولغان قەرزىمنى تۆلۈۋېتىمەن» دېدى. بۇ گەپنى ئاڭلىغان خەۋەرچىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئالدىراپلا يولغا چىقىشتى. ئەگەر ئۇلار ئۆزلىرىنى بېسىۋېلىپ، سەل ساقلاپ تۇرغان بولسا، ئاتلىق بىرىنىڭ سۈرىيە تەرەپتىن بەدرى قۇدۇقى تەرەپكە كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بولاتتى. بۇ ئاتلىق ئادەم ئەبۇسۇفيان بولۇپ، بەدر ئەتراپىنى كۆزىتىپ بېقىش ئۈچۈن كارۋاننىڭ ئالدىدا كېلىۋاتاتتى. ئەبۇسۇفيان قۇدۇق بېشىغا يېقىن بىر يەردە كېتىۋاتقان يەرلىك بىر كىشىدىن بۇ ئەتراپقا يات ئادەملەرنىڭ كەلگەن - كەلمىگەنلىكىنى سورىدى. ئۇ كىشى ئەبۇسۇفيانغا ئىككى ئادەمنىڭ قۇدۇق يېنىدىكى تۆپىلىككە چۈشكەنلىكىنى ئېيتىپ بەردى. ئەبۇسۇفيان خەۋەرچىلەر چۈشكەن يەرگە يېتىپ باردى ۋە تۈگە مایاقلارنى يېرىپ قارىدى. مایاقلارنىڭ ئىچىدە خورما ئۇرۇقلىرى تۇراتتى. «ۋاي ئاللاھ! بۇ يەسىرىلىكلەرنىڭ يېمى» دېدى ئەبۇسۇفيان ۋە دەرھال ئارقىغا قايتىپ، كارۋاننىڭ بېشىنى سولغا بۇردى. بەدرنىڭ سول تەرىپىنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، دېڭىز تەرەپكە قاراپ يۈرۈپ كەتتى.

خەۋەرچىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كارۋاننىڭ بىر - ئىككى كۈن ئىچىدە يېتىپ كېلىدىغانلىقىنى يەتكۈزدى. ھەرقانداق كارۋان سۈرىيە بىلەن مەككە ئارىسىدا ئەڭ كونا تۇرالغۇ جاي بەردىن چوقۇم ئۆتەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، قۇدۇق بېشى كارۋان ئۈستىگە تۇيۇقسىز باستۇرۇپ بېرىپ، تالاپەتكە ئۇچرىتىش ئۈچۈنمۇ ئەڭ ئەپلىك يەر ئىدى.

كۆپ ئۆتمەي، قۇرەيشنىڭ قوشۇن تەشكىللەپ مەككىدىن يولغا چىققانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر يېتىپ كەلدى. مۇسۇلمانلار بۇ ئېھتىماللىقنى ئاللىبۇرۇن ئويلىشىپ قويغانىدى. لېكىن بۇ ئېھتىماللىقنىڭ ئەمەلىيەتكە ئايلانغانلىقىنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، داۋاملىق ئىلگىرىلەش ياكى كەينىگە قايتىش توغرىلىق بىر قارار چىقىرىش كېرەكلىكىنى ھېس قىلدى. ئەبۇبەكرى بىلەن ئۆمەر مۇھاجىرلار نامىدا داۋاملىق ئىلگىرىلەش كېرەكلىكى ھەققىدە پىكىر بايان قىلدى. مەدىنىگە تېخى يېڭىلا يېتىپ كەلگەن مىقداد ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇ ئىككىسىنىڭ پىكىرىنى قوللىغان ئاساستا: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئاللاھ ساڭا قانداق ئەمر قىلغان بولسا، سەنمۇ شۇنداق قىلغىن! بىز بەنى ئىسرائىل قەۋمى ھەزرىتى مۇساغا دېگەندەك: ﴿سەن پەرۋەردىگارنىڭ بىلەن بېرىپ ئىككىڭلار ئۇرۇشۇڭلار، بىز بۇ يەردە ئولتۇرۇپ تۇرايلى.﴾ دېمەيمىز، بەلكى بىز: «سەن پەرۋەردىگارنىڭ بىلەن بېرىپ ئىككىڭلار ئۇرۇشۇڭلار، بىز مۇ ئالدى - كەينىڭلاردا ۋە ئوڭ - سولۇڭلاردا تۇرۇپ ئۇرۇش قىلىمىز» دېمىمىز» دېدى. (كېيىنكى يىللىرى، ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ قانچىلىك مەمنۇن بولغانلىقىنى ئېيتىپ بەرگەندى.)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزلەرگە ھەيران قالمىدى، چۈنكى ئۇ مۇھاجىرلارنىڭ ھەمىشە ئۆزىنى قوللايدىغانلىقىنى بىلەتتى. لېكىن بۇ سۆزلەرگە ئەنسىزلىرىڭمۇ ھەممىسى قېتىلمايدۇ؟ چۈنكى ئەنسىزلىرىڭ مەدىنىدىن قوشۇنغا قارشى ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى بىر كارۋاننىڭ ئالدىنى توسۇش ئۈچۈن چىققانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مەدىنىلىكلەر ئەقەبە بەيتىدە ئۆزلىرىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى پەقەت مەدىنىنىڭ ئىچىدىلا ئۆز بالا - چاقىلىرىنى قوغدىغاندەك قوغدايدىغانلىقىغا ۋەدە بەرگەندى. ئەجىبا، ئۇلار پەيغەمبەر (ئەلەيھىسسالام) نى مەدىنە سىرتىدىكى دۈشمەندىنمۇ قوغدارمۇ؟

«ئەي ئىنسانلار! ماڭا مەسلىھەت بېرىڭلار!» دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام. بۇ خىتاب ئومۇمغا قىلىنغان بولسىمۇ، تېخىچە ئېغىز ئاچماي ئولتۇرغان ئەنسىزلىرىڭ قارىتىلغانىدى. سەئىد ئىبنى مۇئاز ئورنىدىن تۇرۇپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! مېنىڭچە سەن بىزگە قارىتىپ خىتاب قىلىۋاتقاندەك قىلسەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى تەستىقلىدى. ئىبنى مۇئاز سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ: «بىز ساڭا ۋە سۆزلىرىڭگە ئىشىنىمىز. سەن ئېلىپ كەلگەن دىننىڭ ھەق ئىكەنلىكىگە شاھادەت ئېيتىمىز. بىز ساڭا ئىتائەت قىلىش ۋە ئەگىشىش ئۈچۈن قەسەم ئىچكەندۇق، ئۇنداق بولغانىكەن، سەن قانداق ئويلىغان بولساڭ، شۇنداق قىلغىن، بىز ھەر ۋاقىت سېنىڭ بىلەن بىللىمىز. سېنى ھەق بىلەن ئەۋەتكەن رەببىمگە قەسەم قىلىمەنكى، ئەگەر سەن

بىزگە شۇ دېڭىزنى كۆرسىتىپ، قارشى تەرەپكە ئۆتۈش ئۈچۈن باشلاپ ماڭساڭ، بىز ھەممىمىز سەن بىلەن دېڭىزغا شۇڭغۇيمىز. شۇنداقلا، ئەتە - ئۈگۈن ئالدىمىزغا كېلىدىغان ئۇ دۈشمەنگە قارشى ئۇرۇشۇشتىنمۇ ھەرگىز چېكىنمەيمىز. چۈنكى بىز ئۇرۇشخۇمار خەلق بىز. بەلكىم شۇ سەۋەب بىلەن ئاللاھ ساڭا بىزنىڭ يىگىتلىرىمىزنى كۆرسىتىپ قويسا، سېنىڭ كۆزلىرىڭ نۇرلىنىپ كېتىشى مۇمكىن. ئۇنداق بولغانىكەن، سەن ئاللاھنىڭ ئىزى بىلەن بىزگە رەھبەرلىك قىلغىن!» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزلەرگە بەكمۇ سۆيۈندى. ئەمدى كارۋان ياكى قوشۇننىڭ بىرىنى تاللاش ئىشى قالغانىدى. «ئالغا!» دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەرىكەتلىنىڭلار! چۈنكى ئاللاھ ئىككىسىدىن بىرىنى كۆرسىتىپ بەردى. دۈشمەن كۆزۈمگە ھازىرلا يېڭىلىگەن ھالەتتە كۆرۈنۈۋاتىدۇ.»

مۇسۇلمانلار گەرچە ئەڭ يامان ئېھتىماللىققا قارشى تەييارلىق كۆرگەن بولسىمۇ، دۈشمەن قوشۇنى كېلىشتىن بۇرۇن كارۋاننى قولغا كىرگۈزۈپ، مال ۋە ئەسەرلەر بىلەن مەدىنىگە قايتىشنى ئۈمىد قىلاتتى. مۇسۇلمانلار قوشۇنى بەدرگە بىر كۈنلۈك يىراقلىقتىكى بىر يەردە ھاياتلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېنىغا ھەزرىتى ئەبۇبەكرنى ئېلىپ ئەتراپنى چارلاپ كېلىشكە چىقتى ۋە ئالدىغا ئۇچرىغان بىر مويىسىپىتتىن مەلۇمات ئالدى. مويىسىپىت كىشى مەككە قوشۇنىنىڭ يېقىنلا يەردە ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بەردى. ئىككىيلەن قوشۇننىڭ يېنىغا قايتتى. يېرىم كېچە بولغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچ جىيەنى (ئەلى، زۇبەير ۋە سەئىد) گە بىر نەچچە ھەمراھ قوشۇپ، مەككە قوشۇنى ياكى كارۋاننىڭ بەدرى قۇدۇقى ئەتراپىغا كەلگەن - كەلمىگەنلىكىنى بىلىپ كېلىشكە ئەۋەتتى. ئەۋەتىلگەن كىشىلەر قۇدۇق بېشىدا مەككە قوشۇنى ئۈچۈن سۇ تارتىۋاتقان قۇرەيش قەبىلىسىلىك ئىككى ئادەمنى تۇتۇۋېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. ئۇ چاغدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز ئوقۇۋاتاتتى. ئۇنى كۈتۈپ تۇرمايلا، ئىككىسىنى سوراققا تارتىشقا باشلىدى. ئۇلارنىڭ بەرگەن جاۋابلىرىغا بەزى مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمىدى. چۈنكى ئۇلار بۇ ئىككىسىنىڭ قوشۇننىڭ سۇچىسى ئەمەس، بەلكى كارۋاننىڭ سۇچىسى بولۇپ قېلىشىنى بەكمۇ ئۈمىد قىلاتتى. شۇڭا ئۇلار ئىككى سۇچىنى قاتتىق ئۇرۇپ، «بىز ئەبۇسۇفياننىڭ سۇچىلىرىمىز» دېگەندىلا ئاندىن بولدى قىلدى. ئۇنىڭغىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامىزىنى ئوقۇپ بولدى. سوراققا تارتقۇچىلارغا قاراپ: «سىلەرگە راست گەپ قىلسا ئۇرۇڭلار، يالغان گەپ قىلسا قويۇۋەتتىڭلار. ئۇلار راستىنلا قۇرەيش قوشۇنىنىڭ سۇچىلىرى» دېدى. ئاندىن سۇچىلارغا قاراپ: «سىلەر ماڭا قۇرەيش قوشۇنىنىڭ نەدە ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بېرىڭلار!» دېدى. سۇچىلار ئەقائىلنى ئىشارەت قىلىپ تۇرۇپ: «قوشۇن شۇ تۆپىلىكنىڭ نېرىسىدىكى ۋادىدا» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قوشۇندا قانچە كىشى بار؟» دەپ سورىدى. ئۇلار: «بەكمۇ جىق» دېدى، لېكىن ئېنىق بىر سان ئېيتىپ بېرەلمىدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۈندە قانچە تۇياق مال سويۇلىدىغانلىقىنى سورىدى. ئۇلار: «بەزى كۈنلىرى توققۇز، بەزى كۈنلىرى ئون تۇياق مال سويۇلىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا ئادەم سانى 900 بىلەن 1000 ئارىسىدا ئىكەن. قوشۇندا قۇرەيش كاتتىلىرىدىن كىملىرى بار؟» دەپ سورىدى. ئۇلار ئابدۇشەمسلىك ئاكا - ئۇكا شەيبە ۋە ئۇتبە، نەۋفەل قەبىلىسىدىن ھارس ۋە تۇئەيمە،

ئابدۇداردىن (ئۆزى توقۇۋالغان پارس خەلق چۆچەكلىرى بىلەن قۇرئان ئايەتلىرىگە تاقابىل تۇرماقچى بولغان) نادىر، ئەسئەد قەبىلىسىدىن خەدىجەنىڭ ئۆگەي قېرىندىشى نەۋفەل، مەھزۇمدىن ئەبۇجەھىل، جۇمھىتىن ئۇمەييە، ئەمىردىن سۇھەيل قاتارلىق ئون بەش كىشىنىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ بەردى. بۇ ئىسىملارنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوشۇننى رەتكە سېلىۋېتىپ: «مەككىنىڭ ئەڭ كاتتىلىرى ئالدىڭلارغا كەپتۇ» دېدى.

مەككىدە مەككىنىڭ قوشۇنىنىڭ تەشكىللىنىپ، بەدرگە يۈرۈش قىلغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر ئەبۇسۇفيانغا چاقماق تېزلىكىدە يەتكۈزۈلگەن بولسىمۇ، ئەبۇسۇفيان ئاللىبۇرۇن كارۋانى باشلاپ بىخەتەر يەرگە بېرىپ بولغانىدى. شۇڭا ئۇ قوشۇنغا ئەلچى ئەۋەتىپ: «مال، تۆگە ۋە ئادەملىرىڭلارنى قوغداش ئۈچۈن يولغا چىققانلىقىڭلاردىن خەۋەر تاپتىم. ئاللاھ ئۇلارنى قوغدىدى، شۇڭا مەككىگە قايتىپ كەتسەڭلار بولىدۇ» دەپ خەۋەر يوللىدى. بۇ خەۋەر يېتىپ بارغاندا، قۇرەيش قوشۇنى بەدرنىڭ جەنۇبىدىكى جۇھفەدە ھايالداۋاتاتتى. لېكىن بەنى مۇتەللىب قەبىلىسىلىك جۇھەينىنىڭ كۆرگەن چۈشى قوشۇننىڭ داۋاملىق ئىلگىرىلىشىگە سەۋەب بولدى. جۇھەين چۈشىنى ئېيتىپ مۇنداق دېگەندى: «مۈگدەپ يېتىپ بىر چۈش كۆردۈم. چۈشۈمدە ئاتقا مىنۋالغان بىر ئادەم كەلدى، ئاتنىڭ كەينىدە بىر تۈگىسى بار ئىدى. ئۇ ئادەم ئېتىدىن چۈشۈپ، ئۆتتە، شەيبە، ئەبۇل ھەكەم ۋە ئۇمەييە... قاتارلىقلارنىڭ كاللىسىنى ئالغاندىن كېيىن، تۈگىسىنىڭ كۆكسىنى يېرىپ، قۇرەيشلەرنىڭ چېدىرى تەرەپكە ھەيدىۋەتتى. تۆگە قۇرەيش چېدىرلىرىنىڭ ھەممىسىنى قانغا بويۇۋەتتى...»

جۇھەينىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغان ئەبۇجەھىل گىدەيگەن ھالدا ئايلىنىپ يۈرۈپ: «مانا كۆردۈڭلارمۇ؟ بەنى مۇتەللىب قەبىلىسىدىنمۇ بىر پەيغەمبەر چىقتى» دېدى. ئۇ، بۇ سۆزى ئارقىلىق بەنى ھاشىم قەبىلىسى بىلەن بەنى مۇتەللىب قەبىلىسىنىڭ بىر ئىكەنلىكىنى كۆزدە تۇتقاندى. ئەبۇجەھىل قوشۇننى جاسارەتلەندۈرۈش ئۈچۈن خىتاب قىلىپ مۇنداق دېدى: «تەڭرىگە قەسەم بولسۇنكى، بىز بەدرگە بارماي تۇرۇپ، ئارقىمىزغا يانمايمىز. بەدردە سورۇن قۇرۇپ ئۈچ كۈن تۇرىمىز ۋە تۈگىلەرنى سويۇپ، شارابىلارنى سۈدەك ئىچىمىز. ناخشا ئېيتقۇزۇپ، رەققاسلارغا ئۇسسۇل ئوينىتىمىز. تەنتەنە ۋە كۈچ - قۇدرىتىمىزنى پۈتۈن ئەرەب زېمىنىغا بىلدۈرىمىز. بۇندىن كېيىن ھەممىسى بىزدىن قورقىدىغان ۋە بىزگە ھۆرمەت بىلدۈرىدىغان بولىدۇ. قېنى ئەمىسە، بەدرگە قاراپ ئالغا!»

ئابباس ئىبنى شەرىق ئىتتىپاقىدىشى بولغان زۇھرى قەبىلىسى بىلەن بىللە كەلگەندى. بۇ ئىشتىن كېيىن ئۇلارنى ئەبۇجەھىلدىن ئايرىپ، مەككىگە قايتىپ كېتىشكە قايىل قىلدى ۋە ھەممىسى قايتىپ كەتتى. تالىبمۇ ئۆز ئادەملىرىنىڭ بىر قىسمىنى ئېلىپ قايتتى. چۈنكى قۇرەيشلەرنىڭ بەزىلىرى ئۇنىڭغا: «ئەي ھاشىم ئەۋلادلىرى! سىلەرنىڭ بىزنىڭ ئارىمىزدا تۇرغان بىلەن، كۆڭلۈڭلارنىڭ ھەمىشە مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) بىلەن بىللە ئىكەنلىكىنى بىلىمىز» دېگەندى. لېكىن ئابباس يېنىغا ئۈچ جىيەنى (ھارىسنىڭ ئوغۇللىرى ئەبۇسۇفيان بىلەن نەۋفەل، ئەبۇتالىبنىڭ ئوغلى ئاقىل) نى ئېلىپ بەدرگىچە بارماقچى بولدى.

تۆپىلىكنىڭ نېرىسىدا بولسا، مۇسۇلمانلار چېدىرلىرىنى بۇزۇۋاتاتتى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرەيش قوشۇنىدىن بۇرۇن بەدرى قۇدۇقىنىڭ يېنىغا بېرىۋېلىش ئۈچۈن دەرھال يولغا چىقىش ئەمرىنى بەرگەندى. ئۇلار يولغا چىقىپ، كۆپ ئۆتمەيلا يېغىشقا باشلىغان يامغۇر مۇسۇلمانلارنى سۆيۈندۈرۈۋەتتى. چۈنكى بۇ ئاللاھ ئۇلارغا ئاتا قىلغان مەرھەمەت يامغۇرى بولۇپ، زەپەرنىڭ بېشارىتى ئىدى. يامغۇرنى كۆرگەن مۇسۇلمانلار تېخىمۇ غەيرەتلەنگەن ھالدا ئالغا ئىلگىرىلەشكە باشلىدى، يامغۇر قۇم - توپىنى بېسىقتۇرۇپ، ئۇلارنىڭ يولىنى تېخىمۇ ئاسانلاشتۇرۇپ بەرگەندى. بۇنىڭ ئەكسىچە، يامغۇر ئەقەل تۆپىلىكىگە ئەمدىلا يامىشىشقا باشلىغان قۇرەيش قوشۇنىنى قىيىنچىلىققا باشلىدى. قۇدۇقلار جايلاشقان ئەگم ئۇلارغا خېلى يىراقتا ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلار قوشۇنى يېتىپ كەلگەن تۇنجى قۇدۇق بېشىدا ھايالداش ئەمرىنى بەردى. لېكىن خەزىرە جىلىك ھەبىباب ئىبنى ئەل مۇنزىر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! بۇ يەردە ھايالداش ئاللاھنىڭ ئەمرىمۇ ياكى ئۆز پىكرىمۇ ۋە ياكى بۇ بىر ئۇرۇش تاكتىكىسىمۇ؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭ ئۆز پىكرىدىنلا ئىبارەت ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. ھەبىباب سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! مېنىڭچە بىز بۇ يەردە ھايالدىماي، دۈشمەنگە يېقىنراق يەردىكى ئەڭ چوڭ قۇدۇققا بېرىپ توختايلى ۋە ئۆزىمىزگە سۈكۈلچىكى ياسىۋالغاندىن كېيىن، باشقا قۇدۇقلارنىڭ ھەممىسىنى ئېتىۋېتەيلى. شۇنداق قىلغاندا، دۈشمەن سۇدىن قىسىلىدۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەبىبابنىڭ سۆزلىرىنى مۇۋاپىق كۆردى ۋە قوشۇنغا ئۇنىڭ دېگىنى بويىچە قىلىش ئەمرىنى بەردى. قوشۇن سۇدانلىرىنى لىق تولدۇرۇۋالغاندىن كېيىن، ئۆزلىرى ئۈچۈن ئېلىپ قويغان بىر قۇدۇقتىن باشقا ھەممىسىنى ئېتىۋەتتى.

سەئىد ئىبنى مۇئاز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «ئى رەسۇلۇللاھ! رۇخسەت قىلساڭ، ساڭا بىر سايىۋەن ياساپ، تۈگىلىرىڭنى يېنىغا باغلاپ قويايلى. ئەگەر ئاللاھ بىزگە كۈچ - قۇۋۋەت ئاتا قىلىپ، دۈشمەننى يېڭىۋالساق، ھەممىمىز خاتىرجەم بولىمىز. ئەگەر بىز يېڭىلىپ قالغۇدەك بولساق، سەن تۈگىلىرىڭگە مىنىپ مەدىنىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ يېنىغا قايتىپ كەتكىن. چۈنكى ئۇلارمۇ سېنى (بىزگە ئوخشاش) ياخشى كۆرىدۇ. ئەگەر ئۇلار سېنىڭ دۈشمەن قوشۇنىغا قارشى ئۇرۇش قىلىدىغانلىقىڭنى بىلگەن بولسا، چوقۇم سەن بىلەن بىللە كەلگەن بولاتتى» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزلەر ئۈچۈن سەئىدنى ماختىدى ۋە دۇئا قىلدى. مۇسۇلمانلار خورما شاخلىرىدىن بىر سايىۋەن ياسىدى.

﴿ئۆز ۋاقتىدا ئاللاھ تىنچلاندۇرۇش يۈزىسىدىن سىلەرگە ئۇيقۇ بېغىشلىدى.﴾

تارىخ - مىلادى 623 - يىل 17 - مارت (ھىجرى رەمزاننىڭ ئون يەتتىنچى كۈنى) جۈمە كۈنى ئىدى. تاڭغا يېقىن ئەقەل تۆپىلىكىگە قاراپ يامىشىشقا باشلىغان قۇرەيش قوشۇنى قۇياش تىك ئۆرلىگەن ۋاقىتتا تۆپىلىكنىڭ ئۈستىگە چىقىپ بولالدى. ئۇلارنىڭ بېزەلگەن ئات - تۈگىلەرگە مىنىپ بەدرى تەرەپكە قاراپ پەسلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەپ

ئەفئال سۇرىسى، 11 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

دۇئا قىلدى: «ئى پەرۋەردىگار! قۇرەيشلەر مەغرۇر ۋە مۇتەكەببۇرلۇق ئىچىدە يېتىپ كېلىۋاتىدۇ. ساڭا قارشى چىقىۋاتىدۇ ۋە سېنىڭ رەسۇلۇڭنى ئىنكار قىلىۋاتىدۇ. ئى رەببىم! بىزدىن بىزگە ۋەدە قىلغان ياردىمىڭنى ئايىمىغىن، ئۇلارنى پۈتۈنلەي ھالاك قىلغىن!»

قۇرەيش قوشۇنى تۆپىلىكنىڭ ئېتىكىگە كېلىپ توختىدى. مۇسۇلمانلار سانىنىڭ ئۆزلىرى ئويلىغاندىن ئاز ئىكەنلىكىنى كۆرگەن دۈشمەنلەر ئارقا تەرەپتە ياردەمچى قوشۇننىڭ بار - يوقلۇقىنى بىلىپ كېلىش ئۈچۈن جۈمھۇر قەبىلىسىدىن ئۆمەيرنى ئەۋەتتى. ئۆمەير ۋادىنىڭ يەنە بىر ئۇچىغىچە بېرىپ كەلدى ۋە ئۆزلىرى كۆرگەن قوشۇندىن باشقا قوشۇننىڭ يوق ئىكەنلىكىنى خەۋەر قىلدى. لېكىن ئۇ: «ئەي قۇرەيشلەر! ئۇلارنىڭ ھېچبىرىنى بىزدىن ئەڭ ئاز دېگەندە بىر ئادەمنى ئۆلتۈرمەي تۇرۇپ ئۆلۈپ كېتىدۇ دەپ ئويلىمايمەن. ئەگەر ئۇلارنىڭ ھەر بىرى بىزدىن ئادەم ئۆلتۈرسە، بىزدە قانچىلىك ئادەم قالىدۇ؟» دېدى. ئۆمەير مەككىنىڭ مەشھۇر كاھىنى بولغاچقا، ئۇنىڭ سۆزلىرى ئەسكەرلەر ئارىسىدا خېلىلا چوڭ تەسىر قوزغىدى. خەدىجەنىڭ بەنى ئەسەد قەبىلىسىلىك جىيەنى ھاكىممۇ ئۇنىڭ سۆزلىرىگە تامامەن قوشۇلاتتى. ھاكىم پۈتۈن قوشۇننى ئارىلاپ چىقىپ، ئابدۇشەمس قەبىلىسى چۈشكەن يەرگە كېلىپ توختىدى ۋە ئۆتەگە قاراپ: «ئەي ئەبۇۋەلىد! سەن قۇرەيشلەرنىڭ ئەڭ كاتتىسى سەن. ھېچكىم سېنىڭ سۆزۈڭگە قارشى چىقمايدۇ. سەن قۇرەيشلەرنىڭ تىلىدا مەڭگۈ داستان بولۇشنى خالامسەن؟» دېدى. ئۆتە: «قانداق قىلغاندا شۇنداق بولالايمەن؟» دەپ سورىدى. «ئۇلارنى قايتۇرۇپ كەتكىن!» دېدى ھاكىم: «ئاندىن ئۆلتۈرۈلگەن ئىتتىپاقىدىكى ئەمرنىڭ تۆلەم ھەققىنى ئۆز ئۈستۈڭگە ئالغىن!» ھاكىم بۇ ئۇرۇشنىڭ ئەڭ مۇھىم سەۋەبى بولغان قان دەۋاسى ۋە ئۇنىڭ تۆلەم ئىشىنى بىر تەرەپ قىلىۋېتىش نىيىتىدە ئىدى. چۈنكى نەھەدە ئۆلتۈرۈلگەن ئادەمنىڭ قېرىندىشى ئەمىر بۇ يەرگە قان دەۋاسى ئۈچۈن كەلگەنىدى.

ئۆتە ھاكىمنىڭ سۆزلىرىنى قوبۇل قىلىدىغانلىقىنى، ئەمما ئاۋۋال بۇ ئۇرۇشقا ھەممىدىن بەك كۈچەۋاتقان ئەبۇجەھىل بىلەن كېڭىشىش كېرەكلىكىنى ئېيتتى. ئاندىن قوشۇن تەرەپكە بۇرۇلۇپ: «ئەي قۇرەيشلەر! مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ۋە ئۇنىڭ سەيداشلىرى بىلەن ئۇرۇشۇش سىلەرگە ھېچقانداق مەنپەئەت ئېلىپ كەلمەيدۇ. ئەكسىچە، بىر - بىرىڭلارنىڭ تاغا، قېرىنداش ياكى يېقىن تۇغقانلىرىڭلارنى ئۆلتۈرگەنلىكىڭلار ئۈچۈن ئۆز ئاراڭلاردا خۇسۇمەت پەيدا بولىدۇ. شۇڭا، سىلەر قايتىپ كېتىڭلار! مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نى باشقا ئەرەبلەر ئۆلتۈرسۇن. ئەگەر ئۇلار مۇھەممەدنى ئۆلتۈرۈۋەتسە، سىلەرنىڭ ئۈمىدىڭلار ئەمەلگە ئاشقان بولىدۇ. ئەگەر مۇھەممەد ئۆلمىسە، ئۇ سىلەرنىڭ بۇ ياخشىلىقىڭلارنى ھەرگىز ئۇنۇتمايدۇ» دېدى.

شۈبھىسىزكى، ئۆتە قېرىندىشىنىڭ خۇنىنى تۆلەش ئۈچۈن ئەمىر ئەل خەدرەمگە يېقىنلاشماقچى بولغانىدى. لېكىن ئەبۇجەھىل ئۆتەگە: «قورققاق! سەن ئۆزەڭ ۋە قارشى سەپتىكى ئوغۇلۇڭ ئەبۇھۇزۇيفەنىڭ ئۆلۈپ كېتىشىدىن قورقۇۋاتامسەن؟» دەپ ئەيىبلىدى. ئاندىن ئەمرنى چاقىرىپ، ئۇنى قېرىندىشىنىڭ ئۆچىنى ئالدىغان بۇ پۇرسەتنى قاچۇرۇپ قويماسلىققا ئۇندىدى ۋە: «ماڭ! باشقىلارغا قېرىندىشىڭنىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى ئەسلىتىپ قويغىن!» دېدى.

ئەمىر ئورنىدىن دەس تۇرۇپ، كىيىملىرىنى يىرتىپ تاشلىدى ۋە: «ئەرگە ئۇۋال بولدى، ئەرگە ئۇۋال بولدى!» دەپ قالايمىقان ۋارقىراپ - جارقىراشقا باشلىدى. ئۇنىڭ بۇ قىلىقى قوشۇننى جانلاندۇرۇۋەتتى، لەشكەرلەرنىڭ قېنى قىزىپ كەتكەندى. مانا ئەمدى، ئۇلارنى ئۆتتە ياكى باشقا بىرىنىڭ توسۇپ قالاتتى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

قۇرەيش قوشۇنىدىكى بۇ جانلىق كەيپىيات قوشۇن ئىچىدە پۇرسەت كۈتۈۋاتقان بىرەيلەن ئۈچۈن ئەڭ ياخشى شارائىت يارىتىپ بەردى. سۈھەيل ئۆزىنىڭ يوق ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ قېچىپ كېتىشىدىن قورققان ئوغلى ئابدۇللاھنى؛ جەمۇھنىڭ رەئىسى ئۈمەييە مۇئىسسىلامدىن يانغانلىقىنى مەجبۇر ئىقرار قىلغان ئوغلى ئەلنى بەدرگە ئېلىپ كەلگەندى. مەيدانى تۇراقسىز بولغان ئەلنىڭ ئەكسىچە، ئابدۇللاھنىڭ ئىمانى يەنىلا مۇستەھكەم ئىدى. ھاياتلىقما يېرىنىڭ يېنىدىكى قۇرام تاشلارنىڭ ئارقىسىغا يوشۇرۇنۇۋالغان ئابدۇللاھ قۇرەيش قوشۇنىدىكى قالايمىقانچىلىقتىن پايدىلىنىپ ئالدى تەرەپتىكى مۇسۇلمانلار قوشۇنىنىڭ قېشىغا قېچىپ بېرىۋالدى ۋە ئۇدۇل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا باردى. ھەر ئىككىسىنىڭ كۆزلىرى خۇشاللىقتىن چاقناپ كەتكەندى. ئابدۇللاھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشۈپ بولغاندىن كېيىن، ئىككى يېزىسى: ئەبۇھۇزۇيفە بىلەن ئەبۇسەبراغا سالام بەردى.

بەرى غازىن

(43)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولىدا بىر ئوقنى تۇتقان ھالدا پۈتۈن سەپنى ئايلىنىپ يۈرۈپ ھەم ئەسكەرلەرنى جاسارەتلەندۈردى ھەم ئۇلارنىڭ سەپلىرىنى تۈزەشتۈردى. ئەنساڧلاردىن بىرى سەپنىڭ كەينىدە قالغانىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولىدىكى ئوقنى ئۇنىڭ كۆكسىگە تايىپ تۇرۇپ: «ئەي سەۋاد! سەپكە كىرگىن!» دېدى. سەۋاد: «ئى رەسۇلۇللاھ! جېنىمنى قاقشاتتىڭ، ھەققىنى تۆلىگىن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولىدىكى ئوقنى ئۇنىڭغا بەردى ۋە ئۆزىنىڭ كۆكسىنى ئېچىپ تۇرۇپ: «ئۆچكىنى ئېلىۋالغىن!» دېدى. سەۋاد ئېگىشىپ تۇرۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆكسىگە بىرنى سۆيۈۋالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن بۇنداق قىلغانلىقىنى سورىۋىدى، ئۇ: «ئى رەسۇلۇللاھ! كۆرۈپ تۇرۇپسەن، بىز دۈشمەن بىلەن يۈزمۈيۈز كەلدۇق. بۇ، سەن بىلەن بىللە بولىدىغان ئەڭ ئاخىرقى پەيتلەر بولۇشى مۇمكىن. شۇڭا سېنىڭ مۇبارەك تېنىڭگە بىرنى سۆيۈۋېلىشنى ئارزۇ قىلدىم» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا دۇئا قىلدى.

قۇرەيش قوشۇنى ئالغا ئىلگىرىلەشكە باشلىدى. ئۇلارنىڭ سانى دولقۇنلىنىپ تۇرغان قۇم بارخانلىرىنىڭ ئارىسىدا ئەسلىدىكىدىن ئاز كۆرۈنەتتى. شۇنداقتىمۇ، ئۇلارنىڭ ئەسلى سانىنى ۋە ئىككى قوشۇن ئارىسىدىكى پەرقنى ئېسىدىن چىقارمىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئەبۇبەكرى بىلەن بىللە سايۋەننىڭ ئاستىغا كەلدى ۋە ئاللاھتىن ۋەدە قىلىنغان ياردەمنى تىلەپ دۇئا قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مۇگدەك باسقاندى. كۆپ ئۆتمەيلا كۆزلىرىنى ئاچقان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قوزغال، ئەي ئەبۇبەكرى! ئاللاھنىڭ ياردىمى كەلدى، ئەنە جىبرىئىل، جەڭگە قاتنىشىش ئۈچۈن ئاتقا مىنىپ كېلىۋاتىدۇ» دېدى.

ئەرەب تارىخىدىكى كۆپلىگەن ئۇرۇشلار ئىككى قوشۇن بىر - بىرىگە ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل كېلىپ، ئۇرۇش باشلانماي تۇرۇپلا ئاخىرلاشقاندى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ قېتىم ئۇرۇشنىڭ چوقۇم يۈز بېرىدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى. ئالدىدا تۇرغان قوشۇن ئۇنىڭغا ۋەدە قىلىنغان ئىككى گۇرۇھ (يەنى كارۋان ياكى قوشۇن) تىن بىرى ئىدى. قۇزغۇنلارمۇ بۇ ئۇرۇشنىڭ ھېدىنى ئاللىبۇرۇن ئېلىپ بولغاچقا، ئەتراپتىكى قىيالىقلارغا قونۇپ بولۇشقاندى. ھۇجۇمغا ئۆتمەكچى بولغان قۇرەيش قوشۇنى ئالغا ئىلگىرىلەپ، مۇسۇلمانلار قوشۇنى ياسىغان كۆلچەككە يېقىنلاپ كەلدى. مۇسۇلمانلار ئۇلارنىڭ ئالدى بىلەن كۆلچەكنى قولغا كىرگۈزمەكچى بولغانلىقىنى پەملىدى.

مەھزۇم قەبىلىسىدىن ئەسۋەد قوشۇنىنىڭ ئالدىغا ئۆتتى ۋە سۇ ئىچىش ئۈچۈن كۆلچەككە يېقىنلاشتى. ھەمزە ئۇنىڭ ئالدىنى توستى ۋە قىلچىنى بىر شىلتىپلا پۈتتى ئۈزۈۋەتتى، ئاندىن يەنە بىر شىلتىپ كالىسىنى ئېلىۋەتتى. ئەسۋەدنىڭ كەينىدىن، ئەبۇجەھلىنىڭ مەسخىرىسىگە

ئۇچرىغان ئۆتتە مەيدانغا چىقتى ۋە ھەمزە بىلەن يەكۈمبەك ئېلىشماقچى بولدى. قېرىندىشى شەيبە بىلەن ئوغلى ۋەلىد ئائىلە شەرىپىنى قوغداش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئىككى تەرىپىدىن ئورۇن ئالدى. مۇسۇلمانلاردىن خەزىرىنىڭ نەجىرى ئايمىقىدىن ئەۋۋى (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تۇنجى بولۇپ بەيئەت قىلغان ئالتە كىشىدىن بىرى) بىرىنچى بولۇپ كۆكرەك كېرىپ ئالدىغا چىقتى. ئۇنىڭ كەينىدىن مۇئەۋۋىز (ئەۋىننىڭ قېرىندىشى) بىلەن ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە چىقتى.

«سەلەر كىم؟» دەپ سورىدى قۇرەيشلەر. ئۇلارنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغان ئۆتتە: «سەلەر ئېسىل نەسەبلىك ھەم بىزگە تەڭداش كىشىلەر ئىكەنسەلەر. لېكىن بىزنىڭ ئارىمىزدا ھېچقانداق مەسەلە يوق. بىز پەقەت ئۆز قەبىلىمىزدىن بولغان كىشىلەر بىلەن ئېلىشىش ئۈچۈن مەيدانغا چۈشتۇق» دېدى. قۇرەيشنىڭ جاكارچىسى مۇسۇلمانلارغا قاراپ: «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)! بىزنىڭ ئالدىمىزغا ئۆز قەبىلىمىزدىن مۇۋاپىق كىشىلەرنى تاللاپ چىقارغىن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ئىشقا نىيىتى يوق ئىدى، لېكىن ئەنساڭلارنىڭ ئالدىراقسانلىقى ئىشنى بۇزۇپ قويدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز ئائىلىسىدىن ئۈچ كىشىنى چاقىردى. مەيدانغا چۈشكەن قۇرەيشلەرنىڭ ئىككىسى ئوتتۇرا ياشلىق، يەنە بىرى تېخى ياش ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەبۇئۆبەيدە، ئەلى، ھەمزە ئالدىغا چىقىڭلار!» دېدى. ئەبۇئۆبەيدە مۇ ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ نەۋرىسى بولۇپ، قوشۇندىكى يېشى ئەڭ چوڭ، لېكىن ئەڭ تەجرىبىلىك ئەسكەر ئىدى. ئەبۇئۆبەيدە ئۆتتە بىلەن، ھەمزە شەيبە بىلەن، ئەلى بولسا ۋەلىد بىلەن تۇتۇشتى. ئېلىشىش ئۇزۇن سۇرمىدى، شەيبە بىلەن ۋەلىد بىردەمنىڭ ئىچىدىلا يەرگە يىقىلدى. ئەبۇئۆبەيدە ئۆتتەنى يەرگە يىقىتاي دەپ تۇرغان ۋاقىتتا پۇتغا قىلىچ تېگىپ كېتىپ يارىلاندى. بۇ، ئۆچكە ئۈچ ئېلىپ بېرىلغان ئېلىشىش بولغانلىقى ئۈچۈن، ھەمزە بىلەن ئەلى قىلىچلىرىنى دەرھال ئۆتتەگە تەڭلىدى. ھەمزە قىلىچىنى بىر شىلتىپ ئۆتتەنىڭ جان يېرىگە ئۇردى. ئىككىسى ئەبۇئۆبەيدەنى كۆتۈرۈپ مەيداندىن چېكىندى. ئەبۇئۆبەيدەنىڭ پۇتىدىن ئېتىلىپ چىققان قان توختىمايۋاتاتتى. لېكىن ئۇنىڭ خىيالى باشقا بىر نەرسىدە بولۇپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەن شېھىد ئەمەسمۇ؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا يېقىنلىشىپ: «سەن ئەلۋەتتە شېھىدسەن» دېدى.

ئىككى قوشۇن ئارىسىدىكى جىمجىتلىق قۇرەيشلەر ئاتقان ئوق بىلەن بۇزۇلدى. ئوق ئۆمەرنىڭ ئازاد گەردىلىرىدىن بىرىگە تەگدى. ئوق تەگكەن ئادەم ئېغىر يارىلانغان ھالدا يەرگە يىقىلدى. ئىككىنچى ئوق كۆلچەكتىن سۇ ئىچمەكچى بولۇپ تۇرغان خەزىرىنىڭ ياش ھارسەنىڭ بويىغا تەگدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسكەرلەرنى روھلاندۇرۇپ: «مۇھەممەدنىڭ جېنى قۇدرەت قولىدا بولغان ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، بۈگۈن كىم ئاللاھنىڭ مۇكاپاتىنى تىلەپ ئۇرۇش قىلسا، دۈشمەن ئۆلتۈرسە ۋە كەينىگە قايتماي، داۋاملىق ئالغا ئىلگىرىلسە، ئاللاھ ئۇنى جەننەت بىلەن مۇكاپاتلايدۇ» دېدى. بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغانلار ئاڭلىمىغانلارغا يەتكۈزدى. خەزىرى قەبىلىسىنىڭ سەلىمە ئايمىقىدىن بولغان ئۆمەير خورما يەپ تۇراتتى. ئۇ بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ: «ئاللاھ! ئاللاھ! شۇ دۈشمەنلەر مېنى ئۆلتۈرۈۋەتسە، مەن جەننەتكە كىرەمدىم؟» دەپ ۋارقىردى ۋە قولىدىكى خورمىلارنى تاشلىۋېتىپ، پەرمان كۈتۈپ تۇرغان ھالەتتە، قىلىچىنى قولىغا ئالدى.

ئەۋى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئۆرە تۇراتتى. يەكۈمبەك ئېلىشىشنى تۇنجى بولۇپ قوبۇل قىلغان بولسىمۇ، ئۆزىنىڭ مەيداندىن چىقىرىۋېتىلىشى ئۇنىڭغا بەكمۇ ھار كەلگەندى: «ئى رەسۇلۇللاھ! مېنى نېمە ئۈچۈن بۇ مەسخىرىگە قويدۇڭ؟» دەپ سورىدى ئەۋى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «سەن دۈشمەننىڭ ئارىسىغا ساۋۇت - دۇبۇلغا كىمىگەن ھالەتتە شۇڭغۇپسەن» دەپ جاۋاب بەردى. بۇنى ئاڭلىغان ئەۋى دەرھال ساۋۇت - دۇبۇلغىسىنى چىقىرىۋەتتى. ئۇ ۋاقتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەردىن بىر ئۇچۇم قۇم - شېغىل ئېلىپ: «ئۇ يۈزلەر خارلانسون!» دەپ دۈشمەنگە قارىتىپ ئاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭ دۈشمەنلەرگە پالاكەت ئېلىپ كېلىدىغانلىقىنى بىلەتتى. ئاندىن مۇسۇلمانلارغا ھۇجۇم بۇيرۇقى بەردى. ئۇنىڭ مۇسۇلمانلارغا قىلغان: «ئەي ئاللاھنىڭ مۇزەپپەر بەندىلىرى! ئۆلتۈرۈڭلار!» دېگەن چاقىرىقى پۈتۈن قوشۇنغا تارالدى. ساۋۇت - دۇبۇلغىسىنى چىقىرىۋەتكەن ئەۋى ۋە ئۆمەير دۈشمەن سېپىگە تۇنجى بولۇپ ئېتىلىپ باردى ۋە تاكى ئۆلتۈرۈلگەنگە قەدەر قاتتىق ئېلىشتى. ئۇ ئىككىسىنىڭ ئۆلۈمى بىلەن بىرلىكتە، مۇسۇلمانلاردىن ئۆلگەنلەرنىڭ سانى بەشكە چىقتى (قالغان ئۈچى: ئەبۇئەبىدە ۋە دۈشمەن ئوقلىرىدا ئۆلگەن ئىككى كىشى). ئۇ كۈنكى جەڭدە، ئۇلاردىن باشقا يەنە توققۇز كىشى جان بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېشى بەكمۇ كىچىك بولغانلىقى ئۈچۈن مەدىنىگە قايتۇرۇۋەتمەكچى بولغان ئۆمەير (سەئىدنىڭ ئىنىسى) مۇ بۇ توققۇز كىشىنىڭ ئىچىدە ئىدى.

﴿ئى مۇسۇلمانلار! بەدىدە) ئۇلارنى (يەنى مۇشرىكلەرنى) سىلەر (ئۆز كۈچۈڭلار بىلەن) ئۆلتۈرۈڭلار يوق، بەلكى ئەمەلدە ئۇلارنى (سىلەرگە ياردەم بېرىپ، ئۇلارنىڭ دىللىرىدا قورقۇنۇچ پەيدا قىلىش بىلەن) ئاللاھ ئۆلتۈردى.﴾

بۇ سۆزلەر ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندىن كېيىنلا نازىل بولغان ئايەتلەرنىڭ بىر قىسمىدۇر. دۈشمەنگە قارىتىپ ئېتىلغان شېغىل تاشلار مۇسۇلمانلارغا بېرىلگەن ئىلاھىي ياردەملەردىن بىرى ئىدى. قۇرەيش مۇداپىئەسى تازا چىڭغا چىققان ۋاقتتا، مۇسۇلمانلاردىن بىرىنىڭ قىلىچى سۇنۇپ كەتتى. جەھىش قەبىلىسىگە ئەقىربا بولغان ئۆككاشە ئىسىملىك بۇ ئادەم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ قىلىچ سوردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ياغاچ كالتەكتىن بىرنى بەردى. ئۆككاشە كالتەكنى كۆتۈرگەن پىتى دۈشمەن سېپىگە ئېتىلىپ كىرگەن چاغدا، كالتەك ھەم ئۇزۇن ھەم شەمشەردەك ئىتتىك بىر قىلىچقا ئايلاندى. ئۆككاشە بەدرى ۋە باشقا جەڭلەردە بۇ قىلىچ بىلەن جەڭ قىلدى ۋە قىلىچقا ئىلاھىي ياردەم مەنىسىدە (ئەل ئەۋىن) ئىسمىنى قويۇۋالدى.

﴿ئۆز ۋاقتىدا (دۇئا قىلىپ) پەرۋەردىگارنىڭ ياردەم تىلىدىڭلار، ئاللاھ: «سىلەرگە ئارقىمۇ ئارقا (چۈشىدىغان) مىڭ پەرىشتە بىلەن ياردەم بېرىمەن» دەپ دۇئاڭلارنى ئىجابەت قىلدى.﴾

ئەنفال سۈرىسى، 17 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
ئەنفال سۈرىسى، 9 - ئايەت.

﴿ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارنىڭ پەرىشتىلەرگە: «مەن سىلەر بىلەن بىللە، مۇئمىنلەرنى (ئۇرۇش مەيدانىدا) ساباتلىق قىلىڭلار، كاپىرلارنىڭ دىللىرىغا قورقۇنۇچ سالماي» دەپ ۋەھىي قىلدى. (قىلىچ بىلەن كاپىرلارنىڭ) گەدەنلىرىگە چېپىڭلار (يەنى باشلىرىنى كېسىڭلار)، ئۇلارنىڭ بارماقلىرىغا (ھەممە ئەزاسىغا) چېپىڭلار!﴾

پەرىشتىلەرنىڭ مۇئمىنلەرگە ياردەم بېرىپ، كاپىرلارنىڭ دىللىرىغا قورقۇنۇچ سالغانلىقىنى ئۇرۇش مەيدانىدىكى ھەممە كىشى ھېس قىلغان بولسىمۇ، ئۇلارنى كۆرەلمىگەنلەرنىڭ سانى ناھايىتى ئاز ئىدى. قوشنا ئەرەب قەبىلىسىدىن ئىككى كىشى ئۇرۇشتىن كېيىن تەبىئىي غەنمەتكە ئېرىشىش ئۈمىدىدە، جەڭنىڭ ئاخىرلىشىشىنى كۈتۈپ يېقىن ئەتراپتىكى بىر تۆپىلىكتە ياتاتتى. بىر ۋاقىتتا، ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن بىر پارچە بۇلۇت ئۆتۈپ كەتتى، بۇلۇتتىن ئاتلارنىڭ كىشىگەن ئاۋازلىرى كېلەتتى. ئىككى كىشىنىڭ بىرى شۇ جايدىلا ئۆلۈپ قالدى. يەنە بىرى كېيىنچە: «قاتتىق قورققانلىقىدىن يۈرىكى يېرىلىپ كەتتى» دېدى.

نەھايەت، قۇرەيشلەر قېچىشقا باشلىدى. ئەبۇجەھىل قاچماقچى بولۇپ تۇرغان ۋاقىتتا، ئەۋىننىڭ قېرىندىشى مۇئاز ئۇنى يەرگە يىقىتتى. ئەبۇجەھىلنىڭ ئوغلى ئىقلىمە مۇئازغا ھۇجۇم قىلىپ، مۇرىسىنى چېپىۋەتتى. مۇئاز قىلىچنى يەنە بىر قولىغا ئېلىپ، داۋاملىق ئېلىشتى. ساڭگىلاپ قالغان يارىدار قولى يېنىدا پۇلاڭلاپ تۇراتتى. بۇنىڭ ئاغرىقىغا چىدىمىغان مۇئاز يەرگە ئېگىشىپ، يارىدار قولىنى پۇتى بىلەن دەسسەپ تۇرۇپ ئۆزىنى يۇقىرى تارتتى ۋە قولىنى ئۇزۇپ تاشلىدى. ئاندىن دۈشمەننىڭ كەينىدىن قوغلاشنى داۋاملاشتۇردى. ئەبۇجەھىل تېخى ئۆلمىگەندى. ئەۋىننىڭ يەنە بىر قېرىندىشى مۇئەۋۋىز ئۇنىڭ يەردە ياتقانلىقىنى كۆرۈپ، قىلىچ بىلەن چېپىپ ئۆلتۈرۈۋەتتى. ئاندىن ئەۋىز بىلەن بىرلىكتە داۋاملىق ئالغا ئىلگىرىلىدى ۋە تاكى ئۆلگەنگە قەدەر توختىماي ئېلىشتى.

قۇرەيشلەردىن ئەللىكتىن كۆپ ئادەم ئۆلۈپ، قالغانلىرى ئالدى - كەينىگە قارىماي چېچىپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىغا: «بەنى ھاشىم قەبىلىسىنىڭ بىز بىلەن ئۇرۇشقىسى بولمىسىمۇ، بۇ يەرگە مەجبۇرىي كەلگەنلىكىنى بىلىمەن» دېدى ۋە بىر نەچچە كىشىنىڭ ھەرگىز ئۆلتۈرۈلمەسلىكى ھەققىدە تەلىمات بەردى. ئۇنىڭسىمۇ، ئىسلام قوشۇنى ئەسىرلەرنى ئۆلتۈرۈشنىڭ ئورنىغا ئۇلاردىن فەدىيە ئېلىشنى مۇۋاپىق كۆرگەندى.

قۇرەيشلەرنىڭ سانى كۆپ بولغاچقا، قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتۈپ قېلىش ئېھتىمالى بار ئىدى. شۇڭا ساھابىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئەبۇبەكرى بىلەن سايىۋەنگە قايتىشقا ئۈندىدى. ئەنئەنىدىن بەزى كىشىلەر سايىۋەن ئالدىدا قاراۋۇللۇققا قويۇلدى. قىلىچنى يالڭاچلاپ سايىۋەن ئالدىدا تىك تۇرغان سەئىد ئىبنى مۇئاز سەبداشلىرىنىڭ بىر نەچچە ئەسىرنى ھەيدەپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ نارازى بولدى. ئۇنىڭ نارازىلىقىنى سەزگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي سەئىد! ئۇلارغا نېمە ئۈچۈن نارازى بولدۇڭ؟» دېدى. سەئىد: «بۇ، ئاللاھنىڭ بۇتپەرەسلەرگە بەرگەن تۇنجى مەغلۇبىيىتى. مەن ئۇلارنىڭ تىرىكىنى ئەمەس، بەلكى ئۆلۈكىنى كۆرۈشنى

خالايتتىم» دېدى. ئۇمەرمۇ ئۇنىڭ بىلەن ئوخشاش پىكىردە ئىدى. لېكىن، ئەبۇبەكرى ئۇلارنىڭ قاچانلا بولمىسۇن، مۇسۇلمان بولۇپ قېلىش ئېھتىمالى بارلىقىنى ئېيتىپ، قويۇپ بېرىلىشىنى تەلەپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى توغرا تاپتى. ئۇ كۈنى كەچتە، ئۇمەر سايىۋەنگە كېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەبۇبەكرىنىڭ يىغلامسىراپ تۇرغانلىقىنى كۆردى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قويۇپ بېرىلگەن ئەسىرلەر توغرىلىق ۋەھىيى كەلگەندى: «پەيغەمبەرگە زېمىندا دۈشمەننى كۆپرەك ئۆلتۈرمەي تۇرۇپ (يەنى مۇشرىكلەرنىڭ ھەيۋىسىنى يوقىتىپ، ئىسلامغا قۇۋۋەت بەرمەي تۇرۇپ)، ئەسىرلەردىن فەدىيە ئېلىش لايىق ئەمەس ئىدى. (ئى مۇئىمىنلەر! سىلەر فەدىيە ئېلىش بىلەن) دۇنيا مەنپەئەتىنى كۆزلەپسىلەر، ئاللاھ سىلەرگە ئاخىرەتنى (يەنى ئاخىرەتنىڭ ساۋابىنى) تىلەيدۇ. ئاللاھ غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر.»

ئۇندىن كېيىنكى ۋەھىيىدە ئەسىرلەردىن فەدىيە ئېلىش پىكىرىنى قوللايدىغان ئايەتلەر نازىل بولغانىدى. بۇ ئايەتلەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەسىرلەر توغرىلىق مۇنداق دېيىلگەندى: «ئى پەيغەمبەر! قولۇڭلاردىكى ئەسىرلەرگە ئېيتقىنكى، ئەگەر ئاللاھ دىلگىلاردا ئىمان بارلىقىنى بىلسە (يەنى دىلگىلاردا ئىمان بولسا، ئاللاھ ئۇنى بىلىدۇ)، سىلەرگە ئۆزىڭلاردىن ئېلىنغان فەدىيەدىن ياخشىراق نەرسىنى بېرىدۇ، (ئىلگىرىكى گۇناھكارلارنى) مەغپىرەت قىلىدۇ. ئاللاھ (تەۋبە قىلغۇچىلارنى) مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (بەندىلىرىگە) مېھرىباندۇر.»

پۈتۈن قوشۇن ئەبۇجەھلىنىڭ ئۆلگەنلىكىگە بەكمۇ سۆيۈندى، چۈنكى ھېچكىم ئۇنىڭ تىرىك قېلىشىنى خالىمايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ جەسىدىنى تېپىشقا ئەمەل قىلدى. ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد ئىسلامغا ھەممىدىن بەك دۈشمەنلىك قىلغان بۇ ئادەم (ئەبۇجەھلى) نىڭ جەسىدىنى تېپىپ كېلىش ئۈچۈن جەڭ مەيدانىغا باردى. ئەبۇجەھلى ئۆلمىگەن بولۇپ، ئالدىغا كەلگەن ئادەمنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى پەرق ئېتەلمىگۈدەك دەرىجىدە جېنى بار ئىدى. بىر زامانلار، ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد كەئبە ئالدىدا ئاۋازىنى ئۈزلۈك چىقىرىپ قۇرئان ئوقۇۋاتقىنىدا، ئەبۇجەھلى كېلىپ، (ھىمايىچىسى بولمىغانلىقى ئۈچۈن) قىلچى بىلەن ئۇنىڭ يۈزىنى تىلشۈتەتتى. ئابدۇللاھ پۇتى بىلەن ئەبۇجەھلىنىڭ بوينىغا دەسسەدى. ئەبۇجەھلى: «ئەي مالچى شۇمتەك! دېمەك شۇنچىۋالا يوغىناپ كەتتىڭ - ھە!» دېدى. ئاندىن قايسى تەرەپنىڭ غەلبە قىلغانلىقىنى سورىدى. ئابدۇللاھ: «ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ رەسۇلى غەلبە قىلدى» دېدى ۋە ئۇنىڭ كاللىسىنى كېسىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردى.

ئەبۇجەھلى، ئۇرۇشتىن كېيىن ئۆلتۈرۈلگەن بىردىنبىر قۇرەيش كاتتىسى ئەمەس ئىدى. ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋىق غەنمەت ئالغان دۇبۇلغىنى ئېلىپ كېتىۋېتىپ، ئېتىنى قاچۇرۇپ قويغانلىقى ئۈچۈن قاچالمىغان ئۇمەييە بىلەن ئوغلى ئەلگە دوقۇرۇشۇپ قالدى. ئۇمەييە بىر زامانلاردا ئۆزىنىڭ يېقىن دوستى بولغان ئابدۇراھمانغا: «مېنى ئۆلتۈرمەي، ئەسىر ئالغىن! مەن ساڭا فەدىيە ئۈچۈن بىر نەچچە دۇبۇلغا بېرىمەن» دېدى. ئابدۇراھمان قولىدىكى دۇبۇلغىنى

ئەنقال سۇرىسى، 67 - ئايەت.
ئەنقال سۇرىسى، 70 - ئايەت.

تاشلاپ، ئىككىسىنى ئەسىرلەر يىغىلغان يەرگە ھەيدەپ ماڭدى. لېكىن، ئۈمەييەدىن كۆپ ئەزىيەت تارتقان بۇرۇنقى قۇلى بىلال ئۇلارنى كۆرۈپ قالدى ۋە: «ئەي كۆپىرىلىقنىڭ باشچىسى ئۈمەييە! مەن ھاياتلا بولىدىكەنمەن، سېنى تىرىك قويمايمەن» دەپ ۋارقىراشقا باشلىدى. ئابدۇرراھمان ئۇلارنىڭ ئۆزىگە تەۋە ئەسىرلەر ئىكەنلىكىنى ئېيتقان بولسىمۇ، بىلال ۋارقىراشتىن توختىمىدى. ئۇنىڭغا ئاچچىقى كەلگەن ئابدۇرراھمان: «مېنىڭ سۆزلىرىمنى ئاڭلىدىڭمۇ؟ ئەي قارا خوتۇننىڭ بالىسى!» دېدى. بۇنى ئاڭلىغان بىلال ئۆزىنى مۇئەززىنىلىك ۋەزىپىسىگە ئائىل قىلغان جاراڭلىق ئاۋازنى ئىشقا سېلىپ، بار كۈچى بىلەن تۈۋلاشقا باشلىدى: «ئەي ئاللاھنىڭ مۇزەپپەر بەندىلىرى! كۆپىرىنىڭ يولباشچىسى ئۈمەييە بۇ يەردە، مەن ھاياتلا بولىدىكەنمەن، ئۇنى ھەرگىز تىرىك قويمايمەن». مۇسۇلمانلار ھەر تەرەپتىن يۈگۈرۈشكەن پېتى يېتىپ كېلىپ، ئابدۇرراھمان بىلەن ئىككى ئەسىرنىڭ ئەتراپىنى قورشىۋالدى. بىرى قىلىچىنى سۇغۇرۇپ ئەلىگە شىلتىدى، ئەلى ئېغىر يارىلىنىپ يەرگە يىقىلدى. شۇنىڭ بىلەن، ئابدۇرراھمان ئۈمەييەنىڭ قولىنى قويۇۋېتىپ: «ئۆزەڭ قاچالساڭ قاچ! مەن ئەمدى ساڭا ياردەم قىلالمايمەن» دېدى. ئەتراپنى ئورۇنلانغان مۇسۇلمانلار ھەر ئىككىسىنى ئۆلتۈردى. ئابدۇرراھمان كېيىنكى يىللىرى مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ بىلەن مەرھەمەت ئاتا قىلسۇن! مەن دۇبۇلغامدىن ئايرىلغاننى ئاز دەپ، بىلالنىڭ سەۋەبى بىلەن ئىككى ئەسىردىنمۇ قۇرۇق قالدۇم».

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇرۇشتا ئۆلگەن مۇشرىكلەرنىڭ جەسىدىنى بىر قۇدۇققا كۆمۈشكە بۇيرىدى. ئۆتۈننىڭ جەسىدى قۇدۇققا تاشلىنىۋاتقان ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇھۇزۇيفەنىڭ ئازابلىغانلىقىنى ھېس قىلدى ۋە مەنلىك قاراپ قويدى. ئەبۇھۇزۇيفە: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەن دادامنىڭ قۇدۇققا ئېتىلىشىغا قارشى ئەمەسمەن. لېكىن مەن ئۇنى ئاقىل، ھېكمەت ئىگىسى، ئويلىشىپ ئىش قىلىدىغان ئادەم دەپ بىلەتتىم ۋە بۇ خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ ئۇنىڭ ئىسلامغا كىرىشىگە ۋەسىلە بولۇشىنى ئۈمىد قىلاتتىم. ئەمما ئۇنىڭ كۆپىرىلىقتا چىڭ تۇرۇپ، شۇ پېتى ئۆلۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ بەكمۇ ئېچىندىم» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇھۇزۇيفە ئۈچۈن خەپىرلىك دۇئا قىلدى.

ساھابىلەر ئارىسىدا چىققان ۋاراڭ - چۇرۇڭ بارىگاھتىكى جىمجىتلىقنى بۇزدى. سەپنىڭ ئارقىدا تۇرۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قوغدىغان ئەسكەرلەر غەنمەتتىن ئۆزلىرىنىڭ نېسىۋىسىنى تەلەپ قىلدى. دۈشمەننى قوغلاپ يۈرۈپ ئەسىر ئالغانلار ۋە غەنمەت توپلىغانلار قوللىرىدىكىنى ئۇلارغا بېرىشكە ئۇنىمايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام غەنمەتلەرنى يىغىپ، ھەممىگە تەڭ بۆلۈپ بەرمەكچى بولۇپ تۇرغاندا ۋەھىي كەلدى: ﴿ئى مۇھەممەد! ساھابىلىرىڭ (غەنمەتلەر (نى قانداق تەقسىم قىلىشنىڭ) توغرىلىق سەندىن سورىشىدۇ، (ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «غەنمەتلەر (توغرىسىدا ھۆكۈم چىقىرىش) ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە خاستۇر، ئاللاھتىن قورقۇڭلار، (ئىختىلاپ قىلىشماي ئىتتىپاق بولۇپ) ئاراڭلارنى تۈزەڭلار، ئەگەر مۇئمىن بولساڭلار، ئاللاھقا ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىڭلار!﴾

شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام غەنمەت ۋە ئەسىرلەرنىڭ ھېچبىر شەخسكە تەۋە ئەمەسلىكىنى ئېيتتى ۋە ھەممە نەرسىنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈلۈشىنى ئەمىر قىلدى. ھېچكىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەمرىگە قارشى چىقمىدى، قوشۇن قايتا تەرتىپكە كىردى.

سەۋدەنىڭ جىيەنى ۋە تۇنجى يولدىشىنىڭ قېرىندىشى سۇھەيل (ئەمىر قەبىلىسىنىڭ رەئىسى) ئەسىر ئېلىنغانلار ئارىسىدىكى ئەڭ مۇھىم شەخسلەردىن بىرى بولۇپ، ئۇندىن باشقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېقىن تۇغقانلىرىدىن تاغسى ئابباس، كۇيۇغلى يەنى قىزى زەينەبىنىڭ يولدىشى ئەبۇ ئاس، جىيەنلىرى نەۋفەل بىلەن ئاقىل قاتارلىقلارمۇ بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسىرلەرگە ياخشى مۇئامىلە قىلىش توغرىلىق تەلىمات بەردى. شۇنداقىمۇ، ئەسىرلەرنىڭ باغلىنىشى كېرەك بولغاچقا، بۇنىڭغا رۇخسەت قىلدى. لېكىن تاغسىنىڭ باغلاقلق ھالىتىنى خىيالىدىن چىقىرىۋالغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېچىچە ئۆخلىيالمىدى. شۇنىڭ بىلەن، ئەسىرلەرنى يېشىۋېتىشكە ئەمىر قىلدى. ئۇنىڭ يېقىنلىرى باشقا ئەسىرلەرگە قارىغاندا تېخىمۇ كۆپ مېھرىبانلىققا ئېرىشتى. مۇسئەب بىر ئەنسا تەرىپىدىن ئەسىر ئېلىنغان قېرىندىشى ئەبۇئەزىزگە يولۇقۇپ قالدى ۋە ئۇنى ئەسىر ئالغان ئەنسارغا: «ئۇنى چىڭ تۇت! چۈنكى ئۇنىڭ ئانىسى بەكمۇ باي، ساڭا كۆپ مىقداردا فىدىيە تۆلىيەلەيدۇ» دېدى. ئەبۇئەزىز: «ئەي قېرىندىشىم! مېنى مۇشۇنداق باشقىلارنىڭ قولىغا تاشلاپ قويامسەن؟» دەپ سورىدى. مۇسئەب: «ھازىر مېنىڭ قېرىندىشىم سەن ئەمەس، بەلكى ئۇ» دەپ جاۋاب بەردى. ئەبۇئەزىز كېيىنكى يىللىرى بۇ ئىش بىلەن بىرلىكتە، ئۆزىنى مەدىنىگە ئېلىپ بارغان ۋە ئانىسىدىن تۆت مىڭ دەرھەم فىدىيە ئېلىپ قويۇپ بەرگەن ئەنساردىن كۆرگەن ياخشى مۇئامىلىنى باشقىلارغا سۆزلەپ بەرگەندى.

سەككىز يۈز كىشى قالغان قۇرەيش قوشۇنىنىڭ (گەرچە سان جەھەتتىن مۇسۇلمانلاردىن يەنە ئۈستۈن بولسىمۇ) قايتا ھۇجۇم قىلىشىنى پەقەتلا ئويلاشمىغان ھالدا مەككىگە قاراپ چېكىنىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھەنى يۇقارقى مەدىنىگە، زەيدنى تۆۋەنكى مەدىنىگە زەپەر خەۋىرىنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن يوللىدى. ئۆزى قوشۇن بىلەن بىللە بەدىدە قالدى. ئۇ كېچىسى مۇشرىكلەرنىڭ جەسەدلىرى تاشلانغان قۇدۇقنىڭ بېشىغا كېلىپ: «ئەي قۇدۇقتىكىلەر! ئەي پەيغەمبەر تۇغقانلىرى! سىلەر ئۇنىڭغا (پەيغەمبەرگە) بەكمۇ قوپال مۇئامىلە قىلدىڭلار. باشقىلار مېنى قوللىسا، سىلەر يالغانچىغا چىقاردىڭلار. باشقىلار زەپەر قۇچۇشۇمغا ياردەم قىلسا، سىلەر ماڭا قارشى ئۇرۇش قىلدىڭلار. سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ سىلەرگە بەرگەن ۋەدىسىنىڭ ھەق ئىكەنلىكىنى كۆرۈڭلارمۇ؟ مەن پەرۋەردىگارنىڭ ماڭا بەرگەن ۋەدىسىنىڭ ھەق ئىكەنلىكىنى ۋە ئەمەلىيەتكە ئايلانغانلىقىنى كۆردۈم» دېدى. ساھابىلەرنىڭ بەزىلىرى ئۇنىڭ ئۆلۈكلەرگە گەپ قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئەندىشە قىلىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرگە: «ئۇلار مېنىڭ سۆزلىرىمنى سىلەردىنمۇ ياخشىراق ئاڭلىيالايدۇ. لېكىن سىلەر جاۋاب بېرەلەيسىلەر، ئۇلار بېرەلمەيدۇ» دېدى.

ئەتىسى سەھەردە، قوشۇن ئەسىرلەرنى ئېلىپ مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقتى. ئەسىرلەرنىڭ ئارىسىدا، ئابدۇددار قەبىلىسىدىن ئادىر بىلەن ئابدۇشەمس قەبىلىسىدىن ئۇقبە ئىككىسى ئەڭ

قىممەتلىك ئەسىرلەر بولۇپ، ئائىلىسى ئۇلار ئۈچۈن تۆت مىڭ دەرھەم فەدىيە تۆلىيەلەيتتى. لېكىن بۇ ئىككىسى ئىسلامنىڭ ئەڭ ئازغۇن دۈشمەنلىرى بولغاچقا، ئەگەر فەدىيە ئېلىپ قويۇپ بېرىلسە، ئىسلامغا قارشى ھەرىكەتلىرىنى يەنە داۋاملاشتۇرۇشى مۇمكىن ئىدى. چۈنكى بۇ ئەقىلسىزلىك بەدرى جېڭىدىن ساۋاق ئالمىغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يول بويى بۇ ئىككىسىگە قاراپ ماڭغان بولسىمۇ، ئۇلاردا قىلچە ئۆزگىرىش پەيدا بولمىغانلىقىنى ۋە بۇ ئىككىسىنىڭ ھايات قېلىشىنىڭ ئاللاھنىڭ ئىرادىسىگە قارشى چىقىش بىلەن باراۋەر ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، قوشۇن چۈشكۈن قىلغان بىر يەردە نادىرنى ئۆلتۈرۈشنى ئەمىر قىلدى. ھەزرىتى ئەلى ئۇنىڭ كاللىسىنى ئالدى. يەنە بىر يەرگە چۈشكۈن قىلغاندا، ئۇنىڭ كاللىسىنى ئەۋسلىك بىرى ئالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ئۈچ كۈنلۈك يىراقلىقتىكى بىر يەردە قوشۇنغا غەنمەت ۋە ئەسىرلەرنى بۆلۈپ بەردى. ئۇرۇشقا قاتناشقان ھەممە ئەسكەر ئۆز لايىقىدا نېسبىتىگە ئېرىشتى.

ئۇ ۋاقىتقىچە، ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە بىلەن زەيد مەدىنىگە يېتىپ بارغان بولۇپ، يەھۇدىي ۋە مۇناپىقلاردىن باشقىلىرى بايرام شادلىقىغا چۆمگەندى. زەيد خەلققە خۇشخەۋەر يەتكۈزۈۋېتىپ، ئۆزى بىر قايغۇلۇق خەۋەر ئالدى. رۇقىيە ۋاپات بولغانىدى، ئوسمان بىلەن ئوسامە ئۇنى دەپنە قىلىپ قايتىپ كېلىۋاتاتتى. زەيدنىڭ ئەفراغا ئىككى ئوغلى (ئەۋىق بىلەن مۇئەۋۋىز) نىڭ شېھىد بولغانلىقىنى ئېيتتى، ئۇ ئەتراپتىكىلەرنىڭ قايغۇسىنى تېخىمۇ ئۇلغايتىۋەتتى. سەۋدە ئىككى ئائىلىگە تەسەللىي بېرىش ئۈچۈن توختىماي ئۇياق - بۇياققا قاترايتتى. ئەرفا بىر تەرەپتىن قايغۇرسا، يەنە بىر تەرەپتىن سۆيۈنەتتى. چۈنكى ئۇنىڭ ئوغۇللىرى دۈشمەن بىلەن قەھرىمانلارچە ئېلىشىپ ئۆلگەندى. زەيد رۇبەييىگە، قۇدۇق بېشىدا سۇ ئىچىۋاتقاندا دۈشمەن ئوقى تېگىپ ئۆلگەن ئوغلى ھارىسە ئىبنى سۇراقەنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنىمۇ يەتكۈزۈشى كېرەك ئىدى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە يېتىپ كەلدى. رۇبەييى دەرھال ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئوغلىنى سورىدى. چۈنكى ئوغلى ئۇرۇش باشلىماي تۇرۇپ، ئىسلام ئۈچۈن بىر تال ئوق ئېتىشىمۇ مۇۋەپپەقىيەت بولالمايلا ئۆلۈپ كەتكەندى. «ئى رەسۇلۇللاھ!» دېدى رۇبەييى: «ماڭا ھارىسەنىڭ جەننەتتە ئىكەنلىكىنى ئېيتىمەن؟ ئەگەر ئۇ جەننەتتە بولسا، مەن سەۋر قىلىمەن. ياق! ئەگەر ئۇ جەننەتتە بولمىسا، مەن ئۇنىڭ ئۈچۈن يىغا - زارە قىلىپ، ماتەم تۇتمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭغا ئوخشاش سونالارغا ئادەتتە: «ئەمەللەر نىيەت بىلەن بولىدۇ. ئەگەر بىر مۇئمىن ئاللاھ يولىدا خەيرلىك بىر ئىشنى نىيەت قىلىپ، ئۇ ئىشنى ئەمەلگە ئاشۇرالمىسىمۇ، ئاللاھ ئۇنىڭ شۇ نىيەتكە مۇكاپات ئاتا قىلىدۇ» دەپ ئومۇمىي جاۋاب بېرىتتى. لېكىن رۇبەييىگە باشقىچە جاۋاب بەردى: «ئەي ھارىسەنىڭ ئانىسى! جەننەتتە بىر قانچىلىغان بېھىش بار، سېنىڭ ئوغلۇڭ شۇ بېھىشلەرنىڭ ئەڭ ئالىسىدا، يەنى فەردەۋستە تۇرىدۇ».

يېڭىلىنىدىغان نەرسىلەرنىڭ قايتىپ كېتىشى

(44)

قۇرەيش قوشۇنى مەكككە بىر نەچچە گۈرۈپپىغا بۆلۈنۈپ قايتتى. تۇنجى بولۇپ قايتقان گۈرۈپپىدا ئىنسى نەۋفەل مۇسۇلمانلارغا ئەسىر چۈشكەن ئەبۇسۇفيان بار ئىدى. ئەبۇسۇفيان يېڭى دىنغا بولغان غەزەپ - نەپرىتىنى ئۆزىنىڭ جىيەنى، شۇنداقلا، ئېمىلىدىشى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ۋە يېڭى دىنغا قارشى يازغان ھەجۋى شېئىرلىرى بىلەن ئىپادىلەيتتى. لېكىن بەدرى جېڭى ئۇنى قاتتىق روھى بېسىمغا ئۇچراتتى. مەكككە قايتقان كۈنى، ئالدى بىلەن كەئبىنى زىيارەت قىلدى. كەئبىگە بارغىنىدا، تاغسى ئەبۇلھەب «زەمزەم چېدىرى» دەپ ئاتالغان چېدىرنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتى. ئەبۇلھەب جىيەنىنى يېنىغا چاقىرىپ، جەڭدە نېمە ئىشلار يۈز بەرگەنلىكىنى سورىدى. «سۆزلەپ بەرگۈدەك ھېچقانداق ئىش يوق» دېدى ئەبۇسۇفيان: «دۈشمەن بىلەن ئېلىشتۇق، ئاندىن كەينىمىزگە قاراپ قاچتۇق. ئۇلار بىزنى قوغلىدى ۋە بىرمۇنچە ئادىمىمىزنى ئەسىر ئالدى. لېكىن مەن ھېچكىمدىن نارازى ئەمەسمەن. چۈنكى بىز پەقەت ئۇلار بىلەنلا ئېلىشىمىدۇق. جەڭ مەيدانىدا پۇتلىرى يەرگە تەگمەيدىغان تۇلپارلارغا مىنىۋالغان ئاق كىيىملىك ئادەملەرمۇ بار ئىدى.»

چېدىرنىڭ يەنە بىر تەرىپىدە، ئۇممۇل فازىل بىلەن ئەبۇرافى (ئوسماننىڭ قۇللىرىدىن بىرى) ئولتۇرۇپ ئوق ياساۋاتاتتى. ھەر ئىككىسى مۇسۇلمان بولۇپ، بىر نەچچە كىشىدىن باشقا ھېچكىم ئۇلارنىڭ مۇسۇلمان ئىكەنلىكىنى بىلمەيتتى. ئەمما ئەبۇرافى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زەپەر قۇچقانلىقىنى ئاڭلاپ بەكمۇ ھايانلاندى. بولۇپمۇ: «پۇتلىرى يەرگە تەگمەيدىغان... ئاق كىيىملىك ئادەملەر...» دېگەن سۆزلەرنى ئاڭلاپ ھايانلىنىپ پەقەتلا باسالمدى ۋە: «ئۇلار پەرىشتىلەردۇر» دەپ ۋارقىرىدى. بۇنى ئاڭلىغان ئەبۇلھەب دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭ يۈزىگە بىرنى سالدى. ئەبۇرافى يەرگە يۇمىلاپ كەتتى، ئەبۇلھەب ئۇنى كەينى - كەينىدىن ئۇرۇۋەردى. ئەبۇرافى ئۇنىڭغا قارشىلىق بىلدۈرمەكچى بولسىمۇ، كۈچى يەتمىدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇممۇل فازىل يەردىن چېدىر يېپىنى باغلايدىغان ياغاچ قوزۇقنى سۇغۇرۇپ ئېلىپ، پۈتۈن كۈچى بىلەن ئەبۇلھەبنىڭ بېشىغا ئۇردى. ئەبۇلھەبنىڭ بېشى يېرىلىپ، تېرىسى ساڭگىلاپ قالدى. ئۇممۇل فازىل: «خوجايىنى بۇ يەردە يوق، ئىگە - چاقسىز دەپ شۇنداق قىلىۋاتامسەن؟» دەپ ۋارقىرىدى. ئەبۇلھەبنىڭ يارىسى مىكروپىلىنىپ، بىر نەچچە ھەپتە ئىچىدە پۈتۈن بەدىنىگە يامىردى ۋە كۆپ ئۆتمەي بۇ كېسەل بىلەن ئۆلدى.

بەدرى جېڭى بىلەن مۇناسىۋەتلىك قايغۇلۇق خەۋەرلەر مەكككە كەينى - كەينىدىن كېلىپ تۇردى. ئۆلگەنلەرنىڭ يېقىنلىرى توختىماي نالە - پەرياد قىلاتتى. قۇرەيش كاتتىلىرى مەجلىس ئەزالىرىنى يىغدى. ئۇلار ھازىردا ئائىلىلەرنىڭ نالە - پەريادىنى بېسىقتۇرۇش ئۈچۈن: «سىلەرنىڭ ئاھ - زارىڭلار مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ۋە ئۇنىڭ سەبداشلىرىنى تېخىمۇ سۆيۈندۈرۈۋېتىدۇ»

دېيىشتى. ئەسىر ئېلىنغانلارنىڭ ئائىلىلىرىگە بولسا، فەدىيە تۆلەش ئۈچۈن ھازىرچە مەدىنىگە بارماي تۇرۇشنى تەۋسىيە قىلدى. قۇرەيش كاتتىلىرىدىن بىر نەچچىسى ئۇرۇشتا ئۆلگەچكە، كۆپچىلىك ئەبۇسۇفياننى قۇرەيش رەئىسلىكىگە سايلاش قارارىغا كەلدى. ئەبۇسۇفيان باشقىلارغا ئۆرنەك بولۇش ئۈچۈن، (بىرى ئۆلتۈرۈلگەن، يەنە بىرى ئەسىرگە چۈشكەن) ئىككى ئوغلى - ھەنزەلە بىلەن ئەمىر ھەققىدە مۇنداق دېدى: «مەن بايلىق ياكى ئۆز پۇشتۇمدىن تارتقان زىيىنىم ئۈچۈن ھەرگىز قايقۇرمايمەن. مەن ھەنزەلەنى ئۆلتۈرگەنلەرگە (ئەمىر ئۈچۈن) فەدىيە تۆلەمدىم؟ ياق، ئەمىر ئۇلارنىڭ يېنىدا تۇرسۇن. قاچان قويۇپ بېرىشنى خالسا، شۇ ۋاقتىغىچە تۇتۇپ تۇرسۇن!»

ئەبۇسۇفياننىڭ ئايالى ھىند (ھەنزەلە بىلەن ئەمىرنىڭ ئۆگەي ئانىسى) نىڭ ئىچى غەزەپ بىلەن تولۇپ توشقاندى. چۈنكى ئۇنىڭ دادىسى ئۆتتە، تاغىسى شەيبە ۋە قېرىندىشى ۋەلىد جەڭدىن بۇرۇنقى يەككە يەككە ئېلىشىشتا ئۆلتۈرۈلگەنىدى. ھىند بەدرى جېڭىنىڭ ئۆچى ئېلىنىشى كېرەك دەپ ئويلايتتى. ئىككىنچى قېتىملىق ئۇرۇشتا ئۇ، دادىسى ۋە تاغىسىنى ئۆلتۈرگەن ھەمزەنىڭ جىگرىنى يېيىشكە قەسەم ئىچتى.

قۇرەيشلەر، ئەبۇسۇفيان مەككىگە سالامەت ئېلىپ كەلگەن كارۋان ماللىرىنىڭ كىرىمى بىلەن مۇسۇلمانلار قارشى چىقالمىغۇدەك دەرىجىدە كۈچلۈك قوشۇن قۇرۇپ چىققاچقى بولدى. بۇ قېتىم، يەنى ئىككىنچى قېتىملىق ئۇرۇشقا ئەلەرنى رىغبەتلەندۈرۈش ئۈچۈن ئاياللارنىمۇ بىللە ئېلىپ بېرىش قارار قىلىندى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، باشقا ئىتتىپاقداش قەبىلىلىرىگە ئەلچى ئەۋەتىپ، ئۇلارنىڭمۇ بۇ ئۇرۇشتا ئۆزلىرىگە ياردەم قىلىشىنى تەلەپ قىلدى.

قۇرەيشلەر مەجلىسىنىڭ ماتەم تۇتماسلىق توغرىسىدىكى قارارىغا رىئايە قىلغان بولسىمۇ، فەدىيە ھەققىدىكى قارارىغا بەك دىققەت قىلىپ كەتمىدى. ھەممە قەبىلە ئۆز يېقىنلىرىنى ياكى ئۆز ئىتتىپاقداشلىرىغا تەۋە ئادەملەرنى قۇتۇلدۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن، مەدىنىگە ئەلچى ئەۋەتىشكە باشلىدى. ئەبۇسۇفيان ئۆز سۆزىگە ئەمەل قىلدى. لېكىن شۇ يىلقى ھەج مەۋسۈمىدە مەدىنىدىن كەلگەن ئەۋسلىك قېرى بىر كىشىنى گۆرۈگە ئېلىۋالدى ۋە مەدىنىگە ئادەم ئەۋەتىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ ئوغلى ئەمىرنى قويۇپ بەرمىسە، ئۆزىنىڭ ئۇ ئادەمنى قويۇپ بەرمەيدىغانلىقىنى ئېيتتى. ھاجىنىڭ ئائىلىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ شەرتكە قوشۇلۇشىنى ئۈتۈندى ۋە ئاخىرى قايىل قىلدى.

ئەسەرلەر

(45)

قوشۇن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بىر كۈن كېيىن، ئەسەرلەرنى ئېلىپ مەدىنىگە يېتىپ كەلدى. سەۋدە ئەرفانى يوقلاپ ئۇنىڭ ئۆيىگە كەتكەندى. ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ، ئۆزىنىڭ جىيەنى ۋە بۇرۇنقى يولدىشىنىڭ قېرىندىشى، شۇنداقلا، ئۆز قەبىلىسىنىڭ رەئىسى سۇھەيلىنىڭ قوللىرى ئارقىدىن باغلانغان ھالدا ئۆيىنىڭ بىر بۇلۇڭىدا تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ھاڭ - تاڭ قالدى. بۇ كۆرۈنۈش ئۇنىڭدا ئاللىبۇرۇن ئۇنتۇلۇپ كەتكەن كونا ھېسسىياتلارنى پەيدا قىلدى. «ئەبۇيەزىد!» دەپ ۋارقىرىدى ئۇ: «بۇنداق تېز تەسلىم بولغىچە، شەرەپ بىلەن ئۆلسەڭ بولماسمىدى؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەۋدە!» دەپ ۋارقىرىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىدە ئىكەنلىكىنى پەرق ئېتەلمىگەن سەۋدە، ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ بەكمۇ خىجىل بولدى ۋە دەرھال ئۆزىنى تۈزەشتۈرۈۋالدى. سۇھەيلىنىڭ ئىسلامغا كىرىپ قېلىش ئېھتىماللىقى بار ئىدى. چۈنكى ئاللاھنىڭ قانۇنلىرىغا ئۇيغۇن ھالدا قۇرۇلغان رەھبەرلىك تۈزۈمى ئۇنىڭ ۋە باشقا ئەسەرلەرنىڭ قەلبىدە ئىز قالدۇرۇشقا باشلىغانىدى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارغا قەلبلىرىنى جاھىلىيەتنىڭ بۇتپەرەس ئەقىدىلىرى بىلەن ئەمەس، بەلكى ئىسلامىي ئەقىدىلەر بىلەن تولدۇرۇشقا بۇيرۇيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خىجىللىقتا تۇرغان سەۋدەگە: «ئۇنى ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ رەسۇلىغا قارشى كۈشكۈرتۈۋاتامسەن؟» دېدى.

قۇرەيش چوڭلىرىنىڭ ئۆلۈمى ئەبۇسۇفيانغا ئوخشاش سۇھەيلىنىڭ ئېتىبارىنىڭمۇ يۈكسىلىشىگە سەۋەب بولغاچقا، ئارىسالدى بولۇپ تۇرغان كۆپلىگەن مۇشرىك ئۇنىڭ تەسىرىدە مۇسۇلمان بولۇپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. لېكىن سۇھەيلى مەدىنىدە كۆپ تۇرمىدى. چۈنكى بەنى ئەمر ئەلچى ئەۋەتىپ، ئۇنىڭ فىدىيەسىنى تۆلمەكچى بولغانىدى. سۇھەيلى دەرھال مەككىگە كەتتى، ئەلچى بولسا، مۇسۇلمانلار بىلەن ئۇنىڭ فىدىيەسىنى كېلىشىش ئۈچۈن مەدىنىدە قېلىپ قالدى.

ھەر بىر ئەسىرنىڭ فىدىيەسىنى ئۈچ - تۆت مۇسۇلمان بۆلۈشەتتى. ئابباسنى ئەسىر ئېلىۋالغان ئەنسارلىق بىرقانچە كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئەگەر رۇخسەت قىلساڭ، قىز قېرىندىشىمىزنىڭ فىدىيەسىنى بىز تۆلەپ، ئۇنى قويۇپ بەرسەك!» دېدى. ئۇلارنىڭ «قىز قېرىندىشىمىز» دېگىنى ئابباسنىڭ چوڭ ئانىسى سەلما ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «سىلەر بىر دەرھەممۇ تۆلمەيسىلەر» دېدى. ئاندىن ئابباس تەرەپكە بۇرۇلۇپ: «ئەي ئابباس! سەن ئۆزەڭنىڭ، ئىككى جىيەنىڭ ئاقىل بىلەن نەۋفەلنىڭ ۋە ئىتتىپاقىدىشىڭ ئۆتبەنىڭ فىدىيەسىنى تۆلىگىن. چۈنكى سەن باي كىشىسەن» دېدى. ئابباس ئۇنىڭغا قارشى چىقتى ۋە: «مەن بۇرۇنلا مۇسۇلمان بولغانىدىم، لېكىن ئۇلار مېنى مەجبۇرى ئېلىپ كەلدى» دەپ ئېتىراز بىلدۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا مۇنداق دەپ جاۋاب بەردى: «سېنىڭ ئىمان ئېيتقان ياكى ئېيتمىغانلىقىڭنى ئاللاھ بىلىدۇ. ئەگەر ئېيتقىنىڭ راست بولسا، ئاللاھ

ئۇنىڭ مۇكاپاتىنى بېرىدۇ. لېكىن سەن بىزنىڭ دۈشمەنلىرىمىز بىلەن بىللە ئىدىڭ. شۇڭا سەن فەدىيە تۆلەيسەن.» ئابباس بۇ قېتىم پۇلى يوقلۇقىنى ئېيتىپ تۇرۇۋالدى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇنداقمۇ؟ ئۇممۇ فەدىيە تۆلەيسەن؟ سەن ئۇنىڭغا: «ئەگەر ئۆلسەم، پۇلنىڭ شۇنچىلىكىنى ئابدۇللاھقا، شۇنچىلىكىنى فەدىيە تۆلەيسەن ۋە ئابدۇللاھقا بەرگەن!» دېمىگەنمىدىڭ؟» دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ئابباسنىڭ قەلبى ھەقىقىي ئىمان نۇرى بىلەن تولدى. «سېنى ھەق بىلەن ئەۋەتكەن ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، بۇ ئىشنى مەن ۋە ئۇممۇ فەدىيە تۆلەيسەن باشقا ھېچكىم بىلمەيتتى. مانا ئەمدى سېنىڭ ھەقىقەتەن ئاللاھنىڭ رەسۇلى ئىكەنلىكىنى بىلىدىم» دېدى ۋە ئۆزىنىڭگە قوشۇپ، ئىككى جىيەنى بىلەن ئىتتىپاقداشنىڭ فەدىيە تۆلەيسەننى قوبۇل قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۈيۈغلى ئەبۇ ئاسمۇ مۇسۇلمانلارغا ئەسىر چۈشكەن ئىدى. زەينەپ ئەبۇ ئاسمىنىڭ قېرىندىشى ئەمىرنى فەدىيە تۆلەپ، ئەبۇ ئاسمىنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىش ئۈچۈن ئەۋەتتى. ئەۋەتكەن پۇلنىڭ ئارىسىدا ئانىسى خەدىجە توي كۈنى ئۆزىگە سوۋغا قىلغان ھېقىق بىلەن يۈزۈم بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەدىجەنىڭ بىلەن يۈزۈمنى بىر كۆرۈپلا تونۇدى ۋە چىرايى تاترىپ كەتتى. بەكمۇ ھاياجانلانغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسىردە نېسىۋىلىرى بار كىشىلەرگە: «ئەگەر خالىساڭلار، بۇ ئەسىردىن ھېچنەمە ئالماي قويۇپ بېرىڭلار! بۇ سىلەرنىڭ مەيلىڭلارغا باغلىق ئەۋەتتە!» دېدى. ھەممىسى بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلدى، ئەبۇ ئاسم بىلەن يۈزۈم ۋە پۇللارنى ئېلىپ مەككىگە قايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ مەدىنىدىكى ۋاقتىدا مۇسۇلمان بولۇشنى ئۈمىد قىلغانىدى، لېكىن ئۇ بولمىدى. شۇڭا ئۇنىڭغا مەككىگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن زەينەپنى مەدىنىگە ئەۋەتۈپتىشىنى تاپىلدى. ۋەھىيدە، مۇسۇلمان ئايالنىڭ مۇشرىك ئەرى بىلەن ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولسا بولمايدىغانلىقى ئۈچۈن بىلدۈرۈلگەنىدى. ئەبۇ ئاسم ئىككىلىنگەن ھالدا قوشۇلدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى جەھش مەخزۇم قەبىلىسىنىڭ رەئىسى ۋەلىدىنىڭ كىچىك ئوغلى ۋەلىدىنى ئەسىرگە ئېلىۋالغانىدى. ئابدۇللاھ تۆت مىڭ دەرھەمدىن ئاز فەدىيەگە رازى بولمىدى. ۋەلىدىنىڭ ئۆگەي قېرىندىشى خالىد بولسا، بۇنچىلىك كۆپ دەرھەمنى قوبۇل قىلمىدى. لېكىن ۋەلىدىنىڭ ئۆز قېرىندىشى ھىشام ئۇنىڭغا: «ئەلۋەتتە تۆلەشنى خالىمايسەن، چۈنكى ئۇ سېنىڭ ئاناڭنىڭ بالىسى ئەمەس» دېگەندىن كېيىن تۆلەشكە رازى بولدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئېلىم - بېرىمغا رازى بولمىدى ۋە ئابدۇللاھقا ئۇلارنىڭ دادىلىرىدىن قالغان مەشھۇر قورالى ۋە ساۋۇتىنى تەلەپ قىلىشنى ئېيتتى. خالىد يەنە نارازى بولدى، لېكىن ھىشام ئۇنىڭغا بېسىم ئىشلەتتى. قورال - ياراق ۋە پۇللار مەدىنىگە كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن، ۋەلىدىنى ئېلىپ مەككىگە قايتتى. ئەمما تۇنجى چۈشكۈن قىلغان يېرىدە ۋەلىدى ئۇلاردىن قېچىپ، مەدىنىگە بېرىۋالدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ مۇسۇلمان بولۇپ، بەيئەت قىلدى. قېرىنداشلىرى ئۇنىڭ كەينىدىن ئىز قوغلاپ مەدىنىگە يېتىپ كەلدى. بولۇپ ئۆتكەن ئىشلاردىن خەۋەر تېپىپ، قاتتىق غەزەپلەنگەن خالىد: «نېمە ئۈچۈن فەدىيە ۋە دادامنىڭ مىراسلىرىنى تۆلەشتىن بۇرۇن شۇنداق قىلىمىدىڭ؟ نېمە ئۈچۈن مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) كە بۇرۇنلا بەيئەت قىلىمىدىڭ؟» دېدى. ۋەلىدى

قۇرەيشلەرنىڭ: «فەدىيەنى تۆلەشتىن قېچىپ مۇسۇلمان بولۇۋاپتۇ» دېمەسلىكى ئۈچۈن شۇنداق قىلغانلىقىنى ئېيتتى. ئاندىن نەرسە - كېرەكلىرىنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن، ئۇلار بىلەن بىللە مەككىگە قاراپ يولغا چىقتى. ئۇلارنىڭ ئۆزىگە بىرەر زىيانكەشلىك قىلماسلىقىنى ئۈمىد قىلاتتى. لېكىن مەككىگە يېتىپ بېرىپلا، ئەيىاش ۋە سەلەمەنىڭ يېنىغا، يەنى زىندانغا تاشلاندى. ئەبۇجەھىلنىڭ ئۆگەي قېرىنداشلىرى بولغان بۇ ئىككىلەرنى، ئەبۇجەھىلنىڭ ئوغلى ئىكرىمە (دادىسى ئۆلۈپ كەتكەن بولسىمۇ) زىنداندىن چىقارمىغاندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئۈچى ۋە مەككىدە مەجبۇرىي تۇتۇلۇپ تۇرۇۋاتقان ھىشام ۋە سەھم قاتارلىقلارنىڭ قۇتۇلۇپ چىقىشى ئۈچۈن پات - پات دۇئا قىلاتتى.

مۇتئىمىنىڭ ئوغلى جۇبەير جىيەنى ۋە ئىككى ئىتتىپاقداشنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن مەدىنىگە كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى قىزغىن كۈتۈۋالدى ۋە ئەگەر مۇتئىم ھاياتتا بولۇپ، ئەسىرلەرنى ئېلىشقا كەلگەن بولسا، ئۇلارنى فەدىيە ئالماي قويۇپ بېرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. جۇبەير مەدىنىدە كۆرگەن مۇئامىلىدىن بەكمۇ تەسىرلەندى. بىر كۈنى، نامازشام ۋاقتىدا جۇبەير مەسجىدنىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە ناماز ئوقۇۋاتقان مۇسۇلمانلارغا قاراپ تۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازدا جەننەت، جەھەننەم ۋە ھېساب كۈنلىرى توغرىسىدىكى ئايەتلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان «تۇر» سۈرىسىنى ئوقۇۋاتتى. سۈرە شۇ ئايەتلەر بىلەن ئاخىرلاشقاندى: ﴿پەرۋەردىگارنىڭ (ئۇلارغا بولىدىغان نازابىنى تەخىر قىلىش) ھۆكۈمىگە سەۋر قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن بىزنىڭ ھىمايمىزدىدۇرسەن، (ئۇيغۇدىن) تۇرغان ۋاقتىڭدا پەرۋەردىگارنىڭغا تەسبىھ ئېيتقىن، ھەمدى ئېيتقىن. كېچىدىمۇ، يۇلتۇزلار پاتقاندىن كېيىنمۇ ئۇنىڭغا تەسبىھ ئېيتقىن!﴾

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان جۇبەيرنىڭ قەلبىدە ئىمان ئۇچقۇنلىرى يالقۇنلاشقا باشلىدى. لېكىن ئۇ ئاڭلاۋېرىپ، ئۆزىنىڭ مۇسۇلمانلار سېپىغا قوشۇلۇپ كېتىشىدىن قورقتى. چۈنكى ئۇنىڭ يادىدىن ئۆزى بەكمۇ ياخشى كۆرىدىغان تاغىسىنىڭ بەدرىدە ئۆلتۈرۈلگەنلىكى پەقەتلا چىقمايتتى. ھەممە مۇتئىمىنىڭ قېرىندىشى تۇئەيمەنمۇ ئۆلتۈرۈۋەتكەچكە، جۇبەيرنىڭ يۈرىكى ئۆچ ئېلىش ھېسسىياتى بىلەن تولۇپ تاشقاندى. ئۆچ ئېلىش نىيىتىدىن ۋاز كەچمىگەن جۇبەير، فەدىيە ھەققىدە كېلىشىم ھاسىل قىلغاندىن كېيىن دەرھال مەككىگە قايتتى.

فەدىيە تۆلەش ئۈچۈن مەدىنىگە كەلگەنلەرنىڭ كۆپىنچىسى ئەڭ بولمىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەھۆرمەتلىك قىلمايتتى. لېكىن، ئۇرۇشتىن كېيىن ئۆلتۈرۈلگەن ئۆمەييە بىلەن ئۆتەبەنىڭ جۈمھ قەبىلىسىلىك قېرىنداشلىرى ئۆبەي ئۇنداق قىلمىدى. ئۆبەي ئوغلى ئۈچۈن فەدىيە تۆلەپ، مەككىگە قايتىش ئالدىدا: «ئى مۇھەممەد! ئەۋد ئىسىملىك بىر ئاتنى ھەر كۈنى ھەرخىل يەم بىلەن بېقىۋاتمەن. مەن سېنى ئۇ ئاتنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ ئۆلتۈرمەن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ياق! ئىشائاللاھ، مەن سېنى ئۆلتۈرمەن!» دەپ جاۋاب بەردى.

ئۇ ۋاقتتا، ئۆبەينىڭ ئىككى جىيەنى سەفۋان بىلەن ئۆمەير بەدرىدە ئۆلتۈرۈلگەن رەئىسلىرى ھەققىدە پاراڭلىشىپ ئولتۇراتتى. سەفۋان ئۆمەييەنىڭ ئوغلى بولۇپ، دادىسى ئۆلگەنلىكى ئۈچۈن

جۈمھ قەبىلىسىگە رەئىس بولۇش ئالدىدا تۇراتتى. جىيەنى ئۆمەير بولسا، بەدىدە مۇسۇلمانلار قوشۇنى ھەققىدە مەلۇمات ئىگەللەش ئۈچۈن جاسۇسلۇق قىلغان بولۇپ، بىر ئوغلى مەدىنىگە ئەسىر چۈشكەندى. سەفۋان: «تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، ئۇلار ئۆلگەندىن كېيىن، دۇنيادا ھېچبىر ياخشىلىق قالمىدى» دېدى. ئۆمەيرمۇ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى تەستىقلىدى، لېكىن ئۇ سەفۋانغا قارىغاندا سەممى ئىدى. ئۆمەيرنىڭ ئوغلى ئۈچۈن فىدىيە تۆلىگۈدەك ئىقتىسادى يوق ئىدى، ئۇنىڭسىزمۇ، دۇنيا ھاياتىدىن بېزىپ كەتكەچكە، ھاياتىنى بىرەر ياخشىلىق ئۈچۈن پىدا قىلىش قارارىغا كەلگەندى: «ئەگەر تۆلىيەلمىگەن قەرزلىرىم ۋە ماڭا قاراشلىق بالا - چاقىلىرىم بولمىغان بولسا، بېرىپ مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نى ئۆلتۈرۈۋەتكەن بولاتتىم» دېدى ئۇ. بۇنى ئاڭلىغان سەفۋان: «قەرزلىرىڭنى مەن تۆلۈۋېتىمەن. سېنىڭ ئائىلەڭ، مېنىڭ ئائىلەم دېگەن گەپ. ئۇلارغا ئۆمۈرۋايەت مەن ئىگىدارچىلىق قىلىمەن ۋە مېنىڭ قول - ئىلكىمدە بار نەرسىنىڭ ھەممىسىنى ئۇلارغا ئاتىۋېتىمەن» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۆمەير نىيىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرماقچى بولدى، ئىككىيلەن بۇ ئىش تۈگىگەچە ھېچكىمگە تىنماسلىققا ۋەدە بېرىشتى. ئۆمەير قىلىچىنى بىلىدى ۋە بىسىغا زەھەر سۈركەپ، ئوغلىنى قۇتۇلدۇرماقچى بولغان قىياپەتتە مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقتى.

ئۆمەير تۆۋەنكى مەدىنىگە يېتىپ بارغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىدتە ئولتۇراتتى. ئۆمەيرنىڭ قىلىچىنى يېنىغا ئاسقان ھالەتتە كۆرگەن ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ ئالدىنى توستى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ كىرىشىگە رۇخسەت بەردى. ھەزرىتى ئۆمەر ئەتراپىدا تۇرغان ئەنسارلىق بىرنەچچە يەلەنگە: «سىلەر ئۇنىڭ بىللە كىرىڭلار ۋە كۆزۈڭلارنى ئۇنىڭدىن ئايرىماڭلار. چۈنكى بۇ ئادەم بەك ئىشەنچلىك بىرى ئەمەس» دەپ تاپىلدى. ئۆمەير كىرىپ: «خەيىرلىك كۈنلەر!» دېدى (جاھىلىيەت دەۋرىدىكى سالاملىشىش ئادىتى شۇنداق ئىدى). پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي ئۆمەير! ئاللاھ بىزگە بۇنىڭدىنمۇ ياخشى بىر سۆزنى ئۆگەتتى. ئۇ بولسىمۇ، سالامدۇر. جەننەت ئەھلىنىڭ بىر سېرىگە قىلىدىغان سالامدۇر» دېدى. ئاندىن ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى سورىدى. ئۆمەير ئوغلىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا، بۇ قىلىچىنىڭ نېمە ئىشى بار؟» دەپ سورىدى. ئۆمەير دەرھال: «ئاللاھ بۇ قىلىچىلارغا لەنەت ياغدۇرسۇن! بۇلارنىڭ بىزگە پايدىسى تەگدىمۇ؟» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە: «بۇ يەرگە كېلىشتىكى ئەسلى مەقسىتىڭ نېمە؟» دەپ سورىدى. ئۆمەير يەنە ئوغلىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى ئېيتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سەفۋان بىلەن مەككىدە قىلىشقان گەپلىرىنى بىرمۇ بىر ئېيتىپ بەردى ۋە: «سەفۋان ئائىلەڭنى ۋە قەرزلىرىڭنى ئۆز بويىغا ئالغاندىن كېيىن، سەن كېلىپ مېنى ئۆلتۈرمەكچى بولدۇڭ. لېكىن سىلەرنىڭ ئاراڭلارغا ئاللاھ كىردى» دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ئۆمەير: «بۇنى ساڭا كىم ئېيتتى؟» دەپ ۋارقىردى: «ئۇ يەردە ئىككىمىزدىن باشقا ھېچكىم يوق ئىدىغۇ؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇنى ماڭا جىبرىئىل ئېيتىپ بەردى» دېدى. ئۆمەير: «سەن ئاللاھنىڭ ۋەھىيلىرىنى بىزگە يەتكۈزگىنىدە، بىز سېنى (يالغانچى) دېدۇق. مېنى ھىدايەتكە ئېرىشتۈرگەن ئاللاھقا ھەمدى ئېيتىمەن. مەن: «ئاللاھتىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلۇقى ۋە مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكى» گە شاھادەت كەلتۈردۈم» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام

ئەتراپىدىكى ساھابىلىرىگە: «قېرىنداشلىقلارغا دىنىنى ۋە قۇرئان ئوقۇشىنى ئۆگىتىڭلار، ئاندىن ئوغلنى قويۇپ بېرىڭلار!» دەپ بۇيرىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەيرنىڭ باشقىلارنى، بولۇپمۇ سەفۋاننى ئىسلامغا دەۋەت قىلىش ئۈچۈن مەككىگە قايتىش تەلپىنى قوبۇل قىلدى. كۆپلىگەن كىشى ئۆمەيرنىڭ ۋەسىلىسى بىلەن ئىمان ئېيتتى. لېكىن سەفۋان ئۇنى خائىن دەپ قارايتتى ۋە ئۇنىڭ بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى ئۈزگەندى. بىر نەچچە ئايدىن كېيىن، ئۆمەير مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى.

ئەبۇ ئاس مەككىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىن، ئايالى زەينەپكە ئۆزىنىڭ ئۇنى مەدىنىگە ئەۋەتىدىغانلىقى توغرىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋەدە بەرگەنلىكىنى ئېيتتى. زەينەپ قىزى ئۆمەينى ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ ماگماڭچى بولدى. ئوغۇللىرى ئەلى بوۋاق چېغىدىلا چاچراپ كەتكەن بولۇپ، زەينەپ ئۈچىنچى بالغا ھامىلدار ئىدى. تەييارلىق پۈتتى، ئەبۇ ئاس قېرىندىشى كىنانەنى زەينەپكە قوغدىغۇچى قىلىپ قوشۇپ قويدى. ئۇلار پىلاننى مەخپىي تۈزگەن بولسىمۇ، كۈندۈزدىلا يولغا چىققانلىقى ئۈچۈن، مەككىدە غۇلغۇلا پەيدا قىلدى. تېخى كۆپ يول ماگماي تۇرۇپلا، بىر توپ قۇرەيش زەينەپنى ئېرىنىڭ ئابدۇشەمس قەبىلىسىگە قايتۇرۇپ كېتىش ئۈچۈن ئىز قوغلاپ كەلدى. قەبىلىسىدىن ھەبىبار ئىسىملىك بىر ئادەم نەيزىسىنى پۇلاڭلىتىپ، ئۆمەمە بىلەن بىللە تەختراۋاندا ئولتۇرغان زەينەپنىڭ ئالدىنى توستى. باشقىلارمۇ ئۇلارنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ، تۆگىنىڭ بېشىنى ئارقىغا بۇردى. كىنانە ئېتىدىن سەكرەپ چۈشۈپ، ئوقياسىنى قولغا ئالدى ۋە: «كىم يېقىنلاشسا، شۇنى ئۆلتۈرمەن» دەپ ياننىڭ كىرىچىنى تارتتى، قۇرەيشلەر ئارقىغا چېكىندى. بىردەمدىن كېيىن، قۇرەيش رەئىسى ئەبۇسۇفيان ۋە بىرنەچچە كىشى ئۇلارنىڭ چۈشۈپ ئۇلارنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە كىنانەنىڭ ئوقيانى قويۇپ، مەسىلىنى مەسلىھەت بىلەن بىر تەرەپ قىلىشقا تەكلىپ قىلدى. كىنانە تەكلىپنى قوبۇل قىلدى، ئەبۇسۇفيان ئۇنىڭغا: «بېشىمىزغا كەلگەن ئىشلارنى ۋە مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ بىزگە قىلغان ئەسكىلىكلىرىنى بىلىپ تۇرۇپ، بۇ ئايالنى كۆپكۈندۈزدە مەدىنىگە ئېلىپ ماگماڭچىلىق توغرا بولمىدى. بۇ بىزنىڭ خورلانغانلىقىمىزنىڭ ئىپادىسى، چۈنكى خەلق بىزنى نانقېپى قاتارىغا چىقىرىۋېتىدۇ. ھاياتىم ئۈستىگە قەسەم قىلىپ بېرىمەنكى، بىزنىڭ ئۇنى دادىسىدىن ئايرىۋەتكۈمىز يوق، ئۇنداق قىلىشنىڭ بىز ئۈچۈن ھېچقانداق پايدىسىمۇ يوق. ئايال ھازىرچە ئۆيىگە قايتسۇن ۋە بىزنىڭ كەينىمىزدىن گەپ تاپقان خەلقنىڭ ئاغزى بېسىق، ئۇنى مەككىگە بىزنىڭ قايتۇرۇپ كەلگەنلىكىمىز ھەققىدە گەپ - سۆز تارالغۇچە تۇرۇپ تۇرسۇن. ئاندىن ئۇنى ھېچكىمگە بىلدۈرمەي دادىسىنىڭ يېنىغا ئېلىپ بارغىن!» دېدى. كىنانە بۇ مەسلىھەتنى قوبۇل قىلدى ۋە ھەممىسى بىرلىكتە مەككىگە قايتتى. مەككىگە قايتىپ كۆپ ئۆتمەي، زەينەپنىڭ قورسقىدىكى بالا چۈشۈپ كەتتى. ھاىبارنىڭ ھەرىكىتى ئۇنى قاتتىق قورقۇتۇۋەتكەن بولۇشى مۇمكىن ئىدى. بەلگىلىك ۋاقىت ئۆتۈپ، زەينەپ خېلى ياخشىلىنىپ قالغاندىن كېيىن، كىنانە ئۇلارنى، يەنى زەينەپ بىلەن ئۆمەينى ئېلىپ، يېرىم كېچىدە مەككىدىن يولغا چىقتى ۋە مەككىدىن سەككىز مىل يىراقلىقتىكى يەجەج ئويمانلىقىغىچە ئۇلارغا ھەمراھ بولدى. زەيد ئۇلارنى يەجەج ئويمانلىقىدا كۈتۈپ تۇراتتى ۋە ئۇلارنى ئېلىپ مەدىنىگە تىنچ - ئامان يەتكۈزدى.

بەن قەينۇقا

(46)

يەھۇدىيلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تۈزگەن كېلىشىمىگە رىئايە قىلمىغانلىقى ۋە كۆپىنچىسىنىڭ مۇسۇلمانلاردىن بۇتپەرەس مۇشرىكلەرنى ئەۋزەل كۆرىدىغانلىقى ھەممىگە مەلۇم ئىدى. ۋەھىي، مۇسۇلمانلارنى بەزى يەھۇدىيلارغا ئىشەنسىمۇ، زور كۆپچىلىكىگە ئىشەنمەسلىكىگە ئۈندەيتتى.

﴿ئى مۇئمىنلەر! ئۆزەڭلاردىن بولمىغانلارنى (يەنى مۇناپىقلارنى) سىرداش قىلىۋالماڭلار، ئۇلار سىلەرگە بۇزغۇنچىلىق قىلىشتا بوشاڭلىق قىلىپ قالمايدۇ. ئۇلار سىلەرنىڭ مۇشەققەتتە قېلىشىڭلارنى ئارزۇ قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ دۈشمەنلىكى ئېغىزلىرىدىن مەلۇم بولۇپ تۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ دىللىرىدا يوشۇرغان دۈشمەنلىكى تېخىمۇ چوڭدۇر. شۇبھىسىزكى، ئەگەر چۈشىنىدىغان بولساڭلار، سىلەرگە نۇرغۇن ئايەتلەرنى بايان قىلدۇق.﴾

يەھۇدىيلار يېڭى دىننى ئاغدۇرۇپ، يەسرىبىنى كونا ھالىتىگە قايتۇرۇش ئۈمىدىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆز قەبىلىسىگە باغلىغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەر بىر ئىش - ھەرىكىتىنى مەككىگە يەتكۈزۈپ تۇراتتى. ئەگەر قۇرەيشلەر يەھۇدىيلارنىڭ مەھەللىلىرىدىن يىراق يەردىكى جەنۇبى مەدىنىگە (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىدىدىن يېرىم كۈنلۈك يىراقلىقتا) ھۇجۇم قىلسا، يەھۇدىيلار قۇرەيش قوشۇنلىرىغا ئارقا تەرەپتىن ياردەم قىلالايتتى.

﴿ئەگەر سىلەرگە (كەڭچىلىك، مولچىلىق، نۇسرەت، غەنمەت قاتارلىق) بىرەر ياخشىلىق يەتسە، ئۇلار بۇنىڭدىن قايغۇرىدۇ.﴾

بەدرى غەلىبىسى يەھۇدىيلارنىڭ بۇ پوزىتسىيىسىنى ئاشكارىلاپ قويدى. چۈنكى بەنى قەينۇقا، قۇرەيزە ۋە نەزىر قەبىلىلىرى غەلىبە خەۋەرلىرىنى ئاڭلاپ قاتتىق قايغۇرغانىدى. كەئب ئىبنى ئەشرەف ھەممىدىن بەك پەرىشان ھالغا چۈشۈپ قالدى. ئۇ، دادىسى تاي قەبىلىسىلىك ئەرەب بولسىمۇ، ئانىسى يەھۇدىي بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆزىنى نەزىر قەبىلىسىگە تەۋە دەپ قارايتتى ۋە مال - بايلىقى، ئىززەت - ئابروۋى، شائىرلىقى بىلەن نەزىر قەبىلىسىنىڭ كاتتىلىرىدىن بىرى بولۇپ قالغانىدى. زەيد بىلەن ئابدۇللاھ جەڭ مەيدانىدىن قۇرەيش كاتتىلىرىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى مەدىنىگە ئېلىپ كەلگەندە، كەئب ئۆزىنى بېسىۋالماي، مۇنداق دەپ ۋارقىراپ تاشلىدى: «تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، ئەگەر مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) بۇ ئادەملەرنى ئۆلتۈرگەن بولسا، مەن ئۈچۈن يەرنىڭ ئاستى ئۈستىدىنمۇ ئەۋزەلرەكتۇر.» كۆپ ئۆتمەي، خەۋەرلەرنىڭ راست ئىكەنلىكى ئىسپاتلاندى. كەئب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىگە قايتىپ كېلىشىدىن بۇرۇن مەككىگە قاراپ يۈرۈپ كەتتى ۋە مەككىدە ئەبۇجەھىل، ئۆتبە، شەيبە ۋە باشقا قۇرەيش كاتتىلىرى

ئال ئىبران سۈرىسى، 118 - ئايەت.
ئال ئىبران سۈرىسى، 120 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ئۈچۈن مەرسىيە يازدى. ئۇندىن باشقا، مەككىلىكلەرنى زور قوشۇن تەييارلاپ، يەسرىبكە ھۇجۇم قىلىشقا ۋە بۇ ئۇرۇشنىڭ ئۈچىنى ئېلىشقا كۈشكۈرتتى.

كەئبىنىڭ خەۋىرى مەدىنىگە يېتىپ كەلدى. لېكىن كەئب بەكمۇ يىراقتا ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئالدى بىلەن مۇسۇلمانلارغا خىيانەت قىلغان بەنى قەينۇقا قەبىلىسىنى بىر تەرەپ قىلىشنى مۇۋاپىق تاپقان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلىرى ھازىرچە بەنى نەزىر قەبىلىسىگە چېقىلماي تۇرۇشنى ئويلاشتى. ئابدۇللاھ ئىبنى سالام بۇرۇندىن تارتىپ بەنى قەينۇقا قەبىلىسىنىڭ رەئىسى بولۇپ، ئۇلارنىڭ تاكتىكىلىرىنى ناھايىتى ياخشى بىلەتتى. ئۇندىن باشقا، بەنى قەينۇقا مۇناپىقلارنىڭ باشچىسى خەزىرە جىلىك ئىبنى ئۇبەيىنىڭ ئىتتىپاقىدا ئىدى. ئۇلارنىڭ مەھەللىلىرى شەھەرگە يېقىن بولغاچقا، شەھەرگە بولغان تەسىر دائىرىسىمۇ چوڭ ئىدى. ھالبۇكى، ئەۋس قەبىلىسىنىڭ ئىتتىپاقداشلىرى بولغان بەنى نەزىر ۋە بەنى قۇرەيزەنىڭ مەھەللىلىرى شەھەرنىڭ سىرتىدا ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېخى يېقىندىلا مۇنۇ ئەمرنى تاپشۇرۇۋالغانىدى:

﴿ئەگەر سەن (مۇئاھىدە تۈزگەن) قەۋمىدىن خىيانەت (ئالامەتلىرىنى) سەزىسەڭ، مۇئاھىدىسىنى ئۇلارغا ئۇچۇق - يورۇقلۇق بىلەن تاشلاپ بەرگەن (يەنى سەن بىلەن مۇئاھىدىسىنى تۈزۈشكەن) قەۋمىدىن خىيانەت شەپسى كۆرۈلسە، ئۇلارغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلماستىن، مۇئاھىدىنىڭ ئەمەلدىن قالغانلىقىنى ئالدى بىلەن ئۇلارغا ئۇقتۇرۇپ قويغىن). ئاللاھ ھەقىقەتەن خائىنلارنى دوست تۇتمايدۇ.﴾

ئەمما ۋەھىدە يەنە مۇنداقمۇ دېيىلگەنىدى:

﴿ئەگەر ئۇلار تىنچلىققا مايىل بولسا، سەنمۇ تىنچلىققا مايىل بولغىن، ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلغىن، ئاللاھ (ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (نىيەتلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر.﴾

شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تىنچلىق يولى بىلەن ھەل قىلغىلى بولىدىغان مەسىلىلەر ئۈچۈن زورلۇق ئىشلىتىشنى خالىمايتتى. بۇنىڭ مىسالى سۇپىتىدە، بەدرى جېڭىدىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، يەھۇدىيلارنىڭ مەدىنىنىڭ جەنۇبىدىكى بازىرىغا باردى. بەدرىدىكى مۆجىزە ئۇلارنىڭ دىلىنى ئىمانغا يېقىنلاشتۇرۇشى مۇمكىن دەپ ئويلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئۇلارنى قۇرەيشلەرنىڭ ئۈستىگە چۈشكەن ئاللاھنىڭ ئازابىنى ئۆزلىرىنىڭ ئۈستىگە تارتماسلىق ھەققىدە ئاگاھلاندۇردى. لېكىن ئۇلار: «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)! بۇ قېتىمقى غەلبەڭدىن بەك كۆرەڭلەپ كەتمىگەن! سېنىڭ دۈشمەنلىرىڭ ئۇرۇش ھەققىدە ھېچنېمە بىلمەيدىغان ئادەملەر ئىدى، شۇڭا سەن ئۇلارنىڭ كاتتىلىرىنى ئۆلتۈرەلەيدىڭ. لېكىن، تەڭرىگە قەسەم قىلىمىزكى، ئەگەر سەن بىز بىلەن ئۇرۇش قىلغان بولساڭ، بىزنىڭ كىم ئىكەنلىكىمىزنى بىلىپ قالاتتىڭ» دەپ

ئەنئەل سۇرىسى، 58 - ئايەت.
ئەنئەل سۇرىسى، 61 - ئايەت.

جاۋاب بېرىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەينىگە قايتتى، يەھۇدىيلار ئۆزلىرىنىڭ پەيغەمبەرنى يەڭگەنلىكىنى خىيال قىلىشتى.

بىر نەچچە كۈندىن كېيىن، يەنە شۇ بازار يېرىدە ئارىدىكى يىرىكچىلىكنى يۇقىرى پەللىگە چىقىرىدىغان بىر ۋەقە يۈز بەردى. بىر يەھۇدىي زەرگەر بازارغا ئېلىم - بېرىم ئۈچۈن كەلگەن بىر مۇسۇلمان ئايالنى قاتتىق ھاقارەتلىدى. بازارغا كەلگەن ئەنسارلىق بىرى دەرھال ئۇلارنىڭ ئارىسىغا كىرىپ، ئايالنى قوغدىدى. بۇ غەۋغادا ئايالنى ھاقارەتلىگەن يەھۇدىي ئۆلتۈرۈلدى، بۇنى كۆرگەن يەھۇدىيلار بىر بولۇپ، ئەنسارى مۇسۇلماننى ئۆلتۈرۈۋەتتى. ئەنسارنىڭ ئائىلىسى يەھۇدىيلاردىن ئۆچىنى ئالماقچى بولدى ۋە ئەنسارلارنىڭ ھەممىسىنى ئەتراپىغا يىغدى، ھەر ئىككى تەرەپتىن قان تۆكۈلدى. ئەگەر يەھۇدىيلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئەھدىنامىگە ئاساسەن بىر تەرەپ قىلىشنى تەلەپ قىلغان بولسا، بۇ مەسىلە ئاسانلا ھەل بولغان بولاتتى. لېكىن يەھۇدىيلار مۇسۇلمانلارنىڭ ئەدىپىنى بېرىپ قويدىغان ۋاقىت كەلدى دەپ ئويلاشتى ۋە پۈتۈن كۈچىنى يىغىپ مۇسۇلمانلارغا ھۇجۇم قىلىش مەقسىتىدە، بۇرۇندىن تارتىپ ئىتتىپاقداشلىرى بولۇپ كەلگەن خەزرىچ قەبىلىسىدىن ئىبنى ئۇبەي بىلەن ئۇبادە ئىبنى سامىتقا خەۋەر يوللىدى. ئەگەر ھەممىسى يىغىلسا، يەتتە يۈز كىشىلىك قوشۇن تەييارلىيالايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئىبنى ئۇبەي ۋە ئۇبادەنىڭ ئادەملىرىمۇ ئىشەنچلىك ئىدى. مۇشۇلارنى كۆزدە تۇتقان يەھۇدىيلار، بىر نەچچە كۈن بۇرۇن ئۆزلىرىنىڭ پەيغەمبەرگە ئېيتقان سۆزلىرىنىڭ قۇرۇق لاپ ئەمەسلىكىنى بىلدۈرۈپ قويماقچى بولدى.

لېكىن، ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ بۇ تەھدىتى ئۆزلىرىنىڭ مەغلۇبىيىتىگە سەۋەب بولدى. بىر نەچچە سائەت ئىچىدە ئۆزلىرىنىڭ قوشۇنىدىنمۇ چوڭ قوشۇننىڭ ئۆزلىرىنى قورشىۋالغانلىقىنى كۆرگەن يەھۇدىيلار چۆچۈپ كەتتى. مۇسۇلمانلار ئۇلارنىڭ شەرتسىز تەسلىم بولۇشىنى تەلەپ قىلدى.

ئىبنى ئۇبەي مەسلىھەتلىشىش ئۈچۈن ئۇبادەنىڭ ئالدىغا باردى. ئەمما ئۇبادە ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تۈزگەن ئەھدىنامىدىن بۇرۇنقى (يەھۇدىيلار بىلەن بولغان) ئىتتىپاق ئەھدىنامىسىنىڭ كۈچكە ئىگە ئەمەسلىكىنى ۋە ئۆزىنىڭ بەنى قەينۇقانىڭ ھېچبىر ئىشىغا ئىگە بولالمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئىبنى ئۇبەيگە كەلسەك، ئۇنىڭ ئەھۋالى بۇرۇندىن تارتىپ مۇناسىۋەت قىلىپ كېلىۋاتقان بۇ كۈچلۈك ئىتتىپاقداشلىرىدىن ئۇزۇل - كېسىل ئادا - جۇدا بولۇشقا يار بەرمەيتتى. لېكىن ئۇمۇ ئۆز يۇرتداشلىرىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان ئىتائىتىنى ناھايىتى ياخشى بىلەتتى. بۇ ئادەملەرنىڭ ئۆزى بىلەن بولغان ئەھدىنامىسىنى بۇزۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىتائىتىگە كىرىشى ئۇنىڭغا بەكمۇ ھار كەلگەندى. ئەگەر ئىككى يىل بۇرۇنقى ئەھۋالدا بولغان بولسا، ئەسكەرلىرىنى يىغىپ، قورشاشنى بىردەمدىلا يارغان بولاتتى. لېكىن ئۇ ھازىر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى ھېچنېمە قىلالمايدىغانلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلدى. بۇ ئىككىسىدىن ياردەم تەلەپ قىلغان يەھۇدىيلار ئۈمىد ئىچىدە بىر نەچچە كۈننى ئۆتكۈزدى، ئەمما كۈن ئۆتكەنسېرى ئۈمىدلىرى سۇغا چىلاشقىلى تۇردى. قورشاش ئىككى ھەپتە داۋاملاشتى، قارشىلىق كۆرسەتكۈدەك كۈچى قالغان يەھۇدىيلار مۇسۇلمانلارغا شەرتسىز تەسلىم بولدى.

ئىبنى ئۇبەي قورشاش يېرىگە كەلدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يېقىنلىشىپ: «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)! مېنىڭ ئىتتىپاقداشلىرىمغا ياخشى مۇئامىلە قىلغىن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سۆزلىرىنى رەت قىلدى. ئىبنى ئۇبەي سۆزىنى تەكرارلىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا تەتۈر قاراپ تۇرۇۋالدى. ئىبنى ئۇبەي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساۋۇتىنىڭ بويىدىن تۇتۇپ ئالدىغا تارتتى. دەرغەزەپ بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزى قارىداپ كەتتى ۋە: «مېنى قويۇۋەت!» دېدى. ئىبنى ئۇبەي: «تەڭرىگە قەسەم قىلمەنكى، ئۇلارغا ياخشى مۇئامىلە قىلىدىغانلىقىڭ توغرىلىق ۋەدە بەرمىگەچە قويۇپ بەرمەيمەن. بۇلار (يەھۇدىيلار) مېنى پۈتۈن دۇنيا خەلقىدىن قوغدىدى. سەن ھەممىسىنى ئۆلتۈرۈۋېتەمسەن؟» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سېنىڭ يۈزۈڭدىن ئۇلارنىڭ بىر قوشۇق قېنىدىن ۋاز كەچتىم» دېدى. لېكىن يېڭى كەلگەن ۋەھىدە ئەھدىنى بۇزغانلار ھەققىدە مۇنداق دېيىلگەندى:

﴿ئەگەر ئۇرۇشتا ئۇلار ئۈستىدىن غەلبە قىلساڭ، ئارقىدىكىلىرىنىڭ قېچىشى ۋە ئىبەرەت ئېلىشى ئۈچۈن ئۇلارنى قاتتىق جازالىغىن (يەنى ئۇلارنى باشقىلارغا ئىبەرەت قىلغىنكى، ئۇلارنىڭ سەن بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا دەرمانى قالمىسۇن).﴾

شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەنى قەينۇقالىقلارنىڭ بارلىق مال - دۇنياسىنى مونوپول قىلىپ، ئۆزلىرىنى سۈرگۈن قىلىشنى قارار تاپتى ۋە ئۇلارنى ۋادىدىن چىقىرىش ۋەزىپىسىنى ئۇبادە ئىبنى سامىتقا تاپشۇردى. بەنى قەينۇقالىقلار ئاۋۋال غەربىي شىمالغا مېڭىپ، قۇرا ۋادىسىدىكى تۇغقانلىرىنىڭ پاناھلىقىغا سىغىندى. كېيىن ئۇلارنىڭ ياردىمى بىلەن سۈرىيە چېگرىسىدا يېڭى يۇرت قۇردى.

يەھۇدىيلار مەدىنىدە قول ھۈنەرۋەنچىلىك ۋە تىجارەت بىلەن شۇغۇللىناتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلاردىن قالغان غەنمەتلەرنىڭ بەشتىن بىرىنى ئۆزىنىڭ ۋە دۆلەتنىڭ خىراجىتى ئۈچۈن ئايرىغاندىن كېيىن، قالغان قىسمىنى ئەنسار ۋە مۇھاجىرلارنىڭ قورال - ياراقلرى ئۈچۈن ئىشلەتتى.

بھازا ۋە تويىلار

(47)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە قايتىپ كېلىپلا، قىزى فاتىمە بىلەن بىرلىكتە رۇقىيەنىڭ مازىرىنى زىيارەت قىلدى. رۇقىيەنىڭ ئۆلۈمى ئۇلار ئۈچۈن خەدىجەنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىنكى ئىككىنچى مۇسەبەت ئىدى. رۇقىيەنىڭ ۋاپاتى فاتىمەگە قاتتىق تەسىر قىلغاچقا، مازارنىڭ بېشىدا، دادىسىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ كۆز يېشى قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام فاتىمەگە تەسەللى بەردى ۋە سەللىسىنىڭ ئۈچى بىلەن يېشىنى سۈرتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېخى يېقىندىلا مېيىتنىڭ كەينىدىن يىغا - زارە قىلىشقا بولمايدىغانلىقى ھەققىدە تەبلىغ قىلغان بولۇپ، بەزى كىشىلەر بۇ تەبلىغنى خاتا چۈشىنىۋالغانىدى. ئۇلار مازارلىقتىن قايتىپ كېتىۋېتىپ، ئۆمەرنىڭ رۇقىيە ۋە بەدىدە شېھىد بولغانلار ئۈچۈن ياش تۆككەن ئاياللارغا ۋارقىرىغىنىنى ئاڭلاپ قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي ئۆمەر! قويۇپ بەرگىن، يىغلاۋەرسۇن. يۈرەك ۋە كۆزدىن كەلگىنى ئاللاھنىڭ مەرھەمىتى؛ قول ۋە ئېغىزدىن كەلگىنى شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىسى ھېسابلىنىدۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ سۆزلىرى قول بىلەن مەيدىنى مۇشتلاپ، يۈزىنى مورلاشقا، ئېغىز بىلەن جار سېلىپ، ھۆڭرەپ يىغلاشقا قارىتىلغانىدى.

فاتىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ كىچىك قىزى بولۇپ، يىگىرمە ياشقا كىرىپ قالغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەلنىڭ فاتىمە ئۈچۈن ئەڭ ئۇيغۇن ئىكەنلىكىنى ئېيتقان بولسىمۇ، ئۇنىڭ بىلەن بۇ ھەقتە تېخى بىر نەرسە دېيىشىمگە ئىدى. ئەبۇبەكرى ۋە ئۆمەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن فاتىمەنى سورىغان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ ئاللاھتىن بىر جاۋاب كۈتۈۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ، ئۇلارنىڭ تەلپىنى رەت قىلغانىدى. بەدىدەن قايتىپ، كۆپ ئۆتمەي، ئەلنى قىزى فاتىمەنى سوراشقا رىغبەتلەندۈردى. ئەلى دەسلەپتە ئۆزىنىڭ يوقسۇل ئىكەنلىكىنى ئويلاپ بىر قارارغا كېلەلمىدى. دادىسىدىن ئۇنىڭغا ھېچقانداق مىراس قالمىغانىدى. ئىسلام دىنى مۇسۇلمان ئەۋلادىنىڭ مۇشرىك ئاتىدىن مىراس ئېلىشىنى چەكلىگەنىدى. لېكىن، مەسجىدنىڭ يېنىدا ئۇنىڭغا خاس بىر ھۇجرا بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنى ئۇيغۇن كۆرىدىغانلىقىنىمۇ بىلگەچكە، فاتىمەنى سوراش قارارىغا كەلدى. رەسمىيەت ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام توي زىياپىتى ئۈستىدە چىڭ تۇردى. بىر قوچقار سويۇلدى، ئەنسارلاردىن بەزىلىرى بۇغداي ۋە ئۇن ياردەم قىلدى. ھەم كېلىن ھەم كۈيۈڭۈلنىڭ جىيەنى بولغان ئەبۇسەلەمە بۇ تويغا ئەڭ كۆپ كۈچ چىقارغانلاردىن بىرى ئىدى. چۈنكى ئۇ ئەبۇجەھل ۋە باشقا مۇشرىكلەردىن ئۆزىنى قوغدىغان ئەلنىڭ دادىسىدىن بەكمۇ مىننەتدار ئىدى. ئەبۇسەلەمە ئائىشە بىلەن بىللە بۇ بىر جۈپ ياشنىڭ ئۆيىنى تۈزەش ئۈچۈن دەريا بويىدىن قۇم ئېلىپ كەلدى. قۇم يەرگە تەكشى يېپىتتى. بىر پارچە قوي تېرىسى كېلىننىڭ تۈشىكى (كۆرىسى)، يەمەننىڭ سۇس سىزىقلىق بىر پارچە رەختى يوتقىنى قىلىندى. يەنە بىر پارچە تېرىنىڭ ئىچىگە خورما تاللىرى تولدۇرۇلۇپ، ياستۇق تەييارلاندى. تاماقتىن كېيىن، مېھمانلارغا ئەنجۈر بىلەن خورما ۋە سۇ

كەلتۈرۈلدى. كەلگەن مېھمانلارنىڭ ھەممىسى بۇ زىياپەتنىڭ ئۆز زامانىدا، مەدىنىدە بېرىلگەن ئەڭ ئالىي زىياپەت ئىكەنلىكىنى ئېيتىشقاندى.

زىياپەتتىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېھمانلارنىڭ بىر جۈپ ياشنى يالغۇز قويۇش ۋاقتى كەلگەنلىكىنى ئىپادىلەش مەقسىتىدە ئورنىدىن تۈردى ۋە ئەلگە ئۆزى قايتىپ كەلگىچە ئايالغا يېقىنلاشماي تۇرۇشنى تاپىلدى. مېھمانلار تارقىدى، ئۇمۇ ئەيمەن مېھمانلاردىن قالغان قالايمىقانچىلىقنى يىغىشتۇرۇۋاتاتتى. ئۇمۇ ئەيمەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېقىنى بولۇپ، ئۇنىڭغا خاس بەزى مۇھىم ئىشلاردىن خەۋەردار بىرى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيگە كىرىش ئۈچۈن رۇخسەت سورىدى، ئۇمۇ ئەيمەن ئىشىك ئالدىغا كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قېرىندىشىم قېنى؟» دەپ سورىدى. ئۇمۇ ئەيمەن: «ئاتا - ئانا ساڭا پىدا بولسۇن، ئى رەسۇلۇللاھ! سېنىڭ قېرىندىشىڭ كىم؟» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەبۇتالىبىنىڭ ئوغلى ئەلى» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇمۇ ئەيمەن: «ئۇنىڭغا قىزىڭنى ياتلىق قىلغان تۇرساڭ، ئۇ قانداقسىگە سېنىڭ قېرىندىشىڭ بولسۇن؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ ھەقىقەتەن مېنىڭ قېرىندىشىمدۇر» دېدى. ئاندىن ئۇمۇ ئەيمەندىن بىر قاچا سۇ سورىدى، سۇ كەلتۈرۈلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر يۇتۇم سۇنى ئاغزىغا ئېلىپ، بىر دەمدىن كېيىن سۇنى تەكرار قاچىغا ياندۇردى. ئاندىن ئەلنى چاقىردى، ئۇنى ئالدىغا ئولتۇرغۇزۇپ، ئالقىنىغا ئازراق سۇ ئالدى ۋە ئەلنىڭ مۇرە، مەيدە، قوللىرىغا سەپتى. ئاندىن فاتىمەنى چاقىردى. فاتىمە دادىسىغا بولغان ھۆرمەت يۈزىسىدىن بەدىنى بىلىنەر - بىلىنمەس تىترىگەن ھالدا كېلىپ ئولتۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغىمۇ ئەلگە قىلغىنىدەك سۇ سەپتى. ئاندىن ئىككىسىگە ۋە ئەۋلادلىرىغا دۇئا قىلدى.

بەدىنىنىڭ ياندۇرۇقى يىلى ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ ئائىلىسىدىن ئىككى كىشى ۋاپات بولدى. ئۇلاردىن بىرى، قىزى ھەفسەنىڭ يولدىشى ھۈنەيس بولۇپ، ھۈنەيس ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغانلارنىڭ بىرى ئىدى ۋە ھەبەشىستاندىن قايتىپ كېلىپ، ھەفسەگە ئۆيلەنگەنىدى. ھۈنەيس ۋاپات بولغان ۋاقتتا، ھەفسە تېخى ئون سەككىز يېشىدا بولۇپ، ھەم چىرايلىق ھەم ئەدەپلىك چوڭ بولغانىدى ۋە دادىسىدەك ساۋاتلىق ئىدى. ھەزرىتى ئۆمەر رۇقىيەنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئوسماننىڭ يالغۇزسىراپ قالغىنىنى ھېس قىلىپ، ھەفسەنى ئۇنىڭغا ياتلىق قىلىپ قويماقچى بولدى. ئوسمان ئويلىشىپ باقماقچى بولدى ۋە بىر نەچچە كۈندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ھازىرچە يالغۇز ياشىماقچى بولغانلىقىنى ئېيتتى. ئۇنىڭ جاۋابى ئۆمەرگە بەكمۇ ھار كەلدى. لېكىن، قىزىغا كۆڭۈلدىكىدەك بىر ئەر تېپىش نىيىتىدىن ۋاز كەچمىگەن ئۆمەر، ھەزرىتى ئەبۇبەكرىگە تەكلىپ بەردى. ئەمما ئەبۇبەكرىمۇ مۇجمەل جاۋاب بىلەن ئۇنىڭ تەكلىپىنى رەت قىلدى. بۇنى ئاڭلىغان ئۆمەرنىڭ كۆڭلى تېخىمۇ رەنجىدى. ھالبۇكى، ئەبۇبەكرىنىڭ رەت قىلىشى ھەقىقەت ئىدى، چۈنكى ئۇنىڭ يېنىدا ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان ئايالى بار ئىدى. لېكىن ئوسمان يالغۇز بولغاچقا، ئۆمەر ئۇنىڭ بۇ تەكلىپكە قوشۇلۇپ قېلىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. بىر كۈنى، ئۆمەر بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئېغىز ئاچتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «غەم قىلمىغىن! چۈنكى ئاللاھ ساڭا ئۇنىڭدىمۇ ياخشى كۆيۈنۈڭ، ھەم ئوسمانغا سەندىنمۇ ياخشى قېيىنئاتا بېرىشى مۇمكىن» دېدى. ھەزرىتى ئۆمەر بىر

ئاز ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى ۋە ھەر ئىككى كىشىنىڭ (يەنى ئەڭ ياخشى كۈيئوغۇل ۋە قېيىنئانىنىڭ) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزى ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ، كۈلۈمسىرىگەن ھالدا: «شۇنداق بولغاي!» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەفسەگە ئويلىنىپ ياخشى كۈيئوغۇل، رۇقىيەنىڭ سىڭلىسى ئۈممۇ گۈلسۈمنى ئوسمانغا ياتلىق قىلىپ ياخشى قېيىنئانا بولماقچى ئىدى. ئەبۇبەكرى كېيىنچە ئۆزىنىڭ ئۆمەرنىڭ تەكلىپىگە نېمە ئۈچۈن مۇجمەل جاۋاب بەرگەنلىكىنى ئېيتىپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ يۇقىرىقىدەك قىلماقچى بولغانلىقىنى ئەبۇبەكرىگە بىلدۈرۈپ، بۇ پىلاننى ھېچكىمگە ئېيتماي تۇرۇشنى تاپىلغاندى.

ئاۋۋال ھەزرىتى ئوسمان بىلەن ئۈممۇ گۈلسۈمنىڭ توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلدى. ھەفسەنىڭ ئىددىتى توشۇپ، سەۋدە بىلەن ئائىشەنىڭ ھۇجرىلىرىنىڭ يېنىغا يېڭى بىر ھۇجرا ياسالغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ھەفسەنىڭ توي رەسمىيەتلىرى ئورۇندالدى. ھەفسە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىلىسىگە ناھايىتى ئاسانلا كۆنۈپ قالدى. ئائىشە ئۆزى بىلەن تەڭ ياشتا بىر دوستقا ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن خۇشال ئىدى. بۇ، ئىككى ياش قىزنىڭ بىر ئۆمۈرلۈك دوستلۇقىنىڭ باشلىنىشى ئىدى. سەۋدە بولسا، ئۇلارنىڭ ئانىسىنىڭ يېشىدا بولۇپ، ئائىشەگە بولغان ئانىلىق مېھرىنى ئۆزىدىن يىگىرمە ياش كىچىك بۇ يېڭى كېلىندىنمۇ ئايمىدى.

توي مۇراسىمى ئېلىپ بېرىلۋاتقان كۈنلەردە، ئۆمەرنىڭ قېيىن بۇرادىرى، يەنى ھەفسەنىڭ تاغىسى ئوسمان ئىبنى مەئزۇن ۋاپات بولدى. ئوسمان ۋە ئايالى ھەۋلە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ يېقىن ئادەملىرىدىن بولۇپ، ئوسمان ساھابىلەرنىڭ ئارىسىدا ئەڭ تەقۋادار كىشى ئىدى. ئۇ ئىسلامدىن بۇرۇنمۇ زاھىدلىق بىلەن كۈن كەچۈرەتتى. مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئۆزىنىڭ ئاختا قىلىنىپ، قالغان ئۆمرىنى تىلەمچىلىك بىلەن ئۆتكۈزۈشى ئۈچۈن رۇخسەت سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن ساڭا نۆلگە بولالمامدىم؟ مەن ئاياللىرىمغا يېقىنچىلىق قىلمەن، گۆش يەيمەن، روزا تۇتمەن ۋە ئىپتار قىلمەن. ئۆزىنى ۋە باشقىلارنى ئاختا قىلغانلار بىزدىن ئەمەستۇر» دېدى. ئوسماننىڭ ئۆزىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىرىپ بولالمىغانلىقىنى ئويلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باشقا بىر كۈنى تەكرار چۈشەنچە بېرىپ: «مەن سەن ئۈچۈن ئەڭ ياخشى نۆلگە ئەمەسمۇ؟» دەپ سورىدى. ئوسمان سەمىمىيەتلىك بىلەن: «شۇنداق» دېدى ۋە بۇنى نېمە ئۈچۈن سورىغانلىقىنى سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ھەركۈنى روزا تۇتسەن ۋە ھەر كېچىسى ناماز ئوقۇيسەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ناماز ۋە روزىنىڭ پەزىلەتلىرى توغرىسىدا ۋەزلىرىنى كۆپ ئاڭلىغان ئوسمان: «ھەئە، شۇنداق قىلمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداق قىلمىغىن! چۈنكى كۆزلىرىڭنىڭ، بەدىنىڭنىڭ ۋە ئائىلەڭنىڭ سېنىڭ ئۈستۈڭدە ھەققى بار. شۇڭا روزا تۇتۇش، ئىپتار قىلىش، ناماز ئوقۇش بىلەن بىرگە، دەم ئېلىشقىمۇ ۋاقىت ئايرىغىن!» دېدى.

ھەر تېمىدا ئاللاھقا ھەمدى ۋە شۈكرى ئېيتىشقا ئۈندەش ساماۋىي دىننىڭ بىر ئالاھىدىلىكى ئىدى.

﴿ئاللاھ سىلەرنى ئاناڭلارنىڭ قارىسىدىن ھېچ نەرسىنى بىلمەيدىغان ھالىتىڭلار بىلەن چىقاردى، ئاللاھ سىلەرگە شۈكۈر قىلسۇن دەپ، قۇلاق، كۆز ۋە يۈرەكلەرنى ئاتا قىلدى.﴾

﴿ئاياللار بىلەن ئۇنىسى - ئۆلپەت ئېلىشىڭلار ئۈچۈن (ئاللاھنىڭ) ئۇلارنى سىلەرنىڭ ئۆز تىپىڭلاردىن ياراتقانلىقى، ئاراڭلاردا (يەنى ئەر - خوتۇن ئارىسىدا) مېھىر - مۇھەببەت ئورناتقانلىقى ئاللاھنىڭ (كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلىرىدىندۇر، پىكىر يۈرگۈزىدىغان قەۋم ئۈچۈن، شەك - شۈبھىسىزكى، بۇنىڭدا نۇرغۇن ئىبرەتلەر بار.﴾

﴿ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ! ئەگەر ئاللاھ كېچىنى سىلەر ئۈچۈن قىيامەت كۈنىگىچە سوزىدىغان بولسا، ئاللاھتىن بۆلەك قايسى ئىلاھ سىلەرگە يورۇقلۇق ئېلىپ كېلەلەيدۇ، سىلەر ئاڭلىمامسىلەر؟﴾ دېگەن. «ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ؟ ئەگەر ئاللاھ كۈندۈزنى سىلەر ئۈچۈن قىيامەت كۈنىگىچە سوزىدىغان بولسا، ئاللاھتىن باشقا قايسى ئىلاھ سىلەرگە ئارام ئېلىشىڭلار ئۈچۈن كېچىنى ئېلىپ كېلەلەيدۇ؟ سىلەر كۆرمەمسىلەر؟» دېگەن. سىلەرنى كېچىدە ئارام ئالسۇن، كۈندۈزدە (ھاياتلىق يولىدا ھەرىكەتلىنىپ) ئاللاھنىڭ پەزىلىتى تەلەپ قىلسۇن ۋە (ئاللاھنىڭ نېمەتلىرىگە) شۈكۈر قىلسۇن دەپ، سىلەر ئۈچۈن كېچە بىلەن كۈندۈزنى يارىتىشى ئاللاھنىڭ رەھمىتىدۇر.﴾

ئۆز تەبىئىتىگە (يارىتىلىش ئالاھىدىلىكى ۋە مۇددىئاسىغا) بويسۇنىدىغان ئىنسان قەلبىدە ئاللاھقا شۈكۈر ئېيتقاندا، ھاياتىنىڭ نورمال پائالىيەتلىرىمۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئىبادەتكە ئايلىنىدۇ. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز تەبىئىتى ھەققىدە توختالغاندا، ھېسسىياتقا مۇناسىۋەتلىك ئامىللار بىلەن نامازدىن ئالغان ئارام بەخش تۇيغۇسىنى ئوخشاش بىر رامكا ئىچىگە ئالغان ھالدا: «ماڭا خۇشپۇراق ۋە ئاياللار سۆيۈملۈك قىلىندى. ناماز بولسا، مېنىڭ كۆز نۇرۇمدۇر» دېگەندى.

ئوسمان ئىبنى مەئزۇننىڭ جىنازە ئىشلىرى ئېلىپ بېرىلىۋاتقان ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشەنى ئېلىپ ھەۋلەنى يوقلىدى. كېيىنكى يىللىرى، ھەزرىتى ئائىشە بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوسماننى سۆيۈپ قويدى. كۆزلىرىدىن ئاققان ياشنىڭ ئوسماننىڭ يۈزىگە چۈشكەنلىكىنى كۆردۈم.»

ئوسماننىڭ مېيىتى كۆمۈلۈۋاتقاندا، بىر ئايالنىڭ: «خاتىرجەم بولغىن، ئەي ئەبۇسەئىب! چۈنكى جەننەت سېنىڭدۇر» دېگەنلىكىنى ئاڭلاپ قالغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن قانداق بىلسەن؟» دەپ سورىدى. ئايال: «ئى رەسۇلۇللاھ! چۈنكى ئۇ ئەبۇسەئىبتۇر» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنىڭ ھەققىدە ياخشىلىقتىن باشقا بىر نەرسە بىلمەيمىز» دېدى. كېيىنچە، ئۆزىنىڭ ئوسمانغا ئەمەس، بەلكى ھەققى يوق تۇرۇپ، شۇنداق سۆز قىلغان ئايالغا قارشى چىققانلىقىنى ئىپادىلەپ: «ئۇ ئاللاھنى ۋە رەسۇلنى سۆيەتتى» دېسەڭلار، شۇ كۇپايە ئىدى» دېدى.

نەھل سۈرىسى، 78 - ئايەت.
رۇم سۈرىسى، 21 - ئايەت.
قەسەس سۈرىسى، 71 - دىن 73 - ئايەتكىچە.

ئوسماننىڭ شېھىت بولماي، تۆشەكتە جان ئۇزۇشى ئۆمەرنىڭ نەزىرىدىن بىردىنلا چۈشۈپ كېتىشىگە سەۋەب بولدى. كېيىنچە، ئۆمەر بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «ئوسمان ئىبنى مەئزۇن شېھىت بولماي، تۆشەكتە جان ئۇزۇشى بىلەنلا مېنىڭ نەزىرىمدىن چۈشۈپ كەتتى. باشقىلارغا: «بۇ دۇنيادىن كېتىشكە ھەممىمىزدىن بەكرەك ئۆزىنى ئۇرغان، لېكىن تۆشەكتە جان ئۆزگەن شۇ ئادەمنى سىرتقا تاشلىۋېتىڭلار!» دېدىم.» ئۆمەر تاكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ھەزرىتى ئەبۇبەكرى ۋاپات بولغانغا قەدەر شۇ ئىدىيىسىدە چىڭ تۇرغانىدى. ئۇ ئىككىسىنىڭمۇ تۆشەكتە جان بەرگىنىنى كۆرگەندىن كېيىن، ئۆزىنى «ئاڭسىزلىق» بىلەن ئەيىبلىدى ۋە ئۆز - ئۆزىگە: «سېنىڭ ھالىڭغا ۋاي! ئەڭ قەدىرلىك كىشىلىرىمىز مۇشۇ شەكىلدە ۋاپات بولۇۋاتمامدۇ؟!» دېدى. شۇندىن كېيىن، ئۆمەر ئوسمان ئىبنى مەئزۇننى ئىززەت - ھۆرمەت بىلەن تىلغا ئالدىغان بولدى.

ئەسھابى سۇفە

(ئەھلى سۇفە)

(48)

مەسجىدنىڭ ئۈستى يېپىق قىسمىنىڭ بىر تەرىپى تۇرىدىغان يېرى ۋە تۇرمۇش راسخوتى بولمىغانلار (يېڭى كەلگەنلەر) ئۈچۈن ئايرىلغانىدى. ئۇ يەردە، ئۇلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن تاش ئورۇندۇق ياساپ قويۇلغاچقا، ئۇلارغا «ئەھلى سۇفە» دېيىلەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇجرىلىرى مەسجىد تېمىغا يانداشتۇرۇپ سېلىنغاچقا، ئۇ ۋە ئائىلە ئەزالىرى ئىشىكلىرىنىڭ ئالدىدا ياتقان ۋە كۈنسىپىرى بىر - ئىككىدىن كۆپىيىۋاتقان بۇ پېقىرلارغا قارىتا مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى ھېس قىلاتتى. بەدى غەلىبىسىدىن كېيىن، پۈتۈن ئەرەبىستان زېمىنىدا پەيغەمبەر (ئەلەيھىسسالام) ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرى ھەققىدە ھەرخىل رىۋايەتلەر تارقىلىشقا باشلىغانىدى. ئىسلام دەۋىتى ھەركۈنى يۈزلەپچە كىشىنى مەدىنىگە تارتىۋاتتى. شۇڭا، مەسجىد ھويلىسىدىكى ھۇجرىلاردا ياشاۋاتقانلار ئۆزلىرىنىڭ نېسىۋىلىرىغا ناھايىتى ئاز ئېغىز تېگەلەيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيتتى: «بىر كىشىنىڭ تائامى ئىككى كىشىگە، ئىككى كىشىنىڭ تائامى تۆت كىشىگە، تۆت كىشىنىڭ تائامى سەككىز كىشىگە يېتىدۇ.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خۇش ۋە يەڭگىل پۇراقلىرىنى ياخشى كۆرەتتى ۋە بەدبۇي، بولۇپمۇ ئۆزى ۋە باشقىلارنىڭ نەپسىنىڭ سېسىق پۇراپ قېلىشىنى بەكمۇ يامان كۆرەتتى. ھەزرىتى ئائىشە: «ئۇ ئۆيگە كىرىپ، ئالدى بىلەن يېشىل خورما دەرىخىدىن ياسالغان مېۋىنى قولغا ئالاتتى» دەيتتى. سەپەرلەردە بولسا، ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد يېنىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن ئارتۇقچە مېۋىنى ئېلىۋالاتتى. ساھابىلەرمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مېۋىنى ئىشلىتىش ۋە تائامدىن كېيىن ئېغىز چايقاش ئادەتلىرىگە كۆنۈك ئىدى.

ئاچلىقمۇ ئۇنىڭ بۇ ئادەتلىرىنى بۇزالمىتتى. لېكىن باشقىلارنىمۇ ئۆزىگە ئوخشاش قىلىشقا زورلىمايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلامدا چەكلەنمىگەن، لېكىن ئۆزى ياقىتۇرمايدىغان بەزى تائاملارنى ساھابىلىرىنى يېيىشكە ئۈندەيتتى. مەسىلەن، مەككىدە تېپىلمايدىغان، لېكىن يەسەرب ۋە باشقا يەرلەردە كۆپ كۆرۈلىدىغان كېلەرنى يېگىلى ئۈنمىتتى. بەزى تائاملارنى يېيىشنى رەت قىلاتتى، لېكىن باشقىلارنىڭ يېيىشىنى چەكلەمەيتتى. بىر قېتىم، ئەنسارلاردىن بىرى تائام پىشۇرۇپ كەلدى. تائامدىن تېتىپ باقماقچى بولۇپ تۇرغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇرۇنغا سامساقنىڭ ھىدى كەلدى ۋە قولىنى تارتىۋالدى. يېنىدا ئولتۇرغانلارمۇ ئۇنى كۆرۈپ قولىنى تارتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلاردىن: «نېمە بولدى؟» دەپ سورىدى. ئۇلار: «سېنىڭ قولۇڭنى تارتىۋالغىنى كۆرۈپ، بىزمۇ تارتىۋالدۇق» دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەر (بىسىمىلاھ) دەپ يەۋپىرىگلار! مېنىڭ سىلەر كۆرۈشمەيدىغان بىرى بىلەن كۆرۈشىدىغان مۇھىم ئىشىم بار» دەپدى. ئۇلار بۇ كىشىنىڭ جىبرىئىل ئىكەنلىكىنى چۈشەندى. دەستخانىغا تارتىلىپ

بولغان تا ئامنى ئىسراپ قىلىشقا بولمايتتى. ئۇندىن باشقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنى پىياز ۋە سامساق يېمەسلىك، بولۇپمۇ، مەسجىدكە كىرىشتىن بۇرۇن بۇنىڭغا قاتتىق دىققەت قىلىش ھەققىدە ئاگاھلاندۇرغانىدى.

فاتىمە ياتلىق بولۇشتىن بۇرۇن كۆپىنچە ۋاقتىنى ئەھلى سۇففەنىڭ خىزمىتىگە ئاتايتتى. پىداكارلىق - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىلىسىنىڭ كۈندىلىك ھاياتىنىڭ بىر پارچىسى بولسىمۇ، فاتىمە ھېچقاچان ھېس قىلمىغان بىر مەسلىگە دۇچ كەلگەنىدى. ئۇ ھېچقاچان ئۆزىگە ياردەم قىلىدىغانلارنىڭ يوقلۇقىنى ھېس قىلىپ باقمىغانىدى. سىڭلىسى ئۇممۇ گۈلسۈمدىن باشقا ئۇممۇ ئەيمەنمۇ ھەردائىم ئۇنىڭغا ياردەم قىلىشقا تەييار ئىدى. ئۇممۇ سۈلەيم ئون ياشلىق ئوغلى ئەنەسنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىگە بەرگەنىدى. ئەنەس يېشى كىچىك بولسىمۇ، زېرەك ۋە چېچەن بالا ئىدى. ئۇممۇ سۈلەيم ۋە ئىككىنچى يولدىشى ئەبۇتەلھەمۇ ھەردائىم ياردەمگە تەييار ئىدى. ئىبنى مەسئۇد بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خۇددى ئائىلىنىڭ بىر ئەزاسىدەك يېقىن ئىدى. ئابباس مەككىگە قايتقاندىن كېيىن، قۇلى رافىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتى ئۈچۈن مەدىنىگە ئەۋەتكەن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئازاد قىلىۋەتكەن بولسىمۇ، رافى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىنى خالىسا قىلىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇلاردىن باشقا، ئوسمان ئىبنى مەئزۇننىڭ تۇل ئايالى ھەۋلە ئۇزۇندىن بېرى ئۇلارنىڭ يۈگۈر - يېتىم ئىشلىرىنى قىلىپ بېرىۋاتاتتى. لېكىن، ھازىر فاتىمەنىڭ يېنىدا ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى يوق ئىدى. ھەددىدىن زىيادە پېقىرلىق ئۇلارنى جاپالىق ئەمگەككە مەجبۇرلايتتى. ئەلى قۇدۇقتىن سۇر تارتىپ، توشۇيتتى. فاتىمە بولسا، بۇغداي يانچىيتتى. فاتىمە بىر كۈنى ئەلگە: «بۇغداي يانچىپ، قوللىرىم قاپرىپ كەتتى» دېدى. ئەلىمۇ: «مەنمۇ سۇ توشۇپ، مۇرەم ئىششىپ كەتتى. ئاللاھ ئاتاڭغا (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دېمەكچى) بىرمۇنچە خىزمەتچى بەردى. بېرىپ ئۇلاردىن بىرىنى بىزنىڭ خىزمىتىمىز ئۈچۈن سورىغىن!» دېدى. فاتىمە دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا باردى. ئۇنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قىزىم! بىر ئىش ئۈچۈن كەلدىڭمۇ؟» دەپ سورىدى. فاتىمە خىجىللىقتىن مەقسىتىنى ئېيتالمىدى ۋە: «ياقەي، ساڭا سالام بەرگىلى كەلگەندىم» دېدى. فاتىمەنىڭ قۇرۇق قول قايتقانلىقىنى كۆرگەن ئەلى: «قانداق بولدى؟» دەپ سورىدى. فاتىمە: «سوراشتىن خىجىل بولدۇم» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، ئىككىسى بىللە بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەقسەتلىرىنى بىلدۈردى. لېكىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باشقىلارنىڭ خىزمەتچىگە ئۇلاردىنمۇ بەكرەك ئېھتىياجلىق ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ، تەلپىنى رەت قىلدى ۋە: «خىزمەتچىلەرنى سىلەرگە بېرىۋېتىپ، ئەھلى سۇففەنىڭ ئاچلىق ئازابى چېكىشىنى خالىمايمەن. ئۇلارنى باققۇدەك كىرىم يوق. پەقەت قولۇمدا بار - يوقىنى سېتىپ، ئۇلارنىڭ يېمەك - ئىچمىكىنى تەييارلاپ بېرىۋاتمەن» دېدى.

ئەلى بىلەن فاتىمە كۆڭلى يېرىم ھالدا ئۆيىگە قايتتى. لېكىن، شۇ كېچىسى ئۇلار يېتىپ تۇرۇشىغا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەلدى ۋە ئۆيىگە كىرىش ئۈچۈن رۇخسەت سورىدى. ئىككىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇشقا تەمشەلدى، ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئورنۇڭلاردىن تۇرماڭلار!» دېدى ۋە ئۇلارنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى. ئاندىن:

«سەلەرگە مەندىن تەلەپ قىلغان نەرسىدىنمۇ قىممەتلىكەرەك بىر نەرسە بېرىش ئۈچۈن كەلدىم. جىبرىئىل ماڭا ھەر ۋاق نامازدىن كېيىن «سۇبھانەللاھ» نى ئون قېتىم، «ئەلھەمدۇلىللاھ» نى ئون قېتىم، «ئاللاھۇ ئەكبەر» نى ئون قېتىم؛ ئۇخلاشتىن بۇرۇن ھەر بىرىنى ئوتتۇز ئۈچ قېتىم دېيىشنى ئۆگەتتى. سەلەرمۇ شۇنداق قىلىڭلار!» دېدى. كېيىنكى يىللىرى، ئەلى: «رەسۇلۇللاھ بىزگە بۇلارنى ئۆگەتكەن كۈندىن ئېتىبارەن، بىر قېتىم بولسىمۇ ئوقۇشنى تاشلىمىدىم» دېگەندى.

ئەلى بىلەن فاتىمەنىڭ ئۆيى مەسجىدىن يىراق ئەمەس ئىدى، لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزىنىڭ ئۆزىگە تېخىمۇ يېقىن بولۇشنى ئۈمىد قىلاتتى. بىر نەچچە ئاي شۇ تەرىقىدە ئۆتۈپ كەتتى. بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەزەجلىك شىرەم تۇغقىنى ھارسە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «ئى رەسۇلۇللاھ! فاتىمەنىڭ ئۆزىگە يېقىن تۇرۇشنى ئۈمىد قىلىدىغانلىقىنى ئاڭلىدىم. مېنىڭ ئۆيۈم بەنى نەججار قەبىلىسى ئىچىدە ساڭا ئەڭ يېقىن ئۆي ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا ئۇ ئۆينى ساڭا بەرمەكچىمەن. مەن ۋە ماللىرىم ئاللاھ ۋە رەسۇلىنىڭدۇر. ئەگەر مەندىن بىر نەرسىلەرنى ئالساڭ، ئالمىغىنىڭدىن بەكرەك خۇش بولىمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سوۋغىسىنى قوبۇل قىلدى ۋە ئۇنىڭغا دۇئا قىلدى. قىزى ۋە كۈيۈغلىنى ئۆزىگە قوشنا قىلىۋالدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھارسەنىڭ ئۆزى ۋە باشقا مۇسۇلمانلار ئۈچۈن قىلغان مەردلىكىدىن بەكمۇ سۆيۈنەتتى. ئەمما، ئۇ كۈنلەردە يۈز بەرگەن يەنە بىر ئىش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى بەكمۇ ئەپسۇسلاندىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەۋسلىك ئەبۇلۇبابەنى ھەر دائىم ماختاپ تۇراتتى ۋە بەدى ئۇرۇشى ۋاقتىدا، ئۇنى مەدىنىدە ئۆزىنىڭ ۋەكىلى قىلىپ قويغانىدى. ئۇ يىلنىڭ ئاخىرلىرىدا، ئەبۇلۇبابەنىڭ پاناھلىقىدىكى بىر يېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ، باشپاناھنىڭ ئۆزىگە تەۋە ۋە بىر خورما دەرىخىنى تارتىۋالغانلىقىنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چاقىرىقىغا بىنائەن دەرھال يېتىپ كەلگەن ئەبۇلۇبابە خورما دەرىخىنىڭ ئۆزىگە تەۋە ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ تۇرۇۋالدى، ئەمەلىيەتتەمۇ شۇنداق ئىدى. ھەقىقىي ئەھۋالنى ئىگەللىگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خورما دەرىخىنى ئەبۇلۇبابەگە بۇيرۇپ بەردى. لېكىن، ئۇزۇندىن بېرى خورما دەرىخىنى ئۆزىنىڭ دەپ قاراپ كەلگەن يېتىمنىڭ كۆڭلى بەكمۇ يېرىم بولدى. بۇنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇلۇبابەنىڭ ئۇ دەرىخىنى ئۆزىگە سوۋغا قىلىۋېتىشىنى ئېيتتى. لېكىن، ئەبۇلۇبابە ئۈنمىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي ئەبۇلۇبابە! ئۇنداقتا، بۇ يېتىم بالغا سوۋغا قىلغىن! ئۇنىڭ مۇكاپاتىنى جەننەتتە ئالسەن» دېدى. يېتىمنىڭ قىلغان ئىشىغا قاتتىق غەزەپلەنگەن ئەبۇلۇبابە يەنە ئۈنمىدى. ئۇ ئارىدا، ئەنئەدىن سابىت ئىبنى ئەددەھدەھە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەن بۇ خورما دەرىخىنى سېتىۋېلىپ، بۇ يېتىمغا بەرسەم، جەننەتتە بۇنىڭ مۇكاپاتىنى ئالالامدۇم؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەلۋەتتە ئالالاسەن!» دەپ جاۋاب بەردى. سابىت ئىبنى ئەددەھدەھە ئۆزىنىڭ خورمىلىق بېغىنى ئەبۇلۇبابەنىڭ بىر تۈپ خورما دەرىخىگە تېگىشىپ، يېتىمغا سوۋغا قىلىۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سابىتنىڭ ئىشىغا بەكمۇ سۆيۈنگەن بولسىمۇ، ئەبۇلۇبابەنىڭ قىلغىنى غەش قىلغانىدى.

مۇشرىكلەرنىڭ بېجۇملىرى

(49)

جۇھەينە ۋە قىزىل دېڭىز بويىدىكى باشقا قوشنا قەبىلىلەرنىڭ مۇسۇلمانلار بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈشى بەدرى جېڭى ۋە ئۇندىن كېيىنكى سەپەرلەرنىڭ نەتىجىسى بولۇپ، بۇ، مەككە كارۋانلىرىنىڭ سۈرىيەگە بارىدىغان ساھىل يولىنىڭ كېسىلىشى دېگەنلىك ئىدى ۋە كىشىلەرنىڭ ئېڭىدا: «كارۋان يوللىرىنى شەرق، غەرب ۋە شىمال تەرەپلەردىن كونترول ئاستىغا ئېلىپ، قۇرەيشلەرنى تېخىمۇ ئاجىز ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويۇش مۇمكىن ئەمەسمۇ؟» دېگەن سوئالنى پەيدا قىلاتتى. قۇرەيشلەر ئۆزلىرىنىڭ بېشىغا كېلىۋاتقان بۇ خەتەرلىك ئەھۋالنى تېخى بايقىمىغان بولسىمۇ، شەرقىي شىمالدىكى، باسرا قولتۇقىنىڭ ئىراققا بارىدىغان يولى ئۈستىدىكى سۈلەيم ۋە غەتفان قەبىلىلىرى بىلەن بولغان ئىتتىپاقىنى كۈچەيتكەندى. بۇ قەبىلىلەر مەككە بىلەن مەدىنىنىڭ ئارىسىدىكى نەجد تۈزلەڭلىكىدە ياشايتتى ۋە سۈلەيم قەبىلىسىنىڭ مۇنبەت تۇپراقلىرى مەككىدىن يولغا چىققان كارۋانلارنىڭ يەتتىنچى قونالغۇسى ئىدى. قۇرەيشلەر بۇ قەبىلىلەرنى ھەر دائىم يەسرىبىنىڭ جەنۇبىغا ھۇجۇم قىلىشقا كۈشكۈرتەتتى.

ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئايلاردا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋادىنىڭ شەرقى تەرىپىدىن كېلىدىغان ئۈچ قېتىملىق ھۇجۇم ھەققىدە مەلۇمات تاپشۇرۇۋالدى. بۇ ھۇجۇملارنىڭ ئىككىسىنى سۈلەيم، بىرىنى غەتفان قەبىلىسى ئېلىپ بارماقچى ئىدى. لېكىن، بەدەۋىلەر ھۇجۇمغا ئاتلىنىشتىن بۇرۇن مۇسۇلمانلار ئۇلارنىڭ يۇرتلىرىغا باستۇرۇپ كەلدى. مۇسۇلمانلارنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىغان قەبىلە چوڭلىرى ئاللىبۇرۇن تىكۋەتكەندى. غەتفان قەبىلىسىگە قىلىنغان يۈرۈش ھەممىدىن مۇۋەپپەقىيەتلىك ئاياغلاشتى. غەتفاننىڭ سەئەبە ۋە مۇھارىب تارماقلىرى تاغقا قېچىپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەئەبەدىن مۇسۇلمان بولغان بىر بەدەۋىننىڭ يول باشلىشى بىلەن بۇ قاقچۇن بەدەۋىلەرنى قوغلاپ باستۇرماقچى بولدى ۋە شىمالغا بۇرۇلۇپ، مۇھارىب ئايىمىنى جايلاشقان يەرگە كېتىۋاتقىنىدا، تۇيۇقسىز يامغۇر يېغىپ كەتتى. مۇسۇلمانلار ئۆزىنى دالدىغا ئېلىشقا ئۆلگۈرەلمىدى ۋە ھەممىسىنىڭ كىيىم - كېچىكى ھۆل بولۇپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەبداشلىرىدىن ئايرىلىپ، بىر تۈپ دەرەخنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە كىيىملىرىنى سېلىپ، قۇرۇتۇش ئۈچۈن دەرەخ شاخلىرىغا ئېسىپ قويدى. كۆپ ئۆتمەي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مۇگدەك باستى. سەل نېرىدا، بىر توپ بەدەۋىي مۇسۇلمانلارنى مەخپىي كۆزىتىۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆزىنى ئاچقان ۋاقىتتا، ئالدىدا قولغا قىلىچ تۇتقان بىرى تۇراتتى. بۇ ئادەم مۇسۇلمانلارغا ھۇجۇم قىلماقچى بولغان مۇھارىب قەبىلىسىنىڭ رەئىسى دۇئىسۇر ئىدى. «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)!» دېدى دۇئىسۇر: «سېنى مېنىڭ قولۇمدىن كىم قۇتۇلدۇرايدۇ؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ قۇتۇلدۇرىدۇ» دېدى. جىبرىئىل دەرھال ئاق كىيىم كىيگەن بىرى شەكلىدە كۆرۈندى ۋە دۇئىسۇرنىڭ مەيدىسىدىن كەينىگە ئىتتىرىۋەتكەندىن كېيىن، كۆزدىن غايىب بولدى. دۇئىسۇر جىبرىئىلنى ناھايىتى ئېنىق كۆردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇئىسۇرنىڭ قولىدىن چۈشۈپ كەتكەن قىلچىنى ئېلىپ، ئۇنىڭغا تەڭلىدى ۋە:

«ئەمدى سېنى مېنىڭ قولۇمدىن كىم قۇتۇلدۇرسۇن؟» دەپ سورىدى. دۇئاسۇر: «ھېچكىم قۇتۇلدۇرالمىدۇ» دېدى ۋە سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ: «مەن ئاللاھتىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلۇقىغا ۋە مۇھەممەدنىڭ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە شاھادەت ئېيتىمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىلچىنى قايتۇرۇپ بەردى. ئىككىيلەن مۇسۇلمانلارنىڭ تۇرالغۇسىغا قايتىپ باردى. دۇئاسۇر مۇسۇلمانلاردىن دىنىي ئىلىملەرنى ئۆگەنگەندىن كېيىن، ئۆز قەبىلىسىگە قايتتى ۋە ئۇلارغا ئىسلام دىنىنى تەبلىغ قىلىشقا باشلىدى.

قوشۇن نەجدتىن قايتقىچە، كەئب ئىبنى ئەشرەفى مەككىدىن قايتىپ، مەدىنىگە ئانچە يىراق يەردە بولمىغان بەنى نەزىر قەبىلىسى مەھەللىسىدىكى ئۆيىگە كېلىپ بولغانىدى. ئۇنىڭ قۇرەيشلەرنى ئۇچ ئېلىشقا كۈشكۈرتۈش ئۈچۈن يازغان شېئىرلىرىدىن باشقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلىرىنى مەسخىرە قىلىپ يازغان شېئىرلىرىمۇ بار ئىدى. ئەرەبىستان زېمىنىدا، داڭلىق بىر شائىر ئەتراپىدىكى ئىنسانلارنىڭ ئىدىيىسىگە قاتتىق تەسىر كۆرسىتەلەيتتى. چۈنكى بۇنداق شائىرلارنىڭ مىسالى ئىنسانلار ئېغىزىدىن ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرەتتى. ئەگەر شائىر ياخشى كىشى بولسا، ئەتراپىغا ياخشىلىق تارقىتاتتى. ئەگەر ناچار بولسا، ئۇ شائىر ئەتراپىدىكى يامانلىقنىڭ مەنبەسى بولۇپ قالاتتى. بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «پەرۋەردىگار! مېنى كەئب ئىبنى ئەشرەفتىن قۇتۇلدۇرغىن! سەن خالىغان ئادىمىڭدىن قۇتۇلدۇرسەن. ئۇ ھەم باشقىلارنى كۈشكۈرتتۈاتدۇ ھەم بىزگە قارشى شېئىر يېزىۋاتىدۇ» دەپ دۇئا قىلغاندىن كېيىن، ئەتراپىدىكىلەرگە قاراپ: «ماڭا بۇنچىۋالا ئەسكىلىك قىلغان ئادەمگە كىم قارشى چىقىدۇ؟» دەپ سورىدى. ئەۋسلىك سەئد ئىبنى مۇئازنىڭ قەبىلىسىدىن مۇھەممەد ئىبنى مەسلەمە بىرىنچى بولۇپ ئوتتۇرىغا چىقتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ يېنىغا تۆت كىشى ئېلىپ، سەئد بىلەن مەسلەمە تىلىشىپ ئىش قىلىشنى ئېيتتى. بۇ بەش كىشى يالغان ئېيتماي ۋە ھىيلە ئىشلەتمەي تۇرۇپ ئۆزلىرىنىڭ كەئبكە يېقىنلىشىشالمايدىغانلىقىنى، لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنداق قىلمىشلىرىنى چەكلىگەنلىكىنى بىلەتتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۆزلىرىگە بۇ ھەقتە يول كۆرسىتىشنى سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «مۇددىئاغا يېتىش ئۈچۈن بۇ ئىشلارنى قىلساڭلار بولىدۇ. چۈنكى ئۇرۇشتا بۇ ئىشلارنى قىلىشقا بولىدۇ. كەئب ئۆزى بىزگە ئۇرۇش ئېلان قىلمىدىمۇ؟» دېدى.

ئۇلار كەئبى ھىيلە بىلەن ئۆيىدىن چىقىرىپ ئۆلتۈردى. ئالاقزادە بولغان بەنى نەزىر يەھۇدىيلرى دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە كاتتىلىرىدىن بىرىنىڭ سەۋەبىنى ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى ئېيتىپ تۇرۇۋالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ كەئبكە ئوخشاش ئىسلام دۇشمىنى ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. ئۇلارنى كۆڭۈل غەشىلىكى ئىچىدە قوبۇل قىلىشقا مەجبۇر بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ دۇشمەنلىك بىلەن قارىغانلىرىنى كەچۈرىدىغانلىقىنى، لېكىن دۇشمەنلەرچە ھەرىكەت قىلغانلارنى ھەرگىز كەچۈرمەيدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ قويماقچى بولدى ۋە: «ئۇمۇ سىلەرگە ئوخشاش جىم ئولتۇرغان بولسا، ئەلۋەتتە ئۆلتۈرۈلمەيتتى. لېكىن ئۇ بىزگە قارشى شېئىر يېزىپ، ئاچچىقىمىزنى كەلتۈردى. ئەگەر سىلەردىن كىمكى شۇنداق قىلىدىغان بولسا، ئۇمۇ شۇنداق ئۆلتۈرۈلسۇن!» دېدى. ئاندىن پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا يېڭى بىر ئەھدىنامە تۈزۈش تەكلىپىنى بەردى. يەھۇدىيلار تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى.

ئۇرۇش تەييارلىقلىرى

(50)

قۇرەيشلەر قىزىل دېڭىز بويىدىكى كارۋان يولىدىن مەھرۇم قالغانلىقىنى ئۇقۇپ بەكمۇ ئازابلاندى. ئۇلارنىڭ نەجدتىن ئۆتەلمىگەن ئەڭ ئاخىرقى يولى قۇدۇقلارغا بەكمۇ يىراق ئىدى. ياز ئايلىرى يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقاچقا، كارۋانغا مەخسۇس سۇ ئارتىلغان بىر نەچچە تۈگىنى قوشۇپ قويۇش ئارقىلىق بۇ مەسىلىنى ھەل قىلماقچى بولدى. قۇرەيشلەرنىڭ سەفۋان باشچىلىقىدا ئىراققا يۈز مىڭ دەرھەملىك كۈمۈش سودىسى ئۈچۈن كارۋان ئەۋەتمەكچى بولغانلىقىنى ئۇقۇپ قالغان مەدىنىلىك بىر نەچچە يەھۇدىي بۇ ھەقتە پاراڭلىشىپ تۇراتتى. ئۇلارنىڭ پارىڭىنى بىر ئەنسىرى ئاڭلاپ قالدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بۇ خەۋەرنى يەتكۈزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيدنىڭ قوماندانلىق قابىلىيىتىنى سەزگەن ئىدى. شۇڭا ئۇنى يۈز ئەسكەر بىلەن كارۋان ئۆتەدىغان يولنىڭ سۇ مەنبەلىرىدىن بىرى بولغان قارەدە دېگەن يەرگە ئەۋەتتى. ئەسكەر سانىنىڭ ئاز بولۇشى زەيدنىڭ پىلانى ئۈچۈن بەكمۇ ئۇيغۇن ئىدى. ئۇلار كارۋانغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلدى. ئالاقزادە بولۇپ كەتكەن سەفۋان ۋە ئادەملىرى مەككىگە قاراپ قاچتى. زەيد ئەسكەرلىرى بىلەن بىللە تۈگە ۋە ماللارنى ئېلىپ، غەلبە بىلەن مەدىنىگە قايتتى. غەنمەتنىڭ ئارىسىدا بىر نەچچە قۇلمۇ بار ئىدى.

قارەدە پالاكتى قۇرەيشلەرنىڭ بەدرى جېڭىدىن بېرى داۋاملىشىۋاتقان ئۇرۇش تەييارلىقىنى تېزلىتىشىگە سەۋەب بولدى. ھارام ئايلىرىدىن بىر بولغان رەجەب ئېيى بىلەن بىرلىكتە قىش مەۋسۈمى ۋە مىلادى 625 - يىلى ئاخىرلاشتى. ئۇندىن كېيىنكى ئايدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەفسەگە ئۆيلەندى. فاتىمەنىڭ شۇ يىلى رامزان ئېيىدا بىر ئوغۇل يەڭگىشى مۇسۇلمانلارنى بەكمۇ سۆيۈندۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بوۋاقتىڭ قۇلىقىغا ئەزان ئوقۇدى ۋە ئۇنىڭغا «ئەل ھەسەن» ئىسمىنى قويدى. رامزان ئېيىنىڭ ئاخىرلىرىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىدىكى تاغىسى ئابباس ئەۋەتكەن بىر پارچە مەكتۇبىنى تاپشۇرۇۋالدى. مەكتۇبتا ئۈچ مىڭ كىشىلىك قۇرەيش قوشۇنىنىڭ مەككىدىن مەدىنىگە قاراپ يولغا چىققانلىقى يېزىلغانىدى. ئەسكەرلەرنىڭ يەتتە يۈزى ساۋۇت - دۇبۇلغىلىق، ئىككى يۈزى ئاتلىق بولۇپ، يۈك ۋە ئاياللارنىڭ تەختىراۋانلىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندىمۇ، ھەر بىر ئەسكەرگە بىردىن تۈگە توغرا كېلەتتى.

مەكتۇب مەدىنىگە يېتىپ كەلگەن كۈنى، قۇرەيش قوشۇنى مەككىدىن يولغا چىققانىدى. ئەبۇسۇفيان قوشۇن قوماندانى بولۇپ، ھەر ئىككى ئايالنى ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ ماڭغانىدى. سەفۋانمۇ ئىككى ئايالنى ئېلىپ ماڭدى، ئۇ ئىككىسىدىن باشقا قۇرەيش كاتتىلىرى بىردىن ئايالنى ئېلىۋالغانىدى. مۇتئىمىنىڭ ئوغلى جۇبەير ئۆزى مەككىدە قالغان بولسىمۇ، ئۆزىنىڭ ھەبەشسىتانلىق قولى، ماھىر نەيزىچى «ۋەھشى» نى ئەۋەتتى. «ۋەھشى» باشقا ھەبەشلەرگە ئوخشاش نەيزە ئېتىشىقا بەكمۇ ماھىر بولۇپ، ئاتقان نەيزىسى نىشانغا تەگمەي قالمايتتى. جۇبەير ئۇنىڭغا: «ئەگەر مېنىڭ تاغامنىڭ جېنىغا زامىن بولغان (مۇھەممەدنىڭ تاغىسى) ھەمزەنى ئۆلتۈرسەڭ، سېنى ئازاد

قىلىۋېتىمەن» دېگەندى. ئەبۇسۇفياننىڭ ئايالى ھىند ئۇنىڭ نامىنى كۆپ ئاڭلىغانىدى. شۇڭا ئۇ «ۋەھشى» گە: «ئەي قاراڭغۇلۇقنىڭ ئەلچىسى! بېرىپ ئۇنىڭ چىرىقىنى ئۆچۈر، ئاندىن زوق بىلەن تاماشا قىل!» دېدى ۋە ئۇنى ئۆزىنىڭمۇ مۇكاپاتلايدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى.

قۇرەيش قوشۇنىنىڭ مەدىنە ئەتراپىغا يېتىپ كېلىشى ئۈچۈن بىر ھەپتە ۋاقىت بار ئىدى. بۇ ۋاقىتچىگە، مۇسۇلمانلار شەھەر سېپىلىنىڭ سىرتىدىكى ۋادىنىڭ ھەر يېرىدە ياشاۋاتقان خەلقنى مال - چارۋىلىرى بىلەن شەھەر ئىچىگە يۆتكەپ كىرىش لازىم ئىدى. بۇ ۋەزىپە تولۇق ئورۇندالدى، سىرتتا ھېچبىر ئادەم ياكى مال - چارۋا قالمايدى. ئۇندىن كېيىنكى ئىش، قۇرەيشلەرنىڭ پىلانلىرىنى ئۇقۇش ئىدى، بۇ ئارىدا، ساھىل تەرەپتىن كېلىۋاتقان قۇرەيشلەرنىڭ چۆل تەرەپكە بۇرغانلىقى ۋە مەدىنىدىن بەش مىل يىراقلىقتىكى بىر يەرگە چۈشكۈن قىلغانلىقى ھەققىدە مەلۇمات ئېلىندى. كېيىنچە، قۇرەيش قوشۇنى غەربىي شىمالغا قاراپ بىر نەچچە مىل يول ماڭدى ۋە مەدىنىنىڭ شىمالىدىكى ئۆھۈد تېغىنىڭ ئېتىكىدە بارىگاھ قۇردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەۋەتكەن خەۋەرچىلەر ئەتىسى سەھەردە دۈشمەن سانىنىڭ مەكتۇبىدا يېزىلغانىدەك كۆپ ئىكەنلىكى ھەققىدە مەلۇمات ئېلىپ كەلدى. قوشۇندا قۇرەيشلەردىن باشقا، سەقى، كىنانە ۋە باشقا ئىتتىپاقداش قەبىلىلەردىنمۇ يۈزدىن ئارتۇق ئادەم بار ئىدى. ئۈچ مىڭدىن ئارتۇق تۈگە ۋە ئىككى يۈز ئات پۈتۈن يايلاقنى ۋە ئەتراپىدىكى تېخى يىغىۋېلىنمىغان زىرائەتلەرنى يېيىشكە باشلىغانىدى. ئەگەر يەنە بىر نەچچە كۈن مۇشۇنداق يەيدىغان بولسا، ئەتراپتا يېشىللىقتىن ئەسەر قالمايتتى. قۇرەيش قوشۇنى پات ئارىدا ھۇجۇم باشلايدىغاندەك كۆرۈنمەيتتى. شۇنداقىمۇ، مۇسۇلمانلار شەھەر ئەتراپىغا ئەسكەر ئورۇنلاشتۇردى. ئەۋس ۋە خەزرج قەبىلىلىرىدىن ئىككى سەئد، يەنى سەئد ئىبنى مۇئاز ۋە سەئد ئىبنى ئۇبادە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىنى قوغداش ئۈچۈن ئۆسەيدىكى بىر نەچچە ئەسكەر بىلەن ئىشىك ئالدىغا قاراۋۇللۇققا تۇرغۇزدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇرۇشقا تېخى تەييارلىق كۆرمىگەندى. شۇ كېچىسى بىر چۈش كۆردى. چۈشە ئۇ ساۋۇت كىيىپ، بىر قوچقارنىڭ ئۈستىگە مىنۋالغانىدى. قولىدا بىر قىلىچ بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىلىچقا قارىدى ۋە ئىچىدە بىر چىشىنىڭ تۇرغانلىقىنى، چىشىنىڭ ئەتراپىدا ئۆزىگە تەۋە بىر توپ مالنىڭ قۇربانلىق قىلىنغانلىقىنى كۆردى.

ئەتىسى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چۈشىنى ۋە ئۇنىڭ تەبىرىنى سۆزلەپ بېرىپ مۇنداق دېدى: «ساۋۇت مەدىنەدۇر، قىلىچنىڭ ئىچىدىكى چىش ماڭا قارىتىلغان ھۇجۇمنى كۆرسىتىدۇ. قۇربانلىق قىلىنغان ماللار ساھابىلىرىمنىڭ ئارىسىدىن شېھىت بولىدىغانلارغا ۋەكىللىك قىلىدۇ. مېنىڭ ئاستىمدىكى قوچقار بولسا، (ئىنشائاللاھ!) دۈشمەنلەرنىڭ مېنىڭ قولۇمدا ئۆلىدىغان كاتتىبېشىنى كۆرسىتىدۇ.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاۋۋال شەھەر سىرتىغا چىقماي، ئىچ تەرەپتىن قوغدىنىپ تۇرۇشنى ئويلاشتى ۋە بۇ پىكرىنى ساھابىلىرىغا ئېيتتى. ساھابىلەردىن تۇنجى بولۇپ ئىبنى ئۇبەي سۆز باشلىدى: «بىزنىڭ شەھىرىمىز دۈشمەنلەرگە ھېچقاچان ھۇجۇم قىلىش پۇرسىتى بەرمىگەن

«پېچەت» شەھەردۇر. بىز ھېچقاچان دۈشمەنگە ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن بۇ شەھەرنىڭ سىرتىغا چىقىپ باقمىدۇق ھەم زىيانمۇ تارتمىدۇق، بەلكى بۇ شەھەرگە ھۇجۇم قىلغانلار ھەمىشە ئېغىر تالاپەتكە ئۇچراپ كەلدى. ئۇنداق بولغانىكەن، ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇلارنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بەرگىن. نېمە قىلغۇسى كەلسە، شۇنى قىلسۇن. ئۇلار شۇ يەردە تۇرسىلا ئۈستىگە پالاكەت ياغىدۇ ۋە مەقسەتلىرىگە يېتەلمىگەن ھالدا كەينىگە قايتىدۇ» دېدى.

ئەنسار ۋە مۇھاجىرلارنىڭ ياشانغانلىرىدىن بىر توپ كىشى ئىبنى ئۇبەيىننىڭ سۆزىنى قوللىدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەدىنىدىن سىرتقا چىقماڭلار، بالا - چاقاڭلار قەلئەنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتسۇن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزى تۈگىمەي تۇرۇپ كۆپىنچە ياشلارنىڭ شەھەر سىرتىغا چىقىپ ئۇرۇشماقچى بولغانلىقى ئوتتۇرىغا چىقتى. ياشلاردىن بىرى: «ئى رەسۇلۇللاھ! بىزنى ئۇلارنىڭ ئالدىغا باشلاپ بارغىن! بولمىسا، ئۇلار بىزنى ئۆزلىرىدىن قورقتى دەپ ئويلاپ قالىدۇ» دېدى. مەسجىدنىڭ ھەر تەرىپىدىن ئۇنىڭ سۆزىنى قوللايدىغان گۇدۇڭ - گۇدۇڭ ئاۋازلار كېلىشكە باشلىدى. يەنە بىرى، ئەگەر مۇسۇلمانلار بۇ قېتىم ماللىرىنىڭ قۇرەيشنىڭ قولىدا خاراب بولۇشىغا كۆز يۇمسا، قۇرەيشلەرنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنمۇ داۋاملىق شۇنداق قىلىشتىن يانمايدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ھەمىزە ۋە سەئىد ئىبنى مۇئاز قاتارلىق تەجرىبىلىك ساھابىلەرمۇ ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى قوللاشقا باشلىدى. ئارىدىن يەنە بىرى: «بەدىدە ئۈچ يۈز ئادىمىڭ بار ئىدى، ئاللاھ ساڭا غەلبە ئاتا قىلدى. مانا ھازىر تېخىمۇ كۆپ ئادىمىڭ بار. ئۇنىڭ ئۈستىگە، دۈشمەن ئۆز ئايىقى بىلەن ئالدىمىزغا كەلدى. بىز يەنىلا ئاللاھقا دۇئا قىلىپ، بىزگە زەپەر ئاتا قىلىشنى تىلەيمىز» دېدى. ئۇنىڭدىن كېيىن، ئەۋسلىك مويسىپىت ھەيسەمە ئورنىدىن تۇردى. ئۇ ئاۋۋال مەدىنىدە تۇرۇپ قوغدىنىشنىڭ بەزى پايدىسىز تەرەپلىرىنى سۆزلەپ ئۆتكەندىن كېيىن، ئۆزىگە مۇناسىۋەتلىك بىر شەخسى مەسلىگە ئۆتتى. ئۇنىڭ ئوغلى سەئىد بەدىدە شېھىت بولغان بىر قانچە مۇسۇلماندىن بىرى ئىدى. «ئالدىنقى كۈنى بىر چۈش كۆردۈم» دېدى ھەيسەمە: «چۈشۈمدە ئوغلۇمنى كۆردۈم، چىرايى نۇرلىنىپ تۇراتتى. جەننەتتە ئۇنىڭغا خالىغان ھەممە نەرسە بېرىلگەنمىش. ئوغلۇم ماڭا: «كېلىپ، جەننەتتە بىزگە ھەمراھ بولغىن. مەن جەننەتتە ئاللاھنىڭ ۋەدىلىرىنىڭ ھەق ئىكەنلىكىنى كۆردۈم» دەۋاتقۇدەك. مەن ياشىنىپ قالدىم، رەببىمنىڭ دەرگاھىغا قايتىدىغان ۋاقىتم بولۇپ قالدى. ئى رەسۇلۇللاھ! ماڭا دۇئا قىلغىن، ئاللاھ ماڭا شېھىتلىك بەرسۇن ۋە ئوغلۇم بىلەن جەننەتتە كۆرۈشۈشكە نېسىب قىلسۇن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئۈچۈن دۇئا قىلدى. ئاخىرىدا، ئەنسارلاردىن يەنە بىرى، خەزرەجلىك مالىك ئىبنى سىنان ئورنىدىن تۇرۇپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئالدىمىزدا ئىككى يول بار. يا ئاللاھ بىزگە زەپەر ئاتا قىلىدۇكى، بىز بۇ زەپەرنى ھەر زامان تىلەيمىز. ياكى ئاللاھ بىزگە شېھىتلىك مەرتىۋىسى ئاتا قىلىدۇ. قايسىسى بولسا بولسۇن، بىز ئۈچۈن پەرقى يوق. چۈنكى ھەر ئىككىسى بىز ئۈچۈن خەيرلىكتۇر» دېدى.

ساھابىلەرنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ شەھەر سىرتىغا چىقىپ ئۇرۇش قىلىش ھەققىدە پىكىر بىرلىكىگە كەلگەنلىكىنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ شەھەر سىرتىغا چىقىپ ئۇرۇشۇش قارارىغا كەلدى. ئۇ كۈنى چۈش ۋاقتى، جامائەت جۈمە نامىزى ئۈچۈن يىغىلدى. پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام خۇتبىدە جىھاد ۋە ئۇنىڭ شەرتلىرى ھەققىدە ۋەز ئېيتتى. نامازدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرگە ئۇرۇشقا تەييارلىق قىلىش ئەمرىنى بەردى.

جامائەت نامازدىن كېيىن تارقالدى، لېكىن ئىككى ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن مەسلىھەت ئېلىش ئۈچۈن ساقلاپ تۇراتتى. ئۇلاردىن بىرى، ئۆزىنى ئىبراھىم دىنىنىڭ ۋەكىلى دەپ قارايدىغان ئەبۇئەمرىننىڭ ئوغلى ھەنزەلە بولۇپ، دادىسىنىڭ ئۇھۇدتىكى دۈشمەن سېپىدا ئىكەنلىكىدىن خەۋىرى يوق ئىدى. ئۇ كۈنى، ھەنزەلەنىڭ بىر نەچچە ھەپتە بۇرۇن بېكىتىپ قويۇلغان توي كۈنى بولۇپ، ئۇ ئىبنى ئۇبەيىننىڭ قىزى جەمىلە (ھەنزەلەنىڭ جىيەنى) گە ئۆيلەنمەكچى ئىدى. ھەنزەلە ئۇرۇش قىلىش نىيىتىدىن ۋاز كەچمىگەن بولسىمۇ، تويىنىڭ ۋاقتىنى كېچىكتۈرۈشنى خالىمايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ توي مۇراسىمىنى ئۆتكۈزۈشنى ۋە بۇ كېچە مەدىنىدە قېلىشنى ئېيتتى. چۈنكى كۈن چىقىشتىن بۇرۇن ئۇرۇش باشلانمىغاچقا، ھەنزەلە قوشۇنغا يېتىشەلەيتتى. ھەم قوشۇننىڭ قايسى يول بىلەن ماڭغانلىقىنى سۈرۈشتۈرۈپ، تېپىشىمۇ ئاسان ئىدى.

يەنە بىر ئادەم، ئۈچ يىل بۇرۇن بۇتپەرەس ھالەتتە ھەج سەپىرىگە چىقىپ، مۇسۇلمان بولغان ۋە ئىككىنچى ئەقەبەدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغان، خەزرج قەبىلىسىگە تەۋە بەنى سەلىمە ئايمىقىدىن ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمر ئىدى. ئابدۇللاھ بىر نەچچە كۈن بۇرۇن ھەيسەمەنىڭكىگە ئوخشاش چۈش كۆرگەندى. چۈشكىگە ئەنساڭلاردىن مۇبەششىر كىرگەن بولۇپ، ئابدۇللاھقا: «بىر نەچچە كۈن ئىچىدە بىزنىڭ يېنىمىزغا كېلىسەن» دېدى. ئابدۇللاھ: «سەن نەدە؟» دەپ سورىدى. مۇبەششىر: «بىز جەننەتتە، بۇ يەردە ئۆزىمىز خالىغان ھەممە نەرسىگە ئېرىشتۇق» دەپ جاۋاب بەردى. ئابدۇللاھ يەنە: «سەن بەدرىدە ئۆلتۈرۈلمىگەنمىدىڭ؟» دەپ سورىدى. مۇبەششىر: «شۇنداق! ئۆلتۈرۈلدۈم. لېكىن ماڭا قايتا ھاياتلىق بېرىلدى» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھنىڭ چۈشىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا: «ئەي ئەبۇجابر! بۇ شېھىدلىكنىڭ بېشارىتىدۇر» دېدى. ئابدۇللاھمۇ شۇنداق ئىكەنلىكىنى جەزم قىلغان بولسىمۇ، بۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلاشنى بەكمۇ ئارزۇ قىلغانىدى. سۆز ئاياغلاشقاندىن كېيىن، ئابدۇللاھ ئۇرۇشقا تەييارلىق قىلىش ۋە بالىلىرى بىلەن ۋىدالىشىش ئۈچۈن ئۆيىگە ماڭدى. ئابدۇللاھنىڭ ئايالى ئۆلۈپ كەتكەن بولۇپ، ئوغلى جابر بىلەن يەتتە قىزى يېتىم قالغانىدى. ئابدۇللاھ ئۆيىگە قايتىپ بارغاندا، جابر ئاللىبۇرۇن مەسجىدىتىن قايتىپ كېلىپ، ئۇرۇش تەييارلىقىنى قىلىشقا كىرىشىپ كەتكەندى. جابر بەدرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا بولالمىغانلىقى ئۈچۈن، بۇ قېتىم چوقۇم جەڭگە قاتنىشىش نىيىتىگە كەلگەندى. لېكىن دادىسىنىڭ پىكرى باشقىچە ئىدى. «ئۇغۇلۇم!» دېدى دادىسى (قىزلىرىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ): «ئۇلارنى يالغۇز تاشلاپ قويساق بولمايدۇ. ئۇلار تېخى كىچىك ۋە ھېچ ئىش بىلمىگەچكە، ئۇلاردىن ئەنسىرەيمەن. مەن شېھىت بولۇش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن جەڭگە ماڭدىم ۋە ئۇلارنى ساڭا تاپشۇردۇم.»

مۇسۇلمانلار دىگەر نامىزى ئۈچۈن مەسجىدكە يىغىلدى. ئاڭغىچە، تۆۋەنكى مەدىنىلىكلەر تولۇق تەييارلىنىپ كېلىپ بولغانىدى. نامازدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى

ئەبۇبەكرى ۋە ھەزرىتى ئۆمەرنى ئېلىپ ئۆيىگە باردى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇرۇش تەييارلىقىغا ياردەملەشتى. مۇسۇلمانلار سەپكە تىزىلىپ بولغاندى. سەئد ئىبنى مۇئاز ۋە بىر قانچە ھەمراھى ئۇلارغا ئاچچىقلاپ: «سىلەر رەسۇلۇللاھنى ئۇ خالىمىغان ۋە ئاسماندىن ئۇنىڭغا خەۋەر كەلمىگەن بىر ئىشقا مەجبۇرلىدىڭلار. بۇ نىيىتىڭلاردىن دەرھال ۋاز كېچىڭلار! ئاخىرقى قارارنى رەسۇلۇللاھ بەرسۇن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەللىسىنى تۆمۈر قالىقنىڭ ئۈستىدىن يۆگەپ، ساۋۇتىنى كىيگەن ۋە قىلچىنى يېنىغا ئاسقان ھالدا سىرتقا چىقتى. ئىبنى مۇئازنىڭ ھەمراھلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرۈپ بىر ئاز ئاۋۋال قىلغان سۆزلىرىگە پۇشايىمان قىلدى ۋە: «ئى رەسۇلۇللاھ! بىز ساڭا قارشى چىقىش نىيىتىدە ئۇنداق دېمىگەندۇق. سەن قانداق خالىساڭ، شۇنداق قىلغىن!» دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «بىر پەيغەمبەر قورال - يارىقىنى قولغا ئالغان بولسا، ئاللاھ تائالا ئۇنىڭ بىلەن دۈشمىنى ھەققىدە بىر ھۆكۈم چىقارمىغىچە، ئۇ قورال - يارىقىنى ھەرگىز تاشلىمايدۇ. شۇڭا، مەن نېمە دېسەم، سىلەر شۇنى قىلىڭلار ۋە ئاللاھ ئۈچۈن ئالغا ئىلگىرىلەڭلار! ئەگەر سابىتلىق بولساڭلار، ئاللاھ سىلەرگە زەپەر ئاتا قىلىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. ئاندىن ئىككى كالتەك كەلتۈرۈپ، ئۇلارغا ئۈچ پارچە تۇغ باغلىدى ۋە ئەۋسنىڭ تۇغىنى ئۆسەيدىكە، خەزەجنىڭ تۇغىنى بەدرىدە قۇدۇقلار توغۇلۇق مەسلەھەت بەرگەن ھەبىباقا، مۇھاجىرلانىڭكىنى بولسا، مۇسئەبكە تۇتقۇزدى. مەسجىدكە يەنە ئەما ساھابە ئابدۇللاھ ئىبنى مەكتۇمنى ئىمام قىلىپ تەيىنلەپ قويدى. ئاندىن سەقب ئىسىملىك ئېتىغا مىنىپ، ئوقياسىنى بوينىغا ئاستى ۋە قولغا بىر نەيزە ئالدى. باشقىلار تېخى ئۇلاغلىرىغا مىنىمگەندى. ئىككى سەئد (يەنى سەئد ئىبنى ئۇبادە بىلەن سەئد ئىبنى مۇئاز) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا ماڭدى. ھەر ئىككى تەرەپتە جەمئى مىڭدىن ئارتۇق ئادەم بار ئىدى.

بۇ ئاتنىڭ يۈرۈشى بەكمۇ سىلىق بولغاچقا، "ئاقار سۇ" مەنىسىدە شۇ ئىسىم بېرىلگەندى.

تۇبۇنە يۈرۈش

(51)

قوشۇن مەدىنە بىلەن ئۇھۇد ئارىسىدىكى شەيخەين دېگەن يەرگە يېتىپ بارغاندا كۈن پېتىشقا باشلىغانىدى. بلال ئەزان ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوشۇننى تەرتىپكە سالدى ۋە ياشلىرى بەك كىچىك بولسىمۇ، جەڭگە قاتناشماقچى بولغان سەككىز بالىنى ئۆيىگە قايتىپ كېتىشكە بۇيرىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە، زەيدنىڭ ئوغلى ئۇسامە بىلەن ئۆمەرنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ ئىككىسى تېخى ئەمدىلا ئون ئۈچ ياشقا كىرگەنىدى. لېكىن ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى قايتىپ كېتىشنى خالىمىدى. ئەنسارلاردىن بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەۋسنىڭ ھارىسە ئايىمىدىن كەلگەن ئون بەش ياشلىق ئەبۇرافىننىڭ ئۇستا مەرگەن ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قوشۇندا قېلىشىغا رازىلىق بىلدۈردى. بۇنى كۆرگەن سەمۇرە (نەجد قەبىلىسىلىك يېتىم بولۇپ، ئانىسى ئەبۇرافىننىڭ قەبىلىسىدىن بىرىگە ياتلىق بولغانىدى.) ئۆزىنىڭ ئەبۇرافىدىن ياخشى چېلىشالايدىغانلىقىنى ئېيتىپ تۇرۇۋالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ چېلىشىپ بېقىشىنى بۇيرىدى. ئىككى بالا دەرھال بىر - بىرى بىلەن تۇتۇشتى ۋە سەمۇرە ئەبۇرافىنى بېسىۋالدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىمۇ ئېلىپ قېلىپ، قالغان ئۈچىنى مەدىنىگە قايتۇرۇۋەتتى.

قۇرەيشلەر مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئۈستىگە يوپۇرۇلۇپ كېلىشىنى ۋە بۇ ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ پۈتۈن سەپ بويىچە قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، ئۇلارنى تارمار قىلىۋېتىشنى ئۈمىد قىلاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ نىيىتىنى بىلگەچكە، ئۆز قوشۇنىنىڭ سانىغا يارىشا پىلان تۈزۈش ئارقىلىق، دۈشمەننىڭ ئۈمىدىنى يوققا چىقارماقچى بولدى. لېكىن بۇ پىلانى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ياخشى يولباشچى تېپىشى كېرەك ئىدى. ساھابىلىرىدىن سۇرۇشتۇرۇش ئارقىلىق بەنى ھارىسە قەبىلىسىدىن ئۇ ئەتراپنى پىششىق بىلىدىغان بىرىنى ئۆزىگە يولباشچى قىلىپ تاللىدى.

ئۇ كېچىسى، مەدىنىدە ھەنزەلە بىلەن جەمىلەنىڭ تويى بولۇپ ئۆتتى. توي كېچىسى جەمىلە ئېرى جەننەت ئىشىكىنىڭ ئالدىدا تۇرغان ھالەتتە چۈش كۆردى. بىر ئازدىن كېيىن ئىشىك ئېچىلىپ، ئېرى ئىچىگە كىرىپ كەتتى. جەمىلە ئويغانغاندىن كېيىن: «بۇ شاھادەتتۇر» دېدى. ئىككىسى ئورنىدىن تۇرۇپ، غۇسلى تاھارەت ئالدى ۋە بامدات نامىزىنى ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن، ھەنزەلە جەمىلە بىلەن ۋىدالاشتى. لېكىن جەمىلە ھەنزەلەگە ئېسىلىۋېلىپ ماڭغىلى قويمىدى. شۇنىڭ بىلەن، ئىككىسى قايتا تۇشەككە كىردى. ھەنزەلە جەمىلەدىن مىڭ تەسلىكتە قۇتۇلۇپ چىقتى ۋە غۇسۇل تاھارەتمۇ ئالماي، ساۋۇتىنى كىيىپ، نەيزىسىنى ئالغان پېتى يۈرۈپ كەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوشۇننىڭ كۈن چىقىشتىن بۇرۇن شەيخەيندىن يۈرۈپ كېتىشىنى بۇيرىدى. لېكىن، ئىبنى ئۇبەي كېچىچە ئۆز ھەمراھلىرى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ چىقتى ۋە قوشۇن

ھەرىكەتلىنىشتىن بۇرۇن ئۈچ يۈز كىشىلىك «مۇناپىقلار سېپى» نى باشلاپ، مەدىنىگە قايتتى. قوشۇندا قالغان ئوغلى ئابدۇللاھ دادىسىنىڭ بۇ ئىشىدىن بەكمۇ خىجىل بولدى. ئىبنى ئۇبەي مەدىنىگە قايتىشتىن بۇرۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەنمۇ كۆرۈشمىدى. ئۇنىڭدىن نەگە ماڭغانلىقىنى سورىغان بەزى ئەنسارلارغا: «ئۇ ماڭا قارشى چىقتى ۋە ئېتىبارسىز ئادەملەرنى يېنىغا ئالدى. بۇ خەتەرلىك پەيتتە ھاياتىمىزنى پىدا قىلغۇدەك بىرەر سەۋەب تاپالمىدىم» دەپ جاۋاب بەردى. جابىرنىڭ دادىسى ئابدۇللاھ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن: «(ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن) پەيغەمبەر ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنى بۇ خەتەرلىك پەيتتە يالغۇز تاشلاپ قويماڭلار!» دەپ ۋارقىرىدى. ئۇلار پەقەت: «ئەگەر ئۇرۇشىدىغىنىڭلارنى بىلسەك، سىلەرنى تەرك ئەتمىگەن بولاتتۇق. لېكىن ئاراڭلاردا ئۇرۇش چىقمايدىغاندەك تۇرىدۇ» دەپ جاۋاب بېرىشتى. «ئەي ئاللاھنىڭ دۈشمەنلىرى!» دەپ ۋارقىرىدى ئابدۇللاھ: «ئاللاھ پەيغەمبەرگە سىلەرسىزمۇ غەلبە ئاتا قىلىدۇ.»

جەمئى سانى يەتتە يۈزگە چۈشۈپ قالغان قوشۇن دۈشمەن تەرەپكە قاراپ ئازراق ئىلگىرىلىدى. ئاندىن ئوڭغا بۇرۇلۇپ، ماگما دۆۋىلىرىدىن ھاسىل بولغان تۆپىلىكلەرنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ، ئۆھۈد ئېتىكىگە يېتىپ باردى. بۇ يەردىن تەكرار غەربىي شىمالغا بۇرۇلۇپ، سۈبھى بىلەن تەڭ، قۇرەيشلەرنىڭ بارىگاھىنىڭ سەل يۇقىرىسىغا ئۆتتى ۋە ئۆھۈد تېغىنىڭ يان باغرىغا ئورۇنلاشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوشۇننىڭ ئۇلارغا چۈشۈپ، بارىگاھ قۇرۇشىنى بۇيرىدى. بىلال بامداتقا ئەزان ئوقۇدى، ھەممە بىلەن ئۆھۈد تېغىغا دۈمبىسىنى قىلغان شەكىلدە سەپ تۈزۈپ، ناماز ئوقۇدى. جەڭمۇ مۇشۇ شەكىلدە ئېلىپ بېرىلاتتى، چۈنكى دۈشمەن قوشۇنلىرى ئۆزلىرىدىن تېخىمۇ تۆۋەن يەرگە ئورۇنلاشقاندى. نامازدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «بۈگۈن سىلەر ھەقىقەتەن ئەجىر ۋە مۇكاپاتى چوڭ بىر كۈندە سىلەر. ئۆزىڭلار نېمە ئىش قىلىۋاتقانلىقىنى ئاڭقىرالغانلار ۋە نەپسىنى سەۋر، سابىت، غەيرەت ۋە ھېرىس بىلەن بۇ ئىشقا ئاتىغانلار ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ مۇكاپات باردۇر» دەپ خىتاب قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خىتابىنى تۈگىتىپ تۇرۇشىغا، مەدىنىدىن يېڭىلا كەلگەن ھەنزەلە سالام بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەڭ ئۈستى ئوقياچىلارنى تاللاشقا باشلىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۆزىنىڭ ئەڭ يېقىنلىرىدىن زەيد، زۇھرى قەبىلىسىدىن جىيەنى سەئد ۋە ئوسمان ئىبنى مەئزۇننىڭ ئوغلى سەئب قاتارلىقلار بار ئىدى. ئوقياچىلاردىن ئەللىك كىشى تاللىنىپ، ئاساسى كۈچنىڭ سول تەرىپىدىكى تۆپىلىككە ئورۇنلاشتۇرۇلدى. ئۇلارنىڭ سەركەردىسى ئەۋسلىك ئابدۇللاھ ئىبنى جۇبەير ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا بەزى تەلىماتلارنى بېرىپ مۇنداق دېدى: «سىلەر ئوقلىرىڭلار بىلەن بىزنى ئۇلارنىڭ ئاتلىق قوشۇنىدىن قوغداڭلار ۋە ئۇلارنىڭ ئارقا تەرەپتىن ئايلىنىپ كېلىپ، بىزگە ھۇجۇم قىلىشىغا يول قويماڭلار! جەڭدە مەيلى قايسى تەرەپ ئۈستۈنلۈك قازانسا قازانسۇن، سىلەر ئورنۇڭلاردىن ئايرىلماڭلار! ئەگەر دۈشمەننى يېڭىۋالغۇدەك بولساق، بۇنىڭدا بىزنىڭمۇ ھەسسىمىز بولسۇن دەپ ئويلىماڭلار، ئەگەر دۈشمەن بىزنى يېڭىۋالغۇدەك بولسا، بىزگە ياردەم قىلىش ئۈچۈن ئورنۇڭلارنى تەرك ئەتمەڭلار!»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساۋۇتتىن يەنە بىرنى كىيىدى ۋە قولغا بىر قىلچىنى ئېلىپ، پۇلاڭلىتىپ تۇرۇپ: «كىم بۇ قىلچىنى ھەققى بىلەن ئالىدۇ؟» دەپ سورىدى. ئۆمەر دەرھال

ئالماقچى بولدى، لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يۈزىنى ئۇنىڭدىن ئۇرۇۋالدى ۋە قايتا: «كىم بۇ قىلىچنى ھەققى بىلەن ئالىدۇ؟» دەپ سورىدى. زەبەير ئالماقچى بولغانلىقىنى ئېيتىۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يۈزىنى ئۇنىڭدىنمۇ ئۇرۇۋالدى ۋە سونالدى ئۈچىنچى قېتىم سورىدى. خەزىرە جىلىك ئەبۇدۇجانە: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇنىڭ ھەققى نېمە؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «دۈشمەن بىلەن بىسى قايرىلىپ كەتكىچە جەڭ قىلىش - بۇ قىلىچنىڭ ھەققىدۇر» دېدى. ئەبۇدۇجانە: «ئۇنى ھەققى بىلەن مەن ئالاي» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىلىچنى ئۇنىڭغا بەردى. ئەبۇدۇجانەنىڭ قىزىل سەللىسى خەزىرە جىلىكلەر ئارىسىدا (ئەجەل سەللىسى) دېگەن نامى بىلەن مەشھۇر بولۇپ، قالپاقنىڭ ئۈستىگە قىزىل سەللىسىنى يۈگىشى (دۈشمەننىڭ ئەجىلى توشتى) دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيتتى. ئۇنىڭ دۈشمەن سېپىنى يېرىپ كىرىپ، قاتتىق ئېلىشىۋاتقان ھالىتىنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭ بۇ ھالىتى (ھازىرقى ئەھۋالدىن باشقا ۋاقىتتا) - ئاللاھ چەكلىگەن ۋە ياخشى كۆرمەيدىغان ھالەتتۇر» دېگەندى.

تۇپھۇن غازىتى

(52)

قۇرەيشلەر قۇياش نەيزە بويى ئۆزلىگەندىن كېيىن قوشۇن سەپلىرىنى تۈزەشكە باشلىدى. قوشۇننىڭ ئىككى تەرىپىدە يۈزدىن ئىككى يۈز ئاتلىق بار بولۇپ، ئوڭ تەرەپتىكىسىگە ۋەلىدىنىڭ ئوغلى خالىد، سول تەرەپتىكىسىگە بولسا، ئەبۇجەھلىنىڭ ئوغلى ئىكرىمە قوماندانلىق قىلىۋاتتى. ئەبۇسۇفيان قوشۇننىڭ ئوتتۇرا قىسمىنى ئالغا ئىلگىرىلەشكە بۇيرىدى. ئابدۇددار قەبىلىسىدىن تەلەپ ئەبۇسۇفياننىڭ ئالدىدا قۇرەيش تۇغىنى تۇتۇپ ماڭغانىدى. تەلەپنىڭ ئىككى قېرىندىشى بىلەن تۆت ئوغلى ۋاقتى كەلگەندە تۇغىنى قولغا ئېلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ يېنىدىن ئورۇن ئالغانىدى. تەلەپ ۋە يېقىنلىرى بۈگۈن چوقۇم غەلبە قىلىشنى ئارزۇ قىلاتتى. چۈنكى، بەدرى جېڭىدا ئۇلاردىن ئىككى كىشى نۇمۇسسۇزلارچە ئەسەر چۈشكەن بولۇپ، ئۇھۇدقا مېڭىشتىن بۇرۇن ئەبۇسۇفيان بۇ ئىشنى تەلەپ ۋە قېرىنداشلىرىغا ئەسلىتىپ قويغانىدى.

ئىككى قوشۇن بىر - بىرىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىيالغۇدەك يېقىنلاشقاندا، ئەبۇسۇفيان قوشۇننىڭ ئالدىغا چىقىپ: «ئەي ئەۋسلىك ۋە خەزەرەجلىكلەر! مەيداننى بوشتىپ، جىيەنىمنى ماڭا قويۇپ بېرىڭلار! شۇنداق قىلساڭلار، بىز سىلەرگە چېقىلمايمىز. چۈنكى، بىز سىلەرگە ئۇرۇش ئېلان قىلىمىدۇق» دېدى. لېكىن ئەنسارلار ئەبۇسۇفيانغا ھاقارەتلىك جاۋاب بەردى. بىر ئازدىن كېيىن، مەككە سەپلىرىنىڭ ئارىسىدىن بىرى ئالدىغا چىقتى. ھەنزەلە ئالدىغا چىققان ئادەمنىڭ دادىسى ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. ئۇ ئادەم: «ئەي ئەۋسلىكلەر! مەن ئەبۇئەمر بولمەن» دېدى. بىر ۋاقىتلاردىكى كۈچلۈك نۇپۇزىنىڭ بىردەمدىلا يوققا چىققانلىقىغا تېخىچە ئىشەنمەلمەيۋاتقان ئەبۇئەمر، يولدا قۇرەيشلەرگە: «مەن ئۆزۈمنى مۇسۇلمانلارغا شۇنداق بىر تونۇتسام، ئۆز قەبىلەمدىكىلەر دەرھال مېنىڭ ئەتراپىمغا ئولىشىدۇ» دەپ لاپ ئاتقاندى. ئەكسىچە، مۇسۇلمانلار ئۇنىڭغا ھەم ھاقارەت ھەم تاش ياغدۇردى. ئەبۇئەمر قوشۇن ئىچىگە ئارانلا قېچىپ كىرىۋالدى.

مەككە قوشۇنى ئالغا ئىلگىرىلەش ئۈچۈن سەپنى قايتا تۈزدى. ھىند باشچىلىقىدىكى ئاياللارمۇ داپ، قوڭغۇراقلارنى چېلىپ، ناخشا ئېيتقاچ ئىلگىرىلەۋاتتى.

ئابدۇددار قەبىلىسى قېنى ئالغا!

ئارقا سەپ پالۋانلىرى قېنى ئالغا!

قىلىچىڭلار قىلسۇن دۈشمەننى قىيما - چىيما!...

ئاياللار ئۆزلىرىنىڭ دۈشمەنگە يېقىنلىشىپ كەلگەنلىكىنى بىلىپ، داقا - دۇمباقلىرىنى ئۇرۇپ، ئۇرۇشنىڭ باشلانغانلىقىنى ئېلان قىلدى. ئەرلەر ئاياللارنىڭ ئالدىغا ئۆتتى. ئاندىن، بەدرى جېڭىدا باشقا بىر ھىند تەرىپىدىن ئېيتىلغان تۆۋەندىكى پارچىنى ئېيتىشقا باشلىدى:

قېنى ئالغا! سىلەر بىلەن پەخىرلىنىمىز،
سىلەر ئۈچۈن مەستخۇش بولۇپ، تەخىرلىنىمىز.
گەر كىمكى يۈزىن ئۇرۇپ، دۈشمەندىن قاچسا،
بىزمۇ ئۇنى تەرك ئېتىمىز، قەھىرلىنىمىز.

ئىككى قوشۇن بىر - بىرىگە تېخىمۇ يېقىنلاشتى. مۇسۇلمان ئوقچىلار مۇشرىكلەرنىڭ خالىد ئىبنى ۋەلىد باشچىلىقىدىكى ئاتلىق ئەسكەرلىرىنىڭ ئۈچ قېتىملىق ھۇجۇمىنى ئوق بىلەن چېكىندۈردى. ئاتلارنىڭ كىشىگەن ئاۋازلىرى ئاياللارنىڭ داپ ۋە ناخشا ئاۋازلىرىنى بېسىپ چۈشتى. مۇشرىكلەرنىڭ سېپىدىن تەلەپ مۇبارىزىگە چىقىشىنى (يەكمۇيەك ئېلىشىشىنى) تەلەپ قىلدى. ئەلى ئۇنىڭغا قارشى چىقتى ۋە بىر پەس ئېلىشقاندىن كېيىن، بىر زەربە ئۇرۇپ بېشىنى دۇبۇلغىسى بىلەن قوشۇپ چېپىۋەتتى. بۇنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چۈشىدە ئايان بولغان «ئۆلتۈرۈلىدىغان كاتتىباش» نىڭ تەلەپ ئىكەنلىكىنى ئويلىدى ۋە: «ئاللاھۇ ئەكبەر» دەپ ۋارقىردى. ئۇنىڭ ئاۋازى پۈتۈن قوشۇنغا ياڭرىدى. لېكىن، ئۆلتۈرۈلىدىغان كاتتىباش يالغۇز تەلەپلا ئەمەس ئىدى. چۈنكى تەلەپنىڭ قېرىندىشى ئوسمان ئەلەمنى قولغا ئېلىپ تۇرۇشىغا، ھەمزە تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. ئەلەمنى ئوسماندىن كېيىن ئەبۇسەئىد ئالدى، ئۇمۇ سەئىد ئىبنى ئەبۇۋەققاس تەرىپىدىن ئوق بىلەن ئۆلتۈرۈلدى. ئۇلاردىن كېيىن، ئەلەمنى تەلەپنىڭ تۆت ئوغلى ئارقىمۇ ئارقا ئالغان بولسىمۇ، ئۇلارمۇ ئەلى، زۇبەير ۋە ئەۋس قەبىلىسىگە مەنسۇپ ئاسم ئىبنى سابىت تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. قالغان ئىككىسى ئېغىر يارىلانغان ھالدا قوشۇننىڭ ئارقىدا تۇرغان ئانىسى سۇلافەنىڭ قېشىغا ئېلىپ بېرىلدى. ئانىسى بۇلارنى ئاسمىنىڭ ئۇرغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ قېنىنى ئىچىشكە قەسەم قىلدى.

مۇسۇلمان ئاياللارنىڭ قوشۇن بىلەن بىللە كېلىشىگە رۇخسەت قىلىنمىغانىدى. لېكىن خەزەرە جىلىك نۇسەيبە ئۆزىنىڭ قوشۇننىڭ يېنىدا بولۇشى كېرەكلىكىنى ھېس قىلدى. ئېرى غەزىبە ۋە ئىككى ئوغلى قوشۇندا ئىدى، لېكىن ئۇ بالىلىرى ئۈچۈن ماڭمىغانىدى. باشقا ئاياللارنىڭمۇ ئېرى ۋە ئوغۇللىرى تۇرۇشتا بولسىمۇ، ئۇلار ئۆيدە ئولتۇرۇشقا رازى بولۇشقاندى. نۇسەيبە ئىككىنچى ئەقەبە بەيىتىدىكى ئىككى ئايالنىڭ بىرى بولۇپ، بۇنداق خەتەرلىك پەيتلەردە ئۆيدە ئولتۇرۇش ئۇنىڭ ئۈچۈن نۇمۇس ئىدى. شۇڭا، تاڭ سەھەردە تۇلۇمغا سۇ تولدۇرۇپ، ئۇسسۇنلارغا سۇ يەتكۈزۈش ۋە يارىدارلارنى تېگىشقا ياردەملىشىش نىيىتىدە يولغا چىقتى. يېنىغا قىلىچ، ياي ۋە بىر خالتا ئوق ئېلىشىنى ئۇنۇتمىغانىدى. قوشۇننىڭ ئىزىنى بويلاپ مېڭىپ، ئۇرۇش مەيدانىغا ئۇدۇل يېتىپ باردى. ئۇھۇد تېغىغا يېتىپ بارغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەر ۋە ئەبۇبەكرى قاتارلىق ساھابىلىرى بىلەن دۆڭلۈك بىر يەردە تۇراتتى. ئەنەسنىڭ ئانىسى ئۇمۇ سۇلەيممۇ نۇسەيبە بىلەن ئوخشاش مەقسەتتە، سۇ ۋە ئوقىيالىرىنى ئېلىپ، نۇسەيبەنىڭ كەينىدىنلا يېتىپ كەلدى. ئارقا سەپتىكى ئەسكەرلەرنىڭ ئارىسىغا يېڭىدىن كەلگەن ئىككىيلەنمۇ قېتىلدى. ۋادىنىڭ غەربىدىكى بەدەۋى قەبىلىلەردىن مۇزەينەلىك ئىككى ئادەم تېخى يېقىندىنلا مۇسۇلمان بولغان بولۇپ، بۇ ئىككىسى قۇرەيشلەرنىڭ مۇسۇلمانلارغا قارشى ئۇرۇش ئېلان قىلغانلىقىدىن خەۋەرسىز ھالدا مەدىنىگە بارغانىدى. شەھەر ناھالىسىنىڭ ئازلاپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، باشقىلاردىن سەۋەبىنى

سۇرۇشتۇردى ۋە دەرھال ئۇھۇدقا قاراپ ئاتلاندى. ئۇھۇدقا يېتىپ بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سالام بەرگەندىن كېيىن، قىلىچلىرىنى يالڭاچلاپ، سەپكە قېتىلدى.

ئەبۇدۇجانە قىزىل سەللىسى بىلەن بەرگەن ۋەدىسىنى ئەمەلگە ئاشۇردى. كېيىنكى ۋاقتلاردا زۇبەير مۇنداق دېگەندى: «رەسۇلۇللاھ قىلىچنى ماڭا بەرمەي، دۇجانەگە بەرگەندە ئۆز - ئۆزەمگە: ”مەن ئۇنىڭ ھاممىسى سەفىيەنىڭ ئوغلىمەن. لېكىن ئۇ قىلىچنى ماڭا بەرمەي، دۇجانەگە بەردى. ئەبۇدۇجانەنىڭ نېمە ئىش قىلالايدىغانلىقىنى قېنى كۆرىمىز!“ دېدىم ۋە ئۇنىڭغا قاراپ تۇردۇم. ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، ئۇ ئالدىغا كەلگەن ھەر بىر دۈشمەننىڭ كاللىسىنى خۇددى ئورما ئورماندەك چېپىپ تاشلايتتى. شۇنىڭ بىلەن: ”ئاللاھ ۋە رەسۇلى ئەڭ توغرىسىنى بىلگۈچىدۇر!“ دېدىم.»

زىلۋا بويى ۋە گۈزەل چىرايى بىلەن نام چىقارغان ھىند توختىماي ئۇياق - بۇياققا چېپىپ، ئەرلەرگە مەدەت بېرەتتى. ئۇنى ئەر دەپ ئويلاپ قالغان ئەبۇدۇجانەنىڭ قىلىچىدىن ئاران قۇتۇلغان ھىند ئارقا سەپتىكى ئاياللارنىڭ قېشىغا قېچىپ بېرىۋالدى. ئەبۇدۇجانە قىلىچنى ھىندنىڭ بويىغا ئۇراي دەپ تۇرۇشقا، ھىند چىرقىراپ تاشلىدى. ئەنە شۇ چاغدىلا، ئۇنىڭ ئايال ئىكەنلىكىنى بىلگەن ئەبۇدۇجانە قىلىچنى دەرھال يان تەرەپتىكى ئەرگە توغرىلىدى ۋە ئۇنىڭ كاللىسىنى ئېلىۋەتتى. ھىند ئارقا سەپكە قېچىپ كېتىۋاتقاندا، ھەبەشلىك ۋەھشى جەڭگاھقا قاراپ ئىلگىرىلەۋاتاتتى. جەڭ شۇنچە قىزىپ كەتكەن بولسىمۇ، ۋەھشى ناھايىتى سالماق كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ كۆزلىرى باتۇرلارچە جەڭ قىلىۋاتقان، دۈمبىسىگە تۈگە قۇشنىڭ پەيلىرىنى تاقىۋالغان ھەمزەگە چۈشتى. ھەمزە ئابدۇددارنىڭ ئاخىرقى ئەلەمدارى بىلەن يۈزمۇ يۈز تۇتۇشۇۋاتاتتى، ئۇ بىر قىلىچ زەربىسى بىلەن دۈشمەننىڭ ساۋۇتىدىن تۆشۈك ئېچىۋەتتى. ۋەھشى بۇ پۇرسەتتىن پايدىلانماقچى بولۇپ، نەيزىسىنى ھەمزەگە توغرىلىدى. ھەمزە دۈشمىنى ئۆلتۈرۈپ، بىر نەچچە قەدەم ماڭمايلا، يەرگە يۈمىلىنىپ كەتتى. ۋەھشى ئۇنى تىنقى پۈتۈنلەي توختىغىچە ساقلاپ تۇردى، ئاندىن: «ئارزۇيۇم ئەمەلگە ئاشتى، ئۇنى پەقەت ئازادلىقىم ئۈچۈنلا ئۆلتۈردۈم» دېگىنىچە بارىگاھقا قاراپ قاچتى.

ھەمزەنىڭ شېھىت بولۇشى جەڭنىڭ ۋەزىيىتىگە تەسىر قىلمىدى. ئۆلتۈرۈلگەن يەتتە نەپەر ئەلەمداردىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ھەبەشلىك بىر قولى ئەلەمنى قولغا ئالدى، لېكىن، ئۇمۇ بىردەمنىڭ ئىچىدىلا ئۆلتۈرۈلدى. گەرچە ھەمزەنىڭ تۈگە قۇشى پەيلىرى جەڭ مەيدانىدا كۆرۈنمىسىمۇ، ئەبۇدۇجانە، زۇبەير ۋە باشقا مۇسۇلمانلار خۇددى ئۇ كۈننىڭ پارولى (ئۆلتۈر، ئۆلتۈر!) شۇنارنىڭ جانلىق سىمۋوللىرىدەك دۈشمەن ئەسكەرلىرىگە پەقەتلا ئارام بەرمىدى. ئەلنىڭ ئاق پۆپۈكى، ئەبۇدۇجانەنىڭ قىزىل سەللىسى، زۇبەيرنىڭ پارقراق سېرىق سەللىسى ۋە ھۇبەبىنىڭ يېشىل سەللىسى مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىگە مەدەت بېغىشلايتتى. ئەبۇسۇفيان باتۇرلارچە ئېلىشىۋاتقان ھەنزەلەنىڭ قولىدا ئۆلۈپ كەتكىلى تاس قالدى. ھەنزەلە ئۇنى يەرگە يىقىتىپ، قىلىچ ئۇراي دەپ تۇرۇشىغا لەيىس قەبىلىسىدىن بىر ئادەم نەيزىسى بىلەن ئۇنى يەرگە يىقىتتى، ئارقىدىن يەنە بىر زەربە بىلەن ئۆلتۈرۈۋەتتى.

قۇرەيش قوشۇنى ئارقىغا قاراپ قاچقانسىمۇ، جەڭ مەيدانى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇرغان يەردىن يىراقلىشىشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز قوشۇنىنىڭ دۈشمەنلەرنى چېكىندۈرگەنلىكىنى كۆرۈپ تۇرسىمۇ، ئېنىق تەپسىلاتنى بىلەلمەيۋاتاتتى. بىردىنلا كۆزلىرىنى ئاسمانغا تىكىپ، بىر پەس قاراپ تۇرغاندىن كېيىن يېنىدىكىلەرگە: «ھەمراھىڭلارنى (ھەنزەلەنى دېمەكچى) پەرىشتىلەر يۇيۇۋاتىدۇ» دېدى.

مەدىنىگە قايتقاندىن كېيىن، بۇ ۋەقەنى جەمئىيەتكە سۆزلەپ بېرىپ مۇنداق دېدى: «بىر توپ پەرىشتىنىڭ بۇلۇتلاردىن كۈمۈش قاچىلارغا سۇ ئېلىپ، ئۇنى يۇيۇۋاتقانلىقىنى كۆردۈم.» جەمئىيەت ئۆزىنىڭ كۆرگەن چۈشنى ۋە ھەنزەلەنىڭ جەڭگە كېچىكىپ قالماسلىق ئۈچۈن غۇسۇل قىلمايلا ئۆيىدىن چىقىپ كەتكەنلىكىنى سۆزلەپ بەردى.

مۇسۇلمانلار دۈشمەن سەپلىرىنى پۈتۈنلەي يېمىرىپ تاشلاپ، بارىگاھقا چىقىپ ئىلگىرىلەپ باردى. بەزى مۇسۇلمانلار غەنىمەت يىغىش ئۈچۈن بارىگاھقا قاراپ يۈگۈردى. ئوقچىلار قوشۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سول تەرىپىدىكى تۆپىلىكتە بولۇپ، جەڭ مەيدانىدىكى ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتاتتى. ئالدىنقى سەپتىكى جەڭچىلەرنىڭ غەنىمەت ئېلىش ئۈچۈن دۈشمەن بارىگاھقا قاراپ ئىلگىرىلەۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئوقچىلار ئۆز ئورۇنلىرىدىن مىدىرلاشقا باشلىدى. ئابدۇللاھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەمرىنى ئېيتىپ شۇنچە ئاگاھلاندىغان بولسىمۇ، ئۇلار ئۇنىڭغا پىسەنت قىلمىدى ۋە ئابدۇللاھ قاتارلىق ئون نەچچە ئوقچىدىن باشقا ھەممىسى تۆپىلىكتىن چۈشۈپ كەتتى.

مەككە قوشۇنىنىڭ ئاتلىق ئەسكەرلىرى ھېچقانداق ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقىرالماي تۇراتتى. جەڭ شۇنداق قىلىپ كەتكەندىكى، ئارىغا بىر ئات كىرىپ قالسا، ھەر ئىككى تەرەپ ئۈچۈن خېيىم - خەتەر ئېلىپ كېلەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، يۇقىرىدا تۇرغان ئوقچىلاردىن ئۆتمەي تۇرۇپ، مۇسۇلمانلار قوشۇنىنىڭ ئارقا تەرىپىگە بۆسۈپ كىرگىلى بولمايتتى. ئاتلىق ئەسكەرلەرنىڭ قوماندانى خالىد قارشى تەرەپتە يۈز بەرگەن ئىشلارنى كۆرۈپ قالدى ۋە دەرھال بارلىق ئەسكەرلىرىنى ئوقچىلار تۇرغان تۆپىلىككە باشلاپ ماڭدى. ئابدۇللاھ ۋە باشقا ئوقچىلار ئۇلارغا ئاۋۋال ئوق بىلەن، ئاندىن قىلىچ ۋە نەيزىلەر بىلەن قاتتىق قارشىلىق كۆرسىتىپ، شېھىت بولغۇچە جان تىكىپ ئېلىشتى. تۆپىلىكنىڭ ئارقا تەرىپىدىن ئايلىنىپ كەلگەن خالىد، ئادەملىرىنى باشلاپ مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى ئەڭ كۆپ جۇغلاشقان يەرگە باستۇرۇپ باردى. ئىكرىمە مۇشۇنداق قىلدى. مۇسۇلمانلار بىردەمنىڭ ئىچىدىلا ئېغىر تالاپەتكە ئۇچرىدى. ئەلى ۋە باشقىلار كەينى تەرىپىدىن كېلىۋاتقان دۈشمەن ئەسكەرلىرى بىلەن ئېلىشىشقا باشلىدى. قېچىپ كېتىۋاتقان دۈشمەن ئەسكەرلىرىدىن بەزىلىرى كەينىگە قايتىپ، ئۇلارنىڭ ئارقا تەرىپىدىن ھۇجۇم قىلدى. جەڭ مەيدانىدا بىردىنلا مەككە قوشۇنلىرىنىڭ «ئەي ھۇبە! ئەي ئۇززا!» دېگەن ئاۋازلىرى ياڭرىشقا باشلىدى. ئاتلىق ئەسكەرلەرنىڭ ھۇجۇمىدىن مەككە تەستە قۇتۇلۇپ چىققان بەزى مۇسۇلمان ئەسكەرلەر قاتتىق قورقۇپ كەتكەنلىكىدىن، پاناھلىق جاي ئىزدەپ تاغقا قاراپ قاچتى. ئۇلارنىڭ قۇلاقلىرىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاۋازى كىرمەيتتى، كالىسىدىمۇ قېچىپ قۇتۇلۇشتىن باشقا بىر نەرسە يوق ئىدى. مۇسۇلمانلارنىڭ كۆپىنچىسى جەڭ مەيدانىدا بولسىمۇ، سانلىرى دۈشمەن سانىغا نىسبەتەن

بەكمۇ ئازلاپ كەتكەچكە، بايقى جاسارىتى قالمىغانىدى. شۇڭا، ئاستا - ئاستا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئەتراپىدا تۇرغان بىر توپ كىشى (ئىككى ئايالمۇ بار) دۈشمەن ئەسكەرلىرىگە توختىماي ئوق ئاتاتتى. جەڭ ۋەزىيىتى ئۆزگىرىشكە باشلىغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قوغداپ قېلىش مەقسىتىدە ئارقىغا چېكىنگەن بىر توپ مۇسۇلمانمۇ ئۇلارغا قېتىلدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مۇزەينەلىك ۋەھب ۋە ھارەسەمۇ بار ئىدى. بىر نەچچە كىشىلىك دۈشمەن قوشۇنى سول تەرەپتىن ئۇلارغا ھۇجۇم قىلىپ كەلدى. «بۇلارغا كىم قارشى تۇرىدۇ؟» دەپ سورىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام. ۋەھب دەرھال: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەن قارشى تۇرىمەن» دېدى ۋە ئۇلارغا شۇنداق شىددەتلىك ئوق ئاتتىكى، دۈشمەنلەر بىر توپ ئەسكەرنىڭ ئۆزلىرىگە ئوق ئېتىۋاتقانلىقىنى ئويلاپ ئارقىغا چېكىندى. باشقا بىر توپ ئاتلىق ئەسكەر ئۇلارغا يېقىنلىشىپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە: «بۇلارغا كىم قارشى تۇرىدۇ؟» دەپ سورىدى. ۋەھب يەنە: «مەن قارشى تۇرىمەن» دېدى ۋە ئۆزى يالغۇز بولسىمۇ، بىر توپ ئەسكەردەك ئېلىشىپ، دۈشمەنلەرنى ئارقىغا چېكىندۈردى. دۈشمەن قوشۇنىدىن يەنە بىر توپ ئەسكەر ئۇلارغا ھۇجۇم قىلىپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇلارغا كىم قارشى تۇرىدۇ؟» دەپ توۋلىدى. ۋەھب يەنە: «مەن قارشى تۇرىمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداق بولسا، ئورۇڭدىن تۇر! چەدەس بولغىن، چۈنكى جەننەت سېنىڭدۇر» دېدى. ۋەھب ئورۇندىن تۇردى ۋە: «ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، دۈشمەنگە ئامانلىق بەرمەيمەن، ھەم ھېچكىمدىن ئامانلىق تىلىمەيمەن» دەپ دۈشمەن سېپىنى بۆسۈپ قارشى تەرەپكە ئۆتۈپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە سەبداشلىرى ئۇنىڭ باتۇرلىقىغا قاراپ ھەيران بولدى ۋە ئوق ئېتىشىنى بىر پەس توختاتتى. ۋەھب دۈشمەن سېپىغا قايتا بۆسۈپ كىرگەن ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «پەرۋەردىگارم! ئۇنىڭغا مەرمەھەمەت قىلغىن!» دەپ دۇئا قىلدى. ۋەھب دۈشمەن بىلەن شېھىت بولغىچە ئېلىشتى. جەڭ ئاياغلاشقاندىن كېيىن، مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ بەدىنىنىڭ يىگىرمە نەچچە يېرىگە نەيزە سانجىلانغانلىقىنى كۆردى. قىلىچ زەربىسى ئۇياقتا تۇرسۇن، ھەر بىر نەيزە يارىسىمۇ ئۇنىڭ جېنىنى ئېلىشقا يېتەرلىك دەرىجىدە چوڭقۇر ئىدى. ئۇنىڭ بۇ ھالىتىنى كۆرگەنلەر ئۆمرى بويىچە ئۇنۇتالمىغانىدى. كېيىنكى يىللىرى ھەزرىتى ئۆمەر: «مەنمۇ مۇزەينەلىك سەبىدىشمەك ئۆلۈشىنى بەكمۇ ئارزۇ قىلاتتىم» دېگەندى. زۇھرى قەبىلىسىدىن سەئىدەمۇ: «بۇ ۋەقە بولۇپ ئۆتكىلى ئون يىل بولغان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭغا جەننەت ھەققىدە بەرگەن خۇشخەۋىرى تېخىچە قۇلاق تۇتىمىدە جاراڭلاپ تۇرىدۇ» دېگەندى.

مۇسۇلمانلار ئارقىغا چېكىنگەنسىمۇ، جەڭ مەيدانى تۆپىلىك تەرەپكە قاراپ سۈرۈلۈپ كېلىۋاتاتتى. ھەر ئىككى تەرەپنىڭ شۇئارلىرىدىن باشقا، يەكمۇ يەك ئېلىشىۋاتقانلارنىڭ قىياس - چۇقانىلىرىمۇ مەيدانى بىر ئالغانىدى. ئوق ئېتىۋاتقان، قىلىچ چېپىۋاتقان ۋە يەكمۇ يەك ئېلىشىۋاتقانلار ھەر ئىككى تەرەپنىڭ: «مانا ئال، مەن پالانچى پالانچىمەن!» دېگەن ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. ئەبۇدۇجانە ئۆزىنى بوۋىسى ھاراشەنىڭ ئوغلى دەپ تونۇشتۇراتتى. بەزى ئادەملەرنىڭ نېمە دەۋاتقانلىقىنى بىلگىلى بولمايتتى. ئەنسارلاردىن بىرىنىڭ: «مانا ئال، مەن

ئەنسارلارنىڭ يىگىتمەن!» دەپ ۋارقىرايتتى. ئۇ كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ بىر نەچچە قېتىم: «مەن ئىبنى ئەل ئەۋاتىك مەن! (ئاتىكەلەرنىڭ ئوغلىمەن دېمەكچى)» دېگەندى. بىر ۋاقىتتا، دۈشمەن سېپىدىن بىرى ئوتتۇرىغا چىقتى ۋە: «مەن ئاتىكەلەرنىڭ ئوغلىمەن، كىم ماڭا قارشى چىقالايدۇ؟» دەپ ۋارقىردى. بۇ، ھەزرىتى ئائىشەنىڭ ئاكىسى، ھەزرىتى ئەبۇبەكرىنىڭ مۇسۇلمان بولمىغان بىردىنبىر ئوغلى ئابدۇلقابە ئىدى. ئەبۇبەكرى قىلىچ ۋە نەيزىسىنى ئالغان پېتى ئالدىغا قاراپ مېڭىۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەرھال ئۇنىڭ ئالدىنى توستى ۋە: «جايىڭغا قايت! سەن بىزگە لازىم بولسەن» دېدى.

بىر توپ ئاتلىق ئەسكەر مۇسۇلمانلارنىڭ ئارقا تەرىپىدىن يېقىنلاپ كېلىپ، ئارقىغا چېكىنىۋاتقان ئابدۇلقابەنىڭ ئالدىغا ئۆتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىم بىز ئۈچۈن ئالدىغا چىقىدۇ؟» دېدى. ئەنسارلاردىن بەش كىشى قىلىچلىرىنى كۆتۈرگەن پېتى ئالدىغا چىقتى ۋە دۈشمەن بىلەن قاتتىق ئېلىشتى. ئۇلاردىن تۆتى شېھىت بولدى، بىرى ئېغىر يارىلاندى. ئاڭغىچە ئۇلارنىڭ ئورنىغا باشقىلار ئۆتتى. ئەلى، زۇبەير، تەلھە ۋە ئەبۇدۇجانە قاتارلىقلار قوشۇن بىلەن بىرلىكتە كەينىگە چېكىنگەندى. ئۇلار كېلىشتىن بۇرۇن، دۈشمەنلەر ئاتقان تاش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزىگە تەگدى ۋە كالىپۇكىنى يېرىپ، بىر تال چىشىنى سۇندۇرۇۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزى بىردىنلا ئوڭۇپ كەتتى. شۇنداقتىمۇ ئاغرىق ئازابىنى ئىچىگە يۇتۇپ، مۇسۇلمانلارغا ئۆزىنىڭ سالامەت ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى. تەلھەدىن قان كۆپ ئېقىپ كەتكەچكە ھوشىدىن كەتتى، قالغان مۇسۇلمانلار دۈشمەن ئۈستىگە قايتا يوپۇرۇلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئەبۇبەكرىگە: «جىيەنىڭگە قارىغىن!» دېدى. لېكىن تەلھە كۆپ ئۆتمەي ھوشىغا كەلدى. ئۇنىڭ ئورنىغا زۇھرى قەبىلىسىدىن سەئىد بىلەن خەزرج قەبىلىسىدىن ھارس ئىبنى سىممە ئالدىغا چىقتى. ياردەمچى قوشۇننىڭ ياردىمىدە قايتا جاسارەتلەنگەن ئەلى ۋە سەبداشلىرى شۇنداق قاتتىق ئېلىشتىكى، دۈشمەن سېپى ئۇلارغا تەڭ كېلەلمەي كەينىگە چېكىنىشكە باشلىدى. كۆپ ئۆتمەي، شېھىت بولغان ئەنسارلارنىڭ جەسەتلىرى ئوچۇقچىلىققا چىقىپ قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ جەسەتلىرىنى كۆرۈپ دۇئا قىلدى. ئارىدا بىرەيلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرەپكە كېلىش ئۈچۈن يەردە ئۆمىلەشكە باشلىدى. بۇنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككى ئادەم ئەۋەتىپ ئۇنى يېنىغا ئېلىپ كەلدى ۋە ئۇ ئادەم جان ئۈزگىچە تىزنى بېشىغا يۆلەپ تۇردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «بىلىڭلاركى، جەننەت قىلىچلارنىڭ سايىسىدادۇر.» كېيىنكى يىللىرىمۇ ئۇ كۈننىڭ نەقەدەر ئۇلۇغ ۋە خەيرلىك كۈن ئىكەنلىكىنى ئەسلىتىپ: «كاشكى، سەبداشلىرىم بىلەن شۇ تاغنىڭ ئېتىكىدە تۇرىۋەرگەن بولسام» دېگەندى.

مۇشربىكلەر باشتا تارتقۇزۇپ قويغان يەرلىرىنى ئاستا - ئاستا قايتۇرۇۋېلىشقا باشلىدى. مۇسۇلمانلارنىڭ ئوقلىرى ئاز قالغانىدى. شۇنداق كېتۈرەرسە، قىلىچ - نەيزىلىك جەڭ باشلىنىپ كېتەتتى. ئەمما بىر مۇسۇلمانغا تۆت مۇشربىك توغرا كېلەتتى. دەل شۇ چاغدا، تۇيۇقسىز يان

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ نام بىلەن ئاتالغان چوڭ ئانىلىرى كۆزدە تۇتۇلدى - ت.

تەرەپتىن يېقىنلىشىپ كەلگەن ئاتلىق بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇرغان يەرگە قاراپ ئېتىنى دېۋىتى ۋە: «مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) قېنى؟ ئەگەر ئۇ ھايات قالسا، مەن ياشىيالمىمەن» دەپ ۋارقىردى. بۇ ئادەم مەككە سىرتىدا ياشايدىغان قۇرەيشلەردىن ئىبنى قەمئە بولۇپ، جەڭدە كۆپلىگەن مۇسۇلماننىڭ جېنىغا زامان بولغانىدى. ئىبنى قەمئە ئەتراپقا كۆز يۈگۈرتۈپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆردى ۋە ئېتىنى دېۋىتىپ كېلىپ، قىلىچى بىلەن ناھايىتى شىددەتلىك زەربە ئوردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدىلا تۇرغان تەلھە ئۆزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئاتتى. قىلىچ ئۇنىڭ تۇتماس بولۇپ قالغان قولىنىڭ بارماقلىرىنى چېپىۋەتكەندىن باشقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇبۇلغىسىغا تەگدى. ئىككى پارچە تۆمۈر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزىگە سانجىلىدى. مۇرىسىنى سىرىپ ئۆتۈپ كەتكەن قىلىچ ئىككى قات ساۋۇتنى پارچىلىۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بېشىغا تەگكەن بۇ زەربە بىلەن يەرگە يىقىلغانلىقىنى كۆرگەن ئىبنى قەمئە، قانداق تېز كەلگەن بولسا، شۇنداق تېز كەتتى. مۇسۇلمانلار دۈشمەنلەرنىڭ ھۇجۇمىدىن قوغداش ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىنى ئوراپ تۇرۇۋالدى. مەھزۇم قەبىلىسىدىن شەمماس تاكى شېھىت بولغىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدى تەرىپىنى توسۇپ جەڭ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنى قالغانغا ئوخشاشقانلىقى رىۋايەت قىلىندۇ. شەمماس يەرگە يىقىلغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئورنىغا باشقا بىرى ئۆتتى. نۇسەيبە قىلىچىنى يالڭاچلىغان ھالدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارقا تەرىپىنى قوغدايتتى.

بىرى (ئىبنى قەمئە بولۇشى مۇمكىن): «مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ئۆلتۈرۈلدى!» دەپ ۋارقىردى. بۇ خەۋەر پۈتۈن دۈشمەن سېپىگە يېپىلدى، مۇشرىكلەر ھۈبەل ۋە ئۇززانى مەدەھىيەشكە باشلىدى. مەدەھىيە ئاۋازلىرى ئۇھۇد تېغىنى لەرزىگە كەلتۈردى. قېچىپ تاغقا چىقىۋالغان مۇسۇلمانلار بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ قاتتىق پۇشايمان قىلىشتى. قورقۇپ كەتكەن يەنە بىر توپ مۇسۇلمان تاغ تەرەپكە قېچىۋاتاتتى. لېكىن قاچمىغانلارمۇ بار بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمەتچىسى ئەنەسنىڭ تاغسى نەزىرنىڭ ئوغلى ئەنەس شۇلاردىن بىرى ئىدى. ئەنەس ئىككى دوستىنىڭ ناھايىتى پەرىشان ھالدا ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ: «نېمانداق ئۆلتۈرۈپ كەتتىڭلار؟» دەپ سورىدى. ئۇلار: «رەسۇلۇللاھ ئۆلۈپتۇ» دەپ جاۋاب بېرىشتى. ئەنەس ئۇلارغا: «ئۇ ئۆلگەن بولسا، سىلەرگە ھاياتنىڭ نېمە كېرىكى؟ ئورنىڭلاردىن تۇرۇپ، سىلەرمۇ ئۇنىڭدەك جەڭ قىلىپ ئۆلۈڭلار!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلار جەڭ ئەڭ قاينىغان يەرگە قاراپ يۈگۈردى. سەئد ئىبنى مۇئاز ئۇنىڭ ئۆزىگە: «جەننەت! ئۇ تەرىپىدىن جەننەتنىڭ ھىدى كېلىۋاتىدۇ» دېگەنلىكىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سۆزلەپ بېرىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەن ئۇنىڭدەك جەڭ قىلالىمىدەم» دېگەندى. جەڭ ئاياغلاشقاندىن كېيىن، مۇسۇلمانلار ئەنەسنىڭ سەكسەن نەچچە يەردىن يارىلانغان جەسىدىنى تاپتى. سىڭلىسى ئۇنى بارماقلىرىغا قاراپ ئاران تونۇيالىدى.

ئارقا تەرەپتىكى تۆپىلىككە پاناھلىنىشنى ئويلىغان مۇسۇلمانلار ئۈچۈن كەينىگە چېكىنىش يولى ئېچىلغانىدى. چۈنكى مۇشرىكلەرنىڭ كۆپىنچىسى ئۇرۇش ئاياغلاشتى دەپ ئويلاپ ئاستا - ئاستا پەسكويغا چۈشۈشكە باشلىغانىدى. مۇشرىكلەر ئۆلگەن مۇسۇلمانلارنىڭ سانىنى ئېنىق بىلمىسىمۇ،

بەدرى غازىتىدا ئۆزلىرىدىن ئۆلگەنلەرنىڭ سانى بىلەن تەڭ ئادەم ئۆلگەنلىكىنى تەخمىن قىلىشتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇلار بۇ قالايمىقانچىلىقلارنىڭ چىقىشىغا سەۋەب بولغان ئادەمنى ئۆلتۈردۈق ۋە يېڭى دىننى باستۇرۇپ، بۇرۇنقى ھاياتىمىزغا قايتىدىغان بولدۇق دەپمۇ ئويلاشقاندى. شۇڭا توختىماي: «يا لەل ئۇززا! يا لەل ھۇبەل!» دەپ تۈۋلىشتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قوغداۋاتقان يىگىرمە نەچچە مۇسۇلماننى قورشىۋالغان دۈشمەن ئەسكەرلىرىمۇ پەسكويغا چۈشۈشكە باشلىدى. چۈنكى مەككىلىكلەر ئۆزلىرىنىڭ بۇ ئادەملەرنى ئەسەرگە ئالمايدىغانلىقىنى، ئەگەر داۋاملىق ئېلىشسا، ئۆزلىرىدىنمۇ بىر مۇنچە ئادەمنىڭ ئۆلىدىغانلىقىنى چۈشىنىپ يەتكەندى. ئەسلى مەقسەتلىرىگە يەتكەندىن كېيىن، ئەڭ ياخشىسى ئۇلارنى تاشلاپ قويۇپ، غەلبىلىرىنى تەبىرىكلەش كېرەك ئىدى.

ئۇ ۋاقىتقىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خېلى ئوڭشىلىپ قالغانىدى. دۈشمەنلەر كەتكەندىن كېيىن ئورنىدىن تۇرغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەبداشلىرىغا ئۆزىنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىشقا بۇيرۇپ، ھەم دۈشمەننى كۆزىتەلەيدىغان ھەم ئۆزلىرى پاناھلىنالايدىغان بىر يەرگە قاراپ ماڭدى. لېكىن، يۈزىگە سانجىلىپ كەتكەن تۆمۈر پارچىلىرى بەكمۇ قىيناۋاتاتتى. شۇڭا مېڭىشتىن بىر دەم توختىدى. ئەبۇئوبەيدە تۆمۈر پارچىلىرىنى چىشى بىلەن سۇغۇرۇپ ئالدى، ئەمما يارا يەنە قاناشقا باشلىدى.

بۇنى كۆرگەن خەزرج قەبىلىسىدىن مالىك يارىنىڭ ئۈستىگە ئاغزىنى بېسىپ، قانى شوراپ يۇتۇۋەتتى. ئۇ مەدىنىدىكى ۋاقتىدا: «ئالدىمىزدا ئىككى ياخشى ئىشتىن بىرى بار» دېگەن ۋە جەڭدە ئەڭ ئېغىر يارىلانغانلاردىن بىرى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «كىم مېنىڭ قېنىمنى ئۆز قېنىغا قوشقان بىرىنى كۆرۈشنى خالىسا، مالىك ئىبنى سىنانغا قارىسۇن.» ئەبۇئوبەيدەمۇ بۇ سۆزنىڭ ئىچىگە كىرەتتى. چۈنكى تۆمۈر پارچىلىرىنى سۇغۇرۇپ ئالغۇچە ئۇنىڭ ئىككى چىشى سۇنۇپ كەتكەچكە، قېنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېنىغا ئارىلىشىپ كەتكەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مېنىڭ قېنىم تەگكەن كىشىگە ئازاب يېقىنلاشمايدۇ» دەيتتى.

ئۇلار جىلغا ئىچىدىكى دەريانى بويلاپ كېتىۋاتقىنىدا، ئۇلاردىن بۇرۇن بۇ يەرگە پاناھلانغىلى كەلگەنلەر ئۇلارنى قارشى ئالغىلى ئالدىغا كەلدى. كەئب ئىبنى مالىك يىراقتىن بەدەن تۈزۈلۈشى ۋە مېڭىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئوخشايدىغان، ئەمما ئاستا مېڭىپ كېلىۋاتقان بىرىنى كۆردى. تېخىمۇ يېقىنلاشقاندىن كېيىن، كەئب باشقا ھېچكىمدە بولمىغان ئۇ نۇرلۇق سىمانى تونۇدى ۋە ئارقىدىكىلەرگە قاراپ: «ئەي مۇسۇلمانلار! خۇشخەۋەر! رەسۇلۇللاھ كېلىۋاتىدۇ» دەپ ۋارقىرىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ۋارقىرىماسلىققا بۇيرىدى. بۇ خەۋەر ئېغىزدىن ئېغىزغا تارقالدى. ھەممەيلەن يۈگۈرۈپ كېلىپ، ئۇنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈشكە ئالدىرىدى. ھەممىسى شۇنداق سۆيۈنۈپ كەتتى، مەغلۇبىيەت بىردەمدىلا غەلبىگە ئايلانغاندەك بولۇپ كەتتى.

لېكىن كەئبىنىڭ ۋارقىرىغان ئاۋازىنى قۇرەيشنىڭ ئاتلىق ئەسكىرىدىن بىرى ئاڭلاپ قالدى. ئۇ ئۆمەييەنىڭ قېرىندىشى ئوبەي بولۇپ، ئۆزىنىڭ ئەۋد ئىسىملىك ئېتىگە مىنىپ تۇرۇپ پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامنى ئۆلتۈرىدىغانلىقىغا قەسەم ئىچكەندى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆلگەن خەۋىرىنى ئاڭلاپ، جەسدىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈش نىيىتىدە ئايلىنىپ يۈرەتتى. دەل شۇ ۋاقىتتا، كەئىبىڭ ۋارقىرىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالدى ۋە جىلغىغا قاراپ پەسلەشكە باشلىدى. ئۇنى كۆرگەن مۇسۇلمانلار ئارقىغا بۇرۇلۇپ، ئۇنىڭ ئالدىنى توسماقچى بولدى. يەنە بىر گۇرۇھ مۇسۇلمان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىنى ئورنىدى. «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)!» دېدى ئۆبەي: «سەن قاچساڭ، مەن سېنى قوغلاپ يېتەلمەمدىم؟» دەپ ۋارقىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەتراپىدىكىلەرگە ئۆزىنى قويۇپ بېرىشنى بۇيرىدى. كېيىنچە، مۇسۇلمانلار بۇ ۋەقە ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «رەسۇلۇللاھ بىزنى خۇددى تۈگە قۇيرۇقى بىلەن چىۋىن قوغلىغاندەك ئىتتىرىپ، ئارىمىزدىن چىقتى.» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھارىس ئىبنى سەممەنىڭ قولىدىن نەيزىنى ئالدى. ئۆبەي قىلىچىنى پۇلاڭلاتقىنىچە يېتىپ كەلگەندى. ئۇ قىلىچ ئۇرۇپ بولغىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نەيزىنى ئۇنىڭ بويىغا قارىتىپ شىلتىدى. ئۆبەي خۇددى بۇقىدەك ھۆركەرەپ كەتتى. ئات ئۈستىدىكى تەڭپۇڭلۇقنى يوقىتىپ قويغان ئۆبەي، ئۆزىنى دەرھال ئوڭشۋالدى ۋە ئارقىغا بۇرۇلۇپ قاچتى. قۇرەيش بارىگاھىدا ئۇنىڭ جىيەنى سەفۋان ۋە بىر نەچچە ئادەم تۇراتتى. ئۆبەي مىڭ تەسلىكتە ئۇلارغا: «مېنى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) يارىلاندى» دېيەلدى. بارىگاھتىكىلەر ئۇنىڭ يارىسىنى تەكشۈرۈپ، ئەھۋالىنىڭ ئېغىر ئەمەسلىكىنى ئېيتىشتى. ئەمما ئۆبەي ئۆز ئەھۋالىنىڭ نەقەدەر ئېغىر ئىكەنلىكىنى بىلەتتى ۋە قاتتىق ئىزتىراپ ئىچىدە تولىناتتى. ئۇ ئەتراپىدىكىلەرگە: «مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ماڭا: سېنى ئۆلتۈرمەن، - دېگەندى. ئەگەر ئۇ ماڭا بىر شاپلاق ئۇرسىمۇ، قەسەم قىلمەنكى، مەن ئۆلگەن بولاتتىم» دېدى. بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان مۇشرىكلەرنىڭ ئارىسىدا: «مۇھەممەد ئۆلمەپتۇ» دېگەن خەۋەر تارقالدى ۋە بىردىنلا ھەممىسى تەشۋىشلىنىشكە باشلىدى. لېكىن كۆپ ئۆتمەي ئۇلار: «ئۆبەينىڭ بېشىدا دۇبۇلغا بولغاچقا، باشقا بىرىنى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) كە ئوخشىتىپ قالغان گەپ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ يارىلانغان تۇرسا، نېمە دېگىنىنى بىلەمدۇ؟» دېيىشىپ ئۆز كۆڭۈللىرىگە تەسەللى بېرىشتى.

مۇسۇلمانلار دەريا ئېقىنىغا يېتىپ كەلدى، ئەلى دەرھال دۇبۇلغىسىنى چىقىرىپ، خادا تاشلارنىڭ ئارىسىدا تۇرۇپ قالغان سۇدىن ئېلىپ كەلدى. سۇ تۇرغۇن سۇ بولغاچقا، پۇراپ قالغاندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۇدىن ئىچمەي، يۈز - كۆزىنى يۇيدى. ئاندىن ئۆزلىرىنىڭ بەكمۇ پەس يەردە ئىكەنلىكىنى ۋە ئېگىزىرەك يەرگە چىقىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. ئۆزى يول باشلاپ، خادا تاشلارغا يامشىشقا باشلىدى، لېكىن، بەكمۇ ھالسىزلىنىپ كەتكەچكە، ھەر قانچە قىلىپمۇ چىقالمىدى. شۇنىڭ بىلەن، تەلپە ئۆزىنىڭ ئېغىر يارىلانغانغا قارىماي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ھاپاش قىلدى ۋە چىقماقچى بولغان يەرگىچە چىقىرىپ قويدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارغا: «يەر يۈزىدە تىرىك شېھىت كۆرمەكچى بولغانلار تەلپە ئىبنى ئۆبەيدۇللاھقا قارىسۇن!» دېگەندى.

مۇسۇلمانلار مەلۇم ۋاقىت پاناھلىنىپ تۇرغىدەك جايغا يېتىپ بارغۇچە كۈن چۈش بولاي دېگەندى. شۇڭا ھەممەيلەن پېشىن نامىزىغا تۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازغا ئىمام بولدى

ۋە نامازنى ئولتۇرۇپ ئوقۇدى. جامائەتمۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ نامازلىرىنى ئولتۇرغان ھالدا ئادا قىلىشتى. نامازدىن كېيىن، ئارىلىرىدىن بىرىنى قاراۋۇللۇققا قويۇپ، قالغانلىرى دەم ئېلىۋېلىش ئۈچۈن ياتتى ۋە ھەممىسى غەرق ئۇيقۇغا كەتتى.

ئىنتىقام

(53)

قۇرەيش قوشۇنى ئۆلۈك ۋە يارىدارلىرى بىلەن مەشغۇل ئىدى. ئۇلاردىن كۆپ چىقىم بولمىغان بولۇپ، ئۈچ مىڭ كىشىلىك قوشۇندىن ئاران يىگىرمە ئىككى ئادەم ئۆلگەنىدى. ئۆزلىرىنىڭ ئۆلۈكلىرىنى يىغىپ بولغاندىن كېيىن، مۇسۇلمانلاردىن ئۆلگەنلەرگە قارىدى. مۇسۇلمانلاردىن ئاتمىش بەش ئادەم ئۆلگەن بولۇپ، كۆپىنچىسى تونۇغۇسىز ھالدا ئىدى. شېھىتلارنىڭ ئۈچى مۇھاجىر (ھاشىمالاردىن ھەمزە، ئابدۇددار قەبىلىسىدىن مۇسئەب بىلەن ئابدۇللاھ ئىبنى جەھش قاتارلىقلار) ئىدى. مۇشرىكلەر جەڭگىھنىڭ سەل سىرتىدا نىمجان ھالەتتە ياتقان بىر نەچچە مۇسۇلماننى كۆرمىگەنىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تىنقى تېخى توختىمىغان، ئەمما مىدىرلىغۇدەك ھالى قالمىغان شەمماسمۇ بار ئىدى. مۇشرىكلەر مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ جەسىدىنى ئىزدەش بىلەن ئاۋارە بولۇپ تۇرغاندا، ۋەھشى جەڭ مەيدانىغا يېتىپ كېلىپ، ھەمزەنىڭ جىگىرىنى ئالدى ۋە ھىندنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپ: «داداڭنىڭ قاتلىنى ئۆلتۈرگەنلىكىم ئۈچۈن ماڭا نېمە مۇكاپات بېرىسەن؟» دەپ سورىدى. ھىند: «ئۇرۇش غەنىمەتلىرىدىن مېنىڭ نېسىۋەمنىڭ ھەممىسىنى ساڭا بېرىۋېتىمەن» دېدى. ۋەھشى قولىدىكى جىگىرنى ئۇنىڭغا ئۇزىتىپ: «مانا بۇ ھەمزەنىڭ جىگىرى» دېدى. ھىند جىگىرنى قولىغا ئېلىپ، بىر پارچىنى چايناپ يۇتۇۋەتتى ۋە قەسىمىنى ئورۇنلىدىم دەپ ئويلاپ قالغىنىنى يەرگە تاشلىۋەتكەندىن كېيىن ۋەھشىگە: «ماڭا جەسىدىنى كۆرسەتكىن!» دېدى. ۋەھشى ئۇنى ھەمزەنىڭ جەسىدىنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. ھىند ھەمزەنىڭ قۇلاق، بۇرۇن ۋە يۈزىنىڭ بىر قىسمىنى كېسىۋالدى. ئاندىن ئۆزىنىڭ خىل - خىلە (پۇت بىلەن يۈزۈكى)، بىلەن يۈزۈك ۋە زەنجىرلىرىنى چىقىرىپ، ۋەھشىگە بەردى. ئاندىن باشقا ئاياللارنىمۇ ئۆزىگە ئوخشاش ئۆلۈكلەرنىڭ ئەزالىرىنى كېسىشكە كۈشكۈرتتى. ئاياللار مۇسۇلمانلارنىڭ ئەزالىرىنى كېسىپ، ئۆزلىرىگە زىبۇزىننەت ئورنىدا ئېسىۋېلىشتى. ھىند بىر پارچە تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ زەپەر ناخشىسى ئېيتىشقا باشلىغانىدى. بىر - ئىككى قۇرەيش ئەسكىرى جەسەتلەرنىڭ ئۆيەر - بۇيەرلىرىنى كېسىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئۆچىنى چىقىرىۋاتاتتى. بۇنى كۆرگەن بەدەۋى ئىتتىپاقداشلىرى بەكمۇ تەئەججۇپلەندى. ئەبۇسۇفيان قولىدىكى نەيزىنى ھەمزەنىڭ ئاغزىغا تىقىپ تۇرۇپ: «ھەي خائىن! بۇنىڭ تەمىنى تېتىپ باققىن!» دېدى. كىنانە قەبىلىلىرىدىن بىر ئايماقنىڭ رەئىسى بولغان ھۆلەيس ئەبۇسۇفياننىڭ بۇ ئىشنى كۆرۈپ، يۇقىرى ئاۋازدا: «ئەي بەنى كىنانە! ئۆز جىيەنىڭ جەسىدىگە مۇشۇنداق ئىش قىلغان ئادەم قۇرەيشكە رەئىس بولالامدۇ؟» دەپ ۋارقىرىدى. ئەبۇسۇفيان: «مېنى خىجىل قىلىپ قويدۇڭ. بۇ ئىشنى ھېچكىمگە ئېيتىمىغان، مەن ھەقىقەتەن توغرا ئىش قىلىمدىم» دېدى.

ئۇ چاغقىچە، ئوغلىنىڭ جەسىدىنىڭ يېنىغا كەلگەن ئەبۇئەمر (ھەنزەلەنىڭ دادىسى) مەيۈسلەنگەن ھالدا: «مەن سېنى بۇ ئادەمدىن نېرى تۇر دەپ ئاگاھلاندۇرمىدىمۇ (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى دېمەكچى - ت)؟ سەن داداڭنى ھۆرمەتلەيدىغان، ئېسىل نەسەبلىك، ئىچىڭ

كۈچلۈك يىگىت ئىدى. مانا ئۆلگەن ۋاقتىڭىمۇ، دوستلىرىڭ بىلەن بىللە ئۆلدۈڭ. ئەگەر ئاللاھ شۇ ياتقان ئادەمگە (ھەمزەنى دېمەكچى) ياكى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ تەرەپدارلىرىغا مۇكاپات بەرسە، سېنىمۇ شۇلار قاتارىدا مۇكاپاتلىسۇن!» دېدى. ئاندىن ھىند ۋە باشقا ئاياللارغا قاراپ: «ئەي قۇرەيشلەر! ھەزەلە گەرچە مېنىڭ ۋە سىلەرنىڭ دۈشمىنىڭلار بولسىمۇ، مەن ئۇنىڭ جەسدىنىڭ پارچىلىنىشىنى خالىمايمەن» دېدى. ئاياللار ئۇنىڭ تەلۋىگە ماقۇللۇق بىلدۈرۈشتى.

ئۇبەينىڭ راست ئېيتقانلىقى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى بىلەن تاغ ئۈستىگە چىقىپ پاناھلانغانلىقى ئېنىقلاندى. لېكىن ئۇرۇش ئاخىرلاشقان بولغاچقا، تاغقا چىقىپ مۇسۇلمانلارغا ھۇجۇم قىلىشنىڭ ئورنى يوق ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، قۇللارغا چېدىرلارنى چۈۋۈپ، يولغا چىقىش ئەمرى بېرىلىپ بولغانىدى. شۇڭا، ئۆز قوشۇنىدىن ئۆلگەنلەرنىڭ جەسەدلىرىنى كۆمۈپ، مۇسۇلمانلارنىڭ جەسەدلىرىدىن خالىغىنىچە ئالغاندىن كېيىن، غەنىمەتلەرنى تۈگىلەرگە ئارتىپ يولغا چىقتى. قوشۇن يولغا چىقىشتىن بۇرۇن، ئەبۇسۇفيان ئېتىغا مىنىپ تاغ تەرەپكە يۈرۈپ كەتتى ۋە مۇسۇلمانلارغا يېقىنلىشىپ بېرىپ: «ئۇرۇش دېگەندە يېڭىش - يېڭىلىش بولۇپ تۇرىدۇ. بۇ قېتىم بىز ئالدىنقى قېتىمىنىڭ ئۈچىنى ئالدۇق. ياشا، ئەي ھۇبەل! ئۆزەڭنى كۆرسەت ۋە دىنىڭنى ئۇلۇغلا!» دەپ تۈۋلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئۆمەرنى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇنىڭ ئەبۇسۇفيانغا: «ئاللاھ ئۇلۇغدۇر ۋە ھەر نەرسىگە قادىردۇر. سىلەر بىزنىڭ تەڭدىشىمىز بولالمايسىلەر. چۈنكى بىزنىڭ ئۆلۈكلىرىمىزنىڭ ماكانى جەننەت، سىلەرنىڭ ئۆلۈكلىرىڭلارنىڭ جايى جەھەننەمدۇر» دەپ جاۋاب بېرىشىنى تاپىلدى. ھەزرىتى ئۆمەر ئەبۇسۇفيان تۇرغان قىيا تاشلارنىڭ ئاستىغا كەلدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈگىتىپ قويغان سۆزلەرنى ئېيتتى. ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ ئاۋازىنى تونۇغان ئەبۇسۇفيان: «ئەي ئۆمەر! راستىنى ئېيتتىن! مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ئۆلمىدىمۇ؟» دەپ سورىدى. ھەزرىتى ئۆمەر: «ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ئۆلمىدى. بەلكى ئۇ ھازىر سېنىڭ سۆزلىرىڭنى ئاڭلاپ تۇرىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. ئەبۇسۇفيان: «سېنىڭ سۆزلىرىڭنىڭ ئىبنى قەئەنىڭ سۆزلىرىدىن راست ئىكەنلىكىگە ئىشىنىمەن» دېدى ۋە قايتماقچى بولۇپ كەينىگە بۇرۇلدى. لېكىن يەنە ئارقىغا ئۆرۈلۈپ: «ئۆلۈكلىرىڭلارنىڭ بەزىلىرىگە زىيان - زەخمەت يەتكۈزۈلدى. مەن بۇنداق بولۇشنى خالىمايتتىم. شۇڭا ئۇلارغا ئەمرۇ بەرمىدىم، قىلغانلارنىمۇ توسمىدىم. كېلەر يىلى بەدرىدە كۆرۈشەرمىز» دەپ كېتىپ قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ يېنىغا يەنە بىر ئادەم ئەۋەتتى. بۇ ئادەم يېتىپ كېلىپ، ئەبۇسۇفياننىڭ ئارقىسىدىن: «ئۆز سۆزۈڭنى ئۇنتۇپ قالمىغىن!» دەپ ۋارقىرىدى.

ئەبۇسۇفيان قوشۇننىڭ قېشىغا يېتىپ باردى. قوشۇن جەنۇبقا قاراپ يولغا چىققانىدى. ئۆمەر ئۇلارنى كۆرەلمىگۈدەك دەرىجىدە يىراق يەردە ئىدى. شۇڭا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زۇھرى قەبىلىسىدىن سەئىدىنى پەسكە چۈشۈپ، دۈشمەننى كۆزىتىشكە ئەۋەتتى. «ئەگەر دۈشمەنلەر تۈگىلىرىگە مىنىپ، ئاتلىرىنى يېتىلىۋالغان بولسا، مەككىگە ماڭغان؛ ئەگەر ئاتلىرىغا مىنىپ تۈگىلىرىنى يېتىلىۋالغان بولسا، مەدىنىگە ماڭغان بولىدۇ. جېنىم ئىلكىدە بولغان ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، ئەگەر شۇنداق بولۇپ قالسا، ئۇلارنىڭ ئالدىنى توسۇپ، ئۆلگىچە ئېلىشىمەن» دېدى.

سەئىد پەسكە چۈشۈپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇھۇدقا كەلگەندىن بېرى شۇ يەردە باغلاغلىق تۇرغان ئېتى سەقبەكە مىنىپ، قۇرەيشلەرنى ئېنىق كۆزىتەلگۈدەك بىر يەرگىچە يېتىپ باردى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خۇشخەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن تېزلا قايتىپ كەلدى. چۈنكى قۇرەيشلەر تۈگىلىرىگە مىنىپ، ئاتلىرىنى يېتىلىۋالغانىدى. ئاتلىق قوشۇندا خالىد بىلەن بىر سەپتە تۇرۇپ ئۇرۇش قىلغان ئەمىر كېيىنكى يىللىرى مۇنداق دېگەندى: «بىز ئىبنى ئۇبەيىننىڭ ئۈچ يۈز كىشىنى ئېلىپ مەدىنىگە قايتىپ كەتكەنلىكىنى ۋە مەدىنىدە ئۇلاردىن باشقا بىرنەچچە ئەۋس ۋە خەزەرە جىللىكىنى قالغانلىقىنى ياخشى بىلەتتۇق. كەتكەنلەرنىڭ كەينىگە قايتىپ ھۇجۇم قىلىش ئېھتىمالىمۇ بار ئىدى. بىزنىڭمۇ كۆپىنچىمىز يارىلانغان بولۇپ، ئاتلىرىمىزنىڭ ھەممىسىگە دېگۈدەك ئوق تەگكەندى. شۇڭا، بىز ئۇدۇل مەككەگە قاراپ قايتتۇق.»

شېھىتلارنىڭ دەپنە قىلىنىشى

(54)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارغا پەسكە چۈشۈش ئەمرى بەردى. ھارس ئىبنى سەممە ھەمزەنىڭ جەسىدىنى تېپىش ئۈچۈن خېلى بۇرۇنلا ئەۋەتىلگەندى. لېكىن، جەڭگاھتىكى ئېچىنىشلىق مەنزىرىنى كۆرگەن ھارس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا نېمە دېيىشنى بىلەلمىگەچكە، دەماللىققا كەينىگە قايتالمىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھارسنىڭ كەينىدىن ئەلنى ئەۋەتكەندى. ئەلى يېتىپ كېلىپ، ھارسنىڭ پارچىلانغان جەسەدلەرنىڭ بېشىدا داڭقېتىپ تۇرغانلىقىنى كۆردى ۋە ئۇنى ئېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا قايتتى. كاپىرلارنىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرىنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن ھازىرغا قەدەر بۇنچىلىك غەزەپلەنمىگەندىم. قەسەم قىلىمەنكى، كېلەركى قېتىم ئاللاھ ماڭا زەپەر ئاتا قىلسا، ئۇلاردىن ئوتتۇز جەسەدىنى شۇنداق قىيما - چىيما قىلىۋېتىمەن» دېدى. ئەمما، كۆپ ئۆتمەي، شۇ ئايەتلەر نازىل بولدى:

﴿ئەگەر (ئۆزەڭلارغا يەتكەن زىيان - زەخمەت ئۈچۈن) ئىنتىقام ئالماقچى بولساڭلار، ئۆزەڭلارغا يەتكەن زىيان - زەخمەت قانچىلىك بولسا، شۇنچىلىك ئىنتىقام ئېلىڭلار (يەنى ئاشۇرۇۋەتمەڭلار)، ئەگەر سەۋر قىلساڭلار (يەنى ئىنتىقام ئالماي كەچۈرسەڭلار)، بۇ سەۋر قىلغۇچىلار (يەنى كەچۈرگۈچىلەر) ئۈچۈن (ئەلۋەتتە) ياخشىدۇر.﴾

شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ قەسىمىدىن يانغاندىن سىرت، جەسەتلەرگە زىيان - زەخمەت بېرىشىنىمۇ چەكلىدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، باشقىلاردىن ئۇرۇش ۋاقتىدا ئىنساننىڭ ئەڭ مۇقەددەس ئورگىنى بولغان يۈزىگە دىققەت قىلىشنى چېكىلەپ: «بىرىنى ئۇرماقچى بولساڭلار، يۈزىگە ئۇرماڭلار. چۈنكى ئاللاھ ئىنساننى ئۆز سۈرىتىدە ياراتقاندىر» دېدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى جەھشنىڭ پاجىئەلىك جەسىدىمۇ ھەمزەنىڭ سەل نېرىسىدا ياتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يۈزىنى باشقا تەرەپكە بۇردى ۋە باشقا جەسەتلەرگە ئوخشىمايدىغان بىرىنى كۆردى. ئۇ ھەنزەلەنىڭ جەسىدى بولۇپ، ھېچكىم ئۇنىڭغا چېقىلمىغانىدى. ھەنزەلەنىڭ چىرايى خۇددى پەرىشتىلەر ئۇنى ئۇخلىتىپ قويغاندەك خاتىرجەم ۋە نۇرلۇق كۆرۈنەتتى، چاچلىرى يەرگە يىغىلىپ قالغان سۇغا چىلىشىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتكەنلەر ئاللاھقا ھەمدى ئېيتتى. چۈنكى، ئۇنىڭ چىرايىدىكى نۇرلۇق ئىپادە شېھىتلارنىڭ جەننەتتىكى ھوزۇرىنىڭ نامايەندىسى ئىدى.

سەل نېرىدا، ھەيسەمە ۋە ئىبنى ئەد دەھدەھەنىڭ جەسەتلىرى ياتاتتى. ھەيسەمە چۈشىدە شېھىت ئوغلىنى كۆرگەن؛ سابىت ئىبنى ئەد دەھدەھە بولسا، يېتىم بالغا خورما دەرەخنى سوۋغا قىلغان ئادەم ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سابىتنىڭ جەسىدىنى كۆرۈپ: «شاخلىرى سانجاق -

نەھل سۈرىسى، 126 - ئايەت.

www.number.org

سانجاق مېۋىگە توشۇپ كەتكەن خورما دەرەخلىرى! ئىبنى ئەد دەھدەھەنىڭ جەننەتتىكى خورما دەرەخلىرى نېمىدېگەن كۆپ؟!» دېدى.

ئەۋسلىكلەردىن بىر توپ كىشى ئۆز قەبىلىسىگە ئائىت مۇسۇلمانلارنىڭ جەسەتلىرىنى ئىزدەۋېتىپ، تېخى بىر كۈن بۇرۇنلا (مۇسۇلمان بولمىغانلىقى ئۈچۈن) ئۆزلىرى تەرىپىدىن مەسخىرە قىلىنغان ئۆسەيرىم ئىسىملىك بىرىنىڭ جەسىدىگە ئۇچراپ قالدى. كىشىلەر ئۇنىڭغا ئىسلام ھەققىدە سۆز ئاچسالا، ئۇ: «ئەگەر سىلەرنىڭ ئېيتقانلىرىڭلارنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى بىلسەم، پەقەتلا ئىككىلەنمىگەن بولاتتىم» دەيتتى. مانا ئەمدى، جەڭگاھتا ئېغىر يارىلانغان ھالدا ياتاتتى ۋە تېخى جېنى چىقمىغانىدى. كىشىلەر ئۇنىڭدىن: «سەن بۇ يەرگە نېمە دەپ كەلدىڭ؟ خەلقىڭنى قوغداش ئۈچۈنمۇ ياكى ئىسلامنى قوغداش ئۈچۈنمۇ؟» دەپ سوراشتى. ئۆسەيرىم: «بۇ يەرگە ئىسلام ئۈچۈن كەلدىم. بىردىنلا، ئاللاھ ۋە رەسۇلغا ئىمان ئېيتتىم ۋە بۈگۈن سەھەردە قورال - ياراقلىرىمنى ئېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىر سەپتە تۇرۇپ جەڭ قىلىش ئۈچۈن بۇ يەرگە كەلدىم. تازا ئېلىشۇۋاتقان ۋاقىتىمدا، بىر زەربە بىلەن يىقىلدىم» دېدى ۋە ئۇنىڭدىن ئارتۇق گەپ قىلالىمىدى. ئەۋسلىكلەر ئۇ جان ئۆزگىچە يېنىدىن ئايرىلمىدى. بۇ ئىش، كېيىنچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇلىقىغا يەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆسەيرىمنىڭ جەننەتكە كىرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۆسەيرىم ئىسلام تارىخىدا بەش ۋاقىت نامىزىدىن بىرىنىمۇ ئادا قىلماي تۇرۇپ جەننەتكە كىرگەن تۇنجى كىشى بولۇپ قالدى.

شېھىتلارنىڭ ئارىسىدا مۇسۇلمانلارغا ناتونۇش بىر جەسەت ياتاتتى. باشتا ئۇنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى ھېچكىم بىلمەيدى، كېيىنچە، ئارىدىن بىرى ئۇنىڭ سەئىد بە قەبىلىسىنىڭ يەھۇدىي ئالىملىرىدىن مۇھەيرىق ئىكەنلىكىنى تونۇدى. بىلىنىشىچە، ئۇ كۈنى سەھەردە مۇھەيرىق ئۆز قەۋمىدىكىلەرنى يىغىپ، ئۆزلىرىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەرگەن ۋەدىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشى ۋە بۈگۈنكىدەك كۈندە ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇپ، بۆتپەرەسلەرگە قارشى تۇرۇشى كېرەكلىكىنى ئېيتقان بولسىمۇ، خەلق ئۇ كۈننىڭ شەنبە كۈنى ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ تۇرۇۋالغانىدى. مۇھەيرىق ئۇلارغا: «سىلەر بەربىر شەنبە كۈنىنىڭ ھۆرمىتىنى قىلمايسىلەر» دېگەندىن كېيىن، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنىڭ ۋارىسى ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلىپ: «ئەگەر مەن ئۆلسەم، ماللىرىمنىڭ ھەممىسىگە (ئۇلارنى ئاللاھ يولىدا خەيىرلىك ئىشلارغا سەرپ قىلىدىغان) مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ۋارىسلىق قىلىدۇ» دېدى. ئاندىن قورال - يارىقىنى ئېلىپ، ئۇھۇدقا ماڭدى ۋە شېھىت بولغىچە ئۇرۇش قىلدى. ئۇندىن كېيىنكى يىللىرى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنە خەلقىگە تارقاتقان سەدىقەلەرنىڭ كۆپىنچىسى مۇھەيرىقتىن قالغان خورما دەرەخلىرىدىن كەلگەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇھەيرىق ھەققىدە: «ئۇ يەھۇدىيلارنىڭ ئەڭ ياخشىسىدۇر» دېدى.

قۇرەيش قوشۇنىنىڭ مەككىگە قايتقانلىقىنى ئاڭلىغان مەدىنە خەلقىنىڭ يۈرىكى ئورنىغا چۈشتى. ئاياللار چۈشتىن كېيىن ئېتىبارەن قۇلاقلىرىغا كېلىۋاتقان خەۋەرلەرنىڭ توغرا -

شەنبە كۈنى - ئاللاھ تائالا يەھۇدىيلارنى سىناش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ئىشلىشىنى ھارام قىلغان كۈندۇر.

خاتالىقنى بىلىپ بېقىش ۋە شېھىتىلەرنىڭ جەسەتلىرىنى كۆرۈش مەقسىتىدە، ئاستا - ئاستا شەھەر سىرتىغا چىقىشقا باشلىدى. ئۇھۇدقا تۇنجى بولۇپ يېتىپ كەلگەن ئاياللارنىڭ ئارىسىدا ئائىشە، ئۇممۇ ئەيمەن ۋە سەفىيە قاتارلىقلار بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەفىيەنى كۆرۈپ بەكمۇ ئېچىندى ۋە زەبەيرگە: «دەرھال ھەمزە ئۈچۈن يەرلىك كولىغۇزغىن ۋە ئاناڭنى بۇ يەردىن ئېلىپ كەتكىن، ئۇ قېرىندىشىنىڭ جەسدىنى كۆرۈپ قالمىسۇن» دېدى. زۇبەير ئانىسىغا: «ئانا! رەسۇلۇللاھ سېنى قايتىپ كەتسۇن دەيدۇ» دېدى. ئەمما، يۈز بەرگەن ھەممە ئىشتىن خەۋەر تاپقان سەفىيە: «نېمە ئۈچۈن قايتىپ كەتكۈدەكمەن؟ مېنىڭ ھەممە ئىشتىن خەۋىرىم بار. قېرىندىشىم ئاللاھ يولىدا شېھىت بولدى، مەن بۇنىڭغا رازى ئىكەنلىكىمگە ۋە سەۋر قىلىدىغانلىقىمغا قەسەم ئىچىپ بېرەي» دېدى. زۇبەير پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا قايتىپ، سەفىيەنىڭ سۆزلىرىنى يەتكۈزدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قېلىپ قېلىشىغا رازىلىق بىلدۈردى. سەفىيە قېرىندىشىنىڭ جەسدىنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە مۇنۇ ئايەتنى ئوقۇدى: ﴿بىز ئەلۋەتتە ئاللاھنىڭ ئىگىدارچىلىقىدىمىز (يەنى ئاللاھنىڭ بەندىلىرىمىز)، چوقۇم ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز.﴾ بۇنى ئاڭلىغان باشقا مۇسۇلمانلار بەدرى غازىتىدىن كېيىن نازىل بولغان تۆۋەندىكى ئايەتلەرنى يادىغا ئېلىپ، يېنىك بىر نەپەس ئالدى:

﴿ئى مۇئمىنلەر! سەۋر ئارقىلىق ۋە ناماز ئارقىلىق ياردەم تىلەڭلار. ئاللاھ ھەقىقەتەن سەۋر قىلغۇچىلار بىلەن بىللەدۇر. ئاللاھنىڭ يولىدا ئۆلتۈرۈلگەنلەرنى (يەنى شېھىتلەرنى) ئۆلۈك دېمەڭلار، بەلكى ئۇلار تىرىكتۇر، لېكىن سىلەر بۇنى سەزمەيسىلەر. بىز سىلەرنى بىرئاز قورقۇنۇپ بىلەن، بىرئاز قەھەتچىلىك بىلەن ۋە ماللىرىڭلارغا، جانلىرىڭلارغا، بالىلىرىڭلارغا، زىرائەتلىرىڭلارغا يېتىدىغان زىيان بىلەن چوقۇم سىنايمىز. (بېشىغا كەلگەن مۇسەبەت، زىيان - زەخمەتلەرگە) سەۋر قىلغۇچىلارغا (جەننەت) بىلەن خوشخەۋەر بەرگىن. ئۇلارغا بىرەر مۇسەبەت كەلگەن چاغدا، ئۇلار: «بىز ئەلۋەتتە ئاللاھنىڭ ئىگىدارچىلىقىدىمىز (يەنى ئاللاھنىڭ بەندىلىرىمىز)، چوقۇم ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز» دەيدۇ. ئەنە شۇلار پەرۋەردىگارىنىڭ مەغپىرىتى ۋە رەھمىتىگە ئېرىشكۈچىلەردۇر، ئەنە شۇلار ھىدايەت تاپقۇچىلاردۇر.﴾

سەفىيە سىڭلىسى ئۇمەيمەنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ ئىبنى جەھشنىڭ مېيىتىغا دۇئا قىلدى. فاتىمەمۇ ئۇنىڭ يېنىدا ئىدى. ئىككىسى بىرلىكتە يىغلاشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇلارغا قېتىلىپ، بىر ئاز يەڭگىلىۋالدى. فاتىمە كېلىپ دادىسىنىڭ يارىلىرىنى تاڭدى. ئۇلار ھەممەنىڭ يولىدىشى مۇسئەبىنىڭ، قېرىندىشى ئابدۇللاھنىڭ ۋە تاغىسىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلاپ بەكمۇ ئېچىندى. جەڭ تازا ئەۋجىگە چىققان ۋاقتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسئەبىنىڭ ئەلەمنى تېخىچە قولدا تۇتۇپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنى چاقىرغانىدى. لېكىن، ئۇ: «مەن مۇسئەب ئەمەس» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ مۇسئەب سۈرىتىدىكى پەرىشتە ئىكەنلىكىنى جەزم قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ يىگىتنىڭ جىنازىسى بېشىدا تۇرۇپ تۆۋەندىكى ئايەتنى ئوقۇدى:

بەقەرە سۈرىسى، 153 - تىن 157 - ئايەتكىچە.

﴿مۇئمىنلەرنىڭ ئىچىدە (رەسۇلۇللاھ بىلەن غازاتقا چىققاندا ساباتلىق بولۇپ، شېھىت بولغانغا قەدەر دادىللىق بىلەن جەڭ قىلىش توغرىلىق) ئاللاھقا بەرگەن ئەھدىنى ئىشقا ئاشۇرغان نۇرغۇن كىشىلەر بار. ئۇلارنىڭ بەزىسى (ئەھدىگە ۋاپا قىلىپ) شېھىت بولدى، بەزىسى (شېھىت بولۇشنى) كۈتمەكتە، ئۇلار (پەرۋەردىگارىغا بەرگەن ئەھدىسىنى) ھەرگىز ئۆزگەرتكىنى يوق.﴾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بارلىق جەسەتنىڭ ھەمىزەنىڭ جەسىدىنىڭ ئەتراپىغا يىغىلىشىنى ۋە يەرلىك كولىنىشىنى بۇيرىدى. ھەمىزەنىڭ ئۈستىگە يوپۇق يېپىلغاندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەمىزەنىڭ جىنازا نامىزىدىن باشلاپ، جەمئىي يەتمىش ئىككى كىشىنىڭ نامىزىنى چۈشۈردى. ئىككى - ئۈچ جەسەت بىر يەرلىككە قاتار قىلىپ قويۇلدى. ھەمىزە بىلەن جىيەنى ئابدۇللاھ بىر يەرلىككە قويۇلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەپنە ئىشىنى باشتىن - ئاياغ كۆزدىن كەچۈردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەتراپىدىكىلەرگە: «ئەمىر ئىبنى جەمۇھ بىلەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرىنىڭ جەسىتىنى تېپىپ، بىر مازارغا قويۇڭلار! چۈنكى ئۇ ئىككىسى ئايرىلماس دوستلاردىن ئىدى» دېدى. ئەمرىنىڭ ئايالى ۋە ئابدۇللاھنىڭ قېرىندىشى بولغان ھىند، ئۇ ئىككىسىنىڭ جەسىدىنى ئوغلى خەلادىنىڭ جەسىتى بىلەن بىرلىكتە مەدىنىگە ئېلىپ ماڭغاندى. جىلغىدىن چىقاي دەپ تۇرۇشقا، مۇسۇلمانلار كەينىدىن يېتىشىپ كېلىپ، مېيىتلارنى ئۇھۇدنىڭ سىرتىغا ئېلىپ چىقىشقا بولمايدىغانلىقىنى ۋە بۇنىڭ ئاللاھنىڭ ئەمرى ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. شۇنىڭ بىلەن، ھىند جەسەتلەرنى قايتۇرۇپ بېرىشكە مەجبۇر بولدى. ئۈچى بىر مازارغا كۆمۈلدى. دەپنە ئىشلىرى تۈگىگەچە مازار بېشىدا ساقلاپ تۇرغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىندقا: «ئەي ھىند! ئېرىڭ ئەمىر، ئوغۇلۇڭ خەلاد ۋە قېرىندىشىڭ ئابدۇللاھ جەننەتتىدۇر» دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ھىند: «ئى رەسۇلۇللاھ! مېنىڭمۇ ئۇلارنىڭ يېنىدا بولۇشۇم ئۈچۈن ئاللاھقا دۇئا قىلغىن!» دېدى.

مۇزەينەلىك مۇسۇلماندىن باشقا شېھىتلارنىڭ يېقىنلىرى بار ئىدى. مۇزەينەلىكنىڭ جىيەنىمۇ قاتتىق ئېلىشىپ، شېھىت بولغاندى. شۇڭا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ مېيىتىنىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە: «مەن سەندىن رازى بولغاندەك، ئاللاھمۇ سەندىن رازى بولسۇن!» دېدى. مۇزەينەلىكنىڭ مېيىتى ئۆزىنىڭ يېشىل سىزىقلىق كىيىمى بىلەن كېپەنلەندى. يەرلىككە قويىدىغان ۋاقتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېپەننى تارتىپ يۈزىنى يېپىپ قويۇۋىدى، پۇتى ئېچىلىپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېنىدىكىلەرگە ئەتراپتىن ئازراق چۆپ تېپىپ كېلىپ، پۇتلىرىغا يېپىپ قويۇشنى بۇيرىدى. باشقا مېيىتلارنىڭ ئۈستىگە توپا تاشلاشتىن بۇرۇنمۇ، يۈز ۋە پۇتلىرىغا بىر نەرسىلەر يېپىپ قويۇلدى.

دەپنە ئىشلىرى ئاياغلاشقاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېتىنى كەلتۈردى ۋە سەھەر كەلگەن يولى بىلەن مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقتى. مەدىنىگە كىرىدىغان يەردىكى قىيالىقلارغا كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنىڭ سەپكە تىزىلىشىنى بۇيرىدى. ئەرلەر ئىككى سەپكە تىزىلدى، ئاياللارمۇ (جەمئىي ئون تۆت ئايال) ئۇلارنىڭ كەينىدە تۇردى. ھەممەيلەن تىزىلىپ بولغاندىن كېيىن، بىرلىكتە ئاللاھقا شۈكرى ۋە ھەمدى ئېيتتى: «پەرۋەردىگارىم! سەندىن

ئامانلىق، مەرھەمەت، بەرىكەت ۋە مەغپىرەت تىلەيمەن. پەرۋەردىگارم! سەندىن مەڭگۈ تۈگىمەيدىغان ۋە ئەبەدىلىككە يوقالمايدىغان سائادەت تىلەيمەن. پەرۋەردىگارم! سەندىن قورقۇنچلۇق كۈندە (قىيامەت كۈنىدە دېمەكچى) خاتىرجەملىك، قىسچىلىق كۈنلىرىدە مولچىلىق تىلەيمەن!»

تۇپۇن تىن كېيىن

(55)

قوشۇن شەھەرگە يېتىپ كەلگەندە، كۈن ئولتۇرۇشقا ئاز قالغانىدى. ھەممەيلەن ئۇدۇل مەسجىدكە بېرىپ ناماز شامنى ئوقۇدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازدىن كېيىن، دەم ئېلىش ئۈچۈن ھۇجرىسىغا كىرىپ، ئۇخلاپ قالدى. ئۇ شۇ قەدەر ئېغىر ئۇخلاپ كەتكەندىكى، بىللىنىڭ خۇپتەن نامىزغا ئېيتقان ئەزان ئاۋازىدىمۇ ئويغانمىغانىدى. ئويغانغاندىن كېيىن نامازنى ئۆيىدە يالغۇز ئوقۇدى. ئەنساڧلاردىن ئىككى سەئد (سەئد ئىبنى ئۇبادە بىلەن سەئد ئىبنى مۇئاز) مەسجىد ئالدىدا قاراۋۇللۇق قىلدى. يېرىم كېچىدە باشقىلار كېلىپ، ئۇلارنىڭ ئورنىغا ئالماشتى. چۈنكى، قۇرەيش قوشۇنىنىڭ كەينىگە قايتىپ شەھەرگە ھۇجۇم قىلىش ئېھتىمالى بار ئىدى. ئەتىسى سەھەردە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بامدات نامىزدىن كېيىن، ساھابىلەرگە دۈشمەننىڭ ئارقىسىدىن قوغلاشقا چاقىرىق قىلدى ۋە: «پەقەت تۈنۈگۈن بىز بىلەن بىللە جەڭ قىلغانلاردىن باشقىلار كەلمىسۇن!» دېدى.

ئەۋەتلىگەن خەۋەرچىلەر ھەر قايسى قەبىلىلەرگە يېتىپ بارغاندا، ساھابىلەرنىڭ كۆپىنچىسى يارىلىرىنى تېگىش بىلەن مەشغۇل ئىدى. چۈنكى، ئۇھۇدقا قاتناشقان ساھابىلەرنىڭ ئاز بىر قىسمىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، كۆپىنچىسى ئېغىر يارىلانغانىدى. شۇنداق بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چاقىرىقىنى ئاڭلىغان ساھابىلەر دەرھال يولغا چىقىش ئۈچۈن تەييارلىقلارغا كىرىشىپ كەتتى. ئۇھۇدقا قاتناشقانلاردىن مالىك ۋە شەمماس بۇ يۈرۈشكە چىقالمىدى. چۈنكى، مالىكنىڭ يارىسى ئېغىر بولغاچقا، ھالسىزلىنىپ يېتىپ قالغانىدى. شەمماسنىڭ مەدىنىدە ھېچقانداق ئۇرۇق - تۇغىنى بولمىغاچقا، ئۇنى ھەزرىتى ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىغا ياتقۇزۇپ قويدى. لېكىن ئۇمۇ سەلەمە ئۇنىڭ ئۆز قەبىلىسىدىن ئىكەنلىكىنى ۋە ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ قارايدىغانلىقىنى ئېيتتى. تىنىقى توختاش ئالدىدا تۇرغانلىقىنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئۇنى مەدىنىگە كۆممەي، ئۇھۇدتىكى سەبداشلىرىنىڭ يېنىغا كۆمۈش توغرىلۇق تەلىمات بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇرىسىگە زەربە يېگەچكە، ئوڭ مۇرىسىنى ھەرىكەتلەندۈرۈلمە يۇرتاتتى. لېكىن، ئۇ سەپەر تەييارلىقىنى ھەممىدىن بۇرۇن پۈتتۈرۈپ بولدى. سەپەر ۋاقتىنى سوراڧ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بارغان تەلەپ، ئۇنى مەسجىدنىڭ ئالدىدا ئېتىغا مىنگەن ھالدا كۆرۈپ ھەيران قالدى ۋە پۇتىنىڭ ئاغرىقىغا قارىماي، تەييارلىنىپ كېلىش ئۈچۈن ئۆيىگە قاراپ يۈگۈردى.

بەنى سەلەمە قەبىلىسىدىن سەپەرگە ئاتلانغانلار ئىچىدە كۆپىنچىسى ئېغىر يارىلانغان قىرىق ئەتراپىدا كىشى بار ئىدى. ئۇلار بېكىتىلگەن يەرگە كېلىپ، سەپكە تىزىلدى. ئۇلارنىڭ يۈرەكلىرىنىڭ بەدەنلىرىدىنمۇ كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەكمۇ سۆيۈنۈپ كەتتى ۋە: «پەرۋەردىگارم! بەنى سەلەمە قەبىلىسىگە مەرھەمەت قىلغىن!» دەپ دۇئا

قىلدى. سەپنىڭ ئارىسىدا، ئۇھۇدقا قاتنىشالمىغان، لېكىن بۇ قېتىملىق سەپەرگە قاتنىشىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يالۋۇرغان بىرى بار ئىدى. ئۇ جابىر بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سەپەرگە چىقىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ، سەھەردىلا يېتىپ كەلگەندى ۋە: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەن ئۇھۇدقا چىقىشنى تەلەپ قىلغان بولساممۇ، دادام ماڭا سىڭىللىرىمنى تاپشۇرۇپ قويغاچقا چىقالمىدىم. ئى رەسۇلۇللاھ! ئەڭ بولمىغاندا، بۇ قېتىم سەن بىلەن بىللە چىقاي. ماڭا رۇخسەت قىلغىن!» دېگەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا رۇخسەت قىلدى.

قوشۇن مەدىنىدىن چىقىپ، سەككىز مىل يىراقلىقتىكى ھەمراۋلۇئەسەد دېگەن يەردە توختىدى. ئۇ چاغقىچە، قۇرەيش قوشۇنلىرىمۇ ئۇلاردىن ئانچە يىراق بولمىغان رەۋھا دېگەن يەرگە چۈشكەندى. بۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرنىڭ مۇمكىن قەدەر كەڭ يەرگە يېيىلىشىنى ۋە ھەر بىرەيلەننىڭ ئۆزى ئۈچۈن ئوتۇن يىغىشىنى بۇيرىدى. كۈن پاتقىچە بەش يۈز پاتمان ئوتۇن يىغىلدى. كەچ كىرىشى بىلەن ھەممە ئادەم ئۆز ئالدىغا گۈلخان ياقىتى. سان - ساناقسىز گۈلخان يىراقتىن قارىغانلارغا ئۇ يەردە ناھايىتى چوڭ قوشۇن باردەك كۆرۈنەتتى. ئۆزى تېخى بۇتپەرەس بولسىمۇ، مۇسۇلمانلارغا دوستانە مۇئامىلە قىلىدىغان خۇزائە قەبىلىسىدىن بىر كىشى ئەبۇسۇفياننىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇھۇدقا قاتناشقان - قاتناشمىغان، ئەتراپتىكى ئىتتىپاقداشلار بولۇپ، پۈتۈن مەدىنە خەلقىنىڭ جەڭگە كەلگەنلىكىنى ئېيتتى ۋە: «تەڭرىگە قەسەم قىلمەنكى، سىلەر دەرھال قاچمىساڭلار بولمايدۇ» دېدى. قۇرەيشلەرنىڭ بەزىلىرى مەدىنىگە ھۇجۇم قىلىپ كىرىپ، شەھەرنى تالان - تاراج قىلماقچى ئىدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ھەممىسى بىردەك تېزدىن مەككىگە قايتىش قارارىغا كەلدى. ئەبۇسۇفيان ئاشلىق ئېلىش ئۈچۈن مەدىنىگە ماڭغان بىر كارۋانغا: «مۇھەممەدكە ئېيتقىنكى، بىز مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ سەبداشلىرىنىڭ يىلتىزىنى قۇرۇتۇپ تاشلىغىچە ئۇرۇش قىلىمىز. سەن مەدىنىدىن قايتقان ۋاقتىڭدا، ئۇكاز يەرمەنكىسىگە يولۇقۇپ ئۆتكىن، تۈگىلىرىڭگە قۇرۇق ئۈزۈم ئارتىپ بېرىلسى!» دېدى. كارۋاندىكىلەر ئەبۇسۇفياننىڭ سۆزلىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا تېخى يېقىندىلا نازىل بولغان شۇ ئايەت بىلەن جاۋاب بەردى: ﴿بىزگە ئاللاھ كۇپايە، ئاللاھ نېئىمىدېگەن ياخشى ھامى!﴾

مۇسۇلمانلار دۈشەنبە، سەيشەنبە ۋە چارشەنبە كۈنلىرىنى ئۇ يەردە گۈلخان يېقىپ ئۆتكۈزدى. بۇ ئۈچ كۈن بويىچە، ھەممىسى ئوبدان ئارام ئېلىۋالدى ۋە بىر - بىرىنىڭ ھېيتىنى مۇبارەكلەپ، تەنتەنە قىلىشتى. ئالدىنقى يىلى مول - ھوسۇللۇق يىل بولغانىدى. سەئىد ئىبنى ئۇبادە ئوتتۇز تۈگىگە خورما ئارتىپ كەلگەن بولۇپ، باشقىلارمۇ قۇربانلىق ماللىرىنى ئېلىپ كېلىشكەندى. پەيشەنبە كۈنى قوشۇن ھەممە نەرسىسىنى يىغىشتۇرۇپ، مەدىنىگە قايتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىدىن ئايرىلىپ كۆپ ئۆتمەي شەمماس ۋاپات بولۇپ، ئۇھۇدقا دەپنە قىلىنغانىدى. ئۇ ئارىدا مالكىمۇ ۋاپات بولغانىدى، لېكىن ئائىلىسى ئۇنى مەدىنىگە

دەپنە قىلدى. بۇ ئىشنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مالىكىنىڭ جەسىدىنى ئېلىپ، ئۇھۇدقا دەپنە قىلغۇزدى.

قوشۇن مەدىنىگە قايتىپ كەلگەن كۈنى كېچىسى، ئىبنى ئۇبەيىننىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ جەڭدە يارىلانغان يېرىنى داغلاش بىلەن مەشغۇل بولۇپ تۇراتتى. دادىسى ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئۇرۇشقا قېتىلىشنىڭ ئەخمەقلىقتىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ: «تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، نەتىجە دەل مەن مۆلچەرلىگەندەك بولۇپ چىقتى» دېدى. ئوغلى ئابدۇللاھ: «رەسۇلۇللاھ ۋە باشقا مۇسۇلمانلار ئۈچۈن خىزمەت قىلىش ھەممىدىن ئەلا دۇر» دەپ جاۋاب بەردى. لېكىن ئىبنى ئۇبەيى ئۆز گېپىدە چىڭ تۇرۇۋالدى ۋە: «ئەگەر جەڭدە ئۆلگەنلەر بىز بىلەن قايتىپ كەلگەن بولسا، ئۆلمىگەن بولاتتى» دېدى. يەھۇدىيلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ كۆڭلىدىكى دۈشمەنلىكىنى ئاشكارىلاپ، مۇسۇلمانلارنى مەسخىرە قىلىشتى ۋە: «مۇھەممەد پادىشاھ بولۇش ئارزۇسىدا يۈرىدۇ. ھېچقانداق پەيغەمبەر مۇنداق ۋەقەگە دۇچ كەلمىگەندى. مۇھەممەد ھەم ئۆزىنى ھەم تەرەپدارلىرىنى چوڭ زىيانغا ئۇچراتتى» دېيىشتى.

يەھۇدىي ۋە مۇناپىقلارنىڭ سۆز - چۆچەكلىرى ھەمرا ئۆلئەسەدىن ئەمدىلا قايتىپ كەلگەن ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ قۇلىقىغا يەتتى. ھەزرىتى ئۆمەر دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا باردى ۋە ئۆزىنىڭ بۇ سۆز - چۆچەكلىرىنى تارقاتقانلارنى جازالىماقچى بولغانلىقىنى ئېيتتى. لېكىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا رۇخسەت قىلمىدى ۋە: «ئاللاھ دىنىنى مۇستەھكەملەپ، پەيغەمبىرىنى كۈچلەندۈرىدۇ. ئەي ئىبنى خەتتاب! بۇندىن كېيىن قۇرەيشلەر بىزگە ھەرگىز بۇنداق قىلالمايدۇ. بىز يېقىندا مەككىگە بېرىپ، ھەجەرۇل ئەسۋەدىنى سۆيۈشكە ئائىل بولىمىز» دېدى.

گەرچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئۆمەرگە رۇخسەت قىلمىغان بولسىمۇ، ئىبنى ئۇبەيى باشقا مۇسۇلمانلاردىن تېگىشلىك جازاسىنى تارتتى. ئىبنى ئۇبەيى مەسجىد تە جۈمە نامازلىرى ئۈچۈن ئۆزىگە ئايرىم بىر مەۋقە (ئورۇن) ياساۋالغان بولۇپ، ئۇنىڭ مەدىنىدىكى ئىززەت - ئابروۋىنى ھەممە ئادەم بىلگەچكە، ھېچكىم بىر نەرسە دېيىشكە پېتىنالمىغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خۇتبە ئوقۇش ۋە ۋەز ئېيتىش ئۈچۈن مۇنبەرگە چىققان ۋاقىتلىرىدا، ئىبنى ئۇبەيى ئورنىدىن تۇرۇپ: «ئەي ئىنسانلار! بۇ، ئاللاھنىڭ رەسۇلىدۇر. ئاللاھنىڭ ئۇنىڭ سايبىسىدە بىزگە مەرھەمەت قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. شۇڭا ئۇنىڭغا ياردەم قىلىڭلار، ھۆرمەتلەڭلار، سۆزلىرىگە قۇلاق سېلىڭلار ۋە ئىتائەت قىلىڭلار!» دېگەندىن كېيىن، ئورنىدا ئولتۇراتتى. لېكىن، ئۇھۇد غازىتىدىن كېيىنكى تۇنجى جۈمە نامىزىدىمۇ ئادىتى بويىچە ئورنىدىن تۇرۇپ سۆز قىلماقچى بولغان ئىبنى ئۇبەيىنىڭ ئەتراپىدا ئولتۇرغان مۇسۇلمانلار: «ئەي ئاللاھنىڭ دۈشمىنى! ئورنىڭدا ئولتۇر! شۇنچە نۇمۇسسىزلىقتىن كېيىن، يەنە نېمە ھەددىڭ بىلەن سۆز قىلماقچىسەن؟» دەپ ۋارقىردى. ئىبنى ئۇبەيى جامائەتنىڭ ئارىسىدىن مىڭ تەستە قۇتۇلۇپ سىرتقا چىقتى. مەسجىد دەرۋازىسىنىڭ ئالدىدا، مەسجىدكە كىرىپ كېتىۋاتقان ئەنسارلاردىن بىرى ئۇنىڭغا: «ئارقاڭغا قايتقىن! رەسۇلۇللاھ سەن ئۈچۈن ئاللاھتىن مەغپىرەت تىلىسۇن!» دېدى. لېكىن، ئۇ: «تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنىڭ مەن ئۈچۈن مەغپىرەت تىلىشىنى خالىمايمەن» دەپ جاۋاب بەردى.

ئۇھۇد غازىتىدىن كېيىنكى كۈنلەردە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇرۇش توغرىلىق كۆپلىگەن ئايەتلەر نازىل قىلىندى. بۇ ئايەتلەردە، ئۇرۇش باشلىنىشتىن بۇرۇن ئىككى قەبىلە ئەسكەرلىرىنىڭ ئۇرۇش قىلىشىنى خالىمىغانلىقى، لېكىن ئاللاھنىڭ ئۇلارغا كۈچ ۋە جاسارەت ئاتا قىلغانلىقى ئىپادىلەنگەندى. بۇ ئىككى قەبىلىنىڭ بىرى، دۈشمەننى قوغلاش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلانغاندا ئەڭ تېز سۈرئەتتە تەييارلانغانلىقى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى سۆيۈندۈرگەن خەزىج قەبىلىسىنىڭ بەنى سەلەمە ئايىمى ئىدى. بەنى سەلەمە ۋە ئەۋس قەبىلىسىنىڭ بەنى ھارىسە ئايىمى بۇ ئايەتلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئايەتتە تەسۋىرلەنگەن كىشىلەرنىڭ ئۆزلىرى ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلدى. لېكىن، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئۇرۇشتىن بۇرۇنقى روھى ھالىتىگە ئېچىنىمىدى، چۈنكى ئاللاھ ئۇلارغا غەيرەت ۋە جاسارەت ئاتا قىلغانىدى. ئۇندىن باشقا يەنە، ئۇرۇش ۋاقتىدا بىردىنلا ئالاقزادە بولۇپ، تاغقا قاچقانلار ۋە شېھىت بولۇش ئارزۇسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇرۇش قىلىش پىكرىنى بەرگەن كىشىلەر توغرىلىق ئايەتلەرمۇ نازىل بولغانىدى:

﴿ئى مۇئمىنلەر جامائەسى! ئاللاھ سىلەردىن (ھەقىقىي) جىھاد قىلغانلارنى ۋە (جىھادنىڭ جاپا - مۇشەققەتلىرىگە) چىدىغۇچىلارنى بىلمەي (يەنى ئايرىماي تۇرۇپ)، (پەقەت ئاغزىڭلاردا ئىمان ئېيتتۇق دېيىش بىلەنلا) جەننەتكە كىرىشىنى ئويلايمسىلەر؟ سىلەر ئۆلۈم (يەنى دۈشمەن) بىلەن ئۇچرىشىشتىن ئىلگىرى ئۇنى ئارزۇ قىلاتتىڭلار، مانا ئۇنى ئۆز كۆزۈڭلار بىلەن كۆردۈڭلار (ئەمدى نېمىشقا مەغلۇپ بولىسىلەر؟)﴾

قۇرئاندا يەنە، جەڭگاھتا پەيغەمبەرنىڭ ئەمىرلىرىگە ئىتائەت قىلمىغان كىشىلەرنىڭ جازالىرىنى شۇ جايدىلا تارتقانلىقى ۋە گۇناھلىرىنىڭ كەچۈرۈلگەنلىكى تەسۋىرلەنگەندى. ئۇرۇش ئارىلىقىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلاپ، ئۆكۈنگەنلىكى ئۇلار تارتقان جازا ياكى تۆلىگەن كەفارەت ھېسابلىناتتى. ئۇندىن كېيىن، ئايەتلەردە تارىختا ياشاپ ئۆتكەن قەۋملەرنىڭ ھالاكەتكە ئۇچرىغانلىقى ۋە ئۇلار بەرپا قىلغان مەدەنىيەتنىڭ خارابىلىققا ئايلانغانلىقى، شۇڭا، ئەرەبىستان زېمىنىدىكى ئۆرپ - ئادەت ۋە ئەنئەنىلەرنىڭمۇ بىر كۈنى يىلتىزىدىن قومۇرۇپ تاشلىنىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئىسلام قانۇنىنىڭ ئورنىتىلىدىغانلىقى بايان قىلىنغانىدى:

﴿سىلەردىن ئىلگىرى نۇرغۇن ئۈممەتلەر كېلىپ كەتتى؛ يەر يۈزىدە سەير قىلىڭلار، (ھەقىقىي) يالغانغا چىقارغانلارنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىغا قاراڭلار. بۇ (قۇرئان) (ئومۇمىي) ئىنسانلارغا باياندۇر (يەنى ھالال بىلەن ھارامنى ئوچۇق بايان قىلىدۇ)، تەقۋادارلارغا توغرا يول كۆرسەتكۈچىدۇر ۋە ۋەز - نەسىھەتتۇر. (جىھادتىن) بوشىشىپ قالماڭلار، شېھىت بولغانلار ئۈچۈن قايغۇرماڭلار، ئەگەر مۇئمىن بولساڭلار، ئۈستۈنلۈك قازىنىسىلەر.﴾

ئۇندىن باشقا، كېلەچەك ھەققىدىمۇ ئايەتلەر نازىل بولغانىدى:

﴿مۇھەممەد پەقەت بىر پەيغەمبەردۇر، ئۇنىڭدىن بۇرۇن كۆپ پەيغەمبەرلەر ئۆتتى (ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۆز ئەجلى بىلەن ئۆلگەن، بەزىلىرى باشقىلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن)؛ ئۇ ۋاپات بولسا

ئال ئىبران سۈرىسى، 142 - ۋە 143 - ئايەتلەر.
ئال ئىبران سۈرىسى، 137 - دىن 139 - ئايەتكىچە.

ياكى ئۆلتۈرۈلسە، ئارقاڭلارغا يېنىۋالامسىلەر؟ (يەنى ئىماندىن يېنىپ مۇرتەد بولامسىلەر؟) كىمكى ئارقىسىغا يېنىۋالدىكەن (يەنى مۇرتەد بولدىكەن)، ئۇ ئاللاھقا قىلچە زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ. ئاللاھ شۇكۈر قىلغۇچىلارنى مۇكاپاتلايدۇ. ﴿

ئىنتىقام قۇربانلىرى

(56)

ئۇھۇد غازىتىدىن كېيىن، تۆت ئايغىچە تىنچلىقنى بۇزىدىغان ھېچقانداق ۋەقە يۈز بەرمىدى. تۆتىنچى ئاينىڭ ئاخىرىدا، بەنى ئەسەد ئىبنى خۇزەيمەنىڭ مەدىنىگە ھۇجۇم قىلماقچى بولغانلىقى ھەققىدە خەۋەر تارقالدى. مۇسۇلمان بولغان جەھش ئائىلىسى ۋە ئىلگىرى مەككىدە ياشىغان ئەسەدلىكلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئاھالىسى كۆپ ۋە كۈچلۈك بولغان نەجد قەبىلىسى تا ھازىرغىچە قۇرەيشلەرنىڭ ئەڭ يېقىن ئىتتىپاقداشلىرى ھېسابلىناتتى. قۇرەيشلەر ئۇلارنى ئۇھۇدتا يېڭىلىپ قالغان مۇسۇلمانلارنىڭ زەئىپ ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ ھۇجۇم قىلىشقا كۈشكۈرتكەندى. ئۇلارغا ۋە پۈتۈن ئەرەبىستان زېمىنىغا مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇھۇد غازىتىدىن كېيىن زەئىپلەشمىگەنلىكىنى، بەلكى دەل ئەكسىچە تېخىمۇ كۈچلەنگەنلىكىنى بىلدۈرۈپ قويماقچى بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جىيەنى ئەبۇسەلەمە باشچىلىقىدىكى يۈز ئەللىك كىشىلىك قوشۇننى دۈشمەن بارىگاھىغا ئەۋەتتى. قوشۇن دۈشمەن بارىگاھىغا تىۋىش چىقارماي يېقىنلىشىپ كەلدى ۋە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلدى. دۈشمەن لەشكەرىدىن ئاز بىر قىسمى ئۆلۈپ، قالغانلىرى مەككىگە قاراپ قاچتى. ئارىدىن ئون بىر كۈن ئۆتتى. مۇسۇلمانلار نۇرغۇن غەنمەت ۋە ئۈچ چوپاننى ئەسىر ئېلىپ مەدىنىگە قايتىپ كەلدى. بۇ ھۇجۇم بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەقسىتى ئەمەلگە ئاشقان بولدى، يەنى مۇسۇلمانلارنىڭ زەئىپلەشمەي، ئەكسىچە كۈچلنىپ كەتكەنلىكى پۈتۈن ئەرەبىستان زېمىنىغا يېيىلدى.

ئاڭغىچە، مەدىنىگە جەنۇب تەرەپتىن يەنە بىر ھۇجۇم باشلىنىدىغانلىقى ھەققىدە خەۋەر كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىغا مۆجىزە كۆرسىتىپ، بۇ دۈشمەننىڭ ھۇزەيل قەبىلىسىنىڭ لىھيانى ئايىمىقى رەئىسى ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى. ئەگەر بۇ ئادەم ئۆلتۈرۈلسە، ئۇ تەرەپتىن كېلىدىغان ھۇجۇم يوققا چىقاتتى. شۇڭا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئۆلتۈرۈش ۋەزىپىسىنى خەزەرەجلىك ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇنەيسكە تاپشۇردى. «ئى رەسۇلۇللاھ!» دېدى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇنەيس: «مەن ئۇنى قانداق تونۇيمەن؟ سەن ماڭا ئۇنى تەرىپلەپ بەرسەڭ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ئۇنى كۆرگەن ۋاقتىڭدا خۇددى شەيتاننى كۆرگەندەك بولسەن. ئۇنى بىر كۆرسەڭلا، تېنىڭ شۈركىنىپ كېتىدۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېيتقانلىرىنى ئۆز بېشىدىن ئۆتكۈزگەن ئابدۇللاھ، دۈشمەننى ئۆلتۈرۈپ، ساق - سالامەت قايتىپ كەلدى.

شۇنىڭ بىلەن، مەدىنىگە قارشى پىلانلانغان ھۇجۇملار ۋاقتىنچە تىنچىدى. لېكىن، ھۇزەيل قەبىلىسىلىك بىر توپ ئادەم ئۆلتۈرۈلگەن باشلىقلىرىنىڭ ئۈچىنى ئېلىش ئۈچۈن، قوشنا يېزىلارغا تەبلىغ قىلغىلى بارغان ئالتە نەپەر مۇسۇلمانغا مەككىنىڭ يېقىن ئەتراپىدىكى رەجى دېگەن ساسلىقتا ھۇجۇم قىلدى. مۇسۇلمانلاردىن ئۈچى قارشىلىق كۆرسىتىپ شېھىت بولدى. قالغان ئۈچى

ئەسىرگە چۈشتى. ئەسىرگە ئېلىنغان ئۈچىدىن بىرى قاقماقچى بولۇۋىدى، دۈشمەنلەر ئۇنىمۇ ئۆلتۈرۈۋەتتى. كاپىرلار بىلەن ئېلىشىپ ئۆلگەنلەردىن بىرى، ئۇھۇد غازىتىدا مۇشرىكلەرنىڭ ئەلەمدارلىرىدىن ئىككىسىنى ئۆلتۈرگەن، ئەۋس قەبىلىسىلىك ئاسىم بولۇپ، ئۆلتۈرۈلگەن ئەلەمدارلارنىڭ ئانىسى ئاسىمنىڭ باش سۆڭىكىدە ھاراق ئىچىشكە قەسەم قىلغانىدى. ھۈزەيل كاپىرلىرى ئاسىمنىڭ باش سۆڭىكىنى ئۇ ئايالغا ساتماقچى بولدى. لېكىن، بىر توپ ھەرە ئاسىمنىڭ جەسىدىنىڭ ئەتراپىنى ئورسۇپ، كۈن كەچ بولغىچە ھېچكىمنى يېقىن كەلتۈرمىدى. شۇ كېچىسى، قاتتىق بوران چىقىپ، ئاسىمنىڭ جەسىدىنى ئاللىقايلارغىدۇر ئېلىپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ ئايال قەسەمنى ئەمەلگە ئاشۇرالمىدى. ئەسىر ئېلىنغان ئەۋس قەبىلىسىدىن خۇبەيب بىلەن خەزەج قەبىلىسىلىك زەيد، بەدرى جېڭىنىڭ ئۈچىنى ئېلىش ئۈچۈن پۇرسەت تاپالماي يۈرگەن بەزى قۇرەيشلەرگە سېتىۋېتىلدى. خۇبەيب بەنى نەۋفەل قەبىلىسىنىڭ ئىتتىپاقداشلىرىدىن بىرىگە سېتىلغان بولۇپ، ئۇرۇشتا ئۆلگەن دادىلىرىنىڭ ئۈچىنى ئېلىشى ئۈچۈن قەبىلە ئەزالىرىدىن بىرىگە تاپشۇرۇلدى. سەفۋانمۇ ئەينى مەقسەتتە زەيدنى سېتىۋالدى. ئىككىسى ھارام ئايلىرى ئۆتۈپ كەتكىچە زىنداندا ياتتى.

سەپەر ئېيىنىڭ ھىلالى كۆرۈنىدى، مۇشرىكلەر ئىككى مەھبۇسنى ھارام رايونىدىن چىقىرىپ، تەننىم دېگەن يەرگە ئېلىپ باردى. زىندانغا تاشلانغاندىن بېرى تۇنجى قېتىم يۈز كۆرۈشكەن ئىككى مەھبۇس بىر - بىرىگە سەۋر - تاقەت تەۋسىيە قىلىشتى. بەنى نەۋفەل ۋە ھەمراھلىرى خۇبەيبنى بىر ئاز ئالدىغا چىقاردى. ئۆزىنىڭ مومغا باغلىنىدىغانلىقىنى بىلگەن خۇبەيب مۇشرىكلەردىن ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇۋېلىشنى ئۆتۈندى. مۇشرىكلەر ئۇنىڭ تەلپىگە ماقۇللۇق بىلدۈردى. شۇڭا ئىسلام تارىخىدا، ئۆلۈمدىن بۇرۇن ناماز ئوقۇغان تۇنجى كىشى خۇبەيب بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. خۇبەيب نامىزنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، مۇشرىكلەر ئۇنى مومغا باغلاپ: «ئەگەر ئىسلامدىن يانساڭ، سېنى قويۇپ بېرىمىز» دېيىشتى. ئەمما خۇبەيب: «يەر يۈزىدىكى ھەممە نەرسىنى ماڭا بەرسەڭلارمۇ، مەن ئىسلامدىن يانمايمەن» دەپ جاۋاب بەردى. مۇشرىكلەر: «ئۆزەڭ ئۆيدە ئولتۇرۇپ، مۇھەممەدنىڭ بۇ يەردە بولۇشىنى خالىمامسەن؟» دەپ سوراقتى. خۇبەيب: «مېنىڭ ئۆيدە ئولتۇرۇشۇم ئۈچۈن، مۇھەممەدنىڭ پۇتىغا تىكەن كىرىشىنىمۇ خالىمايمەن» دېدى. «دىنىڭدىن قايت، ئەي خۇبەيب!» دېيىشتى مۇشرىكلەر: «ئەگەر دىنىڭدىن قايتمىساڭ، بىز سېنى ئۆلتۈرىمىز». خۇبەيب: «ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن ئۆلسەم ئارمىنىم يوق. سىلەرنىڭ مېنىڭ يۈزۈمنى مۇقەددەس ماكاندىن بۇرىۋېتىشىڭلارغا كەلسەك (ئۇنىڭ يۈزىنى مەككىدىن باشقا تەرەپكە قارىتىپ قويغانىدى)، بۇ ھەقتە ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ: ﴿قايسى تەرەپكە يۈزلەنسەڭلارمۇ، ئۇ ئاللاھنىڭ تەرىپى (يەنى سىلەرگە ئىختىيار قىلغان قىبلىسى) دۇر﴾. ئى پەرۋەردىگارم! پەيغەمبىرىڭگە مېنىڭ سالىمىنى يەتكۈزۈشۈڭلارغا ھېچكىم يوق، شۇڭا سالىمىنى ئۇنىڭغا سەن يەتكۈزگىن!» دېدى. دەل شۇ چاغدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىدە زەيد ۋە باشقا بىر نەچچە ساھابە بىلەن ئولتۇراتتى. بىردىنلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزى ۋەھىي كەلگەن ۋاقىتتىكى تۈسكە كىردى. ئەتراپىدىكىلەر ئۇنىڭ: «ۋە ئەلەيھىسسالام ۋە رەھمەتۇللاھ (ئۇنىڭغا ئاللاھنىڭ سالىمى ۋە رەھمىتى بولسۇن!)» دېگىنىنى ئاڭلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىگە كەلگەندىن كېيىن: «جىبرىئىل ماڭا خۇبەيبنىڭ سالىمىنى يەتكۈزدى» دېدى.

قۇرەيشلەرنىڭ يېنىدا دادىلىرى بەدرىدە ئۆلتۈرۈلگەن قىرىققا يېقىن ياش بالا بار ئىدى. مۇشرىكلەر ياشلارنىڭ قولىغا بىردىن نەيزە تۇتقۇزۇپ: «سىلەرنىڭ داداڭلارنى ئۆلتۈرگەن ئادەم مۇشۇ شۇ» دېدى. ياشلار قوللىرىدىكى نەيزىنى خۇبەيبكە سانجىدى، لېكىن ئۆلتۈرەلمىدى. شۇنىڭ بىلەن، چوڭلار ياشلارنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، كۈچەپ تۇرۇپ نەيزە ئۇرغان بولسىمۇ، خۇبەيب بىر سائەتكىچە جان تالاشتى ۋە بىر سائەت بويىچە: «ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر، مۇھەممەد ئاللاھنىڭ ئەلچىسىدۇر» دېگەن ئىككى جۈملە سۆزنى ئاغزىدىن چۈشۈرمىدى.

زەيدمۇ ئەينى شەكىلدە ئۆلتۈرۈلدى. ئۇمۇ ئۆلتۈرۈلۈشتىن بۇرۇن ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇدى ۋە سورالغان سوئاللارغا خۇبەيبكە ئوخشاش جاۋاب بەردى. ئۆلۈم مەيدانىدىكى ئەھۋاللارنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ تۇرغان زۇھرى قەبىلىسىنىڭ ئىتتىپاقىدىشى ئىبنى شەرىق ئىختىيارسىز ھالدا: «ھېچبىر ئاتا - ئانا ئۆز پەرزەنتىنى مۇسۇلمانلار مۇھەممەدنى ياخشى كۆرگەندەك ياخشى كۆرەلمەيدۇ» دېدى.

ئەمر (بەدەۋى) قەبىلىسىدىن خۇزەيمەنىڭ قىزى زەينەب جاھىلىيەت دەۋرىدە مىسكىنلەرگە قىلغان شەپقىتى ۋە خەير - ساخاۋىتى تۈپەيلىدىن «مىسكىنلەرنىڭ ئانىسى» دېگەن نامغا ئېرىشكەن ئىدى. زەينەب ئۆبەيدەنىڭ نىكاھىدا بولۇپ، ئۆبەيدە بەدرى غازىتىدا ئۆتتە بىلەن يەككەمۇ يەك ئېلىشىپ يارىلانغاچقا، ۋاپات بولغانىدى. ئۆبەيدەنىڭ ۋاپاتىدىن بىر يىل ئۆتكەن بولسىمۇ، زەينەب تېخىچە تۇل ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئۆيلىنىش تەكلىپىنى بەردى، زەينەب بۇ تەكلىپكە مەنۇنىيەت بىلەن ماقۇللۇق بىلدۈردى. مەسجىد تېمىغا يۆلەپ سېلىنغان ھۇجرىلارنىڭ يېنىغا يەنە بىرى سېلىندى. بەلكىم، بۇ نىكاھ تۈپەيلىدىن بولسا كېرەك، زەينەبنىڭ قەبىلىسىنىڭ ياشىنىپ قالغان رەئىسى ئەبۇبەرا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھوزۇرىغا كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى مۇسۇلمان بولۇشقا دەۋەت قىلدى. ئۇ مۇسۇلمان بولمىدى، لېكىن بىراقلا رەت قىلىۋەتمەي: «ساھابىلەردىن بىر نەچچە كىشى مېنىڭ قەبىلىمگە بېرىپ، ئۇلارنى دىنغا دەۋەت قىلغان بولسا، بەلكىم ئۇلار قوبۇل قىلىشى مۇمكىن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باشقا قەبىلىلەرنىڭ مۇسۇلمانلارغا زىيانكەشلىك قىلىپ قويۇشىدىن ئەنسىرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئەبۇئەمر قەبىلىسى ھەۋازىن قەبىلىسىنىڭ بىر تارمىقى بولۇپ، مۇسۇلمانلارغا زىيانكەشلىك قىلىپ قويۇش مۇمكىنچىلىكى بولغان سۈلەيم ۋە باشقا غەتفان قەبىلىلىرىگە يېقىن يەردە ياشايتتى. لېكىن، ئەبۇبەرا مۇسۇلمانلارغا ئۆزىنىڭ باشپاناھ بولسىدىغانلىقىنى ۋە ھېچكىمنىڭ ئۇلارغا زىيانكەشلىك قىلالمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەم ئىلىم ھەم تەقۋالىقتا ئەڭ ئۈستۈن ساھابىدىن قىرىقنى تاللاپ، ئۇلارغا خەزىرىلىك مۇنزر ئىبنى ئەمرنى باشلىق قىلىپ تەيىنلىدى. تاللانغان قىرىق ساھابىنىڭ ئىچىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئەبۇبەكرى بىلەن بىللە ھىجرەت قىلغان ئەمر ئىبنى فۇھەيرە (ئەبۇبەكرىنىڭ ئازات گەردىسى) مۇ بار ئىدى.

مۇسۇلمانلار ئەبۇبەرانىڭ رەئىسلىكىنىڭ لىگىشىپ قالغانلىقىنى بىلمەيتتى. ئۇنىڭ ئورنىغا چىققاچى بولغان جىيەنى ئەمر ئىبنى تۇفەيل، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەكتۇبىنى ئېلىپ باشقا مۇسۇلمانلاردىن بۇرۇن يېتىپ بارغان ھەرام ئىبنى مىلھاننى ئۆلتۈرۈۋەتكەندىن سىرت، قەبىلىسىدىكى باشقا كىشىلەرنى ئۆزلىرىنى ئىسلامغا دەۋەت قىلغىلى كېلىۋاتقان مۇسۇلمانلارنى

ئۆلتۈرۈشكە كۈشكۈرتتى. لېكىن، قەبىلە ئەزالىرى مۇسۇلمانلارغا ئەبۇبەرانىڭ پاناھلىقىدا ئىكەنلىكىنى، شۇڭا ئۆزلىرىنىڭ ھېچكىمگە چىقىلالمايدىغانلىقىنى ئېيتىشتى. بۇنى ئاڭلاپ دەرغەزەپ بولغان ئەمر ئىبنى تۇفەيل، تېخى يېقىندىلا مەدىنىگە ھۇجۇم قىلماقچى بولۇپ تۇرغان سۈلەيم قەبىلىسىگە خەۋەر يوللىدى. سۈلەيم قەبىلىسى دەرھال بىر بۆلۈك ئاتلىق ئەسكەر ئەۋەتتى ۋە مەئۇنە قۇدۇقىنىڭ بېشىدا خاتىرجەم دەم ئېلىپ تۇرغان مۇسۇلمانلارنىڭ ئۈستىگە تۇيۇقسىز باستۇرۇپ كەلدى. مۇسۇلمانلاردىن تۆگىلەرنى ئوتلاتقىلى كەتكەن ھارىس ئىبنى سەممە بىلەن كىنانە قەبىلىسىنىڭ دەمرە ئايىقىدىن بولغان ئەمر ئىككىسىدىن باشقا ھەممىسى شېھىت بولدى. ئىككىسى يىراقتىن مۇسۇلمانلارنى قورشىۋالغان ئاتلىق ئادەملەرنى كۆرۈپ، دەرھال شۇ تەرەپكە يۈگۈرۈشتى. يېتىپ كېلىپ، مۇسۇلمانلار دەم ئېلىشقا چۈشكەن يەرنىڭ جەڭ مەيدانىغا ئايلىنىپ كەتكەنلىكىنى ۋە ھەمراھلىرىنىڭ ھەممىسىنىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى كۆردى. سۈلەيملىك مۇشرىكلەر مۇسۇلمانلارنىڭ جەسىدىنىڭ يېنىدا بىر نەرسە ھەققىدە تالاش - تارتىش قىلىۋاتقاچقا، ئۇلارنىڭ كەلگەنلىكىنى سەزمىدى. ئەمر مەدىنىگە قايتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەۋەر يەتكۈزۈش پىكرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. لېكىن ھارىس: «مۇنزىر ئۆلتۈرۈلگەن يەردە، مەن مەدىنىگە قايتىپ كېتەلمەيمەن» دېدى ۋە ئۆزىنى دۈشمەنلەرنىڭ ئارىسىغا ئاتتى. ئەمرمۇ ئۇنىڭ كەينىدىن يۈگۈردى، ئىككىسى دۈشمەندىن ئىككىنى ئۆلتۈرگەندىن كېيىن، ئەسەرگە چۈشتى. ئەمما، كاپىرلار ئۇلارنى ئۆلتۈرمىدى ۋە ھارىستىن نېمە تەلەپ قىلىدىغانلىقىنى سورىدى. ھارىس ئۆزىگە قورال بېرىلىشىنى ۋە يەككە يەك ئېلىشىدىغانلىقىنى ئېيتتى. كاپىرلار ئۇنىڭ تەلپىنى ئورۇندىدى. ھارىس كاپىرلاردىن يەنە ئىككى ئادەمنى ئۆلتۈرگەندىن كېيىن، شېھىت بولدى. كاپىرلار ئەمرنى قويۇپ بېرىپ، ئۆزلىرىگە ئۆلتۈرۈلگەنلەرنىڭ ئىسىملىرىنى ئېيتىپ بېرىشىنى تەلەپ قىلدى. ئەمر ئۇلار بىلەن بىرلىكتە ھەر بىر جەسەتنىڭ بېشىدا ئايلىنىپ يۈرۈپ ھەممىسىنىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ بەردى. ئەمما، ئەمر ئىبنى فۇھەيرەنىڭ جەسىدى ھېچنەدە كۆرۈنمەيتتى. ئۆزلىرى ئىزدىگەن جەسەتنى تاپالمىغان كاپىرلار ئەمدى: «ئۇ قانداق بىرى ئىدى؟» دەپ سورىدى. ئەمر: «ئۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەڭ دەسلەپ بەيئەت قىلغان، ئەڭ تەقۋادار بىرى ئىدى» دەپ جاۋاب بەردى. ئەمدى سوئال سورىغان كاپىر: «ساڭا نېمە ئىش يۈز بەرگىنىنى دەپ بېرەيمۇ؟» دېدى ۋە ئەمر ئىبنى فۇھەيرەنى ئۆلتۈرگەن سۈلەيملىك جاببارنى يېنىغا چاقىردى. جاببار ئۆزىنىڭ ئەمرنىڭ دۈمبىسىدىن نەيزىنى قانداق تىققانلىقىنى سۆزلەپ بەردى. نەيزىنىڭ ئۈچى ئەمرنىڭ دۈمبىسىدىن كىرىپ، كۆكرىكىدىن تېشىپ چىققانىدى. جاببار ئەمرنىڭ جان ئۇزۇشتىن بۇرۇن: «ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، مەقسىتىمگە يەتتىم» دېگەن سۆزىگە ھەيران قالغانىدى. چۈنكى، ئەسلىدە بۇ سۆزنى جاببار ئېيتسا، تېخىمۇ توغرا بولغان بولاتتى. نېمە قىلارنى بىلەلمەي قالغان جاببار نەيزىسىنى ئەمرنىڭ دۈمبىسىدىن تارتىپ چىقاردى. لېكىن، شۇ ئەسنادا يۈز بەرگەن يەنە بىر ۋەقە جاببارنى تېخىمۇ ھەيران قالدۇردى. ئەمرنىڭ جەسىدى ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ، كۆزدىن غايىب بولغانىدى. ئەمر «مەقسەت» نىڭ «جەننەت» ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بەردى. جاببار دەرھال ئىمان ئېيتىپ، مۇسۇلمان بولدى. بۇ ۋەقەنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «پەرىشتىلەر ئەمرنى جەننەتنىڭ ئەڭ ئالىيسى (ئىللىيۇن) غا ئېلىپ چىقىپ كېتىپتۇ» دېدى.

سۇلەيملىكلەر ئۆز قەبلىسىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىن، بولغان ۋەقەنى بىر - بىرلەپ ئېيتىپ بەردى. بۇ ۋەقە سۇلەيملىكلەرنىڭ ئىسلامغا كىرىشىگە تۈرتكە بولدى. سۇلەيملىكلەر ئەمرنى قويۇپ بېرىپ، بۇ قەتلىئامغا بەنى ئەمرنىڭ سەۋەبچى بولغانلىقىنى ئېيتقاندى. ئەمر مەدىنىگە قايتىپ كېتىۋېتىپ، يولدا ئۇچرىغان بەنى ئەمرنىڭ قەبلىسىدىن ئىككى ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋەتتى. ئەمەلىيەتتە، ئۆلتۈرۈلگەن ئۇ ئىككى ئادەم ئىبنى بەراغا ئىتائەت قىلغاچقا، مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىگە قارشى چىققان، گۇناھسىز كىشىلەر ئىدى. شۇڭا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۆلتۈرۈلگەن ئىككى ئادەمنىڭ ئائىلىسىگە خۇن ھەققى تۆلىنىشى كېرەك» دەپ ئەمر بەردى.

بەن نەزىر

(57)

يەھۇدىي قەبىلىلىرىدىن بەنى نەزىر قەبىلىسى بەنى ئەمر قەبىلىسىنىڭ ئۇزۇن يىللىق ئىتتىپاقىداش بولغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خۇن ھەققى مەسىلىسىدە ئۇلاردىن ياردەم ئالماقچى بولۇپ، ئەبۇبەكرى، ئۆمەر ۋە باشقا ساھابىلىرى بىلەن بىللە ئۇلار ئولتۇراقلاشقان يەرگە باردى ۋە مەسىلىنى ئوتتۇرىغا قويدى. يەھۇدىيلار ئۆزلىرىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەلۋىنى ئورۇنلايدىغانلىقىنى ۋە ئالدىغا تائام كەلتۈرگۈچە كۈتۈپ تۇرۇشىنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى. قەبىلە رەئىسى ئىبنى ھۇيەي ۋە باشقا يەھۇدىيلار تائام كەلتۈرۈش باھانىسى بىلەن ئۇلارنىڭ يېنىدىن ئايرىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى بىلەن قەبىلە ئالدىدا ساقلاپ ئولتۇراتتى، تۇيۇقسىز جىبرىئىل كېلىپ (جىبرىئىلنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن باشقىسى كۆرمىدى)، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەھۇدىيلارنىڭ سۇيىقەست قىلماقچى بولغانلىقىنى، شۇڭا دەرھال مەدىنىگە قايتىشى كېرەكلىكىنى بىلدۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇرۇپ، لام - جىم دېمەيلا مەدىنىگە قايتىپ كەتتى. باشقىلار ئۇنى كۆپ ئۆتمەي قايتىپ كېلىدۇ دەپ ئولتۇرۇشتى، لېكىن، خېلى ۋاقىت ئۆتكەن بولسىمۇ قايتىپ كەلمىگەندىن كېيىن، ئەبۇبەكرى باشقىلارنى باشلاپ مەدىنىگە قايتىپ، ئۇدۇل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىگە باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا بولغان ۋەقەنى سۆزلەپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن، مۇھەممەد ئىبنى مەسلىمەنى ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى. ئىبنى مەسلىمە قۇيۇن تېزلىكىدە قەبىلىسىنىڭ يېنىغا يېتىپ باردى. ئۇنىڭ خەۋىرىنى ئالغان بەزى يۇرت چوڭلىرى ئۇنى قارشى ئالغىلى ئالدىغا چىقتى. ئىبنى مەسلىمە ئۇلارغا: «رەسۇلۇللاھ مېنى سىلەرگە ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى ۋە سىلەرگە مۇنۇلارنى ئېيتىپ قويۇشۇمنى تاپلىدى: «مېنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن سۇيىقەست پىلانلاپ، ئارىمىزدىكى تىنچلىق ئەھدىنامىسىگە خىلاپلىق قىلىدىڭلار...»» ئىبنى مەسلىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرىنى بىر يەتكۈزدى ۋە ئاخىرىدا: «سىلەرنىڭ يۇرتۇڭلارنى تاشلاپ چىقىپ كېتىشىڭلار ئۈچۈن ئون كۈن مۆھلەت بېرىلدى. ئون كۈنگىچە چىقىپ كەتمىگەنلەرنىڭ كاللىسى ئېلىنىدۇ!» دەپ جاكارلىدى. بۇنى ئاڭلىغان يەھۇدىيلار: «ئەي ئىبنى مەسلىمە! ئەۋسلىك بىرىنىڭ بىزگە مۇنداق خەۋەر ئېلىپ كېلىدىغانلىقىنى ئويلايمۇ باقمىغانتۇق» دېيىشتى. ئىبنى مەسلىمە ئۇلارغا: «ئەھۋال ئۆزگەردى» دەپ جاۋاب بەردى.

يەھۇدىيلارنىڭ كۆپىنچىسى يۈك - تاقلىرىنى يىغىشقا باشلىغانىدى. ئىبنى ئۇبەي ئادەم ئەۋەتىپ، ئۇلارنىڭ كۆچۈپ كەتمەسلىكىنى، ئۆزىنىڭ ئۇلارغا ياردەم قىلىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ھۇيەيمۇ قوشنىلىرى بەنى قۇرەيزە ۋە بەدەۋى ئىتتىپاقداشلىرىنىڭ ئۆزلىرىنى يالغۇز تاشلاپ قويمايدىغانلىقىنى ئېيتىپ، يەھۇدىيلارنى كۆچۈپ كەتمەسلىككە قايىل قىلغاندىن كېيىن، ئىتتىپاقداش قەبىلىلىرىگە ئادەم ئەۋەتتى. ئاندىن ئۆز قېرىندىشىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەۋەتىپ: «بىز ئۆي - ماكانلىرىمىزنى تەرك ئەتمەيمىز، سەن قولۇڭدىن كەلگىنىنى قىلغىن!»

دەپ خەۋەر يوللىدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھۇ ئەكبەر (ئاللاھ بۈيۈكتۇر)! يەھۇدىيلار بىزگە قارشى ئۇرۇش ئېلان قىلىپتۇ» دېدى ۋە دەرھال قوشۇن تەشكىللەپ، شەھەرنىڭ جەنۇبىغا يەرلەشكەن بەنى نەزىر قەبىلىسىگە يېتىپ كەلدى. مۇسۇلمانلارنىڭ ئەلىمى ھەزرىتى ئەلىنىڭ قولغا تۇتقۇزۇلدى. يەھۇدىيلار مۇسۇلمانلارنىڭ ھۇجۇمىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن قەلئە ئىچىگە كىرىۋالغانىدى. مۇسۇلمانلار نامازدىگەرنى يەھۇدىيلاردىن قالغان چوڭ بىر باغدا ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرنى قەلئە تەرەپكە باشلاپ ماڭدى.

قەلئەگە ئوقچى ۋە سالغىچىلار ئورۇنلاشتۇرۇلغاندىن سىرت، ئوق تۈگەپ، قەلئە ھۇجۇمغا ئۇچرىغان چاغدا ئىشلىتىش ئۈچۈن تاش دۆۋىلەپ قويۇلغانىدى. ئىككى قوشۇن كۈن كەچ كىرگىچە بىر - بىرىگە قارىتىپ ئوق ئاتتى. يەھۇدىيلار مۇسۇلمانلارنىڭ ئوق ئېتىش تېزلىكىنى كۆرۈپ ھەيران قېلىشتى. لېكىن ئۇلار: «ئەتە قانداقلا بولمىسۇن، بەنى قۇرەيزە ۋە ئىبنى ئۇبەيىننىڭ ياردەمچى قوشۇنى يېتىپ كېلىدۇ» دەپ ئويلايتتى. غەتەن قەبىلىسىمۇ بىر نەچچە كۈنگە قالماي ياردەمگە كېلىپ بولاتتى. ئاڭغىچە، بەزى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە سەپەرگە ئاتلىنالمىغان مۇسۇلمانلار ئارقا تەرەپتىن يېتىشىپ كەلدى. مۇسۇلمانلارنىڭ سانى بىردىنلا قەلئەنىڭ ھەر تەرىپىنى قورشىۋېلىشقا يەتكۈدەك دەرىجىدە كۆپىيىپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى بىلەن ناماز ئوقۇغاندىن كېيىن، قوشۇننىڭ بېشىغا ئەلىنى قويۇپ، ئۆزى ئون كىشى بىلەن مەدىنىگە قايتتى. قوشۇن كېچىچە ئاللاھقا ھەمدۇ - سانا، مەدھىيەلەر ئوقۇپ چىقتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەھەردە يېتىپ كېلىپ، بامدات نامىزىنى قوشۇن بىلەن بىللە ئوقۇدى.

كۈنلەر ئۆتۈپ كەتتى، بەنى نەزىر ئىتتىپاقداشلىرىدىن كۈتكەن ياردەمگە ئېرىشەلمىدى. بەنى قۇرەيزە قەبىلىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تۈزگەن ئەھدىنامىسىنى بۇزۇشنى خالىمىغانلىقىنى، غەتەن قەبىلىسى ئۆزىنىڭ بىر نەرسە دېيەلمەيدىغانلىقىنى، ئىبنى ئۇبەي بولسا، پەيغەمبەرگە قارشى چىققۇدەك كۈچى قالمىغانلىقىنى باھانە قىلىپ، ئۆز ۋەدىلىرىدە تۇرمىدى. پۈتۈن ئۈمىدى سۇغا چىلاشقان بەنى نەزىر قەبىلىسىنىڭ ئارىسىدا چىققان تالاش - تارتىش بارغانسېرى كۈچىيىشكە باشلىدى. قەبىلە ئۇزۇندىن بېرى داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان تالاش - تارتىش ۋە دۈشمەنلىك تۈپەيلىدىن پارچىلىنىشقا باشلىغانىدى. ئەمدىلىكتە بولسا، سىرتقى دۇنيا بىلەن بولغان ئالاقىسى پۈتۈنلەي ئۈزۈلۈپ، ھېچبىر يەردىن ياردەم ئالالمايۋاتاتتى. قورشىۋېلىش كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قەلئەنىڭ ئەتراپىدىكى بىر نەچچە خورما دەرىخىنى كەستۈرۈۋېتىشى ئۇلارنى تېخىمۇ ئۈمىدسىزلەندۈرۈۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ تۇپراقلارنىڭ ئۆزىگە تەۋە بولمىغانلىقىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن، بىر نەچچە تۈپ خورما دەرىخىنى قۇربان قىلىپ كەستۈرۈۋەتكەنىدى. چۈنكى، دەرەخلەرنىڭ كېسىلىشى ئۇنىڭغا بېرىلگەن ئىلاھىي ئەمر ئىدى (ھەشىر سۈرىسى، 5 - ئايەت). بۇ ئەمرنىڭ ئورۇندىلىشى دۈشمەننىڭ قارشى تۇرۇش كۈچىنى تامامەن يوققا چىقاردى. يەھۇدىيلار ئۈچۈن خورما دەرىخلىرىنىڭ ئالاھىدە ئورنى بار ئىدى. چۈنكى، خورما ئۇلارنىڭ ئاساسلىق كىرىم مەنبەسى ئىدى. گەرچە يەھۇدىيلار يۇرتلىرىدىن ۋاقىتتىنچە سۈرگۈن قىلىنسىمۇ، بۇ تۇپراقلارنى ئەبەدىلىك بەد ئۆزلىرىنىڭ دەپ قارايتتى، ھەمدە كېلەچەكتە بۇ

يەرلەرنى مۇسۇلمانلاردىن قايتۇرۇۋېلىشنى ئۈمىد قىلاتتى. قۇرەيشلەر ھەر تەرەپتە جار سېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئىسلامىيەتنى يەر يۈزىدىن سۈپۈرۈپ تاشلايدىغانلىقىنى ئاشكارىلىغانىدى. ئەگەر خورما دەرەخلىرى كېسىپ تاشلانسا، ئۇلارنى يېڭىدىن يېتىشتۈرۈش ئۈچۈن بىر نەچچە يىل كېتەتتى. گەرچە مۇسۇلمانلار بىر نەچچە تۇپنىلا كەسكەن بولسىمۇ، يەنە قانچىنى كېسىشى مۇمكىن. ھۇيەي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەۋەر يوللاپ، ئۆزلىرىنىڭ يۇرتلىرىنى تاشلاپ چىقىپ كېتىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ھەممە مال - مۈلكىنى ئالماي، تۈگىلىرى كۆتۈرەلگۈدەك مالنىلا ئېلىپ چىقىپ كەتسە بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

ھۇيەي دەسلەپتە بۇ شەرتنى قوبۇل قىلمىغان بولسىمۇ، باشقا قەبىلە ئەزالىرى ئۇنى قوبۇل قىلىشقا قىستىدى. يەھۇدىيلار ئىككى ھەپتە بۇرۇن چالا تاشلاپ قويغان يول تەييارلىقىنى يېڭىدىن باشلىدى ۋە ئۆيلىرىنىڭ ئىشىك - دېرىزىسىگىچە ھەممە نەرسىسىنى تۈگىگە ئارتتى. تەييارلىق پۈتكەندىن كېيىن، سۈرىيە يولى بىلەن شىمالغا قاراپ يولغا چىقتى. ئۇ ۋاقىتقىچە، بۇقەدەر جىق يۈك ئارتىلغان كارۋان كۆرۈلمىگەندى. تۈگىلەر مەدىنىنىڭ قايناق بازىرىدىن قاتارلىشىپ ئۆتۈپ كەتتى. مەدىنە خەلقى ھەر بىر تۈگىگە ئارتىلغان يۈكنىڭ كۆپلىكىگە ۋە ھەرخىل بېزەكلەرگە قاراپ ھەيران قېلىشتى. تۈگىلەرنىڭ ئۈستىدىكى كاجۇنلاردا ھەرخىل رەڭلىك يىپەك كىيىملەرنى كىيىپ، ئالتۇن، كۈمۈش، ياقۇت، ئالماس ۋە باشقا قىممەتلىك تاشلاردىن زىبۇ - زىننەت تاقىۋالغان ئاياللار بار ئىدى. بەنى نەزىر قەبىلىسىنىڭ باي ئىكەنلىكى ھەممىگە مەلۇم بولسىمۇ، بۇقەدەر كۆپ مېلىنىڭ بارلىقىنى ئۆزلىرىدىن باشقا ھېچكىم بىلمەيتتى. يەھۇدىيلار ئۆز يۇرت - ماكانلىرىنى تاشلاپ ماڭغان بىلەن، باشقا يۇرتلارغا بېرىپ تېخىمۇ مۇنبەت يەرلەرگە ماكانلىشىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ قويۇش مەقسىتىدە، داقا - دۇمباق ساداسى ئىچىدە ئالغا ئىلگىرىلەۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى خەيبەرگە ماكانلاشتى. يەنە بىر قىسمى شىمالغا قاراپ داۋاملىق ئىلگىرىلىدى ۋە شامنىڭ جەنۇبىدىكى يەرلەرگە كېلىپ چۈشتى. ۋەھىدە بىلدۈرۈلگەن ئەمرگە ئاساسەن، يەھۇدىيلاردىن غەنىمەت ئېلىنغان تۇپراق ۋە ماللار ساھابىلەرگە تارقىتىلىپ بېرىلدى، بەلكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېتىم - يېسىر ۋە يوقسۇل - غېرىبلارغا ئىشلىتىش ئۈچۈن ئۆزى ئېلىپ قالدى. ﴿ئۇ غەنىمەتنىڭ بىر قىسمى﴾ دىيارىدىن ھەيدەپ چىقىرىلغان، مال - مۈلكىدىن ئايرىلغان پېقىر مۇھاجىرلارغا خاستۇر ﴿

ئەنساڧلاردىن پەقەت ئىككى كىشىگىلا ناھايىتى يوقسۇل بولغانلىقى ئۈچۈن يەر بۆلۈپ بېرىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇپراقنىڭ كۆپىنچىسىنى مۇھاجىرلارغا بۆلۈپ بېرىش ئارقىلىق، ھەم مۇھاجىرلارنى مۇھتاجلىقتىن قۇتۇلدۇردى ھەم ئەنساڧلارنىڭ يۈكىنى يەڭگىللەتتى.

تۇرۇش ۋە تىنچلىق

(58)

مىلادى 626 - يىلىنىڭ دەسلەپكى ئايلىرىدا، فاتىمە يەنە بىر ئوغۇل پەرزەنتلىك بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «ھەسەن» ئىسمىنى بەكمۇ ياخشى كۆرەتتى. شۇڭا فاتىمەنىڭ ئىككىنچى ئوغلىغا «كىچىك ھەسەن» مەنىسىدىكى «ھۇسەين» ئىسمى قويۇلدى. دەل شۇ كۈنلەردە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «مىسكىنلەرنىڭ ئانىسى» دەپ تونۇلغان يېڭى ئايالى زەينەب كېسەل سەۋەبى بىلەن ۋاپات بولدى. ئۇلار ئۆيلەنگىلى سەككىز ئاي بولغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەينەبنىڭ نامىزىنى چۈشۈرگەندىن كېيىن، ئۇنى بەقى مازارلىقىدىكى قىزى رۇقىيەنىڭ يېنىغا دەپنە قىلدى. كۆپ ئۆتمەي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇھۇد غازىتىدا يارىلانغان جىيەنى ئەبۇسەلەمە ۋاپات بولدى. ئۇ ۋاپات بولغان ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ يېنىدا بولۇپ، جان ئۆزگەندىن كېيىن، ئوچۇق قالغان كۆزلىرىنى يۇمۇپ قويغانىدى.

ئەبۇسەلەمە بىلەن ئۇمۇ سەلەمە بىر - بىرىگە بەكمۇ ئامراق بىر جۈپ ئىدى. ئۇمۇ سەلەمە ئېرىگە: «ئىككىمىزدىن بىرىمىز ئۆلۈپ كەتسەك، يەنە بىرىمىز باشقىسىغا ئۆيلەنمەيلى» دېگەن تەكلىپنى بەردى. لېكىن ئەبۇسەلەمە: «ئەگەر مەن ئۆلۈپ كەتسەم، سەن چوقۇم باشقا بىرىگە ياتلىق بولغىن» دېگەندىن كېيىن، مۇنداق دەپ دۇئا قىلدى: «پەرۋەردىگارم! مەندىن كېيىن ئۇمۇ سەلەمەگە مەندىنمۇ ياخشىراق ۋە ئۇنىڭغا دەرت - ئەلەم قىلمايدىغان بىرىنى ئاتا قىلغىن!» ئەبۇسەلەمەنىڭ ۋاپاتىدىن تۆت ئاي كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇمۇ سەلەمەگە ئۆيلىنىش تەكلىپىنى بەردى. ئۇمۇ سەلەمە ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا لايىق بولالمايدىغانلىقىنى ئېيتىپ تۇرۇۋالدى: «مېنىڭ يېشىم چوڭىيىپ كەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، يېتىم قالغان بالىلىرىم بار. ئۇندىن باشقا، مېنىڭ ھەسەتخور خۇيۇم بار. ئى رەسۇلۇللاھ! ھەم سېنىڭ تۆت خوتۇنۇڭ بارغۇ؟!» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ياشنى ئېلىپ ئېيتساق، مېنىڭ يېشىم سېنىڭكىگە قارىغاندا خېلى چوڭ. ھەسەتخور خۇيۇڭغا كەلسەك، مەن ئاللاھنىڭ بۇ خۇيۇڭنى ئۆزگەرتىۋېتىشى ئۈچۈن دۇئا قىلىمەن. بالىلىرىڭغا ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ رەسۇلى كۆز - قۇلاق بولىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇمۇ سەلەمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى. توي مۇراسىمىدىن كېيىن، ئۇمۇ سەلەمە زەينەب ئۈچۈن سېلىنغان ھۇجرىغا كۆچۈپ كىردى.

ئۇمۇ سەلەمە: «يېشىم چوڭىيىپ قالدى» دېگەن بولسىمۇ، تېخى يىگىرمە توققۇز ياشلىق ياش جۇۋان بولۇپ، ئەبۇسەلەمە بىلەن ھەبەشسىتانغا ھىجرەت قىلغان ۋاقىتتا ئاران ئون سەككىز ياشتا ئىدى. ئۇنىڭ ھەسەتخورلۇقىغا كەلسەك، ئۇمۇ سەلەمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياتلىق بولغاندىن كېيىن، ئۆزىدىن ئېلىنىدىغان سىناقىتىن ئەندىشە قىلىۋاتاتتى. بۇ ئەندىشە پەقەت ئۇنىڭدىلا ئەمەس، بەلكى ئائىشەدىمۇ بار ئىدى. ئائىشە ھەفسە ۋە زەينەب بىلەن ئوڭايلا چىقىشىپ قالغانىدى. لېكىن، ھازىر يېشى خېلى چوڭىيىپ قالغاچقا (ئون تۆت ياشتا)، ئەھۋال باشقىچە

ئىدى. ئائىشە ئۇمۇمۇ سەلەمەنى پات - پات كۆرۈپ تۇراتتى. فاتىمەنىڭ تويىنىڭ تەييارلىقىنىمۇ ئىككىسى بىللە قىلغانىدى. شۇڭا ئائىشە ھېچقاچان ئۇمۇمۇ سەلەمەنى ئۆزىنىڭ رەقىبى دەپ قارىمايتتى. لېكىن، بۇ كۈنلەردە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېڭى تويى ۋە كېلىننىڭ گۈزەللىكى ھەققىدىكى گەپ - سۆزلەر مەدىنىنى بىر ئالغانىدى. ئائىشە بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەندى: «ئۇنىڭ گۈزەللىكى ھەققىدىكى سۆز - جۈملىلەرنى ئاڭلاپ كۆڭلۈم بەكمۇ يېرىم بولدى ۋە ئۇنى يېقىندىن كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن يېنىغا باردىم. ئۇ باشقىلارنىڭ ئېيتقىنىدىن نەچچە ھەسسە گۈزەل ئىدى. بېرىپ ھەفسەگە ئېيتىۋىدىم، ھەفسە: «ياق، سېنىڭ ھەسەتخورلۇقۇڭ ئۇنى ساڭا شۇنداق چىرايلىق كۆرسىتىپ قويغان گەپ. ئەمەلىيەتتە، ئۇ ئۇنچۇلا چىرايلىق ئەمەس» دېدى. ئاندىن ئۇمۇ ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ بېقىش نىيىتىدە، ئۇمۇ سەلەمەنىڭ يېنىغا كەتتى. قايتىپ كېلىپ: «مەن ئۇنى كۆردۈم. ھەرقانچە چىرايلىق دېگەن بىلەن، يەنىلا ساڭا يەتمىگۈدەك» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، مەن يەنە بىر قېتىم كۆرۈپ كەلمەكچى بولدۇم. ھەفسەنىڭ ئېيتقىنى توغرا ئىدى. شۇنداقتىمۇ، مەن ئۇنىڭغا ھەسەتخورلۇق قىلاتتىم.»

ئەبۇسۇفيان بەدرى غازىتى ئاياغلاشقاندا مۇسۇلمانلارغا: «كېلەر يىلى مۇشۇ ۋاقىتتا سىلەر بىلەن يەنە ئۇرۇشمىز» دېگەن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلغانىدى. ئەنە شۇ ۋەدىلەشكەن كۈن يېتىپ كەلدى. لېكىن ئۇ يىلى قۇرغاقچىلىق ئاپىتى يۈز بەرگەچكە، ئات - تۆگىلەر يېگۈدەك ئوت - چۆپ ئۇنىڭدىكى شۇڭا پۈتۈن يەم - خەشەكنى مەككىدىن ئېلىپ مېڭىشقا توغرا كېلەتتى. لېكىن، مەككىدىكى زاپاس يەم - خەشەكمۇ تۈگەش ئالدىدا تۇراتتى. «ۋەدىسىدە تۇرمىدى» دېگەن بەدىئىيە قېلىشنى خالىمىغان ئەبۇسۇفيان، مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ بۇ ئەھدىنامىگە خىلاپلىق قىلىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. لېكىن، يەسەرىبتىن مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇرۇشقا تەييارلىق قىلىۋاتقانلىقى ھەققىدە خەۋەرلەر كېلىۋاتاتتى. «مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نى ئۇرۇش قىلىش قارارىدىن ۋاز كەچكۈزۈش ئۈچۈن قانداق قىلسام بولار؟» دەپ ئويلىغان ئەبۇسۇفيان، سۈھەيل ۋە باشقا قۇرەيش چوڭلىرىدىن مەسلىھەت سورىدى. ھەممىسى بىرلىكتە بىر پىلان تۈزدى. غەتەن قەبىلىسىنىڭ بەنى ئەشجەئ ئايمىقى رەئىسى نۇئەيم سۇھەيلىنىڭ يېقىن دوستى بولۇپ، ئۇ بۇ كۈنلەردە مەككىدە ئىدى. ئەگەر ئۇنى ئەۋەتسە، ئۇ قۇرەيش بولمىغانلىقى ئۈچۈن، تۈزۈلگەن پىلان مۇۋەپپەقىيەتلىك ئورۇنلىناتتى. ئەگەر نۇئەيم مۇسۇلمانلارنى ئۇرۇش قىلىشتىن ۋاز كەچكۈزەلسە، ئۇنىڭغا يىگىرمە تۈگە بەرمەكچى بولۇشتى. نۇئەيم ئۇلارنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى ۋە مەدىنىگە بېرىپ، يەھۇدىي، مۇناپىق، ئەنساۋ ۋە مۇھاجىرلارنىڭ مەھەللە - يۇرتلىرىنى بىر مۇ بىر ئايلىنىپ يۈرۈپ: «ئەي مەدىنە خەلقى! ئەبۇسۇفيان بەدرى جېڭى ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ قوشۇن تەشكىللىدى. مېنىڭچە سىلەر قۇرەيشلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلىشتىن ۋاز كېچىپ، مەدىنىدىن سىرتقا چىقماڭلار. چۈنكى، بۇ جەڭدە بىر ئادەمنىڭ ساق قېلىشىغا كۆزۈم يەتمەيدۇ» دەپ جار سالدى. مەككىدە قوشۇن تەشكىللەنگەنلىكىنى ئاڭلاپ دىللىرى يايىراپ كەتكەن يەھۇدىي ۋە مۇناپىقلار بۇ خەۋەرنى تېخىمۇ ئاشۇرۇپ تارقىتىشقا باشلىدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ساراسمىگە چۈشكەن بەزى مۇسۇلمانلار بەدرىگە بېرىشنىڭ ئاقىلانلىق بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلغانىدى. ۋەزىيەتتىن خەۋەر تاپقان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېچكىمنىڭ ئۆزى بىلەن بەدرىگە بارماسلىقىدىن ئەندىشە قىلىشقا باشلىدى. لېكىن، ئەبۇبەكرى ۋە ئۆمەر (پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامنى (نېمە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئەبۇسۇفيانغا بەرگەن سۆزىدە تۇرۇشى ئۈچۈن رىغبەتلەندۈرۈپ: «ئاللاھ دىنىنى مۇستەھكەملەپ، ساڭا كۈچ - قۇۋۋەت ئاتا قىلىدۇ» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۆزۈم يالغۇز بولساممۇ، بەدرىگە بارىمەن» دېدى.

بۇ، بىر - ئىككى جۈملە سۆز نۇئەيمنىڭ پۈتۈن تىرىشچانلىقىنى يوققا چىقىرىپ، يىگىرمە تۆگىدىن مەھرۇم قىلدى. ئەمما نۇئەيم ئۆزىگە تاپشۇرۇلغان ۋەزىپىنىڭ ناتوغرا ئىكەنلىكىنى ئويلاپ يەتكەن بولۇپ، مەدىنىدە ئۆز تەجرىبىسى ۋە تەسىر دائىرىسى ئىچىدە بولمىغان بەزى نەرسىلەرنىڭ قەلبىدە بىخلىنىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغانىدى. يەنى ئۇنىڭ قەلبىدە ئىمان نۇرىنىڭ تۇنجى ئۇچقۇنلىرى پىلىداشقا باشلىغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەش يۈز تۆگە ۋە ئون ئات بىلەن يولغا چىقتى. كۆپىنچە تۆگىلەردە بەدرى يەرمەنكىسىدە سېتىش ئۈچۈن ئېلىۋېلىنغان ماللار بار ئىدى.

ئەبۇسۇفيان قۇرەيشلەرگە: «بىر - ئىككى كۈننى يولدا ئۆتكۈزۈپ قايتىپ كېلىمىز. ئەگەر مۇھەممەد مەدىنىدىن چىقمىسا، بىزنىڭ يولغا چىققانلىقىمىزنى ۋە بەدرىدە ھېچكىم بولمىغاچقا قايتىپ كەتكەنلىكىمىزنى بىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ "ۋەدىسىدە تۇرمىدى" دېگەن بەدىئىغا قالدۇ» دېدى. لېكىن، ئەمەلىيەت ئۇنىڭ ئويلىغىنىنىڭ دەل ئەكسىچە بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىنى باشلاپ بەدرىگە بېرىپ، يەرمەنكىدە سەككىز كۈنگىچە تىجارەت بىلەن شۇغۇللاندى. يەرمەنكىگە قاتناشقان باشقا يەرلىك ئەرەبلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋەدىسىدە تۇرۇپ بەدرىگە كەلگەن بولسىمۇ، ئەبۇسۇفياننىڭ كەلمىگەنلىكى ھەققىدىكى خەۋەرنى پۈتۈن ئەرەبىستان زېمىنىغا يېيىۋەتتى. مۇسۇلمانلارنىڭ نامىنىڭ ئەرەبىستان زېمىنىغا يېيىلىپ كەتكەنلىكىنى تۇيغان سەفۇان ۋە باشقا قۇرەيش كاتتىلىرى، ئەبۇسۇفياننى بەدرى غازىتىدا قىلغان ۋەدىسى ئۈچۈن قاتتىق ئەيىبلىدى. ئەمما بۇ مەغلۇبىيەت، ئۇلارنىڭ يېڭى دىنىنى ۋە تەرەپدارلىرىنى يەر يۈزىدىن يوق قىلىۋېتىش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىۋاتقان ئۇرۇش پىلانلىرىغا توسالغۇ بولالمىدى.

بەدرى سەپىرىدىن كېيىن، بىر ئايغىچە ھېچقانداق ۋەقە يۈز بەرمىدى. بىر ئايدىن كېيىن، بەزى غەتقان قەبىلىلىرىنىڭ مەدىنىگە ھۇجۇم قىلماقچى بولغانلىقى ھەققىدە خەۋەر يېتىپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەرھال تۆت يۈز كىشىلىك قوشۇن تەشكىللەپ، نەجدكە قاراپ ئاتلاندى. ئەمما دۈشمەن ئاللىبۇرۇن قېچىپ كەتكەنىدى. بۇ سەپەر داۋامىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا «سالاتۇخەۋپ» نىڭ قانداق ئوقۇلىدىغانلىقىنى بايان قىلغان ۋەھىيى نازىل بولدى. بۇ ئايەتلەردە، ئۇرۇش ۋاقتىدا قوشۇننىڭ نامازنى قانداق ئوقۇيدىغانلىقى، خەۋپلىك پەيتلەردە نېتىمىلەرنى قىلىش

سالاتۇخەۋپ (خەۋپ نامىزى) - مۇسۇلمانلار دۈشمەن بىلەن ئۇرۇش ھالىتىدە تۇرغاندا، ناماز ۋاقتى بولۇپ قالسا، نامازنى ئىككىگە بۆلۈپ ئوقۇيدۇ. خەۋپ نامىزىنىڭ ئوقۇلۇشى شەكلى:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەۋپ نامىزىنى ھەرخىل شەكىلدە ئوقۇغانلىقى رىۋايەت قىلىنغان بولۇپ، بىر خىل شەكلى ئىمام مۇسلىمنىڭ رىۋايىتىدە مۇنداق بايان قىلىنىدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى بىلەن خەۋپ نامىزى ئوقۇدى. ئۇلارنى ئارقا تەرەپكە ئىككى سەپ قىلىپ تىزدى. ئاندىن ئۆزى بىرىنچى سەپ بىلەن بىر رەكئەت نامازنى ئوقۇدى. ئاندىن ئورنىدىن تۇرۇپ، ئارقىسىدىكى كىشىلەر يەنە بىر رەكئەتنى ئوقۇپ بولغىچە ئۆرە تۇردى. ئاندىن ئارقىدىكى سەپتىكىلەر ئالدىغا، ئالدىدىكى سەپتىكىلەر ئارقىغا ئۆتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلار بىلەن قالغان بىر رەكئەت نامازنى ئوقۇدى. ئاندىن ئارقا سەپتىكىلەر يەنە بىر رەكئەتنى ئوقۇپ بولغىچە تەشەھۇدتا ئولتۇرۇپ تۇردى. ئاندىن سالام بەردى».

كېرەكلىكى، بىر بۆلۈك ناماز ئوقۇغاندا، يەنە بىر بۆلۈكنىڭ ئۇلارنى قانداق مۇھاپىزەت قىلىدىغانلىقى تەپسىلىي بايان قىلىنغانىدى. (نسا سۈرىسى، 101، 102 - ئايەتلەرگە قارالسۇن!)

جابر ئىبنى ئابدۇللاھمۇ بۇ قېتىملىق سەپەرگە ئاتلانغان ساھابىلەرنىڭ ئارىسىدا بولۇپ، كېيىنكى يىللىرى ئۇ بۇ سەپەرنىڭ چۈشكۈن قىلىنغان يەرلىرىدىن بىرىدە مەيدانغا كەلگەن بىر ۋەقەنى سۆزلەپ بېرىپ مۇنداق دېگەندى: «بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تۇراتتۇق. ساھابىلەردىن بىرى قۇشتىن بىرنى تۇتۇۋالغانىدى. دەل شۇ چاغدا، قۇشنىڭ ئانىسى ئۆزىنى ئۇ ساھابىنىڭ قولىغا ئاتتى. ھەممەيلەن بۇ ئىشقا ھەيران قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ قۇشقا ھەيران قېلىۋاتامسىلەر؟ سىلەر ئۇنىڭ باچكىسىنى تۇتۇۋالغاچقا، ئۇ ئۆزىنى سىلەرگە ئۇرۇۋاتىدۇ. ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، پەرۋەردىگار بىلەن سىلەرگە بۇ قۇش باچكىسىغا كۆرسەتكەن مەرھەمەتتىن نەچچە ھەسسە ئارتۇق مەرھەمەتلىكتۇر» دېگەندىن كېيىن، ئۇ ساھابىنىڭ قۇش باچكىسىنى تۇتۇۋالغان يېرىگە ئاپىرىپ قويۇۋېتىشىنى بۇيرىدى.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە بىر قېتىم مۇنداق دېگەندى: «ئاللاھنىڭ رەھىمىتى يۈز بولۇپ، بىرىنى ئىنسانلار، جىنلار ۋە بارلىق ھايۋاناتلارغا چۈشۈرگەن. شۇڭا، مەۋجۇداتلار بىر - بىرىگە مەرھەمەت قىلىشىدۇ، ۋەھشىي ھايۋانلارمۇ ئۆز نەسلىگە مېھىر - شەپقەتلىك مۇئامىلە قىلىدۇ. قالغان توقسان توقۇز رەھىمىتى ئاللاھنىڭ ئىلكىدە بولۇپ، تاڭلا مەھشەر كۈنى ئاللاھ ئۇنىڭ بىلەن بەندىلىرىگە مەرھەمەت قىلىدۇ.»

مۇسۇلمانلار مەدىنىگە بىر قانچە گۈرۈپپىغا بۆلۈنۈپ قايتقاندى. بەزى گۈرۈپپىلار ئالدىدا، بەزىلىرى كەينىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بولسا، بىر نەچچە ساھابە بىلەن ئوتتۇرىدىراق كېتىۋاتاتتى. جابىرنىڭ تۈگىسى بەكمۇ قېرىپ كەتكەچكە، ئالدىنقى قاتاردىن چۈشۈپ قالدى. ئۇنىڭ كەينىدىن يېتىشىپ كەلگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي جابىر! نېمانداق ئاستا ماڭدىڭ؟» دەپ سورىدى. جابىر: «تۈگەمنىڭ مېڭىشى مۇشۇنچىلىك» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «تۈگەڭنى چۆكتۈرگىن!» دېدى ۋە ئۆزىنىڭ تۈگىسىنىمۇ چۆكتۈردى. ئاندىن: «شۇ كالتەكنى ماڭا بەرگىن!» دېدى. جابىر كالتەكنى بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۈگىنى كالتەك بىلەن بىر - ئىككى قېتىم ئۇرغاندىن كېيىن: «ئەمدى تۈگەڭگە مەن!» دېدى. ھەممەيلەن تۈگىسىگە مىنىپ، يولنى داۋاملاشتۇردى. «ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، تۈگەم رەسۇلۇللاھنىڭ تۈگىسىدىنمۇ ئۆتۈپ كەتتى» دەيدۇ جابىر.

جابىر سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ مۇنداق دەيدۇ: «يولدا رەسۇلۇللاھ بىلەن سۆھبەتلىشىپ كېلىۋاتاتتۇق. رەسۇلۇللاھ ماڭا: «تۈگەڭنى ماڭا ساتامسەن؟» دەپ سورىدى. مەن: «ساڭا ھەدىيە قىلىۋېتەي» دېدىم. «ياق! ماڭا سېتىپ بەرگىن!» دېدى. مەن رەسۇلۇللاھنىڭ تۈگەمنى راستىنلا ئېلىش نىيىتى بارلىقىنى پەملەپ: «ئۇنداقتا، باھا قويۇپ بەرگىن!» دېدىم. رەسۇلۇللاھ: «بىر دەرھەم بېرەي!» دېدى. مەن: «بەكمۇ ئاز بولۇپ قالدى» دېدىم. رەسۇلۇللاھ: «ئۇنداقتا، ئىككى دەرھەم بولسۇن» دېدى. مەن يەنە: «ياق!» دېدىم. رەسۇلۇللاھ باھانى قىرىق دەرھەمگىچە چىقاردى. مەن بۇ باھاغا رازى بولدۇم. رەسۇلۇللاھ مەندىن: «سەن ئۆيلەندىڭمۇ؟» دەپ سورىدى. مەن: «ھەئە، ئۆيلەندىم» دېدىم. رەسۇلۇللاھ: «قىز بىلەنمۇ ياكى چوكان بىلەنمۇ؟» دەپ سورىدى. مەن:

”چوكان بىلەن“ دەپ جاۋاب بەردىم. رەسۇلۇللاھ: ”نېمىشقا قىزغا ئۆيلەنمىدىڭ؟ تۇرمۇشۇڭ تېخىمۇ كۆڭۈللۈك بولاتتى ئەمەسمۇ؟“ دەپ سورىدى. مەن: ”ئى رەسۇلۇللاھ! دادامنىڭ يەتتە قىز قېرىندىشىمنى ماڭا نامەنەت قىلىپ قويۇپ، ئۇھۇد غازىتىدا شېھىت بولغانلىقىنى بىلسەن. شۇڭا، قىز قېرىنداشلىرىمغا قارىيالايدىغان، ئۇلارنىڭ ئۈستى - بېشىنى يۇيۇپ - تاراپ، ئانىلىق مېھرىنى يەتكۈزەلەيدىغان بىرىگە ئۆيلەندىم“ دەپ جاۋاب بەردىم. رەسۇلۇللاھ مېنىڭ توغرا قىلغانلىقىمنى ئېيتتى. ئاندىن ماڭا مەدىنىگە ئۈچ مىل يىراقلىقتىكى شىرارغا يېتىپ بارغاندا، تۆگىلەرنى قۇربانلىق قىلىدىغانلىقىنى ۋە ئۆزىنىڭ شۇ يەردە بىر مۇددەت تۇرۇپ قالىدىغانلىقىنى، ئايالىمنىڭ بىزنىڭ مەدىنىگە قايتقانلىقىمىزنى ئاڭلاپ، سېلىنچىلارنى قېقىشقا باشلايدىغانلىقىنى ئېيتتى. مەن: ”ئى رەسۇلۇللاھ! بىزنىڭ بىرمۇ سېلىنچىمىز يوق“ دېدىم. رەسۇلۇللاھ: ”ئۇمۇ بولۇپ قالار. سەن ئۆيگە قايتىپ، قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلىرىڭنى قىلغىن!“ دېدى.

قايتىپ بارغان كۈننىڭ ئەتىسى سەھەردە، تۆگەمنى ئېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كەلدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا تۆگىنى ئۇ يەرگە چۆكتۈرۈپ قويۇپ، مەسجىدە ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇشۇمنى ئېيتتى. مەن ناماز ئوقۇۋاتقان ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇئەزرىن بالانىڭ ماڭا قىرىق دەرھەمگە توغرا كەلگۈدەك ئالتۇن تارتىپ بېرىشىنى تاپىلدى. بىلال ئالتۇننى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دېگىنىدىن ئاشۇرۇپراق تارتىپ بەردى. مەن ئالتۇننى ئېلىپ، قايتماقچى بولۇپ تۇراتتىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى يېنىغا چاقىردى ۋە: ”تۆگەڭنى ئېلىپ كەتكىن! ئۇ سېنىڭ مېلىڭدۇر. تۆگە ئۈچۈن بېرىلگەن ئالتۇنمۇ سېنىڭ بولسۇن!“ دېدى. «»

شۇ يىلى، سەلمان فارىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ياردەم ۋە مەسلىھەت سوراپ ھوزۇرىغا كەلدى. سەلماننىڭ خوجايىنى بەنى قۇرەيزە قەبىلىسىلىك بىر يەھۇدىي بولۇپ، ئۇنى مەدىنىنىڭ جەنۇبىدىكى ئېكىنزارلىقىدا بەكمۇ ئېغىر ئەمگەككە سالغاچقا، ئۇنىڭ مۇسۇلمانلار بىلەن يېقىن مۇناسىۋەت ئورنىتىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شۇڭا، ئۇ بەدى، ئۇھۇد ۋە باشقا چوڭ - كىچىك غازاتلارنىڭ ھېچقايسىسىغا قاتنىشالمىغانىدى. ”بۇ كۈنلەردىن قاچانمۇ قۇتۇلارمەن؟“ دېگەن خىيالدا يۈرگەن سەلمان، خوجايىنىدىن: «ساڭا قانچە پۇل بەرسەم، مېنى ئازاد قىلىۋېتىسەن؟» دەپ سورىدى. خوجايىنى ئۇنىڭغا: «بىر مىڭ ئالتە يۈز دەرھەمگە تەڭ ئالتۇن بەرگەندىن سىرت، ئۈچ يۈز تۈپ خورما دەرىخى تىكىپ بەرسەڭ، سېنى ئازاد قىلىۋېتىمەن» دېدى. سەلماننىڭ بۇنى تۆلىيەلىشى مۇمكىن بولمىغاچقا، پۇرسەت تېپىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھوزۇرىغا كەلگەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «سەن خوجايىنىڭ بىلەن (ئۇنىڭغا ئالتۇن ۋە خورما دەرەخلىرىنى بەرسەڭ، سېنى ئازاد قىلىۋېتىدىغانلىقىغا دائىر) توختامنامە تۈزگىن!» دېدى. ئاندىن ساھابىلەرنى ئەتراپىغا يىغىپ، خورما دەرەخلىرى ئۈچۈن سەلمانغا ياردەم قىلىشقا چاقىردى. ساھابىلەردىن بىرى يىگىرمە، يەنە بىرى ئوتتۇز تۈپ، يەنە بىرى... بىردەمىنىڭ ئىچىدىلا ئۈچ يۈز تۈپ خورما كۆچىتى تەييار بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەلمانغا: «سەن بېرىپ، ئۆرەكلەرنى كولىغىن. ئاندىن ماڭا خەۋەر قىل. مەن خورما كۆچەتلەرنى ئۆز قولۇم بىلەن تىكىمەن»

دېدى. ساھابىلەردىن بىر نەچچىسى ئۇنىڭغا ئورەك كۆلىشىپ بەردى. ئۈچ يۈز تۈپ كۆچەتنىڭ ھەممىسىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى تىكتى. كۆچەتلەر تېزلا ياشرىپ، غولداشقا باشلىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۆلەمنىڭ قالغىنىنى (يەنى ئالتۇننى) ھەل قىلىش ئۈچۈن، مەدەن ئوچاقلىرىدىن بىرى ئۆزىگە سوۋغا قىلغان قۇش تۇخۇمى چوڭلۇقىدىكى ئالتۇننى سەلمانغا بەردى. بۇنچىلىك ئالتۇننىڭ يەتمەيدىغانلىقىنى ھېس قىلغان سەلمان: «بۇ، مەن تۆلەشكە تېگىشلىك ئالتۇننىڭ قانچىلىكى كېلەر؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئالتۇننى ئاغزىغا سېلىپ، تىلىنىڭ ئاستىدا ئۇرۇپ - چۆرىگەندىن كېيىن چىقىرىپ، سەلمانغا ئۇزاتتى ۋە: «بۇنى ئال! سەن تۆلەشكە تېگىشلىكنىڭ ھەممىسى مۇشۇنچىلىك» دېدى. سەلمان بىر مىڭ ئالتە يۈز دەرھەم بىلەن تەڭ قىممەتلىك بۇ ئالتۇننى بېرىپ، ئازادلىققا چىقتى.

ئارىدىن بىر ئاي ئۆتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مىڭ كىشىلىك قوشۇن تەشكىللەپ، سۈرىيە چېگرىسىدىكى دۈمەتۇل جەندەلگە يۈرۈش قىلدى. چۈنكى، بەنى قەلب قەبىلىسىدىن بىر توپ قاراچىنىڭ مەدىنىگە كېتىۋاتقان كارۋانلارنىڭ ئۇن، ياغ ۋە باشقا نەرسە - كېرەكلىرىنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلغانلىقى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇلىقىغا يېتىپ قالغانىدى. ئۇندىن باشقا، ئۇلارنىڭ قۇرەيشلەر بىلەن تىل بىرىكتۈرۈۋېلىش ئېھتىمالىمۇ بار ئىدى. ئەگەر بىر كۈنى قۇرەيشلەر مەدىنىگە ئومۇميۈزلۈك ھۇجۇم باشلاپ قالسا، ئۇلار شىمال تەرەپتىن ياردەم بېرىشتىن يانمايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلىرى مۇشۇنداق بىر كۈن ئۈچۈن ھەر دائىم تەييار ھالەتتە ئىدى. گەرچە قېتىملىق يۈرۈشنىڭ مەقسىتى قاراچىلارنى يوقىتىش بولسىمۇ، شۇنىڭ بىلەن بىرگە، شىمالدىكى بەزى قەبىلىلەرگە يېڭى دىننىڭ كۈچ - قۇۋۋىتىنى كۆرسىتىپ قويۇش سەۋەبىمۇ بار ئىدى. چۈنكى، بىر نەچچە يىل ئىلگىرى، مەدىنىدە ئىچكى قالايمىقانچىلىق توختىماي يۈز بېرىپ تۇرغاچقا، مەدىنە ھەر دائىم ئەتراپتىكى قوشنا قەبىلىلەرنىڭ ھۇجۇمغا ئۇچراپ تۇراتتى. مانا ئەمدى بولسا، ئۇ قالايمىقانچىلىقنىڭ ئورنىنى ناھايىتى تېز سۈرئەتتە راۋاجلانغان ۋە كەڭ تارقالغان يېڭى دىننىڭ تەرتىپ - ئىنتىزامى ۋە مۇنتىزىم كۈچى ئالغانىدى. بۇ مۇنتىزىم كۈچنىڭ ئەڭ قورقۇنچىلىق تەرىپى شۇكى، ئۇلار ھۇجۇمنى ئۆزلىرىنىڭ مۇداپىئە قورالى دەپ بىلەتتى. شۇڭا، ئەتراپتىكى قەبىلىلەر بۇنىڭغا قارىتا ھەرىكەت قىلىشى لازىم ئىدى.

بۇ پەقەت سىرتقى كۆرۈنۈشى بولۇپ، ئىسلام جامائىتىنى يېقىندىن كۆزەتكەن بىرى بۇ كۈچنىڭ سىرتقى كۆرۈنۈشىدىن نەچچە ھەسسە كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى ھېس قىلالايدۇ. چۈنكى، بۇ كۈچ مۇسۇلمانلارنى بىر - بىرىگە مەھكەم باغلىغان بىرلىك ۋە ئىتتىپاقلىق ئەقىدىسىنىڭ ئۈستىگە قۇرۇلغانىدى. قۇرئاندا بۇ ھەقتە مۇنداق دېيىلگەن: ﴿ئاللاھ مۇئمىنلەرنىڭ دىللىرىنى بىرلەشتۈردى. سەن يەر يۈزىدىكى پۈتۈن بايلىقنى سەرىپ قىلىپمۇ ئۇلارنىڭ دىللىرىنى بىرلەشتۈرەلمەيتتىڭ؛ لېكىن ئاللاھ (ئۆزىنىڭ قۇدرەت كامىلەسى بىلەن) ئۇلارنى ئىناق قىلدى. شۇبھىسىزكى، ئاللاھ غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر.﴾

بۇ بىرلىكنىڭ ئەمەلىيەتكە ئايلىنىشىنىڭ ئەڭ مۇھىم سەۋەبى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەۋجۇد بولۇشى ئىدى. ئاللاھ تائالا ئۇنىڭ مەۋجۇد بولۇشىنىڭ جەزىبىسىنى شۇ قەدەر ئۈستۈن قىلغانىدىكى، ياخشى نىيەتلىك ھېچبىر ئىنسان ئۇنى ئىنكار قىلالمايتتى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مېنى ئۆز ئاتا - ئانا، پەرزەنت ۋە باشقا ئۇرۇق - تۇغىنىڭلاردىنمۇ چارە كۆرمىگىچە، ھەقىقىي ئىمان ئېيتقان بولمايسىلەر» دېگەنىدى. ئۇنىڭسىزمۇ، بۇرۇندىن تارتىپ ئېغىزدىن ئېغىزغا تارقىلىپ يۈرگەن: «ئاتا - ئانا ساڭا پىدا بولسۇن، ئى رەسۇلۇللاھ!» دېگەن ئىبارىلەر بۇ ئىماننىڭ يەنە بىر خىل ئىپادىسى ھەم تەستىقى ھېسابلىناتتى.

تىنچلىق كۈنلىرى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن ئارام ئېلىش كۈنلىرى دېگەنلىك ئەمەس ئىدى. ئۇ بىر كۈننىڭ ئۈچتىن بىرىنى ئىبادەتكە، يەنە ئۈچتىن بىرىنى ئىشقا، قالغان ئۈچتىن بىرىنى ئائىلىسىگە ئايرىيتتى. ئائىلىسىگە ئايرىلغان ئۈچتىن بىر ۋاقىتنىڭ ئىچىدە ئۇيقۇ ۋە تااممۇ بار ئىدى. ئىبادەتكە كەلسەك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆپىنچە ھاللاردا كېچىلىرىنى ئىبادەت بىلەن ئۆتكۈزەتتى. بامدات ۋە ناماز شامدىن كېيىن، نەفلە نامىزى ئوقۇيتتى. ئۇندىن باشقا، ئۇزۇندىن - ئۇزۇن قۇرئان ئوقۇيتتى، ساھابىلىرىگە دۇئالارنى ئۆگىتەتتى. تەھەججۇد نامىزى ئوقۇش، ناماز پەرز قىلىنغان دەسلەپكى كۈنلەردىن ئېتىبارەن باشلانغانىدى. لېكىن، بۇ ئايەتلەردە تىلغا ئېلىنغان كىشىلەر (تاللانغان كىشىلەر) بولۇپ، مەدىنىدە ئەنە شۇنداق بىر تۈركۈم (تاللانغان مۇئمىنلەر) بار ئىدى. لېكىن، ئىسلامنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، بۇ مۇئمىنلەرنىڭ سانى ئازىيىشقا باشلىدى. كېيىنچە، تەھەججۇد نامىزىنىڭ پەرزلىكى ئەمەلدىن قالدۇرۇلغانلىقى بايان قىلىنغان بىر ئايەتتە، بۇ كىشىلەر: ﴿سەن بىلەن بىرگە بولغانلار﴾ دەپ تىلغا ئېلىنغانىدى.

﴿ئى مۇھەممەد!﴾ شۇبھىسىزكى، پەرۋەردىگارىڭ سېنىڭ ۋە سەن بىلەن بولغانلارنىڭ (يەنى ساھابىلەردىن بىر توپ ئادەمنىڭ تەھەججۇد نامىزى ئۈچۈن) كېچىنىڭ ئۈچتىن ئىككى ھەسسىسىدە، يېرىمىدا ۋە ئۈچتىن بىر ھەسسىسىدە تۇرىدىغانلىقىڭلارنى بىلىدۇ، كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ (ئۇزۇنلۇقىنى) ئاللاھ ئالدىنلا بەلگىلەيدۇ، سىلەرنىڭ ئۇنى ھېسابلاپ بولالمايدىغانلىقىڭلارنى ئاللاھ بىلىدۇ. ئاللاھ سىلەرگە رەھىم قىلدى (يەنى كېچىدە تەھەججۇد نامىزى ئوقۇشنىڭ پەرزلىكىنى) ئەمەلدىن قالدۇردى، تەھەججۇد نامىزىدىن سىلەرگە قولاي بولغىنىنى ئوقۇڭلار.﴾

لېكىن، ساھابىلەر تەھەججۇد نامىزىنى ئوقۇشنى داۋاملاشتۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا كېچىنىڭ ئەڭ خەيىرلىك ۋاقتىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئۈچتىن بىرى ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ مۇنداق دېگەنىدى: «ھەر كېچىنىڭ ئاخىرقى ئۈچتىن بىرىدە، ئاللاھ ئەڭ تۆۋەنكى ئاسماندا تەجەللى قىلىدۇ ۋە: "مەندىن بىر نەرسە تىلەيدىغانلار يوقمۇ؟ مەن ئۇنىڭ تىلىكىنى ئىجابەت قىلىمەن" دەيدۇ.»

شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ئۇ مۇئمىنلەر تەسۋىرلەنگەن ئايەتلەرمۇ نازىل بولغانىدى:

﴿ئۇلارنىڭ يانلىرى ئورۇن - كۆرىدىن يىراق بولدى (يەنى ئۇلار كېچىسى ئىبادەت قىلىپ ئاز ئۇخلايدۇ)، ئۇلار پەرۋەردىگارىنىڭ (ئازابىدىن) قورقۇپ، (رەھمىتىنى) ئۈمىد قىلىپ ئۇنىڭغا دۇئا قىلىدۇ، ئۇلارغا بىز رىزىق قىلىپ بەرگەن نەرسىلەردىن (ياخشىلىق يوللىرىغا) سەرپ قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ قىلغان ئەمەللىرىگە مۇكاپات يۈزىسىدىن ئاللاھنىڭ ھوزۇرىدا ساقلانغان ۋە ئۇلارنى خۇشال قىلىدىغان كاتتا نېئەتنى ھېچكىم بىلمەيدۇ.﴾

ئائىلىگە ۋاقىت ئايرىشقا كەلسەك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىگە خاس ھۇجرىسى يوق بولۇپ، ھەر كېچىسى نوۋىتى كەلگەن ئايالنىڭ يېنىدا بولاتتى ۋە ئۇ ھۇجرا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يىگىرمە تۆت سائەتلىك ھۇجرىسى ھېسابلىناتتى. كۈندۈزلىرى قىزلىرى ياكى ھاممىسى سەفىيە ئۇنى يوقلاپ كېلەتتى ياكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى يوقلاپ باراتتى. فاتىمە كۆپىنچە ۋاقىتلاردا ئىككى ئوغلىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كۆرسىتىش ئۈچۈن ئېلىپ كېلەتتى. ھەسەن بىر يېرىم ياشقا كىرگەن، ھۈسەين بولسا، سەككىز ئايلىق بولغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، بولۇپمۇ، ئانىسى زەينەبىنىڭ قېشىدىن بىر قەدەممۇ نېرى كەتمەيدىغان نەۋرىسى ئۇمامەنى بەك ياخشى كۆرەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى بىر نەچچە قېتىم مەسجىدكە ئېلىپ كىرگەندى. نامازنىڭ قىيامىدا ئۇنى ئۆشنىسىگە مىندۈرۈۋالاتتى، رۇكۇ ۋە سەجدىلەردە يېنىغا ئولتۇرغۇزۇپ قوياتتى. سەجدىدىن تۇرغاندىن كېيىن، يەنە ئۆشنىسىگە مىندۈرۈپ، نامىزنى داۋاملاشتۇراتتى. ئۇندىن باشقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيد بىلەن ئۇممۇ ئەيمەننىڭ ئوغلى ئۇسامەگىمۇ ئامراق ئىدى. ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ ئىتائەتكار ساھابىلىرى ھېسابلىناتتى. ئۇسامە ھەر كۈنى مەسجىد ئىچىدىكى ھۇجرىلاردا ياكى ئىشىك ئالدىدا ئوينايتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆپىنچە كۈنلىرى چۈشتىن كېيىن ھەزرىتى ئەبۇبەكرنى يوقلاپ كېلەتتى (مەككىدەمۇ شۇنداق قىلاتتى). ئۇلار ئاساسەن ئائىلە مەسلىھىتى ۋە ئىش ئۈستىدە پاراڭلىشاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۆلەت ئىشلىرىدا قېيىنئاتىسى ئەبۇبەكرى ۋە ئوغلى زەيدىدىن، ساھابىلەردىن ئەلى ۋە ئوسماندىن مەسلىھەت ئالاتتى. لېكىن، ئىشنىڭ توللىقىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاقتىنى يېتىشتۈرەلمەي قالاتتى. چۈنكى، ھېچكىم مەدەنىدە يۈز بەرگەن بىر مەسلىھەت ئۇنىڭدەك ھەل قىلالمايتتى ياكى بىرەر ئۇقۇشماسلىقنى تۈزەپ بولالمايتتى. ھەتتا، بەزىدە ئېھتىياجى چۈشكەن غەيرى مۇسۇلمانلارمۇ ئۇنىڭدىن ياردەم تەلەپ قىلاتتى. يەھۇدىيلار بىلەن مۇسۇلمانلار ئارىسىدا پات - پات زىددىيەت - توقۇنۇش يۈز بېرىپ تۇراتتى. مەسلىھەت، بىر كۈنى، ئەنساڭلاردىن بىرى يەھۇدىيىنىڭ ئىچكەن قەسىمىگە غەزەپلىنىپ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېخى ھايات تۇرسا، سەن نېمە دەپ: «مۇسالى ئالەملەرنىڭ خوجايىنى قىلىپ ياراتقان ئىگەمگە قەسەم قىلمەن» دەيسەن؟» دېگەندى. يەھۇدىي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇ ئەنساڭنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەنساڭنى ئازارلىدى. قۇرئاندا، مۇسا ھەققىدە مۇنداق دېيىلگەندى: ﴿ئاللاھ ئېيتتى: «ئى مۇسا! مەن ھەقىقەتەن سېنى (زامانىڭدىكى) كىشىلەر ئارىسىدىن پەيغەمبەرلىككە ۋە مەن بىلەن (بىۋاسىتە) سۆزلىشىشكە

تاللىدىم، ساڭا مەن ئاتا قىلغان پەيغەمبەرلىكنى قوبۇل قىلغىن ۋە شۇكۇر قىلغۇچىلاردىن بولغىن.» ﴿ئاللاھ ھەقىقەتەن ئادەمنى، نۇھنى، ئىبراھىم ئەۋلادىنى، ئىمران ئەۋلادىنى (پەيغەمبەرلىككە) تاللاپ، (ئۇلارنى ئۆزلىرىنىڭ زامانىدىكى) جاھان ئەھلىدىن ئارتۇق قىلدى.﴾ ئەنساينىڭ ئەسلى مەقسىتىنى چۈشەنگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «مېنى مۇسادىن ئۈستۈن كۆرمىگىن!» دېدى. ئاندىن يەنە بىر خاتالىقنى تۈزۈش ئۈچۈن، ساھابىلىرىگە: «ئاراڭلاردا ھېچكىم مېنى يۈنۈستىنمۇ ئۈستۈن دەپ قارىمىسۇن!» دېدى. ئۇنىڭسىزمۇ، ۋەھىدە ئۇلارنىڭ ئىمان ئېيتقان چاغدىكى سۆزلىرى مۇنداق بايان قىلىنغانىدى: ﴿(ئۇلار): «ئاللاھنىڭ پەيغەمبەرلىرىنىڭ ھېچبىرىنى ئايرىۋەتمەيمىز (يەنى ئۇلارنىڭ بەزىسىگە ئىمان ئېيتىپ، بەزىسىگە ئىمان ئېيتماي قالمايمىز)» دەيدۇ.﴾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەم ئىچكى جەھەتتە تەرتىپ - ئىنتىزامنى ساقلاش ھەم تاشقى جەھەتتە ئەرەبىستان ۋە ئۇنىڭ نېرىسىدىكى قەبىلە - ئايماقىلار بىلەن مۇناسىۋەت ئورنىتىشتەك ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى بىر تەرەپ قىلغاندىن سىرت، مۇئىمىنلەرنىڭ شەخسىي مەسىلىلىرىگىمۇ ياردەم قولىنى سۇنمىسا بولمايتتى. بۇ شەخسىي مەسىلىلەرنىڭ بەزىلىرى سەلماننىڭكىدەك پۈتۈنلەي ماددىي مەسىلە بولسا، يەنە بەزىلىرى تەمىم قەبىلىسىلىك ھەنەلەنىڭكىدەك پۈتۈنلەي مەنئىي مەسىلىلەر ئىدى. ھەنەلە ئاۋۋال مەسىلىنى ئەبۇبەكرىگە ئېغىز ئېچىۋىدى، ئەبۇبەكرى بۇ مەسىلىنى تېخىمۇ سالاھىيەتلىك بىرىنىڭ، يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر تەرەپ قىلىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەنەلەدىن نېمە دەردى بارلىقىنى سورىدى. ھەنەلە: «ئى رەسۇلۇللاھ! بۇ ھەنەلە ئىككى يۈزلىمىچى ئادەمدۇر» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ نېمە دېمەكچى بولغانلىقىنى سورىدى. ھەنەلە: «ئى رەسۇلۇللاھ! سەن بىزگە جەننەت ۋە جەھەننەم توغرىلىق سۆز قىلىپ بەرگىنىڭدە، بىز خۇددى ئۇلارنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتقاندەك زەڭ سېلىپ ئاڭلايمىز. ئەمما سېنىڭ يېنىڭدىن ئايرىلىپ، بالا - چاقا، مال - بايلىقلىرىمىزنى كۆرسەكلا، سېنىڭ سۆزلىرىڭنى ئۇنتۇپلا كېتىمىز» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋابىدا بۇ غايىۋىي نىشانغا يېتىش ئۈچۈن كۆرسىتىلگەن تىرىشچانلىقنىڭ كۈندىلىك ھاياتى پائالىيەتنىڭ نورمال داۋاملىشىشىغا توسقۇنلۇق قىلماسلىقى كېرەكلىكىنى تەكىتلەپ مۇنداق دېدى: «ئاللاھ تائالاغا قەسەم قىلىمەنكى، ئەگەر سىلەر مېنىڭ يېنىمدا ئولتۇرغان ياكى ئاللاھنى زىكر قىلغان ھالىتىڭلارنى داۋاملاشتۇرالىغان بولساڭلار، ئەلۋەتتە، پەرىشتىلەر سىلەرگە سالام بېرەتتى ۋە سىلەرنى يوقلاپ ئۆيۈڭلارغا كىرىپ تۇراتتى.»

شۇنىڭغا ئوخشاش، ئايىغى تۈگىمەيدىغان ئېھتىياج ۋە ئارزۇ - ئىستەكلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىنىڭ كۆپىنچە ۋاقتىنى ئىگەللەيتتى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باشقا بىر جەھەتتىن قوغدىنىشى كېرەك ئىدى. مانا بۇ قوغدىنىش پىكرى، باشقىلارغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىگە خاس، ئالاھىدە مەۋقەسىنى ئەسلىتىدىغان بىر

ئەئرانى سۇرىسى، 144 - ئايەت.
ئال ئىمران سۇرىسى، 33 - ئايەت.
بەقەرە سۇرىسى، 285 - ئايەت.

ۋەقە ئارقىلىق ئوتتۇرىغا چىقتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر مەسىلە توغرىلىق زەيدنىڭ ئۆيىگە باردى. زەيد ئۆيىدە يوق بولۇپ، ئىشىكىنى زەينەب ئاچتى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆيىگە تەكلىپ قىلدى. ئىككىسى دەرقەمدە تۇرۇپ، بىر - بىرىگە قاراپ قېلىشتى. بۇ قاراش ھەر ئىككى جىيەنىڭ يۈرىكىگە بالىلىق دەۋرىدىلا چۈشكەن رىشىك ئوتىنى ئۇلغايتىۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەينەبنىڭ ئۆزىنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى، ئۆزىنىڭمۇ زەينەبنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى ۋە زەينەبنىڭ بۇنىڭدىن خەۋەردار ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنى ئوڭشۇۋالدى ۋە زەينەبنىڭ تەكلىپىنى رەت قىلىپ قايتىپ كەتتى. زەينەب ئۇنىڭ قايتىپ كېتىۋېتىپ ئوقۇغان دۇئاسىنى ئاڭلاپ قالدى: «ئاللاھ تائالاغا ھەمدى بولسۇن! ئىنسانلارنىڭ يۈرىكىنى ياراتقان ۋە توغرا يولغا باشلايدىغان ئاللاھقا ھەمدى بولسۇن!» زەيد قايتىپ كەلگەندە، زەينەب ئۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كەلگەنلىكىنى ۋە ئوقۇغان دۇئاسىنى ئېيتىپ بەردى. بۇنى ئاڭلىغان زەيد دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا باردى ۋە: «مېنى ئىزدەپ ئۆيىگە بارغانلىقىڭنى ئاڭلىدىم. سەن ماڭا ئۆز ئاتا - ئانىدىنمۇ يېقىن تۇرۇپ، نېمە ئۈچۈن ئۆيىگە كىرمەي قايتىپ كەتتىڭ؟ ياكى بولمىسا، زەينەبكە كۆزۈڭ چۈشتىمۇ؟ ئەگەر شۇنداق بولسا، ئۇنىڭدىن ئاجرىشىپ كېتەي» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «خوتۇنۇڭنى نىكاھىڭدا تۇتقىن، ئاللاھتىن قورققىن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر قېتىم: «مۇباھ ئىشلارنىڭ ئىچىدە ئاللاھ تائالا ئەڭ ياقتۇرمايدىغان ئىش ئاجرىشىشتۇر» دېگەندى. زەيد ئەتىسى يەنە كەلدى ۋە ئوخشاش گەپلەرنى قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئوخشاش سۆزلەر بىلەن جاۋاب بەردى. لېكىن، زەيد بىلەن زەينەبنىڭ تۇرمۇشى كۆڭۈلسىز تۇرمۇش بولۇپ، زەيد بۇ خىل تۇرمۇشتىن بىزار بولۇپ كەتكەچكە، زەينەب بىلەن ئاجرىشىپ كەتتى. شۇنداقتمۇ، زەينەب بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نىكاھى چۈشمەيتتى. چۈنكى، مۇسۇلمانلارنىڭ بالا قىلىۋالغان ئوغۇللىرىنىڭ قويۇپ بەرگەن ئاياللىرىغا ئۆيلىنىشى چەكلەنگەندى. ئۆز پۇشتىدىن بولغان بالىسى بىلەن بېقىۋالغان بالىسىنى ئايرىماسلىق، ئەرەبلەردە ئۇزۇندىن بېرى داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئادەتلەردىن بىرى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەھۋالىمۇ ئۆيلىنىش شەرتىگە ئۇيغۇن ئەمەس ئىدى، چۈنكى، شۇ ئان ئەمرىدە تۆت ئايالى بولۇپ، بۇ، ئىسلام دىنى يول قويغان ئەڭ ئاخىرقى چەك ئىدى.

بۇ ۋەقەدىن بىر قانچە ئاي ئۆتۈپ كەتتى. بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاياللىرىدىن بىرى بىلەن سۆھبەتلىشىپ ئولتۇرغىنىدا ۋەھىيى كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىگە كەلگەندىن كېيىن: «كىم بېرىپ زەينەبكە خۇش خەۋەر يەتكۈزۈدۇ؟ ئاللاھ ئۇنى ماڭا ئاسماندا ياتلىق قىلدى» دېدى. سەفئىيەنىڭ خىزمەتچىسى سەلما دەرھال زەينەبنىڭ ئۆيىگە ماڭدى. بۇ

بۇ رىۋايەت ئەقىلغە مۇۋاپىق ئەمەس. چۈنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەينەبنى كىچىك چىغدىن تارتىپ تونۇغاچقا، ئۇنى ئۆيىنىڭ ئالدىدا تۇنجى قېتىم كۆرۈشى ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، زەينەب بەك خالىمىسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنى زەيدكە ياتلىق بولۇشقا زورلىغانلىقىنى ئۇنۇتماستىنمۇ لازىم. بۇ ۋەقە، بىزگە ئۆز تەسىر دائىرىسى ئىچىدىكى خالىغان بىر ئايالغا ئۆيلىنىدىغان فېئودال بەگلىرىنى ئەسلىتە كەتتە. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز ئوغلى ئۇياقتا تۇرسۇن، باشقا بىر مۇسۇلماننىڭ، ھەتتا بىر كاپىرنىڭ ئايالىغىمۇ كۆز تىكىپ قارىمايتتى. گەرچە ئۇمۇ بىر ئىنساندۇر. ئەمما ئاللاھ تائالا ئۇنىڭغا ئانا قىلغان ئەخلاق - پەزىلىتى ۋە مىجەز - خاراكتېرى ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشىغا ھەرگىز يول قويمىدۇ، (تەرجىماندىن)

خۇش خەۋەرنى ئاڭلىغان زەينەب، ئاللاھقا ھەمدى ئېيتتى ۋە كەئبە تەرەپكە قاراپ سەجدە قىلدى. ئاندىن بىلەيزۇك، مارجان ۋە باشقا زىبۇ - زىننەتلىرىنى سەلماغا سۆيۈنچە ئورنىدا بەردى.

زەينەب قىرىق ياشقا كىرىپ قالغان بولسىمۇ، جەزىبىسىنى تېخى يوقاتمىغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ بەكمۇ تەقۋا ئايال بولۇپ، كېچىلىرى تەھەججۇد نامىزى ئوقۇيتتى، نەفلە روزا تۇتاتتى ۋە مىسكىنلەرگە قولىدىن كېلىشىچە ياردەم قىلاتتى. ئۇنىڭ كۆنچىلىك ھۈنرى بار ئىدى. تېرىدىن ئاياق ۋە باشقا نەرسىلەرنى تىكىپ، ساتقان پۇلنى يېتىم - يېسىرلارغا سەدىقە قىلاتتى. زەينەبنىڭ ئاۋۋال باشقا بىرىگە ياتلىق بولۇشىنىڭمۇ ھاجىتى قالمىغانىدى. چۈنكى، ۋەھىدە نىكاھنىڭ چۈشىدىغانلىقى بايان قىلىنغانىدى: ﴿زەينەبنى زەيد قۇيۇۋەتكەندىن كېيىن ساڭا نىكاھلاپ بەردۇق.﴾

پەقەت كېلىن كۈيۈغۇلىنىڭ ئۆيىگە يۆتكەلسىلا بولاتتى، كۆپ ئۆتمەي، زەينەب مەسجىد ھويلىسىدىكى ھۇجرىلاردىن بىرىگە كۆچۈپ كىردى.

ئايەتلەردە، بۇنىڭدىن كېيىن بېقىۋېلىنغان بالىلارنىڭ ئۆز دادىلىرىنىڭ ئىسمى بىلەن چاقىرىلىشى تەكىتلەندى. ئۇ كۈندىن ئېتىبارەن، ئوتتۇز بەش يىلدىن بۇيان زەيد ئىبنى مۇھەممەد دەپ چاقىرىلىپ كېلىۋاتقان زەيد، زەيد ئىبنى ھارسە دەپ چاقىرىلىشقا باشلىدى. لېكىن بۇ، بىرى ئاتىمىش، يەنە بىر ئەللىك ياشقا كىرىپ قالغان ئىككى كىشىنىڭ (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن زەيدنىڭ) ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتنى ئەمەلدىن قالدۇرغانلىقىنىڭ ئىپادىسى ئەمەس بولۇپ، ئىككىسىنىڭ ئارىسىدىكى ئاتا - بالىلىق مۇناسىۋەت، ئىززەت - ھۆرمەت ۋە سەمىمىيەتكە ھېچقانداق تەسىر يەتمىگەندى. يەنى بۇ پەقەت ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا قانداشلىق مۇناسىۋەتنىڭ يوقلۇقىنى بىلدۈرۈپ قويۇشتىنلا ئىبارەت - خالاس! بۇ ھەقتە نازىل بولغان ئايەتلەردە مۇنداق دېيىلگەندى:

﴿مۇھەممەد ئاراڭلاردىكى ئەرلەردىن ھېچبىرىنىڭ ئاتىسى ئەمەس، لېكىن (ئۇ) ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ۋە پەيغەمبەرلەرنىڭ ئاخىرقىسىدۇر.﴾

قالغان ئايەتلەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇنىڭغا ئەگەشكۈچىلەرنىڭ ئارىسىدىكى پەرق تەكىتلەنگەن بولۇپ، ئۇلار پەيغەمبەرگە بىر - بىرىگە خىتاب قىلغاندەك خىتاب قىلالمايتتى. ئاللاھ تائالا يولغا قويغان تۆتتىن ئارتۇق ئايالغا ئۆيلىنىش رۇخسىتى پەقەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خاس بولۇپ، باشقىلار تۆتتىن ئارتۇق ئايالنى ئۆز ئەمرىگە ئالالمايتتى. ئۇنىڭدىن باشقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىغا «مۇئىنلەرنىڭ ئانىلىرى» دېگەن نام بېرىلگەندىن سىرت، ئۇلار شۇنداق بىر يۇقىرى مەۋقەگە چىقىرىلدىكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن، ھېچكىم ئۇلارنى ئۆز ئەمرىگە ئالالمايتتى. مۇئىنلەردىن بىرى ئۇلاردىن بىرەر نەرسە سورىغان ۋاقىتتا، پەردىنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ سورىشى كېرەك ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا، ئايەتتە مۇنداق دېيىلگەندى:

ئەھزاب سۈرىسى، 37 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
ئەھزاب سۈرىسى، 40 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

﴿ئى مۇئمىنلەر! پەيغەمبەرنىڭ ئۆيلىرىگە كىرمەڭلار، پەقەت تاماققا چاقىرىلغان ۋاقتىڭلاردىلا كىرىڭلار، (باشقا ۋاقتتا رۇخسەت بىلەن كىرگەندە) تاماقنىڭ پىششىقىنى كۈتۈپ ئولتۇرماڭلار، لېكىن چاقىرىلغاندا كىرىڭلار - يۇ، تاماق يەپ بولغاندىن كېيىن تارقاپ كېتىڭلار، (تاماقنى كېيىن) پاراڭ سېلىپ ئولتۇرماڭلار، بۇ (يەنى تاماقنى كېيىن پاراڭ سېلىپ ئولتۇرۇش) پەيغەمبەرنى رەنجىتىدۇ، پەيغەمبەر (بۇنى ئېيتىشقا) سىلەردىن خىجىل بولىدۇ، ئاللاھ ھەق (نى ئېيتىش) تىن خىجىل بولمايدۇ.﴾

ساھابىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى بەكمۇ ياخشى كۆرگەنلىكى ۋە ئۇنىڭ يېنىدا مۇمكىنقەدەر ئۇزۇن ۋاقت تۇرۇشنى ئارزۇ قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارغا بەزى چەكلىمىلەرنى قويۇشقا توغرا كەلدى. ئۇنىڭ يېنىغا كەلگەنلەرنىڭ ئۇنىڭ يېنىدىن ئايرىلغۇسى كەلمەيتتى. ھەم ھېچكىم ئۇلارنى نېرى تۇر دېمەيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرى بىلەن سۆھبەتلەشكەندە، ئۇنىڭغا شۇنداق دىققەت قىلىپ قارايتتىكى، قارىشىدا تۇرغان ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باشقىلارغا كۆرسەتمىگەن ئىلتىپاتنى ئۆزىگە كۆرسىتىۋاتقاندا ھېس قىلىپ قالاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرى بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشسە، قارشى تەرەپ قويۇپ بەرمىگەچە، قويۇپ بەرمەيتتى. قۇرئاندا ئۇنىڭ ھەقىقى - ھۆرمىتىنى قوغداش بىلەن بىرگە، يېڭى بىر ئامىل ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئايەتلەر نازىل بولدى. بۇ ئارقىلىق، ساھابىلەر ئۇنىڭغا بولغان سۆيگۈسىنى، ئۇ يوق ۋاقتلاردىمۇ ئىپادىلىيەلەيدىغان بولدى.

﴿ئاللاھ ھەقىقەتەن پەيغەمبەرگە رەھمەت يوللايدۇ (يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا رەھمەت قىلىدۇ، شەننى ئۇلۇغ قىلىدۇ، دەرىجىسىنى ئۈستۈن قىلىدۇ)، پەرىشتىلەر مۇھەققەتەن (پەيغەمبەرگە) مەغپىرەت تەلەپ قىلىدۇ. ئى مۇئمىنلەر! سىلەر پەيغەمبەرگە دۇرۇد ئېيتىڭلار ۋە ئامانلىق تىلەڭلار (چۈنكى رەسۇلۇللاھنىڭ سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلاردىكى ھەقىقى چوڭدۇر، ئۇ سىلەرنى گۇمراھلىقتىن ھىدايەتكە، زۇلمەتتىن يورۇقلۇققا چىقارغۇچىدۇر).﴾

كۆپ ئۆتمەي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دېدى: «بىر پەرىشتە كېلىپ ماڭا مۇنداق دېدى: «ساڭا بىر قېتىم دۇرۇد ئېيتقان كىشىگە ئاللاھ ئون قېتىم دۇرۇد ئېيتىدۇ»».

ئەنئەنىۋىي

(59)

يۇرت - ماكانلىرىدىن سۈرگۈن قىلىنىپ، خەيىبەرگە ماكانلاشقان بەنى نەزىر قەبىلىسى يەھۇدىيلىرى مۇسۇلمانلارغا تارتقۇزۇپ قويغان زېمىنلىرىنى قايتۇرۇۋېلىش كويىدا يۈرەتتى ۋە ئۈمىدلىرىنى قۇرەيش مۇشرىكلىرىنىڭ پەيغەمبەرنىڭ ئۈستىگە قىلىدىغان ئەڭ ئاخىرقى ۋە ئەڭ چوڭ ھۇجۇمغا باغلايتتى. ھۇيەي قاتارلىقلاردىن تەركىب تاپقان بىر گۇرۇھ قۇرەيشلەرنى زىيارەت قىلىپ، ئۇلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى ئۇرۇش قىلىشقا كۈشكۈرتتى ۋە ئۆزلىرىنىڭ قۇرەيشلەرگە ياردەم بېرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. قۇرەيش قەبىلىسى ئۇلارنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى ۋە مىلادى 627 - يىلى (ھىجرەتنىڭ بەشىنچى يىلى) نىڭ باشلىرىدا ھۇجۇم باشلاشقا قارار قىلدى. ئەبۇسۇفيان، سەفۋان ۋە باشقا قۇرەيش چوڭلىرى يەھۇدىيلار بىلەن بىرلىكتە كەئىبگە كىردى ۋە مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) كە قارشى ئېلىپ بېرىلىدىغان ئۇرۇشتا ئاخىرقى غەلبىنى قولغا كەلتۈرمىگەچە بىر - بىرىنى تەرك ئەتمەيدىغانلىقى ھەققىدە قەسەم ئىچتى. قۇرەيشلەر بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، يەھۇدىيلاردىن يېڭى دىن ھەققىدە بەزى سوئاللارنى سورىدى. ئەبۇسۇفيان: «ئەي يەھۇدىيلار! سىلەر تۇنجى مۇقەددەس كىتاب ئەۋەتىلگەن خەلق سىلەر. شۇڭا سىلەر كۆپ نەرسىلەرنى بىلىسىلەر. ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ؟ مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ دىنى ئۇلۇغمۇ ياكى بىزنىڭ دىنىمىزمۇ؟» دەپ سورىدى. يەھۇدىيلار قىلچە تەپ تارتمايلا: «سىلەرنىڭ دىنىڭىز ئۇنىڭكىدىن تېخىمۇ ئۇلۇغ ۋە راستچىل دىندۇر» دەپ جاۋاب بېرىشتى.

ئاندىن ھەرقايسى قەبىلىگە قىلىشقا تېگىشلىك ۋەزىپىلەر تەقسىم قىلىندى. يەھۇدىيلار مۇسۇلمانلاردىن نەپرەتلىنىدىغان بارلىق بەنى نەجد قەبىلىلىرىنى مەدىنە ھۆكۈمىتىگە قارشى قوزغاش ۋەزىپىسىنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى. ئەگەر ئۇلارنى قوزغىتالمىسا، ئىشنى پارىخورلۇق بىلەن بىر تەرەپ قىلىش ئۇلارنىڭ پىلاننىڭ ئىچىدە ئىدى. بەنى ئەسەد قەبىلىسى ئۆزلىرىنىڭ ئۇلارغا ياردەم بېرىشكە تەييار ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى. بەنى غەتفان قەبىلىسىگە كەلسەك، يەھۇدىيلار ئۇلارغا خەيىبەردىن چىقىدىغان خورما مەھسۇلاتىنىڭ يېرىمىنى بېرىشكە ۋەدە قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، بەنى غەتفان قەبىلىسىنىڭ فەزارە، مۇررە ۋە بەنى ئەشجە ئايماقلىرىدىن جەمئى ئىككى مىڭ ئەسكەر چىقىرىلدى. بەنى سۇلەيم قەبىلىسىمۇ يەتتە يۈز كىشىلىك قوشۇنى بىلەن يەھۇدىيلارغا قېتىلماقچى بولدى. بەنى سۇلەيمدىن تېخىمۇ كۆپ ئەسكەر چىقىشى مۇمكىن ئىدى، لېكىن مەئۇنە قۇدۇقى بېشىدا يۈز بەرگەن قەتلىئام ۋەقەسىدىن كېيىن مۇسۇلمان بولغانلارنىڭ سانى كۆپىيىپ، چوڭ بىر گۇرۇھ ھالىغا كەلگەنىدى. سۇلەيمنىڭ جەنۇبىدىكى قوشنىسى بەنى ئەمر قەبىلىسى بولسا، ئۆزلىرىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن پۈتۈشكەن ئەھدىنامىگە خىلاپلىق قىلالمايدىغانلىقىنى ئېيتىپ، ئۇلارنىڭ تەلپىنى رەت قىلدى.

قۇرەيش ۋە ئىتتىپاقداشلرىدىن جەمئى تۆت مىڭ ئەسكەر يىغىلدى. ئۇندىن باشقا، جەنۇبتىن كېلىدىغان بىر نەچچە گۇرۇھ ياردەمچى قوشۇنمۇ بار ئىدى. قوشۇن مەككىدىن چىقىپ ساھىل يولى ئارقىلىق مەدىنىگە يۈرۈش قىلماقچى بولدى. ئۇھۇد كۈنىمۇ مۇشۇ يول بىلەن ماڭغانىدى. ئاز ساندىكى يەنە بىر قىسىم قوشۇن مەدىنىنىڭ شەرقىدىن، يەنى نەجد تۈزلەڭلىكىدىن يېقىنلاشماقچى بولدى. ئۇلارنىمۇ قوشقاندا، مۇشرىكلەرنىڭ ئەسكەر سانى ئۇھۇد كۈنىدىكىنىڭ ئۈچ ھەسسىسىگە توغرا كېلەتتى. ئۇھۇد كۈنى مۇسۇلمانلار ئۈچ مىڭ كىشىگە يېڭىلىگەندى. مانا ئەمدى، ئون مىڭ كىشىگە قانداق قارشى تۇرار؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ قېتىم قۇرەيش قوشۇنىنىڭ ئاتلىق ئەسكەر سانى ئۈچ يۈز (ئۇھۇدتا ئىككى يۈز) ئىدى. غەتەن قەبىلىسىمۇ شۇنچىلىك كۈچ بىلەن قېتىلىشى مۇمكىن ئىدى.

مۇشرىكلەر مەككىدىن ئۆزلىرى پىلانلىغان كۈنى يولغا چىقتى. شۇ كۈنى، ئابباس مۇشرىكلەرنىڭ مەككىدىن يولغا چىققانلىقىنى ۋە ئۇلارنىڭ سان - كۈچى ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەلۇمات يەتكۈزۈش ئۈچۈن خۇزائە قەبىلىسىدىن بىر گۇرۇھ ئادەمنى مەدىنىگە ئەۋەتتى. خەۋەرچىلەر ئاتقا مىنگەن بولۇپ، مەدىنىگە تۆت كۈندە ئاران يېتىپ بارالدى. مۇشرىكلەرنىڭ مەدىنىگە كېلىشىگە يەنە بىر ھەپتە ۋاقىت قالغانىدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەۋەرنى دەرھال پۈتۈن مەدىنىگە يايىدى ۋە مۇئمىنلەرگە: «ئەگەر سەۋر - تاقەتلىك بولۇپ، بېرىلگەن ئەمرلەرگە بويسۇنساڭلار ۋە ئاللاھتىن قورقساڭلار، زەپەر سىلەرنىڭ بولىدۇ» دېدى. ئاندىن ئۇھۇد غازىتىدىكىگە ئوخشاش، ساھابىلىرىنى مەسلىھەت مەجلىسىگە چاقىردى. قانداق قىلغاندا ئەڭ ياخشى مۇداپىئەلەنگىلى بولىدىغانلىقى ھەققىدە ھەرخىل كۆز - قاراش ئوتتۇرىغا قويۇلدى. ئەڭ ئاخىرىدا، سەلمان فارىسى ئورنىدىن تۇرۇپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەن ئىراندىكى ۋاقىتلىرىمدا، ئاتلىق ئەسكەرلەرنىڭ ھۇجۇمىدىن مۇداپىئەلىنىش ئۈچۈن ئەتراپىمىزغا خەندەك (ئازگال) كولايتتۇق. ھازىرمۇ شۇنداق قىلايلى!» دېدى. ئۇھۇدتىكى تاكتىكىنى تەكرارلاشنى خالىمىغان ساھابىلەر سەلماننىڭ پىكرىنى بىردەك ماقۇللىدى.

ۋاقىت قىس بولغاچقا، قاتتىق تىرىشچانلىق كۆرسىتىشكە توغرا كېلەتتى. شەھەرنىڭ بەزى يەرلىرىدە قەلئەگە ئوخشاش سېلىنغان ئۆيلەر بار بولغاچقا، ئۇ باشتىن - بۇ باشقا خەندەك كولاشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. غەربىي شىمال تەرەپتە، ئۇ يەر - بۇ يەرگە توپلىشىپ قالغان قۇرام تاشلىق يەرلەر بار بولۇپ، بۇلارنىڭ ئارىلىرى تۇتاشتۇرۇۋېتىلسىلا بولاتتى. ئەمما بۇ قۇرام تاشلارنىڭ ئارىسىدا «سەلىئى تېغى» دەپ ئاتىلىدىغان بىر يەر بولۇپ، بۇ يەرنىڭ ئالدى تەرىپى بارىگاھ قۇرۇشقا مۇۋاپىق، كەڭ كەتكەن تۈزلەڭلىك بولغاچقا، «سەلىئى تېغى» نىڭ سىرتىغا خەندەك كولاش كېرەك ئىدى. بۇ خەندەك بىر قىيالىقتىن باشلىنىپ، شەھەرنىڭ جەنۇبىي سېپىلىغىچە سوزۇلاتتى ۋە شەھەرنىڭ شىمال تەرىپىنى پۈتۈنلەي ئوربۇلاتتى. بۇ، قېزىشقا تېگىشلىك ئەڭ ئۇزۇن ھەم ئەڭ مۇھىم خەندەك ئىدى.

سەلمان خەندەك كولاش پىكرىنى ئوتتۇرىغا قويغاندىن سىرت، مۇسۇلمانلارغا كولىنىدىغان خەندەكنىڭ كەڭلىكى ۋە چوڭقۇرلۇقىنىمۇ ئۆلچەپ بەردى. ئۇ بەنى قۇرەيزە قەبىلىسىدە بىر نەچچە يىل ئىشلىگەچكە، ئۇلاردا خەندەك كولاشتا ئىشلىتىلىدىغان قورال - ياراقلارنىڭ ھەممىسى بار

ئىكەنلىكىنى ئوبدان بىلەتتى. قۇرەيشلەر ئۇلار ئۈچۈنمۇ دۈشمەن بولغاچقا، قوللىرىدا بار بولغان نەرسە - كېرەكلەرنى مۇسۇلمانلارغا بېرىپ تۇرۇشقا رازى بولدى. گەرچە ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ياقىنۇرمىسىمۇ، ئۇنىڭ بىلەن تۈزگەن ئەھدىنامە (سىياسى ئەھدىنامە) بولغاچقا، بۇ ئەھدىنامىگە خىلاپلىق قىلىشقا بولمايدىغانلىقىنى ھەممىسى ئوبدان بىلەتتى. شۇڭا ئۇلار سۇمبا، ئوتغۇچ، گۈرجەك ۋە خورما قوۋزىقىدىن توقۇلغان سېۋەتلەرنى مۇسۇلمانلارغا بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇئمىنلەرنى گۇرۇپپىلارغا بۆلدى ۋە ھەربىر گۇرۇپپىغا ۋەزىپە تەقسىم قىلدى. ئۆزىمۇ ئۇلار بىلەن بىللە ئىشلىدى. مۇئمىنلەر ھەركۈنى تاڭ سۈزۈلۈشى بىلەن تەڭ ئىش بېرىگە كېلىپ، قاراڭغۇ چۈشكەندە ئاندىن ئۆيلىرىگە قايتاتتى. بىر كۈنى، سەھەردە خەندەك كولىغىلى كېتىۋېتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارغا مەسجىد ياسالغان ۋاقىتتا توقۇلغان بېيىتنى ئەسلىتتى. بېيىت مۇنداق ئىدى:

(ئى رەببىم!) مەھشەردە كۆرسەتكەن جەننەت يولىنى،
ياردەم قىل، تۇت ئەنسا، مۇھاجىر قولىنى!

بەزىدە بۇ بېيىتنى ئۆزگەرتىپ مۇنداق ئوقۇيتتى:

(ئى رەببىم!) ئاخىرەتتىن باشقا ھەقىقىي ھايات يوق،
سەن بولغاچ ئەنسا، مۇھاجىرنىڭ كۆڭلى - كۆكسى توق.

مۇسۇلمانلار بىر تەرەپتىن جاپالىق ئىشلىسە، يەنە بىر تەرەپتىن بىر - بىرىنى ئاگاھلاندۇرۇپ، ۋاقىتنىڭ قىسلىقىنى ۋە دۈشمەننىڭ پات ئارىدا يېتىپ كېلىدىغانلىقىنى ئەسلىتىپ تۇراتتى. بىرەرسى سەللا بوشاڭلىق قىلسا، ھەممىسىنىڭ مەسخىرىسىگە قالاتتى. سەلمان چوڭ - كىچىك ھەممەيلەننىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىگە ئائىل بولدى. چۈنكى ئۇ ساغلام ۋە قاۋۇل بولۇپلا قالماي، بەنى قۇرەيزەلىكلەرنىڭ ئارىسىدا بىر نەچچە يىل ياشىغانلىقى ئۈچۈن، قېزىش ۋە توپا توشۇش ئىشلىرىغىمۇ بەك چاققان ئىدى. ئۇنى كۆرگەن مۇسۇلمانلار بىر - بىرىگە: «ئۇ ئون ئادەمنىڭ ئىشىنى قىلىۋاتىدۇ» دېيىشەتتى ۋە ئۆز - ئارا چاقچاقلىشاتتى. ئۇ، نەچچە يىلدىن بېرى، كۆپ يەرلەردە مۇساپىرچىلىق تارتىپ يۈرگەچكە، مۇھاجىرلار ئۇنى ئۆزلىرىگە ئوخشىتىپ: «ئۇ بىزنىڭ ئادىمىمىز» دېدى. ئەمما ئەنسارلار ئۇلارغا قارشى چىقىپ: «ياق! ئۇ بىزنىڭ ئادىمىمىز. ئۇنىڭغا بىزنىڭ ئەجرىمىز كۆپ سىڭدى» دېدى. ئاخىرىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ ئەھلى بەيىتنىڭ بىر ئەزاسىدۇر (يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىلە ئەزالىرىدىن بىرىدۇر)» دېدى.

خەندەكنىڭ يېنىغا دۈشمەنلەردىن مۇداپىئەلىنىش ئۈچۈن تاش دۆۋىلەپ قويۇلدى. قېزىپ چىقىرىلغان توپا سېۋەتلەر بىلەن يىراقلارغا تۆكۈلەتتى. قايتىشتا سېۋەتلەرگە تاش توشقۇزۇلۇپ كېلىپ، خەندەكنىڭ يېنىغا دۆۋىلىنەتتى. تاشلارنىڭ ئەڭ ياخشىلىرى (سەلى تېغى) دىن چىقاتتى. مۇسۇلمانلارنىڭ ھەممىسى بېلىگچە يالڭاچ بولۇپ، قولىدا سېۋەت يوقلار كۆينەكلىرىنى سېلىپ، توپا - تاش توشۇيتتى. خەندەك قېزىشقا ماڭغان تۇنجى كۈنى بىر توپ كىچىك بالا

ئۇلارنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ ماڭدى. ھەممىسى دادا - ئاكىلىرىغا ياردەملىشىشكە ماڭغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېشى بەك كىچىكلىرىنى مەدىنىگە قايتۇرۇۋەتتى، قالغانلىرىنى بولسا، دۈشمەن كەلگەندە دەرھال قايتىپ كېتىش شەرتى بىلەن ئېلىپ قالدى. ئۇھۇدىتىن قايتۇرۇۋېتىلگەن ئۇسامە، ئۆمەرنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ ۋە ئۇلارنىڭ دوستلىرى ئون بەش ياشقا كىرىپ قالغان بولۇپ، ئۇلار مۇسۇلمانلارنىڭ يەر كۆلەش ۋە توپا توشۇش ئىشلىرىغا ياردەملىشىپلا قالماي، دۈشمەن بىلەن ئۇرۇش قىلىشقىمۇ تەييار ئىدى.

ئەمگەك جاپالىق بولسىمۇ، ئىنسانلارنىڭ ساپ ۋە مۇلايىملىقى، ئىش - ھەرىكىتىدىكى تەبىئىيلىكى ئۇلار كۆرگەن ھەرقانداق ئادەمنى سۆيۈندۈرەتتى. بۇ مەنزىرىدىن ھەممىدىن بەك سۆيۈنگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام غەزەل ئېيتىشقا باشلىدى، قالغانلار ئۇنىڭغا تەڭكەش قىلدى:

خەيىبەرنىڭ يېشىللىقى گۈزەللىك ئەمەس،
خەندەكنىڭ مەنزىرىسىدەك تەبىئى ئەمەس.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېلى مۇھاجىرلارنىڭ ئارىسىدا يەر قازسا، ھېلى ئەنسارلارنىڭ بىلەن بىللە توپا توشۇپتتى. ئۇ نەدە بولسا بولسۇن، پەۋقۇلئاددە بىر مەسىلىگە يولۇققاندا دەرھال ئۇنىڭغا بىلدۈرۈلۈشى كېرەكلىكىنى ھەممەيلەن ياخشى بىلەتتى. ئىش شۇنچە جىددىي ۋە جاپالىق بولسىمۇ، ۋاقىت كۈلكە - چاقچاقسىز ئۆتمەيتتى. مەسجىد تە ياشايدىغان ئەھلى سۇفۇفەلەردىن بەنى دەمرەلىك بىرى بەكمۇ ئورۇق بولغاچقا، ئائىلىسىدىكىلەر ئۇنى «ھاشارەت» مەنىسىدىكى «جۈئەيل» دېگەن ئىسىم بىلەن چاقىراتتى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئىسمىنى «ھايات ۋە روھىي سالامەتلىك» مەنىسىدىكى «ئەمر» دېگەن ئىسىمغا ئۆزگەرتىۋەتتى. خەندەك ئەمگەككە ئۇنىڭ ھالىنى كۆرگەن بىر مۇھاجىر ئۆزىنى تۇتالماي مۇنداق دەپ بېيىت ئوقۇدى:

ئىسمى «جۈئەيل» دىن «ئەمر» گە ئۆزگەردى،
ئەنە شۇ كۈندىن ئېتىبارەن «ھاياتى» ئۆزگەردى.

مۇھاجىر بۇ بېيىتنى ئەمرگە ئېيىتىپ بەردى. بۇنى ئاڭلىغان باشقىلار كۈلۈشۈپ كەتتى ۋە ناخشا قىلىپ ئېيتىشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر قېتىم «ئەمر» ۋە «ھاياتى» دېگەن يەرگە كەلگەندە ئۇلارغا تەڭكەش قىلاتتى. كېيىنچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى مۇنۇ ناخشىنى ئېيتىشقا چاقىردى:

رەببىمىز! سەن بولمىساڭ، تاپماس ئىدۇق ھىدايەت،
بىلىمىمىز ئىدۇق زاكات نېمە، نېمە ناماز - ئىبادەت؟
بېغىشلىغىن بىزگە خاتىرجەملىك، جاسارەت،
ئېلىشقاندا ياۋ بىلەن ئاتا قىلغىن ماتانەت.
زۇلۇم قىلدى مۇشرىكلەر تۇتۇپ بىزگە ئاداۋەت،
دىنىمىزدىن ياندۇرسا، قىلمايمىز ھېچ ئىتائەت.

جابر بىر پارچە قۇرام تاشنى قانچە قىلىپمۇ چىقىرالمىدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى چاقىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاۋۋال ئازراق سۇ سۈرىدى، سۇ كەلتۈرۈلدى. پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام سۇغا تۈكۈرگەندىن كېيىن، دۇئا قىلىپ، تاشنىڭ ئۈستىگە قۇيىدى. تاش كۆكۈم - تالقان بولۇپ كەتتى. مۇئىنلەر تاشنى خۇددى بىر دۆۋە قۇمنى ئۇسقاندەك، گۈرجەك بىلەن سېۋەتلەرگە ئۈستى. يەنە بىر كۈنى مۇھاجىرلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ياردەمگە چاقىردى. ھەزرىتى ئۆمەر ئالدىغا چىققان بىر پارچە قۇرام تاشنى ھەرقانچە قىلىپمۇ مىدىرلىتالمىغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قولىدىن سۈمبىنى ئېلىپ، تاشنى چوقۇدى. بىرىنچى چوقۇش بىلەن تەڭ تاشتىن چاقماققا ئوخشايدىغان بىر نۇر چىقتى ۋە مەدىنىنىڭ ئۈستىدىن ئۆتۈپ، جەنۇب تەرەپكە كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە بىر قېتىم چوقۇدى. يەنە بىر پارچە نۇر چىقىپ، ئۆھۈد تەرەپكە كەتتى. ئۈچىنچى قېتىملىق چوقۇشتا چىققان نۇر شەرق تەرەپكە كەتتى ۋە شۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە تاش كۆكۈم - تالقان بولۇپ كەتتى. بىر چەتتە ھەممىنى كۆرۈپ تۇرغان سەلمان، بۇ نۇرلارنىڭ مەلۇم بىر نەرسىنىڭ داللىتى ئىكەنلىكىنى ئويلاپ يەتتى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بۇ ئىشنىڭ سىرىنى سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئۇلارنى كۆردۈڭمۇ سەلمان؟ مەن تۇنجى نۇردىن يەنە قەلئەلەرنى كۆردۈم. ئىككىنچى نۇردىن سۈرىيە قەلئەلەرنى كۆردۈم. ئۈچىنچى نۇردىن بولسا، خىسراۋنىڭ مەدائىدىكى خان سارىيىنى كۆردۈم. ئاللاھ ماڭا بىرىنچى نۇر ئارقىلىق، يەنە بىر يولنى ئاچتى. ئىككىنچى ۋە ئۈچىنچى نۇرلار ئارقىلىق غەربتە سۈرىيە بىلەن شەرقتە ئىراننىڭ يولىنى ئاچتى» دەپ جاۋاب بەردى.

خەندەكتە ئىشلەۋاتقانلارنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ يېتەرلىك يېمەك - ئىچمىكى يوق ئىدى. ئېغىر ئەمگەك ئاچلىقنى تېخىمۇ ئاشۇراتتى. جابىر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ياردەمگە چاقىرغان كۈنى ئۇنىڭ بەكمۇ ئورۇقلاپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدى. شۇ ئاخشىمى ئۆيىگە قايتقاندا، ئايالىدىن: «يېگۈدەك نېمە بار؟» دەپ سورىدى. ئايالى: «شۇ قوزا بىلەن ئازراق ئارپىدىن باشقا ھېچنەرسە يوق» دەپ جاۋاب بەردى. جابىر قوزىنى سويدى. ئەتسى ئايالى قوزا گۆشىنى پىشۇردى ۋە ئارپىنى ئۈگۈتۈپ، نان ياقىتى. كەچ كىرگەندە، جابىر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنى ئۆيىگە تاماققا تەكلىپ قىلدى. جابىر پەقەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىلا تەكلىپ قىلغانىدى. لېكىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەپ ۋارقىردى: «ئى مۇسۇلمانلار! جابىر زىياپەت تەييارلاپتۇ. مەن بىلەن بىللە بېرىپ، دەستخانىغا داخىل بولۇڭلار!» دېدى. جابىر باشقا مۇسەبەت كەلگەندە ئوقۇلىدىغان: «بىز ئاللاھنىڭ ئىلكىدىمىز، يەنە ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز» دېگەن ئايەتنى ئوقۇدى.

جابىر ئايالىغا خەۋەر بېرىپ قويۇش ئۈچۈن ھەممىنىڭ ئالدىدا كەتتى. ئايالى: «سەن چاقىردىڭمۇ، رەسۇلۇللاھمۇ؟» دېدى. جابىر: «رەسۇلۇللاھ چاقىردى» دېدى. ئايالى: «ھە بوپتۇ، ئۇنىڭ بىر بىلىدىغىنى باردۇر» دېدى. تائام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا قويۇلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاۋۋال دۇئا قىلدى، ئاندىن «بىسىملاھ» دەپ يېپىشكە باشلىدى. ئۇنىڭ يېنىدا يەنە ئون كىشى بار ئىدى. ھەممىسى توپتۇدەك يېگەندىن كېيىن، ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، ئۆيلىرىگە كەتتى. ئۇلارنىڭ كەينىدىن يەنە ئون كىشى ئولتۇردى. شۇ تەرىقىدە، خەندەكتە

ئىشلەۋاتقانلارنىڭ ھەممىسى يەپ تويۇپ، ئۆيلىرىگە قايتىشتى. دەستخانددا يەنە بىر مۇنچە گۆش بىلەن نان ئېشىپ قالدى.

باشقا بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولىدا بىر نەرسە تۇتقان ھالدا ئەمگەك يېرىگە كەلگەن كىچىك بىر قىزنى كۆرۈپ، ئۇنى يېنىغا چاقىردى. قىز ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھەنىڭ جىيەنى بولۇپ، ئۇ كۈنكى ۋەقە ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «مەن رەسۇلۇللاھقا: ”دادام بىلەن تاغامغا خورما ئېلىپ كەلگەنتىم“ دېدىم. رەسۇلۇللاھ خورمىلارنى ئۆزىگە بېرىشىمنى ئېيتتى. مەن بەردىم. رەسۇلۇللاھ خورمىلارنى بىر پارچە رەختنىڭ ئۈستىگە قويغاندىن كېيىن، ئىشلەۋاتقانلارنى خورما يېيىشكە چاقىردى. ئۇلار يېگەنسېرى خورمىلار كۆپىيەتتى. ھەممىسى قورسىقى تويغۇدەك يەپ، ئىشلىرىغا ماڭغاندىن كېيىنمۇ، خورمىلار رەخت پارچىسىنىڭ سىرتىغىچە ئېشىپ - تېشىپ تۇراتتى.

مۇناسىۋەت

(60)

خەندەك كولىنىپ بولۇشقا ئاز قالغاندا، قۇرەيش قوشۇنى يېتىپ كېلىپ، ئەقق جىلغىسىغا چۈشتى. خەندەك كولاشقا جەمئى ئالتە كۈن كەتكەندى. قۇرەيش قوشۇنى شەھەرنىڭ غەربىدىن يېقىنلاشسا، غەتفان ۋە باشقا نەجد قەبىلىلىرى شەرقتىن ئۇھۇدقا قاراپ ئىلگىرىلەۋاتاتتى. شەھەر سېپىلىنىڭ سىرتىدىكى ئۆيلەرنىڭ ھەممىسى تەرك ئېتىلگەن بولۇپ، ئۆي ئىگىلىرى شەھەر ئىچىگە قۇرۇلغان چېدىرلارغا كۆچۈرۈلگەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچ مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن مۇۋاپىق بىر يەرگە بارىگاھ قۇردى. قىزىل تېرىلەردىن ياسالغان چېدىر «سەلىئى تېغى» نىڭ ئېتىكىگە قۇرۇلغان بولۇپ، ئائىشە، ئۇممۇ سەلەمە ۋە زەينەبلەر ئۆز نۆۋىتى بىلەن بۇ چېدىرغا كېلىپ تۇراتتى.

قۇرەيش قوشۇنى ۋە ئىتتىپاقداشلىرى ئۇھۇدنىڭ يېقىن ئەتراپىغا ئايرىم - ئايرىم بارىگاھ قۇردى. قۇرەيشلەر زىرائەتلەرنىڭ ئاللىبۇرۇن يىغىۋېلىنغانلىقىنى كۆرۈپ بەكمۇ ئۈمىدسىزلەندى. تۆگىلىرى ئەقق جىلغىسىدىكى ئاكاتسىيە دەرەخلىرىنىڭ يوپۇرماقلىرىنى يەپ تۇرۇشقا مەجبۇر ئىدى. غەتفانلىقلارنىڭ تۆگىلىرىمۇ ئۇھۇدنىڭ ئەتراپىدىكى چاتقاللىقلاردا ئۆسكەن ئوت - چۆپلەرنى يەۋاتاتتى. لېكىن، ھەر ئىككى قوشۇن ئۆزلىرى ئالغاچ كەلگەن يەمدىن باشقا ئاتلىرىغا بەرگۈدەك بىر نەرسە تاپالمىدى. شۇڭا، ئامالنىڭ بېرىچە، دەرھال ئىشقا تۇتۇش قىلىش كېرەك دەپ ئويلىغان ئىككى قوشۇن بىرلىشىپ، شەھەرگە قاراپ ئىلگىرىلدى. ئەبۇسۇفيان قوشۇننىڭ باش قوماندانى ئىدى. ئەمما، ئۇرۇش ۋاقتىدا ھەر بىر قەبىلە رەئىسى نۆۋەت بىلەن قوشۇنغا قوماندانلىق قىلاتتى. ئاتلىق قوشۇننىڭ بېشىدا يەنە خالىد بىلەن ئىكرىمە بار ئىدى. شەھەرگە يېقىنلىشىپ قالغان دۈشمەن قوشۇنلىرى مۇسۇلمانلارنىڭ شەھەر سىرتىغا بارىگاھ قۇرغانلىقىنى كۆرۈپ تېخىمۇ جاسارەتلەندى. ئۇلار مۇسۇلمانلارنىڭ شەھەر سېپىلىنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ مۇداپىئەلىنىشىدىن بەكمۇ ئەنسىرىگەندى. چۈنكى، مەيدان ئۇرۇشى قىلغاندىلا بۇنچە كۆپ ئادەم بىلەن ئۇلارنى بىردەمدىلا بىر تەرەپ قىلىۋېتىشكە قاتتىق ئىشەنچتى. لېكىن، تېخىمۇ يېقىنلىشىپ كېلىپ، ئۇدۇلدا قاتار تىزىلىپ تۇرغان ئۇچىلار بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ئارىسىغا كولانغان كەڭ ۋە چوڭقۇر خەندەكنى كۆرۈپ داڭقىتىپ قالدى. ئاتلىرى بىلەن خەندەككە سەكرەش بەكمۇ تەس ئىش بولۇپ، سەكرىگەندىن كېيىن قارشى تەرەپكە چىقىشنىڭ ئۆزىمۇ قىيىن مەسىلە ئىدى. ئۆزلىرىگە كېلىۋاتقان ئۇقلارنىڭ ئۆزىدىنلا دۈشمەننىڭ جەڭ مەيدانىغا كىرىپ بولغانلىقىنى چۈشەنگەن قۇرەيشلەر، ئارقىغا ئازراق داچىدى.

كۈننىڭ قالغان قىسمىنى مەسلىھەت بىلەن ئۆتكۈزگەن قۇرەيشلەر، مۇسۇلمانلارنىڭ ئاساسلىق كۈچىنى باشقا تەرەپكە بۇراپ قويۇپ، ئۆزلىرى شىمالدىن ھۇجۇم قىلىش قارارىغا كەلدى. ئەگەر خەندەكنىڭ ئەتراپىدا ئادەم كۆپ بولماي قالسا، بۇ يەردىن قارشى تەرەپكە ئۆتۈش ئاسان بولاتتى.

ئۇندىن باشقا، ئۇلارنىڭ ئەقلىگە ئۆيلىرى شەھەرنىڭ شەرقىي جەنۇب تەرىپىنى سېپىلدەك قوغداپ تۇرغان بەنى قۇرەيزەلىك يەھۇدىيلار كەلدى. قوشۇنغا قېتىلىش ئۈچۈن خەيبەردىن يېتىپ كەلگەن بەنى نەزىرلىك ھۇيەي، ئەبۇسۇفيانغا ئۆزىنىڭ بەنى قۇرەيزە قەبىلىسىنى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) بىلەن تۈزگەن ئەھدىنامىسىنى بۇزۇشقا قايىل قىلالايدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئەگەر بەنى قۇرەيزە ماقۇللۇق بىلدۈرسە، شەھەرگە بىرلا ۋاقىتتا ئىككى تەرەپتىن ھۇجۇم قىلىپ كىرگىلى بولاتتى. ئەبۇسۇفيان ھۇيەينىڭ دەرھال يولغا چىقىشىنى بۇيرىدى.

بەنى قۇرەيزەلىكلەر ھۇيەينى ھەم شۇم نىيەتلىك ۋە بالا - قازا تېرىغۇچى بىرى دەپ بىلەتتى ھەم ئۇنىڭدىن ھەزەر ئەيلەيتتى. ئەگەر ئۇلار رۇخسەت قىلسا، ھۇيەي ئۆز قەبىلىسىنىڭ بېشىغا ئېلىپ كەلگەن بالايىناپەتنى بەنى قۇرەيزە قەبىلىسىگەمۇ ئېلىپ كېلىشتىن يانمايتتى. ئۇنىڭدىن قورقۇشى ۋە ھەزەر ئەيلىشىنىڭ ئەسلى سەۋەبى شۇ ئىدى: ھۇيەي بىر ئىشنى قىلماقچى بولسا، ئۆزىگە قارشى چىققانلارغا قىلچە رەھىم قىلمايتتى ۋە ئۆزىنىڭ مەقسىتىگە يەتمىگىچە يا ئۆزىگە ياكى قارشىسىدىكىگە قىلچە ئارام بەرمەيتتى.

ھۇيەي ئۇدۇل بەنى قۇرەيزەنىڭ رەئىسى (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەھدىلەشكەن) كە ئېنىق ئۆيىگە باردى ۋە ئىشكىنى قېقىپ، ئۆزىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى. ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى بەش قولىدەك بىلىدىغان كەئب، دەسلەپتە ئىشكىنى ئاچقىلى ئۈنىمىدى. ھۇيەي: «ئۇنداق قىلماي، ئىشكىڭنى ئاچقىن!» دېدى. كەئب: «بىزنى ئارامىمىزدا قوي. بىز مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) بىلەن ئەھدىلەشتۇق. ئەھدىگە خىلاپلىق قىلالمايمىز» دېدى. ھۇيەي يەنە: «ئىشكىنى ئاچقىن، چىرايلىقچە پاراڭلىشىلى!» دېدى. لېكىن كەئب ئاچقىلى ئۈنىمىدى. شۇنىڭ بىلەن، ھۇيەي: «سەن تامىقىمنى يەۋالدى دەپ ئىشكىڭنى ئاچمايۋاتىسەن، شۇنداقمۇ؟» دېدى. بۇ سۆزگە دەرغەزەپ بولغان كەئب ئىشكىنى ئېچىۋەتتى. ھۇيەي ئىشكىدىن كىرىپلا: «ئەي كەئب! ساڭا مەڭگۈلۈك غەلبە ۋە دېڭىز دولقۇنىدەك كۈچ - قۇۋۋەت ئېلىپ كەلدىم. سېنىڭ ئالدىڭغا قۇرەيش، غەتقان ۋە كىنانەلىك ئون مىڭ كىشىلىك قوشۇن باشلاپ كەلدىم. ئۇلار ماڭا مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ۋە ئەگەشكۈچىلىرىنى پۈتۈنلەي يوق قىلمىغۇچە بولدى قىلماسلىققا ۋەدە قىلدى. مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) بۇ قېتىم ئامان قالمايدۇ» دېدى. كەئب: «تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، سەن مېنىڭ ئالدىمغا بالايى - ئاپەت ۋە رەسۋالىقتىن باشقا نەرسە ئەكىلىپ باقمىدىڭ. سېنىڭ ئىچىڭ خۇددى چاقماق ۋە گۈلدۈر - غاراسلىرى بار، ئەمما يامغۇرى يوق بۇلۇتقا ئوخشايدۇ. ئېسىت ساڭا، ئەي ھۇيەي! مېنى ئارامىمدا قويغىن!» دېدى. ھۇيەي ئۇنىڭدىكى مۇلايم ئىپادىنى ھېس قىلدى ۋە گەپنى ئەگىتىپ باشلاپ، ئەگەر يېڭى دىن يوق قىلىنسا، ئۇنىڭ ئۈچۈن قانچىلىك ئەۋزەللىكلەر ئېلىپ كېلىدىغانلىقىنى ئېزىپ چۈشەندۈرگەندىن كېيىن: «ئەگەر قۇرەيش ۋە غەتقان قوشۇنلىرى مۇسۇلمانلارنى يوقاتماي تۇرۇپ قايتىپ كەتسە، مەن نېمە كۆرسەم، سەن بىلەن تەڭ كۆرۈشكە رازىمەن» دەپ ئاللاھ نامىدا قەسەم ئىچتى. ئۇنىڭ سۆزلىرىنى قۇلاق سېلىپ ئاڭلىغان كەئب، ئىسلامنىڭ يىلتىزىدىن قومۇرۇپ تاشلىنىدىغانلىقىنى پەملىدى. كەئب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تۈزگەن ئەھدىنامىسىنى بۇزىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ھۇيەي ئەھدىنامىنى كۆرۈپ بېقىشىنى سورىدى ۋە ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن يىرىۋەتتى. كەئب

قەبىلىسىدىكىلەرگە خەۋەر بېرىش ئۈچۈن سىرتقا چىقتى. قەبىلىسىدىكىلەر: «ئەگەر سەن ئۆلتۈرۈلسەڭ، ھۇيەينىڭمۇ سەن بىلەن بىللە ئۆلتۈرۈلۈشىنىڭ نېمە ئەۋزەللىكى بار؟» دېيىشتى ۋە كۆپىنچىسى ئۇنىڭ پىكرىگە قارشى چىقتى. ئۇنىڭ ياشىنىپ قالغىنىغا قارىماي، يېڭى پەيغەمبەرنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن سۈرۈپەدىن كەلگەن يەھۇدىي ئىبنى ئەل ھەييەبان تېخىچە بەنى قۇرەيزەلىكلەرنىڭ ئارىسىدا تۇرۇۋاتاتتى. ئۇ، بەنى قۇرەيزەلىكلەرگە پەيغەمبەرنىڭ چىراي - شەكلىنى ۋە پات ئارىدا ئەۋەتىلدىغانلىقىنى ئېيتىپ بەرگەندى. يەھۇدىي بولمىغان پەيغەمبەرگە قىزىقىدىغان يەھۇدىيلارنىڭ ئاز بولۇشىغا قارىماي، كۆپىنچىلىرى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ ھەق پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى ھېس قىلغۇدەك سەۋىيەگە ئىگە ئىدى. شۇنداقلا، ئۇلارنىڭ ئارىلىرىدا بىر پەيغەمبەرگە (مەيلى ئۇ يەھۇدىي بولسۇن ياكى بولمىسۇن) قارشى چىقىشنىڭ نەقەدەر ئېغىر گۇناھ ئىكەنلىكىنى ئاڭقىرالمايدىغانلارنىڭ سانى ناھايىتى ئاز ئىدى. شۇڭا، ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى بۇ سىياسىي ئەھدىنامىگە خىلاپلىق قىلىشقا قارشى ئىدى. لېكىن، بىر نەچچە مۇناپىقنىڭ ھۇيەينىڭ ئېيتقانلىرىنى تەستىقلايدىغان سۆزلىرى ۋە يەھۇدىيلاردىن بىر نەچچە كىشىنىڭ قۇرەيش ۋە باشقا ئىتتىپاقداشلىرىنىڭ ھەقىقىي كۈچىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ كېلىشى ئۇلارنىڭ پىكرىنىڭ مۇشۇرىك ۋە مۇناپىقلار تەرەپكە ئېغىپ كېتىشىگە سەۋەب بولدى. ئەمەلىيەتتە، خەندەكنىڭ نېرسىدىكى كەڭ كەتكەن جىلغىدا تۇرغان سان - ساناقسىز ئات ۋە سانجاق - سانجاق ئادەمنى كۆرگەنلا كىشىنىڭ يۈرىكى قارتىدە قىلماي قالمايتتى.

خالد بىلەن ئىكرىمە خەندەكتىن قانداق ئۆتۈشنىڭ كويىدا ئەتراپنى ئىنچىكىلەپ كۆزىتىتتى. «بۇ قانداق تۇزاق؟» دېيىشەتتى ئۇلار بىرى - بىرىگە: «ئەرەبلەر ھېچقاچان بۇنداق ئىشنى قىلىپ باقمىغان. بۇلارنىڭ ئارىسىدا پارسىلار بار ئوخشايدۇ.» ئىككىسى بەكمۇ ئۈمىدسىزلەندى. چۈنكى، خەندەكتىن ئۆتۈش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. پەقەت ئازراق بىر قىسمى باشقا يەرلەرگە قارىغاندا تارراق كولاغان بولسىمۇ، ئەسكەرلەر ئۇ يەرنى قاتتىق مۇھاپىزەت قىلىۋاتاتتى. ئۇ يەردىن ئۆتۈش ئۈچۈن بىر - ئىككى قېتىم كۈچەپ باققان بولسىمۇ، ئۇتۇق قازىنالمىدى. ئەرەبلەرنىڭ ئاتلىرى ئازگال كۆرۈپ باقمىغاچقا، خەندەككە يېقىنلاشسا ئۈرۈكۈپ، ئارقىغا داچىتتى. شۇڭا، ۋاقىتچە ئوق ئېتىپ تۇرۇشتىن باشقا چارە يوق ئىدى.

بەنى قۇرەيزەلىكلەرنىڭ ئەھدىنامىنى يىرتىپ تاشلىغانلىقى بىر دەمدىلا ئەسكەرلەرنىڭ ئارىسىغا پۇر كەتتى. مۇناپىقلار قايسى تەرەپكە بولۇشۇشنى بىلەلمەي ئوتتۇرىلىقتا قالغاچقا، ھەر ئىككى تەرەپنىڭ مەخپىيەتلىكلىرىنى بىر - بىرىگە يەتكۈزۈشۈپ يۈرەتتى. ساھابىلەرنىڭ ئىچىدە يەھۇدىيلارنىڭ خىيانەت قىلغانلىقىنى تۇنجى بولۇپ ئاڭلىغان ھەزرىتى ئۆمەر دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چېدىرىغا كىردى ۋە: «ئى رەسۇلۇللاھ! بەنى قۇرەيزە بىز بىلەن بولغان ئەھدىنى بۇزۇپ، بىزگە قارشى ئۇرۇش ئېلان قىلىپتۇ» دېدى. غەمكىن ئۆلتۈرۈلگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسلىنىڭ تېگى - تەكتىگە يېتىپ كېلىش ئۈچۈن زۇبەيرنى ئەۋەتتى. بىر ئازدىن كېيىن، ئەنسارلارنىڭ ئۆزلىرىنى چەتكە قېقىلغاندەك ھېس قىلىپ قالماسلىقى ئۈچۈن، ئەۋس ۋە خەزەرە جىلىك ئىككى سەئىد بىلەن ئۈسەيدىنى ئالدىغا چاقىرتىپ: «بېرىپ ئەھۋال ئىگەللەپ كېلىڭلار. ئەگەر بىزنىڭ ئاڭلىغانلىرىمىز يالغان بولسا، بۇنى ھەممەيلەنگە ئۇچۇق - ئاشكارە

بىلدۈرۈڭلار. ئەگەر راست بولسا، كىنايلىك ئىبارىلەر بىلەن ماڭلا بىلدۈرۈپ قويۇڭلار!» دېدى. ئۇلار بەنى قۇرەيزە سېپىللىرىغا زۇبەيرنىڭ كەينىدىنلا يېتىپ باردى. يەھۇدىيلار ھەقىقەتەن ئەھدىنى بۇزغان ئىدى. ئۇلار يەھۇدىيلارنى بۇ خاتالىقنى تۈزىتىشكە ۋە ئەھدىگە ۋاپا قىلىشقا چاقىرىغان بولسىمۇ، يەھۇدىيلار: «ئاللاھنىڭ رەسۇلى دېگەن كىم؟ مۇھەممەد بىلەن بىزنىڭ ئارىمىزدا تۈزۈلگەن ئەھدىناممۇ يوق، قارارناممۇ يوق!» دېيىشتى. مۇسۇلمانلار ئۇلارغا بەنى نەزىر بىلەن بەنى قەينۇقا قەبىلىسىنىڭ بېشىغا كەلگەن مۇسەبەتلەرنى ئەسلىتى. لېكىن، كەئب ۋە باشقىلار قۇرەيشلەرنىڭ مۇتلەق غەلبە قىلىدىغانلىقىغا قاتتىق ئىشەنچ باغلىغانىدى. ئۇلاردىن ئۈمىدىنى ئۆزگەن ئەلچىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا قايتىپ بېرىپ: «ئەدال ۋە قارە» دېدى. بۇلار ھۇبەيب ۋە سەبداشلىرىنى ھۈزەيل قەبىلىسىگە چېقىپ قويغان ئىككى قەبىلىنىڭ ئىسىملىرى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ نېمە دېمەكچى بولغانلىقىنى چۈشەندى ۋە: «ئاللاھۇ ئەكبەر! ئەي مۇسۇلمانلار! جەسۇر بولۇڭلار!» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەندەكنىڭ ئەتراپىدىكى ئەسكەرلەرنىڭ بىر قىسمىنى شەھەرگە قايتۇرۇپ، شەھەر ئىچىنى قوغداش كېرەكلىكىنى ھېس قىلدى. كۆپ ئۆتمەي، ھۇبەينىڭ قۇرەيش ۋە غەتفاننى مەلۇم بىر كېچە ئىككى مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن بەنى قۇرەيزە سېپىلىغا ھۇجۇم قىلىش ۋە ئۇ يەردىن شەھەرگە بېسىپ كىرىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ بالا - چاقىلىرىنى ئېلىپ قېچىش پىلانىنى كۆرسەتكەنلىكى مۇسۇلمانلارنىڭ قۇلىقىغا يېتىپ قالدى. ئەمما، دۈشمەنلەر پىلانلىغان كۈن ھەرخىل سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن بىر نەچچە قېتىم كېچىكتۈرۈلدى ۋە ئاخىرى ئەمەلگە ئاشمايلا سۇغا چىلاشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، زۇبەيرنى يۈز ئاتلىق ئەسكەر بىلەن شەھەرگە ئەۋەتتۈۋەتتى ۋە ئۇلارنى كېچىچە شەھەرنى ئايلىنىپ، يۇقىرى ئاۋازدا تەكبىر توۋلاپ چىقىشقا بۇيرىدى. شۇنداق قىلغاندا، دۈشمەنلەر: «شەھەردە ناھايىتى چوڭ قوشۇن بار ئوخشايدۇ» دەپ قالاتتى.

خەندەكنىڭ ئەتراپىدا ئاتلارغا ھېچقانداق ئېھتىياج بولمىغان بىلەن، تېخىمۇ كۆپ ساندا ئادەمگە ئېھتىياج بار ئىدى. يۈز نەپەر ئەسكەر شەھەرگە كىرىپ كەتكەندىن كېيىن، باشقىلارنىڭ نۆۋەت ۋاقتى تېخىمۇ ئۇزىراپ كەتكەنىدى. كۈنلەر ئۆتكەنسېرى، ھۇجۇم سانىمۇ كۆپىيىۋاتاتتى. خالىد ۋە ئىكرىمە خەندەكنىڭ ئۇ تەرەپىدە ئازراق بېپەرۋالىق ياكى ھارغىنلىق كۆرۈلگەنلىكىنى بايقىسىلا، دەرھال شۇ تەرەپكە ھۇجۇم قىلىشقا تەييار ئىدى. بىر قېتىم، ئىكرىمە خەندەك بېشىدا نۆۋەت تۇتۇپ تۇرغان بىرىنىڭ قاتتىق چارچىغانلىقىنى ھېس قىلدى ۋە دەرھال ئېتىنى دېۋىتىپ، ئۈچ ئادىمى بىلەن بىرلىكتە قارشى تەرەپكە سەكرىدى. تۆتىنچى ئادەم ئەمدى سەكرەي دەپ تۇرۇشقا، ئەلى ۋە باشقا مۇسۇلمانلار دەرھال بۇ يەرگە يېتىپ كەلدى ۋە ئۇلارنىڭ ئالدىنى توستى. شۇنىڭ بىلەن، تۆتىنچى ئارقىغا يېنىشقا مەجبۇر بولدى.

بىر كەمدىن كېيىن، ئەمىر دۈشمەن سېپىدىن ئايرىلىپ چىقىپ، ئۆزىنىڭ يەكمۇ يەك ئېلىشماقچى بولغانلىقىنى ئېيتتى. ئەلى ئۇنىڭ بىلەن ئېلىشماقچى بولۇپ ئالدىغا چىقىۋىدى، ئەمىر: «سېنى ئۆلتۈرۈشنى خالىمايمەن. داداڭ مېنىڭ يېقىن ئاغىنەم ئىدى. ئەڭ ياخشىسى سەن ئارقاڭغا قايت! سەن تېخى كىچىك بالىسەن» دېدى. لېكىن ئەلى كەينىگە قايتماي تۇرۇۋالدى. شۇنىڭ

بىلەن، ئەمىر ئۇلغىدىن چۈشتى. بىر - بىرىگە روبىرو كەلگەن ئىككىسى قاتتىق تۇتۇشۇپ كەتتى. ئۇلارنىڭ ئاياغلىرىدىن چىققان چاڭ - توزان ئەتراپنى بىر ئالغاچقا، نېرىدا قاراپ تۇرغانلار ھېچنېمىنى كۆرەلمىدى. بىر ئازدىن كېيىن، ئەلى تەكبىر توۋلىدى. بۇنىڭدىن ئەمىرنىڭ ئۆلگەنلىكى ياكى ئۆلەي دەپ قالغانلىقى بىلىنىپ تۇراتتى. دەل شۇ پەيتتە، قالايمىقانچىلىقتىن پايدىلانماقچى بولغان ئىككىمە ئادەملىرىنى باشلاپ خەندەكتىن ئېتىنى سەكرىتىپ ئۆتۈپ كەتتى. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يېتىشىپ كەلگەن مەخزۇم قەبىلىسىدىن نەۋفەل ئېتى بىلەن بىللە خەندەككە يۈملىنىپ كەتتى. ئەتراپتىن ئۇنىڭ ئۈستىگە تاش يېغىشقا باشلىدى. بۇنىڭغا چىدىمىغان نەۋفەل: «ئەي نەربەلەر! بۇ ھالغا قالغىنىمىدىن ئۆلگىنىم ياخشى!» دەپ ۋارقىردى. شۇنىڭ بىلەن، بىرى خەندەككە سەكرەپ چۈشۈپ، ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتتى.

بۇ سىناق گەرچە مۇۋەپپەقىيەتسىز بولغان بولسىمۇ، خەندەكتىن ئۆتۈپ كېتىشكە بولىدىغانلىقىغا كۆزى يەتكەن قۇرەيشلەر ئەتىسى تاڭ سەھەردە خەندەكنىڭ بىر نەچچە يېرىگە كەينى - كەينىدىن ھۇجۇم قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇئەننەلەرنىڭ سېپىنى ئايلىنىپ يۈرۈپ، ئۇلارنى جاسارەتلەندۈردى ۋە يەنە بىر ئاز ساياتلىق كۆرسەتسىلا، ۋەدە قىلىنغان غەلبىنىڭ ئۆزلىرىگە يېتىپ كېلىدىغانلىقىنى ئېيتتى. مۇسۇلمانلارنىڭ بارىگاھ قۇرغان يېرى «سەلىئى تېغى» نىڭ ئەڭ ئېگىز چوققىسىغا يېقىن بولۇپ، مۇداپىئەلىنىشكە بەكمۇ ئەپلىك جاي ئىدى. دۈشمەنلەر بىر كۈن كەچكە كۆپ ھەپلىشىپ باققان بولسىمۇ، ھېچقانداق نەتىجىگە ئېرىشەلمىدى. ھەر ئىككى تەرەپتىن ھېچكىم ئۆلمىگەن ئىدى، لېكىن سەئىد ئىبنى مۇئازنىڭ بېلىكىگە تەگكەن دۈشمەن ئوقى ئۇنى ئېغىر جاراھەتلەندۈردى. دۈشمەن ئاتلىرىنىڭ كۆپىنچىسى مۇسۇلمانلارنىڭ ئوقلىرىدا يارىلاندى.

يېشىن نامىزىنىڭ ۋاقتى كەلدى، لېكىن ھېچكىمنىڭ ئۆز ئورنىدىن ئايرىلىشىغا بولمايتتى. ناماز ۋاقتى ئۆتۈپ كېتەي دېگەن چاغدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدىكىلەر: «ئى رەسۇلۇللا! بىز تېخى نامىزىمىزنى ئوقۇمىغاندۇق» دېيىشتى. ناماز پەرز قىلىنغاندىن بېرى، بىر ۋاخ نامازنىمۇ قازا قىلماي ئوقۇپ كېلىۋاتقان مۇسۇلمانلار سەل جىددىيلىشىپ قالغانىدى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزى ئۇلارغا تەسەللى بەرگەندەك بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «مەنمۇ تېخى ئوقۇمىدىم» دېگەن ئىدى. ئەسەر نامىزىنىڭمۇ ۋاقتى كىرىپ ئۆتۈپ كەتتى. كۈن پېتىپ كەتكەن بولسىمۇ، دۈشمەن ھۇجۇملىرى تېخىچە داۋاملىشىۋاتاتتى. ھەر ئىككى تەرەپ ئەتراپ قاپقاراڭغۇ بولۇپ كەتكەندە ئاندىن بارىگاھقا قاراپ چېكىندى. دۈشمەن ئۇزاق كەتكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈسەيد ۋە بىر بۆلەك ئەسكەرنى خەندەك بېشىدا قويۇپ، ئۆزى باشقىلار بىلەن بارىگاھقا قايتتى ۋە ئۇلارغا ئىمام بولۇپ، ئۆتۈپ كەتكەن نامازلارنى ئارقا - ئارقىدىن ئوقۇپ بەردى. يېرىم كېچە بولغاندا، خالىد خەندەك ئەتراپىدا ئادەم بولماسلىقى مۇمكىن دېگەن ئۈمىد تە بىر توپ ئادىمىنى باشلاپ يېتىپ كەلدى. لېكىن، ئۈسەيد ۋە سەبداشلىرى ئۇلارنى ئوق بىلەن چېكىندۈردى.

چاپا - مۇشەققەتكە تولغان بۇ كۈنلەر قۇرئاندا مۇنداق تەسۋىرلەنگەن ئىدى:

«ئەينى ۋاقىتتا ئۇلار يۇقىرى تەرىپىڭلاردىنمۇ، تۆۋەن تەرىپىڭلاردىنمۇ (ھۇجۇم قىلىپ) كەلگەن ئىدى. بۇ چاغدا كۆزۈڭلار چەكچىيىپ قالغان، يۈرىكىڭلار ئاغزىڭلارغا قاپلىشىپ قالغان، ئاللاھ ھەققىدە تۈرلۈك گۇمانلاردا بولغان ئىدىڭلار. بۇ يەردە مۇئمىنلەر سىنالغان ۋە (بېشىغا كەلگەن كۈننىڭ قاتتىقلىقىدىن گويى ئۇلارنى يەر سىلىكىگەندەك) قاتتىق تەۋرىنىشكە ئۇچرىغان ئىدى.»

ھەممىسى ئۆزلىرىنىڭ يەنە قانچە كۈن بەرداشلىق بېرەلەيدىغانلىقىنى ئويلاشقا باشلىغانىدى. يېمەك - ئىچمىكى تۈگەش ئالدىدا تۇرغاننى ئاز دېگەندەك، كېچىلىرى بەك قاتتىق سوغۇق بولۇۋاتاتتى. ئاچلىق، ئۇيقۇسىزلىق ۋە سوغۇققا بەرداشلىق بېرەلمىگەن بەزى ئىمانى سۇس مۇسۇلمانلار مۇناپىقلارنىڭ سېپىگە ئۆتۈپ كەتكىلى ئاز قالغانىدى. مۇناپىقلار ئاغزى بېسىقماي: «بۇنداق كۈچلۈك قوشۇنغا خەندەك بىلەن قارشى تۇرۇپ بولغىلى بولمايدۇ. دەرھال شەھەر سېپىلىنىڭ ئىچىگە كىرىپ مۇداپىئەلىنىش كېرەك» دەپ ۋالاقشىيتتى. لېكىن، ھەقىقىي مۇسۇلمانلارنىڭ ئىمانى بۇ قىيىنچىلىقلار ئىچىدە تېخىمۇ كۈچلەنەتتى. ئۇلار پۈتۈن مۇشرىك قەبىلىلىرىنىڭ ئۆزلىرىگە قارشى بىرلەشكەنلىكىنى كۆرۈپ: «بۇ (قىيىن ئەھۋالدا قالغاندا دۈشمەن ئۈستىدىن غەلبە قىلىش) ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىزگە ۋەدە قىلغان ئىشتۇر، ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى راست ئىيتتى» دېگەنلىكى ئۈچۈن، ئاللاھ تائالا قۇرئاندا ئۇلارنى ماختاپ مۇنداق دېگەندى: «(بۇ ئىش) ئۇلارنىڭ (ئاللاھقا بولغان) ئىمانىنى ۋە (ئاللاھنىڭ بۇيرۇقلىرىغا بولغان) بويسۇنۇشىنى تېخىمۇ كۈچەيتتى.»

ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر - ئىككى يىل بۇرۇن نازىل بولغان بۇ ئايەتنىڭ ئەمەلىيەتكە ئايلانغانلىقىنى ئەسلەپ مۇنداق دەيتتى:

«سىلەر تېخى ئىلگىرىكىلەر ئۇچرىغان كۈلپەتلەرگە ئۇچرىماي تۇرۇپ جەننەتكە كىرىشىنى ئويلايمسىلەر؟ سىلەردىن ئىلگىرى ئۆتكەن (مۇئمىن) لەر ئېغىرچىلىقلارغا، كۈلپەتلەرگە ئۇچرىغان ۋە چۆچۈتۈۋېتىلگەن ئىدى، پەيغەمبەر ۋە مۇئمىنلەر: «ئاللاھنىڭ (بىزگە ۋەدە قىلغان) ياردىمى قاچان كېلىدۇ؟» دېگەن ئىدى. بىلىڭلاركى، ئاللاھنىڭ ياردىمى ھەقىقەتەن يېقىندۇر.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىنىڭ قاتتىق چارچاپ كەتكەنلىكىنى ئوبدان بىلەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، دۈشمەنلىرىنىڭمۇ كۈندىن كۈنگە زەئىپلىشىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغانىدى. شۇڭا ئۇ غەتفان قەبىلىسىنىڭ ئىككى ئايمىقىغا خەۋەر يوللاپ، ئەگەر ئۇرۇشتىن چېكىنىپ چىقسا، مەدىنىنىڭ خورما مەھسۇلاتىنىڭ ئۈچتىن بىرىنى ئۇلارغا بېرىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇلار: «خورمىنىڭ يېرىمىنى بەرسەڭ، دېگىنىڭنى قىلىمىز» دەپ جاۋاب يوللىدى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچتىن بىرىنى بېرىشتە چىڭ تۇردى. غەتفانلىقلار ئاخىرى بۇنى قوبۇل قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى غەتفانلىقلار بىلەن تىنچلىق ئەھدىنامىسى تۈزۈشكە ئەۋەتتى. ئاندىن، ئىككى سەئدىنى چېدىرىغا چاقىرتىپ، ئۆزىنىڭ پىلاننى ئۇلارغا ئىيتتى. ئۇلار: «ئى رەسۇلۇللاھ! بۇ سېنىڭ پىكرىڭمۇ ياكى ئاللاھنىڭ ئەمرىمۇ ۋە ياكى سەن

ئەھزاب سۈرىسى، 10 - ۋە 11 - ئايەتلەر.
ئەھزاب سۈرىسى، 22 - ئايەت.
بەقەرە سۈرىسى، 214 - ئايەت.

بىزنىڭ نامىمىزدا شۇنداق قىلدىڭمۇ؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن بىزنىڭ نامىمىزدا قىلدىم. ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، ئەگەر ئەرەبلەرنىڭ سىلەرگە ھۇجۇم قىلغانلىقىنى ۋە ھەممە تەرىپىڭلارنى قورشىۋالغانلىقىنى، بۇ (خورما) ئارقىلىق ئۇلارنىڭ كۈچىنى زەئىپلەشتۈرەلەيدىغانلىقىمىزنى بىلمىسەم، بۇ ئىشنى ھەرگىز قىلمىغان بولاتتىم» دەپ جاۋاب بەردى. ئەمما سەئىد ئىبنى مۇئاز ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى: «ئى رەسۇلۇللاھ! بىز بۇ ئادەملەر بىلەن بىللە باشقا ئىلاھلارغا چوقۇناتتۇق. ئاللاھنى ھەقىقىي تۈردە تونۇمايتتۇق ۋە ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلمايتتۇق. ئەنە شۇ ۋاقىتلاردىمۇ، ئۇلار بىزگە مېھمان بولۇپ كەلگەن ياكى سېتىۋېلىپ يېگەن ۋاقىتلىرىدىن باشقا ۋاقىتلاردا خورمىلىرىمىزنى رۇخسەتسىز ئالمايتتى. مانا ھازىر، ئاللاھ بىزگە ئىسلام دىنىنى بەخش ئەتتى، بىزنى ھىدايەتكە ئېرىشتۈردى، بىزنى سەن ۋە ئىسلام بىلەن كۈچلەندۈردى. شۇنداق تۇرۇپ، ئۇلارغا ماللىرىمىزنى بېرەمدۇق؟ ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، ئاللاھ ئۇلار بىلەن بىزنىڭ ئارىمىزدا ھۆكۈم چىقارمىغۇچە، بىز ئۇلارغا قىلچىتىن باشقا نەرسە بەرمەيمىز.» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ: «بويۇتۇ، سېنىڭ دېگىنىڭدەك بولسۇن!» دېدى. سەئىد ئوسماننىڭ قولىدىن تېرە پارچىسى بىلەن قەلەمنى ئالدى ۋە: «ئۆز مەيلىگە قويۇپ بېرىڭلار، قولىدىن كەلگىنىنى قىلسۇن!» دېدى.

ئىناۋەتسىز بولۇپ كەتكەن بۇ ئەھدىنامە كېيىنچە فەزارە ۋە مۇررە قەبىلىلىرى بىلەن تۈزۈلدى. قۇرەيشلەر غەتقان قەبىلىسىنىڭ يەنە بىر ئايىمىقى بەنى ئەشجەد بىلەنمۇ ئىتتىپاقداش بولۇپ، ئەبۇسۇفيان ۋە سۇھەيل ئىككىسى مۇسۇلمانلارنى ئىككىنچى قېتىملىق بەدرى غازىتىدىن ۋاز كەچكۈزۈش ئۈچۈن بەنى ئەشجەئلىك نۇئەيمنى تەشۋىقاتچى قىلىپ مەدىنىگە ئەۋەتكەنىدى. مەدىنىدە كۆرگەن - بىلگەنلىرى نۇئەيمنىڭ قەلبىدە چوڭقۇر ئىز قالدۇرغاچقا، ئىچىدە بىر داۋالغۇش پەيدا بولغانىدى. ئەنە شۇ ھېس - تۇيغۇلىرىنىڭ تەسىرىدىن تېخىچە قۇتۇلالمىغان نۇئەيم، قەبىلىسىدىكىلەر بىلەن بىللە ئۇرۇش مەيدانىغا يېتىپ كەلدى. مۇسۇلمانلارغا بولغان بۇ ھېس - تۇيغۇلىرى ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىدىن ئۈچ ھەسسە كۆپ دۈشمەنگە قارشى بەرداشلىق بېرىشىنى كۆرگەندىن كېيىن تېخىمۇ داۋالغۇدى ۋە قەلبى ئىمان نۇرى بىلەن پاللىدە يورۇپ كەتتى. شۇ كېچىسى، ئاۋۋال شەھەرگە كىردى، ئاندىن قوشۇن بارىگاھىغا كەلدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشمەكچى ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي نۇئەيم! نېمە ئۈچۈن كەلدىڭ؟» دەپ سورىدى. نۇئەيم: «سېنىڭ ئالدىڭغا ئىمان ئېيتىپ، مۇسۇلمان بولغانلىقىمنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن كەلدىم. ئەي رەسۇلۇللاھ! مەن سېنىڭ ئەمرىڭدەن، قانداق تەلپىڭ بولسا، شۇنى ئورۇنلاشقا تەييارمەن. مېنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىمنى تېخى ھېچكىم بىلمەيدۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىر ئامال قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىغا سوغۇقچىلىق سالغىن!» دېدى. نۇئەيم يالغان سۆزلەش ئۈچۈن رۇخسەت سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلارنى بىزدىن يىراقلاشتۇرۇش ئۈچۈن نېمە دېسەڭ بولۇپرىدۇ. چۈنكى ئۇرۇشنىڭ بىرى جەڭ، توققۇزى رەڭدۇر» دېدى.

نۇئەيم شەھەرگە قايتىپ، ئۇدۇل بەنى قۇرەيزە قەبىلىسى ئورۇنلاشقان مەھەللىگە ماڭدى. نۇئەيمنىڭ يەھۇدىيلار بىلەن دوستلۇق مۇناسىۋىتى بولغاچقا، يەھۇدىيلار ئۇنى ئىززەت - ئىكرام

بىلەن قىزغىن كۈتۈۋالدى ۋە زىياپەت تەييارلاشقا كىرىشىپ كەتتى. نۇئەيم يەھۇدىيلارغا: «زىياپەتنى قويۇپ تۇرۇڭلار! مەن بۇنىڭ ئۈچۈن كەلمىدىم، بەلكى سىلەرنىڭ ئامانلىقىڭلاردىن ئەندىشەلەنگەنلىكىم ئۈچۈن، بۇندىن كېيىن قانداق قىلىشىڭلار كېرەكلىكىنى ئېيتىپ قويۇش ئۈچۈن كەلدىم» دېدى. ئاندىن قۇرەيش بىلەن غەتفاننىڭ ئۇرۇشتا يېڭىلىپ قالسا، يەھۇدىيلارنى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ ئىنساۋىغا تاشلاپ قويۇپ قاچىدىغانلىقىنى، شۇڭا يەھۇدىيلارنىڭ قۇرەيشلەرنىڭ مۇھىم ئادەملىرىدىن بىر نەچچىنى (ئۆزلىرىنىڭ يەھۇدىيلارنى تاشلاپ كەتمەيدىغانلىقىنىڭ كاپالىتى سۈپىتىدە) گۆرۈگە قويىمىغىچە، مۇسۇلمانلارغا قارشى ئوق ئاتماستىكى كېرەكلىكىنى چۈشەندۈردى. بۇ ھەقتە ئاللىبۇرۇن خەۋىپسىز تۇرغان يەھۇدىيلار ئۇنىڭ سۆزلىرىنى تەستىقلىدى ۋە ئۇنىڭ ئېيتقىنىدەك قىلىشقا قارار بەردى. ئاندىن، بۇ پىكىرنى نۇئەيمنىڭ ئوتتۇرىغا قويغانلىقىنى قۇرەيش ۋە غەتفانلىقلاردىن مەخپىي تۇتۇدىغانلىقلىرى ھەققىدە قەسەم ئىچتى.

يەھۇدىيلارنىڭ يېنىدىن ئايرىلغان نۇئەيم، بىر زامانلاردىكى يېقىن دوستى ئەبۇسۇفياننىڭ قېشىغا باردى. ئۇ، ئەبۇسۇفيان ۋە باشقا قۇرەيشلەردىن سىر تۇتۇشقا ۋەدە ئېلىۋالغاندىن كېيىن: «يەھۇدىيلار مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) بىلەن تۈزگەن ئەھدىنامىگە قايتىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا: «خاتالاشقانلىقىمىز ئۈچۈن بەكمۇ پۇشايمان قىلدۇق. ئەگەر قۇرەيش ۋە غەتفاننىڭ بەزى مۇھىم ئادەملىرىنى ساڭا تاپشۇرۇپ بەرسەك، بىزنىڭ گۇناھىمىزدىن كېچەمسەن؟ سەن ئۇلارنى ئۆلتۈرۈۋەتكەندىن كېيىن، بىز سەن بىلەن بىللە باشقىلىرىغا قارشى ئۇرۇش قىلىمىز» دەپ خەۋەر يوللىدى. مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) مۇ بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلدى. ئەگەر يەھۇدىيلار سىلەردىن گۆرۈگە ئادەم سورىسا، ھەرگىز بەرمەڭلار!» دېدى. قۇرەيشلەرنىڭ يېنىدىن ئايرىلغان نۇئەيم، ئۆز قەبىلىسى ۋە غەتفاننىڭ باشقا قەبىلىلىرىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇلارغا قۇرەيشلەرگە دېگەن سۆزلەرنى بىرمۇ بىر دېدى.

قۇرەيش ۋە غەتفان رەھبەرلىرى ئۆز ئارا مەسلىھەتلىشىپ، ھازىرچە يەھۇدىيلارغا بىر نەرسە دېمەي، نۇئەيمنىڭ سۆزى ئىسپاتلانغىچە ساقلاپ تۇرۇش قارارىغا كەلدى ۋە ئىكرىمەنى بەنى قۇرەيزىگە ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى. ئىكرىمە ئۇلارغا: «مۇھەممەدنى پۈتۈنلەي مەغلۇپ قىلىشنىڭ ۋاقتى كەلدى. ئەتىكى چوڭ ھۇجۇمغا تەييار بولۇڭلار!» دېدى. يەھۇدىيلار ئۇنىڭغا: «ئەتە شەنبە. سىلەر مۇھىم ئادەملىرىڭلاردىن بىر نەچچىنى بىزگە گۆرۈگە قويىمىساڭلار، بىز ئۇرۇشقا ھەرگىز چىقمايمىز. چۈنكى، ئەگەر ئۇرۇشتا غەلبە قىلالىمىساڭلار، بىزنى يالغۇز تاشلاپ، ئۆز يۇرتۇڭلارغا قېچىپ كېتىشىڭلاردىن ئەنسىرەيمىز. شۇنداق قىلساڭلار، بىز ئۆزىمىز يالغۇز مۇھەممەدنىڭ ئەسكەرلىرىگە قارشى تۇرالمايمىز» دېيىشتى. قۇرەيش ۋە غەتفانلىقلار بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ: «تەڭرىگە قەسەم قىلىمىزكى، نۇئەيمنىڭ سۆزلىرى توغرا ئىكەن» دېيىشتى ۋە ئەتىسى بەنى قۇرەيزىگە ئادەم ئەۋەتىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئۇلارغا بىر ئادەممۇ گۆرۈگە قويايلىغانلىقىنى ۋە ئەتە باشلىنىدىغان چوڭ ئۇرۇشقا ئۇلارنىڭ چوقۇم چىقىشى كېرەكلىكىنى بىلدۈردى. بەنى قۇرەيزىلەر يەنە: «بىزگە بىر نەچچە ئادەمنى ئەۋەتمىگىچە، بىز بىر تالمۇ ئوق ئاتمايمىز» دەپ جاۋاب بەردى.

شۇنىڭ بىلەن، ئەبۇسۇفيان ھۇيەينىڭ قېشىغا بېرىپ: «بىزگە ۋەدە قىلغان ياردىمىڭ قېنى؟ ئۇلار بىزنى ئالدىغاننى ناز دەپ، بەزى ئادەملىرىمىزنى مۇھەممەدكە تۇتۇپ بەرمەكچى بولۇۋاتىدۇ» دېدى. ھۇيەي: «تەۋراتقا قەسەم قىلىمەنكى، سەن ئۇلارغا ھەقسىزلىق قىلىۋاتىسەن. بۈگۈن شەنبە كۈنىدۇر. بىز يەھۇدىيلار شەنبە كۈنلۈك چەكلىمىگە قارشى چىقمايمىز. ئەمما ئەتە (يەكشەنبە) ئۇلارنىڭ مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ ئۈستىگە شىردەك ئېتىلغانلىقىنى كۆرسەن» دېدى. ئەبۇسۇفيان يەھۇدىيلارنىڭ گۇرۇگە ئادەم تەلەپ قىلغانلىقىنى ھۇيەيگە ئېيتىپ بېرىۋىدى، ھۇيەينىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتتى. ھەممە گۇناھنى ئۇنىڭ ئۈستىگە ئارتقان ئەبۇسۇفيان: «لاتقا قەسەم قىلىمەنكى، بۇ بىزگە قىلىنغان خىيانەتتۇر. سىلەر تىل بىرىكتۈرۈۋېلىپ، بىزگە خىيانەت قىلىدىڭلار» دېدى. «ياق!» دېدى ھۇيەي: «سىنا تېغىدا مۇساغا نازىل قىلىنغان تەۋراتقا قەسەم قىلىمەنكى، مەن سىلەرگە خىيانەت قىلىمەنمەن.» لېكىن ئەبۇسۇفيان ئۇنىڭ گېپىگە ئىشەنمىدى. ئۆز ھاياتىدىن ئەندىشە قىلغان ھۇيەي، قارارگاھتىن چىقىپ، بەنى قۇرەيزە مەھەللىسى تەرەپكە يۈرۈپ كەتتى.

قۇرەيشلەر بىلەن بەنى نەجد قەبىلىسىدىكىلەرنىڭ ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتكە كەلسەك، ئۇ ئەيىمنىڭ ئۇلارنىڭ ئارىسىغا سوغۇقچىلىق سېلىشىنىڭ قىلچە ئورنى قالمىغانىدى. ئۇرۇش باشلانغانلىقى ئىككى ھەپتە بولغان بولسىمۇ، ھېچقانداق نەتىجە چىقمىغانىدى. ھەر ئىككى قوشۇننىڭ يېمەك - ئىچمەك، يەم - خەشەكلىرى تۈگەش ئالدىدا تۇراتتى. ئاتلارنىڭ كۆپىنچىسى يا ئاچلىقتىن ياكى يارىلانغانلىقتىن ۋەياكى ھەر ئىككى سەۋەبتىن بىر - بىرلەپ ئۆلۈپ كېتىۋاتاتتى. تۈگىلەردىنمۇ بىر نەچچىسى ئۆلۈپ كەتكەنىدى. قۇرەيشلەر غەتەن ۋە باشقا قەبىلىلەرنىڭ بۇ ئۇرۇشقا كۆڭلىدىن رازى بولۇپ ئەمەس، بەلكى ئىتتىپاقداش بولغانلىقى ئۈچۈنلا مەجبۇرى كەلگەنلىكىنى ۋە ئەسلى مەقسەتلىرىنىڭ يېڭى دىننى يوق قىلىش ئەمەس، بەلكى غەنمەتكە ئېرىشىش ئىكەنلىكىنى ھېس قىلغانىدى. لېكىن، ئۇرۇش بولۇپ ئۆتكەن ئىككى ھەپتىدىن بېرى مۇسۇلمانلارنىڭ قولىدىن ھېچنېمە تارتىپ ئالالمىغانىدى. شۇڭا، ئىككى قوشۇننىڭ بىر - بىرىگە بولغان ئىشەنچى بارغانسېرى يوقىلىشقا باشلىدى. ئۇنىڭسىزمۇ، بۇ ئۇرۇش باشتىن تارتىپ خاتالىق ۋە ئىشەنچسىزلىك ئىچىدە باشلانغانىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەرۋاخ نامىزىدىن كېيىن: «ئى پەرۋەردىگار! ئى نازىل قىلىنغان كىتاب ۋە ھېساب كۈنىنىڭ ئىگىسى! دۈشمەنلەرنى بىزدىن يىراقلاشتۇرغىن، ئۇلارنىڭ قورقۇپ، قېچىپ كېتىشىنى تەقدىر قىلغىن!...» دەپ ئۇزۇندىن - ئۇزۇن دۇئا قىلاتتى. تۆۋەندىكى ئايەت ئۇرۇش ئاياغلاشقاندىن كېيىن نازىل بولغانىدى: ﴿ئى مۇئمىنلەر! ئاللاھنىڭ سىلەرگە بەرگەن نېئىمىتىنى ئەسلىڭلار، ئۆز ۋاقتىدا ئۈستۈڭلارغا (كۇففارلاردىن ئۇيۇشقان ئۇرۇشقۇچى) قوشۇن كەلگەن ئىدى. بىز ئۇلارغا قارشى بوران ۋە سىلەرگە كۆرۈنمەيدىغان قوشۇن (يەنى پەرىشتىلەرنى) ئەۋەتتۇق. ئاللاھ سىلەرنىڭ قىلغان ئىشىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر.﴾

ھاۋا قاتتىق سوغۇق ۋە نەم ئىدى. بىر كۈنى سەھەردە، شەرقتىن چىققان بوراننىڭ ئارقىسىدىن شىددەتلىك يامغۇر يېغىپ كەتتى. شۇ كېچىسى، دۈشمەنلەر چۈشكەن جىلغىدا شۇرغان چىقىپ، ئىككى قەبىلىنىڭ بارىگاھىدىكى چېدىرلارنىڭ ھەممىسىنى ئۇرۇپ تاشلىۋەتتى. ئوتلار ئۇچۇپ قالغاچقا، لەشكەرلەر يەردە بىر - بىرىنى قۇچاقلاپ يېتىشقا مەجبۇر بولدى.

مۇسۇلمانلارنىڭ قارارگاھى جۇدۇندىن سەل نېرىدا قالغاچقا، چېدىرلارنىڭ ھېچقايسىسى ئۆرۈلمىگەندى. لېكىن، بەزىلىرى سۆڭەكتىن ئۆتكىدەك قاتتىق سوغۇققا بەرداشلىق بېرەلمەي بەكمۇ ئۈمىدسىزلىك بىلەن يېرىم كېچىگىچە دۇئا قىلىپ ئولتۇرغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇئاسىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، چېدىرىدىن چىقىپ، يېقىن يەردە تۇرغان ساھابىلىرىنىڭ قېشىغا باردى. ھۈزەيفە ئىبنى يەمانى ئۇ يەردە بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەندى: «رەسۇلۇللاھ بىزگە: ”كىم دۈشمەننىڭ يېنىغا بېرىپ، ئەھۋالنى ئىگەللەپ كېلىدۇ؟ كىم بۇ ۋەزىپىنى ئورۇنلاپ كەلسە، مەن ئۇنىڭ جەننەتتە ماڭا دوست بولۇشى ئۈچۈن دۇئا قىلىمەن“ دېدى. ھەممىمىز ئاچلىق ۋە سوغۇقتىن شۇنداق ھالسىراپ كەتكەن ئىدۇقكى، ھېچكىمنىڭ ئورنىدىن تۇرغۇدەك ماغدۇرى قالمىغانىدى. ھېچكىمنىڭ ئىختىيارى ھالدا بېرىشنى خالىمايدىغانلىقىنى كۆرگەن رەسۇلۇللاھ، مېنى چاقىردى. مەن دەرھال ئورنىمدىن تۇردۇم. رەسۇلۇللاھ ماڭا: ”سەن بېرىپ، دۈشمەننىڭ ئارىسىغا سوقۇنۇپ كىرگىن ۋە ئەھۋالنى تولۇق ئىگەللەپ، ئۇدۇل قايتىپ كەلگىن. يولدا ھەم پەخەس بولغىن ھەم ھېچكىمگە چېقىلغۇچى بولمىغىن!“ دېدى. مەن دۈشمەن چېدىرلىرىغا يېقىنلاپ باردىم. جۇدۇن ۋە ئاللاھنىڭ قوشۇنى ئۇلارنى پەرىشان ھالغا چۈشۈرۈپ قويغانىدى. مەن دۈشمەن قوشۇنىنىڭ ئارىسىدىن ئۆمىلەپ يۈرۈپ، قۇرەيش چوڭلىرى تۇرىدىغان يەرگە يېقىنلاشتىم. كېچە قاتتىق سوغۇق ئۆتتى. سەھەرگە يېقىن شۇرغان خېلى پەسلىپ قالغانىدى. بىر چاغدا، ئەبۇسۇفيان ۋارقىرىغان ھالدا ئەتراپىدىكىلەرگە مۇنداق دېدى: ”ئەي قۇرەيشلەر! ئات - تۆگىلىرىمىز ئۆلۈپ كېتىۋاتىدۇ، بەنى قۇرەيش بىزگە خىيانەت قىلدى. ئۇ يەتمىگەندەك، شۇرغان بىزنى پۈتۈنلەي پەرىشان ھالغا چۈشۈرۈپ قويدى. ئەمدى بۇ يەرنى تەرك ئەتمەسەك بولمايدۇ، مەن ماڭدىم.“ ئۇ گېپىنى تۈگىتىپ، ئۇدۇل بېرىپ تۆگىسىگە مىندى. تۆگىسىگە شۇنچە ئالدىراپ - تېنەپ مىندىكى، تۆگىنىڭ بىر پۈتىنىڭ چۈشەڭلىك ئىكەنلىكىنىمۇ ئۇنتۇپ قالغانىدى. ئىكرىمە ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ: ”سەن بۇنچە ئادەمنىڭ باشلىقى ۋە قوماندانى تۇرۇپ، ئالدىراپ - تېنەپ بىزنى تاشلاپ كەتمەكچىمۇسەن؟“ دېدى. بۇ سۆزلەردىن خىجىل بولغان ئەبۇسۇفيان ئەسكەرلەرنىڭ كۆپىنچىسى يولغا چىقىپ بولغىچە ساقلاپ تۇرغاندىن كېيىن، كەينىدە قالغانلارنى خالىد بىلەن ئەمرغا تاپشۇرۇپ، ئۆزىمۇ يولغا چىقتى. قوشۇن يولغا چىقىش ئۈچۈن تەييارلىق قىلىۋاتقاندا، خالىد: ”ئەقلى - ھوشى جايىدا بولغان ھەممە ئادەم مۇھەممەدنىڭ يالغان ئېيتىمغانلىقىنى چۈشەندى“ دېدى. ئەمما ئەبۇسۇفيان ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ: ”بۇ سۆزنى باشقىلار دېسىمۇ مەيلى، ئەمما سېنىڭ بۇنداق دەيدىغانغا ھېچقانداق ھەققىڭ يوق!“ دېدى. خالىد: ”نېمىشقا؟“ دەپ سورىدى. ئەبۇسۇفيان: ”چۈنكى مۇھەممەد سېنىڭ داداڭنىڭ ئابىرۇيىنى تۈكتى. قەبىلەڭنىڭ رەئىسى ئەبۇجەھلىنى ئۆلتۈرگۈزدى“ دېدى.

قۇرەيشلەر يولغا چىققاندىن كېيىن، غەتفانلىقلارنىڭ بارىغاھى تەرەپكە باردىم. لېكىن ئۇ يەردە ھېچكىم يوق ئىدى. قاتتىق سوغۇققا ئۇلارمۇ بەرداشلىق بېرەلمىگەندى. شۇنىڭ بىلەن، مەن رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىغا قايتتىم. رەسۇلۇللاھ ئاياللىرىدىن بىرىنىڭ يېپىنچىسىغا يۆگىنىپ، ناماز ئوقۇۋاتتى. مېنىڭ كەلگەنلىكىمنى تۇيۇپ، يېنىغا تارتىپ ئولتۇرغۇزدى ۋە يېپىنچىنىڭ بىر ئۇچىنى ماڭا ئۇزاتتى. نامازنى تۈگەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭغا بارلىق ئەھۋالنى تەپسىلىي سۆزلەپ بەردىم.»

بىلال بامىدات نامىزغا ئەزان توۋلىدى، مۇسۇلمانلار نامازدىن كېيىن، خەندەكنىڭ ئۇ تەرىپىدە ھېچكىمنىڭ قالمىغانلىقىنى كۆردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرنىڭ ئۆيگە قايتسا بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى. قوشۇننىڭ ئالدى يولغا چىقىپ بولغانىدى. بىردىنلا، ئارىلىرىغا جاسۇس كىرىۋېلىشىدىن ياكى بەنى قۇرەيزەلىكلەرنىڭ خەندەكنىڭ ئەتراپىدا ھېچكىمنىڭ يوقلۇقىنى كۆرۈپ قۇرەيشلەرنى قايتا چاقىرىپ كېلىشىدىن ئەنسىرىگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، يولغا چىقىپ بولغانلارنى قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن جابىر بىلەن ئۆمەرنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھنى ئەۋەتتى. ئىككىسى دەرھال يولغا چىقىپ، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن كۈچىنىڭ يېتىشىچە توۋلىغان بولسىمۇ، ھېچكىم ئۇلارغا پەرۋا قىلمىدى. جابىر بەنى ھارىسە قەبىلىسىنىڭ كەينىدىن ماڭغانىدى. ئۇلارنىڭ ئۆيىنىڭ ئالدىغىچە كېلىپ، يەنە ۋارقىرىغان بولسىمۇ، ھېچكىم جاۋاب بەرمىدى. شۇنىڭ بىلەن، ھەر ئىككىسى ناۋمىد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا قايتىپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاڭلاپ كۈلۈپ كەتتى ۋە قېشىدا قالغان ساھابىلىرى بىلەن بىرگە شەھەرگە قاراپ يول ئالدى.

بەن قۇرەيزە

(61)

مۇسۇلمانلار ئۆيلىرىگە قايتىپ بېرىپ، پەقەت بىر نەچچە سائەتلا ئارام ئالدى. چۈنكى، جىبرىئىل پېشىن نامىزىدىن كېيىن، كۈمۈش ھەل بىلەن بېزەلگەن سېرىق سەللىنى كىيگەن ھالدا يېتىپ كەلگەنىدى. «ئى رەسۇلۇللاھ! سەن تەسلىم بولدۇڭمۇ؟» دېدى جىبرىئىل: «قۇرەيشلەر تەسلىم بولمىدى. مەن ھازىر ئۇلارنى قوغلاپ يېنىپ كەلدىم. ئى رەسۇلۇللاھ! ئاللاھ ھەققىدە تەن سېنىڭ قۇرەيشكە قارشى ئۇرۇش قىلىشىڭنى بۇيرىدى. مەن ھازىرلا يولغا چىقمەن، بەلكىم ئۇلارنىڭ يۈرىكىگە ۋەھىمە سالارمەن.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بارلىق ساھابىلەرگە چاقىرىق يوللىدى ۋە ئەسىر نامىزىنىڭ بەنى قۇرەيزە مەھەللىسىدە ئوقۇلىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى. تۇغ ھەزرىتى ئەلنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇلغانىدى. قۇرەيش ۋە باشقا كۇففار قەبىلىلىرىگە قارشى ئۇرۇش قىلغان ئۈچ مىڭ كىشىلىك قوشۇن، كۈن پېتىشتىن بۇرۇن بەنى قۇرەيزەنىڭ ھەممە تەرىپىنى قورشاپ بولدى.

قورشاۋ يىگىرمە بەش كۈن داۋاملاشتى. يىگىرمە بەشىنچى كۈنى، يەھۇدىيلار ئۆزلىرىنىڭ ئەبۇلۇبابە بىلەن كۆرۈشمەكچى بولغانلىقىنى بىلدۈردى. بەنى قۇرەيزەلىكلەرمۇ ئۆزۈندىن بېرى ئەۋسلىكلەرنىڭ ئىتتىپاقىدىشى بولۇپ، ئەبۇلۇبابەمۇ «ئىتتىپاق ئەھدىنامىسى» گە تۈرتكە بولغۇچى مۇھىم ئادەملەرنىڭ بىرى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇلۇبابەنىڭ بېرىشىغا رۇخسەت قىلدى. يەھۇدىيلارنىڭ خوتۇن - بالىلىرى ئۇنىڭ ئالدىغا يىغا - زارە قىلىپ كەلدى. بۇنى كۆرگەن ئەبۇلۇبابەنىڭ دىلى يۇمشاپ، يەھۇدىيلارغا بولغان غەزەپ - نەپرىتى يوقاپ كەتتى. يەھۇدىيلار ئۇنىڭدىن ئۆزلىرىنىڭ مۇھەممەدكە تەسلىم بولسا، بولىدىغان ياكى بولمايدىغانلىقىنى سورىدى. ئەبۇلۇبابە: «مېنىڭچە تەسلىم بولغىنىڭلار ياخشى» دېدى ۋە بىر قولى بىلەن بوغۇزىنى كۆرسەتتى. بۇ: «ھەممىڭلارنىڭ كاللىسى ئېلىنىدۇ» دېگەنلىك بولاتتى. ئەبۇلۇبابەنىڭ بۇ قىلىقى ئۇنىڭغا تاپشۇرۇلغان ۋەزىپىگە خىلاپ بولۇپ، يىگىرمە بەش كۈندىن بېرى داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان مۇھاسىرىنىڭ تېخىمۇ ئۇزىراپ كېتىشىگە سەۋەبچى بولۇشى مۇمكىن ئىدى. ئەبۇلۇبابە تېخى يېقىندىلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنى بىر يېتىمگە بىر تۈپ خورما دەرىخىنى بېغىشلىۋېتىشى ھەققىدىكى تەكلىپىنى رەت قىلغانلىقى ئۈچۈن، جامائەت ئارىسىدا خېلى زور غۇلغۇلا قوزغىغانىدى. شۇ قېتىمقى خىجىلچىلىقنىڭ ئۈستىگە يۈز بەرگەن بۇ ۋەقە ئۇنى قاتتىق ساراسمىگە سېلىپ قويدى. چىرايى بىردىنلا تاتىرىپ كەتكەن ئەبۇلۇبابە: «بىز ئاللاھنىڭ ئىلكىدىمىز، يەنە ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز» دېدى. كەئب ئۇنىڭدىن: «نېمە بولدۇڭ؟» دەپ سورىدى. ئەبۇلۇبابە: «ئاللاھقا ۋە پەيغەمبەرگە خىيانەت قىلدىم» دېدى. كۆزىدىن سىرغىپ چۈشكەن ياشلىرى ساقلىنى ھۆل قىلىۋەتكەنىدى. ئەبۇلۇبابە قەلئە ئىشىكى ئالدىدا ئۆزىدىن خەۋەر كۈتۈپ تۇرغان

ئەۋسلىكلەرنىڭ يۈزىگە قاراشتىن خىجىل بولۇپ، قەلئەنىڭ ئارقا ئىشىكىدىن چىقتى ۋە شەھەر تەرەپكە يۈرۈپ كەتتى. ئۇدۇل مەسجىدكە بېرىپ، ئۆزىنى مەسجىد تۇۋرۇكلىرىدىن بىرىگە باغلىدى ۋە: «ئاللاھ مېنى كەچۈرمىگىچە مۇشۇ پېتى تۇرىمەن» دېدى.

ئۇنىڭدىن خەۋەر كۈتۈپ تۇرغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، بولغان ئىشلاردىن خەۋەر تېپىپ: «ئۇ ئۇدۇل مېنىڭ ئالدىغا كەلگەن بولسا، چوقۇم ئۇنىڭ ئۈچۈن ئىستىغفار ئېيتقان بولاتتىم. ئەمدى ئاللاھنىڭ ھۆكۈمى كەلمىگىچە مەن بىر نەرسە دېيەلمەيمەن» دېدى.

ئەبۇلۇبابە ئۇ يەردە ئون بەش كۈن تۇردى. ھەرۋاخ نامازدا ياكى باشقا ئېھتىياجلىق ۋاقىتلاردا قىزى كېلىپ يېشىپ، نامازدىن كېيىن، يەنە باغلاپ قوياتتى. مۇھاسىرە ئۇزارغانسىرى ئۇنىڭ ئىچى تېخىمۇ تىت - تىت بولاتتى. بىر كېچىسى كۆرگەن چۈشى ئۇنىڭغا ئازراق تەسەللى بولدى. ئۇ چۈشىدە، ساسلىققا پېتىپ قالغان بولۇپ، ساسلىقتىن كېلىۋاتقان بەدبۇيدىن تۇنجىقىپ قالاي دېگەن چاغدا، كۆزىگە بىر بۇلاق كۆرۈندى. ئۇ بۇلاق بېشىغا بېرىپ يۇيۇندى، ئەتراپتىكى بەدبۇيمۇ بىردەمدىلا خۇشبوياغا ئۆزگەردى. چۈشىدىن ئويغانغان ئەبۇلۇبابە دەرھال يېشىنىپ، ئەبۇبەكرنىڭ ئالدىغا باردى ۋە بۇ چۈشنىڭ تەبىرىنى سورىدى. ئەبۇبەكرى ئۇنىڭغا: «بەدىنىڭ سېنىڭ روھىڭغا ۋەكىللىك قىلدۇ. سەن دەسلەپ ئېغىر روھىي بېسىمغا ئۇچرايسەن، ئەمما كېيىنچە بۇ بېسىمدىن قۇتۇلسەن» دېدى. ئەبۇلۇبابە مەسجىد تۇۋرۇكىگە باغلاقلق ئۆتكۈزگەن كېيىنكى كۈنلىرىدە بۇ «قۇتۇلۇش» نىڭ تېزراق يېتىپ كېلىشىنى تۆت كۆزى بىلەن كۈتتى.

بەنى قۇرەيزەگە كەلسەك، كەئب ئۇلارغا: «قانداقلا بولمىسۇن، بىز ھەممىمىز مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە ئىشىنىمىز. ئۇنداق بولغانىكەن، ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىپ، جان ۋە ماللىرىمىزنى قۇتۇلدۇرۇپ قالايسىز!» دەپ تەكلىپ بەردى. لېكىن ئۇلار: «بىز بۇنىڭدىن ئۆلۈمنى ئەۋزەل كۆرىمىز. ھەم بىز تەۋرات ۋە مۇسا نىڭ ئەھكاملىرىدىن باشقا نەرسىگە ئىشەنمەيمىز» دېيىشتى. شۇنىڭ بىلەن، كەئب ئۇلارنىڭ پىكىرلىرىنى ئېلىپ باقتى، لېكىن ھېچقايسىسى تۈزۈكرەك پىلان كۆرسىتەلمىدى. مۇھاسىرە باشلانغاندىن بېرى بەنى قۇرەيزەلىكلەر بىلەن بىللە قەلئەنىڭ ئىچىگە سولىنىپ قالغان بەنى ھەلد (قۇرەيزەنىڭ قېرىندىشى ھەلدنىڭ نەسەبىدىن كەلگەن) قەبىلىسىدىن ئۈچ يىگىت، كەئبىنىڭ پىكىرىنى قوللىدى. بۇ ئۈچەيلەن سۈرىيەدىن كېلىپ، ئارىلىرىدا ياشاپ قالغان يەھۇدىي ئىبنى ئەل خەيەباننى تونۇيتتى. ئەل خەيەبان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام توغرىلىق ئۇلارغا: «ئۇنىڭ كېلىدىغان ۋاقتى بولدى. ئەي يەھۇدىيلەر! ئۇنىڭغا ھەممىدىن بۇرۇن سىلەر يېقىنلىشىڭلار. چۈنكى ئۇ ئۆزىگە قارشى چىققانلارنى ئۆلتۈرۈپ، ئايال - بالىلىرىنى ئەسىر ئېلىش ئۈچۈن كېلىدۇ. بۇ سەۋەب سىلەرنى ئۇنىڭدىن يىراقلاشتۇرۇپ قويمىسۇن!» دېگەندى. يىگىتلەر بۇ سۆزلەرنى بەنى قۇرەيزەلىكلەرگە ئېيتىۋىدى، ئۇلار: «بىز تەۋراتتىن ۋاز كەچمەيمىز» دەپ جاۋاب بەردى. بۇ سۆزلەردىن قاتتىق ئۈمىدسىزلەنگەن يىگىتلەر بەنى قۇرەيزەلىكلەرنىڭ يېنىدىن ئايرىلىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە ئۆزلىرىنىڭ مۇسۇلمان بولماقچى ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلدى. ئۇلاردىن باشقا، قۇرەيزەلىك ئىككى كىشىمۇ ئۆز قەبىلىسىنى تاشلاپ قاچتى. ئۇلارنىڭ بىرى، ئەمر ئىبنى سۇدا بولۇپ، ئۇ باشتىن ئېتىبارەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن

بولغان ئەھدىنامىگە خىلاپلىق قىلىشقا قارشى ئىدى ۋە بۇنى ئوچۇق ئىپادىلىگەندى. بۇ قېتىم ئۇ: «ئەگەر بىز مۇسۇلمان بولمىساق، مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) كە باج - سېلىق تاپشۇرۇشقا مەجبۇر بولىمىز. ئەمما ئۇنىڭ بۇ تەكلىپىنى قوبۇل قىلىدىغان ياكى قىلمايدىغانلىقىنىمۇ بىلمەيمەن» دېدى. يەھۇدىيلار بولسا: «ئەربەلەرگە باج - سېلىق تۆلىگەندىن ئۆلگىنىمىز ياخشى» دەپ جاۋاب بەردى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ ئۆزى يالغۇز سېپىلدىن چۈشۈپ، مۇسۇلمانلارنىڭ مۇھاسىرىدىن ئۆزىنىڭ ئىمان ئېيتقانلىقىنى بىلدۈرۈپ ئۆتتى ۋە ئۇ كېچىنى مەدىنىدىكى مەسجىد تە ئۆتكۈزدى. ئەمما شۇ كېچىدىن كېيىن ئۇنى ھېچكىم كۆرمىدى. تا ھازىرغىچە ئۇنىڭ نەگە كەتكەنلىكى ۋە نەدە ئۆلگەنلىكى ھەققىدە ھېچقانداق مەلۇمات يوق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەردائىم ئۇ توغرىدا سۆز قىلغاندا: «ئاللاھ ئۇنى ئىمان ئېيتقانلىقى ئۈچۈن شۇنداق قوغدىدى» دەيتتى. مۇسۇلمان بولغانلارنىڭ يەنە بىرى رىفائە ئىبنى سەمەۋئەل بولۇپ، ئۇ كېچىسى يەھۇدىي قەلئەلىرىدىن قېچىپ، مەخپىي ھالدا خەزرج قەبىلىسىنىڭ بەنى نەججار ئايمىقىدىن بولغان بىرىگە ياتلىق بولغان سەلما بىنتى قەيس (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاممىسى) نىڭ قېشىغا بېرىۋالدى. كېيىنچە، رىفائە سەلماننىڭ ئۆيىدە مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئېلان قىلدى.

ئەتىسى، بەنى قۇرەيزەلىكلەر ئەبۇلۇبابەنىڭ «ئاگاھلاندۇرۇشى» غا قارىماي، سېپىل دەرۋازىلىرىنى مۇسۇلمانلارغا ئېچىپ، ئۆزلىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئادالەتتىگە تاپشۇردى. مۇسۇلمانلار ئەلەرنىڭ قوللىرىنى كەينىدىن باغلاپ، سېپىل سىرتىغا تەييارلانغان مەيدانغا قاتار قىلىپ تۇرغۇزدى. يەنە بىر تەرەپكە يىغىلغان ئايال - بالىلارنىڭ ئامانلىقى بەنى قەينۇقا قەبىلىسىنىڭ سابىق رەئىسى ئابدۇللاھ ئىبنى سالامغا تاپشۇرۇلدى. قورال - ياراق، كىيىم - كېچەك ۋە ئۆي لاۋازىمەتلىرى سېپىلدىن چىقىرىلىپ، بىر يەرگە توپلاندى. كۇپىلارنىڭ ئېغىزلىرى بىر - بىرلەپ ئېچىلىپ، شاراپ ۋە ئېچىتىلغان خورما شەربەتلىرى تۆكۈۋېتىلدى.

ئەۋسلىكلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆزلىرىنىڭ كونا ئىتتىپاقداشلىرى بولغان بەنى قۇرەيزەلىكلەرگىمۇ خەزرج قەبىلىسىنىڭ ئىتتىپاقداشلىرى بولغان بەنى قەينۇقا يەھۇدىيلارغا قىلغان مۇئامىلىگە ئوخشاش يۇمشاق مۇئامىلە قىلىشنى ئۆتۈندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي ئەۋسلىكلەر! ئەگەر ئاراڭلاردىن بىرى ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن ھۆكۈم چىقارسا، سىلەر شۇنىڭ ھۆكۈمىگە رازى بولامسىلەر؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى خەندەك غازىتىدا يارىلانغان ۋە ھازىر مەدىنىدىكى مەسجىد تە داۋالنىۋاتقان (قەبىلە رەئىسى) سەئد ئىبنى مۇئازنىڭ يېنىغا ئەۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى پات - پات يوقلاپ تۇرۇشقا قولايلىق بولۇشى ئۈچۈن، مەسجىدكە يۆتكەپ ئاپىرىۋالغان بولۇپ، ئەسلىم قەبىلىسىدىن رۇفەيىدە ئىسىملىك بىر ئايال ئۇنى داۋالاۋاتاتتى. ئەۋس قەبىلىسىلىك بىر نەچچە كىشى سەئدنىڭ يېنىغا يېتىپ كەلدى ۋە ئۇنى بىر قېچىرغا مىندۈرۈپ ئېلىپ ماڭدى. قەبىلىسىدىكىلەر يولدا ئۇنىڭغا: «رەسۇلۇللاھ سېنى ئىتتىپاقداشلىرىمىز ھەققىدە ھۆكۈم چىقىرىشقا بەلگىلىدى. ئۇلارغا قاتتىق قوللۇق قىلىپ، ئېغىر ھۆكۈم چىقارمىغىن!» دېيىشتى. لېكىن سەئد بەكمۇ ئادالەتلىك بىرى بولۇپ، مەجەز - خاراكىتىرى جەھەتتە بەئەينى ھەزرىتى ئومەرنىڭ ئۆزى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەدىرى غازىتىدا ئەسىر ئېلىنغانلارنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش ھەققىدە ساھابىلىرىدىن مەسلىھەت سورىغاندا، ئۇمۇ

ھەزرىتى ئۆمەرگە ئوخشاش ئۇلارنى ئۆلتۈرۈۋېتىش پىكرىنى بەرگەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ بۇ پىكرى كېيىنچە نازىل بولغان ئايەتلەردە تەستىقلانغانىدى. بەدىئە قۇيۇۋېتىلگەنلەرنىڭ كۆپىنچىسى ئۇھۇد ۋە خەندەك غازاتلىرىدىمۇ مۇسۇلمانلارغا قارشى ئۇرۇش قىلغانىدى. بۇ قېتىم، مەدىنىنى پۈتۈنلەي ئىستىلاھ قىلىش نىيىتىدە كەلگەن قۇرەيشلەرنىڭ ئەسلى كۈچ ۋە جاسارەت مەنبەسى بەنى قەينۇقا يەھۇدىيلەرنىڭ ياردىمى بولۇپ، ئەگەر بەنى قەينۇقا يەھۇدىيلەرنى سۈرگۈن قىلىنماي، قىرىپ تاشلانغان بولسا، دۈشمەن قوشۇنىنىڭ سانى بۇنچە كۆپىيىپ كەتمەيتتى ھەم بەنى قۇرەيزە قەبىلىسىمۇ شۇنداق جىددى پەيتتە ئەھدىنامىنى بۇزۇپ، مۇسۇلمانلارغا ئاسىيلىق قىلمىغان بولاتتى. ئۇندىن باشقا، سەئۇد بەنى قۇرەيزە قەبىلىسىگە ئەۋەتىلگەن ئەلچىلەردىن بىرى بولۇپ، ئۇلارنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ چوقۇم يېڭىلىدىغانلىقىغا قاتتىق ئىشەنچ باغلاپ، ئەلچىلەرنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشىغا قىلچە پىسەنت قىلمىغانلىقىنى تېخى يادىدىن چىقارمىغانىدى. ئەگەر ھازىر ئۇلارغا قاتتىق قوللۇق قىلسا، پۈتۈن ئەۋس قەبىلىسى ئۇنىڭدىن بەكمۇ نارازى بولاتتى. لېكىن، سەئۇد باشقىلارنىڭ سۆزلىرىگە بەك ئېتىۋار بېرىپ كەتمەيتتى. ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە بېرىدىغان بۇ قارارى تۈپەيلىدىن ئۆزىگە كېلىدىغان ھەرقانداق دىشۋارچىلىققا قايقۇرۇپمۇ كەتمەيتتى. شۇڭا، ئۇ ئەتراپىدىكىلەرنىڭ سۆزلىرىگە قىسقىچە قىلىپلا: «مەن سەئۇدكە ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىنى ئىجرا قىلىشتا كىشىلەرنىڭ ئەيىپلەشلىرىدىن قورقمايدىغان ۋاقىت كەلدى» دەپ جاۋاب بەردى.

سەئۇد بەستىلىك، كېلىشكەن، سالاپەتلىك ئادەم ئىدى. سەئۇد چىقىپ كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەۋسلىكلەرگە: «رەئىسلىڭلارنى قارشى ئېلىڭلار!» دېدى. ئەۋسلىك بىر توپ كىشى ئۇنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ، قېچىردىن چۈشۈردى ۋە: «ئى ئەبۇئەمر! رەسۇلۇللاھ سېنى ئىتتىپاقداشلىرىمىز ئۈستىدىن ھۆكۈم چىقىرىشقا بەلگىلىدى» دېيىشتى. سەئۇد ئۇلارغا قاراپ: «مېنىڭ چىقارغان ھۆكۈمىمگە رازى بولۇپ، ئۇنى ئىجرا قىلىشقا ئاللاھقا ۋەدە ۋە قەسەم بېرەلمەيسەن؟» دەپ سورىدى. ئۇلار: «ھەئە!» دەپ جاۋاب بەردى. سەئۇد يەنە: «ھەممىڭلارنىڭ جاۋابى ئوخشاشمۇ؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇنداق!» دەپ جاۋاب بەردى. «ئۇنداقتا» دېدى سەئۇد: «مەن ئەرلەرنى ئۆلتۈرۈشكە، ئايال - بالىلارنى ئەسىر ئېلىشقا ۋە مال - ۋارانلارنى مۇسادىرە قىلىشقا ھۆكۈم قىلمەن.» ئۇنىڭ ھۆكۈمىنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن، ئاللاھنىڭ يەتتە قات ئاسماننىڭ قەرىدە تۇرۇپ چىقارغان ھۆكۈمى بويىچە ھۆكۈم چىقاردىڭ» دېدى.

ئايال ۋە بالىلار شەھەرگە ئورۇنلاشتۇرۇلدى. ئەرلەر بولسا، سېپىل سىرتىغا قۇرۇلغان قارارگاھتا قالدى ۋە كېچىچە تەۋرات ئوقۇپ، بىر - بىرىگە سەۋر - تاقەت تەۋسىيە قىلىشتى. ئەتىسى سەھەردە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىگە بازار بولىدىغان يەرگە تار ۋە ئۇزۇن

سەئۇدنىڭ قارى پەھۇدىيلەرنىڭ ئاسىيلىق قىلىشىغا باغلىق ئىدى ۋە يەھۇدىيلەرنىڭ قانۇنلىرىدىكى: «قورشاۋغا ئېلىنغان شەھەر خەلقى گەرچە ئاسىيلىق قىلمىغان بولسىمۇ ئۆلتۈرۈلۈشى كېرەك» دېگەن ماددىسىغىمۇ ئۇيغۇن ئىدى. ئۇ ماددىدا: «رەببىڭلار ئاللاھ ئۇنى سىلەرگە بەرگەندە، ئۇ يەردىكى ئەرلەرنىڭ ھەممىسىنى قىلىچتىن ئۆتكۈزۈڭلار؛ ئەمما ئاياللارنى، كىچىك بالىلارنى، مال - چارۋىلارنى ۋە شەھەردىكى بارلىق نەرسىلەرنى غەنىمەت سۈپىتىدە ئۆزۈڭلارغا قالدۇرۇڭلار!» دېيىلگەنىدى. [كونا ئەھدە، 5 - كىتابتىن]

ئازگال كولاشقا بۇيرىدى. ئازگال كولىنىپ بولغاندىن كېيىن، يەتتە يۈز ئەتراپىدىكى يەھۇدىي بىرنەچچىدىن بولۇپ، ئازگال ئالدىغا قاتار تىزلاندۇرۇلدى. ئەلى، زۇبەير ۋە باشقا ياش ساھابىلەر ئۇلارنىڭ كاللىسىنى بىر - بىرلەپ قىلىچتىن ئۆتكۈزدى.

ھۇيەي ئازگال بېشىغا كېتىۋېتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارىدى ۋە: «مەن ساڭا قارشى چىققانلىقىم ئۈچۈن ئۆزۈمنى ئەيىپلىمەيمەن» دېگەندىن كېيىن، يەھۇدىيلارغا بۇرۇلۇپ: «ئاللاھنىڭ ئەمرىدە خاتالىق بولمايدۇ. بۇ، ئاللاھنىڭ ئۆز كىتابىدا بەنى ئىسرائىل قەۋمى ھەققىدە يازغان ھۆكۈمى، قارارى ۋە ئۆلۈم پەرمانىدۇر» دېدى.

زابىر ئىبنى باتا ئىسىملىك ياشىنىپ قالغان بىر يەھۇدىيىنىڭ ئۈستىدىن ھۆكۈم چىقىرىلمىغاچقا، مەدىنىگە ئېلىپ بېرىلىپ، ئايال - بالىلار تۇرۇۋاتقان چېدىرلارنىڭ بىرىگە ئورۇنلاشتۇرۇلدى. ئەتىسى، ئەللىرىنىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى ئاڭلىغان يەھۇدىي ئاياللىرى نالە - پەرياد قىلىشىپ، مەدىنە كوچىلىرىنى بېشىغا كىيىشتى. زابىر ئۇلارغا تەسەللى بېرىپ: «ئۇنداق قىلماڭلار! سىلەر دۇنيا ئاپىرىدە بولغاندىن بېرى باشقىلارغا ئەسىر چۈشكەن تۇنجى يەھۇدىي ئاياللىرى ئەمەسقۇ؟ ئەگەر ئەللىرىڭلار ياخشى كىشىلەر بولغان بولسا، ئەلۋەتتە، سىلەرنى بۇ ھالغا قويىمىغان بولاتتى. شۇڭا، سىلەر ئۆزۈڭلارنى يەھۇدىي دىنىغا ئاتاڭلار، چۈنكى بىز بۇ دىننىڭ ئۈستىدە ئۆلۈپ، ئاخىرەتتە مۇشۇ دىن بىلەن تىرىلىشىمىز لازىم!» دېدى.

زابىر ئىسلامنىڭ ئەڭ ئازغۇن دۈشمەنلىرىدىن بىرى بولۇپ، كۆپلىگەن يەھۇدىيلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى چىقىشقا كۈشكۈرتكەن ئىدى. لېكىن، ئۇ ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە، خەزىرە جىلگى ساپىت ئىبنى قەيس ئىسىملىك بىرىنىڭ ھاياتىنى قۇتۇلدۇرۇۋالغانىدى. ساپىت ئىبنى قەيس زابىرنىڭ ياخشىلىقىغا جاۋاب قايتۇرۇش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۇنىڭ ئۆلتۈرۈلمەسلىكىنى ئۆتۈندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا، ئۇنى ساڭا تاپشۇردۇم» دېدى. ئەمما ساپىت بۇ ئەھۋالنى زابىرغا يەتكۈزگەندە، ئۇ: «مەن قېرىپ قالغان ۋاقتىمدا، بالا - چاقامسىز قانداق ياشايمەن؟» دېدى. ساپىت يەنە بىر قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئايال - بالىلىرىنى قويۇپ بېرىشكە بۇيرىدى. زابىر بۇ قېتىم: «ھىجاز تەۋەسىدە ھېچقانداق مال - چارۋىسى يوق بىر ئائىلە جېنىنى قانداق باقىدۇ؟» دېدى. ساپىت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا يەنە باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ مۇسادىرە قىلىنغان مال - ۋارانلىرىنى قايتۇرۇپ بېرىشكە بۇيرىدى. ئەمما، دوست - بۇرادەرلىرىنىڭ ئۆلۈمى زابىرنىڭ كاللىسىغا قاتتىق تەسىر قىلغانىدى. شۇڭا ئۇ ساپىتقا: «ئەگەر سەن مېنى دوستلىرىمنىڭ يېنىغا ئەۋەتمەيسەڭ، مەن سېنىڭ ئۈستۈڭدىكى ھەققىمدىن رازى بولمايمەن. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆلۈپ كەتكەن تۇرسا، ماڭا بۇ ھاياتنىڭ نېمە ئەھمىيىتى؟» دەپ تۇرۇۋالدى. ساپىت بۇنى دەسلەپ قوبۇل قىلمىدى. لېكىن، زابىر ئۆز گېپىدە چىڭ تۇرۇۋالغاچقا، يەھۇدىيلارنىڭ كاللىسى ئېلىنغان يەرگە ئېلىپ باردى. زۇبەير ئۇنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ، جەسدىنى ئازگالغا كۆمۈۋەتتى. زابىرنىڭ بالا - چاقىلىرى قويۇپ بېرىلدى. مال - ۋارانلىرىمۇ ساپىتنىڭ كېپىللىكى ئاستىدا ئۇلارغا قايتۇرۇپ بېرىلدى.

باشقا ئايال ۋە بالىلار مۇسادىرە قىلىنغان ماللار بىلەن بىرلىكتە بۇ مۇھاسىرىگە قاتناشقان مۇسۇلمان ئەسكەرلەرگە بۆلۈپ بېرىلدى. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسىنى خەيبەردىكى يەھۇدىيلار فەدىيە تۆلەپ قۇتۇلدۇرۇۋالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نېسۋىسىگە رەيھانە ئىسىملىك بىر ئايال توغرا كەلدى. رەيھانە بەنى نەزىر قەبىلىسىدىن زەيدنىڭ قىزى بولۇپ، بەنى قۇرەيزەلىك بىرىگە ياتلىق بولغانىدى. رەيھانە بەكمۇ چىرايلىق ئايال ئىدى. ئۇ كېيىنكى ھاياتىنى (ئەسىر چۈشكەندىن كېيىن بەش يىل ياشىغان) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىلىسىنىڭ خىزمىتىنى قىلىش بىلەن ئۆتكۈزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەسلەپتە ئۇنى رىفائەنى پاناھلىقىغا ئالغان ھاممىسى سەلماننىڭ يېنىغا ئورۇنلاشتۇردى. رەيھانە باشتا ئىسلام دىنىغا يېقىنلاشمىدى. لېكىن، رىفائە ۋە بەنى ھەدىل قەبىلىسىدىن ئۈچ ياش ئۇنىڭغا ئىسلام دىنىنى ئۆگەتتى. كۆپ ئۆتمەي، بۇ ئۈچ ياشنىڭ بىرى بولغان سەئەبە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ، رەيھانەنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئېيتتى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەكمۇ سۆيۈندى ۋە ئۇنى ئازاد قىلىۋەتكەندىن كېيىن، ئۆزىگە ياتلىق بولۇشىنى ئېيتتى. لېكىن، رەيھانە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «ئى رەسۇلۇللاھ! مېنى ئۆز ھىمايەڭگە ئالساڭلا بولىدۇ. بۇ، ھەم مەن ئۈچۈن ھەمدە سەن ئۈچۈن تېخىمۇ ياخشى!» دېدى.

مۇھاسىرىدىن كېيىن

(62)

سەئىد، بەنى قۇرەيزە ئۈستىدىن ھۆكۈم چىقىرىپ بولغاندىن كېيىن، يەنە مەسجىدتىكى كېسەل چېدىرىغا قايتتى. ئۇ بىر نەچچە كۈن بۇرۇن ئاللاھقا: «پەرۋەردىگارم! ئەگەر مېنىڭ تەقدىرىمدە دۈشمەنلەرگە قارشى جەڭ قىلىش بولسا، مېنىڭ ھاياتىمنى ئۇزاتقىن. ئەگەر بولمىسا، مېنىڭ جېنىمنى ئالغىن!» دەپ دۇئا قىلغانىدى. مۇھاسىرىدىن كېيىن، ئۇنىڭ ئەھۋالى كۈندىن كۈنگە ناچارلاپ كېتىۋاتاتتى. بىر كېچىسى، ئۇنىڭ ھالىنى سورىغىلى كەلگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ھوشىدىن كەتكەنلىكىنى كۆردى. دەرھال ئۇنىڭ بېشىنى يەردىن كۆتۈرۈپ، باغرىغا باستى ۋە: «پەرۋەردىگارم! سەئىد سېنىڭ پەيغەمبىرىڭنىڭ ئەڭ ئىتائەتكار ساھابىسىدۇر. ئۇ قىلىشقا تېگىشلىك ھەممە ئىشنى تولۇق قىلدى. ئۇنىڭ روھىنى سەن ياراتقان جانلىقلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ ياخشىلىرىنىڭ روھىنى ئالغاندەك ئالغىن!» دەپ دۇئا قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ھوشىغا كەلگەن سەئىد: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەن سېنىڭ بىزگە دىننى تەبلىغ قىلغانلىقىڭغا شاھادەت ئېيتىمەن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھۇجرىسىغا كىرىپ كېتىپ، بىر - ئىككى سائەتتىن كېيىن، جىبرىئىل كەلدى ۋە ئۇنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى بىلدۈردى.

ئۇنىڭ جىنازىسىنى قەبرىستانلىققا ئېلىپ ماڭغانلار، جىنازىنىڭ بەكمۇ يەڭگىللىكىنى ھېس قىلىپ ھەيران قېلىشتى. چۈنكى، سەئىد تەمبەل ئادەم ئىدى. كىشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بۇ ئىشنىڭ سەۋەبىنى سورىۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن پەرىشتىلەرنىڭ ئۇنى كۆتۈرۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم» دەپ جاۋاب بەردى. جىنازا قەبرىنىڭ يېنىغا ئېلىپ كېلىندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جىنازىنىڭ ئارقىسىدىن قەبرىستانلىققىچە كەلگەن بىر توپ ئەر - ئايالغا ئىمام بولۇپ، ئۇنىڭ نامىزىنى چۈشۈردى. جەسەد قەبرىنىڭ ئىچىگە قويۇلۇۋاتقاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزى سارغىيىپ كەتتى ۋە: «سۇبھاناللاھ!» دېدى. ئەتراپىدىكىلەر مۇ ئۇنىڭ كەينىدىن: «سۇبھاناللاھ!» دېيىشتى. پۈتۈن قەبرىستانلىق «سۇبھاناللاھ!» ئاۋازى بىلەن ياڭراپ كەتتى. كەينىدىنلا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەلھەمدۇلىللاھ!» دېدى، قەبرىستانلىق يەنە «ئەلھەمدۇلىللاھ!» ئاۋازلىرى بىلەن ياڭرىدى. كېيىنكى كۈنلىرى ساھابىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «ئۇ كۈنى نېمە ئىش يۈز بەردى؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «بىز سەئىدنىڭ قەبرىستانلىقىنىڭ ئاغزىنى ئەتكەن ۋاقتىمىزدا، سەئىد ئۆزىنى بىر ئاز قىسىلىپ قالغاندەك ھېس قىلدى. ئەگەر ھەرقانداق بىر ئىنسان بۇ قەبرىنىڭ قىسىشىدىن قۇتۇلسا، سەئىد مۇ چوقۇم قۇتۇلغان بولاتتى. كۆپ ئۆتمەي، ئاللاھ ئۇنىڭغا راھەتلىك ئاتا قىلدى (يەنى قەبرىنى كەڭەيتىپ بەردى)» دەپ جاۋاب بەردى.

سەئىد ۋاپات بولۇپ، بىر نەچچە كۈن ئۆتتى. بىر كۈنى سەھەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆممۇ سەلەمەنىڭ ھۇجرىسىدا ئولتۇراتتى. بىردىنلا ئۆممۇ سەلەمەگە: «ئەبۇلۇبابە كەچۈرۈم

قىلىندى» دېدى. ئۇممۇ سەلەمە: «ئۇنىڭغا خەۋەر بېرىمۇ؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىختىيارىڭ» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇممۇ سەلەمە ھۇجرىسىنىڭ مەسجىدكە قارىتىپ ئېچىلغان ئىشىكىنىڭ ئالدىغا چىقتى ۋە سەل نېرىدىكى تۇۋرۇكتە باغلاغلىق تۇرغان ئەبۇلۇبابەگە قاراپ: «ئەي ئەبۇلۇبابە! خۇشخەۋەر، سەن كەچۈرۈم قىلىندىڭ» دېدى. مەسجىدتىكى بىر نەچچە ئادەم ئۇنى يېشىۋېتىش ئۈچۈن ئالدىغا يۈگۈرۈپ كەلدى. لېكىن، ئۇ ئۇلارغا ئۇنىمىدى ۋە: «مېنى رەسۇلۇللاھ ئۆز قولى بىلەن يەشمىگىچە، مۇشۇ پېتى تۇرىۋېرىمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بامدات نامزىغا چىققاندا، ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە باغلىقنى يېشىۋەتتى.

ئەبۇلۇبابە نامازدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئۆتكۈزگەن خاتالىقلىرىمنىڭ كەففارىتى ئۈچۈن بىر نەرسە ئاتىماقچى بولغانىدىم» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ مال - مۈلكىنىڭ ئۈچتىن بىرىنى ئاتىشىنى بۇيرىدى. ئۇنىڭ كەچۈرۈم قىلىنغانلىقى ھەققىدىكى ۋەھىدە باشقىلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان ھالدا مۇنداق دېيىلگەندى:

﴿ئى مۇھەممەد! ئۇلارنىڭ ماللىرىنىڭ بىر قىسمىنى سەدىقە ھېسابىدا ئالغىنى، ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى گۇناھلىرىدىن پاكلىغىسەن ۋە (ياخشىلىقلىرىنى) كۆپەيتكەيسەن، ئۇلارغا دۇئا قىلغىن، شۇبھىسىزكى، سېنىڭ دۇئاڭنىڭ ئۇلارغا خاتىرجەملىك ئېلىپ كېلىدۇ، اللھ ئۇلارنىڭ (سۆزىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچى، (نىيەتلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر.﴾

خەندەك غازىتىدىن بەش ئاي كېيىن، قۇرەيشلەرنىڭ ناھايىتى چوڭ كارۋانىنىڭ سۈرىيەدىن مەككىگە قايتقانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزۈلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيد باشچىلىقىدىكى 170 ئەسكەرنى ئۇلارنىڭ ئالدىنى توسۇشقا ئەۋەتتى. زەيد ۋە قول ئاستىدىكىلەر كارۋاننى پۈتۈنلەي قولغا كىرگۈزگەندىن سىرت، بىر مۇنچە ئادەمنىمۇ ئەسىرگە ئېلىۋالدى. كارۋاندىكى مالنىڭ كۆپىنچىسى سەفۋاننىڭ بولۇپ، ئارىسىدا كۈمۈش بۇيۇملارمۇ بار ئىدى. ئادەملەردىن بىر نەچچىسى قېچىپ كەتتى. قېچىپ كەتكەنلەرنىڭ ئارىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۈيۈغلى ئەبۇل ئاسمۇ بار بولۇپ، ئۇ مەدىنىنىڭ بېقىنىدىكى يول بىلەن مەككىگە قايتىپ كېتىۋاتاتتى. مەدىنىگە يېقىن كەلگەندە، ئۇنىڭ ئىچىگە ئايالى زەينەب بىلەن كىچىك قىزى ئۇمامەنى كۆرۈش ئارزۇسى تۇغۇلدى. شۇنىڭ بىلەن، قاراڭغۇ چۈشكەندە تەۋەككۈل قىلىپ شەھەرگە كىردى ۋە باشقىلاردىن سوراشتۇرۇپ يۈرۈپ، زەينەب تۇرۇۋاتقان ئۆيىنى ئاسانلا تېپىۋالدى. زەينەب ئۇنىڭ ئۆيىگە كىرىشىگە رۇخسەت قىلدى. بىلالنىڭ ئەزان ئاۋازى بىلەن تەڭ ئويغانغان زەينەب ئېرى بىلەن قىزىنى ئۆيىگە قويۇپ، ئۆزى مەسجىدكە چىقتى ۋە باشقا قىز قېرىنداشلىرى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرى بىلەن بىرلىكتە، ئەرلەرنىڭ ئارقىسىدىكى ئاياللارغا ئايرىلغان يەردە سەپ تۈزەپ ئولتۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز تەكبىرىنى باشلاپ بەردى، قالغانلار ئۇنىڭ كەينىدىن داۋاملاشتۇردى. تەكبىر تۈگەپ، ھەممەيلەن بېسىققان

ۋاقتتا، زەينەب بار كۈچى بىلەن: «ئەي مۇئمىنلەر! رەببى ئىبنى ئەبۇل ئاس مېنىڭ پاناھلىقىمىدىدۇر» دەپ ۋارقىرىدى. ئاندىن ئۆزىمۇ تەكبىر ئېيتىپ، نامازغا تۇردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازنىڭ سالىمىنى بېرىپ بولغاندىن كېيىن، ئورنىدىن تۇرۇپ، يۈزىنى جامائەت تەرەپكە قىلدى ۋە: «مەن ئاڭلىغان سۆزنى سىلەرمۇ ئاڭلىغانسىلەر؟» دېدى. جامائەت بىردەك: «ئاڭلىدۇق» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، مەن بۇ ئىشتىن سىلەر بىلەن تەڭ خەۋەردار بولدۇم. بىر مۇسۇلماننىڭ ھىمايىسىگە كىرگەن بىرى بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ ھىمايىسىگە كىرگەن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ» دېدى. ئاندىن قىزىنىڭ قېشىغا كېلىپ: «ئۇنى قىزغىن كۈتۈۋالغىن، ئەمما ساڭا يېقىنچىلىق قىلىشىغا يول قويمىغىن! چۈنكى، ئۇ ھازىر سېنىڭ ئېرىڭ ئەمەس» دېدى. زەينەب دادىسىغا: «ئەبۇل ئاس ئۆزىگە ئىشىنىپ مال بەرگەن بىر مۇنچە كىشىنىڭ ماللىرىغا سۈرىيەدىن مال تېگىشىپتەكەن. ئۇ شۇ ماللار ئۈچۈن بەكمۇ قايغۇرۇۋاتىدۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كارۋانىنىڭ ئالدىنى توسقىلى بارغان ۋە غەنمەتلەرنىڭ ئارىسىدىن ئەبۇل ئاسنىڭ ماللىرىنى بۆلۈشۋالغان ئەسكەرلەرنى چاقىرتىپ كېلىپ: «سىلەرنىڭمۇ خەۋىرىڭلار بولغىنىدەك، بىز بۇ ئادەمنى ئۆز ھىمايىمىزگە ئالىدۇق. ئۇنىڭ ماللىرى سىلەرنىڭ قولۇڭلارغا ئۆتۈپ بولىدى. ئەگەر ئۇنىڭغا بىر ياخشىلىق قىلىپ، ماللىرىنى قايتۇرۇپ بەرسەڭلار، مەن بەكمۇ سۆيۈنمەن. ياق! ئەگەر قايتۇرۇپ بەرمىسەڭلار، بۇمۇ سىلەرنىڭ ئىختىيارىڭلار. ئۇ ئاللاھنىڭ سىلەرگە ئاتا قىلغان غەنمەتلىرىدۇر. ئۇنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش ھوقۇقى ئەلۋەتتە سىلەرنىڭ ئىلكىڭلاردىدۇر» دېدى. ئۇلار ماللارنى قايتۇرۇپ بېرىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى ۋە ماللىرىنىڭ ھەممىسىنى قايتۇرۇپ بەردى. ئۇنىڭ ئىسلامغا كىرىش ئۈچۈن ئىككىلىنىپ قالغانلىقىنى سەزگەن بىرەيلەن: «نېمە ئۈچۈن ئىسلامغا كىرىپ، بۇ ماللارنى ئۆزۈڭگە ئېلىپ قالمايسەن؟ بۇ ماللار بۇتپەرەسلىرىنىڭ ماللىرى ئەمەسمۇ؟!» دەپ سورىدى. ئەمما ئۇ: «مەن ماڭا ئىشەنگەن كىشىلەرنىڭ ئىشەنچىنى يەردە قويۇپ، ماللىرىنى ئۆزۈمنىڭ قىلىۋالسام توغرا بولمايدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. ئەبۇل ئاس ماللارنى مەككىگە ئېلىپ بېرىپ، ئۆز ئىگىلىرىگە قايتۇرۇپ بەرگەندىن كېيىن، مەدىنىگە قايتتى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلىپ، مۇسۇلمان بولدى. شۇنىڭ بىلەن، زەينەبمۇ ئېرى بىلەن يارىشىۋالدى. بۇ ئىشقا، پۈتۈن شەھەر خەلقى بەكمۇ سۆيۈندى.

مۇناپىقلار

(63)

زەيد شەرقىتىكى كارۋاننىڭ ئالدىنى توسۇپ، يولنى ئېتىپ قويغاندىن كېيىن، كۆزنى يەنە ئۆزلىرى ھەردائىم قوللىنىدىغان غەربىي يولغا بۇرىغان قۇرەيشلەر، بۇ قېتىم قىزىل دېڭىز بويىدىكى ئىتتىپاقداشلىرى بولغان بەنى خۇزائە قەبىلىسىنىڭ بەنى مۇستەلەق ئايمىقىنى مۇسۇلمانلارغا قارشى قوزغىدى. قۇرەيشلەر بۇ قەبىلىگە دېڭىز ساھىلىدىكى باشقا قەبىلىلەرنىڭمۇ قېتىلىشى نەتىجىسىدە، غەربىي يولنىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن قايتىدىن بىخەتەر ھالغا كېلىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. لېكىن، باشقا قەبىلىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قۇرەيشلەر ئۈمىد قىلغاندەك بەكمۇ دۈشمەنلىك قىلىپ كەتمەيتتى. كۆپ ئۆتمەي، بۇ خەۋەرلەر مەدىنىگە يېتىپ كەلدى. بۇ، كۈندىن - كۈنگە زورىيىپ بېرىۋاتقان مۇسۇلمانلارنىڭ كۈچىنى غەرب تەرەپتىكىلەرگىمۇ كۆرسىتىپ قويۇشنىڭ ياخشى پۇرسىتى ئىدى. سەككىز كۈندىن كېيىن، بەنى مۇستەلەق قەبىلىسى تېخى يولغا چىقماي تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ يۇرتىغا يېقىن، سۈيى مول بىر يەرگە كېلىپ چۈشۈپ بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلىرى چېدىرلاردا ياشايدىغان بەنى مۇستەلەق قەبىلىسىنىڭ ئەتراپىنى چاقماق تېزلىكىدە قورشىۋالدى. دۈشمەنلەر كۆپ قارشىلىق كۆرسىتىشكە ئۈلگۈرمەيلا، مۇسۇلمانلارغا تەسلىم بولدى. مۇسۇلمانلاردىن بىر، دۈشمەندىن بولسا، ئون ئەتراپىدا ئادەم ئۆلدى. ئىككى يۈزگە يېقىن ئائىلە ئەسىر ئېلىنغاندىن سىرت، ئىككى مىڭ تۇياق تۈگە بىلەن بەش مىڭ تۇياق قوي - ئۆچكە غەنىمەت ئېلىندى.

قوشۇن ئۇ يەردە بىر نەچچە كۈن تۇرغاندىن كېيىن، يولغا چىقماقچى بولۇپ تۇرغاندا، كۈتۈلمىگەن ۋەقەلەر يۈز بەردى. غىفار ۋە جۇھەينە قەبىلىلىرىدىن ئىككى ئادەم قۇدۇق بېشىدىكى قايسى چىغىرىقنىڭ كىمگە تەۋە ئىكەنلىكى توغرىسىدا بىر - بىرى بىلەن مۇنازىرىلىشىپ قىزىرىشىپ قالدى. ئىككىسىنىڭ ئارىسىدىكى تالاش - تارتىش بىردەمدىلا جەڭگە - جېدەلگە ئايلاندى. ئۆمەرنىڭ زاپاس ئېتىنى يېتىلەپ كەلگەن غىفارلىق خىزمەتچىسى: «ئەي قۇرەيشلەر! نەدە سىلەر؟» دەپ توۋلىدى. جۇھەينەلىك ئادەم بولسا، ئۆزلىرىنىڭ ئەلمىساقىتىن بېرى ئىتتىپاقىدىشى بولۇپ كېلىۋاتقان خەزەرەجلىكلەردىن ياردەم تەلەپ قىلدى. دەرغەزەپ بولغان مۇھاجىر ۋە ئەنسارلار قىلىچلىرىنى يالڭاچلاپ ئوتتۇرىغا چۈشتى. ئەگەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە بەزى ساھابىلەر ئۇلارنى توسۇپ قالمىغان بولسا، قانلىق ۋەقەنىڭ يۈز بېرىشى تۇرغانلا گەپ ئىدى. گەرچە جېدەل بېسىققان بولسىمۇ، ئىشنىڭ ئايىغى تېخى تۈگىمىگەندى. مۇناپىقلار بۇ قېتىمقى سەپەردە ئادەتتىكىدىن كۆپرەك بولۇپ، ئۇلار نىشاننىڭ مەدىنىگە يېقىنلىقىنى، يېرىنىڭ مۇنبەت ۋە غەنىمەتنىڭ كۆپلىكىنى بىلىپ قالغانىدى. ئۇلارنىڭ ئېڭى تېخى ئۆزگەرمىگەن بولۇپ، تا ھازىرغىچە: «ئېلىپ بېرىلىۋاتقان ئۇرۇش ۋە سەپەرلەر خەزەرەج ۋە ئەۋسلىكلەرنىڭ قۇرەيشلەرنى قوللىشى ئاستىدا روياپقا چىقىۋاتىدۇ» دەپ قارايتتى. شۇڭا ئۇلارنىڭ كۆز قارىشىچە، قارارگاھ بەنى قەيلى قەبىلىسىگە تەۋە بولۇپ، قۇرەيش (كەلگۈندىلەر) بولسا، بۇرۇنقىدەكلا ئۇلارنىڭ پاناھلىقىدىكى

ئىنسانلار ئىدى. مانا مۇشۇ خىياللار ئىلكىدە ئولتۇرغان ئىبنى ئۇبەي قاتارلىق بىر توپ مۇناپىقنىڭ قۇلىقىغا نېرىدىكى ۋاراڭ - چۇرۇڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. ئارىلىرىدىن بىرى نېمە بولغانلىقىنى ئۇقۇپ كېلىش ئۈچۈن كەتتى ۋە گۇناھنىڭ ئۆمەرنىڭ خىزمەتچىسىدە ئىكەنلىكىنى، چۈنكى ئۇنىڭ ئاۋۋال قول كۆتەرگەنلىكىنى ئۇقۇپ كەلدى (ھەقىقەتەن شۇنداق ئىدى). بۇنى ئاڭلىغان مۇناپىقلارنىڭ قەلبىدىكى خەندەك غازىتىدىن قالغان غەزەپ ئۇچقۇنلىرى بىردىنلا لاۋۇلداپ يېنىشقا باشلىدى. چۈنكى مۇھاجىرلار مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ كەلگەن بەش يىلدىن بۇيان، ھەرخىل ئۇرۇش، مۇھاسىرە ۋە سەپەرلەرنىڭ سانى بارغانسېرى ئېشىپ بارغاندىن سىرت، جەمئىيەتتىكى ئورنى چوڭ، باي قوشنىلىرى يەھۇدىيلارنىڭ بەزىلىرى سۈرگۈن قىلىنىپ، يەنە بەزىلىرى قەتلى قىلىنغانىدى. ۋادىدىكى ئىچكى ئۇرۇشنى ھەل قىلىش بەكمۇ مۇھىم ئىدى. ئەمما، ئىبنى ئۇبەي: «ئەگەر مەن پادىشاھ بولۇپ قالسام، بۇ مەسىلىنى چوقۇم ھەل قىلىمەن» دەپ بۇرەتتى. مانا ئەمدى، بۇ بىچارە (كەلگۈندىلەر) شۇنچە كاتتا ئىنساننىڭ (ئۆزىنى دېمەكچى - ت.) قۇدۇققا يېقىنلىشىشىغىمۇ يول قويمىغۇدەك دەرىجىدە يوغىناپ كەتكەنىدى. «دېمەك، ئۇلار شۇنداق يوغىناپ كەتتى - ھە!» دەپ ئۇبەي: «بۇ چۆپۈرەندىلەر بىزنىڭ بېشىمىزغا چىقىۋېلىپ، بىزنى ئۇرغىدەك بولۇپ كەتتىمۇ؟ «ۋاپاغا جاپا» دېگەن شۇ - دە! تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، مەدىنىگە قايتىپ بارغاندا، كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنى قوغلاپ چىقىرىدۇ.» ئۇلارنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان زەيد ئىسىملىك تەقۋا بىر يىگىت ئىبنى ئۇبەينىڭ سۆزلىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چىرايى بىردىنلا ئۆڭۈپ كەتتى. ھەزرىتى ئۆمەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۇ خائىننى ئۆلتۈرۈۋېتىشى ئۈچۈن رۇخسەت سورىدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي ئۆمەر! باشقىلار: مۇھەممەد ساھابىلىرىنى ئۆلتۈرىدۇ، - دېمەمدۇ؟» دېدى. ئەنساڭلاردىن بىرى ئىبنى ئۇبەينىڭ يېنىغا باردى ۋە زەيدنىڭ ئۆزلىرىگە ئېيتقان سۆزلەرنىڭ راست - يالغانلىقىنى سۈرۈشتۈردى. ئىبنى ئۇبەي دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۆزىنىڭ ئۇنداق گەپلەرنى قىلمىغانلىقىنى ئېيتىپ تۇرۇۋالدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يېتىپ كەلگەن خەزىرىلەك بىر نەچچىسىمۇ ئۇنىڭ راست ئېيتقانلىقىنى تەستىقلاشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ گېپىگە ئىشەنگەن قىياپەتكە كىرىۋالدى ۋە ساھابىلەرنىڭ دىققىتىنى باشقا ياققا بۇراش ئۈچۈن يولغا چىقىش ئەمرىنى بەردى.

بۇ، كۈن راسا قىزىغان چاغ بولۇپ، ئادەتتە سەپەرگە ئاتلانمايدىغان ۋاقىت ئىدى. يولدا ناماز ئۈچۈن پات - پات توختىغاننى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئەتىسى كۈن قىزىغىچە توختىماي يول ماڭدى. بىر مەزگىلگە يېتىپ بېرىپ، چۈشكۈن قىلغان قوشۇندىكىلەر بەكمۇ چارچاپ كەتكەچكە، ئۆزلىرىنى يەرگە تاشلاپ قاتتىق ئۇخلاپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەپەر ئۈستىدە خەزىرىلەرنىڭ رەئىسى ھېسابلىنىدىغان سەئىد ئىبنى ئۇبادەگە ئۆزىنىڭ زەيدنىڭ سۆزىگە ئىشىنىدىغانلىقىنى مەخپىي بىلدۈرۈپ قويدى. «ئى رەسۇلۇللاھ!» دېدى ئۇبادە: «ئەگەر خالىساڭ، سەئىد ئۇنى كۆزدىن يوقىتىۋېتەلەيسەن. چۈنكى سەئىد ئەزىز، ئۇ بولسا خار ئىنسان» دېدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، سەئىد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئىبنى ئۇبەيگە ياخشى مۇئامىلە قىلىشىنى ئۈتۈندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە قايتا ئېغىز ئاچماسلىق قارارىغا كەلگەنىدى. لېكىن، سەئىد بىلەن قىلىشقان سۆھبىتىدىن كېيىنلا نازىل بولغان «مۇنافىقۇن» سۈرىسىدە ئاللاھنىڭ بۇ ئىش

توغرىسىدىكى ھۆكۈمى بايان قىلىنغانىدى. يەنە بىر ئايەتتە زەيدنىڭ سۆزلىرى (گەرچە قۇرئاندا ئۇنىڭ ئىسمى تىلغا ئېلىنمىغان بولسىمۇ، ئايەتنىڭ مەزمۇنىدىن شۇنىڭغا قارىتىلغانلىقىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ - ت.) بىرمۇ بىر تەكرارلانغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئېيتقانلىرىنىڭ راست ئىكەنلىكى تەكىتلەنگەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە بارغىچە بۇ سۆزنى ھېچكىمگە ئوقۇپ بەرمىدى. ئەمما يولدا زەيدكە يېقىنلىشىپ، قۇلىقىغا: «ئاللاھ سېنىڭ سۆزلىرىڭنىڭ راست ئىكەنلىكىنى تەستىقلىدى» دېدى.

ئىبنى ئۇبەيىننىڭ ئوغلى ئابدۇللاھمۇ قوشۇن ئىچىدە بولۇپ، ئۇ دادىسىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ بەكمۇ قايغۇردى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، كىشىلەر ئۆمەرنىڭ ئىبنى ئۇبەيىنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رۇخسەت سورىغانلىقىنىمۇ ئېيتىپ بەرگەنىدى. ئۆلۈم قارارىنىڭ دەرھال بېرىلىپ، دادىسىنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىدىن ئەنسىرىگەن ئابدۇللاھ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يېقىنلىشىپ كەلدى ۋە: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئاڭلىسام، دادام ئىبنى ئۇبەيىنى ئۆلتۈرمەكچى بولۇپسەن. ئەگەر چوقۇم شۇنداق قىلماقچى بولساڭ، مەن بېرىپ دادامنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ كېلەي. پۈتۈن خەزىرىلەرنى مېنىڭ دادامغا قانچىلىك سادىق ۋە ئىتائەتكار ئىكەنلىكىمنى بىلىدۇ. ئەگەر بۇ ۋەزىپىنى باشقا بىرىگە تاپشۇرساڭ، مەن نەپسىمنىڭ دادامنىڭ قاتلىغىغا ئۆچمەنلىك قىلىپ قويۇشىدىن قورقمەن. ھەتتا ئۇنى ئۆلتۈرۈپ قويۇپ، كاپىرنىڭ ئورنىغا مۇئمىننى ئۆلتۈرگەن بولۇپ، دوزاخ ئوتىغا چۈشۈپ كېتىشىم مۇمكىن» دېدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ياق! ئۇنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بەرگىن ۋە ياخشى مۇئامىلە قىلغىن!» دېدى.

مونچاق

(64)

ئائىشە ۋە ئۇمۇ سەلەمە بۇ قېتىملىق سەپەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەمراھ بولغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىمەھەل يولغا چىقىش ئەمرىنى بەرگەن يەردىن بىر نەچچە قونالغۇ نېرىدا، ئائىشە مونچىقىنى يۇتتۇرۇپ قويدى. كۈن پاتقان مەزگىل بولۇپ، ھېچنېمىنى كۆرگىلى بولمايتتى. ئەمما مونچاقنى تاشلاپ قويۇپ كېتىشكە ئائىشەنىڭ كۆڭلى ئۈنمىدى. چۈنكى، بۇ مونچاقنى ياتلىق بولغان كۈنى ئانىسى ئۇنىڭغا سوۋغا قىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئەڭ قىممەتلىك مۇجەۋۋەھەرلىرىدىن بىرى ئىدى. قونالغۇ قىلىنغان يەردە سۇ بولمىغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ يەردە بىر ئاز دەم ئېلىۋېلىش ئۈچۈن ئەمىر بەرگەنىدى. لېكىن، كەينىدىنلا تاڭ ئاتقىچە شۇ يەردە قېلىشقا ئەمىر قىلدى. پىلاننىڭ ئۆزگەرتىلىش سەۋەبى ئېغىزدىن - ئېغىزغا تارقالدى ۋە كۆپىنچە كىشى كىچىككىنە مونچاق ئۈچۈن شۇنچە چوڭ قوشۇننىڭ سۇسىز بىر يەردە تۇرغۇزۇپ قويۇلغىنىغا ئاچچىقلاندى. ساھابىلەردىن بەزىلىرى ھەزرىتى ئەبۇبەكرنىڭ ئالدىغا بېرىپ بىر مۇنچە ۋاپىسىدى. ئەبۇبەكرى قىزىنىڭ دىققەتسىزلىكىدىن ھەم خىجىللىقتا قالدى ھەم ئاچچىقلاندى. يېقىن ئەتراپتا ھېچقانداق قۇدۇق يوق ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئەسكەرلەر يېنىدىكى سۇلىرىنى ئىشلىتىپ بولغانىدى. تاھارەت ئېلىش ئۈچۈن سۇ بولمىغاچقا، بامدات نامىزىنى بۇ يەردە ئوقۇشمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى. لېكىن، شۇ كېچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تەيەممۇم بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئايەتلەر نازىل بولدى. بۇ، ئىنسانىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتىدا تەسۋىرلىگۈسىز دەرىجىدە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە ۋەقەدۇر:

﴿... سۇ تاپالمىساڭلار، پاك تۇپراقنى يۈزۈڭلارغا، قولۇڭلارغا سۈرتۈپ تەيەممۇم قىلىڭلار...﴾

قونالغۇغا كېلىپ چۈشكەندىن بېرى قوشۇننىڭ ئىچىگە چۈشۈۋالغان غەم - غۇسسە بىردىنلا يوققا چىقتى. ئۇسەيد ئورنىدىن تۇرۇپ: «ئەي ئەبۇبەكرى ئائىلىسى! بۇ سىلەرنىڭ بىزگە كەلتۈرگەن تۇنجى مەرھەمتىڭلار ئەمەس» دېدى.

تاڭ ئاتقان بولسىمۇ، مونچاق تېپىلمىدى. شۇنىڭ بىلەن، مونچاق ئىزدەشتىن ۋاز كېچىپ، يولىنى داۋاملاشتۇرۇش قارارى ئېلىندى. ئائىشەنىڭ تۈگىسى ئورنىدىن تۇرۇۋىدى، كېچىچە تۈگىنىڭ ئاستىدا قالغان مونچاق تېپىلدى.

ئۇندىن كېيىنكى قونالغۇ قۇملۇق بىر ۋادا ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىككى چېدىرى يەنە باشقا چېدىرلارنىڭ سەل نېرىسىغا قۇرۇلغان بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەمراھ بولۇش نۆۋىتى ئائىشەگە كەلگەنىدى. ھەزرىتى ئائىشە كېيىنكى يىللىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزى بىلەن يۈگۈرۈش مۇسابىقىسى ئۆتكۈزگەنلىكىنى ئېيتىپ بېرىپ مۇنداق

دېگەندى: «مەن پۇچقاقلارنى يۇقىرىغا تۇردۇم، ئۇمۇ شۇنداق قىلدى. مۇسابىقە باشلاندى ۋە ئۇ يېڭىۋالدى. ئاندىن ھىجرەتتىن بۇرۇن مەككىدە يۈز بەرگەن بىر ئىشنى كۆزدە تۇتقان ھالدا: «بىرگە بىر بولدى» دېدى. ئۇ كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دادامنىڭ ئۆيىگە كەلگەندى، مېنىڭ قولۇمدا بىر نەرسە بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولۇمدىكى نەرسىنى سورىدى، مەن بەرمەي قاچتىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەينىمدىن قوغلىغان بولسىمۇ، لېكىن ماڭا يېتىشەلمىگەندى.»

ئائىشەنىڭ مۇنچىنىڭ بېغى ئىنچىكلەپ كەتكەچكە، مەدىنىگە يېقىن يەردىكى قونالغۇدا، ئائىشە تاھارەت سۇندۇرغىلى بارغان ۋاقىتتا ئۈزلۈپ كېتىپ، يەنە چۈشۈپ قالدى. ئائىشە قوشۇننىڭ يېنىغا قايتىپ، ئۇمۇ سەلەمە بىلەن بىرلىكتە كاجۇنلىرىغا كىردى ۋە پەرىدىلىرىنى تارتىپ، رومىلىنى قايرىۋەتتى. دەل شۇ چاغدا، مۇنچىنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىنى ھېس قىلدى ۋە كاجۇندىن چىقىپ، مۇنچىنى ئىزدىگىلى كەتتى. ئادەملەر ئۇ چاغقىچە تۈگىلەرنى تەييارلاپ، كاجۇنلارنى تۈگىلەرنىڭ ئۈستىگە ئارتتى. نورمال ئەھۋالدا ئىككى كاجۇننىڭ ئېغىرلىقىنىڭ پەرقلىق ئىكەنلىكى ئۇلارغا ئايان ئىدى. چۈنكى، ئوتتۇز ياشلىق بىر ئايال بىلەن ئون تۆت ياشلىق، ئورۇق بىر قىزنىڭ كاجۇسى ئوخشاش ئەمەس ئىدى - ئەلۋەتتە! لېكىن، بۇ قېتىم كاجۇننىڭ تېخىمۇ يەڭگىل ئىكەنلىكىنى سەزمىدى ۋە شۇ يېتى يولغا چىقتى. ھەزرىتى ئائىشە بۇ ۋەقە ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «مۇنچىمنى تېپىپ، قوشۇننىڭ يېنىغا قايتتىم. لېكىن، ھېچكىم يوق ئىدى. شۇنىڭ بىلەن، مېنىڭ كاجۇندا يوقلۇقىمنى بىلىپ، ئىزدەپ كېلەر دېگەن خىيال بىلەن ساقلاپ ئولتۇردۇم. ئولتۇرغان يېرىمدە مۈگدەك بېسىپ، ئۇخلاپ قاپتىمەن. مەلۇم سەۋەب بىلەن قوشۇننىڭ كەينىدە قالغان سەفۋان ئىبنى مۇئەتتەل بۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، مېنى كۆرۈپتۇ. بىزگە رومال ئارتىش ئەمرى كېلىشتىن بۇرۇن، ئۇ مېنى بىر قانچە قېتىم كۆرگەندى. شۇڭا ئۇ مېنى كۆرۈپلا تونۇپ قاپتۇ ۋە: «ئىنا للالھى ۋە ئىنا ئىلەيھى راجىئۇن (بىز ئاللاننىڭ ئىلكىدىمىز، يەنە ئاللاننىڭ دەرگاھىغا قايتىپ بارىمىز)، بۇ رەسۇلۇللاھنىڭ ئايالغۇ؟!» دېدى. مەن ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئويغاندىم ۋە دەرھال يۈزۈمنى ياپتىم. سەفۋان مېنى تۈگىسىگە مىندۈرۈپ، ئۆزى تۈگىنى يېتەكلىگەن يېتى كېيىنكى قونالغۇغا ئېلىپ باردى.»

قوشۇن قونالغۇغا بېرىپ، ئائىشەنىڭ كاجۇسىنى يەرگە چۈشۈرگەن بولسىمۇ، كاجۇندىن ھېچكىم چىقىمىغاچقا، ھەزرىتى ئائىشەنى ئۇخلاپ قالغان ئوخشايدۇ دەپ ئويلىغانىدى. لېكىن، ئۇلار قونالغۇدىن يولغا چىقماقچى بولۇپ تۇرغاندا، ھەزرىتى ئائىشەنىڭ سەفۋاننىڭ تۈگىسىگە مىنگەن يېتى كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تېخىمۇ ھەيران قالدى. مانا بۇ، پۈتۈن مەدىنىگە كەڭ تارقىلىدىغان پىتىنىڭ باشلانغۇچى ئىدى. لېكىن، ئۇ چاغقىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئائىشە ۋە ساھابىلەرنىڭ كۆپىنچىسى بۇ ئىشتىن خەۋەرسىز ئىدى.

غەنىمەتلەر ھەر قېتىمقىدەك تارقىتىپ بېرىلدى. ئەسىرلەرنىڭ ئارىسىدا يېڭىلىگەن قەبىلىنىڭ رەئىسى ھارىسنىڭ قىزى جۇۋەيرىيەمۇ بار ئىدى. ئەنسارلاردىن بىرى ئۇنى ئەسىر ئالغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن كۆپ مىقداردا فىدىيە تەلەپ قىلدى. جۇۋەيرىيە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە ئۆزىگە ياردەم قىلىشىنى تەلەپ قىلدى. ئۇ كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشەنىڭ

ھۇجرىسىدا بولۇپ، ئىشىكىنى ئائىشە ئاچقاندى. كېيىنچە، ئائىشە بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى سۆزلەپ بېرىپ مۇنداق دېگەندى: «ئۇ ناھايىتى چىرايلىق ۋە جەزىدار ئايال ئىدى. ئۇنى كۆرگەن ھەرقانداق ئەرنىڭ كۆڭلى شۇرىدە ئېرىپ كېتەتتى. مەن ئىشىكىم ئالدىدا ئۇنىڭ تۇرغانلىقى كۆرۈپ تەشۋىشلەندىم. چۈنكى مېنىڭ كۆرگەنلىرىمنى رەسۇلۇللاھ چوقۇم كۆرەلەيتتى. جۇۋەيرىيە رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىغا كېلىپ:

- ئى رەسۇلۇللاھ! مەن قەبىلە رەئىسى ھارىسنىڭ قىزى جۇۋەيرىيە بولمەن. مېنىڭ بېشىمغا كەلگەن ئىشلارنى بىلسەن. فەدىيە ھەققىدە سەندىن ياردەم سوراپ كەلدىم، - دېدى. رەسۇلۇللاھ:

- ئۇنىڭدىنمۇ ياخشى نەرسىنى ئارزۇ قىلامسەن؟- دەپ سورىدى. جۇۋەيرىيە:

- ئۇنىڭدىنمۇ ياخشى نېمە بار؟- دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- سېنىڭ فەدىيەڭنى مەن تۆلۈپتىمەن، سەن ماڭا ياتلىق بولسەن، - دېدى. «

جۇۋەيرىيە بۇ تەكلىپنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلدى. لېكىن ئۇنىڭ دادىسى فەدىيە ئۈچۈن تۈگىلەرنى ئېلىپ مەدىنىگە يېتىپ كەلگەندە، تېخى ئۇلارنىڭ نىكاھى ئوقۇلمىغانىدى. دادىسى ئېلىپ كەلگەن تۈگىلەرنىڭ سانى ۋەدىلەشكەن ساندىن ئاز ئىدى. چۈنكى ھارىس ئەقق جىلغىسىدا تۈگىلەرنى بىر - بىرلەپ كۆزدىن كەچۈرۈپ، ئۆزى ياقىتۇرۇپ قالغان ئەڭ ياخشى ئىككى تۈگىنى شۇ ئەتراپتا بىر يەرگە يوشۇرۇپ قويغانىدى. قالغان تۈگىلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تاپشۇرۇپ:

- ئى مۇھەممەد! سەن قىزىمنى ئەسىرگە ئېلىۋالغانىدىڭ. مانا بۇلار فەدىيە ئۈچۈن كەلتۈرۈلگەن تۈگىلەر، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- ئەمما ئەقق جىلغىسىغا تىقىپ قويغان ئىككى تۈگە قېنى؟- دېدى ۋە تۈگە تىقىپ قويۇلغان يەرنى بىر مۇ بىر ئېيتىپ بەردى. بۇنى ئاڭلىغان ھارىس:

- ئاللاھتىن باشقا ئاللاھنىڭ يوق ئىكەنلىكىگە ۋە مۇھەممەدنىڭ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە شاھادەت ئېيتىمەن!- دېدى. ئۇنىڭ ئىككى ئوغلىمۇ مۇسۇلمان بولدى. ھارىس تىقىپ قويغان ئىككى تۈگىنىمۇ ئەكىلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەردى. كۆپ ئۆتمەي، جۇۋەيرىيەمۇ مۇسۇلمان بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھارىستىن قىزىنى سورىدى، ھارىسمۇ ئىككىلەنمەيلا قىزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەردى. مەسجىد ھويلىسىدا جۇۋەيرىيە ئۈچۈن ئايرىم ھۇجرا ياسالدى.

ئەسىرلىرىدىن تېخى فەدىيە ئېلىپ بولالمىغان بەزى مۇھاجىر ۋە ئەنسارلار، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بەنى مۇستەلىق قەبىلىسى بىلەن قۇدا - باجلىق مۇناسىۋىتى باغلىغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئەسىرلىرىنى فەدىيە ئالماي قويۇپ بەردى. قويۇپ بېرىلگەن ئائىلىنىڭ سانى يۈزگە يېقىن ئىدى. ئائىشە جۇۋەيرىيەنى كۆزدە تۇتقان ھالدا: «ئۆز قەۋمىگە ئۇنىڭدىنمۇ خەيرلىكرەك بىر ئايالنىڭ بارلىقىنى بىلمەيمەن» دېگەندى.

تۆھپەت

(65)

مەدىنىگە قايتىپ، كۆپ ئۆتمەي ئائىشە كېسەل بولۇپ يېتىپ قالدى. ئۇ ۋاقتىچە، مۇناپىقلارنىڭ ئائىشە بىلەن سەفۋان ھەققىدە تېرىغان پىتىنىسى پۈتۈن شەھەرگە تارقىلىپ بولغان بولۇپ، ئائىشەنىڭ مۇتەللىب قەبىلىسىدىن جىيەنى مىستەھ قاتارلىق بىر نەچچە كىشى بۇ ئىشقا جىددىي تۈستە مۇئامىلە قىلىشقا باشلىغانىدى. ئائىشەدىن باشقا پۈتۈن شەھەر خەلقى (مەيلى ئىشەنسۇن ياكى ئىشەنمىسۇن) بۇ ئىشنى بىلىپ بولغانىدى. ئائىشە گەرچە ھېچبىر ئىشتىن خەۋەرسىز بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىگە تۇتقان پوزىتسىيىسىدە بەزىبىر ئۆزگىرىش پەيدا بولغانلىقىنى ھېس قىلىشقا باشلىدى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا بۇرۇن ئاغرىپ قالغان ۋاقتلىرىدىكىدەك مېھىر - شەپقەتلىك مۇئامىلە قىلمايۋاتاتتى. ھەر قېتىم ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىغا كىرگەندە، ئۇنى داۋالاۋاتقانلاردىن: «ئەھۋالڭلار قانداقراق؟» دەپ سورايتتى ۋە ھەزرىتى ئائىشەنىمۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىغا قېتىۋېتەتتى. بۇ ئەھۋالدىن بەكمۇ مەيۋىسەلەنگەن بولسىمۇ، غورۇرىغا ئېلىپ، ئەر - شىكايەت قىلمىغان ئائىشە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆزىنىڭ ئانىسىنىڭ يېنىغا بېرىپ، بىر قانچە كۈن داۋالانىپ كېلىشى ئۈچۈن رۇخسەت سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىختىيارىڭ!» دېدى.

ھەزرىتى ئائىشە بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «مېنىڭ ھەققىمدا چىققان سۆز - چۆچەكلەردىن خەۋەرسىز ھالدا ئانامنىڭ ئۆيىگە باردىم. 20 كۈندىن كېيىن كېسىلم ياخشى بولۇپ قالدى. بىر ئاخشىمى، مىستەھنىڭ ئانىسى بىلەن تالاغا چىقتۇق (ئۇنىڭ ئانىسى بىلەن دادامنىڭ ئانىسى قېرىنداش ئىدى). مىستەھنىڭ ئانىسى ئېتىكىنى دەسسۈۋېلىپ يىقىلىپ چۈشتى ۋە: "مىستەھ بېشىنى يېسۇن!" دېدى. مەن: "بۇ نېمە دېگىنىڭ؟ بەدرى غازىتىغا قاتناشقان بىرى ھەققىدە مۇنداق دېسەڭ، گۇناھ ئەمەسمۇ؟" دەپ سورىدىم. مىستەھنىڭ ئانىسى: "ئەي ئائىشە! ئۇلارنىڭ قىلىپ يۈرگەن سۆزلىرىنى ئاڭلىمىدىڭمۇ؟" دەپ سورىدى. "ئۇلار نېمە دەپتۇ؟" دېدىم. ئۇ ماڭا تۆھمەتخورلارنىڭ خەلق ئارىسىدا تارقىتىپ يۈرگەن سۆزلىرىنى بىر - بىرلەپ ئېيتىپ بەردى. "بۇ قانداق گەپ؟" دېدىم مەن. ئۇ: "ھەقىقەتەن شۇنداق بولدى" دېدى. مەن يىغلىغان پېتى ئۆيگە يۈگۈرۈپ كىردىم ۋە جىگەر - باغرىم قۇرۇپ كەتكىچە يىغلىدىم. مەن ئانامغا: "ئاللاھ سېنى كەچۈرسۇن! خەقلەرنىڭ ئارقامدىن شۇنچە سۆز - چۆچەك تارقىتىپ يۈرگەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ، ماڭا ھېچنېمە دېمەپسەن" دېدىم. ئانام: "قىزىم، سەن ئۆزەڭنى ئۇپراتما! ئېرى ئامراق چىرايلىق ئايالنىڭ كۈندىشى جىق بولىدۇ. توقال ئاياللار ۋە باشقىلار ئۇنىڭ كەينىدىن ھەر قىسما گەپلەرنى تارقىتىدۇ" دېدى. ئۇ كېچىسى توختىماي يىغلاپ چىقتىم.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرى ئوتتۇرىسىدىكى كۈندەشلىك ھەرقانچە كۈچلۈك بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى تەقۋا ئىگىلىرى بولۇپ، ھېچقايسىسى بۇ تۆھمەتكە ئىشەنمىدى ھەم

ئارىلاشمىدى. دەل ئەكسچە، ھەممىسى ئائىشەنى ئاقلاپ، ياخشى گېپنى قىلىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەمەتىدىن بۇ تۆھمەتكە ئەڭ كۆپ ئارىلاشقانلارنىڭ بىرى زەينەبىنىڭ سىڭلىسى ھەمنە (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جىيەنى) بولۇپ، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زەينەبىگە تېخىمۇ يېقىنچىلىق قىلىشنى كۆزدە تۇتقانىدى. شۇڭا خەلق: بۇ ئىشتا زەينەبىنىڭمۇ قولى بار، - دەپ بىلەتتى. لېكىن ئائىشە ئەزەلدىنلا زەينەبىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ ئامراق ئايالىدىن بىرى دەپ قارايتتى. زەينەب كېيىنكى ۋاقىتلاردا، ھەمنەنىڭ ئۆزىنىڭ نامىنى قوللىنىپ قىلغان ئىشلىرى تۈپەيلىدىن كۆپ ئىزتىراپ چەكتى. تۆھمەتكە ئارىلىشىپ قالغانلارنىڭ ئارىسىدا مستەھتەن باشقا، شائىر ھەسسان ئىبنى سابىتمۇ بار ئىدى. بۇ تۆھمەتنى ئەڭ دەسلەپ تارقاتقان ئىبنى ئۇبەي قاتارلىق مۇناپىقلار پەردە ئارقىسىغا ئۆتۈۋالغانىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بولسا، بۇ ھەقتە ۋەھىي كېلىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. شۇنچە ساقلاپ باقسىمۇ، ھېچنېمە كەلمىگەچكە، ئاياللىرى ۋە باشقا ئائىلە ئەزالىرىنى بىر - بىرلەپ سوراقتا تارتىشقا باشلىدى. ئائىشەنىڭ تەگدىشى بولغان ئۇسامە ئۇنى ئاقلاپ: «بۇ بىر تۆھمەتتۇر. بىز ئۇنىڭ ھەققىدە ياخشىلىقتىن باشقىنى بىلمەيمىز» دېدى. ئانىسى ئۇمۇ ئەيمەنمۇ ئۇنى ئاقلدى. ھەزرىتى ئەلى: «ئاللاھ ساڭا چەكلىمە قويمىدى. ئۇندىن باشقا بىر مۇنچە ئايال بار. مېنىڭچە ئەڭ ياخشىسى خىزمەتچىدىن سوراپ باقتىن. ھەقىقىي ئەھۋالنى ئۇنىڭدىن بىلەلەيسەن» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇرەيرەنى چاقىرتتى ۋە: «ئەي بۇرەيرە! سەن ھازىرغىچە ئائىشەدە گۇمانىڭنى قوزغىغۇدەك بىر ئىش بايقىدىڭمۇ؟» دەپ سورىدى. بۇرەيرە: «سېنى ھەق بىلەن ئەۋەتكەن ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنىڭ ياخشىلىقىنىلا بىلمەن. ئەگەر ئۇنىڭ ئەكسچە بولغان بولسا، ئاللاھ بۇنى رەسۇلىغا بىلدۈرگەن بولاتتى. ئائىشەنىڭ ھېچقانداق قۇسۇرىنى بىلمەيمەن. ئۇ تېخى گۈدەك قىز. ئۇنىڭ بىردىنبىر خاتالىقى شۇكى، مەن ھەرقېتىم خېمىر يۇغۇرۇپ، ئۇنىڭغا قاراپ تۇرۇشنى تاپىلسام، ئۇ خېمىرنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان پېتى ئۇخلاپ قالاتتى ۋە خېمىرنى قوزىسى يەۋالاتتى» دەپ جاۋاب بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىد مۇنبىرىگە چىقىپ، ئاللاھقا ھەمدۇسانا ئېيتقاندىن كېيىن: «ئەي ئىنسانلار! مېنىڭ ئەھلىيەم (ئايالىم دېمەكچىست) ھەققىدە يالغان سۆزلەرنى قىلىپ، مېنى رەنجىتكەن كىشىلەر ھەققىدە نېمە دەيسىلەر؟ ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، مەن ئۆز ئائىلەم بولسۇن ياكى سەفۋان بولسۇن، ئۇلارنىڭ ھېچبىرىدە ياخشىلىقتىن باشقا نەرسە سەزمىدىم. ئۇلار مەن ئۆيدە يوق ۋاقتىمدا، ھېچقايسى ھۇجرىغا كىرمەيدىغان كىشىلەردۇر» دېدى. ئۆسەيد ئىبنى ھۇزەير دەرھال سۆز ئېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئەگەر ئۇ ئادەم ئەۋسلىك بولسا، ئۇنىڭ كاللىسىنى ئالمەن. ئەگەر ئۇ خەزىرىلىك قېرىنداشلىرىمىزدىن بولسا، سەن نېمە قىل دېسەڭ، شۇنداق قىلىمىز» دېدى. ئۇنىڭ سۆزى تۈگىمەي تۇرۇپلا، خەزىرى قەبىلىسىدىن سەئىد ئىبنى ئۇبادە ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ: «ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، سەن يالغان ئېيتتىڭ. سەن ئۇنى ئۆلتۈرەلمەيسەن. ئەگەر ئۇ ئادەم ئۆز قەۋمىڭدىن بولغان بولسا، ھەرگىز بۇنداق دېمىگەن بولاتتىڭ» دېدى. چۈنكى تۆھمەت توقۇغۇچى مۇناپىقلار ۋە ھەسسان ئىبنى سابىت خەزىرىلىك ئىدى. ئۆسەيد ئىبنى ھۇزەير قوپۇپ سەئىد ئىبنى ئۇبادەگە: «ئەسلىدە سەن يالغان ئېيتتىڭ. ئاللاھقا

قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنى چوقۇم ئۆلتۈرىمىز. سەنمۇ ئۇلارنىڭ تەرىپىنى تۇتقۇچى مۇناپىقلاردىن سەن» دېدى. ئىككى قەبىلە بىر - بىرىگە كىرىشىپ، ئارىدا ماجرا چىققىلى تاس - تاماس قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنبەردىن چۈشۈپ ئۇلارغا ھاي بەردى ۋە ئۆيلىرىگە قايتىپ كېتىشكە بۇيرىدى.

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنبەردە تۇرۇپ ئۆزىنى ئاقلانغانلىقىنى خېلى بىر ۋاقىتلارغىچە بىلمىگەچكە، قاتتىق ئازابلانماقتا ئىدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆز ئەھلىدىن سۇرۇشتە قىلغانلىقىنى بىلىشىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزى ھەققىدە ئېنىق بىر قارارغا كېلەلمەيۋاتقانلىقىنى ئويلاپ ئازابلىناتتى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆزىنىڭ كۆڭلىدىكى بىلىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. چۈنكى ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئاللاھ تەرىپىدىن غەيب نەرسىلەر ھەققىدە خەۋەر بېرىلىدىغانلىقىنى بىلەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر دائىم: «مەن ئاللاھ تەرىپىدىن ماڭا بىلدۈرۈلگەن نەرسىنىلا بىلەلەيمەن» دەيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشىلەرنىڭ كۆڭلىدىكى نەرسىنى بىلەلمەيتتى، ئەمما ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆز ساداقىتىنىڭ بۇ تۆھمەتتە ئېيتىلغان ئىشقا ھەرگىز يول قويغۇدەك دەرىجىدە كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى بىلىشىنى تىلەيتتى.

قانداقلا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىشە ۋە سەفۋاننىڭ گۇناھسىز ئىكەنلىكىگە ئىشىنىشى يېتەرلىك ئەمەس ئىدى. چۈنكى، بۇ ئىش ئۇ قەدەر يوغىناپ كەتتىكى، پۈتۈن خەلقى - ئالەمگە ئۇلارنىڭ گۇناھسىز ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان بىر دەلىل لازىم ئىدى. ئائىشەنىڭ قولىدىن ھېچقانداق ئىش كەلمەيتتى ھەم ئۇنىڭ سۆزلىرى ھېچبىر مەسىلىنى ھەل قىلالمايتتى. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇنىڭمۇ بۇ ھەقتە بىر نەرسىلەر دەيدىغان ۋاقتى كەلگەندى. قۇرئاندا سورالغان سوئاللارغا جاۋاب بېرىلىدىغانلىقى ھەققىدە ۋەدە بېرىلگەندى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە ۋەھىيى نازىل بولۇشى ئۈچۈن ئۆز يېقىنلىرىدىن ئوخشاش سوئاللارنى سورىغانىدى. لېكىن ئۇ كۆپ ئۆتمەي، بۇ سوئاللارنىڭ مەسىلە بىلەن بىۋاسىتە چېتىشلىق كىشىدىن، يەنى ئائىشەدىن سورىلىشى كېرەك ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى.

«مەن ئائىلەم بىلەن بىللە ئۆلتۈراتتىم» دەيدۇ ئائىشە: «ئىككى كېچە يىغلاپ ئۆخلىمىغانىدىم. ئەنساڭلىق بىر ئايال بىزنىڭ قېشىمىزغا كىرىش ئۈچۈن رۇخسەت سورىدى. مەن ئۇنىڭ كىرىشىگە رۇخسەت قىلدىم. ئۇ كىرىپ يېنىمغا ئۆلتۈردى ۋە مەن بىلەن تەڭ يىغلاشقا باشلىدى. ئاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىرىپ كەلدى. ئۇ، مۇناپىقلار مېنىڭ كەينىمدىن گەپ تاپقاندىن بېرى يېنىمغا كېلىپ ئۆلتۈرمىغانىدى. ئارىدىن بىر ئاي ئۆتۈپ كەتكەن بولسىمۇ، ئاسماندىن (ئاللاھتىن) ھېچبىر خەۋەر كەلمەيۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شاھادەت ئېيتقاندىن كېيىن، ماڭا قاراپ: «ئى ئائىشە! سەن توغرىلۇق ھەرخىل سۆزلەرنى ئاڭلىدىم. ئەگەر سەن پاك بولساڭ، ئاللاھ سېنى ئاقلويدۇ. ئەگەر چەكلەنگەن ئىشنى قىلغان بولساڭ، ئاللاھقا تەۋبە قىلغىن! چۈنكى بەندە خاتالىقىنى تونۇپ، تەۋبە قىلسا، ئاللاھ ئۇنىڭغا مەرھەمەت قىلىدۇ» دېدى. مەن يىغامدىن توختاپ دادامغا: «مېنىڭ نامىمدا رەسۇلۇللاھقا جاۋاب بەرگىن!» دېدىم. دادام: «مەن نېمە دېيىشىمنى بىلەلمىدىم» دېدى. ئاندىن ئانامدىن سورىدىم،

ئۇمۇ ئوخشاش جاۋاب بەردى. مەن تېخى كىچىك بولغاچقا، قۇرئان ئايەتلىرىدىن كۆپ يادقا ئالالمىغانىدىم. شۇڭا مۇنداق دېدىم: ”خەقلەرنىڭ مېنىڭ ھەققىمدە ئېيتقان سۆزلىرىنى ئاڭلىغانلىقىڭنى ۋە ئۇلارغا ئىشەنگەنلىكىڭنى بىلىمەن. ئەگەر سىلەرگە پاك ئىكەنلىكىمنى ئېيتسام (ئاللاھ مېنىڭ پاك ئىكەنلىكىمنى بىلىدۇ)، ماڭا ئىشەنمەيسىلەر. ئەگەر مەن پاك تۇرۇپ تۆھمەتنى ئۈستۈمگە ئالسام، ماڭا چوقۇم ئىشىنىسىلەر.“ ئاندىن ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمىنى يادىغا پەقەتلا ئالماي: ”شۇڭا مەن يۈسۈپنىڭ دادىسى دېگەندەك: ﴿مەن پەقەت چىرايلىقچە سەۋرى قىلىمەن، سىلەرنىڭ سۆز - ھەرىكىتىڭلارغا قارىتا ئاللاھتىن مەدەت تىلەيمەن﴾ دېگەن سۆزدىن باشقا نەرسە دېمەيمەن“ دېدىم. ئاندىن تۆشكىمگە بېرىپ، ئاللاھنىڭ مېنى ئاقلىشىنى ئۈمىد قىلغان ھالدا ياتتىم. مېنىڭ ھەققىمدە ئايەت نازىل بولۇشىنى كۈتمەيتتىم. چۈنكى مەن ئۆزۈمنى ئىسىم قۇرئاندا زىكر قىلىنغۇدەك دەرىجىدە مۇھىم شەخس ئەمەس دەپ بىلەتتىم. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چۈشىدە مېنىڭ پاك ئىكەنلىكىمنى ئىسپاتلايدىغان بىر نەرسىلەرنى كۆرۈشىنى ئۈمىد قىلاتتىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېخى چىقىپ كەتمىگەندى. كۈتۈلمىگەندە ئۇنىڭغا ۋەھىي كەلدى. ھەر قېتىمقىغا ئوخشاش تومۇرلىرى كۆپۈپ، تېرىلىرى تارتىشىپ كەتتى. قىش كۈنلىرى بولۇشىغا قارىماي، ئۈستى - بېشىدىن شۇرقىراپ تەر ئاقتى. ۋەھىي كېلىپ بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسلىگە كەلدى ۋە: ”ئى ئائىشە! ئاللاھقا ھەمدى ئېيتقىن! چۈنكى ئۇ سېنىڭ پاك ئىكەنلىكىڭنى بىلدۈردى“ دېدى. ئانام يېنىمغا كېلىپ: ”قىزىم! ئورنۇڭدىن تۇرۇپ، رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىغا بارغىن!“ دېدى. مەن: ”ياق! ئورنۇمدىن تۇرمايمەن ھەم ئاللاھتىن باشقا ھېچكىمگە ھەمدى ئېيتمايمەن“ دەپ تۇرۇۋالدىم. »

نازىل قىلىنغان ئايەت مۇنداق ئىدى:

﴿سىلەردىن بىر گۇرۇھ ئادەم بوھتان چاپلىدى. بۇ سىلەر ئۈچۈن يامان ئەمەس، بەلكى ياخشىدۇر. بوھتان چاپلىغۇچىلاردىن كىمىنىڭ قانچىلىك گۇناھى بولسا، ئۇنىڭغا شۇنچىلىك جازا بېرىلىدۇ؛ بوھتاننىڭ چوڭ قىسمىنى تارقاتقان ئادەم (ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي - ت) قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ، بوھتاننى ئاڭلىغان چاغلىرىڭلاردا، ئەر - ئايال مۇئمىنلەر نېمىشقا ئۆزلىرىنى ياخشى دەپ قاراپ: بۇ ئېنىق بوھتان، - دېمىدى؟ ئۇلار نېمىشقا تۆت نەپەر گۇۋاھچى كەلتۈرمىدى؟ ئۇلار گۇۋاھچىلارنى كەلتۈرمىگەن ئىكەن، ئۇلار ئاللاھنىڭ نەزەرىدە يالغانچى ھېسابلىنىدۇ. سىلەرگە دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ئاللاھنىڭ پەزىلى ۋە مەرھەمىتى بولمىسا ئىدى، بوھتان چاپلىغۇچىلار ئۈچۈن چوڭ ئازابقا دۇچار بولاتتىڭلار. بوھتاننى تىلىڭلار بىلەن تارقاتتىڭلار، بىلمەيدىغان نەرسەڭلارنى ئاغزىڭلارغا ئالدىڭلار، ئۇنى سەل چاغلىدىڭلار. ھالبۇكى، ئاللاھنىڭ نەزەرىدە ئۇ چوڭ گۇناھتۇر. ئۇنى ئاڭلىغان چىغىڭلاردا نېمىشقا: مۇنداق سۆزلەرنى دېمەسلىكىمىز كېرەك. ئى ئاللاھ! سەن پاك تۇرسەنكى، بۇ چوڭ بوھتاندىر، - دېمىدىڭلار؟ ئاللاھ سىلەرگە تەۋسىيە قىلىدۇكى، ئەگەر مۇئمىن بولساڭلار، مۇنداق سۆزلەرنى ھەرگىز قايتا قىلماڭلار. ئاللاھ سىلەرگە ئايەتلەرنى بايان

يۈسۈپ سۈرىسى، 18 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

قىلدۇ، ئاللاھ ھەممىنى بىلگۈچى، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر. مۇئىنلەرنىڭ ئارىسىدا بەھايالىقنىڭ تارقىلىشىنى ياقىتىدىغان ئادەملەر دۇنيادا ۋە ئاخىرەتتە قاتتىق ئازابقا قالدۇ، ئاللاھ بىلىدۇ، سىلەر بىلمەيسىلەر. ئاللاھنىڭ سىلەرگە پەزىلى ۋە مەرھەمىتى بولمىسا ئىدى (سىلەرنى قاتتىق جازالايىتى - ت). ئاللاھ شەپقەتلىك ۋە كۆيۈمچاندۇر. ئى مۇئىنلەر! شەيتاننىڭ كەينىگە كىرمەڭلار. كىمكى شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىدىكەن، ئۇنى شەيتان بەھايالىققا، يامان ئىشلارغا بۇيرۇيدۇ. ئاللاھنىڭ سىلەرگە پەزىلى ۋە مەرھەمىتى بولمىسا ئىدى، سىلەردىن ھېچقايسىڭلار ئەبىدى پاك بولماس ئىدىڭلار. ۋاھالەنكى، ئاللاھ خالىغان بەندىسىنى پاك قىلدۇ. ئاللاھ ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرغۇچى، ھەممىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر. ﴿

ۋەھىيىدە يەنە زىنا مەسىلىسى، زىنا قىلغۇچىلارنىڭ ۋە مۇئىن ئاياللارغا بوھتان چاپلىغۇچىلارنىڭ شەرىئەت ھۆكۈمى بويىچە جازالىنىشى كېرەكلىكى بايان قىلىنغانىدى. بوھتاننى ئوچۇق - ئاشكارە يايغان ۋە گۇناھنى ئېتىراپ قىلغان ھەممە، مىستەھ ۋە ھەسسان ئىبنى سابىتلار جازاغا تارتىلىپ، سەكسەن دەررە ئۇرۇلدى. پەردە ئارقىسىدا تۇرۇپ، مەخپىي ھەرىكەت ئېلىپ بارغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي قاتارلىق مۇناپىقلار گۇناھنى ئېتىراپ قىلمىدى ۋە جازادىن قۇتۇلۇپ قالدى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى كۆپ سۈرۈشتە قىلمىدى ۋە جازاسىنى ئاللاھقا تاپشۇردى.

مىستەھ ئەبۇبەكرىنىڭ تۇغىنى بولۇپ، تۇرمۇش ئەھۋالى ياخشى بولمىغاچقا، ئەبۇبەكرى ئۇنىڭغا مەلۇم مىقداردا نەپەقە بېرىپ كېلىۋاتاتتى. مىستەھنىڭ بۇ بوھتانغا قاتناشقانلىقىدىن خەۋەر تاپقان ئەبۇبەكرى: «ئاللاھقا قەسەم قىلمەنكى، ئائىشە ھەققىدە يالغان ئېيتىپ، بېشىمغا بالا تېپىپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن، بۇندىن كېيىن ئۇنىڭغا ھېچقانداق ياردەم قىلمايمەن» دېدى ۋە ئۇنىڭغا بېرىۋاتقان نەپەقسىنى توختىتىپ قويدى. لېكىن، كۆپ ئۆتمەي شۇ ئايەت نازىل بولدى:

﴿سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا كەرەم ۋە دۆلەتمەن بولغانلار خىش - ئەقربالىرىغا، مىسكىنلەرگە ۋە دىن يولىدا ھىجرەت قىلغانلارغا بىر نەرسە بەرمەسلىكىگە قەسەم قىلمىسۇن، ئۇلارنى ئەپۇ قىلسۇن، كەچۈرسۇن. ئاللاھنىڭ سىلەرگە مەغپىرەت قىلىشىنى خالىمامسىلەر؟ ئاللاھ مەغپىرەت قىلغۇچى ۋە ناھايىتى كۆيۈمچاندۇر.﴾

بۇ ئايەتنى ئاڭلىغان ئەبۇبەكرى: «ھەقىقەتەن ئاللاھنىڭ مېنى مەغپىرەت قىلىشىنى تىلەيمەن» دېدى ۋە مىستەھنىڭ يېنىغا بېرىپ، ھەر دائىم بېرىپ كېلىۋاتقان نەرسىلىرىنى بەرگەندىن كېيىن: «بۇندىن كېيىن ئۇنى ھەرگىز تاشلاپ قويمايمەن» دەپ ۋەدە قىلدى. مەلۇم مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ھەسسان ئىبنى سابىتقا ناھايىتى مەرتلىك قىلدى. مۇستەب ۋاپات بولغاندىن كېيىن، تۇل قالغان ئايالى ھەممەنمۇ جىيەنى تەلەپكە ياتلىق قىلىپ قويدى. ھەممە تەلەپكەدىن ئىككى ئوغۇل پەرزەنتلىك بولدى.

نۇر سۈرىسى، 11 - ئايەتتىن 21 - ئايەتكىچە.
نۇر سۈرىسى، 22 - ئايەت.

قۇرئەننىڭ ئارىسالىق

(66)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام رامزان ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئايىنى مەدىنىدە ئۆتكۈزدى. شۇ ئايىنىڭ ئاخىرلىرىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر چۈش كۆردى. چۈشەندە ئۇ چېچىنى چۈشۈرۈۋېتىپ، كەئىبگە كىرگەن بولۇپ، كەئىبنىڭ ئاچقۇچلىرى ئۇنىڭ قولىدا تۇراتتى. ئەتىسى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆرگەن چۈشنى ساھابىلىرىغا سۆزلەپ بەردى ۋە ئۇلارنى ئۆزى بىلەن ئۆمرە ھەجگە بېرىپ كېلىشكە چاقىردى. شۇنىڭ بىلەن، يول تەييارلىقىغا جىددىي تۇتۇش قىلىندى ۋە مۇقەددەس زېمىندا قۇربانلىق قىلىش ئۈچۈن يەتمىش تۇياق تۈگە سېتىۋېلىندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاياللىرىدىن بىرنى يېنىغا ئېلىۋېلىشقا قارار بەردى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدا چەك تاشلىدى. چەك ئۈممۇ سەلەمە (رەزىيەللاھۇ ئەنھا) گە چىقتى. ئۇندىن باشقا، ئىككىنچى ئەقەبە بەيىتىدىكى ئىككى ئايال، نۇسەيبە ۋە ئۈممۇ مەننۇم ئۆمرە قىلغۇچىلار بىلەن بىللە ئىدى.

ھەممەيلەن يولدا ئوۋ ئوۋلاش ئۈچۈن يېنىغا بىردىن قىلىچ ئېلىۋالدى. ھاجىلار يولغا چىقىشقا تەمىشلىپ تۇرغاندا، ئۆمەر ۋە سەئىد ئىبنى ئۇبادە: «قۇرئەننىڭ ھارام ئايالدىمۇ بىزگە ھۇجۇم قىلىپ قېلىش مۇمكىن» دېدى ۋە تولۇق قوراللىنىش ھەققىدە تەكىلىپ بەردى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن قورال ئالمايمەن، چۈنكى مەن ھەج قىلىشتىن باشقا ئىشقا ماگىدىم» دەپ ئۇلارنىڭ تەكىلىپىنى رەت قىلدى. تۇنجى قونالغۇغا چۈشكەن ۋاقتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇربان قىلىنىدىغان تۈگىلەرنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈلۈشىنى ئەمىر قىلدى. تۈگىلەر كەلتۈرۈلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئارىسىدىن بىرنى تاللاپ، مەككە تەرەپكە قاراتتى ۋە ئوڭ تاغقىغا بەلگە قىلىپ قويغاندىن كېيىن، بوينىغا چەمبىرەك ئاستى. ئاندىن باشقا تۈگىلەرنىڭمۇ شۇنداق قىلىنىشىنى بۇيرىدى. ئۇندىن كېيىن، خۇزائەنىڭ كەئىب ئايمىقىدىن بولغان بىرنى مەككىنى تىڭ - تىڭلاپ بېقىش ئۈچۈن ئەۋەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككى پارچە رەختتىن تەركىب تاپقان ئەنئەنىۋىي ھەج كىيىمى (ئېھرام) كىيىۋالغان بولۇپ، بېشى ئۈچۈك ئىدى. ئېھرامنىڭ بىر پارچىسى بەدەننىڭ تۆۋەن تەرىپىنى يۆگەش ئۈچۈن بەلگە ئورناتتى، يەنە بىر پارچىسى، مۇرىدىن ئايلاندۇرۇپ ئارتىلاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەج ئۈچۈن تەييارلىق قىلىپ، ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن، باشقا ھاجىلار بىلەن بىللە: «لەببەيكەللاھۇممە، لەببەيك!» (ئى ئاللاھ! مانا ھوزۇرۇڭغا كەلدىم، سېنىڭ ئەمرىڭدەن) دېيىشكە باشلىدى. ھاجىلارنىڭ كۆپىنچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كەينىدىن ھەجگە تەييارلىنىپ بولغان بولسىمۇ، ئاز بىر قىسمى ئېھرامغا سەل كېيىنرەك كىرمەكچى بولدى. چۈنكى ئېھرام ئوۋ ئوۋلاش قاتارلىق بىر مۇنچە ئىشلارنى چەكلەيتتى.

قۇرئەننىڭ ھاجىلارنىڭ مەدىنىدىن يولغا چىققانلىقىنى ئاڭلاپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئالدىن تەخمىن قىلغاندەك، ساراسمىگە چۈشتى ۋە مەجلىس ئەزالىرى دەرھال يىغىلدى.

قۇرەيشلەرنىڭ ئارىسىدا بۇ كەمگىچە مۇنداق جىددىي ئارىسالدىلىق پەيدا بولۇپ باقمىغانىدى. ئەگەر مەسجىدنىڭ قوغدىغۇچىلىرى سۈپىتىدە مىڭغا يېقىن ئەرەب ھاجىنىڭ ئالدىنى توسسا، ئۆز ئەجدادلىرى يولغا قويۇپ كېلىۋاتقان قانۇن - نىزاملارغا خىلاپلىق قىلغان بولاتتى. يەنە بىر تەرەپتىن، ئەگەر دۈشمەنلىرىنىڭ مەككىگە بىخارامان كىرىپ، كەئىبنى تاۋاپ قىلىشىغا يول قويسا، بۇ مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ مەنئىي غەلبە ھېسابلىناتتى. شۇنداقلا، بۇ خەۋەر پۈتۈن ئەرەب يېرىم ئارىلىغا تارقىلىپ كەتكەندىن سىرت، ئالدىنقى قېتىملىق مۇۋەپپىقىيەتسىز مەدىنە سەپىرىنىڭ يارىسىغا تۈز سەپكەنلىك بولاتتى. ھەممىدىن مۇھىمى، بۇ ھاجىلارنىڭ كونا ئەنئەنە بويىچە تاۋاپ قىلىشى، ئۇلارنىڭ ئىبراھىم دىنىنىڭ ياقلىغۇچىلىرى ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا چىقىرىپ قويۇپ، كۆپ ئادەمنىڭ ئۇلارغا ئەگىشىپ كېتىشىگە سەۋەب بولاتتى. يۈز بېرىش ئېھتىمالى بولغان ھەممە ئەھۋالنى كۆزدىن كەچۈرگەن قۇرەيشلەر ھاجىلارنى مەككىگە كىرگۈزۈشكە قارارغا كەلدى ۋە: «تەڭرىگە قەسەمكى، ئەڭ ئاخىرقى بىرىمىز قالغۇچە ئۇلارغا قارشى ئېلىشىمىز» دەپ قەسەم ئىچىشتى.

ھاجىلار ئۆسپانغا يېتىپ بارغاندا، ئالدىن ئەۋەتىلگەن بىر گۇرۇپ قايىتىپ كېلىپ، مەككىلىكلەرنىڭ خالىد ئىبنى ۋەلىد قوماندانلىقىدا ئىككى يۈز ئاتلىق ئەسكەر ئەۋەتكەنلىكىنى ئېيتتى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزلىرىنى باشقا بىر يول بىلەن ئېلىپ ماڭىدىغان بىرىنىڭ بار - يوقلۇقىنى سورىدى. ئەسەلم قەبىلىسىدىن بىرسى بۇ ۋەزىپىنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى ۋە ئۇلارنى ساھىل تەرەپكە باشلاپ ماڭدى. مۇسۇلمانلار ھۈدەيبىيەگە بارىدىغان ئۆتكەلگە بارغۇچە تار ۋە ئەگرى - بۈگرى يوللار بىلەن ماڭدى. ھۈدەيبىيە ھارام قىلىنغان رايوننىڭ بېقىنىغا جايلاشقان بولۇپ، مەككىگە تۆۋەن تەرەپتىن تۇتىشىدىغان تۈزلەڭلىك ئىدى. يول باشلىغۇچى ھاجىلارنى خالىد ئىبنى ۋەلىدنىڭ كۆزىدىن قاچۇرالمىغان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئايىغىدىن بەك كۆپ توپا - چاڭ چىقىپ كەتكەچكە، خالىد ئۇلارنى سېزىپ قالدى ۋە قۇرەيشلەرگە ئۇلارنىڭ يېقىنلاپ كەلگەنلىكىنى ئېيتىپ قويۇش ئۈچۈن مەككىگە قايىتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى ئەڭ ئامراق تۈگىسى قەسۋە بىلەن يولغا چىققانىدى. بۇ تۈگە سەنئەتلىك تۆلمۇزار دېگەن يەرگە كەلگەندە، چۆكۈۋېلىپ ماڭغىلى ئۈنىمىدى. مۇسۇلمانلار: «ھال، ھال!» (تۈگىنى ئورنىدىن تۇرغۇزۇش ئۈچۈن ئېيتىلىدىغان سۆز) دەپ شۇنچە ھەپلەشكەن بولسىمۇ، تۈگە خۇددى يەرگە مىخلاپ قويغاندەك مىدىر - سىدىر قىلماي ياتاتتى. «بۇ تۈگە بەكمۇ جاھىلكەن» دېيىشتى ئۇلار. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭ ھازىرچە ھۈدەيبىيەنىڭ نېرىسىغا ئۆتمەي تۇرۇشقا بېرىلگەن ئىشارەت ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. شۇڭا: «ئۇ جاھىل ئەمەس. ئۇنىڭ يولدا يېتىۋېلىش ئادىتى يوق. ئەينى ۋاقتدا پىلنى توختىتىپ قويغان كۈچ ئۈنىمۇ توختىتىپ قويدى. ئاللاھقا قەسەم قىلمەنكى، بۈگۈن مەككىلىكلەر كەئىبنى ئۇلۇغلاش يۈزىسىدىن ھەرقانداق شەرت قويسا، ئۇنى قوبۇل قىلمەن» دېدى. ئاندىن قەسۋەنىڭ قۇلىقىغا بىر نەرسىلەرنى پىچىرلىدى. تۈگە دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، ھۈدەيبىگە قاراپ ماڭدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەتراپىدا سۇ بولمىغان بىر يەرگە چېدىر قۇرۇشقا بۇيرۇق بەردى. ئۇنىڭسىزمۇ ھاجىلار ئۈسسۈزۈلۈقتىن قىيىنلىپ كەتكەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇربانلىق تۈگىلەرگە قاراۋاتقان

ئەسلىم قەبىلىسىدىن ناھىيەنى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇنىڭ قانچىلىك سۇ تاپالسا، شۇنچىلىكىنى بىر سوغىغا ئېلىپ ئالدىغا كەلتۈرۈشنى ئېيتتى. ناھىيە سۇنى ئېلىپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاۋۋال تاھارەت ئالدى، ئاندىن بىر ئۈچۈم سۇنى ئاغزىغا ئېلىپ، قايتىدىن سوغىنىڭ ئىچىگە ياندۇردى ۋە ئوقىدىندىن بىر تال ئوق ئېلىپ: «سۇنى ئاپىرىپ، ئۇ ئازگالغا تۆك. ئاندىن بۇ ئوق بىلەن ئارىلاشتۇر!» دېدى. ناھىيە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دېگەنلىرىنى بىر مۇم بىر قىلدى. ئوقنى سۇغا سېلىشىغا، پاك - پاكىز سۇ ئېتىلىپ چىقتى. ناھىيە ئازگالدىن ئارانلا چىقىۋالدى. ئازگالنىڭ ئەتراپىغا يىغىلغان ھاجىلار سۇدىن قانغۇدەك ئىچىپ، تاھارەت ئېلىۋالغاندىن كېيىن، ئات - تۆگىلىرىنىمۇ سۇغۇرۇۋالدى.

ئىبنى ئۇبەي قاتارلىق بىر نەچچە مۇناپىقمۇ ھاجىلارنىڭ ئارىسىدا بار ئىدى. ئىبنى ئۇبەي سۇ ئىچىۋاتقان پەيتتە، ئۇنىڭ قەبىلىسىدىن بىرى يېنىغا كېلىپ: «ئەي ئەبۇھۇباب! سېنىڭ ھالىڭغا ۋاي! ئۆزەڭنىڭ نەدە ئىكەنلىكىڭنى تېخىچە بىلەلمىدىڭمۇ؟ بۇندىن باشقا يەنە نېمە تەلەپ قىلماقچىسەن؟» دېدى. ئىبنى ئۇبەي ئۇنىڭغا: «مەن بۇنداق ئىشنى بۇرۇنمۇ كۆرگەن» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ ئادەم ئىبنى ئۇبەيگە تەھدىت سېلىپ، قوپال تەگدى. ئىبنى ئۇبەي بالىسى بىلەن بىللە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە بولغان ۋەقەنى ئېيتىپ، كىشىلەر ئارىسىدا ئۆزى ھەققىدە خاتا چۈشەنچە پەيدا بولغانلىقىنى بىلدۈرمەكچى بولدى. لېكىن، ئۇ سۆزىنى باشلىماي تۇرۇپلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇگۈنكىدەك ئىشنى بۇرۇن نەدە كۆرگەندىڭ؟» دەپ سورىدى. ئىبنى ئۇبەي: «مەن بۇنداق ئىشنى كۆرۈپ باقمىغانىدىم» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا، نېمە ئۈچۈن ئۇ سۆزلەرنى قىلدىڭ؟» دەپ سورىدى. ئىبنى ئۇبەي: «ئاللاھنىڭ مېنى مەغپىرەت قىلىشىنى تىلەيمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن دۇئا قىلدى.

بەدەۋىي قەبىلە رەئىسلىرىدىن بىرى سۇنى قانغۇدەك ئىچكەن ھاجىلارغا بىر تۆگە بىر قوي سويدى. بۇ بەدەۋىي قەبىلىسى، بىر زامانلار كەئىبنى قوغداش ۋەزىپىسىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان بەنى خۇزائە قەبىلىسى بولۇپ، ئەسلىم، كەئىب ۋە بەنى مۇستەلەق ئايماقلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈش غەيرى مۇسۇلمانلار ئۈچۈنمۇ سىياسىي ئۈستۈنلۈك ئېلىپ كېلەتتى. بەنى خۇزائە قەبىلىسى بۇ ئىتتىپاق سايىسىدە قۇرەيشلەرنىڭ ئىتتىپاقىدىشى بولغان ئەڭ چوڭ دۈشمىنى بەنى بەكر قەبىلىسىگە قارشى تۇرۇش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشكەندى. ئىككى قەبىلە ئارىسىدا ھازىرچە ئۇرۇش - توقۇنۇش بولمىغاچقا، قۇرەيشلەر بەنى خۇزائە قەبىلىسىگە ئانچە دۈشمەنلىك قىلىپمۇ كەتمەيتتى. ھەجگە ماڭغان مۇسۇلمانلارنىڭ ھۈدەيبىيەگە چۈشكۈن قىلغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر قۇرەيشلەرگە يېتىپ بارغان ۋاقىتتا، خۇزائەنىڭ چوڭلىرىدىن بۇدەيل ئىبنى ۋەرەقە مەككىدە ئىدى. كېيىن ئۇ مۇسۇلمانلارنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قۇرەيشلەرنىڭ ئەھۋالىنى بايان قىلىپ: «ئۇلار ئەڭ ئاخىرقى ئادىمى قالغۇچە، سىلەر بىلەن كەئىبە ئارىسىدىكى يولنى توسۇپ تۇرۇشقا قەسەم ئىچىشتى» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «بىز بۇ يەرگە ئۇرۇش قىلغىلى ئەمەس، بەلكى پەقەت بەيتۇللاھنى تاۋاپ قىلىش ئۈچۈنلا كەلدۇق.

ئالدىمىزنى توسقانلارغا قارشى ئۇرۇش قىلىمىز. شۇنداقتمۇ، مەن ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى تەرتىپكە سېلىۋېلىشى ۋە يولنى ئېچىۋېتىشى ئۈچۈن مەلۇم مۆھلەت بېرىمەن» دېدى.

قۇرەيشلەر مەككىگە قايتىپ كەلگەن بۇدەپل ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنى خاپا ھالەتتە كۈتۈۋالدى. ئۇلار مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ نېئىملىرىنى ئېيتقانلىقىنى بىلدۈرمەكچى بولۇۋىدى، ئەبۇجەھلىنىڭ ئوغلى ئىكرىمە ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاشنى خالىمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. سەقىق قەبىلىسىدىن ئۇرۇۋە (ئۇنىڭ ئانىسى مەككىلىك ئىدى) ئۇنىڭ پوزىتسىيىسىدىن قاتتىق رەنجىدى. سەفۋان بۇدەپلگە: «كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىڭنى بىزگە ئېيتىپ بەرگىن!» دېدى. بۇدەپل ئۇلارغا ھاجىلارنىڭ ئۇرۇش قىلىش نىيىتى يوق ئىكەنلىكىنى ۋە قۇرەيشلەرنىڭ ئىشلىرىنى تەرتىپكە سېلىۋېلىشى ئۈچۈن مەلۇم مۆھلەت بەلگىلەپ بەرگەنلىكىنى ئېيتتى. ئۇرۇۋە ئەتراپىدىكىلەرگە: «بۇدەپل سىلەر ئۈچۈن ئەڭ ياخشى تەكلىپنى ئېلىپ كەپتۇ. مېنىڭچە بۇ تەكلىپنى چوقۇم قوبۇل قىلىش لازىم. ئەگەر خالىساڭلار، مەن مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ ئۆزى بىلەن كۆرۈشۈپ، بۇ ھەقتە ئۇنىڭ تەستىقىنى ئېلىپ كېلەي. ھەم ئۇنىڭ يېنىغا ئەلچى سۈپىتىدە بېرىپ كەلگىچە، ئەتراپىنى كۆزىتىپ، سىلەرگە خەۋەر بېرىمەن» دېدى.

قۇرەيشلەر ئۇنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى، ئەمما بۇرۇن پۈتۈن ئىتتىپاقداش بەدەۋىلەرگە قوماندانلىق قىلغان ۋە باشقىلار تەرىپىدىن «ئەھابىش» دەپ ئاتالغان بىرىنى ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى. بۇ ئادەم كىنانە قەبىلىسىنىڭ بەنل ھارىس ئايمىقىدىن ھۈلەيس بولۇپ، ئۇ ئۇھۇد غازىتىدا جەسەتلەرگە ئەزىيەت يەتكۈزۈلگەنلىكىنى كۆرۈپ، ئەبۇسۇفيانغا غەزەپلەنگەن ئادەم ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى بىر كۆرۈپلا، يا ئۇنىڭ مۇئامىلىسىدىن ياكى بۇرۇن ئۇنىڭ ھەققىدە ئاڭلىغان ياخشى سۆزلەردىن بولسا كېرەك، ئۇنىڭ مەرھەمەتلىك بىرى ئىكەنلىكىنى ۋە مۇقەددەس شەيئىلەرگە ئەھمىيەت بېرىدىغانلىقىنى بىلىۋالغانىدى. شۇڭا بەلگە سېلىنغان قۇربانلىق تۈگىلەرنى ئۇنىڭ ئالدىغا ھەيدەپ كېلىشكە بۇيرىدى. تۈگىلەردىكى بەلگە ۋە بويۇنلىرىدىكى چەمبىرەكلەرنى كۆرگەن ھۈلەيس ئۇ قەدەر تەسلىرىدىكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشمەيلا، ئۇدۇل مەككىگە قايتتى ۋە قۇرەيشلەرگە ھاجىلارنىڭ ھەقىقەتەن ئۇرۇش قىلىش نىيىتى يوق ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. قۇرەيشلەر ئۇنى مازاق قىلىپ: «سەن ھىلە - مەككىنى بىلمەيدىغان سەھرالىقسەن» دېيىشتى. بۇ، قۇرەيشلەرنىڭ ئەڭ چوڭ خاتالىقى بولۇپ، ئۇلار بۇ خاتالىقنى بەكمۇ كېچىكىپ تونۇپ يەتتى. «ئەي قۇرەيشلەر!» دېدى ھۈلەيس غەزەپلەنگەن ھالدا: «بىز سىلەرنىڭ ئىتتىپاقىدىشىڭلار ئەمەس ھەم بۇ ئىش توغرىلۇق ئارىمىزدا ھېچقانداق كېلىشىمىمۇ يوق. ئاللاھنىڭ ئۆيىگە كەلمەكچى بولغان بىرىنى نېمە ئۈچۈن توسۋالسىلەر؟ نەپسىمنى قۇدرەت ئىلكىدە تۇتۇپ تۇرغان (ئاللاھ) غا قەسەم قىلىمەنكى، سىلەر يا مۇھەممەدنىڭ شەرتىگە قوشۇلسىلەر ياكى مەن پۈتۈن ئەباھىشلىقلارنى ئېلىپ، مەككىدىن چىقىپ كېتىمەن» دېدى. قۇرەيشلەر: «بىز بىر قارار چىقارغانغا قەدەر ساقلاپ تۇرغىن!» دېيىشتى.

ئۇ چاغغىچە، سەقىق قەبىلىسىدىن ئۇرۇۋە ھاجىلارنىڭ يېنىغا يېتىپ بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈۋاتاتتى. ئۇرۇۋە خۇددى تەڭ مەرتىۋىلىك كىشىلەردەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئولتۇرۇۋالغان بولۇپ، ھەر قېتىم گەپ قىلغاندا، قولى بىلەن

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساقلىنى تۇتاملايتتى. مۇھاجىرلاردىن مۇغرى ئۇلارنىڭ يېنىدا ئۆرە تۇراتتى. ئۇ قىلچىنىڭ ئارقا بىسى بىلەن ئۇرۇۋەنىڭ قولىنى تۇرتۇپ قويدى. بىر - ئىككى مىنۇت ئۆتمەيلا ئۇرۇۋە قولىنى يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساقلىغا ئۇزارتتى، مۇغرى تېخىمۇ قاتتىق تۇرتۇپ تۇرۇپ: «قولۇڭ بەدىنىڭدىن ئايرىلىشتىن بۇرۇن، قولۇڭنى رەسۇلۇللاھنىڭ ساقلىدىن تارت، بولمىسا چېپىۋېتىمەن، دېمەكچى» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇرۇۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قول ئۇزارتىشتىن تەپ تارتتى. سۆھبەت تۈگەپ بىر نەچچە سائەت ئۆتۈپ كەتكەن بولسىمۇ، ئۇرۇۋە تېخىچە قايتىمىغانىدى. چۈنكى ئۇ قۇرەيشلەرگە ئەلچى بولۇش بىلەن بىرگە، جاسۇسلىق قىلىشقىمۇ ۋەدە بەرگەندى. شۇڭا قاراگاھتا كۆرگەن - بىلگەنلىرىنىڭ ھەممىسىنى بىر - بىرلەپ خاتىرىلەۋالدى. لېكىن، ئۇ ھېچبىر كۆرۈپ باقمىغان ۋە كۆرۈشۈم ئويلاپ باقمىغان بەزى ئەھۋاللار ئۇنىڭغا قاتتىق تەسىر قىلدى. ئۇرۇۋە مەككىگە قايتقاندىن كېيىن قۇرەيشلەرگە مۇنداق دېدى: «ئەي خالايق! مەن كىسرا (ئىران پادىشاھى)، قەيسەر (رۇم پادىشاھى) ۋە نەجاشى (ھەبەشىستان پادىشاھى) لارنىڭ ھوزۇرىدا بولدۇم. لېكىن مۇھەممەدنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ئۇنىڭغا قىلغان ھۆرمەت - ئېتىبارىنى بۇ پادىشاھلارنىڭ ھېچبىرىدە كۆرمىدىم. ئۇ بىر ئىشقا بۇيرۇق بەرسە، ئۇنىڭ ئاغزىدىن چىقار - چىقماستىن دەرھال بەجا كەلتۈرىدىكەن. ئۇ تاھارەت ئېلىش ئۈچۈن ئىشلەتكەن سۇنى بىر - بىرىدىن تاللىشىپ كېتىدىكەن. ئۇ گەپ قىلغاندا، ھېچكىم ئۇ - تىنىنى چىقارمايدىكەن. ئۇنى ھۆرمەتلەش يۈزىدىن ئۇنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قارمايدىكەن ۋە يەرگە قارىۋالدىكەن. ئۇ سىلەرگە ياخشى تەكىلىپ بېرىپتۇ، مېنىڭچە بولغاندىمۇ ئۇنىڭ تەكىلىپىنى قوبۇل قىلىڭلار!»

ئۇرۇۋە تېخى مۇسۇلمانلارنىڭ يېنىدىن كەتمىگەن ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەئب قەبىلىسىدىن ھىراسنى تۈگىگە مىندۈرۈپ، قۇرەيشكە ئەلچى قىلىپ ئەۋەتكەندى. ھىراس مەككىگە يېتىپ بارغاندا، ئىكرىمە تۈگىنىڭ پۇتلىرىنى كېسىپ تاشلىدى. لېكىن، ھۈلەيس ۋە ئادەملىرى ئۇنى توسۇۋېلىپ، ئەلچىنىڭ ھاياتىنى قۇتۇلدۇردى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قايتۇرۇۋەتتى. ئۇ قايتىپ بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «قۇرەيشلەرگە ھىمايىچىسى بار بىرىنى ئەۋەتكىن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەرنى چاقىردى. لېكىن ھەزرىتى ئۆمەر قۇرەيشلەرنىڭ ئۆزىگە نەقەدەر ئۈچ ئىكەنلىكىنى ۋە ئۆز قەبىلىسى بەنى ئەدىنىڭ ئۆزىنى قوغدىيالغۇدەك كۈچى يوق ئىكەنلىكىنى ئېيتقاندىن كېيىن: «مەككىدە مەندىنمۇ كۈچلۈك، ئۇرۇق - تۇغقانلىرى ۋە ھىمايىچىسى تېخىمۇ كۆپ بىرىنى بىلىمەن. ئۇ ئوسمان ئىبنى ئەفۋاندۇر» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىگە ئوسمان ئىبنى ئەفۋاننى ئەۋەتتى. ئابدۇشەمس قەبىلىسىدىن يېقىنلىرى ۋە باشقىلار ئۇنىڭغا ياخشى مۇئامىلە قىلدى. ئۇلار ھۈدەيبىيەدىكى ھېچكىمنى كەئبىگە يېقىنلاشتۇرماستىن ئۈچۈن قەسەم ئىچكەن بولسىمۇ، ئوسمان ئىبنى ئەفۋاننى كەئبىدە تاۋاپ قىلىشقا دەۋەت قىلدى. لېكىن ئوسمان ئۇلارنىڭ دەۋىتىنى رەت قىلدى. قۇرەيشلەر ئىبنى ئۆبەيگىمۇ ئوخشاش مەزمۇندا خەۋەر ئەۋەتتى. لېكىن ئىبنى ئۆبەي: «رەسۇلۇللاھ تاۋاپ قىلمىغۇچە، بەيتۇللاھنى تاۋاپ قىلمايمەن» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئىشتىن خەۋەر تېپىپ، سۆيۈنۈپ كەتتى.

سۆزلەش ۋەلىبە

(67)

ئوسمان مەككىگە كەتكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزى خۇددى ۋەھىي كەلگەندىكىدەك بىردىنلا جىددىي تۈس ئالدى. سەل ئۆتكەندىن كېيىن، ساھابىلەردىن بىرىگە باشقىلارنى بىر يەرگە يىغىشقا ئەمر بەردى. ساھابە: «ئەي مۇسۇلمانلار! روھ (جىبرىئىل) رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە ساداقەت قەسىمى ئېلىشنى ئەمر قىلدى. ئاللاھ نامدا بەيئەت قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ يېنىغا بېرىڭلار!» دېگىنىچە، پۈتۈن چېدىرلارنى ئايلىنىپ چىقتى. ئۇ چاغچىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ياپراقلىرى ياشرىشقا باشلىغان بىر تۈپ ئاكتاسىيە دەرىخىنىڭ سايىسىغا كېلىپ ئولتۇرۇپ بولغانىدى. بەنى ئەسەد ئىبنى خۇزەيمە قەبىلىسىگە مەنسۇپ سىنان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بىرىنچى بولۇپ يېتىپ كەلدى. چاقىرىقتا نېمە ئۈچۈن بەيئەت قىلىنىدىغانلىقى ھەققىدە ھېچقانداق مەلۇمات يوق ئىدى. شۇڭا سىنان: «ساڭا ۋە سېنىڭ نەپسىڭدە بولغان نەرسىگە بەيئەت قىلىمەن» دېدى، باشقىلارمۇ شۇنداق دەپ بەيئەت قىلدى. ھەممىسى بەيئەت قىلىپ بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئوسماننىڭ ئورنىغا مەن بەيئەت قىلىمەن» دېدى ۋە سول قولىنى ئوسماننىڭ قولى سۈپىتىدە ئوڭ قولىنىڭ ئۈستىگە قويۇپ بەيئەت قىلدى. ھاجىلاردىن پەقەت بىرلا كىشى چاقىرىققا ئاۋاز قوشمىغانىدى. ئۇ مۇناپىق جەد ئىبنى قەيس بولۇپ، تۈگىسىنىڭ ئارقىسىغا مۆكۈۋالغان بولسىمۇ، باشقىلار بىلىپ قالغانىدى.

قۇرەيشلەر سۇھەيلىنى مۇسۇلمانلار بىلەن سۆھبەت تۈزۈش ئۈچۈن ئەۋەتتى. ئۇنىڭ قەبىلىسىدىن بولغان نىقراز ۋە ھۇۋەيتىمۇ بىللە كەلگەنىدى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چېدىرى ئىچىدە تالاش - تارتىش ئېلىپ باردى. ساھابىلەر چېدىر سىرتىدا تۇرۇپ، ئىچىدىن كېلىۋاتقان ئاۋازنىڭ يۇقىرى - تۆۋەنلىكىگە ئاساسەن ئۇلارنىڭ كېلىشەلمىگەن ياكى كېلىشەلمىگەنلىكىنى بىلىپ تۇراتتى. نىھايەت كېلىشىم ھاسىل قىلىندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەلگە كېلىشىم نامىنى «بىسىمىللاھىررەھمانىررەھىم» بىلەن باشلاپ يېزىشنى ئېيتتى. لېكىن سۇھەيلى ئۇنىڭغا قارشى چىقتى ۋە: «رەھمان» نىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى مەن بىلمەيمەن. ئەگەر يازماقچى بولساڭ: «بىسىمىكەللاھۇممە» (ئى ئاللاھ! سېنىڭ نامىڭ بىلەن باشلايمەن) دەپ يازغىن!» دېدى. بەزى ساھابىلەر: «ئاللاھقا قەسەمكى، «بىسىمىللاھىررەھمانىررەھىم» دىن باشقا نەرسە يازمايمىز» دەپ ۋارقىرىدى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلىمىغان بولۇۋېلىپ ئەلگە: «بىسىمىكەللاھۇممە» دەپ ياز!» دېدى. ئاندىن ئەلگە: «بۇلار ئاللاھنىڭ رەسۇلى مۇھەممەد بىلەن ئەمرنىڭ ئوغلى سۇھەيلى ئارىسىدا ئىمزالانغان سۆھبەت نامىنىڭ ماددىلىرىدۇر دەپ يازغىن!» دېدى. لېكىن سۇھەيلى يەنە قارشى چىقتى ۋە: «بىز سېنىڭ ئاللاھنىڭ رەسۇلى ئىكەنلىكىڭنى قوبۇل قىلغان بولساق، سېنىڭ كەئبىگە كىرىشىڭنى توسمىغان بولاتتۇق ھەم ساڭا قارشى ئۇرۇشمۇ قىلمايتتۇق. شۇڭا: «ئابدۇللاھنىڭ ئوغلى مۇھەممەد» دەپ يازغىن!» دېدى. ئەلى «ئاللاھنىڭ رەسۇلى» دېگەن سۆزنى يېزىپ بولغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ سۆزلەرنى ئۆچۈرۈۋېتىشنى

بۇيرىدى، لېكىن ئەلى ئۆچۈرۈشكە ئۈنمىدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولىنى ئۇنىڭغا سۇنۇپ، بارماقلىرىنى ئۇ سۆزلەرنىڭ ئۈستىگە قويۇشنى ئېيتتى ۋە كەلىمىلەرنى ئۆز قولى بىلەن ئۆچۈرۈۋەتتى. ئاندىن ئۇ كەلىمىلەرنىڭ ئورنىغا «ئابدۇللاھنىڭ ئوغلى مۇھەممەد» دېگەن كەلىمىلەر يېزىلدى.

سۇلھىنامە ماددىلىرى مۇنۇلاردىن ئىبارەت ئىدى:

بىرىنچى، ئىككى تەرەپ ئون يىلغىچە بىر - بىرىگە قارشى ئۇرۇش قىلمايدۇ. بۇ مۇددەت ئىچىدە ھەر ئىككى تەرەپ ئادەملىرىنىڭ بىخەتەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلىندۇ، بىر تەرەپ يەنە بىر تەرەپنى زىيان - زەخمەتكە ئۇچراتمايدۇ.

ئىككىنچى، قۇرەيش تەرەپىدىن ئاتا - ئانىسىنىڭ رازىلىقىنى ئالماي تۇرۇپ مۇسۇلمانلارغا قېچىپ كەلگەنلەر قۇرەيشلەرگە قايتۇرۇپ بېرىلىدۇ. مۇسۇلمانلاردىن قۇرەيشلەرگە قېچىپ كەلگەنلەر مۇسۇلمانلارغا قايتۇرۇپ بېرىلمەيدۇ. ئادەم قاچۇرۇش ياكى خىيانەت قىلىشقا بولمايدۇ.

ئۈچىنچى، مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) بۇ يىل بەيتۇللاھنى تاۋاپ قىلماي قايتىپ كېتىپ، كېلەر يىلى قۇرەيش خەلقى مەككىدىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ساھابىلىرى بىلەن مەككىگە كىرىپ ئۈچ كۈن تۇرىدۇ. مەككىگە قىنىغا سېلىنغان قىلىچ ۋە ئوقىلاردىن باشقا قورال ئېلىپ كەلمەيدۇ.

تۆتىنچى، ئەرەب قەبىلىلىرى كىمنى ئىختىيارى قىلسا (مۇسۇلمانلار ياكى مۇشرىكلەردىن قايسىسىنى تاللىسا)، شۇنىڭ ھىمايىسىگە كىرسە بولىدۇ.

سۇلھىنامە يېزىلىۋاتقان پەيتتە، خۇزائە قەبىلىسىنىڭ بىر نەچچە كاتتىسى ھاجىلارنى زىيارەت قىلغىلى كەلگەنىدى. بەنى بەكر قەبىلىسىدىن بىر - ئىككى ۋەكىلمۇ سۇھەيل بىلەن بىللە ئىدى. سۇلھىنامىنىڭ تۆتىنچى ماددىسى يېزىلغان ۋاقتتا، خۇزائەلىكلەر ئورۇنلىرىدىن تۇردى ۋە: «بىز بۇ سۇلھىنامىدە مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) تەرەپتە تۇرىمىز» دېدى. بەنى بەكرلىكلەرمۇ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ: «بىز قۇرەيشلەر بىلەن بىللەمىز» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغىمۇ سۇلھىنامىگە قول قويغۇزدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋەھىيىگە يېقىن چۈش كۆرگەندىن كېيىن، ئۆزلىرىنى بىر يەرگە يىغىپ، بەيئەت ئېلىشنى، ئۆزلىرىنىڭ بۇ سەپەردە زەپەر قازىنىشىنىڭ ئىشارىتى دەپ بىلگەن ساھابىلەر، سۇلھىنامىنىڭ ماددىلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۆزلىرىنى بېسىۋالامدى ۋە: «ھازام قىلىنغان يەرگە شۇنچە يېقىنلاشقان تۇرۇپ ھېچقانداق نەتىجىگە ئېرىشەلمەي قايتىپ كېتەمدۇق؟» دېيىشتى. بۇ ئىش ھار كېلىپ ئاران تۇرغاندا، تېخىمۇ ھار كېلىدىغان بىر ۋەقە يۈز بەردى. پۇت - قولى زەنجىرلەر بىلەن باغلانغان بىر ياش يىگىت زەنجىرلەرنى شاراقىتىنىچە ئۇلارنىڭ يېنىغا كەلگەنىدى. بۇ سۇھەيلنىڭ ئىسلامغا كىرگەن كىچىك ئوغلى ئەبۇجەندەل بولۇپ، سۇھەيل ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا قېچىپ بېرىۋېلىشىدىن ئەنسىرەپ، پۇت - قولىنى زەنجىر بىلەن باغلاپ، سولاپ قويغانىدى. ئەبۇجەندەلنىڭ ئاكىسى ئابدۇللاھ ھاجىلارنىڭ ئارىسىدا ئىدى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ئىنىسىنىڭ ئالدىغا كەلمەكچى بولۇۋىدى، ئۇ ئارىدا سۇھەيل ئەبۇجەندەلنىڭ

بوينىدىكى زەنجىرنىڭ ئۇچى بىلەن ئۇنىڭ يۈزىگە بىرنى سالىدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بۇرۇلۇپ: «بۇ كېلىشتىن بۇرۇن سۇلھىنامە ئىمزالىنىپ بولغان» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇنداق، توغرا!» دېدى. سۇھەيل: «شۇڭا بۇ مەن بىلەن قالدۇ» دېدى. ئەبۇجەندەل ئاۋازىنىڭ بارىچە: «ئەي مۇسۇلمانلار! مەن ئىمان ئېيتقانلىقىم ئۈچۈن زۇلۇم چېكىپ، بۇتپەرەس بولۇپ كېتەمدىم؟» دەپ ۋارقىرىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۇھەيلىنى بىر تەرەپكە تارتىپ، ئوغلىنى قويۇپ بېرىشنى ئۆتۈندى. لېكىن سۇھەيل ئۇنىمىدى. كەلگەندىن بېرى بىر ئېغىز سۆز قىلماي، جىم ئولتۇرغان نىقراز بىلەن ھۇۋەيتىب، بۇ مەسىلىنىڭ سۇلھىنامىگە بولىدىغان يامان تەسىرىنى ئويلاپ يەتتى ۋە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ: «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)! سەن خاتىرجەم بولغىن، بىز ئۇنى سېنىڭ ئورنىڭدا ھىمايە قىلىمىز» دېدى. بۇ، ئەبۇجەندەلنىڭ دادىسىدىن ئايرىلىپ، ئۇلارنىڭ يېنىدا تۇرىدىغانلىقىنى ئىپادىلەيتتى. دەرۋەقە، ئۇ ئىككىسى ۋەدىسىدە تۇرۇپ، ئەبۇجەندەلنى يانلىرىغا ئالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇجەندەلگە قاراپ: «سەۋر قىلغىن! ئاللاھ چوقۇم ساڭا ۋە ساڭا ئوخشاش ئاجىز مۇسۇلمانلارغا ئامانلىق ۋە چىقىش يولى بېرىدۇ. بىز قۇرەيشلەر بىلەن سۇلھى تۈزۈپ ۋەدىلەشتۈق. ئۇلارغا خىيانەت قىلالمايمىز» دېدى.

ئىش بۇ يەرگە كەلگەندە، ئۆزىنى تۇتۇۋالالمىغان ئۆمەر ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا باردى ۋە: «سەن ئاللاھنىڭ رەسۇلى ئەمەسمۇ؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇنداق، رەسۇلى» دەپ جاۋاب بەردى. ئۆمەر: «ئۇنداقتا، دىنىمىزنىڭ ئېتىبارىنى نېمە ئۈچۈن يوققا چىقىرىمىز؟» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن ئاللاھنىڭ ئەلچىسىمەن ۋە ئۇنىڭغا قارشى چىقالمايمەن. ئۇ ماڭا زەپەر ئاتا قىلىدۇ» دېدى. ئۆمەر ئۆز گېپىدىن يانماي: «سەن بىزگە كەتتىڭمۇ، تاپا قىلىدىغانلىقىمىزنى ئېيتىمىغاندىڭ؟» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە، شۇنداق. لېكىن مەن سىلەرگە بۇ يىل تاۋاپ قىلىمىز دېگەنمىدۇم؟» دەپ جاۋاب بەردى. ئۆمەر ئۇنداق دېمىگەنلىكىنى ئېيتتى. «چوقۇم بارىسىلەر!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ۋە كەتتىڭمۇ تاۋاپ قىلىسىلەر.» بۇ سۆزلەرگە يەنە چىنپۇتمىگەن ئۆمەر ئەبۇبەكرىنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە ئۇنىڭدىنمۇ ئوخشاش سوئاللارنى سورىدى. گەرچە ئەبۇبەكرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆمەرگە بەرگەن جاۋابىنى ئاڭلىمىغان بولسىمۇ، سوئاللارغا ئوخشاش شەكىلدە جاۋاب بەردى ۋە ئاخىرىدا: «بېرىپ ئۇنىڭ ئارغامچىسىغا چىڭ ئېسىلغىن، چۈنكى ئۇ راست ئېيتىدۇ» دېدى. ئۆمەرنىڭ كۆڭلىدىكى غەشىلىك پۈتۈنلەي يوقىمىغان بولسىمۇ، ئۇ ئىككىسىدىن ئالغان جاۋابى ئۇنى خېلىلا تەسىرلەندۈرگەندى. شۇڭا ئارتۇقچە گەپ قىلمىدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى سۇلھىنامىگە قول قويۇش ئۈچۈن چاقىرغاندا، ئۇ - تىنىسىز بېرىپ قول قويدى. ئۇندىن باشقا، ئابدۇراھمان ئىبنى سۇھەيل، ئەلى، ئەبۇبەكرى، ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋق ۋە مەھمۇد ئىبنى مەسلەمە قاتارلىقلارمۇ سۇلھىنامىگە قول قويدى.

سۇھەيل ۋە ھەمراھلىرى ئەبۇجەندەلنى ئېلىپ، مەككىگە قايتىپ كەتكەندىن كېيىن، مۇسۇلمانلارنىڭ كۆڭلىنى قاپلىغان غەشىلىك قايتا قوزغالغاندەك بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۇلھىنامىگە قول قويغان ساھابىلىرى بىلەن بىرلىكتە سەل نېرىدا ئولتۇراتتى. ئورنىدىن تۇرۇپ،

ھاجىلار كۆپرەك يىغىلغان يەرگە كەلدى ۋە: «ئورنۇڭلاردىن تۇرۇپ، قۇربانلىق ماللىرىڭلارنى بوغۇزلاڭلار، ئاندىن چېچىڭلارنى چۈشۈرۈڭلار!» دېدى. لېكىن ھېچكىم ئورنىدىن قوزغىلىپمۇ قويمىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۆزلىرىنى ئىككى - ئۈچ قېتىم تەكرارلىغان بولسىمۇ، ھېچكىم ئۇن - تىن چىقارماي، ھەيرانلىق ئىلكىدە ئۇنىڭغا قاراپ تۇراتتى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى چىقىش ئۈچۈن شۇنداق قىلمايۋاتتاتتى. بەلكى، بۇ ئىشنىڭ ئۆزلىرى كۈتكەن يەردىن چىقماسلىقى ۋە نورمالدا توغرا ھېسابلانمايدىغان بىر ئىشقا ئەمەس بېرىلگەنلىكى ئۈچۈن ھەممىسى ھەيران قالغانىدى. چۈنكى، ئىبراھىمنىڭ دىنىغا كۆرە، مال قۇربانلىق قىلىش ۋە چاچ چۈشۈرۈش پائالىيەتلىرى ھارام قىلىنغان رايوننىڭ ئىچىدە ئېلىپ بېرىلىشى كېرەك ئىدى. ئۇلارنىڭ ئىتائەتسىزلىكىدىن نارازى بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چېدىرىغا قايتتى ۋە بولغان ئىشلارنى ئۇمۇمىي سەلەمەگە ئېيتتى. ئۇمۇمىي سەلەمە: «سەن ئالدى بىلەن ئىبراھىمدىن چىققىن ۋە ھېچكىمگە گەپ قىلماي بېرىپ، قۇربانلىق مېلىڭنى بوغۇزلىغىن!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى بەلگە سېلىپ قويغان تۈگىنى باشقىلار ئاڭلىيالىغۇدەك يۇقىرى ئاۋازدا: «بىسىمىلا، ئاللاھۇ ئەكبەر!» دەپ تەكبىر ئېيتىپ تۇرۇپ بوغۇزلىدى. بۇنى كۆرگەن ھاجىلار دۇررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇردى ۋە بىر - بىرى بىلەن بەسلىشكەندەك، قۇربانلىق ماللىرىنى ئارقا - ئارقىدىن بوغۇزلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىراسىنى چېچىنى چۈشۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن چاقىردى. مۇسۇلمانلارمۇ دەرھال بىر - بىرىنىڭ چېچىنى چۈشۈرۈشكە باشلىدى. كېيىنكى يىللىرى، ئۇمۇمىي سەلەمە: «ئۇلار بىر - بىرىنىڭ چېچىنى شۇقەدەر تېز چۈشۈرگەندىكى، مەن بىرەر قازا يۈز بېرىپ قېلىشىدىن قاتتىق ئەنسىرەپ كەتتىم» دېگەندى. بەزىلىرى چېچىنى چۈشۈرمەي، ئازراق ئالدۇرۇۋەتتى. چۈنكى، ئۇلار شۇنداق قىلىشىمۇ بولدىغانلىقىنى بىلەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چېچىنى چۈشۈرۈپ بولغاندىن كېيىن، چېدىرىنىڭ ئالدىغا چىقىپ: «ئاللاھ چېچىنى چۈشۈرگەنلەرگە مەرھەمەت قىلسۇن!» دېدى. چېچىنى چۈشۈرمىگەنلەر: «ئى رەسۇلۇللاھ! چېچىنى ياساتقانلارغىمۇ مەرھەمەت قىلسۇن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ سۆزىنى يەنە بىر قېتىم تەكرارلىدى. چېچىنى چۈشۈرمىگەنلەرنىڭ نارازىلىقى كۈچەيدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۆزىنى يەنە بىر قېتىم تەكرارلاپ، نارازى بولغۇچىلارنىڭ ئاۋازى تازا ئەۋجىگە چىققاندىن كېيىن: «چېچىنى ياساتقانلارغىمۇ مەرھەمەت قىلسۇن!» دېدى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا نېمە ئۈچۈن چېچىنى چۈشۈرگەنلەرگىلا دۇئا قىلغانلىقى سورالغىنىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «چۈنكى ئۇلار قىلچە ئىككىلەنمىگەن كىشىلەر ئىدى» دەپ جاۋاب بەرگەندى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چېدىرىغا قايتىپ كىرىپ، يەردە تۇرغان چېچىنى قولغا ئالدى ۋە سىرتقا چىقىپ، يېقىن يەردىكى بىر تۈپ دەرەخكە قارىتىپ ئاتتى. مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ چېچىدىن ئېلىۋېلىش ئۈچۈن دەرھال ئۇ دەرەخنىڭ ئەتراپىغا ئولاشتى. نۇسەيبىيەمۇ ئەزلەردىن بوش كەلمەي، چاچتىن ئازراق ئېلىۋالدى. ئۇ چاچلارنى تاكى ئۆزى ۋاپات بولغان ۋاقىتقىچە، ئەڭ قىممەتلىك نەرسە سۈپىتىدە ساقلىغانىدى.

ئەتراپ ھاجىلارنىڭ چۈشۈرۈۋېتىلگەن چاچلىرى بىلەن توشۇپ كەتكەندى. بىردىنلا يەڭگىل شامال چىقتى ۋە چاچلارنىڭ ھەممىسىنى مەككە تەرەپكە ئۇچۇرۇپ كەتتى. بۇنى ئاللاھنىڭ

ھەجلىرىنى قوبۇل قىلغانلىقى دەپ بىلگەن ھاجىلار بەكمۇ سۆيۈنۈپ كەتتى ۋە شۇندىلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نېمە ئۈچۈن ئۆزلىرىنى قۇربانلىق ماللارنى بوغۇزلاشقا بۇيرىغانلىقىنىڭ تېگىگە يەتتى.

مۇسۇلمانلار مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقتى. ئۆمەر ۋىجدان ئازابىدىن قاتتىق بىئارام بولۇۋاتاتتى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن سۆزلىشىش ئۈچۈن يېقىنلاشتى، لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزىدىكى سوغۇق ئىپادىنى كۆرۈپ كۆڭلى تېخىمۇ غەش بولدى. ئېتىنى ئالدىغا قارىتىپ دېيىشكەن ئۆمەر ئۆز - ئۆزىگە: «ئەي ئۆمەر! بولدى قىل، ئاناڭ سەن ئۈچۈن ماتەم تۇتسۇن!» دېدى. ئۇ كېيىنكى يىللىرى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى چىققانلىقى ئۈچۈن ئۆزى ھەققىدە ئايەت نازىل بولۇپ قېلىشىدىن قاتتىق قورققانلىقىنى سۆزلەپ بەرگەندى. ئاتلىق بىرى كەينىدىن يېتىشىپ كېلىپ، ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چاقىرىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىغان ئۆمەرنىڭ قورقۇنچى تېخىمۇ كۈچەيگەندى. لېكىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزىدىكى ئىللىق ئىپادىنى كۆرۈپ، كۆڭلىدىكى گۇمانلىرى بىردىنلا غايىب بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قاراپ: «ماڭا قۇياشنىڭ ئاستىدىكى ھەممە نەرسىدىن خەيرلىكرەك بولغان بىر سۈرە نازىل قىلىندى» دېدى.

يېڭى نازىل قىلىنغان سۈرىدە مۇسۇلمانلارنىڭ بۇ سەپىرىنىڭ غەلبىلىك بولغانلىقى بايان قىلىنغان بولۇپ، بېشى مۇنداق باشلانغانىدى: ﴿ساڭا بىز ھەقىقەتەن روشەن غەلبە ئاتا قىلدۇق.﴾

ئايەتلەردە يەنە دەرەخنىڭ ئاستىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قىلىنغان بەيئەتمۇ تىلغا ئېلىنغانىدى: ﴿ئاللاھ مۇئىمىنلەردىن ھەقىقەتەن رازى بولدى، (ئى مۇھەممەد!) ئۇلار ئۆز ۋاقتىدا (ھۈدەيبىيەدە) دەرەخ (سايىسى) ئاستىدا ساڭا بەيئەت قىلدى. ئاللاھ ئۇلارنىڭ دىلىدىكىنى (يەنى راستلىق بىلەن ۋاپانى) بىلدى، ئاللاھ ئۇلارغا (ئۇلار بەيئەت قىلىۋاتقاندا) تەمكىنلىك چۈشۈرۈپ بەردى ۋە ئۇلارنى يېقىن بىر غەلبە (يەنى خەيبەرنىڭ فەتھ قىلىنىشى) بىلەن ۋە ئۇلار ئالدىغان نۇرغۇن غەنمەتلەر بىلەن مۇكاپاتلىدى.﴾

يەنە بىر ئايەتتە ئۇلارغا بېرىلگەن تەمكىنلىكنىڭ چۈشۈرۈلۈشى بايان قىلىنغانىدى: ﴿مۇئىمىنلەرنىڭ ئىمانىغا ئىمان قوشۇلۇشى ئۈچۈن، ئاللاھ ئۇلارنىڭ دىللىرىغا تەمكىنلىكنى چۈشۈردى. ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ (پەرىشتىلەردىن، جىنلاردىن، ھايۋانلاردىن ۋە تەبىئەت ھادىسىلىرىدىن بولغان) قوشۇنلىرى ئاللاھنىڭدۇر. ئاللاھ (خەلقنىڭ ئەھۋالىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر. (مۇئىمىنلەرنىڭ دىللىرىغا ئاللاھنىڭ تەمكىنلىك چۈشۈرۈشى) ئەر - ئايال مۇئىمىنلەرنى ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان، ئۇلار مەڭگۈ

فەتھ سۈرىسى، 1 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
فەتھ سۈرىسى، 18 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

قالدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزۈشى ئۈچۈندۇر، ئاللاھنىڭ ئۇلارنىڭ گۇناھلىرىنى كەچۈرۈشى ئۈچۈندۇر، ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا، بۇ زور مۇۋەپپىقىيەتتۇر.»

سەپەرنى ۋاقىتلىق توختاتقان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چۈشى ھەققىدە قۇرئاندا مۇنداق دېيىلگەندى: ﴿ئاللاھ پەيغەمبەرگە ھەق رەۋىشتە، ھەقىقىي راست چۈش كۆرسەتتى. (ئى مۇھەممەد! سەن ۋە ساھابىلىرىڭ) خۇدا خالىسا (دۈشمەندىن) ئەمىن بولغان، (بەزىلىرىڭلار) باشلىرىڭلارنى چۈشۈرگەن ۋە (بەزىلىرىڭلار) قىرغىن ھالدا، قورقماي چوقۇم مەسجىدى ھەرامغا كىرىسىلەر، ئاللاھ (سۈلھەتتىكى) سىلەر بىلمەيدىغان (پايدىنى) بىلىدۇ. ئاللاھ بۇنىڭدىن بۇرۇن (سىلەرگە) يېقىن بىر غەلىبىنى (يەنى خەيبەرنىڭ فەتھىنى مۇپەسسىر) قىلدى.﴾

بۇ يەردە كېيىن

(68)

بەنى سەقى قەبىلىسىدىن ئەبۇبەشرنىڭ ئانىسى بەنى زۇھرى قەبىلىسىنىڭ ئىتتىپاقىدىكى سۈپىتىدە تائىقتىن مەككىگە كۆچۈپ كەتكەنىدى. ئەبۇبەشر ئىمان ئېيتقانلىقى ئۈچۈن، ئائىلىسى ئۇنى قاماپ قويدى. لېكىن ئۇ مەككىدىن پىيادە قېچىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھۇدەيبىيەدىن كېلىپ تۇرۇشىغا مەدىنىگە يېتىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قۇرەيشلەر تەرىپىدىن ئىككى ئەلچى كەلدى ۋە ئۇنى ئۆزلىرىگە تاپشۇرۇپ بېرىشىنى تەلەپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇبەشرگىمۇ ئەبۇجەندەلگە ئېيتقان سۆزلەرنى ئېيتقاندىن كېيىن، سۇلھنامىگە خىلاپلىق قىلماسلىق ئۈچۈن ئۇنى قۇرەيشلەرگە تاپشۇرۇپ بېرىشى كېرەكلىكىنى بىلدۈردى. ئۆمەر ۋە باشقا ساھابىلەر سۇلھنامە شەرتلىرىگە خېلى كۆنۈپ قالغاندەك قىلاتتى. شۇڭا ئۇلار قۇرەيش ئەلچى ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى ئازات قىلىنغان قۇلنىڭ ئەبۇبەشرنى مەككىگە ئېلىپ ماڭغانلىقىنى كۆرۈپ، بىر ئېغىزدىن: «ئاق يول بولسۇن! ئاللاھ مۇھەققەق ساڭا چىقىش يولى بېرىدۇ» دېيىشتى.

ساھابىلەرنىڭ ئۆمىدلىرى ئۇلار ئويلىغاندىنمۇ قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئەمەلگە ئاشتى. ئەبۇبەشرنىڭ يېشى كىچىك بولسىمۇ، ناھايىتى قاۋۇل چوڭ بولغانىدى. ئۇ تۇنجى قونالغۇدا ئەلچىنىڭ قىلىچىنى ئېلىپ، ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتتى. لېكىن ئازات قىلىنغان قۇل (ئىسمى كەۋسەر) مەدىنىگە قېچىپ كەتتى. ئۇ ئۇدۇل مەسجىدكە كىرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پۇتلىرىغا ئېسىلىپ تۇرۇۋالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ بەكمۇ قورقۇنچلۇق بىر نەرسە كۆرگەن ئوخشايدۇ» دېدى. كەۋسەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەلچىنىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى ۋە ئۆزىنىڭ مەسجىدكە قېچىپ قۇتۇلغانلىقىنى ئېيتتى. دەل شۇ پەيتتە، ئەبۇبەشر قىلىچىنى كۆتۈرگەن پېتى مەسجىدكە كىرىپ كەلدى ۋە: «ئى رەسۇلۇللاھ! سەن ۋەزىپەڭنى ئادا قىلىپ، مېنى قۇرەيشكە ئەۋەتتىڭ. لېكىن ئاللاھ مېنى قۇتۇلدۇردى» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئانىسىنىڭ ھالىغا ۋاي! بۇ يىگىت جەڭ ئۈچۈن ئەڭ نۇرلۇق مەشەلنىڭ ئۆزى ئىكەن. كاشكى ئۇنىڭ يېنىدا باشقا ئادەملەرمۇ بولغان بولسۇنچۇ!» دېدى. ئەگەر قۇرەيشلەر باشقا ئەلچى ئەۋەتسە، ئۇنى يەنە تاپشۇرۇپ بېرىشكە مەجبۇر ئىدى. لېكىن بۇ ئىش ئەبۇبەشرنىڭ خىيالىغىمۇ كىرىپ چىقمايتتى. ئۇ ئۆلتۈرۈلگەن ئادەمنىڭ قىلىچ، ساۋۇت، قالقان ۋە غەنمەت ئېلىنغان باشقا نەرسىلەرنى بەشكە بۆلۈپ تەقسىم قىلىپ، تارقىتىپ بېرىشى كېرەكلىكىنى ئويلىغانىدى. «ئەگەر ئۇنداق قىلسام» دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلار مېنى سۇلھنامىگە خىيانەت قىلدى دەپ ئەيىبلەيدۇ» دېدى، ئاندىن قاتتىق قورقۇپ كەتكەن كەۋسەرگە قاراپ: «ئەلچىنىڭ ماللىرى ساڭا تاپشۇرۇلىدۇ. بۇ ئادەمنىمۇ مەككىگە سەن ئېلىپ كەتكىن!» دېدى. بۇنى ئاڭلىغان كەۋسەرنىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتتى، ئۇ: «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)! مەن تېخى جېنىمدىن تويۇپ كەتمىدىم. مېنىڭ كۈچۈم ئۇنىڭغا ھەرگىز يەتمەيدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مەن ئىككى كىشىلىك ۋەزىپىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمايمەن» دېدى. مۇسۇلمانلار زىممىسىگە چۈشكەن ۋەزىپىنى ئورۇندىغان بولسىمۇ، مەككە

ۋەكىلى مەھكۇمنى ئېلىپ كېتىشكە ئۇنىمايۋاتاتتى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇبەشرگە: «نەگە بارساڭ بارغىن، ئەمما مەدىنىدىن چىقىپ كەت!» دېدى.

ئەبۇبەشر: «كاشكى ئۇنىڭ يېنىدا باشقا ئادەملەرمۇ بولسچۇ؟» دېگەن سۆزگە بىنائەن قىزىل دېڭىز ساھىلى تەرەپكە يۈرۈپ كەتتى. بۇ سۆزنىڭ ئەمىر ۋە تەۋسىيە مەنىسىدە ئېيتىلغانلىقىنى چۈشەنگەن پەقەت ئۇلا ئەمەس ئىدى. ھەزرىتى ئۆمەرمۇ بۇ سۆزنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىپ، مەككىدىكى باشقا مۇسۇلمانلارغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ سۆزلىرى ۋە ئەبۇبەشرنىڭ نەدە ئىكەنلىكى ھەققىدە خەۋەر يوللىدى. چۈنكى ئۇنىڭ نەدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى ساھىل تەرەپتە ياشايدىغان ئىتتىپاقداش قەبىلە كىشىلىرىدىن سوراپ بىلىۋالغانىدى. سۇھەيلىنىڭ ئوغلى ئەبۇجەندەل ئۆزىنى ھىمايىگە ئالغان ئىككى كىشىنىڭ قولىدا خېلى راھەتكە چىقىپ قالغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مەككىدىكى مۇسۇلمان ياشلارغا يۈرگۈزۈلۈپ كېلىۋاتقان نازارەت بۇرۇنقىغا قارىغاندا خېلىلا يۇمشاپ قالغانىدى. چۈنكى، ئەگەر ئۇلار مەدىنىگە قېچىپ كەتسە، مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ئۇلارنى قۇرەيشلەرگە قايتۇرۇپ بېرىشكە ۋەدە بەرگەندى. بۇ يۇمشاق ۋەزىيەتتىن پايدىلانغان ئەبۇجەندەل ۋە باشقا ياشلار بىر ئامال قىلىپ، ئەبۇبەشرنىڭ يېنىغا قېچىپ بېرىۋالدى. ئەبۇبەشر ئۇلار بىلەن بىرلىشىپ، مەككىدىن سۈرىيەگە ماڭىدىغان كارۋان يولى ئۈستىدىكى ئەڭ ستراتېگىيىلىك جايغا ئورۇنلىشىۋالدى. ياش مۇسۇلمانلار ئەبۇبەشرنى ئۆزلىرىنىڭ رەھبىرى دەپ بىلەتتى. چۈنكى ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى تېخى يېڭى مۇسۇلمان بولغاچقا، ئىسلام ھەققىدە كۆپ مەلۇماتلىرى يوق ئىدى. ئەبۇبەشر ئۇلارغا ئىمام بولغاندىن سىرت، دىنىي مەسىلىلەردىمۇ يول كۆرسىتەتتى. قۇرەيشلەر شىمالىي كارۋان يولىنىڭ قايتىدىن ئېچىلغانلىقى ئۈچۈن بەكمۇ سۆيۈنگەندى. لېكىن ئەبۇبەشرنىڭ ئەتراپىغا يىغىلغان يەتمىش نەپەر ياش يىگىت بۇ يولنىڭ قايتىدىن ئېتىلىپ قېلىشىغا سەۋەب بولدى. نۇرغۇن ئادەم ۋە مال – مۈلكىدىن ئايرىلغان قۇرەيشلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەكتۇپ يوللاپ، مەككىدىن قېچىپ كەتكەنلەرنى ئۆز يېنىدا تۇرغۇزۇشنى ۋە ئۆزلىرىنىڭ بۇندىن كېيىن ئۇلارنى قايتۇرۇۋالمايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇبەشرگە مەكتۇپ يوللاپ، ئۇلارغا مەدىنىگە كېلىپ تۇرسا بولىدىغانلىقى ھەققىدە خەۋەر بەردى. مەكتۇپ ئەبۇبەشرنىڭ قولىغا تەگكەندە، ئۇ ئېغىر كېسەل ئازابىدىن سەكراتتا ياتاتتى. ئەبۇبەشر مەكتۇپنى ئېچىپ ئوقۇدى ۋە قوللىرىدا تۇتقان پېتى جان ئۇزدى. ھەمراھلىرى ئۇنىڭ نامىزىنى چۈشۈرۈپ، يەرلىككە قويدى ۋە قەبرىسىنىڭ يېنىغا بىر مەسجىد ياسىدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقتى.

قىيا تاشلىق يولدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، ۋەلىدىنىڭ تۈگىسى بىر نەرسىگە پۇتلىشىپ كېتىپ، ۋەلىد يەرگە يىقىلىپ چۈشتى. ئۇنىڭ بىر بارمىقىنى ئۇچلۇق تاش شىلۋەتكەندى. ۋەلىد كېسىلگەن بارمىقىنى ئېلىپ نېرىغا تاشلىۋەتكەچ مۇنداق دەپ بېيىت ئوقۇدى:

سەن قانغان بارماقتىن باشقا ھېچنەرسە ئەمەس،
ئاللاھ يولىدا بۇنچىلىك ئىش ھەم ھېچقانچە ئەمەس.

لېكىن ئۇنىڭ كېسىلگەن بارمىقىغا مىكروپ يۇقۇپ، ئەھۋالى كۈنسېرى يامانلىشىپ كەتتى. ۋەلىد ۋاپات بولۇشتىن بۇرۇن، ئاكىسى خالىدىنى مۇسۇلمان بولۇشقا چاقىرىپ بىر پارچە مەكتۇپ يازدى ۋە ئاكىسىغا يەتكۈزدى.

كۆپ ئۆتمەي، ئوسماننىڭ ئۆگەي ھەمشىرىسى، يەنى ئانىسى ئەرۋا بىلەن بەدرىدە ئۆلتۈرۈلگەن ئۇقبە ئىبنى ئەبۇمۇئىدىننىڭ قىزى ئۆمۈم گۈلسۈم مەدىنىدىن قېچىپ كەلدى. لېكىن، مۇئىمىن ئاياللارنىڭ مۇشەرىكەلەرگە قايتۇرۇپ بېرىلىشى ھارام قىلىنغان ئايەت نازىل بولغاندى. شۇڭا ئۆمۈم گۈلسۈمنىڭ ئىككى ئاكىسى ئۇنى ئالغىلى كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمۈم گۈلسۈمنى ئۇلارغا قايتۇرۇپ بەرمىدى. قۇرەيشلەر مۇكۆپ تالاش - تارتىش قىلىپ ئۆلتۈرمايلا ماقۇللۇق بىلدۈردى. چۈنكى، سۈلھنامىدە ئاياللار توغرىلىق ھېچنەمە دېيىلمىگەندى. زەيد، زۇبەير ۋە ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋىق ئۆزلىرىنىڭ ئۆمۈم گۈلسۈمگە ئۆيلەنمەكچى بولغانلىقىنى بىلدۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا زەيدكە ياتلىق بولۇشنى تەۋسىيە قىلدى. ئۆمۈم گۈلسۈم بۇ تەۋسىيەنى قوبۇل قىلدى.

مۇسۇلمانلار مەدىنىگە قايتىپ بىر ئايدىن كېيىن، ئەبۇبەكرى ۋە ئائىشەنى ھەم قاينىغاندۇرىدىغان ھەم سۆيۈندۈرىدىغان بىر ۋەقە يۈز بەردى. ئۆمۈم رۇمان كېسەل تارتىپ، ۋاپات بولدى. ئۇ «بەقى مازالىقى» غا قويۇلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ نامىزىنى چۈشۈردى ۋە گۆرىگە كىردى. ئۆمۈم رۇماننىڭ ئۆلۈم خەۋىرى مەككىدىكى ئوغلى ئابدۇلقابەنىڭ قۇلىقىغا يېتىپ باردى. بۇ خەۋەردىن قاتتىق قايغۇرغان ئابدۇلقابە ئۆزۈندىن بۇيان كۆڭلىگە پۈكۈپ كېلىۋاتقان بىر ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا پۇرسەت تاپتى. ئانىسىنىڭ ئۆلۈمىدىن بىر نەچچە كۈن كېيىن، مەدىنىگە يېتىپ كەلگەن ئابدۇلقابە مۇسۇلمان بولدى. بەيئەت قىلغان ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئىسمىنى «ئابدۇراھمان» غا ئۆزگەرتتى.

ئابدۇراھمان ئۇ كۈنلەردە مۇسۇلمان بولغان بىردىنبىر كىشى ئەمەس ئىدى. ھەپتە - ئايالار ئۆتكەنسېرى، قۇرئاننىڭ بۇ سۈلھنامىنى نېمە ئۈچۈن «مۇتلەق (روشەن) غەلبە» دەپ سۆيەتلىگەنلىكى ئايدىڭلاشماقتا ئىدى. مەككە ۋە مەدىنە خەلقى بىر - بىرى بىلەن خاتىرجەم بېرىش - كېلىش قىلالايدىغان بولغاندى. سۈلھنامە تۈزۈلۈپ ئىككى يىل ئۆتمەيلا، مۇسۇلمانلارنىڭ ئومۇمى سانى ئىككى ھەسسە كۆپىيىپ كەتتى.

ھاجىلار مەدىنىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ھەممەيلەننى سۆيۈندۈرىدىغان بىر ئايەت نازىل بولغاندى:

﴿بەلكىم ئاللاھ سىلەر بىلەن سىلەر ئۆچ كۆرىدىغان ئادەملەر ئارىسىدا دوستلۇق پەيدا قىلىدۇ، ئاللاھ ھەممىگە قادىردۇر، ئاللاھ ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر.﴾

بەزىلەر بۇ ئايەتنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن قۇرەيش كاتتىلىرىدىن بىرىنىڭ ئارىسىدا پەيدا بولغان مۇناسىۋەت كۆزدە تۇتۇلغان دەپ قارايتتى.

ھۇدەيبىيە سۇلھىسىدىن بىر قانچە ئاي ئىلگىرى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەبەشسىتاندىكى جىيەنى ئۇبەيدۇللاھ ئىبنى جەھشنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى كەلگەندى. ئۇبەيدۇللاھ ئىسلامغا كىرىشتىن بۇرۇن خىرىستىئان بولۇپ، ھەبەشسىتانغا ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن يەنە خىرىستىئانلىققا قايتىۋالغانىدى. ئۇنىڭ ئايالى ئۆمۈمۇ ھەبىبە (ئەبۇسۇفياننىڭ قىزى) بۇ ئىشقا بەكمۇ قايغۇردى. ئۇبەيدۇللاھنىڭ ئۆلۈمىدىن تۆت ئاي كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەبەشسىتان پادىشاھى نەجاشىغا مەكتۇپ يوللاپ، ئۆمۈمۇ ھەبىبەنى ئۆزىنىڭ نامىدا نىكاھلاپ قويۇشنى ئۆتۈندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمۈمۇ ھەبىبەنىڭ پىكرىنى ئالماي تۇرۇپلا، شۇنداق قارار قىلغانىدى. لېكىن ئۆمۈمۇ ھەبىبە چۈشىدە بىرىنىڭ ئۆزىگە: «مۇئىمىنلەرنىڭ ئانىسى» دەپ خىتاپ قىلغانلىقىنى كۆرگەن بولۇپ، بۇ چۈشىنىڭ ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياتلىق بولىدىغانلىقىنىڭ ئالدىن بېشارىتى ئىكەنلىكىنى پەملىگەندى. دەرۋەقە، ئەتىسى نەجاشىنىڭ ئۇنى ئوردىغا تەكلىپ قىلىشى بىلەن بۇ چۈشىنىڭ راست ئىكەنلىكى ئىسپاتلاندى. ئۆمۈمۇ ھەبىبە ئەڭ يېقىن تۇغىنى خالىد ئىبنى سەئىدنى ئۆزىنىڭ ۋەكىلى قىلىپ تاللىدى. نەجاشى جەئفەر قاتارلىق بىر قانچە ساھابىلەرنىڭ گۇۋاھلىقى ئاستىدا ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا نىكاھلاپ قويدى. ئاندىن نەجاشى خان سارىيدا توي زىياپىتى بەردى ۋە ھەبەشسىتانغا ھىجرەت قىلغان بارلىق مۇسۇلمانلارنى زىياپەتكە تەكلىپ قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەئفەرگە مەكتۇپ يوللاپ، ئۇلارنىڭ ئەمدى مەدىنىگە كېلىپ تۇرسا بولىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. جەئفەر دەرھال يول تەييارلىقىغا كىرىشتى. نەجاشى ئۇلارغا يولدا ئىشلىتىش ئۈچۈن ئىككى قولۋاق سوۋغا قىلدى. ئۆمۈمۇ ھەبىبەمۇ ئۇلار بىلەن بىللە ماگماقچى بولدى. مەدىنىدە ئۇنىڭ ئۈچۈن ئايرىم ھۇجرا سېلىنىۋاتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەقەت نەجاشىغا مەكتۇپ يوللىمىغانىدى. خەندەكتە چوڭ قۇرام تاشنى پارچىلىغان ۋاقىتتا، بىرىنچى ئۇرۇشتىن چىققان نۇر بىلەن يەمەن قەلئەلىرىنى؛ ئۈچىنچى ئۇرۇشتا مەدائىندىكى خىسراۋىنىڭ ئاق سارىيىنى كۆرگەندى. ئىسلام ئىمپېراتورلۇقىنىڭ بۇ يەرلەرگە قەدەر يېيىلىدىغانلىقى بېشارىتى بولغان بۇ ئىككى نۇر ئارىسىدا بىر مۇناسىۋەت بار ئىدى. چۈنكى يەمەن ئۇ ۋاقىتلاردا، ئىران ھۆكۈمرانلىقىغا قارايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىران ئىمپېراتورلۇقىغا مەكتۇپ يوللاپ، ئۇلارغا ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلىش بىلەن بىرگە، ئۇلارنى ئىسلامغا دەۋەت قىلدى. مەكتۇپ يوللىغان ۋاقىتتا، ئۇلاردىن بەك چوڭ ئۈمىد كۈتمىگەن بولسىمۇ، باشقىچە چارە كۆرۈشتىن بۇرۇن ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرۇپ قويۇشنى مۇۋاپىق تاپقاندى.

تاشتىن چىققان ئىككىنچى نۇردىن سۈرىيە قەلئەلىرىنى كۆرگەندى ۋە ئىسلامنىڭ بۇ يەرلەرگە، ھەتتا ئۇنىڭمۇ غەربىگىچە يېيىلىدىغانلىقىنى چۈشەنگەندى. شۇڭا رىم ئىمپېراتورى ھىراقلىيۇس (ھىرەقل) قىمۇ شۇ مەزمۇندا بىر پارچە مەكتۇپ يېزىپ، سۈرىيە ۋالىيسى ئارقىلىق ھىراقلىيۇسقا ئەۋەتتى. ئۇندىن باشقا، مىسىر پادىشاھى مۇقەۋقىسقىمۇ مەكتۇپ يوللاندى.

خىسراۋ باشقىلاردىن مەدىنىدە كۈنسىرى كۈچلىنىپ كېتىۋاتقان ئەرەب «پادىشاھ» نىڭ ئۆزىنى «پەيغەمبەر» دەپ ئېلان قىلغانلىقىنى ئاڭلىغانىدى. شۇڭا ئۇ يەمەندىكى ۋالىسى بازارغا مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ھەققىدە تولۇق مەلۇمات ئېلىش ۋەزىپىسىنى تاپشۇردى. بازار دەرھال مەدىنىگە ئىككى ئەلچى ئەۋەتتى. ئىككى ئەلچى ئىران ئەنئەنىسىگە ئاساسەن، ساقاللىرىنى قىرىپ، بۇرۇتلىرىنى ئۇزۇن ئۆستۈرۈۋالغانىدى. ئۇلارنىڭ غەلىتە كۆرۈنۈشىدىن يىرگەنگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىم سىلەرنى شۇنداق قىلىشقا بۇيرىدى؟» دەپ سورىدى. ئۇلار خىسراۋنى كۆزدە تۇتقان ھالدا: «پەرۋەردىگارىمىز» دەپ جاۋاب بېرىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مېنىڭ پەرۋەردىگارم ساقالنى ئۆستۈرۈپ، بۇرۇتنى قىسقارتىشقا بۇيرۇيدۇ» دېدى. ئاندىن ئۇلارنىڭ ئەتىسى كېلىشىنى ئېيتىپ، يولغا سالدى. شۇ كېچىسى جىبرىئىل كېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىراندا ئىسيان چىققانلىقى ۋە خىسراۋنىڭ ئۆلتۈرۈلۈپ، تەختكە ئوغلى شىرۋەينىڭ چىققانلىقى ھەققىدە خەۋەر بەردى. ئەتىسى ئەلچىلەر كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا بۇ خەۋەرنى ئېيتتى ۋە بېرىپ يەمەن ۋالىسىغا يەتكۈزۈشنى بۇيرىدى ۋە: «ئۇنىڭغا مېنىڭ دىنىم ۋە ھۆكۈمرانلىقىمنىڭ خىسراۋ پادىشاھلىقىنىڭمۇ نېرىسىغىچە تارقىلىدىغانلىقىنى؛ ئەگەر ئۇ ئىسلامغا كىرسە، ئۇنى قوللايدىغانلىقىمنى ۋە يەمەن خەلقىگە پادىشاھ قىلىدىغانلىقىمنى ئېيتىڭلار!» دېدى.

ئىككى ئەلچى نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي سەنئەتقا قايتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرىنى بازارغا يەتكۈزدى. بازار: «قېنى كۆرىمىز! ئەگەر ئۇنىڭ ئېيتقانلىرى راست بولسا، ئۇ ھەقىقەتەن ئاللاھنىڭ ئەلچىسى بولغان بولىدۇ» دېدى. بازار ئەھۋال ئىگەللەپ كېلىش ئۈچۈن ئىرانغا ئادەم ئەۋەتمەكچى بولۇپ تۇرغاندا، ئىراننىڭ يېڭى ئىمپېراتورى شىرۋەينىڭ ئەلچىسى يەمەنگە يېتىپ كەلدى ۋە ئىمپېراتورنىڭ ئۇنىڭدىن «ساداقەت» تەلەپ قىلغانلىقىنى ئېيتتى. بازار ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىشنىڭ ئورنىغا، ئىمان ئېيتىپ، ئىسلامغا كىردى. ئۇنىڭ يېنىدىكى ئىككى ئەلچى ۋە باشقا ئىرانلىقلارمۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ مۇسۇلمان بولدى، ئاندىن مەدىنىگە خەۋەر يوللىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا يەمەنگە رەھبەرلىك قىلىش ھوقۇقىنى بەردى. مانا بۇ، خەندەكتە كۆرۈنگەن تۇنجى نۇر ئارقىلىق بېرىلگەن ۋەدىنىڭ ئەمەلگە ئاشقانلىقىنىڭ ئىپادىسى ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدائىنىغا يوللىغان مەكتۇبى خىسراۋنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن يېتىپ بارغاچقا، مەكتۇب يېڭى شاھنىڭ قولىغا تەگدى. شىرۋەي مەكتۇبىنى ئوقۇپ بولۇپ، ھاكاۋۇرلۇق بىلەن يىرتىۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ: «پەرۋەردىگارم! سەنمۇ ئۇنىڭ ئىمپېراتورلۇقىنى پارچە - پارچە قىلىۋەتكەن!» دەپ دۇئا قىلدى. دەرۋەقە، ئىران ئىمپېراتورلۇقى ئەڭ بۇرۇن يېمىرىپ تاشلاندى.

ھاجىلار مەدىنىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىنكى بىر نەچچە ھەپتە ئىچىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بۇرۇن پەقەت ئىشلىتىلىپ باقمىغان بىر قورال بىلەن سۇيىقەست قىلىندى. ئەرەبىستاندىكى يەھۇدىيلارنىڭ ھەر بىر نەسلىدە سېھرىگەرلىكنى بىلىدىغان بىر - ئىككى ئادەم بولاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زامانىدا، لەبىد ئىسىملىك بىر يەھۇدىي بۇ «ھۈنەر» نى بىلەتتى. ئۆز ھۈنرىنىڭ ئۆزى بىلەن ئۆلۈپ كېتىشىنى خالىمىغان لەبىد، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى سېھىر

ئىشلىتىپ ئۆلتۈرمەكچى بولدى ۋە بۇنىڭ بەدىلى ئۈچۈن بىرىدىن ناھايىتى كۆپ پۇل ئالدى. سېپەر قىلىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر تۇتام چېچى بولۇشى لازىم ئىدى. لەبىدىكى قىزلىرىنىڭ بىرى ساددا كىشىدىن بىرنى ئىشقا سېلىپ، چاچنى قولغا چۈشۈردى. لەبىدىكى چاچلارنى ئون بىر تۈگۈن قىلىپ باغلىدى. قىزلىرى بولسا، ھەر بىر تۈگۈنگە بىر نەرسىلەرنى ئوقۇپ دەم سالدى. ئاندىن چاچلارنى يېڭى چاڭلانغان چىشى خورمىنىڭ جىرىمىغا باغلاپ، چوڭقۇر قۇدۇقتىن بىرىگە تاشلىدى. بۇسېپەر پەقەت بۇ تۈگۈنلەر يېشىلگەندىلا يېشىلەتتى.

كۆپ ئۆتمەي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىدە غەلتە ھېسپ پەيدا بولغانلىقىنى سەزدى. بىر تەرەپتىن ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى تۆۋەنلەپ كەتسە، يەنە بىر تەرەپتىن قىلمىغان ئىشلار خۇددى قىلىنىپ بولغاندەك خىيالغا كېلىپ قالاتتى. ئۇندىن باشقا، ئورۇنلاشقان باشلىغاندى ۋە ئالدىغا كەلتۈرۈلگەن تائامنى يېيەلمىگۈدەك دەرىجىدە ماغدۇرسىزلىنىپ كېتىۋاتاتتى. بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھتىن ئۆزىگە شىپالىق بېرىشىنى تەلەپ قىلدى ۋە ئۇيغۇغا كەتتى. چۈشىدە، ئىككى كىشىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ، بىر - بىرى بىلەن بۇ كېسەللىكنىڭ ئەسلى سەۋەبى ھەققىدە پاراڭلاشقانلىقىنى ۋە ئۇ قۇدۇقنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئالغانلىقىنى كۆردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئويغانغان ۋاقىتتا، جىبرىئىل يېنىغا كەلدى ۋە بىرى بەش، يەنە بىرى ئالتە ئايەتلىك ئىككى سۈرىنى ئوقۇدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئەلنى ئۇ قۇدۇقنىڭ بېشىغا بېرىپ، بۇ سۈرىلەرنى ئوقۇشقا بۇيرىدى. ھەر بىر ئايەت ئوقۇلغاندا، بىردىن تۈگۈن يېشىلەتتى. تۈگۈنلەرنىڭ ھەممىسى يېشىلىپ بولغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ ھەم جىسمانىي ھەم روھىي جەھەتتىن ئەسلىگە كەلگەنلىكىنى ھېس قىلدى.

ئۇ ئىككى سۈرە تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارت ئىدى:

«مەخلۇقاتنىڭ شەرىرىدىن، قاراڭغۇلۇقى بىلەن كىرگەن كېچىنىڭ شەرىرىدىن، تۈگۈنلەرگە دەم سالغۇچى سېپەرگەرلەرنىڭ شەرىرىدىن، ھەسەتخورنىڭ ھەسەت قىلغان چاغدىكى شەرىرىدىن سۈبھىنىڭ پەرۋەردىگارى (ئاللاھ) غا سىغىنىپ پاناھ تىلەيمەن» دېگەن.

«ئىنسانلارنىڭ پەرۋەردىگارى، ئىنسانلارنىڭ پادىشاھى، ئىنسانلارنىڭ ئىلاھى (ئاللاھ) غا سىغىنىپ، كىشىلەرنىڭ دىللىرىدا ۋە سۈۋەسە قىلغۇچى جىنلاردىن ۋە ئىنسانلاردىن بولغان يوشۇرۇن شەيتاننىڭ ۋە سۈۋەسسىنىڭ شەرىرىدىن پاناھلىق تىلەيمەن» دېگەن.

بۇ سۈرىلەر قۇرئان كەرىمنىڭ ئەڭ ئاخىرقى سۈرىلىرى بولۇپ، يامانلىقلاردىن پاناھلىق تىلەش ئۈچۈن داۋاملىق ئوقۇلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ قۇدۇقنى ئېتىۋېتىپ، يېنىغا باشقا قۇدۇق ئاچقۇزغاندىن كېيىن، باشقىلاردىن پۇل ئېلىپ ئۆزىنى ئۆلتۈرمەكچى بولغان لەبىدىكى خەۋەر يوللىدى. لېكىن ئۇنىڭغا چارە قوللانمىدى.

ئەيىبەر

(69)

مەككە بىلەن تۈزۈلگەن سۇلھ مۇسۇلمانلارنىڭ شىمال تەرەپتىكى خەتەرلىك دۈشمەنلەرگە ۋاقىت ئاجرىتىشىغا قولايلىق پۇرسەت يارىتىپ بەردى. بۇ دۈشمەنلەرنىڭ ئەڭ خەتەرلىكى — مۇسۇلمانلارغا ئەزەلدىن دۈشمەنلىك قىلىپ كېلىۋاتقان خەيبەر يەھۇدىيلىرى ئىدى. سېھرىگەر لەبىدكە ئۇلاردىن بىرىنىڭ پۇل بەرگەنلىكى ئىسپاتلانغان بولسىمۇ، بەنى نەزىر ۋە ئۇلارنىڭ خەيبەرلىك تۇغقانلىرىغا قارشى يۈرۈش قىلىش ئۈچۈن بۇنىڭدىنمۇ ئېنىق دەلىل ۋە چوڭ سەۋەبلەرمۇ بار ئىدى. ئۇلارنىڭ مەدىنىنى ئىشغال قىلىش نىيىتى يوق ئىدى، بىر - ئىككى ئادەمدىن باشقىلىرى خەندەك ئۇرۇشىغىمۇ قاتناشمىغانىدى. لېكىن ھەر قېتىم قۇرەيشلەرنى مەدىنىگە قارشى ھۇجۇم قىلىشقا ۋە غەتەن قەبىلىسىنى قۇرەيشلەر بىلەن بىرلىشىشكە كۈشكۈرتكەنلەر شۇلار ئىدى. غەتەن قەبىلىسىنىڭ تاكى ھازىرغىچە مەدىنىگە دۈشمەنلىك نەزەرى بىلەن قارىشىغىمۇ ئۇلار سەۋەبچى بولۇۋاتاتتى. خەيبەر شۇ پېتى قېلىۋەرسە، مۇسۇلمانلارنىڭ خاتىرجەم ياشىيالىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

شۇڭا قاچانلا بولمىسۇن، ئۇلارغا قارىتا چارە كۆرۈلىدىغانلىقى مۇسۇلمانلارنىڭ ئارىسىدا خېلىدىن بېرى بىلىنىپ كەلمەكتە ئىدى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىگە چۈشكەن بىر ئايەتتە بايان قىلىنغان ”غەنمە تلىرى مول بولغان يېقىن زەپەر“ دىن خەيبەرنىڭ كۆزدە تۇتۇلغانلىقىنى جەزمەشتۈرگەنىدى. لېكىن بۇ خەۋەرنى ئۆزىنى مۇسۇلمان دەپ ئاتىۋالغان ھەممە ئادەمگە بىلدۈرۈلمەسلىكى كېرەك ئىدى. چۈنكى ئايەتتە ئۆمرە سەپىرىگە چىقمىغان بەدەۋىلەرنىڭ پۈتۈنلەي ماددىي ئېھتىياج ئۈچۈن ئۇرۇشقا چىقىدىغانلىقى ئىپادىلەنگەنىدى. ئۇلار غەنمەت ۋە ماددىي پايدا بولمىغانلىقى ئۈچۈن ئۆمرىگە چىقىشىنى خالىمىغانىدى. شۇڭا ئۇلار ئەرەبىستان زېمىنىنىڭ ئەڭ باي خەلقى خەيبەر يەھۇدىيلىرىغا قارشى ئېلىپ بېرىلىدىغان غازاتقىمۇ قاتناشماسلىقى لازىم ئىدى.

شۇنداق بولغاندا، مۇسۇلمانلار كىچىك بىر قوشۇن بىلەنلا سەپەرگە ئاتلىناتتى ھەم ئەسكەر سانىنىڭ ئاز بولۇشى ھەرىكەت پىلانى ۋە يۆنىلىشىنىڭ مەخپىي تۇتۇلۇشى ئۈچۈن تېخىمۇ پايدىلىق ئىدى. ئەمما بۇ خەۋەر ھەقىقەت ئەمەس، بەلكى ئەپسانىدەك بىردەمنىڭ ئىچىدىلا ئېغىزدىن ئېغىزغا تارقىلىپ بولدى. خەيبەر قورغانلىرىنىڭ نەقەدەر مۇستەھكەم ئىكەنلىكى ھەممىگە مەلۇم ئىدى. قۇرەيش ۋە باشقا ئىسلام دۈشمەنلىرى بۇ خەۋەرنىڭ راست بولۇپ قېلىشىنى بەكمۇ ئۈمىد قىلىشتى. چۈنكى، ئەگەر بۇ خەۋەر راست بولسا، مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) قاتتىق مەغلۇبىيەتكە ئۇچرايتتى. ئەمما ئۇنىڭ (ساراڭ) ئەمەسلىكىنى بىلگەچكە، بۇ خەۋەرنىڭ يالغان بولۇپ قېلىشىدىن بەكمۇ ئەندىشە قىلىشتى. خەيبەر يەھۇدىيلىرى بولسا، ئۆزلىرىگە شۇ قەدەر ئىشىنەتتىكى، بۇ خەۋەرلەرنىڭ راست ئىكەنلىكىگە قەتئىي چىنپۈتمىدى ۋە مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ

مەدىنىدىن قوشۇن باشلاپ ماڭغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر ئۇلارغا يېتىپ بارغىچە، ئىتتىپاقداشلىرىدىن ياردەم تەلەپ قىلىپ ئادەم ئەۋەتمىدى. خەيبەر رەئىسى كىنانە مۇسۇلمانلارنىڭ يولغا چىققانلىقىنى ئاڭلاپ، دەرھال غەتفان قەبىلىسىنى زىيارەت قىلدى ۋە ئۇلارنىڭ ياردىمى بەدىلىگە بىر يىللىق خورما مەھسۇلاتىنىڭ يېرىمىنى بېرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. غەتفان قەبىلىسى بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلدى ۋە تۆت مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن ياردەم بېرىدىغانلىقىغا ۋەدە بەردى. خەيبەر يەھۇدىيلىرى ھەر كۈنى ساۋۇت - دۇبۇلغىلىرىنى كىيىپ، ئون مىڭ كىشىلىك قوشۇننى قايتا - قايتا تەرتىپكە سېلىشقا ئادەتلىنىپ قالغانىدى. غەتفاندىن ياردەمچى قوشۇن كەلسە، جەمئىي ئەسكەر سانى ئون تۆت مىڭ بولاتتى. مەدىنىدىن كەلگەن خەۋەرلەردە ئېيتىلىشىچە، مۇسۇلمان ئەسكەرلەرنىڭ سانى ئاران ئالتە يۈز ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يولغا چىقىشتىن بۇرۇن يېنىغا ئەۋس قەبىلىسىدىن ئەبۇئەبىس كەلدى ۋە ئۆزىنىڭ قىيىنچىلىقى بارلىقىنى ئېيتتى. ئۇنىڭ يولدا مىنگۈدەك تۈگىسى بولسىمۇ، كىيىملىرى بەك كونىراپ كەتكەنىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە يولدا خەجلىگۈدەك ياكى ئائىلىسىگە خىراجەت ئۈچۈن قويۇپ قويغىدەك پۇلى قالغانىدى. ئۇندىن باشقا بىر نەچچە كىشىمۇ بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئەھۋالى ئەبۇئەبىستەك ناچار بولمىسىمۇ، ئانچە بەك پەرقلىنىپ كەتمەيتتى. ئۆمرە سەپىرىدە ئىقتىساد كۆپ خىراجەت قىلىنغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇرۇشتىن ئېلىنغان غەنەمەتلەر كۈنسىرى كۆپىيىۋاتقان مۇھاجىر مۇسۇلمانلارنىڭ ئېھتىياجلىرىنى قامداش ئۈچۈن ئىشلىتىلگەنچكە، خەزىنىمۇ بوشاپ قالغانىدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇئەبىسكە قولىدا قېلىپ قالغان ئەڭ ئاخىرقى نەرسە (ئۇزۇن ۋە يېڭى كىيىم) نى ئۇنىڭغا بەردى. ئارىدىن بىر نەچچە كۈن ئۆتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەپەر ئۈستىدە ئەبۇئەبىسنىڭ بۇرۇنقىدىنمۇ كونا ۋە جۈل - جۈل كىيىم كىيىۋالغانلىقىنى كۆرۈپ: «مەن ساڭا بەرگەن كىيىم قېنى؟» دەپ سورىدى. ئەبۇئەبىس: «ئۇنى سەككىز دەرھەمگە ساتتىم. ئاندىن ئۆزۈمگە ئىككى دەرھەملىك خورما ئالدىم، ئىككى دەرھەمنى ئائىلەمنىڭ خىراجىتى ئۈچۈن قويۇپ قويدۇم. قالغان تۆت دەرھەمگە بۇ كىيىمنى ئېلىپ كىيىۋالدىم» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۈلۈپ كەتتى ۋە: «ئەي ئەبۇئەبىس! سىلەر ھەقىقەتەن بەكمۇ پېقىرىسلەر. ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، مەلۇم مەزگىلدىن كېيىن سىلەر باي - باياشات تۇرمۇش كەچۈرىسىلەر. ئالدىڭلاردا بىر دۇۋە دەرھەم، ئۆيۈڭلاردا خىزمەتچىڭلار بولىدۇ. ئەمما بۇ سىلەر ئۈچۈن خەيىرلىك ئەمەستۇر» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەپەردە قوشۇننى توختاتتى ۋە ئەسلىم قەبىلىسىدىن ئىبنى ئەل ئەقۋانى يېنىغا چاقىرىپ، ئۆزلىرىگە كارۋان ناخشىلىرىدىن بىرنى ئېيتىپ بېرىشىنى بۇيرىدى. ئەل ئەقۋاننىڭ ئاۋازى بەكمۇ جاراڭلىق ئىدى. ئۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەندەك كولىغان ۋاقتتا ئۆزلىرىگە ئۆگەتكەن بېيىتنى ناخشا قىلىپ ئېيتىشقا باشلىدى:

رەببىمىز! سەن بولمىساڭ، تاپماس ئىدۇق ھىدايەت،
بىلىمەس ئىدۇق نېئىمدۇر زاكات، ناماز - ئىبادەت.

ئىبنى ئەل ئەقۇ ناخشىنى ئېيتىپ بولغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئاللاھ ساڭا رەھمەت قىلسۇن!» دېدى. بۇ سۆزگە قارشى چىققان ئۆمەر: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇنداق دېمىگەن بولساڭ ياخشى بولاتتى. كاشكى ئۇنىڭ بىلەن كۆپرەك بىللە بولالغان بولساق!» دېدى. ھەزرىتى ئۆمەر ئۇنىڭ يېقىندا شېھىت بولىدىغانلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ شۇنداق دېگەندى. چۈنكى مۇسۇلمانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىمگە رەھمەت تىلسە، كۆپ ئۆتمەي، ئۇنىڭ شېھىت بولىدىغانلىقىنى بىلەتتى.

قوشۇن ئىككى يېرىم كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن، نىشانغا يېقىنلىشىپ باردى. خەيبەر بىلەن ئىتتىپاقداشلىرى غەتفان قەبىلىسىنىڭ ئارىسىنى ئۇزۇرۇپتىش كېرەك ئىدى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلاردىن بىرىنى يول باشلىغۇچى قىلىپ تەيىنلەپ، يېرىم كېچىدە سېپىل ئالدىدىكى تۈزلەڭلىككە كېلىپ ئورۇنلاشتى. يېڭى ئاي تېخى ئەمدىلا باشلانغاچقا، ئەتراپ بەكمۇ قاراڭغۇ ئىدى. قوشۇن سېپىلغا ناھايىتى مەخپىي يېتىپ كەلگەچكە، شەھەردىكى ھېچكىم ئۇلارنىڭ كەلگەنلىكىنى تۇيىمىدى. سەھەر ۋاقتى، بامدات نامىزىنىڭ ئەزىنىمۇ پەس ئاۋازدا ئېيتىلدى. مۇسۇلمانلار نامازدىن كېيىن، «ھىجاز بوستانلىقى» نىڭ تېرىلغۇ يەرلىرى، خورما باغلىرى ۋە قەلئەلىرىنى ھەيرانلىق ئىلكىدە كۆزەتتى. كۈن قىزارغان مەزگىل، تېرىلغۇ سايمانلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ سېپىلدىن چىققان دېھقانلار ئۇن - تىن چىقارماي شەھەرنىڭ ئالدىغىچە يېتىپ كەلگەن مۇسۇلمانلار قوشۇنىنى كۆرۈپ ھاڭ - تاڭ قالدى ۋە: «مۇھەممەدنىڭ قوشۇنى!» دەپ ۋارقىرىغىنىچە ئارقىغا قاراپ قېچىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھۇ ئەكبەر! خەربەت ئەلخەيبەر (خەيبەر خاراب بولدى)!» دەپ ۋارقىرىدى. ئاندىن ئاللاھنىڭ ئىنسانلارنى جازاغا تارتىدىغانلىقىنى بايان قىلىپ كەلگەن ئايەتتىن بىرىنى ئوقۇدى:

﴿ئازاب ئۇلارنىڭ ھويلىسىغا چۈشكەن چاغدا، ئاگاھلاندىرۇلغۇچىلارنىڭ ئەتىگىنى نېمىدېگەن يامان!﴾

ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «چۈشكەن چاغدا...» دېگەن يېرىنى: «چۈشۈرگەن ۋاقتىمىزدا...» دېدى.

يەھۇدىيلار قوشۇنلىرىنى دەرھال تەرتىپكە سالدى. ئۇلار قوماندانلىرىدىن بىرىنىڭ شۇنچە ئاگاھلاندىرۇشىغا قارىماي، قەلئە بۇلۇڭلىرىدىكى مۇداپىئە توساقلارغا شەكسىز ئىشەندى ۋە يەسرىپ قورغانلىرى بىلەن «تاغ سېپىللىرى» ئىسمى بېرىلگەن خەيبەر قورغانلىرىنىڭ ئارىسىدا ئاسمان - زېمىن پەرق بارلىقىنى ئېيتىپ تۇرۇۋالدى. شۇنىڭ بىلەن، بىرلىك بۇزۇلۇپ، قوماندانلار ئۆز ئالدىغا قوشۇن توپلاشقا باشلىدى. شۇڭا، يەسرىپ يەھۇدىيلارنى ھەققىدە نازىل قىلىنغان ئايەتلەرنىڭ مەزمۇنى خەيبەر يەھۇدىيلرىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالاتتى:

﴿... ئۇلارنى ئۆم دەپ ئويلايسەن، ھالبۇكى، ئۇلارنىڭ دىللىرى تارقاتتۇر...﴾

ئۆزى كىچىك بولسىمۇ، بىرلىك ئىچىدىكى قوشۇنغا قارشى ئۇرۇش قىلىش ئۇلار ئۈچۈن ئەڭ چوڭ بەختسىزلىك ئىدى. چۈنكى، مۇسۇلمانلار قوشۇنى ئۆز نەپسىنى تۆۋەندىكى ۋەدە بىلەن ئۇلۇغلايدىغان كىشىلەردىن تەركىپ تاپقانىدى:

﴿ئاللاھقا مۇلاقات بولۇشقا ئېتىقاد قىلىدىغانلار: «ئاللاھنىڭ ئىرادىسى بىلەن ئاز جامائە كۆپ جامائەنىڭ ئۈستىدىن غەلبە قىلىدۇ» دېدى. ئاللاھ چىدامچانلىق كۆرسەتكۈچىلەر بىلەن بىللەدۇر.﴾

ئۇرۇشنىڭ بىرىنچى كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەڭ يېقىن قورغانغا ھۇجۇم قىلغاندا، باشقا قورغاندىكىلەر بۇ يەرگە يېتىپ كېلىپ، ھۇجۇمغا بىرلىكتە قارشى تۇرماي، ئەكسىچە، ئۆزلىرىگە قاراشلىق قورغانلارغا بېكىنىپ، ئۆز كۈچىنى زورايتىش بىلەن مەشغۇل بولدى. شۇ سەۋەبتىن، مۇسۇلمانلار بىلەن يەھۇدىيلار ئارىسىدىكى كۈچ پەرق زور دەرىجىدە ئازايغان بولسىمۇ، مۇسۇلمانلار يەنىلا يات ئەللەردە بىرلا ۋاقىتتا بىر نەچچە دۈشمەنگە قارشى ئۇرۇش قىلىش ئارقىلىق سىنىلۋاتاتتى. خەيبەر يەھۇدىيلىرى ئەرەبىستان زېمىنىغا تونۇلغان ئەڭ ئۈستە مەرگەنلەر بولۇپ، مۇسۇلمانلار ئىلگىرىكى جەڭلەردە قالقانى بۇ قەدەر كۆپ ئىشلىتىشكە مەجبۇر بولمىغانىدى. ئارقا سەپتە ئاياللار ئوق تەگكەن مۇجاھىدلارنىڭ يارىلىرىنى تېگىۋاتاتتى. ئۇمۇ سەلەمە بۇ قېتىم يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن سەپەرگە چىققانىدى. يارىدارلارنى داۋالاش ۋە ئارقا سەپتە تۇرۇپ مۇجاھىدلارغا سۈيەتكۈزۈپ بېرىش ئۈچۈن كەلگەن ئاياللارنىڭ ئارىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاممىسى سەفەييە، ئۇمۇ ئەيمەن، ئۇسەيبە ۋە ئەنەسنىڭ ئانىسى ئۇمۇ سۈلەيم قاتارلىقلارمۇ بار ئىدى.

بىر نەچچە كۈن ئۆتۈپ كەتكەن بولسىمۇ، ھېچقانداق نەتىجىگە ئېرىشكىلى بولمىدى. ئالتىنچى كۈنى كېچىسى، كۆزەتچىلىك قىلىۋاتقان ھەزرىتى ئۆمەر شەھەر سېپىلىدىن سىرتقا چىققان بىر يەھۇدىي تۇتۇۋېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. بۇ جاسۇس يەھۇدىي ئۆزىگە ئامانلىق بېرىلسە، قايسى قورغاننىڭ ئەڭ ئاجىز ۋە قايسى قورغاندا قورال - ياراقنىڭ ئەڭ كۆپ ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بەرمەكچى بولدى. ئۇنىڭغا ئامانلىق بېرىلدى. ئۇ مۇسۇلمانلارنىڭ ئالدى بىلەن ئادەم سانى ئەڭ ئاز، لېكىن بۇرۇن باشقا قورغانلارغا ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن ئىشلىتىلگەن بىر خىل ئۇرۇش قورالىغا ئىگە قورغانغا ھۇجۇم قىلىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. دېمەك، خەيبەردىمۇ ئۇزۇندىن بېرى يەسرىبتىكىدەك ئىچكى ئۇرۇش يۈز بەرگەندى. ئەتسى، مۇسۇلمانلار ئۇ قورغاننى ئىشغال قىلدى. دەرۋەقە، ئۇ قورغاننىڭ ئىچىدە مەنچاناق ۋە باشقا مۇھىم قوراللار بار ئىدى. مۇسۇلمانلار بىر ھېسابتا شۇ قوراللار ئارقىلىق ئاجىز قورغانلارنى بىر - بىرلەپ قولغا كىرگۈزدى. يەھۇدىيلار نائىم قورغىنىغا بېكىنىۋالدى. بۇ قورغاننىڭ ئەسكىرىي كۈچى خېلى كۈچلۈك بولغاچقا، يەھۇدىيلار قاتتىق ئېلىشىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ بىر نەچچە قېتىملىق ھۇجۇمىنى كەينىگە چېكىندۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەتە تۇغنى ئاللاھ ۋە رەسۇلى سۆيىدىغان

ھەشەر سۈرىسى، 14 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
بەقەرە سۈرىسى، 249 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

شۇنداق بىرىگە تۇتقۇزمەنكى، ئاللاھ بىزگە ئۇنىڭ قوللىرى ئارقىلىق نۇسرەت ئاتا قىلىدۇ. ئۇ ھېچقاچان ئۇرۇشتىن قاچمايدىغان بىرىدۇر» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇرۇنقى جەڭلەرگە كىچىكرەك بىر پارچە رەختنى تۇغ قىلىپ ئېلىپ ماڭاتتى. ئەمما خەيبەرگە، ئائىشە (رەزىيەللاھۇ ئەنھا) نىڭ پەرەنجىسىدىن تىكىلگەن يوغان قارا تۇغ ئېلىپ كەلدى. مۇسۇلمانلار بۇ بايراقنى «بۈركۈت» دەپ ئاتىۋالغانىدى. ئەتسى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇغنى ھەزرىتى ئەلىنىڭ قولىغا تۇتقۇزدى ۋە ئاللاھتىن ئۆزلىرىگە نۇسرەت ئاتا قىلىشىنى تىلەپ دۇئا قىلدى. ئۇ كۈنى زۇبەير ۋە قىزىل سەللىك ئەبۇدۇجانە ناھايىتى چوڭ قەھرىمانلىق كۆرسەتتى. ھەزرىتى ئەلى ئادەملىرىنى تەشكىللەپ قورغانغا توختىماي ھۇجۇم قىلدى ۋە نىھايەت يەھۇدىيلار سېپىل دەۋرۋازىسىنى مۇسۇلمانلارغا تاشلاپ بېرىپ، ئۆزلىرى ئارقىغا چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. قورغان ئىشغال قىلىنغان بولسىمۇ، يەھۇدىيلارنىڭ كۆپىنچىسى ئارقا تەرەپتىكى بىر قانالدىن باشقا قورغانغا ئۆتۈۋالغانىدى.

خەيبەر يەھۇدىيلرى بىر - بىرىدىن: «بەنى غەتفان قەيەردە؟» دەپ سورىشاتتى، ئەمما ھېچقانداق جاۋابقا ئېرىشەلمەيتتى. غەتفان قەبىلىسى ئۆزلىرى بەرگەن ۋەدىگە ئاساسەن تۆت مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن يولغا چىققانىدى. ئەمما بىر كۈن يول ماڭغاندىن كېيىن، بىر قونالغۇدا چۈشۈپ كېچىنى ئۆتكۈزمەكچى بولدى. تۇيۇقسىزلا ئارقا - ئاقىدىن ئۈچ قېتىم: «خەلىقۇلار! خەلىقۇلار! خەلىقۇلار!» دەپ ۋارقىرىغان ئاۋاز ئاڭلاندى. ئاۋازنىڭ نەدىن كەلگەنلىكى ئېنىق ئەمەس ئىدى. ئۆز ئائىلىلىرىنىڭ خەتەر ئىچىدە قالغانلىقىنى ئويلىغان ئەسكەرلەر دەرھال قەبىلىسىگە قايتتى. لېكىن، قايتىپ بېرىپ ھەممە نەرسىنىڭ ئۆز پېتى ئىكەنلىكىنى كۆردى ۋە: «يەھۇدىيلار بۇ ۋاقىتقىچە مۇسۇلمانلارنى بىر تەرەپ قىلىپ بولدى. ئەمدى بارغان بىلەن بىز قىلىدىغان ھېچقانداق ئىش قالمىدى» دەپ ئويلاپ، قايتا يولغا چىقىمىدى.

زۇبەير قورغىنى — خەيبەر قورغانلىرىنىڭ ئەڭ پۇختا يېرى بولۇپ، كىرىش ئېغىزىغا ئۇچلۇق قىيا تاشلار ئورۇنلاشتۇرۇلغان، باشقا تەرەپلىرى تىك قىيالىق ئىدى. باشقا قورغانلاردىن قاچقان يەھۇدىي ئەسكەرلىرى بۇ قورغانغا بېكىنىپ، ناھايىتى كۈچلۈك مۇداپىئە سېپى قۇرۇۋالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قورغاننى ئۈچ كۈنگىچە مۇھاسىرە قىلىپ تۇردى. ئۈچىنچى كۈنى كەچتە، باشقا قەلئەدىن چىقىپ كەلگەن بىر يەھۇدىي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا زۇبەير قەلئەسىدىكىلەرنىڭ مەخپىي سۇ مەنبەسى بولغاچقا، مۇسۇلمانلارغا قارشىلىق كۆرسىتىۋاتقانلىقىنى ۋە داۋاملىق قارشىلىق كۆرسىتىدىغانلىقىنى؛ ئەگەر ئۆزى، ئائىلىسى ۋە ماللىرى ئۈچۈن ئامانلىق بېرىلسە، بۇ مەخپىيەتلىكنى ئېيتىپ بېرىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى. يەھۇدىي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قورغان سېپىللىرىنىڭ ئاستىدىن ئېقىپ ئۆتىدىغان مەخپىي سۇ يولى بار ئىكەنلىكىنى، يەھۇدىيلارنىڭ شوتلار بىلەن يەسكە چۈشۈپ، ئۇ يەردىن سۇ ئالىدىغانلىقىنى، شۇڭا ئۇلارنىڭ ھېچقانداق سۇ قىسىلچىلىقى يوق ئىكەنلىكىنى، ئەگەر سۇ مەنبەسى ئېتىۋېتىلسە، ئۇلارنىڭ بىر نەچچە كۈنلۈك ئۇرۇشقىمۇ پايلمايدىغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ دېگىنى بويىچە پىلان تۈزدى.

بىر نەچچە كۈن داۋاملاشقان شىددەتلىك جەڭدىن كېيىن، بۇ قورغانمۇ مۇسۇلمانلارنىڭ قولغا ئۆتتى.

قەمۇس قورغىنى - يەھۇدىيلارنىڭ ئەڭ ئاخىرقى قورغىنى بولۇپ، بەنى نەزىر قەبىلىسىنىڭ ئەڭ باي ئايىمى بولغان كىنانە ئائىلىسىگە تەۋە ئىدى. قورغان ئاھالىسىنىڭ ئاز قىسمى بۇرۇندىن تارتىپ خەيبەردە ياشاپ كېلىۋاتقانلار بولسىمۇ، كۆپىنچىسى مەدىنىدىن سۈرگۈن قىلىنىپ، بۇ يەرگە يەرلىشىپ قالغان يەھۇدىيلار ئىدى. غەتفان قەبىلىسىنىڭ ياردىمىنى كۈتۈۋاتقان كىنانەلىكلەر، ئۇلارنىڭ ۋەدىسىدە تۇرمىغانلىقىنى ئويلاپ ساراسمىگە چۈشتى. باشقا قەبىلىلەردىن قېچىپ قەمۇسقا كىرىۋالغان يەھۇدىيلارنىڭ ئېلىپ كەلگەن خەۋەرلىرى ئۇلارنى تېخىمۇ چۆچۈتۈۋەتكەندى. شۇنداق بولسىمۇ، مۇسۇلمانلارغا ئون تۆت كۈن قارشىلىق كۆرسەتتى. ئون بەشىنچى كۈنى، كىنانە ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشمەكچى بولغانلىقىنى بىلدۈرۈپ خەۋەر يوللىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ تەلۋىنى قوبۇل قىلدى. كىنانە ئۆز ئائىلىسىدىن بىر نەچچە كىشى بىلەن چىقىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «خەيبەرنى ۋە مال - مۈلكىڭلارنىڭ ھەممىسىنى مۇسۇلمانلارغا تاشلاپ، شەھەردىن چىقىپ كەتسەڭلار، سىلەردىن ھېچكىمنى ئۆلتۈرمەيمىز ياكى ئەسىر ئالمايمىز. ئەگەر كىمكى، مال - مۈلكىنى ئېلىپ مېڭىشقا ئۇرۇنسا، ئۇنىڭ ھايات - ماماتى بىزنىڭ قولىمىزدۇر» دېدى. كىنانە ۋە باشقىلار بۇ شەرتلەرگە ماقۇللۇق بىلدۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇبەكرى، ئۆمەر، ئەلى ۋە زۇبەير بىلەن بىرلىكتە يەھۇدىيلاردىن ئون ئادەمنى بۇ كېلىشىمگە گۇۋاھچى قىلدى.

ئەمما كۆپ ئۆتمەي، ھەم مۇسۇلمانلار ھەم يەھۇدىيلار كۆپ قىسىم ماللارنىڭ يوشۇرۇلغانلىقىنى سېزىپ قالدى. بەنى نەزىر مەدىنىدىن سۈرگۈن قىلىنغاندا، پۈتۈن مەدىنە خەلقىگە كۆز - كۆز قىلىپ، ھەممىنى ھاڭ - تاڭ قالدۇرغان ماللىرى كۆرۈنمەيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭ سەۋەبىنى كىنانەدىن سورىدى. كىنانە ئۆزلىرىنىڭ خەيبەرگە كەلگەندىن بېرى قورال - ياراق سېتىۋېلىش ئۈچۈن قوللىرىدىكى مال - مۈلۈكلىرىنى سېتىپ بولغانلىقىنى ئېيتتى. يەھۇدىيلار ئۇنىڭ يالغان سۆزلىگەنلىكىنى بىلەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ھەقىقىي پەيغەمبەرنىڭ ھوزۇرىدا تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئۇنتۇپ قالمىغاچقا، ھاياتلىرىدىن ئەندىشە قىلىشقا باشلىغانىدى. گەرچە ئۇلار ھەزرىتى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ئۆزلىرىگە ئەۋەتىلمىگەن پەيغەمبەر بولغاچقا، ئۇنىڭغا ئەگىشىشنىڭ ھاجىتى يوق دەپ ئويلىسىمۇ، ئۇنى ئالداشنىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن بەكمۇ خەتەرلىك ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. كىنانەنىڭ ئەڭ يېقىن ئادەملىرىدىن بىرى ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ھېچنەرسىنى يوشۇرماستىكى ئۈچۈن كۆپ يالۋۇردى. چۈنكى، ھەزرىتى مۇھەممەد قانداقلا بولمىسۇن، بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپاتتى. لېكىن كىنانە ئۇنىڭ سۆزلىرىگە پىسەنت قىلماي، قوپاللىق بىلەن رەت قىلدى. ئارىدىن بىر كۈن ئۆتمەيلا، خەزىنىنىڭ ئورنى پاش بولۇپ قالدى. كىنانە ۋە ئۇنىڭغا ياردەملەشكەن جىيەنى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىپ، ئائىلىسى ئەسىر ئېلىندى.

قەمۇس قورغىنى مۇسۇلمانلارنىڭ قولغا چۈشكەندىن كېيىن، ئەڭ ئاخىرىدا قېلىپ قالغان ئىككى قورغاندىكىلەرمۇ ئوخشاش شەرت بىلەن مۇسۇلمانلارغا تەسلىم بولدى. كۆپ ئۆتمەي،

خەيبەر يەھۇدىيلىرى بىر مەجلىس تەشكىللەپ، قانداق قىلىش ھەققىدە مەسلىھەتلەشتى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۆزلىرىنىڭ تېرىقچىلىق ۋە باغۋەنچىلىكىنى ياخشى بىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، ھەر يىللىق ھوسۇلنىڭ يېرىمىنى مۇسۇلمانلارغا باج ھېسابدا تاپشۇرۇش شەرتى بىلەن خەيبەردە قېلىشنى تەلەپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ تەلپىگە رازىلىق بىلدۈردى ۋە: «مەن قاچان چىقىپ كېتىشىڭلارنى تەلەپ قىلسام، شۇ ۋاقىتتا دەرھال چىقىپ كېتىسىلەر!» دېگەن شەرتنى قوشۇپ قويدى.

دەل شۇ كۈنلەردە، مۇسۇلمانلارنىڭ شەرقىي شىمالدىكى (بايلار ۋادىسى) - فەدەككە يۈرۈش قىلىدىغانلىقى ھەققىدە سۆز - چۆچەك تارقالدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان فەدەك يەھۇدىيلىرى ئۆزلىرىنىڭ خەيبەر يەھۇدىيلىرىغا ئوخشاش باج تۆلەش شەرتى بىلەن تەسلىم بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ خەۋەر يوللىدى. شۇنىڭ بىلەن، فەدەك ئۇرۇش قىلىنماي ئېلىنغان باشقا يەرلەرگە ئوخشاش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شەخسىي مۈلكىگە ئۆتتى.

ئۇرۇش ئاخىرلىشىپ، ھەممە ئىش ئىزىغا سېلىنغاندىن كېيىن، زەپەر قازانغان مۇسۇلمانلار قوشۇنى ئارام ئېلىۋاتقاندا، سەللەم ئىبنى مېشكەنىڭ تۇل قالغان ئايالى بىر تۇپاق قوينى پىشۇرۇپ، ھەر تەرىپىنى زەھەرلىدى. ئۇ باشقىلاردىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قوينىڭ سېپىنى (پاچىقىنى) ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى ئاڭلىغاچقا، بىر سانغا تېخىمۇ كۆپ زەھەر چېچىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلەرنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا رەخمەت ئېيتقاندىن كېيىن، ساھابىلەرنى گۆش يېيىشكە تەكلىپ قىلدى.

ئىككىنچى ئەقەبە بەيئىتىدە مۇسۇلمانلارغا رەھبەرلىك قىلغان ۋە مەككىگە قاراپ ناماز ئوقۇغان تۇنجى مۇسۇلمان - خەزەرەجلىك بەرانىڭ ئوغلى بەشش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوڭ تەرىپىدىن ئورۇن ئالغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام گۆشتىن بىر لوقما يېدى ۋە دەرھال تۈكۈرۈۋېتىپ ساھابىلىرىگە: «گۆشكە قول ئۇزاتماڭلار! بۇ سان ماڭا ئۆزىنىڭ زەھەرلىك ئىكەنلىكىنى ئېيتتى» دېدى. يەھۇدىي ئايال تېپىپ كېلىندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن بۇ قوينى زەھەرلىگەن ياكى زەھەرلىمىگەنلىكىنى سورىدى. ئايال: «بۇنى ساڭا كىم ئېيتتى؟» دېدى. «گۆش ئۆزى ئېيتتى، نېمە ئۈچۈن بۇنداق قىلىدىڭ؟» دەپ سورىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام. ئايال: «خەلقىمنىڭ قايسى ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى بىلسەن. مېنىڭ دادام، تاغام ۋە ئېرىم ئۆلدى. مەن ئۆز - ئۆزۈمگە: «ئەگەر ئۇ بىر پادىشاھ بولسا، مەن ئۇنىڭدىن قۇتۇلمەن. ئەگەر پەيغەمبەر بولسا، بۇ گۆشنىڭ زەھەرلىك ئىكەنلىكىنى چوقۇم بىلىدۇ» دەپ ئويلىدىم ۋە گۆشنى زەھەرلىدىم» دەپ جاۋاب بەردى. بەششنىڭ چىرايى ئاللىبۇرۇن تاتىرىپ بولغانىدى، كۆپ ئۆتمەي، ۋاپات بولدى. شۇنداق بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئايالنى كەچۈرۈۋەتتى.

بۇ ئۇرۇشتا دادىسى ۋە يولدىشىدىن ئايرىلىپ قالغان يالغۇز ئۇ ئاياللا ئەمەس ئىدى. كىنانەنىڭ خەزىنىنى تىقىپ قويغانلىقى تۈپەيلىدىن ئەسىرگە ئېلىنغان ئائىلە ئەزالىرى ئارىسىدا، كىنانەنىڭ تۇل قالغان ئايالى سەفەييەمۇ (ئۇ ھۇيەينىڭ قىزى بولۇپ، ھۇيەي بەنى قۇرەيزەلىكلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تۈزگەن سۆلھىنامىنى يىرتىپ تاشلاشقا قايىل قىلغاچقا، خەندەك ئۇرۇشىدىن كېيىن ئۇلار بىلەن بىللە ئۆلتۈرۈلگەنىدى) بار ئىدى. سەفەييە ئون يەتتە يېشىدا

بولۇپ، تېخى بىر - ئىككى ئاي بۇرۇنلا كىنەنگە ياتلىق بولغانىدى. لېكىن ئۇ بۇ مۇددەت ئىچىدە پەقەتلا خۇشال بولالمىدى. سەفىيە دادىسى ۋە ئېرىنىڭ ئەكسىچە تەقۋا ئايال ئىدى. ئۇ تېخى كىچىك چاغلاردا، خەلق ئارىسىدا بىر پەيغەمبەرنىڭ كېلىدىغانلىقى ھەققىدە تارقىلىپ يۈرگەن سۆزلەر ئۇنىڭ كاللىسىغا ئورناپ كەتكەنىدى. ئۇ ئون ياشقا كىرگەن مەزگىللىرىدە، مەككىلىك بىر ئەرەبىنىڭ ئۆزىنى پەيغەمبەر دەپ ئېلان قىلغانلىقىنى ۋە كۆپ ئۆتمەي، ئۇنىڭ قۇباغا ھىجرەت قىلغانلىقىنى ئاڭلىدى. دادىسى ۋە تاغىسىنىڭ بۇ «ساختىپەز ئادەم» نى كۆرۈپ كېلىش ئۈچۈن قۇباغا كەتكەنلىكى، لېكىن يېرىم كېچە بولغاندا ئۇلارنىڭ ناھايىتى خاپا ھالەتتە قايتىپ كەلگەنلىكى ئۇنىڭ يادىدىن ھەرگىز چىقمىغانىدى. ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ سۆزلىرىدىن ئۇنىڭ ھەقىقىي پەيغەمبەر ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇراتتى. ئەمما ئۇلارنىڭ پەيغەمبەرگە قارشى چىقماقچى بولغانلىقى ئۇنىڭ «كىچىك ئەقلى» گە پەقەتلا سىغىمىغانىدى.

سەفىيە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوشۇن باشلاپ خەيبەر سېپىللىرىنىڭ ئالدىغا كېلىشتىن بىر نەچچە كۈن بۇرۇن بىر چۈش كۆرگەنىدى. چۈشىدە، مەدىنە ئاسمىنى يورۇتۇپ تۇرغان تولۇن ئاستا - ئاستا خەيبەر تەرەپكە سۈرۈلۈپ كېلىپ، بىردىنلا ئۆزىنىڭ قۇچىغا چۈشكەنىدى. سەفىيە ئويغىنىپ، چۈشنى كىنەنگە سۆزلەپ بەردى. كىنە ئۇنىڭ كاجىتىغا بىر تەستەك سالىدى ۋە: «بۇ پەقەت سېنىڭ ئۇ ھىجاز شاھى مۇھەممەدنىڭ ۋىسالىغا يېتىشنى ئارزۇ قىلغانلىقىڭنىڭ ئىپادىسىدەنلا ئىبارەت» دېگەنىدى. سەفىيە ئەسەرگە ئېلىنىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈلگەندە، يۈزىدىكى تەستەك ئىزى تېخى يوقاپ كەتمىگەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن تەستەك ئىزىنىڭ سەۋەبىنى سورىدى، سەفىيە كۆرگەن چۈشنى سۆزلەپ بەردى. سەفىيە چۈشنى سۆزلەپ بېرىشتىن بۇرۇن، بەنى قەلب قەبىلىسىدىن دېھىيە سەفىيەنى ئۆزىگە خەيبەر ئۇرۇشىنىڭ غەنىمەت ئۈلۈشى سۈپىتىدە بېرىلىشىنى تەلەپ قىلغان بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ تەلپىگە ماقۇللۇق بىلدۈرگەنىدى. لېكىن سەفىيەنىڭ چۈشنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، دېھىيەگە ئادەم ئەۋەتىپ، ئۇنىڭ سەفىيەنىڭ ئورنىغا جىيەنى ئېلىشىنى بىلدۈردى. ئاندىن سەفىيەگە: «مەن سېنى ئەسەرلىكتىن ئازات قىلىۋېتىمەن. سەن يەھۇدىي پېتى قېلىپ، ئۆز خەلقىنىڭ بىلەن ياشامسەن ياكى ئىمان ئېيتىپ، پەيغەمبەرگە ياتلىق بولۇشنى خالامسەن؟ ئۆزەڭ ئىككىسىدىن بىرىنى تاللىغىن!» دېدى. سەفىيە: «ئاللاھنى ۋە ئۇنىڭ رەسۇلىنى تاللايمەن» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە قايتىش يولىدىكى بىرىنچى قونالغۇدا سەفىيە بىلەن بىر ياستۇققا باش قويدى.

سەپەر تېخى تۈگىمىگەنىدى. چۈنكى مۇسۇلمانلار مەدىنىگە ئۇدۇل قايتىپ كەتمەي، قوشۇننىڭ بېشىنى غەرب تەرەپكە بۇردى ۋە «ۋادى قۇرا» يەھۇدىيلارنىڭ سېپىللىرىنى مۇھاسىرىگە ئالدى. ئۈچ كۈنلۈك مۇھاسىرىدىن كېيىن، يەھۇدىيلار خەيبەردىكى شەرتلەرگە ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ، تەسلىم بولدى.

قوشۇن خەيبەرگە يۈرۈش قىلغان ۋاقىتتا، كارۋان ناخشىسى ئېيتىپ بەرگەن ئەسلىملىك ئىبنى ئەل ئەقۋا قورغانلارغا قىلىنغان ھۇجۇملارنىڭ بىرىدە ئۆلۈپ كەتكەنىدى. قانداقتۇر، ئۇنىڭ قىلىچى ئۆزىگە تېگىپ كېتىپ، ئېغىر يارىلىنىپ جان ئۆزگەندى. شۇڭا ئەنسارلاردىن بىرى:

«ئۇنى شېھىت دەپ قاراشقا بولمايدۇ» دېگەن گەپنى ئوتتۇرىغا چىقاردى. بۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ، يالغانچىنىڭ سۆزىدۇر. ھەقىقەتەن سۇ ئۇزۇش ماھىرى سۇغا قانداق شۇڭغۇسا، ئۇمۇ جەننەت باغچىلىرىغا شۇنداق شۇڭغۇپ ئۆتۈپ كەتتى» دېدى. «شېھىت» بىلەن مۇناسىۋەتلىك باشقا بىر تالاش - تارتىش «ۋادى قۇرا» دا مەيدانغا كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زەڭگى قولى كەركەرە بىر تۈگىنىڭ ئۇلاڭلىرىنى يېشىۋاتقاندا، بېشىغا ئوق تېگىپ ئۆلگەنىدى. مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ ئەھۋالىنى سورىۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ ھازىر خەيبەردە تىقۇلغان يەكتەكنىڭ لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان ئوتى ئاستىدا جەھەننەم ئازابىنى تارتىۋاتىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى بىلەن بىر دەۋردە ياشىغان ساھابىلەرنىڭ ئالاھىدە مەۋقەگە ساھىب ئىكەنلىكىنى، ئەمما بۇ ئالاھىدە مەۋقە بىلەن بىرگە، ئۇلارنىڭ زىممىسىدىكى مەسئۇلىيەت يۈكسىگۈمۇ ئالاھىدە ئېغىر ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ، ھەر دائىم ئاگاھلاندۇرۇپ تۇراتتى. چۈنكى ئاللاھ ئادىل بولۇپ، ئۇلارنى يامانلىققا قارشى تۇرۇش ناھايىتى قىيىنلىشىدىغان ۋاقىتلاردا ياشايدىغان ئىنسانلارغا قارىغاندا ئېغىرراق جازاغا مۇپتىلا قىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىگە مۇنداق دەيتتى: «سىلەر شۇنداق بىر دەۋردە ياشاۋاتسىلەركى، شەرئەت ھۆكۈمىنىڭ ئوندىن بىرىگە خىلاپلىق قىلساڭلار، مەھكۇم ھالغا چۈشۈپ قالسىلەر. ئەمما شۇنداق بىر زامانلار كېلىدۇكى، ئۇ زامانلاردا شەرئەت ھۆكۈمىنىڭ ئوندىن بىرىگە رىئايە قىلغۇچىلار "ھىدايەت تاپقۇچىلار" قاتارىدىن ئورۇن ئالىدۇ».

« كىمىس ئەڭ ياكىش كۆرسەن؟ »

(70)

مۇسۇلمانلار قوشۇنى يەتتە ھەپتىدىن كېيىن زەپەر بىلەن مەدىنىگە قايتىپ كەلگەندە، جەئفەر ۋە ھەمراھلىرى ھەبەشىستاندىن كېلىپ بولغانىدى. جەئفەر ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغان ۋاقتىدا، يىگىرمە يەتتە ياشلىق يىگىت ئىدى، مانا ئەمدى قىرىق ياشقا كىرىپ، يېتىلگەن ئادەمگە ئايلانغانىدى. گەرچە ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن داۋاملىق ئالاقىلىشىپ تۇرغان بولسىمۇ، ئون ئۈچ يىلدىن بېرى يۈز كۆرۈشەلمىگەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى قۇچاقلاپ، پىشانىسىگە سۆيىدى ۋە: «جەئفەرنىڭ قايتىپ كېلىشى بىلەن خەيبەرنىڭ فەتھ قىلىنىشىدىن قايسىسىغا بەكرەك سۆيۈنۈشۈمنى بىلەلمىدىم» دېدى. جەئفەر ئايالى ئەسما ۋە ھەبەشىستاندا تۇغۇلغان ئابدۇللاھ، مۇھەممەد، ئەۋن ئىسىملىك ئۈچ ئوغلىنى ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ كەلگەنىدى.

ئۇندىن باشقا، ھۇجرىسى ئەمدىلا پۈتكەن ئۆممۇ ھەبەبە مۇ بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككىسىنىڭ رەسمىي توي ئۈچۈن زىياپەت بەردى. ئۆممۇ ھەبەبە ئوتتۇز بەش ياشلار ئەتراپىدا بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىشەدىن باشقا ئاياللىرى ئۇنى مەككىدىكى چاغلاردىلا تونۇيتتى. ئۇندىن باشقا، ئۇ زەينەبىنىڭ يەڭگىسى ۋە ھەبەشىستان سەپىرىنىڭ تۇنجى كۈنلىرىدىن ئېتىبارەن ئۆممۇ سەلەمە ۋە سەۋدەنىڭ يېقىن دوستى ئىدى. ئۇنىڭ كېلىشىدىن ھەممەيلەننىڭ خەۋىرى بولغاچقا، ھېچكىمگە يات تۇيۇلمىدى. لېكىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۈتۈلمىگەندە ياش ۋە چىرايلىق سەفىيەنى ئېلىپ قايتىپ كېلىشى، (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ) باشقا ئاياللىرى ئۈچۈن يېڭىلىق ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەفىيەنى ۋاقتىنچە مېھماندوست ھارسەنىڭ يېنىغا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويدى. ئۇنىڭ ناھايىتى چىرايلىق ئىكەنلىكىنى ئاڭلىغان ئائىشە، راست - يالغىننى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن ئۆممۇ سەلەمەنىڭ يېنىغا كىردى. ئۆممۇ سەلەمە ئائىشەگە: «ئۇ ھەقىقەتەن چىرايلىق ئايال. رەسۇلۇللاھمۇ ئۇنى بەك ياخشى كۆرىدۇ» دېدى. ئائىشە ھارسەنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، يېڭى كېلىنىنى يوقلاپ كەلگەنلەرنىڭ ئارىسىغا قېتىلدى. سەفىيەنىڭ يۈزى يېپىقلىق بولۇپ، تونۇشلۇق بېرىشتىن ئەيمەنگەن ھالدا ئولتۇراتتى. ئەمما ئائىشە يېڭى كېلىنگە ئۆممۇ سەلەمەنىڭ ئېيتقانلىرىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى كۆرەلمىگۈدەك دەرىجىدە يېقىن يەردە ئىدى. ئائىشە قايتماقچى بولۇپ ئۆيدىن چىقتى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇ يەردە بولۇپ، ئائىشەنى تونۇپ قالغانىدى. سىرتقا چىققاندا، ئائىشەگە يېتىشىپ كېلىپ: «ئەي ئائىشە! ئۇ قانداقراق ئىكەن؟» دەپ سورىدى. ئائىشە: «ئۇ باشقا يەھۇدىي خوتۇنلىرىغا ئوخشايدىغان يەھۇدىي ئىكەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداق دېمىگىن! چۈنكى ئۇ ئىسلامغا كىرىپ، ئىمانىنى گۈزەللەشتۈردى» دېدى.

www.number.org

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باشقا ئاياللىرى سەفییەنى دادىسىنىڭ شەخسىيىتى بىلەن رەنجىتىشكە باشلىدى. «ئەي ھۇيەينىڭ قىزى!» دېگەن ئاتالغۇ ئەسلىدە ھۆرمەت ئاتالغۇسى ئىدى. لېكىن ئۇلار ئاھاڭدىكى پەرق ئارقىلىق ئۇنى مەسخىرە قىلاتتى. بىر كۈنى، سەفییە يىغلىغان پېتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلدى، چۈنكى ئاياللاردىن بىرى ئۇنى باشقىلارنىڭ ئالدىدا مەسخىرە قىلىشقا ئۇرۇنغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەفییەگە: «ئۇلارغا: ”مېنىڭ دادام ھارۇن، تاغام مۇسادۇر“ دېگەن!» دېدى.

سەفییە ياش جەھەتتىن ئائىشەگە ئەڭ يېقىن بولۇپ، ھەقسە يىگىرمە ئىككى ياشقا كىرگەنىدى. دەسلەپكى كۈنلىرى، ئائىشە بۇ ھەقتە خاۋاتىرلەندى. ئەمما كۈن ئۆتكەنسېرى ئۇلار بىر - بىرىگە ئىجىل دوستلاردىن بولۇپ قالدى. بۇ دوستلۇق چەمبىرىنىڭ ئىچىدە ھەقسە مۇ بار ئىدى. كېيىنكى يىللىرى، ئائىشە مۇنداق دېگەنىدى: «بىز (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرى) ئىككى گۇرۇھ ئىدۇق. مەن، سەفییە، ھەقسە ۋە سەۋدە تۆتىمىز بىر گۇرۇھ؛ ئۇمۇ سەلەمە ۋە باشقىلىرى بىر گۇرۇھ ئىدى.»

ئائىشە ئۇ يىلى ئون ئالتە ياشتا بولۇپ، يېشىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بەزى ئىشلاردا پىشىپ - يېتىلگەن، ئەمما بەزى ئىشلاردا تېخى كىچىك ئىدى. ئۇنىڭ ھېس - تۇيغۇلىرى يۈز ئىپادىسى ۋە ئاۋازىدىن ئاسانلا ئىپادىلىنىپ قالاتتى. بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئەي ئائىشە! مەن سېنىڭ ماڭا نارازى بولغان ۋاقتىڭ بىلەن مەندىن مەنۇن بولغان ۋاقتىڭنى ئاسانلا پەرق ئېتىۋالالايمەن» دېدى. ئائىشە: «ماڭا ئاتا - ئانامدىنمۇ سۆيۈملۈك رەسۇلۇللاھ! بۇنى قانداق بىلسەن؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «چۈنكى سەن مەندىن مەنۇن بولغان ۋاقتىڭدا قەسەم قىلساڭ: ”مۇھەممەدنىڭ پەرۋەردىگارىغا قەسەم بولسۇنكى...“ دەيسەن. مەندىن نارازى بولغان ۋاقتىڭدا بولسا: ”ئىبراھىمنىڭ پەرۋەردىگارىغا قەسەم بولسۇنكى...“ دەيسەن» دېدى. يەنە بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشەنىڭ يېنىغا كۈتۈلگەن ۋاقتتىن سەل كېيىنرەك كىردى. ئائىشە: «بۇنچە كەچ بولۇپ كەتكىچە، نەدە يۈردۈڭ؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى كەنجەم (كەنجى ئايالىم دېمەكچى - ت) ! ئۇمۇ سەلەمەنىڭ يېنىدا ئىدىم» دېدى. ئائىشە: «ئۇمۇ سەلەمەنىڭ نۆۋىتى ئۆتۈپ كەتمىگەنمىدى؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۈلۈمسىرەپ قويدى. ئائىشە: «ئى رەسۇلۇللاھ! بىر تۆپىلىكنىڭ ئىككى يانباغرى ئۆتتۈرىسىدا بولساڭ؛ ئۇلارنىڭ بىرىدە مال ئوتلىتىلغان، يەنە بىرىدە ئوتلىتىلمىغان بولسا، سەن ماللىرىڭنى قايسىسىدا ئوتلىتاتتىڭ؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مال ئوتلىتىلمىغاندا ئوتلىتاتتىم» دېدى. ئائىشە: «ئۇنداق بولسا، مەنمۇ سېنىڭ باشقا ئاياللىرىڭغا ئوخشىمايمەن. چۈنكى مەندىن باشقا ئاياللىرىڭنىڭ ھەممىسى بۇرۇن باشقا ئەرلەرگە ياتلىق بولغان چوكانلاردۇر» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە گەپ قىلماي، كۈلۈمسىرەپ قويدى.

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پەقەت ئۆزىگىلا تەۋە ئەمەس ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. ئۇ بىر ئايال ئىدى، ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يىگىرمە ئادەمگە تەڭ

بولۇپ، ۋەھىدە: ﴿سەن ھەقىقەتەن بۈيۈك ئەخلاققا ئىگەسەن.﴾ دېيىلگەندى. ئۇ خۇددى ئۆز ئىچىدە تاشقى دۇنيا بىلەن سېلىشتۇرغىلى بولىدىغان ۋە بەزى تەرەپلەردە ئۇنىڭ بىلەن تەڭ ئورۇندا تۇرىدىغان بىر باشقا دۇنيا ئىدى. ئائىشە ئۇنىڭ ناھايىتى يىراقتىن كەلگەن گۈلدۈرماما ئاۋازىنى ئاڭلاپ چىرايىنىڭ سارغىيىپ كەتكەنلىكىنى بىر نەچچە قېتىم كۆرگەندى. شۇنداقلا، بوران ئاۋازىمۇ ئۇنىڭ يۈزىدە ناھايىتى ئېنىق ئۆزگىرىشلەر پەيدا قىلاتتى. بىر كۈنى، چېلەكلەپ قۇيغاندەك شارقىراپ يامغۇر يېغىپ كەتتى. ئۇ بېشى، مۇرىسى ۋە كۆكسىنى ئېچىۋېتىپ، ئاسماندىن چۈشكەن بۇ «رەھمەت» تىن يەر يۈزى بىلەن تەڭ بەھرىمەن بولغانىدى.

ئۇنىڭ باشقا ئىنسانلارغا ئوخشىمايدىغانلىقى ئائىشەنىڭ كۈندەشلىكىنى پەسەيتىدىغان بىردىنبىر سەۋەب ئەمەس ئىدى. ئەمما ئۇ سۆيگۈنىڭ دەل ئەكسىچە، كۈندەشلىكىنىڭ پەقەت بۇ دۇنياغىلا خاس ئىكەنلىكىنى ئوبدان بىلەتتى. چۈنكى، قۇرئاندا جەننەت ھەققىدە مۇنداق دېيىلگەندى:

﴿ئۇلارنىڭ كۆڭۈللىرىدىكى ئۆچمەنلىكىنى ئېلىپ تاشلىدۇق (يەنى جەننەتكە كىرگەنلەر ئارىسىدا ئۆزئارا ئاغرىق - ئاداۋەت بولمايدۇ).﴾

بىر كۈنى، ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «ئى رەسۇلۇللاھ! جەننەتتە كىملىرى سېنىڭ ئايالىڭ بولىدۇ؟» دەپ سورىغان سوئالغا: «سەن ئۇلاردىن بىرى ھېسابلىنسىن» دېگەن جاۋابنى ئېلىپ، خۇددى گۆھەر تېپىۋالغاندەك خۇش بولۇپ كەتتى. يەنە بىر قېتىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشەگە: «جىبرىئىل مېنىڭ يېنىمدا، ئۇ ساڭا سالام ئېيتتى» دېدى. ئائىشە: «مەندىنمۇ سالام ئېيتتىن. ئاللاھنىڭ رەھمەت ۋە بەرىكىتى ئۇنىڭغا بولسۇن!» دەپ جاۋاب بەردى.

كېيىنكى يىللىرى، ئائىشە ئۆزىنىڭ كۈندەشلىكى ھەققىدە مۇنداق دېگەندى: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرى ئارىسىدا ھەممىدىن خەدىجەنى كۈنلەيتتىم. چۈنكى ئاللاھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەدىجەگە جەننەتتىكى قىممەتلىك تاشلاردىن بىر ساراي ياسالغانلىقى ھەققىدە خۇشخەۋەر بېرىشنى ئەمىر قىلغانلىقى ئۈچۈن، (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام) داۋاملىق ئۇنى ئەسلىيىتى. ھەر قېتىم قوي قۇربانلىق قىلسا، گۆشنىڭ كۆپىنچىسىنى خەدىجەنىڭ يېقىنلىرىغا تارقىتىپ بېرەتتى. شۇڭا مەن ھەر دائىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «خۇددى دۇنيادا خەدىجەدىن باشقا ئايال يوقتەك...» دەپ قوياتتىم.»

ئائىشەنىڭ كۈندەشلىكى بەكمۇ تېز تۇتاتتى. خەيپەر غازىتىنىڭ ئالدى - كەينىدە (قاچانلىقى ئېنىق ئەمەس - ت)، ئەبۇ ئاسنىڭ ئانىسى ھالە ئوغلىنى، كېلىنى زەينەپنى ۋە كىچىك نەۋرىسى ئۇمامەنى يوقلاپ مەدىنىگە كەلگەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىدىكى ۋاقتتا، بىر ئايال ئىشىكىنى قېقىپ، ئىچىگە كىرىش ئۈچۈن رۇخسەت سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىردىنلا تىترەپ، چىرايى سارغىيىپ كەتتى. ئۇنىڭ سەۋەبىنى چۈشەنگەن ئائىشە بەكمۇ ئاچچىقلاندى. چۈنكى ھالەنىڭ ئاۋازىدىن خەدىجەنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك بولغانىدى. كېيىنچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سۆزلىرىنى تەستىقلاپ، ھالەنىڭ ئىچىگە كىرىش ئۈچۈن

رۇخسەت سوراڭ شەكلىنىڭمۇ ئۆلۈپ كەتكەن ئايالى خەدىجەنىڭكىگە شۇنداق ئوخشاپ كەتكەنلىكىنى ئېيتقاندى.

سەۋدە بەكمۇ ياشىنىپ قالغاچ، ئۆزىنىڭ نۆۋىتىنى ئائىشەگە ئۆتكۈزۈپ بەرگەندى. چۈنكى ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنىڭدىن مەنئۇن بولىدىغانلىقىنى بىلەتتى. پۈتۈن خەلق ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باشقا ئاياللىرىمۇ ئۇنىڭ ئائىشەنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى بىلەتتى. بۇ پەقەت كىشىلەرنىڭ تەخمىنىدىنلا ئىبارەت ئەمەس ئىدى. ساھابىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن پات - پات: «ئى رەسۇلۇللاھ! بۇ دۇنيادا كىمنى ئەڭ ياخشى كۆرسەن؟» دەپ سورايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جاۋابى ھەردا ئوخشاش بولمايتتى. چۈنكى ئۇنىڭ سۆيگۈسى كۆپ تەرەپلىملىك بولۇپ، قىزلىرى، نەۋرىلىرى، ئەلى، ئەبۇبەكرى ۋە بەزىدە زەيد ياكى ئۇسامە... قاتارلىقلارنى تىلغا ئالاتتى. بەزىدە ئائىشەنىڭ ئىسمىنى ئېغىزىدىن چىقارغان بولسىمۇ، باشقا ئاياللىرىنى تىلغا ئېلىپ باقمىغانىدى. شۇڭا بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بىر نەرسە تەلەپ قىلماقچى ياكى قۇرئاندا ئەمىر قىلىنغاندەك تىلەك تۇتۇش ئۈچۈن (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا) سوۋغا بەرمەكچى بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىغا كىرگۈچە كۈتۈپ تۇراتتى. بۇ، ئاستا - ئاستا ئۇلارنىڭ ئادىتىگە ئايلىنىپ قالدى. چۈنكى، ئۇلار: «رەسۇللاھنىڭ كەيپىياتى ئائىشەنىڭ يېنىدا بولغان ۋاقىتلاردا ناھايىتى ياخشى بولغاچقا، تەلەپ ۋە ئارزۇ - تىلەكلىرىمىز ئاسانلا ھەل بولىدۇ» دەپ ئويلايتتى. ئەمما بۇ ئەھۋال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىلىسىدە كۈندەشلىك ۋە قىزغانچۇقۇقنىڭ پەيدا بولۇشىغا سەۋەب بولاتتى. ئۇمۇ سەلەمە ئۆزى ۋە باشقا ئاياللارنىڭ نامىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇنىڭدىن سوۋغا بەرمەكچى بولغانلارنىڭ بىرلا كۈنىنى كۈتمەي، قاچان بېرىشىنى خالىسا، شۇ چاغدا بېرىشى كېرەكلىكىنى بىلدۈرۈپ قويۇشىنى تەلەپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۈلۈمسىرەپ قويۇپ ھېچنەمە دېمىدى. ئۇمۇ سەلەمە تەلپىنى ئىككىنچى قېتىم ئېيتتى، يەنە بىر جاۋاب چىقىمىدى. ئۈچىنچى قېتىم تەكرارلىغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئائىشە بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىشلار ھەققىدە مېنى خاپا قىلمىغىن! چۈنكى ئۇنىڭدىن باشقىلارنىڭ يېنىدا ماڭا ۋەھىي كەلمەيدۇ» دېدى. ئۇمۇ سەلەمە: «سېنى خاپا قىلىپ قويغانلىقىم ئۈچۈن كەچۈرۈم سورايەن» دېدى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باشقا ئاياللىرى شۇنىڭ بىلەنلا بولدى قىلمىدى. ئۇلار فاتىمەدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ: «ئاياللىرىڭ سېنىڭ ھەممىسىگە تەڭ مۇئامىلە قىلىشىڭنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ» دېيىشىنى ئۆتۈندى. فاتىمە ئۇلارنىڭ تەلپىنى خالىمىغان ھالدا قوبۇل قىلغان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بۇ ئىش توغرىلۇق ئېغىز ئاچمىدى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن، جەھىشنىڭ قىزى زەينەپ كېلىپ، قايتا - قايتا تەلەپ قىلىپ تۇرۇۋالدى. شۇنىڭ بىلەن، فاتىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇلارنىڭ تەلپىنى يەتكۈزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام فاتىمەگە: «ئەي كەنجى قىزىم! مەن ياخشى كۆرگەننى سەن ياخشى كۆرمەيسەن؟» دەپ سورىدى. فاتىمە: «شۇنداق، ياخشى كۆرمەن» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداق بولسا، سەن ئائىشەنى ياخشى كۆرگەن!» دېدى. ئاندىن: «سېنى بۇ يەرگە زەينەپ ئەۋەتتى، شۇنداقمۇ؟» دەپ سورىدى. فاتىمە: «زەينەپ ۋە باشقىلىرى ئەۋەتتى» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قەسەم

قىلمىشەنكى، بۇ پىلاننى ئوتتۇرىغا قويغۇچى زەينەپتۇر» دېدى ۋە فاتىمە سۆزىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، كۈلۈمسىرەپ قويدى.

فاتىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىنىڭ يېنىغا قايتتى ۋە ئەھۋالنى ئۇلارغا ئېيتتى. ئاياللار: «ئى فاتىمە! بىزنىڭ ئالدىمىزغا قۇرۇق قول قايتىپ كەپسەن» دېيىشتى ۋە ئۇنى يەنە بىر قېتىم بېرىشقا زورلىدى. لېكىن فاتىمە ئۇلارنىڭ تەلپىنى قەتئىي رەت قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، ئاياللار زەينەپكە: «سەن بارغىن!» دېدى. زەينەپ ماقۇل بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشەگە: «زەينەپ بىلەن سەن پاراڭلاشقىن!» دېدى. ئائىشە زەينەپ جاۋاب بېرەلمەيدىغان پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئاغزىنى تۇتۇقلىدى.

ئاياللىرىغا تەڭ ۋە ئادالەتلىك مۇئامىلە قىلىش ھەم باشقىلارنىمۇ شۇنداق قىلىشقا چاقىرىش - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەجبۇرىيىتى بولسىمۇ، باشقىلارنىڭ (پەيغەمبەرنىڭ) ئاياللىرىغا تەڭ مۇئامىلە قىلىشى ئۇنىڭ مەسئۇلىيىتىدىكى ئىش ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ نازۇك خاراكتېرىمۇ بۇنىڭغا مۇۋاپىق كەلمەيتتى. ئۇ پەقەت بېرىلگەن سوۋغىنى مىننەتدارلىقنى بىلدۈرۈپ قوبۇل قىلىش ۋە قالغان ئىشنى سوۋغا بەرگۈچىنىڭ مەيلىگە قويۇپ بېرىشقا مەسئۇل ئىدى. زەينەپ كەتكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشەگە: «سەن ھەقىقەتەن ئەبۇبەكرنىڭ قىزى سەن!» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەلى ۋە فاتىمەدىن بولغان نەۋرىلىرى ھەسەن ۋە ھۇسەينلەرنىمۇ شۇنداق ياخشى كۆرەتتى ۋە: «ئائىلەم ئىچىدە ھەسەن ۋە ھۇسەيننى ئەڭ ياخشى كۆرىمەن» دەيتتى. ئۇسامة نىمۇ ئۆزىنىڭ نەۋرىلىرى قاتارىدا كۆرەتتى. ئۇ ھەر دائىم ھەسەن بىلەن ئۇسامەنىڭ قوللىرىنى تۇتۇپ تۇرۇپ: «پەرۋەردىگارم! مەن بۇلارنى ياخشى كۆرىمەن. سەنمۇ شۇنداق ياخشى كۆرگىن!» دەپ دۇئا قىلاتتى.

خەيبەر غازىتىدىن كېيىن

(71)

خەيبەر غازىتىدىن كېيىن، دۈشمەنلەرنىڭ ئۈستىگە جەمئىي ئالتە قېتىم قوشۇن ئەۋەتىلدى. ئەلى ۋە ئەبۇبەكرى باشچىلىقىدىكى ئىككى قوشۇن يەمەن يولىنى ئېتىۋالغان ھەۋازىن قەبىلىسىنىڭ ئۈستىگە؛ يەنە ئىككى قوشۇن شەرق ۋە شىمالدىكى غەتفان قەبىلىلىرىنىڭ ئۈستىگە؛ باشقا ئىككى قوشۇن بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شەخسىي مۈلكىگە كىرگۈزۈلگەن فەدەك ئويمانلىقىغا يېقىن بەنى مۇررە قەبىلىسىنىڭ ئۈستىگە ئەۋەتىلدى. فەدەك يەھۇدىيلرى مەدىنىدىن بۇ بەدەۋىلەر (بەنى مۇررە) گە قارشى ياردەم تەلەپ قىلغانىدى. بۇلاڭچى بەدەۋىلەرنىڭ ئادەم سانى ئېنىق بولمىغاچقا، ئوتتۇز كىشىلىك كىچىك قوشۇن ئەۋەتىلدى. لېكىن ئوتتۇزنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئۆلتۈرۈلدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەرھال غالىب ئىبنى ئابدۇللاھ باشچىلىقىدا ئىككى يۈز كىشىلىك قوشۇن ئەۋەتتى. دۈشمەن ئېغىر تالاپەتكە ئۇچراپ بەدەر تىكشۈۋەتتى. مۇسۇلمانلار تۈگە، قويلارنى غەنمەت ئالغاندىن سىرت، بىر نەچچە ئادەمنى ئەسىرگە ئېلىۋالدى. ئۇ يىلى ئون يەتتە ياشقا كىرگەن ئۇسامە مۇ بۇ قېتىملىق سەپەرگە قېتىلغانىدى. گەرچە ئۇ خەندەكتىمۇ مۇجاھىدلارنىڭ ئارىسىدىن ئورۇن ئالغان بولسىمۇ، بۇ، ئۇنىڭ تۇنجى قېتىم رەسمىي ئۇرۇشقا چىقىشى ئىدى. جەڭ ۋاقتىدا، بەنى مۇررەلىك بىرى ئۇنىڭ يېشىنى تىلغا ئېلىپ مەسخىرە قىلغانىدى. ئۇنىڭ ھەددىنى بىلدۈرۈپ قويماقچى بولغان ئۇسامە، جەڭگە ئاتلىنىشتىن بۇرۇن ھېچكىمنىڭ جەڭ مەيدانىدىن ئايرىلماسلىقى ھەققىدە بېرىلگەن ئاگاھلاندۇرۇشقا قارىماي، ئۇ ئادەمنىڭ ئارقىسىدىن ئىز قوغلاپ، چۆلنىڭ ئىچىگىچە كىردى ۋە ئاخىرى ئۇنىڭغا يېتىشىۋېلىپ، قىلىچى بىلەن يارىلاندى. بەنى مۇررەلىك بەدەۋىي: «لا ئىلاھ ئىللاھ» (ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر) دەپ ۋارقىرىدى. ئەمما ئۇسامە ئۇنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ تاشلىدى.

جەڭ ئاياغلاشقاندىن كېيىن، غالىب ئىبنى ئابدۇللاھ تۇنجى بولۇپ: «ئۇسامە قېنى؟» دەپ سورىدى. ئۇ ۋە بارلىق ئەسكەرلەر رەسۇلۇللاھنىڭ زەيدىنىڭ ئوغلىنى نەقەدەر ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى. شۇڭا ئۇلار گەرچە زەپەر قازانغان بولسىمۇ، قاتتىق قايغۇغا چۆمدى. ئۇسامە قاراڭغۇ چۈشكەندىن بىر سائەت كېيىن، قاراڭغۇتا پەيدا بولدى. غالىب ئۇنىڭغا قاتتىق تەگدى. «مېنى مەسخىرە قىلغان بىر ئادەمنى قوغلاپ كەتكەندىم. ئۇنىڭ يېتىشىۋېلىپ، قىلىچىمنى ئۇراي دەپ تۇرۇشۇمغا ئۇ: «لا ئىلاھ ئىللاھ» دېدى» دېدى. غالىب: «شۇنىڭ بىلەن سەن قىلىچىڭنى قىنىغا سالدىڭ، شۇنداقمۇ؟» دەپ سورىدى. ئۇسامە: «ياق» دېدى «ئۇنىڭغا ئۆلۈم شەرىپىنىڭ تەمىنى تېتىتقاندىن كېيىن، قىنىغا سالدىم.» بۇنى ئاڭلىغان ئەسكەرلەر ئۇنى ئەيىبلەشكە باشلىدى. ئۇسامە خىجىللىقتىن يەرگە قاراپ تۇرۇۋالدى. مەدىنىگە قايتىپچە بىر نەرسە يېگۈدەك ماغدۇرىمۇ قالمىغانىدى. چوڭ ياشلىق ساھابىلەر ئۆلتۈرۈلۈش ئالدىدا ئىمان ئېيتقان كاپىرلارغا مۇناسىۋەتلىك بىر قانچە ۋەقە تۈپەيلىدىن نازىل بولغان ئايەتلەرنى ياخشى بىلەتتى. بىر قېتىم، كاپىرنىڭ قورال - يارىقى ۋە ساۋۇتىنى ئولجا ئالماقچى بولغان بىر مۇسۇلمان: «سەن مۇسۇلمان

ئەمەس!» دەپ دۈشمەننى ئۆلتۈرۈۋەتكەندى. گەرچە ئۇسامەگە تۈرتكە بولغان نەرسە ئولجا ئەمەس، بەلكى شەرەپ بولسىمۇ، ئەمما پىرىنسىپ جەھەتتىن ھەر ئىككىسى ئوخشاش ئىدى. بۇ ھەقتە نازىل بولغان ئايەتتە مۇنداق دېيىلگەندى:

﴿ئى مۇئمىنلەر! ئاللاھ يولغا (يەنى غازاتقا) ئاتلانغان ۋاقتىڭلاردا ھەقىقەتلەپ ئىش قىلىڭلار (يەنى مۇئمىن ياكى كاپىرلىقى ئېنىق بولمىغىچە ئۆلتۈرۈشكە ئالدىراپ كەتمەڭلار)، سىلەرگە مۇسۇلمان بولغانلىقىنى بىلدۈرۈپ سالام بەرگەن ئادەمگە - دۇنيانىڭ مال - مۈلكىنى (غەنمەتنى) كۆزلەپ - سەن مۇئمىن ئەمەسسەن دېمەڭلار (يەنى ئۆلۈشتىن قورقۇپ سالام بەردىڭ دەپ ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتمەڭلار). ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا (مۇنداقلارنى ئۆلتۈرۈشتىن سىلەرنى بەھاجەت قىلىدىغان) نۇرغۇن غەنمەتلەر (يەنى ساۋابلار) بار، ئىلگىرى سىلەرمۇ ئەنە شۇنداق (كاپىر) ئىدىڭلار، كېيىن ئاللاھ سىلەرگە (ئىماننى) ئىلتىپات قىلدى، (ئۇلارنى ئۆزەڭلارغا سېلىشتۇرۇپ) ھەقىقەت بىلەن ئىش قىلىڭلار. ئاللاھ سىلەرنىڭ قىلمىشىڭلاردىن خەۋەرداردۇر.﴾

ئۇسامە مەدىنىگە يېتىپ بېرىپ، ئۈدۈل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خۇشال بولۇپ، ئۇنى باغرىغا باسقاندىن كېيىن: «ماڭا سەپەر جەريانىدا بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى سۆزلەپ بەرگىن!» دېدى. ئۇسامە يولغا چىقىشتىن باشلاپ، ئۇ ئادەمنى ئۆلتۈرگەن ۋاقتىغىچە بولغان ۋەقەلەرنى بىرمۇ بىر سۆزلەپ بەردى. دەل ئۇ ۋەقەنى سۆزلەپ بېرىۋاتقان ۋاقتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي ئۇسامە! ئۇ: "ئاللاھە ئىللاللاھ" دەپ تۇرسا ئۆلتۈرۈۋەتتىڭمۇ؟» دەپ سورىدى. ئۇسامە: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇ پەقەت ئۆلتۈرۈلۈشىدىن قورقۇپ شۇنداق دېدى» دېدى. «شۇنىڭ بىلەن، سەن ئۇنىڭ راست ياكى يالغان ئىمان ئېيتقانلىقىنى بىلىش ئۈچۈن شۇنداق قىلىدىڭ، شۇنداقمۇ؟» دەپ سورىدى. ئۇسامە: «بۇندىن كېيىن ھەرگىز ئۇنداق قىلمايمەن» دېدى. ئۇسامە كېيىنكى يىللىرى: «ئۇ كۈنى ئىسلامغا كىرگەن بولۇشىمنى بەكمۇ ئۈمىد قىلدىم» دېگەندى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دىنغا كىرگەندىن كېيىن، ئىلگىرى ئۆتكۈزگەن بارلىق گۇناھلارنىڭ كەچۈرۈلدىغانلىقىنى ئېيتقانىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەيپەردىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، توققۇز ئايغىچە ھېچبىرگە بارماي، مەدىنىدە تۇردى. جەنۇب ۋە شىمالغا قوشۇنلار ئەۋەتىلگەن بولسىمۇ، بۇ ئايالار ئاساسەن تىنچ ۋە مولچىلىق ئىچىدە ئۆتكەندى. ئەمما (ھىجازنىڭ بوستانلىقى) دىن قولغا كەلتۈرۈلگەن بۇ مولچىلىق بىر مۇنچە مەسىلىنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەبچى بولدى.

بىر كۈنى، ھەزرىتى ئۆمەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىگە كەلدى. ئىشىككە يېقىنلاپ كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيى ئەھلىگە مۇناسىپ بولمايدىغان دەرىجىدە ۋارقىراپ گەپ قىلىۋاتقان ئاياللارنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ ئاياللار قۇرەيشلەر، يەنى مۇھاجىرلار ئىدى. مانا بۇ، ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ: «قۇرەيش ئاياللىرى ئۆزلىرىدىن تېخىمۇ ئەركىن ۋە مەنمەنچى مەدىنە ئاياللىرىنىڭ يامان خۇيلىرىنى يۇقتۇرۇۋالغىلى تۇردى» دېگەن سۆزىنىڭ ئىسپاتى ئىدى. ئاياللارنىڭ ھەممىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باشقىلارنىڭ تەلۋىنى ئورۇندىماسلىقىنى

ياقتۇرمايدىغانلىقىنى بىلەتتى. شۇڭا ئۇلار، جەڭ غەنمە تلىرىنىڭ بەشتىن بىرى بۇلۇپ بېرىلگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بەزى نەرسىلەرنى ئۆزلىرىگە بېرىشنى تەلەپ قىلىۋاتاتتى. ئۆينىڭ بىر تەرىپىگە پەردە تارتىپ قويۇلغانىدى. ئۆمەرنىڭ ئۆيىگە كىرىش ئۈچۈن رۇخسەت سورىغان ئاۋازىنى ئاڭلىغان ئاياللارنىڭ ئاۋازلىرى شاپىدىلا جىمىقتى. ئاياللار پەردە ئارقىسىغا شۇنداق تېزلىك بىلەن ئۆتۈۋالدىكى، ھەزرىتى ئۆمەر ئۆيىگە كىرگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆينىڭ ئوتتۇرىسىدا ئۆزى يالغۇز كۈلۈپ تۇراتتى. ئۆمەر: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئاللاھ پۈتۈن ھاياتىڭنى كۈلكە بىلەن تولدۇرسۇن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «تېخى ھازىر مەن بىلەن بىللە تۇرغان ئاياللارنىڭ سېنىڭ ئاۋازىڭنى ئاڭلاپ، شاققىدە پەردە ئارقىسىغا ئۆتۈۋېلىشىغا كۈلۈپ كەتتىم» دېدى. «بۇ مېنىڭ ئەمەس، سېنىڭ ھەقىقىتىڭ. مەندىن ئەمەس، سەندىن قورقۇشى ۋە ھۆرمەتلىشى كېرەك» دېدى ئۆمەر، ئاندىن ئاياللار تەرەپكە بۇرۇلۇپ: «ئەي ئۆز نەپسىنىڭ دۈشمەنلىرى! مەندىن قورقۇشىڭلار - يۇ، رەسۇلۇللاھتىن قورقۇشىڭلار!» دەپ سورىدى. «شۇنداق» دېدى ئاياللار: «چۈنكى سەن رەسۇلۇللاھقا نىسبەتەن قوپال ۋە تېرىككەك ئادەمسەن». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئىبنى خەتتاب! ئۇلار توغرا ئېيتىدۇ. قۇدرەتلىك ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، ئەگەر شەيتان سېنىڭ قايسى يولىدا كېتىۋاتقانلىقىنى بىلىپ قالسا، ئۇ چوقۇم باشقا يولنى تاللايدۇ» دېدى.

يېڭى قولغا كىرگۈزۈلگەن مال - دۇنيا ۋە باياشاتچىلىققا چۆمۈلگەن ھايات ئۈممۇ ئەيمەننىڭ كۆڭلىدىمۇ بىر ئىستەك تۇغدۇردى. ئۇ خېلى ۋاقىتلاردىن بېرى ئۆزىگە خاس بىر تۈگىسى بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتى. شۇڭا ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بىر ئۇلاغ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا بىر پەس قازاپ تۇرغاندىن كېيىن: «سېنى بىر تۈگىنىڭ بوتلىقىغا مىندۈرمەن» دېدى. ئۈممۇ ئەيمەن: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇ ماڭا لايىق ئەمەس، مەن بوتلاققا مىنىشنى خالىمايمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە: «سېنى تۈگىنىڭ بوتلىقىدىن باشقا نەرسىگە مىندۈرمەيمەن» دەپ جاۋاب بەردى. ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بۇ تالاش - تارتىش تاكى ئۈممۇ ئەيمەننىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۈلۈمسىرەشلىرىدىن: «ھەر تۈگە باشقا بىر تۈگىنىڭ بوتلىقىدۇر» دېمەكچى بولۇۋاتقانلىقىنى ۋە ئۇنىڭ ئۆزىگە چاقچاق قىلىۋاتقانلىقىنى چۈشەنگىنىگە قەدەر داۋاملاشتى.

يەنە بىر كۈنى، ئۆمەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېگىكىنى يۆلەپ، خاپا ھالدا ئولتۇرغانلىقىنى كۆردى. «ئەي ئۆمەر!» دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەندىن قول ئىلكىمدە بولمىغان نەرسىلەرنى تەلەپ قىلىشىۋاتىدۇ.» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەيبەرگە ئاتلانغان ۋاقىتتا، بۇ سەپەرنىڭ غەلبە بىلەن ئاخىرلىشىدىغانلىقىنى ۋە مەدىنىنىڭ مال - مۈلۈككە توشۇپ كېتىدىغانلىقىنى ئېيتقاندىن كېيىن: «بۇ سىلەر ئۈچۈن خەيىرلىك ئەمەستۇر!» دېگەندى. ئۆز ئائىلىسىمۇ بۇ سۆزنىڭ ئىچىگە كىرەتتى - ئەلۋەتتە! ئۇندىن بۇرۇن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىلىسى ناھايىتى ئاددىي - ساددا تۇرمۇش كەچۈرەتتى. ئائىشە خەيبەر غازىتىدىن بۇرۇن تويغىدەك خورما يەپ باقمىغانلىقىنى ئېيتقاندى. ئۇلارغا قاراشلىق پېقىر مۇھاجىرلار سانىنىڭ كۈنسېرى ئېشىپ بېرىشى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىنىڭ پەقەت جىددىي ئېھتىياجلىق

نەرسىلەرنىلا تەلەپ قىلىشىغا، بەزىدە ئۇنىمۇ تەلەپ قىلماسلىقىغا تۈرتكە بولاتتى. بەرگۈدەك نەرسىلەر تارقىتىلىپ، بېرىلمىگۈدەك نەرسىلەر سېتىلاتتى ۋە پۇلغا لازىملىق نەرسىلەر ئېلىناتتى. ئەمما، ھازىر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىغا سوۋغا بەرگۈدەك كۈچى بار ئىدى. بۇ، بىر مۇنچە ئىشلارنىڭ كېلىپ چىقىشىغا ۋە ئۇلارنىڭ تېخىمۇ كۆپ تەلەپ قىلىشىغا سەۋەب بولۇۋاتاتتى. چۈنكى باراۋەرلىك ئۈچۈن بىرىگە بېرىلگەن نەرسە يەنە بىرىگىمۇ بېرىلىشى كېرەك ئىدى.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۇمشاق كۆڭۈللىكىدىن پايدىلىنىپ، ئۇنى ئۆزلىرىنىڭ شەخسىي مەنپەئەتلىرىنىڭ ۋاستىسى قىلىۋالغانىدى. بىر كۈنى، ئۆمەر بىر ئىش تۇپەيلىدىن ئايالغا ئازار بەردى. ئايالىمۇ ئۆمەرگە قارشى جاۋاب ياندۇردى. ئۆمەر ئۇنى ئاگاھلاندۇرۇۋىدى، ئايالى: «پەيغەمبەرنىڭ ئاياللىرى ئۇنىڭغا قارشى جاۋاب بەرسە بولىدىكەنمۇ، مەن ساڭا جاۋاب بەرسەم بولمامدىكەن؟ (ئاندىن ئۆز قىزى ھەفسەنى ئىما قىلىپ) بولۇپمۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىرى ئەتىگەندىن كەچكىچە كالىسىغا نېمە كەلسە، قىلچە خىجىل بولماي پەيغەمبەرگە دەۋىرىدىكەن» دېدى. ئۆمەر بۇ گەپنى ئاڭلاپ قاتتىق قايغۇردى ۋە دەرھال ھەفسەنىڭ يېنىغا كەلدى. ھەفسە ئانىسىنىڭ سۆزلىرىنىڭ راست ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. ئۆمەر قىزىنىڭ كۆرىنىشى يوقىتىش ئۈچۈن: «سەندە يا ئائىشەدىكى لاتاپەت ياكى زەينەپتىكى گۈزەللىك يوق» دېدى. ئەمما سۆزلىرىنىڭ قىزىغا قىلچە تەسىر قىلمىغانلىقىنى ھېس قىلىپ: «سىلەر پەيغەمبەرنى ئاچچىقلاشقان ۋاقتىڭلاردا، ئاللاھنىڭ غەزەپتىن سىلەرنى ھالاك قىلىۋېتىشىدىن قورقمامسىلەر؟» دېدى. ئاندىن جىيەنى ئۆممۇ سەلەمەننىڭ يېنىغا باردى ۋە: «پەيغەمبەرگە خىياللىڭلارغا كەلگەن نەرسىنى دەيدىغىنىڭلار ۋە ئۇنىڭغا بەھۆرمەتلىك بىلەن جاۋاب ياندۇرىدىغىنىڭلار راستمۇ؟» دەپ سورىدى. ئۆممۇ سەلەمە: «سەدىڭ كېتەي، ئەي ئۆمەر! سەن رەسۇلۇللاھ بىلەن ئاياللىرىنىڭ ئارىسىدىكى ئىشلارغا نېمە دەپ ئارىلىشىۋالسىن؟ خۇداغا قەسەم قىلىمەنكى، راست شۇنداق. بىز ئەقلىمىزگە نېمە كەلسە، شۇنى دەيمىز. ئەگەر ئۇ بۇنىڭغا رازى بولسا، ئەلۋەتتە ئۇنىڭ بىلىدىغىنى باردۇر. ئەگەر ئۇ رازى بولمىسا، بىز ئەلۋەتتە ئۇنىڭغا ساڭا ئىتائەت قىلغاندىن بەكرەك ئىتائەت قىلىمىز» دېدى. ئۆمەر ئۆزىنىڭ بەكمۇ ئاشۇرۇۋەتكەنلىكىنى ۋە ئۆممۇ سەلەمەنىڭ سۆزلىرىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يەتتى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىلىسىدىكى بەزى ئىشلارنىڭ ئۆز يولىدا ماڭمايۋاتقانلىقى مۇقەررەر ئىدى.

كۈتۈلمىگەن بىر ۋەقە مەدىنىدىكى بۇ مولچىلىق ۋە باياشاتچىلىقنى تېخىمۇ ئاشۇرۇۋەتتى. مىسىر ۋالىسى مۇقەۋقىس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسلامغا چاقىرىق قىلىپ يازغان مەكتۇبىغا ئېنىق جاۋاب بەرمىگەن بولسىمۇ، يۈز مىسقال ئالتۇن، ئېسىل رەختلىك كىيىمدىن يىگىرمە قۇر، قېچىر، بايتال، بىر ھەرەم ئاغىسى ۋە خىرىستىئان قىبىتى چۆرىدىن ئىككىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سوۋغا قىلىپ ئەۋەتكەنىدى. ماريە ۋە سىرىن ئىسىملىك چۆرىلەر ئاچا - سىڭىل بولۇپ، ھەر ئىككىلىسى چىرايلىق ئىدى. ئەمما ماريە سىرىنغا قارىغاندا تېخىمۇ چىرايلىق ۋە جەزىبىلىك كۆرۈنەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ گۈزەللىكىگە ھەيران قالدى. سىرىننى ھەسسان ئىبنى سابىتقا بېرىپ، ماريەنى مەسجىدكە ھۇجرا ياسىلىپ بولغىچە، سەفىيەنىڭ يېنىغا ئورۇنلاشتۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنى كېچە - كۈندۈز دېمەي يوقلاپ تۇرۇشى،

باشقا ئاياللىرىنىڭ كۈندەشلىكىنى شۇقەدەر قوزغىدىكى، چۆرىنىڭ كۆڭلى قاتتىق رەنجىدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى يۇقارقى مەدىنىدىكى بىر ئۆيگە ئورۇنلاشتۇرۇپ قويدى. ئائىشە ۋە باشقا ئاياللار دەسلەپتە بۇ ئىشتىن مەننۇن بولغان بولسىمۇ، لېكىن كۆپ ئۆتمەي ھېچنېمىنىڭ ئۆزگەرمىگەنلىكىنى ھېس قىلدى. چۈنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماريەنى بۇرۇنقىدەكلا يوقلاپ تۇراتتى. ھەتتا بەزىدە يولىنىڭ يىراقلىقى تۈپەيلىدىن باشقا ئاياللىرىغا ۋاقىت ئاجرىتالمايتتى.

ئۇلارنىڭ ھەممىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆز ھەققى بولغان ئىشنى (بۇ ھەق ھەزرىتى ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭدىن بۇرۇنقى زامانلاردىن تارتىپ يولغا قويۇلۇپ كېلىۋاتاتتى) قىلىۋاتقانلىقىنى بىلەتتى. سەفەيىيەدىن باشقا ھەممىسى ھەزرىتى ئىبراھىم بىلەن چۆرىسى ھاجەرنىڭ بىرلىشىشىدىن مەيدانغا كەلگەن نەسەبكە مەنسۇپ ئەمەسمۇ؟ ھەزرىتى مۇساغا نازىل قىلىنغان تەۋراتمۇ بۇ ھەقىقەتنى تەكىتلەمەكتە؛ قۇرئانمۇ بىر خوجايىننىڭ ئۆز قولىنى خالىسا چۆرىسى قىلىۋالالايدىغانلىقىنى ئۇچۇق بايان قىلماقتا ئىدى. شۇنداقلا، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بەكمۇ ھېسسىياتچان ئىكەنلىكىنى ئوبدان بىلەتتى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇش پائالىيىتى ئەنە شۇ ئاياللىرىنىڭ ئۇچۇق - ئاشكارە ئارىلىشىشلىرى تۈپەيلىدىن كۈنسېرى قالايمىقانلىشىپ كېتىۋاتاتتى. بولۇپمۇ، ھەقسە بۇ ئىشقا ئۇقەدەر كىرىشىپ كەتتىكى، ئاخىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇندىن كېيىن ماريەنى يوقلىمايدىغانلىقىغا قەسەم ئىچتى. بۇ قېتىم، ئائىشەمۇ ھەقسەگە بولۇشۇپ بەردى.

يېڭى نازىل بولغان سۈرە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ماريەنى ئۆزىگە ھارام قىلغانلىقىنى بايان قىلىپ كەلگەن ئايەت بىلەن باشلانغانلىقى ئۈچۈن، سۈرىنىڭ ئىسمى «تەھرىم» دەپ ئاتالغانىدى:

﴿ئى پەيغەمبەر! نېمە ئۈچۈن ئاللاھ ساڭا ھالال قىلغان نەرسىنى ئاياللىرىڭنىڭ رازىلىقىنى تىلەش يۈزىسىدىن ھارام قىلسەن؟ ئاللاھ ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر.﴾

سۈرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قەسىمى ئىناۋەتسىز قىلىنغاندىن كېيىن، ئائىشە ۋە ھەقسەنىڭ ئىسىملىرى زىكىر قىلىنمىغان ھالدا (ئۇلارنىڭ ھەققىدە) مۇنداق دېيىلگەندى: ﴿ئەگەر (ئائىشە، ھەقسە) ئىككىگىلار ئاللاھقا تەۋبە قىلساڭلار (ئۆزەڭلار ئۈچۈن ياخشىدۇر). سىلەرنىڭ دىلىڭلار (رەسۇلۇللاھقا ئىخلاسى قىلىشتىن) بۇرۇلۇپ كەتتى، ئەگەر سىلەر (رەسۇلۇللاھ خوپ كۆرمەيدىغان ئىش ئۈستىدە) ئۇنىڭغا تاقابىل تۇرساڭلار، ئۇ چاغدا ئاللاھ ئۇنىڭ مەدەتكارىدۇر، جىبرىئىلمۇ ئۇنىڭ مەدەتكارىدۇر، مۇئىنلەرنىڭ ياخشىلىرىمۇ ئۇنىڭ مەدەتكارىدۇر، ئۇلاردىن باشقا پەرىشتىلەرمۇ (ئۇنىڭغا) يۈلەنچۈكتۇر.﴾

باشقا بىر ئايەتتە بارلىق ئاياللىرىغا مۇنداق دەپ خىتاب قىلىنغانىدى:

تەھرىم سۈرىسى، 1 - ئايەت.
تەھرىم سۈرىسى، 4 - ئايەت.

«ئەگەر ئۇ سىلەرنى قويۇۋەتسە، پەرۋەردىگارى سىلەرنىڭ ئورنىڭلارغا، سىلەردىن ياخشى، (ئاللاھنىڭ ۋە پەيغەمبىرىنىڭ ئەمرىگە) بويسۇنغۇچى، (ئاللاھقا ۋە پەيغەمبىرىگە) ئىمان ئېيتقۇچى، ئىتائەت قىلغۇچى، گۇناھلاردىن تەۋبە قىلغۇچى، ئىبادەت قىلغۇچى، روزا تۇتقۇچى چوكانلارنى ۋە قىزلارنى ئۇنىڭغا بېرىشى مۇمكىن.»

سۈرىدە يەنە تارىختىكى ئىككى ناچار ئايال بىلەن ئىككى ياخشى ئايال ھەققىدە مۇنداق دېيىلگەندى:

«ئاللاھ كۇففارلارغا (ئۇلارنىڭ مۇئمىنلەر بىلەن تۇغقانچىلىقىنىڭ پايدا بەرمەسلىكىدە) نۇھنىڭ ئايالىنى ۋە لۇتىنىڭ ئايالىنى مىسال قىلىپ كۆرسەتتى، ئۇلار بولسا بىزنىڭ بەندىلىرىمىزدىن ئىككى ياخشى بەندىنىڭ ئەمرىدە ئىدى، ئۇلارنىڭ ئىككىلىسى ئەزەللىرىگە (ئىمان ئېيتماستىن بىلەن) خىيانەت قىلدى، ئۇلارنىڭ ئەزەللىرى (يەنى نۇھ ۋە لۇت) (پەيغەمبەر تۇرۇقلۇق) ئۇلاردىن ئاللاھنىڭ ئازابىدىن ھېچ نەرسىنى دەپنى قىلالمىدى. (ئۇ ئىككىسىگە) «دوزاخقا كىرگۈچىلەر بىلەن بىللە كىرگىلار!» دېيىلدى.»

«ئاللاھ ئىمان ئېيتقانلارغا پىرىئەۋنىنىڭ ئايالىنى مىسال قىلىپ كۆرسەتتى، ئۆز ۋاقتىدا ئۇ: «ئى پەرۋەردىگارم! دەرگاھىڭدا ماڭا جەننەتتە بىر ئۆي بىنا قىلغىن، مېنى پىرىئەۋندىن ۋە ئۇنىڭ يامان ئەمەلىدىن قۇتۇلدۇرغىن، مېنى زالىم قەۋمىدىن قۇتۇلدۇرغىن!» دېدى. ھەمدە ئىمراننىڭ قىزى مەريەمنى مىسال قىلىپ كۆرسەتتى، ئۇ ئۇمۇسنى ساقلىدى، ئۇنىڭغا بىزنىڭ تەرىپىمىزدىن بولغان روھنى پۇۋلۇدۇق (دەم ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ، ئىساغا ھامىلدار بولدى)، ئۇ پەرۋەردىگارنىڭ سۆزلىرىنى ۋە (نازىل قىلغان) كىتابلىرىنى تەستىق قىلدى ۋە ئاللاھقا ئىتائەت قىلغۇچىلاردىن بولدى.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاياللىرىغا بۇ ئايەتلەرنى ئوقۇپ بەرگەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ بۇ ھەقتە ئويلىنىپ كۆرۈشىنى ئېيتىپ، ئۆيدىن چىقتى ۋە ئۆزىگە قاراشلىق بالىخانىدا تۇرۇشقا قارار بەردى. پۈتۈن مەدىنە خەلقىگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىنى تالاق قىلىۋەتكەنلىكى ھەققىدە خەۋەر تارقالدى. شۇ كېچىسى بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقان ئۆمەر، ئەتىسى سەھەردە ھەر كۈندىكىدەك مەسجىدكە باردى. نامازدىن كېيىن، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئېغىز ئاچماقچى بولۇپ تەمشەلگەندى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قارىمايلا بالىخانىغا كىرىپ كەتتى. ئۆمەر ھەقسەنىڭ يېنىغا كىردى، ھەقسە يىغلاۋاتاتتى. ئۆمەر: «ئېنىمگە يىغلاۋاتىسەن؟» دەپ سورىدى ۋە جاۋاب بېرىشىنى كۈتمەيلا: «مەن ساڭا مۇشۇنداق بولدىغانلىقىنى ئېيتىمىغانمىدىم؟ رەسۇلۇللاھ سىلەرنى تالاق قىلدىمۇ؟» دېدى. «بىلىمەن» دېدى ھەقسە: «ئەمما ئۇ بالىخانىدا تۇرۇۋاتىدۇ» دېدى. بالىخانىنىڭ كىرىش ئېغىزى مەسجىدنىڭ ئىچىدە ئىدى. ئۆمەر ئۇ تەرەپكە قاراپ ماڭدى. مۇنبەرنىڭ يېنىدا بىرنەچچە يىلەن ئولتۇرغان بولۇپ، بەزىلىرى يىغلاۋاتاتتى. ئۆمەر ئۇلارنىڭ يېنىدا بىردەم ئولتۇرغاندىن كېيىن، بەرداشلىق بېرەلمەي بالىخان ئىشىكىگە كەلدى. ئىشىك ئالدىدا

تەھرىم سۈرىسى، 5 - ئايەت.
تەھرىم سۈرىسى، 10 - ئايەت.
تەھرىم سۈرىسى، 11 - ۋە 12 - ئايەتلەر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ رەڭگى قۇلى تۇراتتى. ئۆمەر ئۇنىڭغا: «ئۆمەرنىڭ ئىچىگە كىرىشى ئۈچۈن رۇخسەت سورىغىن!» دېدى. ئىشىك باقار كىرىپ كېتىپ، بىرەر مىنۇتتىن كېيىن يېنىپ چىقتى ۋە: «سەن ئۈچۈن رۇخسەت سورىدىم. ئەمما ھېچقانداق جاۋاب بەرمىدى» دېدى. ئۆمەر مۇنبەرنىڭ قېشىغا بېرىپ بىردەم ئولتۇرغاندىن كېيىن، قايتا كېلىپ رۇخسەت سورىشىنى ئېيتتى. ئەمما ئىشىك باقار يەنە ئوخشاش جاۋاب بىلەن قايتىپ چىقتى. ئۈچىنچى قېتىم يەنە شۇنداق بولدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۆمەر قايتىپ كەتمەكچى بولۇپ تۇرغاندا، ئىشىك باقار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭغا رۇخسەت بەرگەنلىكىنى ئېيتتى. ئۆمەر ئىچىگە كىرگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر پارچە بورىنىڭ ئۈستىدە ياتاتتى. ئىچى خورما تالالىرى بىلەن تولدۇرۇلغان تېرە ياستۇققا يۆلىنىۋالغان بولۇپ، دۈمبىسىدە بورىنىڭ پېتىپ كەتكەن ئىزلىرى تۇراتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەرگە قارىماي، ئۇدۇلغا قارىۋالغانىدى. «ئى رەسۇلۇللاھ!» دېدى ئۆمەر: «ئاياللىرىڭنى تالاق قىلدىڭمۇ؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياق، تالاق قىلمىدىم» دېدى. ئۆمەر يۇقىرى ئاۋازدا: «ئاللاھۇ ئەكبەر!» دېدى. ئۇنىڭ ئاۋازى ئەتراپتىكى ئۆيلەرنىڭ ھەممىسىگە ئاڭلانغانىدى. كېيىنكى يىللىرى، ئۆمەر سەلەمە مۇنداق دېگەنىدى: «مەن توختىماي يىغلايتتىم ۋە بىرى كېلىپ: «رەسۇلۇللاھ سىلەرنى تالاق قىلىۋەتتىمۇ؟» دەپ سورىسا: «قەسەم قىلىپ بېرىمەنكى، بىلمەيمەن» دەپ جاۋاب بېرەتتىم. تاكى ئۆمەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كىرگىچە شۇنداق بولدى. ھەممىمىز ھۇجرىمىزدا تۇرۇپ ئۆمەرنىڭ تەكبىر ئاۋازىنى ئاڭلىدۇق ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭ سونالغا: «ياق!» دەپ جاۋاب بەرگەنلىكىنى ئۇقتۇق. «ئەمەلىيەتتە، پۈتۈن خەلقنىڭ كاللىسىدىكى سونال ئوخشاش ئىدى. ئەمما ھەزرىتى ئۆمەر ئۆز قىزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياتلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن بۇ مەسىلىگە تېخىمۇ بەك كۆڭۈل بۆلگەنىدى.

«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن يېنىغا كىرىپ ئۆرە تۇردۇم. ئاندىن: «بىز مەككىدىكى ۋاقىتىمىزدا ئاياللىرىمىزنى باشقۇراتتۇق. ئەمما مەدىنىگە كەلگەندىن بېرى ئۇلارنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۆتۈپ قالدۇق» دېدىم» دەپتتى ئۆمەر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەرنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ، تەستىقلىغان قىياپەتتە كۈلۈمسىرەپ قويغانىدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۆمەر ئۆزىنىڭ ھەقسەنى ئاگاھلاندىرۇش ئۈچۈن ئېيتقان سۆزلىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دەپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە كۈلۈپ قويدى. بۇنىڭدىن جاسارەتلەنگەن ئۆمەر ئولتۇرۇپ، ئۆي ئىچىگە كۆز يۈگۈرتتى. يەردە بىر پارچە بورا بىلەن ئۈچ دانە ياستۇقتىن باشقا ھېچنېمە يوق ئىدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىر ئاز ھەشىمەتلىك ھايات كەچۈرۈشىنى تەۋسىيە قىلىپ، ئىران ۋە يۇنان شاھلىرىنى مىسال كەلتۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ: «ئەي ئىبنى خەتتاب! كاللاڭدا ھېچ شۈبھە قالمىسۇن. ياخشى نەرسىلەر ئۇلارغا پەقەت بۇ دۇنيا ئۈچۈنلا بېرىلگەن» دېدى.

يېڭى ئاي تېخى ئەمدى باشلانغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئاي ئۆتۈپ كەتكىچە، ئاياللىرىنىڭ ھېچقايسىسى بىلەن كۆرۈشمەيدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى. ئاي توشقان كۈنى، ئالدى بىلەن ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىغا كىردى. ئۇنى كۆرۈپ ھەيران قالغان ئائىشە خۇشاللىقتىن: «دەل يىگىرمە

توققۇز كېچە بولدى» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن قانداق بىلسەن؟» دەپ سورىدى. ئائىشە: «مەن كۈن ساناپ كەلدىم. ئەمما قانداق ساندىمكىن - تاڭ؟!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ ئاي يىگىرمە توققۇز كۈنلۈك ئايغۇ؟» دېدى. ئائىشە ئاي كالىندارىغا ئاساسەن بەزى ئايلارنىڭ يىگىرمە توققۇز كۈنلۈك بولىدىغانلىقىنى ئۇنۇتقاندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشەگە يېڭى نازىل بولغان ۋەھىينى بايان قىلىپ، ئىككى نەرسىدىن بىرىنى تاللايدىغانلىقىنى ئېيتتى ۋە: «بۇ ھەقتە ئاتا - ئاناڭنىڭ ساڭا مەسلىھەت كۆرسىتىشىنى خالامسەن؟» دەپ سورىدى. ئائىشە: «ياق! ھېچكىم بۇ ھەقتە مەسلىھەت بېرەلمەيدۇ. ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇ ئىككى نەرسە قايسىلار؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ ساڭا تاللاش ھوقۇقى بەردى. قايسىنى خالىساڭ، شۇنى تاللىغىن!» دېدى ۋە تۆۋەندىكى ئايەتنى ئوقۇدى:

﴿ئى پەيغەمبەر! (ئارتۇق خىراجەت سوراپ سېنى رەنجىتكەن) ئاياللىرىڭغا ئېيتقىنكى، ئەگەر سىلەر دۇنيا تىرىكچىلىكىنى (يەنى پاراۋان تۇرمۇشنى) ۋە دۇنيانىڭ زىبۇ زىننىتىنى كۆزلىسەڭلار، كېلىڭلار، سىلەرگە بىر ئاز نەرسە بېرەي، سىلەرنى چىرايلىقچە قويۇپ بېرەي. ئەگەر سىلەر ئاللاھنى ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنى، ئاخىرەت يۇرتىنى ئىختىيار قىلساڭلار، ئاللاھ ھەقىقەتەن ئىچىڭلاردىكى ياخشى ئىش قىلغۇچىلارغا چوڭ ساۋابىنى (يەنى كۆز كۆرمىگەن، قۇلاق ئاڭلىمىغان ۋە ئىنساننىڭ كۆڭلىگە كەلمىگەن نازۇ نېمەتلەر بار جەننەتنى) تەييار قىلدى.﴾

ئائىشە: «ھېچ شۈبھىسىزكى، مەن ئاللاھنى، رەسۇلنى ۋە ئاخىرەت يۇرتىنى تاللايمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باشقا ئاياللىرىمۇ ئوخشاش جاۋاب بەردى ۋە ھەممىسى ئۇنى تاللىدى.

تۆسە ۋە ئۇنىڭ كېيىن

(72)

ھۈدەيبىيە سۇلھىسىدىن بىر يىل ئۆتۈپ ، قۇرەيشلەرنىڭ ۋەدىسى بويىچە مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆمرە ئۈچۈن مەسجىدى ھەرەمنى زىيارەت قىلىدىغان ۋاقتى كەلدى. ئالدىنقى يىلى ئۆمرە سەپىرىگە چىققانلارنىڭ بەزىلىرى ۋاپات بولغان، يەنە بەزىلىرى جەڭلەردە ئۆلتۈرۈلگەنىدى. قالغانلىرىغا يېڭىلىرى قېتىلىپ، جەمئىي ئىككى مىڭ ھاجى يولغا چىقتى. بەنى دەۋس قەبىلىسىدىن ئەبۇ ھۈرەيرە مۇيېڭى قېتىلغانلارنىڭ بىرى بولۇپ، خەيبەر غازىتىدىن كېيىن، ئۆز قەبىلىسىدىن بىر تۈركۈم ئادەم بىلەن مەدىنىگە كېلىپ، ئەھلى سۇفىلارنىڭ ئارىسىغا قېتىلغانىدى. ئۇ مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىن، ئىسمى ئابدۇرراھمانغا ئۆزگەرتىلگەن بولسىمۇ، باشقىلار ئۇنى يەنىلا «مۆشۈكلەرنىڭ دادىسى» مەنىسىدىكى ئەبۇھۈرەيرە ئىسمى بىلەن ئاتايتتى. ئۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاش مۆشۈكلەرگە ئامراقلىقى ۋە نەگە بارسا، بىر ئاسلاننى كۆتۈرۈۋالدىغانلىقى ئۈچۈن، بۇ ئىسىم ئۇنىڭغا سېڭىپ قالغانىدى. كېيىنكى يىللىرى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ يېقىن ساھابىلىرىنىڭ بىرىگە ئايلاندى. بۇ قېتىملىق سەپەردىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى قۇربانلىق تۈگىلەرگە مەسئۇل قىلىپ قويدى.

قۇرەيشلەر ھاجىلارنىڭ ھارام رايونىغا يېقىنلاشقانلىقىنى ئاڭلاپ، ۋادىنى بوشتىپ، ئەتراپتىكى تۆپىلىكلەرگە چىقىپ كەتتى. قۇرەيش رەئىسلىرى ئەبۇقۇبەيس تۆپىلىكىگە يىغىلىپ، ئۇ يەردىن مەسجىدىنى كۆزەتمەكچى بولدى. چۈنكى ئۇ يەردىن خېلى كۆپ يەرنى كۆرگىلى بولاتتى. ئەنە، ئۇزۇن رەتكە تىزىلىپ، غەربىي شىمالىي ئۆتكەلدىن شەھەر ئالدىدىكى تۈزلەڭلىككە يېتىپ كەلگەن ھاجىلار كۆرۈندى. كۆپ ئۆتمەي، ئۇلارنىڭ قۇلاقلىرىغا قەدىمدىن بېرى ئەنئەنىگە ئايلىنىپ كەتكەن بىر سۆز ئاڭلىنىشقا باشلىدى: «لەببەيكەللاھۇممە، لەببەيك!»

قەۋسەگە مىنىۋالغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە تۈگىسىنىڭ چۆلۈۋىرىدىن تۆتۈپ، يېتىلىۋالغان خىزمەتچىسى ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە چاچلىرىنى چۈشۈرۈپ، ئاپپاق ئېھرامغا ئورنىۋالغان ھاجىلار قوشۇنىنىڭ ئەڭ ئالدىدا كېلىۋاتاتتى. باشقىلارنىڭمۇ بەزىلىرى تۈگىلىك، بەزىلىرى پىيادە ئىدى. ئۇلار ئەڭ يېقىن يول بىلەن مەسجىدى ھەرەمگە قاراپ ئىلگىرىلىدى. ھەممىسىنىڭ ئۈچىسىدا بېلىنىڭ ئۈستىنى يۈگەيدىغان بىر پارچە رەخت بار ئىدى. مەسجىدكە يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچىسىدىكى رەخت پارچىسىنى مۇرىسىدىن چۈشۈرۈپ، بىر تەرەپنى ئوڭ قولىنىڭ ئاستىدىن ئۆتكۈزدى ۋە ئىككى ئۇچىنى سول مۇرىسىدىن چاپراس شەكىلدە ئۆتكۈزۈپ، ئالدى - ئارقىغا قىلىپ ساڭگىلىتىپ قويدى. باشقىلارمۇ شۇنداق قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلىقىغا مىنگەن پېتى كەئبىنىڭ شەرقىي جەنۇب بۇلۇڭىغا قاراپ ماڭدى ۋە ھاسسىنى ھەجەرۇل ئەسۋەدكە تەگكۈزگەندىن كېيىن، كەئبىنىڭ ئەتراپىنى يەتتە قېتىم ئايلاندى، يەنى تاۋاپ قىلدى. تاۋاپتىن كېيىن، سەفا تۆپىلىكىگە بېرىپ، سەفا بىلەن مەرۋە

ئارىسىدا يەتتە قېتىم بېرىپ كەلدى. «سەئىي» دەپ ئاتالغان بۇ پائالىيەت قۇربانلىق تۈگىلەر تۇرغان مەرۋە تۈپىلىكىدە ئاخىرلىشاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ يەردە بىر تۈگە قۇربانلىق قىلغاندىن كېيىن، يەنە ھىراسقا چېچىنى چۈشۈرگۈزدى. ئۆمرە پەرزلىرى شۇنىڭ بىلەن ئاياغلىشاتتى.

كەئىبنىڭ ئىچى بۇتلار بىلەن توشۇپ كەتكەن بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئىچىگە كىرمەكچى بولۇپ، مەسجىدى ھەرەمگە باردى. ئەمما كەئىبنىڭ ئىشىكلىرى قۇلۇپلاغلىق بولۇپ، ئاچقۇچلىرى ئابدۇددار قەبىلىسىدىن بىرىنىڭ قولىدا ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاچقۇچلارنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن بىرىنى ئەۋەتتى.

ئەمما قۇرەيشلەر سۇلھنامىدە بۇنداق شەرتنىڭ يوقلۇقىنى ھەم كەئىبگە كىرىشىنىڭ ھەج پەرزى ئەمەسلىكىنى ئېيتتى. شۇڭا ئۇ يىلى ھېچكىم كەئىبگە كىرەلمىدى. ئۇ كۈنى، قۇياش تىك ئۆرلىگەن ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلالنى چاقىرىپ، كەئىبنىڭ ئۆگزىسىگە چىقىپ، ئەزان توۋلىشىنى ئېيتتى. بىلالنىڭ جاراڭلىق ئاۋازى پۈتۈن مەككە تۈپىلىكلىرىگە ياندى. ئاندىن كېيىن، مۇسۇلمانلارنىڭ تەكبىر ۋە كەلىمە ئى شىھادەت ئوقۇغان ئاۋازلىرىمۇ مەككە ۋادىسىنى بىر ئالدى. ئەبۇقۇبەيس تۈپىلىكىدىكى قۇرەيش رەئىسلىرى زەڭگى قۇل - بىلالنى كەئىبنىڭ ئۈستىدە كۆرۈپ دەرغەزەپ بولدى. ئۇلار بۇنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ ناھايىتى كۆپ غەلبىگە ئېرىشىشىگە سەۋەب بولىدىغان ئەڭ دەسلەپكى مۇۋەپپەقىيەت ئىكەنلىكىنىمۇ بىلەتتى. شۇڭا ئۇلار بىر يىل بۇرۇن ئۆزلىرى ئۈچۈن پايدىلىق دەپ ئويلىغان سۇلھنامىنى تۈزگەنلىكىگە قاتتىق پۇشايمان قىلدى.

ھاجىلار ئۆزلىرىگە ئوڭچە قالغان شەھەردە ئۈچ كۈن تۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چېدىرى مەسجىدكە قۇرۇلغانىدى. مەخپىي مۇسۇلمان بولغان مەككىلىكلەرنىڭ كېچىلىرى تۈپىلىكلەردىن چاندۇرماي چۈشۈشى مۇسۇلمانلارنى بەكمۇ خۇشال قىلدى. ئابباس ئوچۇق - ئاشكارە مۇسۇلمان بولغان بولسىمۇ، قۇرەيشتىن ھېچكىم ئۇنىڭغا غىڭ - پىڭ قىلالمىدى. شۇڭا ئۇ ئۈچ كۈن بويىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدىن ئايرىلمىدى ۋە بۇ جەرياندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قېيىنى سىڭلىسى مەيمۇنەنى تەكلىپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇنىڭ تەكلىپىنى ماقۇل كۆردى. مەيمۇنە ۋە ئۇمۇل فازىل بىر تۇغقان ئاچا - سىڭىللار بولۇپ، بۇ ئىككىسىنىڭ ئۆگەي قېرىندىشى، ھەمزەنىڭ تۇل قالغان ئايالى سەلما ۋە ئۇنىڭ قىزى ئۇمارەمۇ ئابباسنىڭ ئۆيدە بىللە تۇراتتى. ئەلى جىيەنى، يەنى ھەمزەنىڭ قىزىنىڭ بۆتپەرەسلەر ئارىسىدا تۇرۇۋەرەمەسلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئابباسمۇ ئۇنىڭ كۆز قارىشىنى قوللىدى ۋە ئۇمارەننىڭ ھاجىلار بىلەن بىللە كەلگەن فاتىمەنىڭ يېنىدا تۇرۇشىنى ۋە ئۇنىڭ تۈگىسىگە مىنىشىنى قارار قىلدى.

ئۈچىنچى كۈنى كەچتە، سۇھەيل ۋە ھۇۋەيتىب ئەبۇقۇبەيس تۈپىلىكىدىن چۈشۈپ، سەئىد ئىبنى ئۇبادە ۋە باشقا بىر نەچچە ئەنسا بىلەن ئولتۇرغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «ۋاقتىڭلار توشتى، شەھەردىن چىقىڭلار!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن ئۆيلەنمەكچى، بۇ يەردە يەنە بىر مەزگىل تۇرۇپ، سىلەرگىمۇ توي زىياپىتى بەرسەم، سىلەرچە قانداق بولار؟» دەپ سورىدى. ئۇلار: «سېنىڭ زىياپىتىڭگە ئېھتىياجىمىز يوق، شەھەردىن دەرھال چىقىپ كەت!» ئى

مۇھەممەد! سەندىن ئاللاھ نامدا ۋە ئارىمىزدىكى سۇلھىنامە نامدا شەھەردىن چىقىپ كېتىشىڭنى تەلەپ قىلىمىز. مانا ئۈچىنچى كۈننىڭ كېچىسىمۇ ئوتتۇپ كەتتى» دېدى. سەئىد ئۇلارنىڭ بېھۇرمەتلىك بىلەن قىلغان بۇ مۇئامىلىسىدىن دەرغەزەپكە كەلدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى پەسكويغا چۈشۈرۈپ: «ئەي سەئىد! بىزنىڭ ئالدىمىزغا كەلگەن ئادەملەرگە قوپال مۇئامىلە قىلىمىغان!» دېدى. ئاندىن بارلىق مۇسۇلمانلارنى قاراڭغۇ چۈشۈشتىن بۇرۇن شەھەردىن چىقىپ بولۇشقا بۇيرىدى. ئەمما خىزمەتچىسى ئەبۇرافىئە مەيمۇنەنى ئېلىپ كېلىشى ئۈچۈن مەككەدە قالدۇردى. مەيمۇنە ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، ھارام قىلىنغان رايوندىن بىر قانچە مىل يىراقلىقتىكى سەرىق دېگەن يەردە توي مەرىكىسى ئۆتكۈزۈلدى.

بۇ توي، دۈشمەن بىلەن بۇرۇن تەخمىن قىلىنىپ باقمىغان تۇغقاندارچىلىق مۇناسىۋەتكە سەۋەب بولدى. مەيمۇنە، ئۇممۇل فەزىل، ئۆگەي قېرىنداشلىرى سەلىمە ۋە ئەسما بىر ئانىدىن بولغان ئاچا - سىڭىللار بولۇپ، مەيمۇنە بىلەن ئۇممۇل فەزىلنىڭ دادىلىرى تەرىپىدىن ئەسما ئىسىملىك يەنە بىر قېرىندىشىمۇ بار ئىدى. مەخزۇم قەبىلىسىدىن ۋەلىدىن تۇل قالغان ئەسمانىڭ (ۋەلىدىن) خالىد ئىسىملىك بىر ئوغلى بولغانىدى. خالىد ھازىر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئايالنىڭ جىيەنى بولۇش سۈپىتى بىلەن تۇغقان بولۇپ قالغانىدى.

مەدىنىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىنكى كۈنلەرنىڭ بىرىدە، چۈشلۈك ئارام ئېلىۋاتقان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناھايىتى كەسكىن ئاۋازدا ئېلىپ بېرىلغان تالاش - تارتىش تۈپەيلىدىن ئويغىنىپ كەتتى ۋە ئاۋازلاردىن ئۇلارنىڭ ئەلى، زەيد ۋە جەئفەر ئۈچى ئىكەنلىكىنى پەملىدى. ئۇلار بىر قارارغا كېلەلمىگەنسىرى ئاۋازى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈلەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھۇجرىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ، ئۇلارنى يېنىغا چاقىردى ۋە نېمە ئىش يۈز بەرگەنلىكىنى سورىدى. ئۇلار بۇنىڭ شەرەپ مەسىلىسى ئىكەنلىكىنى ۋە مەدىنىگە كەلگىنىدىن بېرى ئەلنىڭ ئۆيىدە تۇرۇۋاتقان ئۇمارەدە قايسىسىنىڭ ھەقىقىي كۆپرەك ئىكەنلىكى ھەققىدە بىر - بىرى بىلەن تالاش - تارتىش قىلغانلىقىنى ئېيتتى. «ئۆيگە كىرگىلار!» دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلاردىن مەن ھۆكۈم چىقىرىپ قوياي.» ئۈچى ئۆيگە كىرىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن، ئالدى بىلەن ئەلدىن بۇ ھەقتە قانداق ئويلايدىغانلىقىنى سورىدى. ئەلى: «ئۇ مېنىڭ تاغامنىڭ قىزى، ئۇنى مەككىدىن مەن ئېلىپ كەلدىم. شۇڭا ئۇنىڭ ئۈستىدە مېنىڭ ھەققىم كۆپرەك» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەئفەرگە قارىدى. جەئفەر: «ئۇ مېنىڭ تاغامنىڭ قىزى. ئۇنىڭ ھاممىسى (ئانىسىنىڭ قېرىندىشى) مېنىڭ ئەمرىمدە» دېدى. جەئفەرنىڭ ئايالى ئەسما ئۇمارەنىڭ ھاممىسى ئىدى. سۆز زەيدكە كەلدى. ئۇ پەقەت: «ئۇ مېنىڭ قېرىندىشىمنىڭ قىزىدۇر» دەپلا جاۋاب بەردى. چۈنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە يېڭى كەلگەن ۋاقىتتا، ھەمىزە بىلەن زەيدنى قېرىنداش قىلىپ قويغانىدى. ھەمىزە شېھىت بولۇشتىن بۇرۇن، ئۆزىگە تەۋە ئىشلارنىڭ ھەممىسىگە زەيدنىڭ ئىگىدارچىلىق قىلىشى ھەققىدە ۋەسىيەت قالدۇرغانىدى. ھەر ئۈچىنىڭ بۇ شەرەپنىڭ ئۆزىگە تەۋە ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدىغان سەۋەبلىرى بار ئىدى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا قارارنى بىلدۈرۈشتىن بۇرۇن ھەممىسىنى بىر قۇردىن ماختاپ چىقتى. ئەنە شۇ ۋاقىتتا، جەئفەرگە: «سېنىڭ تەققى - تۇرقۇڭ ۋە مەجەز - خۇلقىڭ ماڭا ئوخشايدۇ» دېگەندى. پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى ماختاپ، كۆڭلىنى كۆتۈرگەندىن كېيىن، بۇ ھەقنىڭ جەننەتتە تېگىشلىك ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. ئاندىن جەننەتتە: «ئۇنىڭ ئۈستىدە ھەممىدىن بەك سېنىڭ ھەققىڭ بار، چۈنكى ئانىنىڭ قىز قېرىندىشىمۇ بىر ھېسابتا ئۇنىڭ ئانىسىدۇر» دېدى. جەننەت ھېچنېمە دېمەي ئورنىدىن تۇرۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىدا ئايلىنىپ ئۇسسۇل ئويناشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي جەننەت! بۇ نېمە قىلىق؟» دەپ سورىدى. جەننەت: «بۇ، ھەبەشىستانلىقلارنىڭ پادىشاھىغا بولغان ھۆرمىتىنىڭ ئىپادىسى. قاچانكى، نەجاشى بىرىگە سۆيۈنىدىغان بىر نەرسە بەرسە، ئۇ ئادەم ئورنىدىن تۇرۇپ، نەجاشىنىڭ ئەتراپىدا ئۇسسۇل ئوينىيدۇ» دەپ جاۋاب بەردى.

شۇندىن كۆپ ئۆتمەي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ ئۆگەي ئوغلى سەلەمەنى ئۇمارەگە ئۆيلەندۈردى. سەلەمەننىڭ دادىسى ئەبۇسەلەمە ھەمىزەنىڭ قىز قېرىندىشى بەررەنىڭ ئوغلى بولغانلىقى ئۈچۈن، سەلەمە ئەينى ۋاقىتتا ئۇمارەنىڭ جىيەنى ھېسابلىناتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى ئۆيلۈك - ئوچاقلىق قىلىپ قويغاندىن كېيىن: «ئەمدى سەلەمەگە بولغان قەرزىمنى ئادا قىلغاندىمەن؟» دېدى. چۈنكى، سەلەمەنىڭ ئانىسى ئۇمۇ سەلەمە ئوغلى سەلەمەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەرگەچكە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنى ئۇمۇ سەلەمەگە قەرزدار دەپ كۆرەتتى. مانا ئەمدى، ئۇنىڭغا بىر كېلىن بېرىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ شۇ قەرزىنى ئادا قىلغانلىقىنى ئىپادىلەمەكچى ئىدى.

قۇرەيش رەئىسلىرىنىڭ كۆپىنچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەككىگە كىرگەنلىكىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەنىدى. ئەمما خالىد ۋە ئەمر ئىككىسى نە ئەبۇقۇبەيىستە، نە باشقا تۆپىلىكتە كۆرۈنمەيتتى. چۈنكى ئۇ ئىككىسى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىگە يېقىنلىشىشتىن بۇرۇنلا شەھەردىن چىقىپ كەتكەنىدى. ئۇ ئىككىسى شەھەردىن ئۆز ئالدىغا چىققان بولۇپ، چىقىپ كېتىش سەۋەبلىرىمۇ بىر - بىرىدىن پەرقلىق ئىدى. لېكىن ھەر ئىككىسى بىر نۇقتىدا ئوخشاش كۆز - قاراشقا ئىگە ئىدى. يەنى ئۇلارغا كۆرە: «ھۇدەيبىيە سۇلھىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن روھىي غەلبە بولغان بولسا، ئۇنىڭ مەككىگە كىرىشى ئۇنىڭغا قارشى تۇرغۇچى تايانچ كۈچنىڭ يوققا چىققانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى.» شۇندىمۇ، ئەمرنىڭ ئىسلامغا بولغان دۈشمەنلىكىدە ھېچقانداق ئۆزگىرىش بولمىدى. ھالبۇكى، خالىد بىر نەچچە يىلدىن بۇيان قارارسىزلىق ئىلكىدە يۈرەتتى. ئۇنىڭ بۇ ئىچكى ھالىتىنى سىرتتىن كۆرۈۋېلىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى، چۈنكى ئۇ قۇرەيشلەرنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى ئېلىپ بارغان جەڭلىرىنىڭ ھەممىسىگە قاتناشقانىدى. ئەمما كېيىنچە، ئۇھۇد ۋە خەندەك جەڭلىرىدىن قايتىپ كېتىۋېتىپ، بۇ ئۇرۇشلارنىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن قىلچە پايدىسى يوق ئىكەنلىكىنى، چۈنكى قانداقلا بولمىسۇن، ئاخىرقى غەلبىنىڭ پەيغەمبەرگە مەنسۇپ بولىدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھۇدەيبىيەگە بارغاندا، خالىدنىڭ ئاتلىق ئەسكەرلىرىنىڭ كۆزىدىن بىردىنلا غايىب بولغانىدى. بۇنىڭغا ھەيران قالغان خالىد: «بۇ ئادەم ھەقىقەتەن قوغدىلىۋېتىپتۇ» دەپ ۋارقىرىغانىدى. بۇ، ئۇنىڭ ئىسلامغا قارشى ئېلىپ بارغان ئەڭ ئاخىرقى يۈرۈشى ئىدى. كۆپ ئۆتمەي، مۇسۇلمانلار خەيبەر زەپىرىگە ئېرىشتى.

خالدنىڭ كاللىسىدا باشقا ئوي - خياللارمۇ بار ئىدى. ئۇ گەرچە ئۆزى خالىمىسىمۇ، كۆڭلىنىڭ بىر يەرلىرىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان مېھرى - مۇھەببىتى ئۇرغۇپ تۇراتتى. ئىنسى ۋەلىدىنىڭ ئۆلۈشتىن بۇرۇن ئۆزىگە ئەۋەتكەن مەكتۇبىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنى سورىغانلىقىنى ۋە: «ئەگەر ئۇ كۈچ - قۇۋۋىتىنى بۇتپەرەسلىككە قارشى ئىشلىتىپ، ئىسلامنى قوللىسا، ئۇنىڭ ئۈچۈن بەكمۇ خەيىرلىك بولاتتى. بىزمۇ ئۇنى باشقىلاردىن ئۈستۈن كۆرگەن بولاتتۇق» دېگەنلىكىنى يازغانىدى. ۋەلىد مەكتۇبىنىڭ ئاخىرىدا: «ئەي ئاكا! قانچىلىك زىيان تارتقانلىقىڭنى ئۆزەڭ بىر دەڭسەپ كۆرگىن!» دېگەن ئىدى.

ئۇندىن باشقا، ئائىلىسىدىكى بەزى ئۆزگىرىشلەرمۇ خالىدقا تەسىر قىلغانىدى. خالىدنىڭ نەچچە يىللاردىن بېرى پەيغەمبەر تەرەپدارى بولۇپ كېلىۋاتقان ئانىسى يېقىندا ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئېلان قىلغانىدى. مانا ئەمدى بولسا، ھاممىسى مەيمۇنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياتلىق بولدى. بىر نەچچە كۈن بۇرۇن، خالىد بىر چۈش كۆرگەن ئىدى. چۈشىدە ئۇ ھەممە تەرىپى قورشالغان، قۇرغاق بىر دۆلەتتە تۇراتتى. كېيىنچە ئۇ بۇ دۆلەتتىن چىقىپ، ھەممە تەرىپى يېپىپىشىل، تۇپرىقى مۇنبەت بىر دۆلەتكە كېلىپ قالدى. ئۇ چۈشىگە ئۆزىنىڭ ئەھۋالىغا ئاساسەن تەبىر بېرىپ، مەدىنىگە بېرىشقا قارار بەردى. ئەمما ئۆزى يالغۇز بېرىشنى خالىمىدى. ئەجىبا، ئۆزىگە ئوخشاش ئويلايدىغان ھېچكىم يوقمىدۇ؟ ئەمىر، سەفۋان ۋە ئىكرىمەلەر ئۇنىڭ ئەڭ يېقىن دوستلىرى ئىدى. ئەمىر مەككىدە بولمىغاچقا، ئىكرىمە بىلەن سەفۋاننى يېنىغا چاقىردى. ئەمما سەفۋان: «پۈتۈن قۇرۇش مۇھەممەدنىڭ ئارقىسىدىن ماڭىمىز، مەن ماڭمايمەن» دەپ چالۋاقتى. ئىكرىمەمۇ شۇنداقراق جاۋاب بەردى. خالىد ھەر ئىككىسىنىڭ بەدرى غازىتىدا دادىلىرىدىن ئايرىلىپ قالغانلىقىنى، سەفۋاننىڭ ھەم دادىسى ھەم قېرىندىشىدىن ئايرىلغانلىقىنى ئۇنتۇپ قالمىغانىدى.

شۇنىڭ بىلەن، ئۆزى يالغۇز مېڭىشقا مەجبۇر بولغان خالىد غەمكىن ھالدا ئۆيىدىن چىقىپ تۇرۇشىغا، ئابدۇددار قەبىلىسىدىن تەلھەننىڭ ئوغلى ئوسمان (ئۇ بىر نەچچە يىل بۇرۇن ئۆمۈم سەلەمەنى مەككىدىن مەدىنىگە ئاپىرىپ قويغانىدى) ئۇچراپ قالدى. ئوسمان خالىدنىڭ ئىكرىمە ۋە سەفۋانلاردىنمۇ يېقىن دوستى ئىدى. لېكىن، ئۇ ئىككىسىدىن كۆڭلى سوۋۇپ كەتكەنچە، بۇ ئىشنى باشقا بىرىگە دەپ ئولتۇرماسلىق نىيىتىگە كەلگەن ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئوسمان بەدرى غازىتىدا دادىسى، ئىككى تاغىسى ۋە تۆت جىيەندىن ئايرىلىپ قالغانىدى. ئىككىسى بىر - بىرىگە بىر ئېغىز سۆز قىلماي خېلى بىر يەرگىچە بىللە ماڭغاندىن كېيىن، خالىد تۇيۇقسىزلا گەپ قىلىش قارارىغا كەلدى ۋە كۆزلىرىنى ئۇنىڭغا تىكىپ تۇرۇپ: «بىزنىڭ ھالىمىز كامارغا كىرىۋالغان تۈلكىنىڭ ھالىدىن پەرقلەنمەيدۇ. كامارغا بىر سوغا سۇ تۆكسەڭ، تۈلكە بىردەمدىلا كاماردىن چىقىدۇ» دېدى. ئوسماننىڭ يۈز ئىپادىسىدىن ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ سۆزلىرىنى چۈشەنگەنلىكىنى ھېس قىلغان خالىد ئۆزىنىڭ نەگە، نېمە ئۈچۈن كېتىۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ بەردى. ئۇزۇندىن بۇيان شۇنداق قىلىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ يۈرگەن ئوسمانمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە ماڭماقچى بولدى ۋە بەزى نەرسىلىرىنى ئېلىۋېلىش ئۈچۈن ئۆيىگە قاراپ ماڭدى. خالىد ئۇنى رازىمەنلىك بىلەن كۈتۈپ تۇردى. ئەتىسى سەھەردە، ئىككىسى بىرلىكتە مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقتى.

ئەمرگە كەلسەك، ئۇ ئىسلام ھەققىدە ئىكرىمە ۋە سەفۋانلار بىلەن ئوخشاش كۆز قاراشتا ئىدى. ئەمما ئۆز ئەھۋاللىرىنىڭ چاتاقلىقىنى ئۇلاردىن ياخشىراق بىلەتتى. شۇڭا، ئۇ ئۆزىنى داھى دەپ بىلىدىغان سەھل ۋە باشقا قەبىلىلەردىن بىر توپ ياشنى ئۆزى بىلەن بىللە ھەبەشىستانغا بېرىشقا قايىل قىلدى. ئۇلارغا: «ئەگەر مۇھەممەد ئەڭ ئاخىرقى غەلبىگە ئېرىشسە، بىز باشقىلارنىڭ ھىمايىسىدە خاتىرجەم تۇرۇپرىمىز. ئەگەر قۇرەيشلەر زەپەر قازانسا، بىز بىر ئامال قىلىپ يەنە مەكككە قايتىپ كېلىمىز. مۇھەممەدنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغاندىن، نەجاشىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا بولغىنىمىز ياخشىراق» دېگەندى. باشقىلارمۇ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى بىردەك تەستىقلىدى.

ئەمما ھەم سىياسەتچى ھەم يىقىلغىنىغا ئاسانلىقچە تەن بەرمەيدىغان جەسۇر ئادەم ئىدى. ئۇ جەننەت ۋە باشقا مۇسۇلمانلارنىڭ ھەبەشىستاندىكى تەسىرىنى سەل چاغلانغان، ناھايىتى چوڭ خاتالىق ئۆتكۈزگەن بولسىمۇ، مۇسۇلمانلارنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئالماي تۇرۇپ، نەجاشى بىلەن نەچچە يىلغىچە ئالاقە قىلىپ تۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغانىدى. مۇسۇلمانلار كېيىنچە ھەبەشىستاندىن مەدىنىگە كۆچۈپ كەتتى. مۇسۇلمانلار كەتكەندىن كېيىن، ئەمىر نەجاشىنىڭ يېڭى دىنغا بولغان قىزىقىشىنىڭ يوققا چىققانلىقىنى قىياس قىلغانىدى. نەجاشى ئۇنى ھوزۇرغا چاقىرىغاندا، ئەمىر سوۋغا قىلغان تېرە مەھسۇلاتلىرىدىن بەكمۇ خۇرسەن بولدى. نەجاشى ئۇ قەدەر خۇشال كۆرۈنۈۋاتاتتىكى، ئەمىر ئۇنىڭدىن ھىمايە تەلەپ قىلماقچى بولغانلىقىنى ئېيتماقچى بولدى. ئەمما ئۇ ھىمايە تەلەپ قىلغان ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كەمستىدىغان بەزى سۆزلەرنى ئىشلىتىپ، پادىشاھنىڭ بىردىنلا قاتتىق غەزەپلىنىشىگە سەۋەب بولدى ۋە ئۆزىمۇ ھەيران قالدى. ئۇ نەجاشىنىڭ سۆزلىرىدىن ئۆزىنىڭ بۇ يەردە يىلتىز تارتىپ قېلىشى ئۈچۈن، تېرە مەھسۇلاتلىرىدىن بەكرەك، مۇسۇلمان بولۇشى كېرەك ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يەتكەندى. ئۇ، ئىسلامغا قارشى تۇرۇش ئۈچۈن نەجاشىدىن ياردەم تەلەپ قىلىۋاتاتتى. ئەمما قارشى تۇرغۇدەك ماغدۇرى قالمىغانىدى. ئۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئىما قىلىپ تۇرۇپ: «ئەي پادىشاھ! ئۇنىڭغا راستىنلا شاھادەت ئېيتامسەن؟» دەپ سورىدى. نەجاشى: «ئاللاھ ھوزۇرىدا ئۇنىڭغا شاھادەت ئېيتمەن. ئەي ئەمىر! سەن مېنىڭ ئېيتقىنىمدەك قىلغىن ۋە ئۇنىڭ پېشىگە ئېسىلغىن! ھەق تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، خۇددى مۇسا فىرئەۋن ۋە ئۇنىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ ئۈستىدىن غالىب كەلگەندەك، مۇھەممەد ئالدىغا كەلگەن ھەرقانداق توسالغۇنىڭ ئۈستىدىن غالىب كېلىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى.

تارىخ كىتابلىرىدا، ئەمىرنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ ئىسىملىرى ۋە ئۇلارنىڭ نېمە ئىش قىلماقچى بولغانلىقى ھەققىدە ھېچقانداق مەلۇمات يوق. ئەمىر بىر كېمىگە چىقىپ، يەمەنگە باردى ۋە ئۇ يەردىن بىر تۈگە ۋە يەپ - ئىچىدىغان نەرسىلەرنى ئېلىپ، شىمالغا قاراپ يولغا چىقتى. ئۇ مەككىدىن مەدىنىگە بارىدىغان ساھىل يولى ئۈستىدىكى تۇنجى قونالغۇسى ھەددە دېگەن يەردە خالىد بىلەن ئوسمانغا ئۇچراپ قالدى. يولنىڭ قالغان قىسمىنى ئۇچى بىرلىكتە باستى.

مەدىنە مۇسۇلمانلىرى ئۇچىلىسىنى ناھايىتى قىزغىن كۈتۈۋالدى. خالىد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇ كۈنكى ھېسسىياتىنى تەسۋىرلەپ: «مەن سالام بەرگەندە ئۇنىڭ يۈزلىرى نۇرلىنىپ كەتكەندى» دېگەندى. خالىد تۇنجى بولۇپ بەيئەت قىلدى: «ئاللاھتىن باشقا

ئاللاھنىڭ يوقلۇقىغا ۋە سېنىڭ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە شاھادەت ئېيتىمەن!» رەسۇلۇللاھ: «سېنى ھىدايەتكە ئېرىشتۈرگەن ئاللاھقا ھەمدۇسانالار ئېيتىمەن! مەن بۇرۇنلا سېنىڭ ئەقلىڭنىڭ سېنى ياخشىلىققا يۈزلەندۈرىدىغانلىقىنى بىلگەندىم» دېدى. خالىد: «ئى رەسۇلۇللاھ! مۇشۇ كەمگىچە مېنىڭ ئىسلامغا قارشى ئۇرۇش قىلىپ كەلگەنلىكىمنى بىلسەن. ئاللاھنىڭ گۇناھلىرىمنى كەچۈرۈۋېتىشى ئۈچۈن دۇئا قىلغان بولساڭ!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مۇسۇلمان بولۇشتىن بۇرۇن ئۆتكۈزگەن گۇناھلىرىڭ سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ» دېدى. تەئەججۈپلەنگەن خالىد: «شۇنچە كۆپ گۇناھ ئۆتكۈزۈۋەتسەممۇ، سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ؟» دەپ سورىدى. ئۇنىڭ يۈزلىرىدىن قابغۇلۇق ئىپادىلەر چىقىپ تۇراتتى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «پەرۋەردىگار! خالىدنى سېنىڭ دىنىڭغا توسقۇنلۇق قىلىش ئۈچۈن ئۆتكۈزگەن گۇناھلىرى ئۈچۈن جازالمىغىن، ئۇنى كەچۈرۈۋەتكىن!» دەپ دۇئا قىلدى. ئۇندىن كېيىن، ئوسمان ۋە ئەمىر مۇكەممەل شىھادەت ئېيتىپ، مۇسۇلمان بولدى. كېيىنكى يىللىرى، ئەمىر مۇنداق دېگەندى: «بەيئەت قىلغان ۋاقىتتا، مەن ھۆرمەت يۈزىسىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزىگە قارىيالمىغاندىم.»

ئەمىرنىڭ قېرىندىشى ۋە ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ جىيەنى ھىشام خەندەك ئۇرۇشىدىن بۇرۇن مەككىدىن مەدىنىگە قېچىپ كەلگەندى. ئۇنىڭ كەينىدىن ئەمىرنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھمۇ قاچتى. ئابدۇللاھ ئون ئالتە ياشقا كىرىپ قالغانىدى. ئۇ ناھايىتى تەقۋا مۇسۇلمان بولۇپ، كۆپىنچە كۈنلىرىنى روزا تۇتۇپ ئۆتكۈزەتتى ھەم ساھابىلەرنىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ بىلىملىك كىشىلەردىن بىرى ئىدى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ سۆزلىرىنى خاتىرىلەشقا رۇخسەت قىلغانىدى. ئابدۇللاھ بىلەن ھىشام ئىككىسى ئەمىرنىڭ مۇسۇلمان بولۇشى ئۈچۈن ھەردائىم دۇئا قىلاتتى. شۇڭا، ئۇلارنىڭ مەدىنىدە بىر يەرگە جەم بولۇشى ھەم ئەمىر ئۈچۈن ھەم ئۇلار ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ خۇشاللىق بولۇپ ھېسابلىناتتى.

ئۇندىن باشقا، جەئفەر بىلەن ئەلىنىڭ ئاكىسى ئاقىل ۋە مۇتئىمىننىڭ ئوغلى جۇبەيرنىڭ مۇسۇلمان بولۇشىمۇ مۇسۇلمانلار ئۈچۈن كاتتا ئىش بولدى. جۇبەير بەدىر غازىتىدا مۇسۇلمانلارغا ئەسىر چۈشكەنلەرنى فېدىيە تۆلەپ مەككىگە قايتۇرۇپ كېتىش ئۈچۈن مۇسۇلمانلارنىڭ ئارىسىدا بىر مەزگىل تۇرۇپ قالغانىدى ۋە بۇ مەزگىل ئىچىدە ئىسلام ئۇنىڭ قەلبىگە شۇنداق قاتتىق تەسىر قىلغانىدى. ئاقىل بەيئەت قىلىش ئۈچۈن مەدىنىگە كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «مەن سېنى ئىككى سەۋەب بىلەن ياخشى كۆرىمەن. بىرى، ماڭا تۇغقان بولغانلىقىڭ ئۈچۈن؛ يەنە بىرى، تاغامنى شۇنداق ياخشى كۆرگەنلىكىڭ ئۈچۈن...» دېگەندى.

قايغۇ ۋە خۇشاللىقلار

(73)

ھىجرىيەنىڭ سەككىزىنچى يىلى ھەم خۇشاللىقلارغا ھەم قايغۇلارغا تولغان بىر يىل بولدى. تۇنجى قايغۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى زەينەپنىڭ ۋاپاتى ئىدى. زەينەپ كۆز يۇمغان ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بېشىدا بولۇپ، كۈيئوغلى ۋە نەۋرىلىرىگە تەسەللى بەرگەندىن كېيىن، ئۇمۇ سەلەمە، سەۋدە ۋە ئۇمۇ ئەيمەنگە جىنازىنى يۇيۇپ، كېپەنلەش ۋەزىپىسىنى تاپشۇردى. غۇسلى قىلدۇرۇلغاندىن كېيىن جىنازىگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىچىگە كىيۋالغان كىيىمنى سالىدى ۋە زەينەپنى شۇنىڭ بىلەن كېپەنلەشنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەينەپنىڭ نامىزىنى چۈشۈرگەندىن كېيىن، قەبرە بېشىدا تۇرۇپ دۇئا قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن پەرزەنت كۆرگەن بىردىنبىر ئايال خەدىجە بولۇپ، ئۇندىن باشقا ئاياللىرىدىن بالا تۇغۇلمىغانىدى. مەدىنەلىكلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنەدىمۇ بىر بالىسى تۇغۇلۇشىنى ئۈمىد قىلاتتى. ھازىرقى ئاياللىرىدىن ئۇمۇ سەلەمە بىلەن ئۇمۇ ھەبىبەنىڭ بۇرۇنقى ئەللىرىدىن بولغان بالىلىرى بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر قېتىم ئۆيلەنگەندە، مەدىنەلىكلەر يېڭى بوۋاق بولۇپ قېلىش ئۈمىدى بىلەن بەكمۇ خۇشال بولۇشاتتى. ئەمما مەلۇم مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، بۇ ئۈمىدلىرىدىن ۋاز كېچەتتى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەدىجەدىن كېيىن ئۆيلەنگەن ئاياللىرىنىڭ ھېچقايسىسىدىن بالىسى بولمىغانىدى. ئەمما قىزى زەينەپنىڭ ۋاپاتىدىن كۆپ ئۆتمەي، ئۇنىڭ تەكرار دادا بولىدىغانلىقى ئوتتۇرىغا چىقتى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېتى چۆرىسى ھامىلدار ئىدى. مەدىنەلىكلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنى شۇنداق ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى بىلگەچكە، ھەمىشە ئۇنىڭغا ئىززەت - ئېكرام كۆرسىتەتتى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا تېخىمۇ ياخشى مۇئامىلە قىلىشقا باشلىدى.

ئۆمرە ھەجىدىن ئۈچ ئاي كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۈرىيە چېگرىسىدىكى قەبىلىلەرگە ئون بەش كىشىدىن تەركىب تاپقان «تىنچلىق ئەلچىلىرى» ئەۋەتتى. لېكىن ئۇلار مۇسۇلمانلارنىڭ دوستانە مۇئامىلىسىگە يا ئوقى بىلەن جاۋاب قايتۇردى ۋە ئۇلارغا قارشى ئۇرۇشقا مەجبۇر بولغان مۇسۇلمانلاردىن ئون تۆتتىن ئۆلتۈرۈۋەتتى.

كۆپ ئۆتمەي، شۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدىغان، ئەمما تېخىمۇ سىياسىي تۇس ئالغان يەنە بىر ۋەقە يۈز بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خىرىستىئان شاھى قەيسەرگە ئەۋەتكەن مەكتۇبىنىڭ جاۋابىنى ئالالمىغاچقا، قايتا مەكتۇب يېزىپ، دېھىيە ئەل كەلبى ئارقىلىق بەسرە ۋالىسىغا ئەۋەتتى. غەسسانلىق بىر قەبىلىنىڭ رەئىسى بەسرەگە ئەۋەتلىگەن ئەلچىنى تۇتۇۋېلىپ ئۆلتۈرۈۋەتتى. غەسسانلىقلارنىڭ كۆپىنچىسى خىرىستىئان بولغاچقا، ھەر قاچان قەيسەرنىڭ ياردىمىگە ئېرىشەلەيتتى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ قىلمىشىنىڭ جازاسىز قېلىشىنى

خالىمىدى ۋە ئۈچ مىڭ كىشىلىك قوشۇن تەييارلاپ، زەيدنىڭ قومانداڭلىقىدا غەسسان قەبىلىسىگە ئەۋەتتى. ئەگەر زەيد ئۆلتۈرۈلسە، ئۇنىڭ ئورنىغا جەئفەر؛ جەئفەرمۇ ئۆلتۈرۈلسە، ئۇنىڭ ئورنىغا ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھەنىڭ قومانداڭلىقى قىلىشىنى، ئۇمۇ ئۆلتۈرۈلسە، مۇجاھىدلارنىڭ ئۆز ئىچىدىن بىرىنى قومانداڭ قىلىپ سايلىشىنى تاپىلدى. ئاندىن زەيدنىڭ قولىغا ئاق تۇغدىن بىرنى تۇتقۇزۇپ، باشقا ساھابىلەر بىلەن بىرلىكتە قوشۇننى ئۇھۇدنىڭ شىمالىدىكى تۆپىلىكلەرگىچە ئۆزىتىپ قويدى.

قوشۇن سۈرىيە چېگرىسىغا يېتىپ كەلگەندە، پەقەت بارلىق شىمالىي قەبىلىلەرنىڭلا ئەمەس، بەلكى قەيسەرنىڭ قوشۇنلىرىنىڭمۇ ئۆزلىرىگە قارشى ئۇرۇش قىلماقچى بولغانلىقىنى ئۇقتى. دۈشمەن قوشۇنىنىڭ جەمئىي يۈزىمىڭ كىشىدىن ئاشىدىغانلىقى ھەققىدە سۆز - چۆچەك تارقالدى. ئەلۋەتتە، بۇ كۆپتۈرۈپ ئېيتىلغان سان ئىدى. زەيد دەرھال قومانداڭلىق ھەيئىتىنى بىر يەرگە يىغدى. ھەيئەت ئەزالىرىنىڭ كۆپىنچىسى بۇ ئەھۋالنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىلدۈرۈلۈشى كېرەكلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى. شۇنداق قىلغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يا ئۇلارنى قايتىپ كېتىشكە بۇيرۇيتتى ياكى ياردەمچى قوشۇن ئەۋەتەتتى. ئەمما ئابدۇللاھ بۇ پىكىرگە قارشى چىقىپ: «ئالدىمىزدا ئىككى ئىش بار. بىرى زەپەر قۇچۇش، يەنە بىرى شېھىت بولۇپ، جەننەت باغلىرىدىكى دوستلىرىمىزغا ھەمراھ بولۇش. قېنى ئەمىسە، ئالغا!» دېدى. بۇ سۆز ئۇھۇد غازىتىدىن بۇرۇن مەيدانغا كەلگەن بولۇپ، ئۇندىن كېيىنكى ھەر قېتىملىق غازاتتا ئېيتىلىپ كېلىۋاتقان ھەم قارشى چىققىلى بولمايدىغان سۆز ئىدى.

ھەممەيلەن ئابدۇللاھنىڭ سۆزلىرىگە قايىل بولۇپ، شىمالغا قاراپ داۋاملىق ئىلگىرىلىدى ۋە سۈرىيە چېگرىسىغا ئانچە يىراق بولمىغان ئۈلۈك دېڭىزنىڭ جەنۇبىي ساھىلىغا يېقىنلاپ كەلدى. يەنە بىر نەچچە سائەت يول يۈرگەندىن كېيىن، ئالدى تەرەپتىكى دۈشمەن كۆرۈندى. بىزانس ۋە ئەرەب قوشۇنىنىڭ سانى ھەقىقەتەن كۆپ بولۇپ، مۇسۇلمانلاردىن نەچچە ئون ھەسسە ئارتۇق ئىدى. قوشۇن قومانداڭلىرىدىن ھېچقايسىسىنىڭ كۈچ سېلىشتۇرمىسى بۇ قەدەر زور بولغان قوشۇنغا قارشى ئۇرۇش قىلىش تەجرىبىسى يوق ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇلار بۇ قەدەر ئىلغار قوراللارغا ئىگە ئاتلىق قوشۇننىمۇ تۇنجى قېتىم كۆرۈۋاتاتتى. بىزانسنىڭ ئاتلىق قوشۇنى ئوتتۇرىغا، ئەرەب قەبىلىلىرى ئۇلارنىڭ ئىككى يېنىغا ئورۇنلاشقاندى. بەدرىدىكى قۇرەيش قوشۇنى بۇ قوشۇننىڭ ئالدىدا يوق ھېسابدا ئىدى. ھەم دۈشمەن قوشۇنلىرى مۇسۇلمانلارنىڭ يېتىپ كېلىشىنى كۈتۈپ تۇرغان بولۇپ، ئەپلىك جايلارغا ئورۇنلىشىۋالغاندى. لەشكەرلەرمۇ جەڭ پەرىمانىغا تەييار ھالەتتە تۇراتتى.

ئۆزلىرى تۇرۇۋاتقان يەرنىڭ مۇداپىئە ئۈچۈن ئەپسىز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، دەرھال ئۇرۇشقا ئاتلىنىشتىن ھەزەر ئەيلىگەن زەيد، قوشۇننى جەنۇبقا، مۇئەتتەگە قاراپ چېكىنىشكە بۇيرىدى. ئۇ يەردە ئەپلىك جايلارغا ئورۇنلىشالايتتى ھەم قوشۇن سېپىنىمۇ رەتلەش پۇرسىتىگە ئىگە بولالايتتى. دۈشمەن قوشۇنى مۇسۇلمانلارنىڭ كەينىدىن تاپ بېسىپ، مۇئەتتەگىچە يېتىپ كەلدى. دۈشمەن تېخىمۇ يېقىنلاپ كېلىۋېدى، زەيد چېكىنىش ئورنىغا ھۇجۇمغا ئۆتۈش ئەمرىنى بەردى (دۈشمەنلەر ئۇنىڭ شۇنداق قىلىدىغانلىقىنى تەخمىن قىلغاندى).

دەل ئۇ پەيتتە، مەدەنە بىلەن مۇتتە ئارىلىقىدىكى مۇساپە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن يوق قىلىندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيدنىڭ ئاق تۇغنى لەپىلدەتكەن پېتى دۈشمەن لەشكەرلىرىگە قانداق ھۇجۇم قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇراتتى. زەيد بىر نەچچە دۈشمەنگە يەر چىشلەتكەندىن كېيىن، ئېغىر يارىلىنىپ، شېھىت بولدى. تۇغنى جەننەت قولىغا ئېلىپ، باتۇرانە جەڭ قىلدى ۋە ئۇمۇ شېھىت بولدى. ئۇنىڭ ئورنىغا ئابدۇللاھ ئۆتتى. ئۇنىڭ ھۇجۇمى دۈشمەننىڭ ئوق ياغدۇرۇشى ۋە ئۆزىنىڭ شېھىت بولۇشى بىلەن نەتىجىلەندى، مۇجاھىدلار قالايمىقان بولۇپ، كەينىگە چېكىنىشكە باشلىدى. ئەنسارلاردىن سابىت ئىبنى ئەركام تۇغنى قولىغا ئالغاندىن كېيىن، مۇسۇلمانلار سېپى قايتا تۈزەلدى. سابىت قولىدىكى تۇغنى خالدىقا ئۇزاتتى. ئەمما خالدىق بۇ شەرەپكە ئۇنىڭ تېخىمۇ لايىق ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ ئالغىلى ئۇنىمىدى. سابىت: «ئال، بۇنى يەردىن ساڭا بېرىش ئۈچۈن قولىمغا ئالغانىدىم» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، خالدىق قومانداڭلىقىنى ئۆتكۈزۈۋېلىپ، سەپلەرنى بىر - بىرىگە يېقىنلاشتۇردى ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆزىنى ئوڭشۇپ قاپتا ھۇجۇمغا ئۆتۈشى ئۈچۈن، دۈشمەن ھۇجۇملىرىغا قارشىلىق كۆرسەتكەچ قوشۇننى ئارقىغا چېكىندۈردى. مۇسۇلمانلار دۈشمەنلەرگە قارشى ھۇجۇمغا ئۆتكەن بولسىمۇ، زەپەر قازىنالمىدى. ئەمما دۈشمەنلەر بۇ زەپەردىن ھېچقانداق نەتىجىگە ئېرىشەلمىدى. چۈنكى مۇسۇلمانلار قوشۇندىن ئۈچ قوماندان سىرتىدا، بەش كىشى شېھىت بولغانىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، بىر قاراشتا بۇ خالدىقنىڭ غەلبىسى ھېسابلىناتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيد، جەننەت ۋە ئابدۇللاھنىڭ ئارقا - ئارقىدىن شېھىت بولغانلىقىنى ئېيتقاندىن كېيىن: «ئۇلاردىن كېيىن ئاللاھنىڭ قىلچىلىرىدىن بىرى تۇغنى قولىغا ئالدى ۋە ئاللاھ ئۇلارغا چىقىش يولى كۆرسەتتى (يەنى مۇسۇلمانلارنى بىخەتەرلىككە ئېرىشتۈردى)» دېگەندى. ئەنە شۇ كۈندىن كېيىن، خالدىق «ئاللاھنىڭ قىلچىسى (سەيفۇللاھ)» دەپ ئاتىلىشقا باشلىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ جەڭ ئەھۋالىنى سۆزلەپ بېرىۋاتقاندا، كۆزلىرىدىن ياشلار قۇيۇلۇپ تۇراتتى. نامازدىن كېيىن، ئادىتى بويىچە جامائەتكە بۇرۇلۇپ ئولتۇرمايلا، مەسجىدىدىن چىقىپ كەتتى. نامازشام ۋە خۇپتەن نامازلىرىمۇ شۇنداق ئۆتتى.

ناماز ئارىلىقىدا جەننەتنىڭ ئۆيىگە بېرىپ: «ئەي ئەسما! جەننەتنىڭ بالىلىرىنى كەلتۈرگىن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈز ئىپادىلىرىدىن شۇبھىلەنگەن ئەسما بالىلىرىنى ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى سۆيىدى ۋە كۆزلىرى ياشقا تولدى. ئەسما: «ئى رەسۇلۇللاھ! نېمە ئۈچۈن يىغلايسىن؟ جەننەت ۋە باشقىلاردىن خەۋەر ئالدىڭمۇ - يا؟» دەپ سورىدى. «ھەئە، بۈگۈن شېھىت بولدى» دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام. ئەسما ئېچىنىشلىق ھالدا چىقىراپ تاشلىدى. ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان قوشنا ئۆيلەردىكى ئاياللار يۈگۈرۈپ كىرىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قايتىپ چىقتى ۋە بىر نەچچە كۈنگىچە ئۇلارغا ئاش - تاماق كىرگۈزۈلۈپ تۇرۇشنى بۇيرۇپ: «ئۇلار بۇ قايغۇ - ئەلەمدە ئۆزلىرىنىڭ ئېھتىياجىنى ئۆتۈپ قالدۇ» دېدى.

ئۇمۇ ئەيمەن، ئۇسامە ۋە زەيدنىڭ ئائىلىسىدىكىلەردىن باشقا ھەممەيلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىدە ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيدنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئۇندىن بۇرۇن

ئۇلارغا ئېيتىپ بولغانىدى. ئۆيىگە قايتىپ كېتىۋاتقاندا، زەيدنىڭ كۆچىدا يىغلاپ تۇرغان كىچىك قىزى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرۈپ، شۇ تەرەپكە قاراپ يۈگۈردى ۋە ئۆزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇچىقىغا ئاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى باغرىغا چىڭ باسقۇنچە ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ يىغلاپ كەتتى. دەل شۇ چاغدا، ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان سەئىد ئىبنى ئۇبادە، بۇ مەنزىرىنى كۆرۈپ نېمە دېيىشىنى بىلەلمىدى ۋە: «ئى رەسۇلۇللاھ! بۇ نېمە ئىش؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ مەشۇقنىڭ ئىسمىغا يېتەلمىگەن ئاشىقنىڭ ئاھ - زارى» دەپ جاۋاب بەردى.

ئۇ كېچىسى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چۈشىدە جەننەتنى كۆردى. زەيد، جەننەت، ئابدۇللاھ ۋە ئۇرۇشتا شېھىت بولغان باشقا مۇجاھىدلارنىڭ ھەممىسى جەننەتتە تۇراتتى. جەننەت خۇددى پەرىشتىلەردەك ئۇياق - بۇياققا ئۇچۇپ يۈرەتتى. ئەتىسى بامدات نامىزىدا، جامائەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خېلى روھلىنىپ قالغانلىقىنى ھېس قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازدىن كېيىن، جامائەت تەرەپكە بۇرۇلۇپ ئولتۇردى. مەسجىدىن چىققاندىن كېيىن، ئەسماننىڭ يېنىغا باردى ۋە ئۆزىنىڭ كۆرگەن چۈشىنى ئېيتىپ بەردى. بۇنى ئاڭلىغان ئەسماننىڭ كۆڭلى خېلى تەسكىن تاپتى.

خالىد قوماندانلىقىدىكى مۇسۇلمانلار قوشۇنى مەدىنىگە يېقىنلاپ كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇقەۋقىسىنىڭ ئۆزىگە سوۋغا قىلغان ئاق قېچىر (دۈلدۈل) نى كەلتۈردى ۋە ئۇنىڭغا جەننەتنىڭ چوڭ ئوغلنى مىندۈرۈپ، قوشۇننىڭ ئالدىغا چىقتى. مەدىنىلىك ئەر - ئايال ھەممىسى يولنىڭ ئىككى قاسنىقىدا قاتار تىزىلغان بولۇپ، ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان قوشۇنغا قۇم چاچتى ۋە: «ۋۇي قاقچۇنلار! ئاللاھ يولىدىكى ئۇرۇشتىن قېچىپ كەلدىڭلارمۇ؟» دەپ ۋارقىردى. «ياق!» دەپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلار قاقچۇن ئەمەس، بەلكى جەڭگە قايتا ئاتلىنىش ئۈچۈن قايتىپ كەلدى» دېدى.

مۇتئەددىكى چېكىنىش، شىمالدىكى ئەرەب قەبىلىلىرىگە يېڭى ئىسلام دۆلىتىگە ھۇجۇم قىلىش جاسارىتى ئاتا قىلدى. بىر ئايدىن كېيىن، بەلى ۋە قۇزائە قەبىلىلىرىنىڭ جەنۇبقا يۈرۈش قىلماقچى بولۇپ سۈرىيە چېگرىسىغا ئادەم يىغقانلىقى ھەققىدە خەۋەر يېتىپ كەلدى. ئەمما بۇ قېتىم بىزانس قوشۇنلىرى يوق ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەمىرنى ئۈچ يۈز كىشىگە قوماندان قىلىپ، مۇمكىن بولسا ئۇلار بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈش، پەقەت بولمىغاندا ئۇرۇشۇش ئۈچۈن ئەۋەتتى. ئەمىرنىڭ قوشۇنغا قوماندان بولۇپ تاللىنىشىدىكى سەۋەب، ئۇنىڭ ئانىسى بەلى قەبىلىسىدىن بولۇپ، بۇ قەبىلىدە ئۇلارنىڭ تۇغقانلىرى بار ئىدى. ئەمىر قوشۇننى كېچىسى يول ماڭدۇرۇپ، يۈز يەرلەرنى قونالغۇ قىلىپ، ئون كۈن ئىچىدە سۈرىيە چېگرىسىغا يېقىنلاشتى. ئۇ يىلى، قىش بالدۇر كەلگەندى. شىمالنىڭ سوغۇق ھاۋاسىدا ياشاپ باقمىغان مەككە ۋە مەدىنىلىك مۇسۇلمانلار، قونالغۇغا چۈشكەندىن كېيىن، ئالدى بىلەن ئوتۇن ئىزدەشكە باشلىدى. ئەمما ئەمىر ئوت يېقىشنى قەتئىي چەكلىدى. بىر نەچچە يىلەن قارشىلىق كۆرسىتىپ باققان بولسىمۇ، ئۇ: «سىلەر مېنىڭ سۆزۈمگە ئىتائەت قىلىشقا بۇيرۇلدۇڭلار. ئۇنداق بولغانىكەن، ئىتائەت قىلىڭلار!» دېدى. ئۇلار قايتا غىڭ - پىڭ قىلالىدى.

دۇشمەن سانىنىڭ ئۆزلىرى تەخمىن قىلغىنىدىنمۇ كۆپ ئىكەنلىكىنى كۆرگەن ئەمىر، ھازىرچە يەرلىكلەردىن باشقا ياردەم كەلمەسلىكى مۇمكىن دەپ ئويلىدى ۋە جۇھەينە قەبلىسىدىن بىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەۋەتىپ، ياردەمچى قوشۇن تەلەپ قىلدى. ئەبۇئوبەيدە دەرھال ئىككى يۈز كىشىلىك قوشۇن بىلەن ياردەمگە يېتىپ كەلدى. ئەبۇئوبەيدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەڭ يېقىن ساھابىلەردىن بىرى ۋە بۇندىن بۇرۇنقى ئۇرۇشلارنىڭ ھەممىسىگە قاتناشقانلىقى ئۈچۈن ئۇرۇش قوماندانلىقىنىڭ ئۆزىگە تاپشۇرۇلۇشى كېرەكلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئەمما ئەمىر يېڭى كەلگەنلەرنىڭ پەقەت ياردەمچى قوشۇن ئىكەنلىكىنى، شۇڭا قوشۇنغا ئۆزىنىڭ قوماندانلىق قىلىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇئوبەيدەگە ئىككى قوشۇن ئارىسىدا بىرلىك قۇرۇلۇشىنى ۋە ئايرىمچىلىق كېلىپ چىقماستىن جېمىلىنىپ چىقىشىنى چەكلەپ بەردى. شۇڭا ئۇ ئۆزىنىڭ سۆزىدىن ۋاز كەچتى ۋە ئەمىرگە: «ئەگەر سەن ماڭا ئىتائەت قىلمىساڭ، تەڭرىگە قەسەم قىلىمەنكى، مەن ساڭا ئىتائەت قىلىمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، ئەبۇئوبەيدەگە رەھمەت تىلىگەندى.

ئەمىر بەش يۈز كىشىلىك قوشۇننى باشلاپ، سۈرىيە چېگرىسىدىن ئۆتتى. دۇشمەن ئازراق قارشىلىق كۆرسىتىپ قويۇپلا، چېگرىلىرىنى تاشلاپ تارقىلىپ كەتتى. دۇشمەنلەر كەتكەندىن كېيىن، مۇسۇلمانلارغا دوستانە مۇئامىلىدە بولغان كىشى ياكى كىشىلەر پەيدا بولۇشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن، ئەمىر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەكتۇب يېزىپ، سۈرىيە چېگرىسىنىڭ قايتىدىن ئىسلام دۆلىتىنىڭ تەسىر دائىرىسىگە ئېلىنغانلىقىنى بىلدۈردى.

بۇ تەسىر، مەدىنىنىڭ ئەتراپىدىكى ھەر قايسى قەبىلىلەرگىچە يېيىلدى. بۇنىڭ سەۋەبى پەقەت مەنئىي جەھەتتىنلا ئىبارەت ئەمەس بولۇپ، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ھەم قارشى تۇرغىلى بولمايدىغان دۇشمەن ھەم كۈچلۈك، ئىشەنچلىك ۋە مەردانە ئىتتىپاقداش دەپ بىلەتتى. باشقا ئىتتىپاقداشلار پەيغەمبەرگە نىسبەتەن زەئىپ ۋە پايدىسىز ئىدى. بەزى ئەھۋاللاردا سىياسەت بىلەن دىنىي تۈرتكە بىرلىشىپ، بىر پۈتۈن تەشكىلى قۇرۇلما ھاسىل قىلاتتى. ئەمما ئاستا - ئاستا تەرەققى قىلىشمۇ، سىياسەتتىن ۋە مۇئىمىنلەرنىڭ ئىسلام دىنىنى يېيىش ئۈچۈن ئېلىپ بارغان ھەرىكەتلىرىدىن مۇستەقىل، كۈچلۈك ۋە تەسىرلىك بىر ئامىل بار بولۇپ، بۇ يېڭى دىنغا كىرگەنلەرنى باشقىلاردىن تۈپتىن پەرقلەندۈرىدىغان روشەن ھوزۇر ئىدى. ئاللاھنىڭ بىرلىكىنى تەكىتلەيدىغان قۇرئان، ئەينى زاماندا، رەھمەت ۋە جەننەت كىتابى بولۇپ، رەسۇلۇللاھنىڭ نەسىھەتلىرى بىلەن ئۇنىڭ ئايەتلىرىنىڭ ئوقۇلۇشى، مۇئىمىنلەرنىڭ قەلبىدە بەزى شەرتلەرنى چامى يەتكۈزۈپ ئورۇندىغاندا ئەبەدىي سائادەتكە ئېرىشكىلى بولىدىغانلىقىغا ئىشەنچ پەيدا قىلاتتى. يەنى بۇ ھوزۇر — ئىمان ئۆلچىمىدىن ئىبارەت ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيتتى: «شەرتلەرنىڭ نېمە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئىمان ئېيتقانلار ئۈچۈن ھەممىسى ياخشىدۇر».

سۈلھىنىڭ بۇزۇلۇشى

(74)

ھۈدەيبىيە كۈنى مۇسۇلمانلارنىڭ ھىمايىسىگە كىرگەن خۇزائە قەبىلىسى بىلەن قۇرەيشلەرنىڭ ھىمايىسىگە كىرگەن بەكر قەبىلىسى ئارىسىدىكى ئاداۋەت پەسەيمىدى. ئەمىر سۈرىيەگە ئەۋەتىلىپ، بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، بەكر قەبىلىسىدىن بىر توپ ئادەم يېرىم كېچىدە خۇزائە قەبىلىسىگە باستۇرۇپ بېرىپ، بىر ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋەتتى. مەيدانغا كەلگەن بۇ توقۇنۇشلاردا قۇرەيشلەر ئۆز ھىمايىسىدىكى بەكر قەبىلىسىگە قورال ياردەم قىلغاندىن سىرت، ئادەممۇ ئەۋەتكەندى. خۇزائە قەبىلىسىنىڭ بەنى كەئب ئايىمىقى دەرھال مەدىنىگە ھەيئەت ئەۋەتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەۋەر بەردى ۋە ياردەم تەلەپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئۆزىنىڭ چوقۇم ياردەم بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، ئۆز يۇرتىغا قايتۇرۇۋەتتى. ئۇلار كەتكەندىن كېيىن، ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ، غۇسلى قىلىش ئۈچۈن سۇ سورىدى. ئۇنىڭ يۈزىدىن غەزەپلەنگەنلىكى مانا مەن دەپ چىقىپلا تۇراتتى. ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ غۇسلى قىلىۋېتىپ: «ئەگەر بەنى كەئبە ياردەم قىلالمىسام، ماڭمۇ ھېچكىم ياردەم قىلمىسۇن!» دېگەنلىكىنى ئاڭلىدى.

قۇرەيشلەر ئۆزلىرىنىڭ ئۆتكۈزگەن خاتالىقلىرىنى ئويلاپ يېتىپ، پۇشايمان قىلدى ۋە سۈلھىنى پۇختىلاپ، مۇددىتىنى ئۇزارتىپ كېلىش ياكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقان بولسا، ئۇنى پەسكويغا چۈشۈرۈش مەقسىتىدە ئۆزلىرىنىڭ رەئىسى ئەبۇسۇفيانى مەدىنىگە ئەۋەتتى. ئەبۇسۇفيان يولدا مەدىنىدىن قايتقان خۇزائەلىك ئەلچىلەرگە يولۇقۇپ قالدى ۋە ئۆزىنىڭ كېچىكىپ قالغانلىقىنى ئويلاپ ئەنسىرەشكە باشلىدى. مەدىنىگە يېتىپ بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ غەمكىن چىرايىنى كۆرۈپ، تېخىمۇ قورقتى. «ئى مۇھەممەد!» دېدى ئۇ: «مەن ھۈدەيبىيە سۈلھىسى تۈزۈلگەن ۋاقىتتا يوق ئىدىم. ئەگەر خالساڭ، بۇ سۈلھىنى پۇختىلاپ، مۇددىتىنى ئۇزارتايلى!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سۆزىگە: «سىلەردىن بۇ سۈلھىگە بۇزغۇنچىلىق قىلغانلار بارمۇ؟» دېگەن سوئال بىلەن جاۋاب بەردى. ئەبۇسۇفيان ھودۇققان ھالدا: «خۇدا ساقلىسۇن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىزمۇ شۇ سۈلھىگە ئاساسەن ئىش كۆرۈۋاتىمىز. بىز ئۇ سۈلھىنى ئۆزگەرتەيمىز ھەم ئۇنىڭدىن باشقىسىنىمۇ قوبۇل قىلمايمىز» دېدى. ئەبۇسۇفيان ئۇندىن باشقا قىلىدىغان سۆزنىڭ قالمىغانلىقىنى بىلىپ، قىزى ئۆممۇ ھەببەدىن ياردەم سوراش ئۈچۈن، ئۇنىڭ ھۇجرىسىغا كىردى. ئون بەش يىلدىن بېرى ئۇنى كۆرمىگەندى. ئەبۇسۇفيان يەردىكى سېلىنچىنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرماقچى بولۇۋىدى، ئۆممۇ ھەببە سېلىنچىنى دەرھال تارتىۋالدى. ئەبۇسۇفيان: «قىزىم! بۇ، مېنى ئەتتۇرلىغىنىڭمۇ ياكى سېلىنچىنى ئەتتۇرلىغىنىڭمۇ؟» دەپ سورىدى. ئۆممۇ ھەببە: «بۇ دېگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئولتۇرىدىغان سېلىنچا. سەن بولساڭ، تېخى بۇتپەرەس، نىجىس ئادەمسەن» دېدى ۋە كەينىدىن مۇنۇلارنى قوشۇپ قويدى: «دادا! سەن قۇرەيشلەرنىڭ كاتتىسى سەن. نېمە ئۈچۈن ئىسلامغا

كەرمىدىڭ؟ نېمە ئۈچۈن كۆزى كۆرمەيدىغان، قۇلقى ئاڭلىمايدىغان تاشلارغا چوقۇنسىن؟» ئەبۇسۇفيان: «توۋۋا!.. توۋۋا!... مەن مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ دىنىغا كىرىش ئۈچۈن، ئۆز ئەجدادلىرىمنىڭ دىنىدىن ۋاز كېچەمدىمەن؟!» دېدى ۋە قىزىنىڭ ياردىمىگە ئېرىشەلمەيدىغانلىقىنى ئويلاپ، ئەبۇبەكرى ۋە باشقا ساھابىلەرنىڭ ئالدىغا باردى. چۈنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوچۇق ئېيتىمىغان بولسىمۇ، بىر نەچچە كۈن بۇرۇن يۈز بەرگەن توقۇنۇش تۈپەيلىدىن مۇسۇلمانلار بىلەن قۇرەيشلەر ئارىسىدىكى سۈلھىنىڭ بۇزۇلغانلىقى ئېنىق ئىدى. ئەمما بۇ، سۈلھىنىڭ قايتىدىن تۈزۈلۈشىگە سەۋەب بولۇشى مۇمكىن ئىدى. يەنى، ئەگەر نوپۇزلۇق بىرى ئوتتۇرىغا چىقىپ، ھەر ئىككى تەرەپنى قايتىدىن ھامايىسىگە ئالسا، قان تۈكۈلۈشنىڭ ئالدىنى ئالغىلى بولاتتى. ئەبۇسۇفيان بۇ پىكرىنى ئەبۇبەكرىگە ئېيتىۋىدى، ئۇ: «مەن پەقەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھامايىسىگە ئالغانلارنىلا ئۆز ھامايىمگە ئالالايمەن» دەپ جاۋاب بەردى.

باشقىلارمۇ شۇنىڭغا يېقىن جاۋاب بەردى. ئەڭ ئاخىرى، ئەبۇسۇفيان ھەزرىتى ئەلىنىڭ ئالدىغا باردى. لېكىن ھەزرىتى ئەلى: «ئەي ئەبۇسۇفيان، سېنىڭ ھالىڭغا ۋاي! رەسۇلۇللاھ سېنىڭ تەكلىپىڭنى قوبۇل قىلمىغان بولسا، ئۇنىڭ قارارىنى ھېچكىم ئۆزگەرتەلمەيدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. چۈنكى ساھابىلەر قۇرئاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مۇنداق دېيىلگەنلىكىنى بىلەتتى:

﴿... ئىشتا ئۇلار بىلەن كېڭەشكىن؛ (كېڭەشكەندىن كېيىن) بىر ئىشقا بەل باغلىساڭ، ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلغىن. ئاللاھ ھەقىقەتەن تەۋەككۈل قىلغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ.﴾

شۇنداقلا، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قارارىدىن ياندۇرۇشنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ئوبدان بىلەتتى. ئەبۇسۇفيان فاتىمەگە قارىدى. فاتىمە ھەسەننى قۇچقىغا ئېلىپ يەردە ئولتۇراتتى. «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ قىزى! ئۇغلۇڭغا ئېيتقىنكى، ئۇ چىقىپ ئۆزىنىڭ كىشىلەرگە ھامىي بولىدىغانلىقىنى ئېلان قىلسۇن ۋە شۇ ئارقىلىق ئەرەبلەرنىڭ ئەبەدىي رەئىسى بولۇپ قالسۇن!» دېدى. لېكىن فاتىمە بالىلارنىڭ ھېچكىمگە ھامىي بولالمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئەبۇسۇفيان يەنە ھەزرىتى ئەلىگە بۇرادى ۋە ئۆزىنىڭ نېمە قىلىشى كېرەكلىكىنى سورىدى. «باشقا چارىسى يوق» دېدى ئەلى: «سەن ئۆزەڭ ھامىي بولغانلىقىڭنى كىشىلەرگە بىر - بىرلەپ ئېلان قىلغىن! سەن دېگەن بەنى كىنانەنىڭ رەئىسى تۇرساڭ؟!» ئەبۇسۇفيان: «سەنچە شۇنداق قىلسام بولارمۇ؟» دەپ سورىدى. ئەلى: «مېنىڭچە بولماسمىكىن» دەپ جاۋاب بەردى. شۇنىڭ بىلەن، ئەبۇسۇفيان مەسجىدكە كىردى ۋە ۋارقىراپ تۇرۇپ: «ئەي خالايق! مېنىڭ سۆزۈمگە قۇلاق سېلىڭلار! مەن ھەممە ئادەمنى ئۆز ھامىيلىقىمغا ئالدىم. مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭمۇ مېنى قوللىشىنى ئۈمىد قىلمەن» دېدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ: «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)! مېنىڭ ھامىيلىقىمنى رەت قىلمايدىغانلىقىڭغا ئىشىنىمەن» دېدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئەي ئەبۇسۇفيان! بۇ پەقەت سېنىڭ خىيالىڭ - خالاس!» دەپ جاۋاب بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىنى سەپەرگە ھازىرلىق كۆرۈشكە بۇيرىدى. ئەبۇبەكرى ئۆزىنىڭمۇ سەپەرگە چىقىدىغان ياكى چىقمايدىغانلىقىنى سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سەپەرگە چىقىدىغانلىقىنى ۋە ئۆزلىرىنىڭ قۇرەيشكە قارشى يولغا چىقىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئەبۇبەكرى: «سۈلھىنىڭ ۋاقتى تېخى توشمىغاندىغۇ؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلار خىيانەت قىلىپ، سۈلھىنىمىنى بۇزدى. شۇڭا ئۇلارغا قارشى يۈرۈش قىلىش قارارىغا كەلدىم. مېنىڭ ساڭا ئېيتقانلىرىمنى ھېچكىم بىلمىسۇن. خالىغانلار مېنىڭ سۈرىيەگە يۈرۈش قىلىدىغانلىقىمنى؛ خالىغانلار تائىققا ياكى ھەۋزىغا يۈرۈش قىلىدىغانلىقىمنى پەرەز قىلسۇن!» دېدى ۋە: «پەرۋەردىگارم! بىزنىڭ نىيەت ۋە ھەرىكەتلىرىمىزنى قۇرەيشلەردىن مەخپىي تۇتقىن! بىزنى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە تۇيۇقسىز باستۇرۇپ بېرىشقا مۇۋەپپەق قىلغىن!» دەپ دۇئا قىلدى. ئۇنىڭ بۇ دۇئاسىغا جاۋابەن، ھاتىب ئىسىملىك بىر مۇھاجىرنىڭ بۇ سىرنى ئۇقۇپ قالغانلىقى ۋە قۇرەيشكە خەۋەر بېرىش ئۈچۈن مەكتۇب يېزىپ ئەۋەتكەنلىكى ۋەھىي ئارقىلىق بىلدۈرۈلدى. ھاتىب مەكتۇبىنى مەككىگە ماڭغان مۇزەينەلىك بىر ئايالغا بېرىپ قويغان بولۇپ، ئۇ ئايال مەكتۇبىنى چاچلىرىنىڭ ئارىسىغا تىقىۋالغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زۇبەير بىلەن ئەلنى ئۇ ئايالنىڭ ئارقىسىدىن ئەۋەتتى. ئىككىسى ئايالنىڭ بوغچىسىنى ئاخشۇرۇپ مەكتۇبىنى تاپالماي: «ئەگەر مەكتۇبىنى بەرمىسەڭ، كىيىمىڭنى سالدۇرۇپ ئاخشۇرمىز» دەپ قورقۇتتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ ئايال مەكتۇبىنى چىقىرىپ بەردى. مەكتۇب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزۈلگەندىن كېيىن، ھاتىب چاقىرىپ كېلىنىپ، نېمە ئۈچۈن بۇنداق قىلغانلىقى سورالدى. ھاتىب: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەن ئاللاھقا ۋە رەسۇلغا ئىشىنىمەن. مېنىڭ مۇرتەد بولۇپ كەتكىنىم يوق، كۆڭلۈمدە قىلچە شەك - شۈبھىمۇ يوق. ئەمما مەن قۇرەيش بولمىغاچقا، مەككىدە قېلىپ قالغان بالا - چاقامغا ھېچكىم ئىگە چىقمايدۇ. شۇڭا قۇرەيشلەرنىڭ بۇ مەكتۇبىنى ئېتىۋارغا ئېلىپ، بالا - چاقىلىرىمنى قوغدىشى ئۈچۈن مەكتۇب يازغانىدىم» دەپ جاۋاب بەردى. ھەزرىتى ئۆمەر ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! مېنى قويۇۋەتكىن، بۇ مۇناپىقنىڭ كاللىسىنى ئالاي!» دېدى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي ئۆمەر! سەن ئاللاھنىڭ بەدرى غازىتىغا قاتناشقانلارغا: «سىلەر خالىغانلىرىنى قىلغىلار، مەن سىلەرنى مەغپىرەت قىلدىم»، دېگەنلىكىنى بىلمەمسەن؟» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى ئىشەنچ قىلىدىغان ئەتراپتىكى بىر نەچچە قەبىلىگە خەۋەر يوللاپ، رامزان ئېيىنىڭ بېشىدا مەدىنىگە كېلىشكە چاقىردى. بەدەۋىلەر بۇ چاقىرىققا قىزغىن ئاۋاز قوشتى. قارار قىلىنغان كۈن يېتىپ كەلدى، مەدىنىدە شۇ چاغقىچە كۆرۈلۈپ باقمىغان زور قوشۇن يولغا چىقتى. تېنى ساغلام مۇسۇلماننىڭ ھېچقايسىسى قوشۇندىن چۈشۈپ قالمىغانىدى. مۇھاجىرلار يەتتە يۈز كىشى بولۇپ، ئۈچ يۈز ئېتى بار ئىدى. ئەنسارلار بولسا، تۆت مىڭ كىشى ئىدى ۋە بەش يۈز ئېتى بار ئىدى. يولغا چىققاندىن كېيىن، قوشۇنغا قېتىلغان قەبىلىلەر بىلەن قوشقاندا، جەمئى ئون مىڭ كىشى بولغانىدى. ئاتلىق قوشۇن تۈگىلەرگە مىنىپ، ئاتلىرىنى يېتىلدۈلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ يېقىن بىر نەچچە ساھابىسىدىن باشقا ھېچكىم دۈشمەننىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلمەيتتى.

يېرىم يولغا كەلگەندە، ئايال ۋە بالىلىرىنى ئېلىپ مەدىنىگە كېتىۋاتقان ئابباس ئۇچراپ قالدى. ئابباس مەككىدىن ئايرىلىپ مەدىنىدە ياشاش قارارىغا كەلگەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىمۇ سەپەرگە قېتىلىشقا تەكلىپ قىلدى. ئۇلارنىڭ ماقۇللۇق بىلدۈرۈشى ھەممىدىن بەك (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە يولغا چىققان) مەيۋەنى سۆيۈندۈردى.

ئۇمۇ سەلەمە مۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە سەپەرگە ئاتلانغانىدى. قونالغۇلاردىن بىرىدە، ئۇمۇ سەلەمەگە ئىككى قۇرەيشنىڭ زىيارەت قىلماقچى بولغانلىقى بىلدۈرۈلدى. ئۇلارنىڭ بىرى، ئۇنىڭ ئۆگەي قېرىندىشى، يەنى دادىسى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاممىسى ئاتىسىنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ؛ يەنە بىرى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ چوڭ تاغىسى ھارىسنىڭ شائىر ئوغلى ئەبۇسۇفيان ئىدى. ئەينى ۋاقىتتا، ھەلىمە ئۇنىڭمۇ ئىنىكئانا بولغانىدى. ئەبۇسۇفيان كىچىك ئوغلى جەننەتنى بىللە ئېلىپ كەلگەنىدى. ھەر ئىككىسى ۋەھىي چۈشۈشتىن بۇرۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېقىن بۇرادەرلىرىدىن بولۇپ، ۋەھىي چۈشۈشكە باشلىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈگەنىدى. مانا ئەمدى، ئۇنىڭدىن كەچۈرۈم سوراش ئۈچۈن كەلگەن بولۇپ ۋە ئۇمۇ سەلەمەنىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن ۋەسىلە بولۇشىنى تەلەپ قىلىۋاتاتتى. ئۇمۇ سەلەمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ: «ئايالىڭنىڭ قېرىندىشى، يەنى ھاممىنىڭ ئوغلى بىلەن سېنىڭ ئېمىلىدىشىڭ، يەنى تاغاننىڭ ئوغلى كەپتۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن ئۇلارنى كۆرۈش ئۈچۈن چاقىرىمىدىم. قېرىندىشىم (يەنى ئۇمۇ سەلەمەنىڭ قېرىندىشى) ماڭا دېمەكچى بولغانلىرىنى مەككىدە دەپ بولغان. تاغاننىڭ ئوغلىغا كەلسەك، ئۇ مېنىڭ ھاياتىمغا داغ چۈشۈردى» دېدى. ئەبۇسۇفيان شېئىرلىرى ئارقىلىق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مەسخىرە قىلغانىدى. ئۇمۇ سەلەمە ئۇلار ئۈچۈن يالۋۇرۇپ باققان بولسىمۇ، قىلچە پايدىسى بولمىدى. ئەبۇسۇفيان بۇنى ئاڭلاپ: «ئۇ مېنى كۆرۈشنى خالىمىسا، مەن ئوغلىمنى ئېلىپ چۆلگە كىرىپ كېتىمەن ۋە ئاچلىق - ئۇسسۇزلۇقتىن ئۆلگىچە ئالدىمغا قاراپ ماڭمەن. تۇغقانچىلىق مۇناسىۋىتىمىز بىر تەرەپتە قالسۇن. مەن ئۈچۈن ئەڭ كۆپ قايغۇرىدىغىنى ئۇ (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى دېمەكچى) بولىدۇ» دېدى. ئۇمۇ سەلەمە بۇ سۆزلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزۈۋېتىدى، ئۇلارغا ئىچى ئاغرىدى ۋە ئۇلارنى قوبۇل قىلىشقا رازى بولدى. ئىككىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چېدىرىغا كېلىپ، مۇسۇلمان بولدى.

سەپەر ئۈستىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ئىتنىڭ يېڭى تۇغۇلغان كۈچۈكلىرىنى يول بويىدا يېتىپ ئېمىتىۋاتقانلىقىنى كۆردى ۋە ئادەملىرىدىن بىرىنىڭ ئۇنىڭغا چېقىلىپ قويۇشىدىن ئەنسىرەپ، دەمرەلىك جۈنەيلىنى قوشۇن بۇيرىدىن ئۆتۈپ بولغىچە ئىتنىڭ بېشىدا قاراپ تۇرۇشقا بۇيرىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئىسمىنى «ئامر»غا ئۆزگەرتكەن بولسىمۇ، باشقىلار ئۇنى يەنىلا جۈنەيلى دەپ ئاتايتتى.

كۈدەيدىگە كەلگەندە، قوشۇنغا بەنى سۇلەيم قەبىلىسىدىن توققۇز يۈز ئاتلىق ئادەم قېتىلدى. ئۇلارنىڭ جاكارچىلىرىدىن بىرى: «ئى رەسۇلۇللاھ! سەن بىزنى ئىككى يۈزلىمىچى دەپ بىلىسەن. ئەمما بىز سېنىڭ تاغلىرىڭ بولمىز (جاكارچى ئۆز قەبىلىسىدىن بولغان ھاشىمنىڭ ئانىسى

ئاتكەنى كۆزدە تۇتقانىدى). شۇڭا بىزنى سىناپ كۆرۈشۈك ئۈچۈن يېتىپ كەلدۇق. بىز جەڭگە ماھىر، چىدامچان ۋە چەۋەنداز ئادەملەرمىز» دېدى.

مەدىنىدىن يولغا چىققان ئاساسىي قوشۇندىن باشقىلىرىمۇ، ئۆز قەبىلىلىرىنىڭ تۇغۇ ۋە ئەلەملىرىنى ئېلىپ چىققان بولسىمۇ، ھېچقايسىسى تېخى قولغا ئالماي، يۈگەكلىك پېتى ئېلىپ كېتىۋاتتى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆز ئەلەملىرىنى ئېچىش ئۈچۈن رۇخسەت قىلىشىنى ۋە ئارىلىرىدىن بىرىنى ئەلەمدار قىلىپ تاللاپ بېرىشىنى سورىدى. لېكىن تېخى ئەلەم كۆتۈرۈش ۋاقتى يېتىپ كەلمىگەنىدى. چۈنكى، نەگە يۈرۈش قىلىنىدىغانلىقى ئۇلارغا نامەلۇم ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يول ئۈستىدە جاكارچى ئارقىلىق خالىغانلارنىڭ روزىسىنى ئاچسا بولىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى. چۈنكى سەپەردىن كېيىن قازا قىلغان كۈنلەرنىڭ روزىسىنى تۇتۇۋالسا بولاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باشلىق كۆپىنچە كىشىلەر ھارام رايونغا يېقىنلاشقانغا قەدەر روزىسىنى ئاچمىدى. مەررۇ زەھرانغا كەلگەندە، دۈشمەنلەرگە كۈچلۈك كۆرۈنۈش ئۈچۈن روزىنى ئېچىش ئەمرى بېرىلگەنلىكىنى جاكارلىدى. مەررۇ زەھراندا قىلىنغان ئىپتار نۇرغۇنلىغان كىشىنىڭ كۆڭلىدە گۇمان پەيدا قىلدى. چۈنكى مەررۇ زەھران مەككىدىن بىر - ئىككى كۈنلۈك يىراقلىقتىكى يەر ئىدى. ئەمما، ئۇلارنىڭ خىيالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈلھنامىگە خىلاپلىق قىلىپ مەككىگە ھۇجۇم قىلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بارىگاھ قۇرۇلغان يەر دۈشمەن ھەۋازىن قەبىلىسىگە بارىدىغان يولنىڭ ئۈستىدە ئىدى. ئەجىبا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىجازنىڭ شىمالىدىكى بوستانلىقىنى قولغا كىرگۈزگەندىن كېيىن، جەنۇبتىكى بوستانلىق، لاتنىڭ ئىبادەت مەركىزى بولغان تائىفىنى بېسىۋالماقچى بولغانىدۇ؟

«دۈشمەن كىم؟» دېگەن سوئالنىڭ ئېغىزدىن ئېغىزغا تارقىلىپ يۈرگەنلىكىنى كۆرگەن كەئب ئىبنى مالىك باشقىلارغا ۋاكالىتەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن دۈشمەننىڭ كىملىكىنى سورىماقچى بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چېدىرىنىڭ ئالدىدا ئولتۇراتتى. كەئب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ، تىز چۆكتى ۋە سۆزىنى ئۇدۇللا ئېيتىشتىن تارتىنىپ، سەپەر ئۈستىدە يازغان بىر نەچچە بېيىتنى ئوقۇشقا باشلىدى. بۇ بېيىتلاردا كىشىلەرنىڭ قىلىچلىرىنى قېنىدىن چىقارماقچى بولۇپ تۇرغانلىقى، ئۆز ئارىلىرىدا دۈشمەننىڭ كىم ئىكەنلىكىنى سوراشقانلىقى، ئەگەر قىلىچلارنىڭ تىلى بولغان بولسا، ئۇلارنىڭمۇ شۇ سوئالنى سورايىدىغانلىقى تەسۋىرلەنگەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جاۋابى كۈلۈمسىرەپ قويۇشتىنلا ئىبارەت بولدى. كەئب ھېچقانداق جاۋابقا ئېرىشەلمەي، ئادەملىرىنىڭ يېنىغا قايتىپ كەتتى.

قۇرەيش ۋە ھەۋازىن قەبىلىسىدىكىلەرمۇ بۇ سوئالنىڭ جاۋابىنى تاپالماي تىت - تىت بولماقتا ئىدى. ھەۋازىن قەبىلىسى ناھايىتى چوڭ بولۇپ، نەجد چۆلىنىڭ جەنۇبىدىكى تۆپىلىكلەرگىچە يېيىلغانىدى. تائىفىمۇ بۇ تۆپىلىكلەرنىڭ بىرىگە جايلاشقانىدى. تائىفتا ياشايدىغان ۋە ئۇ يەردىكى بۇتخانىنى قويدايدىغان سەقى قەبىلىسى ھەۋازىنغا خەۋەر يوللاپ، مۇسۇلمانلارنىڭ ئون مىڭ كىشىلىك قوشۇن بولۇپ يولغا چىققانلىقىنى ۋە ھەر ئېھتىمالغا قارشى تەييارلىق كۆرۈپ قويۇشىنى بىلدۈرگەنىدى. ھەۋازىن ئايماقلىرىنىڭ كۆپىنچىسى چاقىرىققا بىنائەن، تائىفىنىڭ شىمالىدىكى مۇۋاپىق بىر يەردە يىغىلىشقا باشلىدى.

قۇرەيشلەر بولسا، تائىفىنىڭ مەككىدىن بەكرەك خەتەر ئاستىدا ئىكەنلىكىنى تەخمىن قىلىشىمۇ، ئۆزلىرىنىڭ سۈلھىگە خىلاپلىق قىلغانلىقىنى ئەستىن چىقارمىغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ سۈلھىنى رەت قىلىش ئارقىلىق ئۇلارنى قاتتىق ئۈمىدسىزلەندۈرگەنلىكىنى بىلەتتى. شۇڭا بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ساراسىمىگە سېلىش ئۈچۈن، مۇجاھىدلارنىڭ تارقىلىپ كېتىشىنى ۋە ھەربىرىنىڭ بىردىن گۈلخان يېقىشىنى بۇيرىدى. مىڭلارچە گۈلخان ئوتى مەسجىدى ھەرەم تەرەپتىن ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇراتتى. مەككىگە مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ ئۆزلىرى تەخمىن قىلغاندىنمۇ كۆپ ئىكەنلىكى ھەققىدە خەۋەرلەر يەتكۈزۈلۈشكە باشلىدى. جىددىي يىغىلغان مەجلىس ئەزالىرى ئەبۇسۇفياننىڭ يەنە بىر قېتىم ئەلچى بولۇپ بېرىشىنى ماقۇللىدى. بەدرى غازىتىنى توختىتىش ئۈچۈن قولىدىن كېلىشىچە تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن ھاكىم (خەدىجەنىڭ جىيەنى) بىلەن ھۈدەيبىيەدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياردەملەشكەن ۋە سۈلھى بۇزۇلغاندىن كېيىن بىرنەچچە ئادىمنى باشلاپ مەدىنىگە كەتكەن خۇزائەلىك ھۈدەيلىمۇ ئەبۇسۇفيان بىلەن بىللە ئىدى. مۇسۇلمانلارنىڭ بارىگاھىغا ئاز قالغاندا، ئاق قېچىرغا مىنىۋالغان بىرى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئۇ مەككىگە خەۋەر يوللاش ئۈچۈن قوشۇندىن ئايرىلىپ قالغان ئابباس ئىدى. ئۇنىڭغا كۆرە، قۇرەيشلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دەرھال ھەيئەت ئەۋەتىشى كېرەك ئىدى. ئۇلار بىر - بىرىنى تونۇپ، سالام بېرىشكەندىن كېيىن، ئابباس ئۇلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چېدىرىغا باشلاپ باردى. ئەبۇسۇفيان: «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)! سەن تونۇش - ناتونۇش ئادەملەرنى باشلاپ، ئۆز خەلقىڭ ۋە ئۇرۇق - تۇغقانلىرىڭنىڭ ئۈستىگە باستۇرۇپ كەلدىڭ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ: «سىلەر كېلىشىمگە خىيانەت قىلدىڭلار ۋە سۈلھىنى بۇزدۇڭلار. ھەمدە بەنى كەئبە ھۇجۇم قىلدىڭلار ۋە بۇ ئارقىلىق ئاللاھ ھارام قىلغان رايون ۋە مەسجىدىگە تاجاۋۇز قىلدىڭلار» دېدى. ئەبۇسۇفيان گەپنى بۇرۇشقا ئۇرۇنۇپ: «سەن ئەسلىدە تىغ ئۇچىنى ھەۋازىن قەبىلىسىگە قارىتىشنىڭ كېرەك ئىدى. ئۇلار سېنىڭ تۇغقانلىرىڭ بولمايلا قالماي، ئەڭ ئەشەددىي دۈشمەنلىرىڭدۇر» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «پەرۋەردىگارنىڭ ماڭا ھەممىنى نېسىپ قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. مەككىنىڭ فەتھىنى، ئۇ يەردە ئىسلامنىڭ زەپەر قۇچۇشىنى ۋە ھەۋازىننىڭ مەغلۇبىيىتىنى، ئۇلارنىڭ ئائىلىلىرىنىڭ ئەسىرگە چۈشۈپ، ماللىرىنىڭ غەنىمەت ئېلىنىشىنى...» دېدى. ئاندىن ئۇ ئۈچىگە بۇرۇلۇپ: «ئاللاھتىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلۇقىغا ۋە مېنىڭ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىمگە شاھادەت ئېيتىڭلار!» دېدى. ھاكىم بىلەن ھۈدەيلى دەرھال شاھادەت ئېيتىپ مۇسۇلمان بولدى. ئەمما ئەبۇسۇفيان: «ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر» دەپ قويۇپلا جىمىپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قالغان قىسمىنىمۇ ئېيتىشىنى تەكىتلىۋىدى، ئۇ: «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)! مەن تېخىچە ئىككىلىنىۋاتمەن. ماڭا ئازراق مۆھلەت بەرگىن!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاغىسىغا ئۇلارنى ئۆز چېدىرىغا ئېلىپ كېتىشىنى بۇيرىدى. ئەتىسى سەھەردە، بامدات نامىزىغا ئەزان ئوقۇلدى. بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ ھەيران بولغان ئەبۇسۇفيان: «بۇ نېمە ئاۋاز؟» دەپ سورىدى. ئابباس: «ئەزان» دەپ جاۋاب بەردى. ئەبۇسۇفيان: «كۈندە نەچچە ۋاخ ناماز ئوقۇلىدۇ؟» دەپ سورىدى. ئابباس: «بەش ۋاخ» دېدى. ئەبۇسۇفيان: «نېمانداق جىق؟!» دېدى. بىردەمدىن كېيىن، مۇسۇلمانلارنىڭ پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام تاھارەت ئالغان سۇدىن بىر تامچە ئېلىۋېلىش ئۈچۈن بىر - بىرىنى ئىتتىرىپ، تۇرتىۋاتقانلىقىنى كۆردى ۋە: «ئەي ئەبۇفازىل! مەن بۇنداق ئىخلاسمەنلەرنى ھېچنەدە كۆرۈپ باقمىدىم» دېدى. ئابباس: «ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا، ئىمان ئېيتقىن!» دېدى. ئەبۇسۇفيان: «مېنى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ قېشىغا ئېلىپ بارغىن!» دېدى. نامازدىن كېيىن، ئابباس ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا باشلاپ باردى. ئەبۇسۇفيان كەلمەننى شاھادەتنىڭ ھەممىسىنى تولۇق ئېيتتى. ئابباس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى بىر چەتكە تارتىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئەبۇسۇفياننىڭ شان - شەرەپ ۋە شۆھرەتكە نەقەدەر ھېرىسمەن ئىكەنلىكىنى بىلسەن. شۇڭا ئۇنىڭغا بىر نەرسە ئىنئام قىلغىن!» دېدى. بۇ تەكلىپكە ماقۇل بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەييەلىك رەئىسنىڭ يېنىغا بېرىپ: «سەن مەككىگە قايتىپ بارغاندا خەلققە: "كىم ئەبۇسۇفياننىڭ ئۆيىگە كىرسە، ئۇ ئامان قالدۇ؛ يەنە كىم ئۆز ئۆيىگە كىرىۋالسا، ئۇمۇ ئامان قالدۇ؛ كىم مەسجىدكە كىرىۋالسا، ئۇنىڭغىمۇ ئامانلىق بېرىلىدۇ" دەپ جاكارلىغىن!» دېدى.

سەككىزىنچى قىسىم

(75)

چېدىرلار تۈگىلەرگە ئارتىلغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئالدىغا كەلتۈرۈلگەن تۇغ - ئەلەملەرنىڭ ھەممىسىنى بىر - بىرلەپ ئاچتى ۋە ئۆزى تاللىغان ئادەملەرنىڭ قوللىرىغا تۇتقۇزدى. ئاندىن ئابباس بىلەن ئەبۇسۇفياننى ۋادىنىڭ ئەڭ تار يېرىدە تۇرۇپ، مۇسۇلمانلار قوشۇنىنى كۆزدىن كەچۈرۈشنى بۇيرىدى. ئەبۇسۇفيان قۇرەيشلەرگە خەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن كېيىنرەك ماگىسىمۇ ئۆلگۈرەتتى. چۈنكى ئۇ قوشۇن ماگالىمىدىغان بەزى چىغىر يوللار ئارقىلىق، قوشۇندىن بۇرۇن مەككىگە يېتىپ بارالايتتى.

ئەبۇسۇفيان ئەڭ ئالدىدا ئۆتكەن بىر بۆلۈك قوشۇننىڭ بېشىدىكى ئادەمنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ: «ئۇ كىم؟» دەپ سورىدى. ئابباس: «ئۇ خالىد ئىبنى ۋەلىد» دېدى. خالىد ئۇلارنىڭ ئۇدۇلىغا كەلگەندە، ئۈچ قېتىم: «ئاللاھۇ ئەكبەر» دەپ تەكبىر توۋلىدى. خالىدنىڭ يېنىدا سۈلەيمىننىڭ ئېتى بار ئىدى. ئۇلارنىڭ كەينىدىن مۇھاجىر ۋە باشقا قەبىلىلەردىن تەركىب تاپقان بەش يۈز كىشىلىك قوشۇن يېشىل سەللىلىك زۇبەيرنىڭ قوماندانلىقىدا كېلىۋاتاتتى. ئۇمۇ ئەبۇسۇفياننىڭ ئۇدۇلىغا كەلگەندە، ئۈچ قېتىم تەكبىر توۋلىدى. ئۇنىڭ كەينىدىن ئەسكەرلىرى تەكبىر توۋلىۋىدى، پۈتۈن ۋادا ياڭراپ كەتتى. قوشۇن ئەنە شۇنداق بۆلۈك - بۆلۈك بولۇپ، ئەبۇسۇفياننىڭ ئالدىدىن ئۆتۈۋاتاتتى. ئەبۇسۇفيان بىر تەرەپتىن ئالدىغا كەلگەن ھەر بىر بۆلۈك باشلىقنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى سورىسا، يەنە بىر تەرەپتىن ھاياجانلىناتتى. بولۇپمۇ، غەتقان قەبىلىسىنىڭ ئەشجە ئەئىمىقىغا ئوخشاش بۇرۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەشەددىي دۈشمەن بولغان كىشىلەردىن تەركىب تاپقان بۆلۈكلەر ئۇنى تېخىمۇ ھەيران قالدۇراتتى. بۇرۇنقى ۋاقتلاردا، ئەشجە ئىنىڭ ئەلەملىرىدىن بىرىنى ئۆزىنىڭ ۋە سۇھەيلىنىڭ ئەڭ يېقىن دوستى بولغان نۇئەيم تۇتاتتى.

ئەبۇسۇفيان: «بۇلار ئەرەبلەر ئىچىدە پەيغەمبەرنىڭ ئەڭ ئەشەددىي دۈشمەنلىرى ئىدى» دېدى. ئابباس: «ئاللاھ ئۇلارنىڭ قەلبىگە ئىسلامنى سىڭدۈردى؛ بۇلارنىڭ ھەممىسى ئاللاھنىڭ ئىلتىپاتىدۇر» دەپ جاۋاب بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇھاجىر ۋە ئەنسارلاردىن تەركىب تاپقان بىر بۆلۈك بىلەن ئەڭ ئاخىرىدا ئۆتتى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى پولاتتىن ياسالغان ساۋۇت - دۇبۇلغا كىيىۋالغان بولۇپ، پەقەت كۆزنىلا كۆرگىلى بولاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ تۇغنى كەشىق قەبىلىسىنىڭ رەئىسى سەئىد ئىبنى ئۇبادەگە تۇتقۇزغانىدى. سەئىد ئۇ ئىككىسىنىڭ ئۇدۇلىغا كەلگەندە: «ئەي ئەبۇسۇفيان! بۇ، ئۆلۈم كۈنىدۇر. بۈگۈن مۇقەددەس زېمىندا ئورۇش قىلىش ھالال قىلىنغان كۈندۇر. بۈگۈن ئاللاھنىڭ قۇرەيشلەرنى خورلايدىغان كۈنىدۇر» دەپ ۋارقىرىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۆلۈكنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولۇپ، قەۋسەگە مىنىۋالغانىدى. ئىككى تەرەپىدە ئەبۇبەكرى بىلەن ئوسەيد بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا گەپ قىلىپ كېلىۋاتقاندا، ئەبۇسۇفياننىڭ: «ئى

رەسۇلۇللاھ! سەن خەلقنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىگە بۇيرۇق چۈشۈردۈڭمۇ؟» دەپ ۋارقىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئاندىن سەئىدنىڭ ئۆزىگە ئېيتقان سۆزلىرىنى تەكرارلىدى ۋە: «سادىغاڭ كېتەي! مەن خەلق نامدا سەندىن بىر قوشۇق قېنىمىزنى تىلەيمەن. چۈنكى سەن ئىنسانلارنىڭ ئەڭ مەرھەمەتلىكى، ئەڭ مېھرىبانى ۋە ئۆز نەسەبىگە ئەڭ كۆيۈنىدىغان ئادەمسەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «بۈگۈن مەرھەمەت كۈندۈر ۋە بۈگۈن ئاللاھنىڭ قۇرەيشنى ئۇلۇغلايدىغان كۈندۈر» دەپ جاۋاب قايتۇردى. ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋىق بىلەن ئوسمان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «بىز سەئىدنىڭ قۇرەيشكە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيمىز» دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇغ ۋە بۆلۈك قوماندانلىقىنىڭ سەئىدىدىن ئېلىنىپ، تېخىمۇ مۇلايىم مەجەز بولغان قەيسكە بېرىلىشىنى بۇيرىدى. بۇيرۇق سەئىدكە يەتكۈزۈلگەندە، ئۇ: «مەن بۇ پەرماننى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىدىن ئالمىغىچە، تۇغنى باشقىلارغا بەرمەيمەن» دەپ تۇرۇۋالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇبۇلغىسىنىڭ ئۈستىگە يۈگۈۋالغان قىزىل سەللىسىنى چىقاردى ۋە ئۇنى سەئىدكە ئىشارەت سۈپىتىدە ئەۋەتتى. سەئىد تۇغنى دەرھال قەيسكە ئۆتكۈزۈپ بەردى.

قوشۇن تامامەن ئۆتۈپ بولغاندىن كېيىن، ئەبۇسۇفيان مەككىگە قاراپ ئۇچقاندەك يۈرۈپ كەتتى. مەككى خەلقى ئۆيلىرىدىن چىقىپ، بىر يەرگە يىغىلىۋالغانىدى. ئەبۇسۇفيان ئۇلارغا قاراپ: «ئەي قۇرەيشلەر! مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ناھايىتى چوڭ قوشۇن بىلەن يېتىپ كەلدى. مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) ئون مىڭ كىشىلىك قوراللىق قوشۇن بىلەن يېتىپ كەلدى. ئۇ ماڭا مېنىڭ ئۆيۈمگە كىرىۋالغانلارنىڭ ئامانلىققا ئېرىشىدىغانلىقىنى ئېيتتى» دەپ جاكارلىدى. ئۇ ئەسنادا، ھىند ئۆيىدىن چىقتى ۋە ئېرىنىڭ ساقلىدىن تۇتۇپ تۇرۇپ: «بۇ نانقېپى، پور كۆتەكنى ئۆلتۈرۈڭلار!» دەپ ۋارقىرىدى. ئەبۇسۇفيان: «ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا! ئەي خالايق! بۇ خوتۇننىڭ سىلەرنى ئازدۇرۇپ كېتىشىدىن ھەزەر ئەيلەڭلار! چۈنكى سىلەر بەرداشلىق بېرەلمىگۈدەك دەرىجىدە زور قوشۇن كېلىۋاتىدۇ. ئەمما ئەبۇسۇفياننىڭ ئۆيىگە كىرىۋالغانلارغا ئامانلىق بېرىلىدۇ» دېدى. خەلق: «ھەي بالاتەككۈر! ھەممىمىز سېنىڭ ئۆيۈڭگە قانداق پاتىمىز؟» دەپ سورىدى. ئەبۇسۇفيان شۇندىلا: «ئۆزىنىڭ ئۆيىگە كىرىۋالغانلارمۇ ئامانلىققا ئېرىشىدۇ؛ مەسجىدكە كىرىۋالغانلارمۇ ئامانلىققا ئېرىشىدۇ» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، كىشىلەرنىڭ بەزىلىرى ئۆيلىرىگە، بەزىلىرى مەسجىدكە قاراپ يۈگۈرۈشتى.

قوشۇن شەھەرگە يېقىنلىشىپ كەلدى ۋە يىراقتىن كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان زۇتۇۋاغا بارىغاھ قۇردى. بۇ يەر ئىككى يىل بۇرۇن خالىد باشچىلىقىدىكى ئاتلىق قوشۇننىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ ئالدىنى توسۇش ئۈچۈن جايلاشقان يېرى ئىدى. ئەمما ھازىر شەھەر خۇددى بىر يىل بۇرۇن ئۆمرە ھەجى ۋاقتىدىكىدەك تىمتاس بولۇپ، ھېچقانداق توسالغۇ يوق ئىدى. لېكىن بۇ قېتىم: «ئۈچ كۈن تۇرۇش» دەيدىغان چەكلىمە يوق ئىدى. قەۋسە بىر يەرگە يېتىپ كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھقا تازىم قىلىش ئۈچۈن ئالدىغا شۇنداق ئېگىلىدىكى، بېشى تۈگىنىڭ چومىغا تېگىپ قالغانىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوشۇننىڭ سول قانتىنى خالىدىنىڭ، ئوڭ قانتىنى زەبەيرنىڭ قوماندانلىقىغا تاپشۇرغانىدى. ئۆزى ئورۇنلاشقان مەركىزىي قاناتنىمۇ ئىككىگە بۆلۈپ، بىرىگە سەئىد

ۋە ئوغلىنى، يەنە بىرىگە ئەبۇئوبەيدەنى قوماندان قىلدى. بۇ تۆت قانات بۇيرۇق بېرىلگەندە، شەھەرنىڭ تۆت تەرىپىدىن (خالد تۆۋەندىن، قالغانلىرى تۆپىلىكلەردىكى ئۈچ ئايرىم ئۆتكەلدىن) بىرلا ۋاقىتتا كىرمەكچى بولدى.

قوشۇن بارىگاھ قۇرغان يەرنىڭ نېرىسىدىكى ئەبۇقۇبەيس تۆپىلىكىدە ئىككى ئادەمنىڭ قارىسى كۆرۈنەتتى. كۆزى ئۆتكۈر ئادەم ئۇلاردىن بىرىنىڭ ھاسا تۇتۇۋالغان قېرى ئادەم، يەنە بىرىنىڭ ئايال كىشى ئىكەنلىكىنى پەرق ئېتەلەيتتى. شۇنداق، ئۇلار ئەبۇبەكرىنىڭ دادىسى ئەبۇقۇھافە بىلەن قىز قېرىندىشى قۇرەيبە ئىككىسى ئىدى. ئۇ كۈنى سەھەردە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زۇتۇۋاغا يېتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئەبۇقۇھافە قىزىنى چاقىرىپ، ئۆزىنى ئەبۇقۇبەيس تۆپىلىكىگە ئېلىپ چىقىشىنى ۋە ئۇ يەردە تۇرۇپ كۆرگەنلىرىنى ئۆزىگە سۆزلەپ بېرىشىنى ئېيتقاندى. ئەبۇقۇھافە ياش ۋاقتىدا ئەبۇرەھمەننىڭ قوشۇنى ۋە پىللىرىنى كۆرۈش ئۈچۈن مەككىنىڭ باشقا تەرەپتىكى تۆپىلىكلىرىگە چىققاندى. لېكىن ئۇ ھازىر ياشىنىپ قالغان بولۇپ، كۆزلىرىمۇ نەچچە يىلدىن بېرى كۆرمەس بولۇپ قالغاندى. ئەمما ئۇ ئوغلى ۋە نەۋرىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بۇ قوشۇننى قىزىنىڭ كۆزلىرى ئارقىلىق كۆرەلەيتتى. قۇرەيبە قارا ۋە قويۇق بىر نەرسىلەرنى كۆرگەنلىكىنى ئېيتىۋىدى، دادىسى ئۇنىڭ ئەمر كۈتۈپ، بىر - بىرىگە يېقىنلىشىۋاتقان ئاتلىق ئەسكەرلەر ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. ئۇندىن كېيىن، قۇرەيبە قوشۇننىڭ تۆتكە ئايرىلغانلىقىنى كۆردى. بۇنى ئاڭلىغان دادىسى ئۆزلىرىنىڭ دەرھال ئۆيگە قايتىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. يولدا كېتىۋاتقىنىدا، يانلىرىدىن بىر توپ ئاتلىق ئەسكەر ئۆتۈپ كەتتى. ئەسكەرلەردىن بىرى قۇرەيبەنىڭ بوينىدىكى كۈمۈش زەنجىرنى يۇلۇپ ئېلىۋالدى. ئۇلار يولىنى داۋاملاشتۇرۇپ، ئۆيگە ساق - سالامەت كېلىۋالدى.

تۆپىلىكلەرنىڭ يەنە بىرىدە ئىككىمە، سەفۋان ۋە سۇھەيل قاتارلىقلار قۇرەيش ۋە باشقا ئىتتىپاقداش قەبىلىلەردىن يىغىلغان بىر توپ ئەسكەر بىلەن تۇراتتى. ئۇلار ئۇرۇش قىلىش نىيىتىدىن ۋاز كەچمىگەندى. خالىدىنىڭ تۆۋەن تەرەپتىن شەھەرگە كىرىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ ئۈستىگە باستۇرۇپ باردى. ئەمما ئۇلارنىڭ سانى خالىدىنىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ سانىغا قىياس قىلغىلى بولمىغۇدەك دەرىجىدە ئاز ئىدى. خالىدىنىڭ ئادەملىرىدىن ئىككىسى شېھىت بولدى. قۇرەيشلەر ئوتتۇز ئەسكىرىنىڭ ئۆلۈكىنى تاشلاپ قېچىپ كەتتى. ئىككىمە بىلەن سەفۋان ساھىل تەرەپكە قاچتى. سۇھەيل بولسا، ئۆيگە كىرىپ ئىشىكىنى تاقىۋالدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىنىڭ يۇقىرى تەرىپىدىكى ئەزاقىر دېگەن ئۆتكەلدىن ئۆتۈپ، شەھەرگە كىرگەن ۋاقتىدا، ئىككى قوشۇن ئارىسىدىكى توقۇنۇش ئاياغلاشقاندى. كۈندىلىك بازار قىلىنىدىغان يەردىن پەسكە قاراپ قىنىدىن سۇغۇرۇلغان قىلىچلارنى كۆردى. دەھشەتكە تولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن سىلەرگە ئۇرۇشۇشنى ھارام قىلىمىدەممۇ؟» دېدى. ئەمما ئۇنىڭغا ئۇرۇشۇشنىڭ سەۋەبلىرى ئېيتىلغاندىن كېيىن، ئۇ: «ئۇنداقتا، بۇ ئاللاھنىڭ تەقدىرى ئىكەن» دېدى.

ئەبۇزافى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزىل رەڭلىك تېرىسىدىن تىكىلگەن چېدىرىنى مەسجىدنىڭ يېنىغا قۇرۇپ بولغاندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جابىرغا ئىشارەت بىلەن چېدىرىنى

كۆرسەتتى ۋە ئاللاھقا ھەمدۇ سانا ئېيتقاندىن كېيىن، تۆۋەنگە قاراپ ئىلگىرىلىگەچ: «ھېچقايسى ئۆيگە كىرمەيمەن» دېدى.

ئۇمۇ سەلەمە، مەيمۇنە ۋە فاتىمەلەر ئۇنى چېدىرىدا كۈتۈۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىشتىن بۇرۇن ئۇمۇ ھانمۇ ئۇلارغا قېتىلغانىدى. شەرىئەت مۇسۇلمان ئاياللار بىلەن مۇشرىك ئەرلەر ئوتتۇرىسىدىكى نىكاھنى بىكار قىلغاندىن كېيىن، ئۇمۇ ھانى ئېرى ھۇبەيرەدىن ئاجراشقانىدى. ئۇنىڭ ئېرى تەرەپتىن ئىككى تۇغقنى (بىرى ئەبۇجەھىلنىڭ ئىنىسى) خالىدقا قارشى جەڭگە قاتناشقان بولۇپ، جەڭدىن قېچىپ، ئۇمۇ ھاننىڭ ئۆيىگە كىرىۋالغانىدى. ئۇمۇ ھانغا سالام بېرىش ئۈچۈن ئۆيگە كىرگەن ھەزرىتى ئەلى ئۇ ئىككى مەخزۇملۇقنى كۆرۈپ قالدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چەكلىگىنىگە قارىماي، ئۇلارنى ئۆلتۈرمەكچى بولدى. ئەمما ئۇمۇ ھانى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە بىر نەرسىنى يېپىپ قويۇپ، ئەلىنىڭ ئالدىنى توسۇۋالدى ۋە: «ئاۋۋال مېنى ئۆلتۈرگىن!» دەپ تۇرۇۋالدى. ھەزرىتى ئەلى ئۇيىدىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇمۇ ھانى ئۇلارنى ئۆيگە سولاپ قويۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قارشى ئېلىشقا كەتتى. چېدىرغا بېرىپ تۇرۇشىغا، فاتىمە ئۇنىڭغا نەشتىرىنى سانجىپ: «بۇتەپەرەسلەرنى ھىمايەگە ئالدىڭمۇ؟» دېدى. دەل شۇ چاغدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىرىپ قالغاچقا، فاتىمەنىڭ سۆزى بۆلۈنۈپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جىيەنى بىلەن قىزغىن سالاملاشتى. ئۇمۇ ھانى بولغان ۋەقەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سۆزلەپ بەرگەندە، ئۇ: «بۇ بولماپتۇ، سەن كىمنى ھىمايەگە ئالغان بولساڭ، بىزمۇ ئۇنى ئۆز ھىمايىمىزگە ئالىمىز. سەن كىمنى قوغدىساڭ، بىزمۇ ئۇنى قوغدايمىز» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام غۇسلى تاھارەت ئېلىپ، سەككىز رەكئەت ناماز ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن، بىر سائەت ئارام ئالدى. ئاندىن قەۋسەنى كەلتۈرۈپ، ساۋۇت - دۇبۇلغىسىنى كىيىدى ۋە قىلچىنى بېلىگە ئاستى. بىر قولىدا ھاسسى بار ئىدى، دۇبۇلغىسىنىڭ يۈز قىسمىنى ئوچۇق قويغانىدى. ئۇ كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە كەلگەنلەر چېدىرنىڭ سىرتىدا ئۇنى كۈتۈپ قاتار تۇرۇشقانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇبەكرى بىلەن پاراڭلاشقان مەسجىدكە قاراپ ماڭدى. قالغانلارمۇ ئۇلارنىڭ كەينىدىن ئەگەشتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەئىبىنىڭ شەرقىي جەنۇبىي بۇلۇڭىغا بېرىپ، تەكبىر ئېيتتى ۋە ھاسسى بىلەن ھەجەرۇل ئەسۋەدىنى ئىستىلام قىلدى. ئەتراپىدىكىلەرنىڭ: «ئاللاھۇ ئەكبەر» دېگەن تەكبىر ئاۋازلىرى مەسجىد ۋە پۈتۈن شەھەرنى بىر ئالغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۈگىگە مىنگەن پېتى كەئىبىنى يەتتە قېتىم ئايلىنىپ تاۋاپ قىلدى. تۈگىنىڭ چولۇۋى مۇھەممەد ئىبنى مەسلەمەگە تۇتقۇزۇلغانىدى. بۇ شەرەپ ئالدىنقى يىلى خەزەرەجلىك بىرىگە بېرىلگەنلىكى ئۈچۈن، بۇ يىل ئەۋسلىك بىرىگە بېرىلىشى مۇۋاپىق كۆرۈلگەنىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەئىبىدىن چىقىپ، ئەتراپىغا قاتار تىزىلغان ئۈچ يۈز ئاتمىش پارچە بۇتقا قاراپ ماڭدى. كەئىبىدىن بۇتلارغا قاراپ كېتىۋېتىپ:

﴿ئىسلام دىنى مەيدانغا كەلدى، بۇتپەرەسلىك بەربات بولدى، بۇتپەرەسلىك قايتا باش كۆتۈرمەيدۇ.﴾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇپ ماڭدى.

ئاندىن بۇتلارنى ھاسىسى بىلەن بىر - بىرلەپ ئۆرۈپ، ھەممىسىنى چېقۇۋەتتى. كەئىبنىڭ ئەتراپىنى تولۇق ئايلىنىپ چىققاندىن كېيىن، بۇرۇن كەئىبگە تۇتۇشۇپ تۇرىدىغان ماقامى ئىبراھىمغا كەلگەندە، ئۆلگىدىن چۈشتى ۋە ناماز ئوقۇدى. ئاندىن زەمزم بۇلىقىنىڭ يېنىغا باردى ۋە ئابباس بەرگەن سۇدىن ئىچتى. بۇ ئارقىلىق، ھاشىمىلارنىڭ بۇرۇندىن تارتىپ ھاجىلارنى سۇ بىلەن تەمىنلەش ۋەزىپىسى ئورۇنلانغان بولدى. ئەلى كەئىبنىڭ ئاچقۇچلىرىنى ئېلىپ كەلگەندە، ئوسمان ئۇنىمۇ ئۆز ئائىلىسىگە تاپشۇرۇلۇشنى تەلەپ قىلدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەرگە باشقىلار يۈتتۈرۈپ قويغان نەرسىلەرنى ئەمەس، بەلكى ئۆزۈڭلار يۈتتۈرۈپ قويغان نەرسىلەرنىلا قايتۇرۇپ بېرىمەن» دەپ جاۋاب بەردى. ئاندىن خالىد ۋە ئەمر بىلەن بىللە مەدىنىگە بارغان ئوسمان ئىبنى تەلھەنى چاقىرتىپ، ئاچقۇچلارنى ئۇنىڭ قولىغا تۇتقۇزدى ۋە بۇ ھەقنىڭ ئۇنىڭ ئائىلىسىگە تەۋە ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. ئوسمان ئاچقۇچلارنى ھۆرمەت بىلەن ئېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا ماڭدى ۋە كەئىبنىڭ ئىشىكىنى ئاچتى. ئۇلارنىڭ كەينىدە ئوسمان بىلەن بىللە كېلىۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى ئۆزىنىڭ كەينىدىن كەئىبگە كىرىشىنى ئېيتقاندى. كىرىپ بولغاندىن كېيىن، ئوسمانغا ئىشىكىنى ئېتتۈپتىشىنى تاپىلدى.

كەئىبنىڭ ئىچى پۈتۈنلەي بۇتپەرەس ئىلاھلارنىڭ رەسىملىرى بىلەن توشۇپ كەتكەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوسمانغا ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ رەسىمدىن باشقا رەسىملەرنىڭ چۈرۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرسەتتى.

ئۇلار كەئىبنىڭ ئىچىدە بىر ھازا ھايال بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوسماندىن ئاچقۇچلارنى ئېلىپ ئىشىكىنى ئاچتى ۋە ئىشىك ئالدىدا تۇرۇپ: «ۋەدىسىدە تۇرغان، بەندىلىرىگە ياردەم قىلغان ۋە قەبىلىلەرنى بىرلەشتۈرگەن ئاللاھقا ھەمدۇسانالار بولسۇن!» دېدى. ئۆيلىرىگە كىرىۋالغانلار ئاستا - ئاستا ئۆيلىرىدىن چىقىپ، مەسجىدكە كىرىۋالغانلارنىڭ قېشىغا يىغىلىۋالغان بولۇپ، ھەممىسى كەئىبنىڭ ئۆيىگە - بۇ يەرلىرىدە توپلىشىپ ئولتۇراتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا خىتاب قىلىپ: «نېمە ئويلاۋاتىسىلەر؟ نېمە دېمەكچىسىلەر؟» دېدى. ئۇلار: «ياخشى نەرسىلەرنى ئويلاۋاتىمىز ۋە ياخشى نەرسىلەرنى دېمەكچىمىز. سەن نەسەبى ئېسىل ۋە مەرت قېرىندىشىمىز سەن. سەن نەسەبى ئېسىل ۋە مەرت قېرىندىشىمىز سەن. سەن نەسەبى ئېسىل ۋە مەرت قېرىندىشىمىز سەن. ئەمما سېنىڭ قولۇڭدۇر» دەپ جاۋاب بېرىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن سىلەرگە قېرىندىشىم يۇسۇف ئۆز ئاكاڭلىرى مىسىردىن كېلىپ، ئۇنىڭغا ئۆزۈم ئېيتقاندا، يۇسۇفنىڭ ئۇلارغا بەرگەن جاۋابىنى ئېيتىپ بېرەي: ﴿سىلەر بۈگۈن ئەيىپلەشكە ئۇچرىمايسىلەر، ئاللاھ سىلەرنى مەغپىرەت قىلسۇن. ئاللاھ ئەڭ مەرھەمەتلىك زاتتۇر.﴾»

www.number.org

ئىسرا سۈرىسى، 81 - ئايەت.
يۇسۇف سۈرىسى، 92 - ئايەت.

دەل شۇ پەيتتە، دادىسىنى يوقلاپ كېلىش ئۈچۈن ئۆيىگە كەتكەن ئەبۇبەكرى، دادىسىنى يېتىلەپ مەسجىدكە يېتىپ كەلدى. قىز قېرىندىشى قۇرەيبە ئۇلارنىڭ كەينىدىن كېلىۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياشىنىپ قالغان ئادەمنى نېمە ئۈچۈن بۇ يەرگىچە ئېلىپ كەلدىڭ؟ مەن باراتتىم ئەمەسمۇ؟» دېدى. ئەبۇبەكرى: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇنىڭ سېنىڭ ئالدىڭغا كېلىشى تېخىمۇ خەيرلىكتۇر» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇقۇھافەنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، ئالدىغا ئولتۇرغۇزدى ۋە ئۇنىڭغا كەلمەنى شاھادەت كەلتۈرۈشىنى ئېيتتى. ئەبۇقۇھافە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېيتقانلىرىنى بىر - بىرلەپ تەكرارلاپ، مۇسۇلمان بولدى.

چېقىلغان بۇتلارنىڭ ئەڭ چوڭى ھۇبەل ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ كۆيدۈرۈلۈشىنى بۇيرىغاندىن كېيىن، قۇرەيش خەلقىنى ئۆز ئۆيلىرىدىكى بۇتلارنى چېقىۋېتىشكە چاقىردى. ئاندىن ئۆز ئائىلىسىنى تۇنجى بولۇپ ئىسلامغا دەۋەت قىلغان سافا تۆپىلىكىگە باردى. ئۇ يەردە، بۇرۇن ئۆزىگە دۈشمەنلىك قىلغان، ئەمما ھازىر مۇسۇلمان بولۇپ، ئۇنىڭغا بەيئەت قىلماقچى بولغان بىر توپ ئەر - ئايال تۇراتتى. ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئېلان قىلىشتىن بۇرۇن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىگە ئۆلۈم جازاسى بېرىشىدىن قورققان ھىند باشقىلارغا تونۇلۇپ قالماستىن ئۈچۈن يۈزىگە رومال ئارتىۋالغانىدى. ئۇ: «ئى رەسۇلۇللاھ! مېنىڭ ئۆزۈم ئۈچۈن تاللىغان دىنىمنى مۇزەپپەر قىلغان ئاللاھقا ھەمدۇسانالار بولسۇن!» دېگەندىن كېيىن، بېشىدىن رومالنى ئالدى ۋە: «مەن ئۆتتەن ئۆتۈپ قىزى ھىند بولمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا خۇشخۇي مۇئامىلە قىلدى. سافاغا كەلگەن ئاياللارنىڭ ئىچىدە ئىكرىمەنىڭ ئايالى ئۆممۇ ھاكىممۇ بار ئىدى. ئۇ مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىن، ئېرى ئىكرىمە ئۈچۈن ئامانلىق تىلىدى. ئىكرىمە تا ھازىرغىچە مۇسۇلمانلار بىلەن دۈشمەنلىشىۋاتقان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئامانلىق بەردى. ئۆممۇ ھاكىم ئېرىنىڭ نەدە ئىكەنلىكىنى سوراپ بىلدى ۋە ئۇنى قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن يولغا چىقتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئالدىغا توپلىشىۋالغان ئادەملەرگە سەپسىلىپ قارىدى ۋە: «ئەي ئابباس! قېرىندىشىڭنىڭ ئىككى ئوغلى ئۆتتە بىلەن مۇتئەب قەيەردە؟ ئۇلار كۆرۈنمەيدىغۇ؟» دەپ سورىدى. ئۇلار ئەبۇلەھبەنىڭ ھايات قالغان ئىككى ئوغلى ئىدى. ئۆتتە دادىسىنىڭ زورلىشى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى رۇقىيەنى تالاق قىلىۋەتكەن بولۇپ، مانا ئەمدى قورقۇپ سىرتقىمۇ چىقمايۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلارنى تېپىپ كەلگىن!» دېدى. ئابباس بېرىپ، ئىككى جىيەنى تېپىپ كەلدى. ھەر ئىككىسى مۇسۇلمان بولۇپ، بەيئەت قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككىسىنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، ھەجەرۇل ئەسۋەد بىلەن كەبىنىڭ ئىشىكى ئارىسىدىكى ئەل مۇلتەزەم دەپ ئاتىلىدىغان تامنىڭ يېنىغا كەلدى. ئۇ يەردە ئۇزۇندىن ئۇزۇن دۇئا قىلدى، يۈزىدىن خۇشاللىق ئىپادىلىرى چىقىپ تۇراتتى. بۇ ئىشقا ھەيران بولغان ئابباس سەۋەبىنى سورىۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن پەرۋەردىگارىمدىن بۇ ئىككى يىگىتنى تەلەپ قىلغانىدىم، مانا بۇلارنى ماڭا بەردى» دەپ جاۋاب بەردى.

مەككىگە يېقىن يەرلەرگە ئورۇنلاشتۇرۇلغان ئەڭ چوڭ ئۈچ بۇتخانىنىڭ بىرى نەخلە دېگەن يەردە ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ بۇتخانىنى چېقىۋېتىش ئۈچۈن خالىدىنى ئەۋەتتى.

خالدنىڭ يېقىنلاپ كەلگەنلىكىنى تۇيغان بىر راھىب ئەڭ يوغان ئايال ھەيكەلنىڭ بويىغا قىلىچىنى ئېسىپ، جانسىز ھەيكەلنى يا خالدنى ئۆلتۈرۈۋېتىشكە ياكى ئۆزىنى قوغداپ قېلىشقا چاقىردى. خالد يېتىپ كېلىپ، ئىبادەتخانىنى ئۆرسى ۋە بۇتلارنىڭ ھەممىسىنى چېقىپ تاشلىغاندىن كېيىن، مەكككە قايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «بىر نەرسە كۆردۈڭمۇ؟» دەپ سورىدى. خالد: «ھېچنەرسە كۆرمىدىم» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا، ئىبادەتخانىنى چاقالماسەن. قايتا بېرىپ، چېقىۋېتىپ كەلگىن!» دەپدى. خالد نەخلەگە قايتا باردى. چېقىپ تاشلانغان بۇتخانىدىن ئۇزۇن چاچلىرىنى يېپىۋالغان، قېپىيالگىچ بىر ئايال چىقتى. بۇنى كۆرۈپ تېنى شۈركىنىپ كەتكەن خالد: «ئەي ئۇززا! سەن ئىبادەتكە ئەمەس، بەلكى ئىنكارغا لايىقسەن» دەپ ۋارقىردى. ئاندىن قىلىچىنى سۇغۇرۇپ، ئايالنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ تاشلىدى. مەكككە قايتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «بىزنى ھالاكەتتىن قۇتۇلدۇرۇپ قالغان ئاللاھقا شۈكۈرلەر بولسۇن! كىچىك چاغلىرىمدا، دادام دائىم يۈزگە يېقىن قوي - تۈگىنى ئېلىپ ئۇززاغا باراتتى. ئۇلارنى ئۇززا ئۈچۈن قۇربانلىق قىلاتتى ۋە ئۈچ كۈن شۇ يەردە تۇراتتى. ئاندىن ئۆزىنىڭ قىلغان ئىشلىرىدىن ئۇززا مەنۇن بولدى دەپ ئويلايتتى» دەپدى.

مەككە خەلقىنىڭ كۆپىنچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىئەت قىلىپ بولغانىدى. سۇھەيل ئۆيىگە يوشۇرۇنۇۋالغان بولۇپ، ئوغلى ئابدۇللاھنى ئەۋەتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆزى ئۈچۈن ئامانلىق تىلدى. گەرچە ھېچكىمنىڭ ئۆلتۈرۈلمەيدىغانلىقى جاكارلانغان بولسىمۇ، سۇھەيل ئۆزىنى بۇ جاكارنىڭ سىرتىدا دەپ ئويلايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھقا: «ئۇنىڭغا ئامانلىق بېرىلدى. ئۇ ئاللاھنىڭ ھىمايىسىدىدۇر. قورقماي چىقىۋەرسۇن!» دەپدى. ئاندىن ئەتراپىدىكىلەرگە قاراپ: «سۇھەيلنى كۆرگەن ۋاقىتلىرىدا، ئۇنىڭغا ئەيىبلەش كۆزى بىلەن قارىماڭلار. چۈنكى، ھاياتىم ئۈستىگە قەسەم قىلىمەنكى، ئۇ ئەقىللىق ۋە شەرەپلىك، ئىسلام ھەقىقىتىنى كۆرەلەيدىغان ئادەمدۇر» دەپدى. شۇندىن كېيىن، سۇھەيل سىرتقا چىقالدى، ئەمما تېخىچە مۇسۇلمان بولمىدى.

سەفۋانغا كەلسەك، جىيەنى ئۆمەير پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئىككى ئايلىق مۆھلەت ئالغاندىن كېيىن، ئۇنى ھەر تەرەپتىن ئىزدىدى ۋە ئەينى ۋاقىتتا، مەككىنىڭ كېمە پورتى بولغان شۇئەيبەدىن تاپتى. سەفۋان ئۇ يەردە كېمە كۈتۈۋاتاتتى. ئۆمەيرنىڭ سۆزلىرىگە ئىشەنمىگەن سەفۋان ئۆزىنىڭ پىلانىنى ئۆزگەرتىپ، ئەمەيدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئۆمەير دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا قايتىپ، ئەھۋالنى بايان قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئۆز سۆزىنىڭ ئىسپاتى سۈپىتىدە يەمەننىڭ سىزىقلىق رەختىدىن قىلىنغان سەللىسىنى بەردى. سەفۋان شۇنداقلا قايىل بولۇپ، مەككىگە كەلدى. ئەمما ئۇنىڭ كۆڭلى يەنە ئەمەن تاپمىغانىدى: «ئەي مۇھەممەد! جىيەنىم ئۆمەير ئەگەر مەن مەلۇم بىر نەرسىنى قوبۇل قىلسام (ئىمان ئېيتسام دېمەكچى - ت.)، ماڭا ئامانلىق بېرىلىدىغانلىقىنى، ئەگەر ئۇنى قوبۇل قىلمىسام، ماڭا ئىككى ئاي مۆھلەت بېرىلىدىغانلىقىنى ئېيتتى» دەپدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «سەن بۇ يەردە قالغىن!» دەپدى. سەفۋان: «ماڭا ئېنىق جاۋاب بەرمىسەڭ، ھەرگىز قالمايمەن» دەپدى. پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام: «ساڭا تۆت ئايلىق مۆھلەت بېرىمەن» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، سەفۋان مەككىدە قېلىشقا قوشۇلدى.

ئىكرىمە: بۇ ئۇچىنىڭ ئىچىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئەڭ ئاخىرىدا كەلگەن، ئەمما ئەڭ بۇرۇن ئىمان ئېيتقان كىشى ئىدى. ئۇ تىھامە ساھىلىدا ھەبەشىستانغا بارىدىغان بىر كېمىگە چىققاچى بولۇپ تۇرغىنىدا، كېمە كاپىتانى: «ئاللاھ بىلەن ئاراڭدا بولغان دىننى تۈزەتكىن!» دېدى. ئىكرىمە: «نېمە دېيىشىم كېرەك؟» دەپ سورىدى. كاپىتان: «ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر، - دېگىن!» دېدى ۋە شۇنداق دېمىگەن كىشىنى كېمىسىگە ئالمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. «لا ئىلاھە ئىلاللاھ» دېگەن تۆت كەلىمىلىك بۇ ئىبارە بىردىنلا ئىكرىمەنىڭ كۆڭلىنى يورۇتۇۋەتتى. چۈنكى ئۇ بۇ سۆزلەرنى ئۆزىنىڭ چىن كۆڭلىدىن چىقىرىپ دېگەنلىكىنى ھېس قىلغانىدى. ئۇ تېخى كېمىگە چىقمىغانىدى. ئۇنىڭ كېمىگە چىقىشىنىڭ سەۋەبى بۇ تۆت كەلىمىدىن يەنى، بۇ تۆت كەلىمىنىڭ جەۋھىرى بولغان مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) نىڭ دىنىدىن قېچىش ئۈچۈن ئىدى. كېمىدە تۇرۇپ بۇ سۆزلەرنى چىن قەلبىدىن چىقىرىپ ئېيتالغانلىقىغا قارىغاندا، قۇرۇقلۇقتىمۇ چوقۇم ئېيتالايتتى. شۇڭا ئۇ ئۆز - ئۆزىگە: «دېڭىزدا بىزگە تەڭرى بولغان ئۇ زات، قۇرۇقلۇقتىمۇ بولالايدۇ - ئەلۋەتتە!» دەپ پىچىرلىدى. دەل شۇ چاغدا، ئايالى يېتىپ كەلدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭغا ئامانلىق بەرگەنلىكىنى ئېيتتى. ئىككىسى بىللە مەككىگە قايتتى. ئۇنىڭ مەككىگە كېلىۋاتقانلىقىنى سەزگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېنىدىكى ساھابىلىرىغا: «ئەبۇجەھىلنىڭ ئوغلى ئىكرىمە مۇسۇلمان بولدى، ئۇ ھازىر بىزنىڭ يېنىمىزغا كېلىۋاتىدۇ. ئۇنىڭ دادىسىنى ھەرگىز تىلغا ئالغۇچى بولماڭلار. چۈنكى ئۆلۈكلەرنى تەنقىدلەش تىرىكلەرنىڭ كۆڭلىنى رەنجىتىدۇ ھەم ئۆلۈككە يەتكۈزۈلمەيدۇ» دېدى.

ئىكرىمە مەككىگە بېرىپ، ئۇدۇل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزىدىن خۇشاللىق ئىپادىلىرى چىقىپ تۇراتتى. ئىكرىمە ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئوچۇق ئېلان قىلغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «بۈگۈن مەندىن نېمە تەلەپ قىلساڭ، شۇنى بېرىمەن» دېدى. ئىكرىمە: «سەندىن ئاللاھقا دۇئا قىلىپ، مېنىڭ ساڭا قارشى ئۆتكۈزگەن گۇناھلىرىمغا ئەپۇ تىلىشىڭنى سورايمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ تەلپى بويىچە دۇئا قىلدى. ئاندىن ئىكرىمە ئۆزىنىڭ ئىنسانلارنى ھەقتىن توسۇش ئۈچۈن خىراجەت قىلغان پۇل - ماللىرى ۋە ئېلىپ بارغان جەڭلىرىنى تىلغا ئالدى ۋە بۇندىن كېيىن ئاللاھ يولىدا ئۇنىڭدىن ئىككى ھەسسە ئارتۇق پۇل - مال ۋە تىرىشچانلىق سەرپ قىلىدىغانلىقىغا ۋەدە بەردى ھەم شۇنداق قىلدى.

بەنۇئەين غازىنى ۋە تائىق قورشاۋى

(76)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زور قوشۇن بىلەن مەككىنى فەتھ قىلغان بولسىمۇ، ھەۋازىن قەبىلىسى داۋاملىق تۇردە ئەتراپىغا ئەسكەر يىغىۋاتاتتى. مەككىنىڭ فەتھى ۋە پۈتۈن بۇتلارنىڭ چېقىلغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەرلەر ئۇلارنى نىيىتىدىن ياندۇرالمىغانىدى. ئۆزلىرىنىڭ ئايال بۇتى «لات» نىڭ ئوخشىشى بولغان «ئۇززا» نىڭ يىقىلىشى ئۇلارنىڭ ھەرىكەتكە ئۆتۈشكە تۈرتكە بولدى. مەككىنىڭ فەتھىدىن ئۈچ ھەپتە كېيىن، ھەۋازىنلار تائىقنىڭ شىمالىدىكى ئەۋتاس ۋادىسىدا يىگىرمە مىڭ كىشىلىك قوشۇن تەييارلىدى.

مەككىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغان ئىككى مىڭ كىشىنىڭ قېتىلىشى بىلەن مۇسۇلمانلار قوشۇنى تېخىمۇ زورايدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىگە ئابدۇشەمسلىك بىرىنى باشلىق قىلىپ قويدى. خەزەجلىك دىنىي ئالىم مۇئاز ئىبنى جەبەلنى مەككىدە يېڭى مۇسۇلمان بولغانلارغا دىنىي ئىلىم ئۆگىتىشكە تەيىنلىدى. ئاندىن پۈتۈن قوشۇننى باشلاپ مەككىدىن يولغا چىقتى. قوشۇندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلمىغان سۇھەيل، سەفۋان قاتارلىق بىر گۇرۇھ ئادەممۇ بار بولۇپ، ئۇلار پەقەت ئۆزلىرىنىڭ ئادەملىرىنى ھەۋازىنلارنىڭ ھۇجۇمىدىن قوغداش ئۈچۈنلا يولغا چىققانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يولغا چىقىشتىن بۇرۇن سەفۋانغا ئادەم ئەۋەتىپ، ئۇنىڭ ساۋۇت كىيىم ۋە باشقا قورال - ياراقلاردىن يۈز يۈرۈش بېرىپ تۇرۇشنى سورايدى. سەفۋان: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئەگەر بەرمىسەم مەجبۇرىي ئالامەت» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياق! ئۇرۇشتىن كېيىن ھەممىسىنى قايتۇرۇپ بېرىمەن» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، سەفۋان قورال - ياراقلارنى بارىگاھقا توشۇپ ئاپىرىدىغان تۈگىلىرى بىلەن قوشۇپ بەردى.

ھەۋازىننىڭ سەقى، ناسىر، جۇشەم ۋە سەئىد ئىبنى بەكرى قەبىلىلىرى مۇسۇلمانلارغا قارشى قورال كۆتۈرۈپ چىققانىدى. دۈشمەن قوشۇنىغا ناسىر قەبىلىسىدىن كۈچى ۋە رەھبەرلىك قابىلىيىتى بىلەن داڭق چىقارغان ئوتتۇز ياشلاردىكى مالىك قوماندانلىق قىلىۋاتاتتى. ئۇ چوڭلارنىڭ توسۇشىغا قارىماي ئاياللار، بالىلار ۋە مال - چارۋىلارنىڭمۇ ئۇرۇش مەيدانىغا ئېلىپ بېرىلىشىنى بۇيرىدى. چۈنكى، بۇلار قوشۇننىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ بەرسە، ئەسكەرلەر تېخىمۇ جاسارەت بىلەن جەڭ قىلاتتى.

مالىك مەككىدىن يولغا چىققان قوشۇن ھەققىدە مەلۇمات ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ئۈچ پايلاقچى ئەۋەتتى. بىردەمدىن كېيىنلا، ئۇچلىسى ئۆگسۈلى ئۆچكەن ھالدا قايتىپ كەلدى. قورققىنىدىن ئۇچلىسىنىڭ تىلى گەپكە كەلمەيتتى. ئۇلاردىن بىرى: «تاغىل ئاتقا مىنۋالغان ئاق كىيىملىك ئادەملەرنى كۆردۈق. ۋە بىردىنلا مۇشۇ ھالغا چۈشۈپ قالدۇق» دېدى. يەنە بىرى: «كېلىۋاتقانلار دۇنيا ئىنسانلىرى ئەمەس، ئاسماندىن چۈشكەنلەردۇر. بىزچە قايتىپ كېتەيلى. چۈنكى قوشۇن

بىزنىڭ كۆرگەنلىرىمىزنى كۆرسە، ئوخشاش ھالغا چۈشۈپ قالدۇ» دېدى. مالىك غەزەپلەنگەن ھالدا: «ھاياسىزىلار! سەنلەر بۇ يەردىكى ئەڭ قورققاق ئادەملەر ئىكەنسىلەر» دېدى. بۇ ئۇچى بەكمۇ بىچارە ھالغا چۈشۈپ قالغاندىكى، قوشۇندىكىلەر ئۇلارنىڭ ھالىنى كۆرسە چوقۇم ساراسىمىگە چۈشەتتى. شۇڭا مالىك ئۇلارنى كۆزدىن نېرسراق يەرگە ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇشقا بۇيرىدى. ئاندىن ئەتراپىدىكىلەرگە: «ماڭا جەسۇر بىرىنى تېپىپ كېلىڭلار!» دەپ ۋارقىردى. ئەمما تېپىپ كېلىنگەن ئۇ جەسۇر ئادەممۇ ئوخشاش ئاققۇت بىلەن قايتىپ كېلىپ: «ئۇلارنىڭ دەھشەتلىك تۈسلىرى بار ئىكەن» دېدى. ئەمما مالىك ئۇنىڭ سۆزىنى پىسەنتكە ئالمىدى ۋە قاراڭغۇدا مۇسۇلمانلارنىڭ يولى ئۈستىدىكى ھۈنەين ۋادىسىغا قاراپ ئىلگىرىلەش پەرىمانى چۈشۈردى. يولنىڭ تۈزلەڭلىكىگە چۈشىدىغان يېرىگە بارىگاھ قۇردى. چۈنكى يولنىڭ ھەر ئىككى تەرىپىدىن تۆۋەن ئوچۇق كۆرگىلى بولاتتى، ئەمما تۆۋەندىن بۇ يەرنى كۆرۈش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. مالىك ئاتلىق قوشۇننى شۇ ئەتراپتىكى ئىككى دۆڭلۈككە ئورۇنلاشتۇردى ۋە ۋاقتى كەلگەندە، ئۇلارغا ئىشارەت ئارقىلىق ھۇجۇم ئەمرىنى بەرمەكچى بولدى. قوشۇننىڭ قالغان قىسمىنى تۆپىلىكنىڭ يۇقىرى تەرىپىدىكى يول ئۈستىگە ئورۇنلاشتۇردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ كېچىسى، ۋادىنىڭ ئۇ تەرىپىگە يېقىن بىر يەرگە بارىگاھ قۇردى. بامدات نامىزىدىن كېيىن، قوشۇنغا چىدامچان ۋە سابىتلىق بولسا، ئۆزلىرىنىڭ زەپەرگە ئېرىشىدىغانلىقى ھەققىدە ۋەز ئېيتتى. ئاندىن يولغا چىقىش ئەمرىنى بەردى. ھاۋا شۇنداق تۇتۇق ئىدىكى، قوشۇن تۈزلەڭلىككە چۈشكەندە ئەتراپ تېخى قاراڭغۇ ئىدى. سۈلەيم ۋە باشقا قەبىلىلەردىن تەركىب تاپقان تۇرشاۋۇللارغا خالىد ئىبنى ۋەلىد قوماندانلىق قىلىۋاتاتتى. دۆلدۈلغا مىنگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇھاجىر ۋە ئەنسارلارنىڭ ئارىسىدا بولۇپ، قوشۇننىڭ ئوتتۇرا قىسمىدا ئىدى. بۇ قېتىم ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەر ئارىسىدا ئۆز ئائىلە كىشىلىرى، ئەبۇسۇفيان، ئابباسنىڭ ئىككى ئوغلى فازىل ۋە قىسام، ئەبۇلەھبىنىڭ ئىككى ئوغلى قاتارلىقلار بار ئىدى. قوشۇننىڭ ئەڭ ئارقىسىدا تېخى مۇسۇلمان بولمىغان قۇرەيشلەر كېلىۋاتاتتى.

تۇرشاۋۇللار تۈزلەڭلىككە ئەمدىلا چۈشۈپ تۇرۇشىغا قارشى تەرەپتىن ھەۋازىن قوشۇنلىرى كۆرۈندى. تۇرشاۋۇللار كۆز ئالدىدىكى مەنزىرىنى كۆرۈپ يۈرىكى ئاغزىغا كەپلىشىپ قالدى. چۈنكى، ھەۋازىن قوشۇننىڭ ئارقىسىدىكى ئايال - بالىلار ۋە مال - چارۋىلارمۇ قاراڭغۇدا ئۇلارغا قوشۇن سېپىدەك كۆرۈنۈپ كەتكەنىدى. ئالدى تەرەپ پۈتۈنلەي قامال قىلىنغان بولۇپ، مۇسۇلمانلار نېمە قىلارنى بىلمەي تۇرغان بىر پەيتتە، مالىك ئاتلىق قوشۇننى ھۇجۇمغا ئۆتۈشكە بۇيرىدى. ئاتلىق قوشۇن دۆڭلەرنىڭ ئارقىسىدىن ئېتىلىپ چىقىپ، ھەش - پەش دېگۈچە خالىدىنىڭ قوشۇنى ئۈستىگە باستۇرۇپ كەلدى. ھۇجۇم شۇنداق تېز ۋە دەھشەتلىك بولدىكى، خالىد ئارقىغا قېچىشقا باشلىغان بەنى سۈلەيم قەبىلىسىنى توسۇۋالالمىدى. بەنى سۈلەيملىكلەر كەينىدىن كېلىۋاتقان قۇرەيشلەرنىڭ ئارقىسىغا قاچتى. تۈزلەڭلىككە ئەمدىلا چۈشۈپ تۇرغان قۇرەيشلەر ئۆزلىرىنىڭ ئەڭ ئالدىغا چىقىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ تېخىمۇ ئارقىغا قېچىشقا باشلىدى. دۈشمەننىڭ ناھايىتى تېز ھۇجۇمغا ئۆتكەن ئاتلىق ۋە تۈگىلىك قوشۇنى بىردەمدىلا پۈتۈن ئۆتكەللەرنى قامال قىلىۋالدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يولنىڭ ئوڭ چېتىگە چىقىۋالالغۇدەك يەردە بولغاچقا، ئۆزىنى دەرھال

چەتكە ئېلىپ، يېنىدىن ھېچ ئايرىلمايدىغان بىر توپ كىشىنىڭ ياردىمىدە بىخەتەر بىر يەرگە ئۆتۈۋالدى. ھارىسنىڭ ئوغلى ئەبۇسۇفيان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۈلدۈلنىڭ چۆلۈۋىرىنى تۇتۇۋالغانىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باشقىلارنى ئۆزلىرىنىڭ يېنىغا كېلىۋېلىشكە چاقىردى. ئەمما ئۇرۇشنىڭ ۋاڭ - چۇڭى ئۇنىڭ ئاۋازىنى بېسىپ چۈشكەچكە، ھېچكىم ئاڭلىمىدى. ئابباسنىڭ ئاۋازى ناھايىتى بوم چىقاتتى. ئۇ: «ئەي دەرەخ ئەسھابى! ئەي رىزۋان ساھىبلىرى!» دەپ ۋارقىراشقا باشلىدى. مۇھاجىر ۋە ئەنساردىن يۈزگە يېقىن ئادەم ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ، ئۇ يەرگە يېتىپ كەلدى. ئاندىن ھەممىسى ئۆتكەللەرگە تارقىلىپ بېرىپ، دۈشمەن كونتروللۇقىدىكى ئۇرۇشنى بىردەمدىلا ئۆز قولىغا ئالدى. ئابباس داۋاملىق ۋارقىراۋاتاتتى. قېچىپ كېتىۋاتقانلارنىڭ تولىسى كەينىگە يېنىپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەم باشقىلارنىڭ ئۆزىنى كۆرەلىشى ھەم ئۆزىنىڭ ئەتراپىنى ياخشى كۆزىتىشى ئۈچۈن ئۆزەڭگىگە دەسسەپ ئۆرە تۇردى. دۈشمەن قايتىدىن ھۇجۇمغا ئۆتۈش ئۈچۈن تەييارلىنىۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «پەرۋەردىگارم! ۋەدەڭنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشۇڭنى تەلەپ قىلمەن» دەپ دۇئا قىلدى. ئاندىن ئېمىلىدىشىدىن ئازراق شېغىل تاش تېپىپ كېلىشىنى ئۆتۈندى. ئېلىپ كېلىنگەن تاشنى قولغا ئېلىپ، بەدرىدە قىلغىنىدەك، دۈشمەنگە قارىتىپ ئاتتى. ئۇرۇش ۋەزىيىتى بىردىنلا ئۆزگىرىشكە باشلىدى. مۇسۇلمانلار پەرق ئېتەلمىگەن بولسىمۇ، باياتىن بېرى ئۆزلىرى دۇچار بولغان مەغلۇبىيەتكە ئەمدى دۈشمەنلەر دۇچار بولماقتا ئىدى. كېيىنچە، بۇ ۋەقەگە مۇناسىۋەتلىك تۆۋەندىكى ئايەت نازىل بولدى: ﴿ئاللاھ سىلەرگە نۇرغۇن جەڭ مەيدانلىرىدا ۋە ھۇنەين كۈنىدە (يەنى جېڭىدە) ھەقىقەتەن ياردەم بەردى. ئەينى ۋاقىتتا سانىڭلارنىڭ كۆپلۈكىدىن خۇشاللىنىپ كەتتىڭلار (يەنى بۈگۈن بىزنىڭ سانىمىز كۆپ، مەغلۇپ بولمايمىز، - دېدىڭلار. بۇ چاغدا سىلەرنىڭ سانىڭلار 12 مىڭ، دۈشمىنىڭلارنىڭ سانى 4000 ئىدى)، سانىڭلارنىڭ كۆپلۈكى سىلەرگە قىلچە ئەسقاتمىدى. (قاتتىق قورققىنىڭلاردىن) كەڭ زېمىن سىلەرگە تار تۇيۇلدى. ئاندىن (مەغلۇپ بولۇپ، رەسۇلۇللاھنى ئازغىنا مۇئىمىن بىلەن تاشلاپ) ئارقاڭلارغا قاراپ قاچتىڭلار. ئاندىن ئاللاھ پەيغەمبەرگە ۋە مۇئىمىنلەرگە (مەرھەمەت قىلىپ) خاتىرجەملىك بېغىشلىدى، سىلەرنى قوشۇنلارنى (يەنى سىلەرگە ياردەم بەرگۈچى قوشۇنلارنى) چۈشۈردى، ئۇلارنى سىلەر كۆرمىدىڭلار (شۇنىڭ بىلەن سىلەر غەلبە قىلدىڭلار)، ئاللاھ كاپىرلارنى (ئۆلتۈرۈش ۋە ئەسىر ئېلىش بىلەن) نازابلىدى، كاپىرلارنىڭ جازاسى ئەنە شۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، ئاللاھ خالىغان ئادەمگە تەۋبىنى نېسىپ قىلىدۇ (يەنى ئىسلام دىنىغا كىرىشكە مۇۋەپپەق قىلىدۇ). ئاللاھ ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر.﴾

دۈشمەن قوشۇنى ئېغىر تالاپەتكە ئۇچرىدى. مالىك دەسلەپتە باتۇرلارچە ئېلىشقان بولسىمۇ، بەرداشلىق بېرەلمەي، سەقىلىكلەر بىلەن بىرلىكتە ئەتراپى سېپىللار بىلەن قورشالغان تائىق شەھىرىگە چېكىندى. ھەۋازىن قوشۇنىنىڭ بىر قىسمى نەخلە تەرەپكە قاراپ قاچتى. مۇسۇلمانلار ئۇلارنىڭ كەينىدىن ئىز قوغلاپ بېرىپ، نۇرغۇن ئادىمىنى ئۆلتۈردى. ھەۋازىنلار ئۇ يەردىن

تەۋبە سۈرىسى، 25 - تىن 27 - ئايەتكىچە.

ئۆزلىرىنىڭ بارىغا قۇرۇلغان ئەۋتاس تەرەپكە بۇرادى، ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن قوشۇن ئەۋەتىپ، ئۇلارنى تۆپىلىكلەرگە قوغلىۋەتتى.

مۇسۇلمانلاردىن، بولۇپمۇ، ئەڭ دەسلەپ ئارقىغا قاراپ قاچقان سۇلەيم قەبىلىسىدىن كۆپ ئادەم ئۆلتۈرۈلگەنىدى. ئەمما ئۇندىن كېيىنكى جەڭلەردە كۆپ چىقىم بولمىدى. ئۇسامەنىڭ ئاكىسى ئەيمەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدىكى ۋاقتىدا شېھىت بولدى.

ھەۋازىن قەبىلىسىنىڭ ئارقا سەپلەرگە قويۇپ قويغان ئايال - بالىلىرى ئەسىر ئېلىندى. غەنمەتتە تۆگە، قوي، ئۆچكىدىن باشقا، تۆت مىڭ مىسقال كۈمۈشمۇ بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسىر ۋە غەنمەتلەرنىڭ مەككىدىن ئون مىل يىراقلىقتىكى جىئرانە دېگەن يەرگە ئېلىپ بېرىلىشىنى بۇيرىدى ۋە بۇ ۋەزىپىنى بۇدەيلىگە تاپشۇردى.

ئەسىرلەرنىڭ ئارىسىدا بەنى سەئىد ئىبنى بەكرى قەبىلىسىنىڭ بىر ئايىمىمۇ بار بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلىق دەۋرى بۇ قەبىلىدە ئۆتكەنىدى. ئەسىرلەر ئىچىدىكى ياشىنىپ قالغان بىرى ئۆزىنى ئەسىر ئالغان مۇسۇلمانلارغا: «قەسەمكى، مەن رەئىسىڭلارنىڭ قىز قېرىندىشى بولمەن» دەپ ئۇلارنى ئاگاھلاندۇردى. مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ سۆزلىرىگە ئىشەنمىگەن بولسىمۇ، يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردى. «ئى مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام)! مەن سېنىڭ قىز قېرىندىشىڭ بولمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئالدىدا تۇرغان يەتمىش ياشلاردىكى مومايغا سەپىلىپ قارنۇۋەتكەندىن كېيىن: «بۇنىڭغا بىر ئىسپاتنىڭ بارمۇ؟» دەپ سورىدى. موماي بەدىنىدىكى چىشىنىڭ ئىزىنى كۆرسەتتى ۋە: «مەن سەرىر ۋادىسىدا سېنى يۇدۇپ كېتىۋاتقاندا، سەن مېنى چىشلىۋالغانىدىڭ. بىز چوپانلار بىلەن بىللە كېتىۋاتاتتۇق. سېنىڭ ئاتا - ئاناڭ مېنىڭمۇ ئاتا - ئانىم ئىدى» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇندىلا ئۇنى يادىغا ئالدى. بۇ ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىملىدەشلىرىدىن شەيما ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پالزىنى يەرگە سېلىپ، ئۇنى ئۆلتۈرۈشقا تەكلىپ قىلدى. ئۇنىڭدىن ئىنىكئانسى ھەلىمە بىلەن يولدىشى ھارىسنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى ئاڭلاپ كۆزلىرى ياشقا تولدى. ئىككىسى بىرئاز سۆھبەتلەشكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «بەنى سەئىدكە قايتامسەن ياكى بىز بىلەن قېلىشنى خالامسەن؟» دەپ سورىدى. شەيما ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولۇشىنى ۋە ئۆز قەبىلىسىگە قايتىپ كېتىشىنى خالايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قىممەتلىك بىر نەرسە ھەدىيە قىلدى ۋە ئۇنىڭغا ئۆزى قايتىپ كەلگىچە كەتمەي تۇرۇشىنى تاپىلدى. چۈنكى قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭغا تېخىمۇ قىممەتلىك نەرسە ھەدىيە قىلماقچى ئىدى. ئاندىن قوشۇننى باشلاپ، تائىققا قاراپ يولغا چىقتى.

سەقىن قەبىلىسى شەھەردە ئۆزلىرىگە بىر يىل يەتكۈدەك ئۇزۇق - تۇلۇك يىغىۋالغانىدى. ئۇندىن باشقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ ئاخىرقى پەيتلەردە ئىشلىتىش ئۈچۈن ئېلىپ قويغان ئۇرۇش ۋاستىلىرىگە قارشى مەخانىزىملىرىمۇ تولۇق بولغانىڭ ئۈستىگە ئوق ئېتىشىمۇ ماھىر ئىدى. شەھەر سېپىلى توختىماي ئوققا تۇتۇلدى. ئەمما مۇسۇلمانلار ئون بەش كۈنگىچە ھېچقانداق نەتىجىگە ئېرىشەلمىدى. بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر جاكارچى ئارقىلىق مۇسۇلمان بولغان سەقىلىك قۇللارنى ئازات قىلىۋېتىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى. يىگىرمىگە يېقىن قۇل

بىرلىشىپ، شەھەردىن مەخپىي قېچىپ چىقىپ، مۇسۇلمان بولدى. يەنە بىر ھەپتە نەتىجىسىز ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ ئارىلىقتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر چۈش كۆردى. چۈشىدە، ئۇنىڭغا بىر قاچا سېرىقماي بېرىلگەندى، ئەمما بىر خوراز كېلىپ قاچىنى ئورۇۋەتتى. ئەبۇبەكرى: «بۈگۈن مەقسىتىڭگە يېتەلمەيدىغاندەك تۇرسەن» دەپ تەبىرى بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سۆزلىرىنى تەستىقلىدى. بەلكىم شەھەرنى قورشاشقا ئېلىش سەقىلىكلەرنى يېڭىشىنىڭ بىردىنبىر يولى ئەمەسلىكىنى ئويلاپ يەتكەن بولسا كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قورشاشنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، جىئرانەگە قاراپ يولغا چىقىشقا بۇيرىدى. قوشۇن يولغا چىققاندىن كېيىن، بەزى مۇسۇلمانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شەھەر خەلقىگە لەنەت ياغدۇرۇشىنى ئوتۇندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا جاۋاب بەرمەيلا قوللىرىنى ئاچتى ۋە: «پەرۋەردىگارم! سەقىلىكلەرگە ھىدايەت ئاتا قىل ۋە ئۇلارنى بىزگە يەتكۈزگن!» دەپ دۇئا قىلدى.

ئۇمۇ سەلەمەنىڭ يېڭى مۇسۇلمان بولغان ئۆگەي قېرىندىشى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جىيەنى ئابدۇللاھ تائىق قورشاشىدا شېھىت بولدى.

بېلىشلەر

(77)

قوشۇن جىئرانىگە يېتىپ كەلگەندە، ئالتە مىڭغا يېقىن ئايال - بالا ئەسىر كۈنىنىڭ تەپتىدىن قېچىپ، سايداق بىر يەرگە يىغىلىۋالغانىدى. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى يوقسۇل بولغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خۇزائەلىك بىرىنى ئۇلارغا يېڭى كىيىم سېتىۋېلىش ئۈچۈن مەككىگە ئەۋەتتى. كىيىمنىڭ پۇلى غەنىمەت ئېلىنغان تۆت مىڭ مىسقال كۈمۈشتىن تۆلىنەتتى. غەنىمەت ئېلىنغان تۈگىنىڭ سانى يىگىرمە تۆت مىڭ ئەتراپىدا ئىدى. ھېچكىم قوي، ئۆچكىنىنىڭ سانىنى ئېلىشقا ئۇرۇنمىدى. شۇندىمۇ قىرىق مىڭدىن ئارتۇق دەپ تەخمىن قىلىشتى.

ئەسكەرلەرنىڭ كۆپىنچىسى غەنىمەتتىن ئۆزلىرىگە چۈشكەن نېسپىنى ئېلىشقا ئالدىرايتتى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەرھال قايتىش نىيىتى يوق ئىدى، چۈنكى ھەۋزىلىقلارنىڭ ئۆزلىرىگە ھەيئەت ئەۋەتىپ، ئەسىرلەرگە سىلىق مۇئامىلە قىلىشنى ئۆتۈۋېتىشنى كۈتۈۋاتتى. غەنىمەتتىن ئۆزىگە چۈشىدىغان بەشتىن بىر نېسپىۋە زاكاتقا ئوخشاش ئىشلىتىلەتتى. يېڭى نازىل بولغان ئايەتتە، بۇنىڭغا ئوخشاش فوندىلار ئىشلىتىلىدىغان، «دىللىرى مايىل قىلىنىدىغانلار» نامى بىلەن تىلغا ئېلىنغان بىر گۇرۇھ تەسۋىرلەنگەندى: ﴿زاكات پەقەت پېقىرلارغا، مىسكىنلەرگە، زاكات خادىملىرىغا، دىللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۈزدە تۇتۇلغانلارغا، قۇللارنى ئازاد قىلىشقا، قەرزدارلارغا، ئاللاھنىڭ يولىغا، ئىبنى سەبىللەرگە بېرىلىدۇ، بۇ ئاللاھنىڭ بەلگىلىمىسىدۇر، ئاللاھ (بەندىلىرىنىڭ مەنپەئەتىنى) ئوبدان بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر.﴾

«دىللىرى ئىسلامغا مايىل قىلىنىدىغانلار» — ئەقىلىمىزگە تۇنجى بولۇپ، مەككىدە ئىسلام ھاكىمىيىتى تىكلەنگەندىن كېيىن، بۇتپەرەس ھاياتى پۈتۈنلەي ئاغدۇرۇپ تاشلانغان ۋە شارائىتنىڭ مەجبۇرلىشى بىلەن ئىسلام دىنىنى ئېتىراپ قىلغان مەككىلىكلەر كېلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇسۇفيانغا يۈز تۈگە بەردى؛ ئوغۇللىرى مۇئاۋىيە بىلەن يەزىدكىمۇ يۈزدىن ئىككى يۈز تۈگە بەردى. يەنى ئەبۇسۇفيانغا جەمئىي ئۈچ يۈز تۈگە بەرگەن بولدى. بۇ ئىش باشقىلارنىڭ دىققىتىنى قوزغىغانىدى. خەدىجەنىڭ جىيەنى ھاكىمغا يۈز تۈگە بېرىلگەندە، يەنە ئىككى يۈز تۈگە بېرىلىشىنى تەلەپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ تەلپىنى دەرھال بىجا كەلتۈردى. ئەبۇسۇفياننىڭكىدەك ئەھۋاللاردا مەيدانغا كەلگەن كىچىككىنە كۆڭۈلسىزلىك ياكى تۇراقسىزلىق بېرىلگەن سوۋغىنىڭ ئەسلى مەقسىتىنى يوققا چىقىراتتى.

شۇنداقتىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاكىمغا: «بۇ مال - مۈلك ساپ ۋە يېپىپىشىل ئوتلاققا ئوخشايدۇ. كىم ئۇنى مەرتلىك بىلەن قولغا ئالسا، ئۇنىڭغا يارىشىدۇ. ئەگە كىم ئۇنى كىبىرلىك بىلەن قولغا ئالسا، ئۇنىڭغا ياراشمايدۇ ۋە توختىماي يەيدىغان، ئەمما پەقەتلا توپمايدىغان ئادەمگە ئوخشاپ قالىدۇ. بەرگەن قول ئالغان قولىدىن خەيىرلىكتۇر. ئائىلىسىنى بېقىشقا مەسئۇل كىشىلەرگە

بېرىشتىن باشلىغىن!» دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ھاكىم ئۆزىنىڭ بۇندىن كېيىن ھېچنەرسە ئالمايدىغانلىقىغا قەسەم ئىچتى ۋە ئۆزى تەلەپ قىلغان ئىككى يۈز تۈگىدىن ۋاز كەچتى.

زاكات بېرىلىدىغان كىشىلەرنىڭ بەزىلىرى ئىككى ئوتتۇرىلىقتا قالغان، يەنى مۇسۇلمان بولۇش ياكى بولماسلىقتا قارار بېرەلمىگەنلەر ئىدى. بۇلارنىڭ بەزىلىرىگە يۈزدىن تۈگە بېرىلدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە سۇھەيل بىلەن سەفۋانمۇ بار ئىدى. ھەر ئىككىسى ھۈنەيندە جەڭگە قاتناشقاندى. ئۇندىن باشقا، سەفۋان جەڭنىڭ بېشىدا ئارقىغا قاراپ قاچقان ۋە بۇ ئەھۋالدىن سۆيۈنگەن مەككىلىك مۇشرىكلەرنى ئاگاھلاندۇرۇپ: «بېشىمىزغا ھەۋازىن قەبىلىسىدىن بىرى باشلىق بولغاندىن كۆرە، قۇرەيشتىن بىرىنىڭ باشلىق بولغىنى تۈزۈك» دەپ ۋارقىرىغاندى. يۈز تۈگىنى تاپشۇرۇۋالغان سەفۋان جىئرانە ۋادىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەمراھ بولۇپ، غەنمەتلەرنى كۆزدىن كەچۈردى. جىئرانەدە چوڭ - كىچىك بىر نەچچە جىلغا بار ئىدى. كىچىك جىلغىلارنىڭ بىرى بېشىلىققا پۈركەنگەن بولغاچقا، قوي - ئۆچكە ۋە تۈگە پادىلىرى ئۇ يەرگە يىغىلىۋالغاندى. سەفۋاننىڭ بۇ كۆرۈنۈشتىن تەسىرلەنگەنلىكىنى سەزگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ جىلغىنى ياقتۇردۇڭمۇ؟» دەپ سورىدى. سەفۋان پەس ئاۋازدا: «ھەئە!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىچىدىكى مال - چارۋىلار بىلەن بىرلىكتە ھەممىسى سېنىڭ بولسۇن!» دېدى. سەفۋان: «ئەگەر بۇ پەيغەمبەردىن باشقا بىرىنىڭ نەپسى بولغان بولسا، ھەرگىز بۇ قەدەر ياخشىلىق ۋە سېخىيلىققا ئىگە بولالمايتتى» دېدى. ئاندىن كەلمەننى شاھادەت كەلتۈرۈپ، مۇسۇلمان بولدى.

سۇھەيلگە كەلسەك، ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى شۈبھىمۇ جىئرانە ۋادىسىدا پۈتۈنلەي يوققا چىقتى. بۇ، يا ئۇنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ بىلەن بىر يەرگە جەم بولۇشى ۋە ھۈنەيندىكى مۆجىزىلىك جەڭنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈشى ياكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىشىنى ئۆزىگە مايىل قىلىدىغان جىسمى بىلەن بىر يەردە بولۇشى ۋە ياكى بۇ ئۇنسۇرلارنىڭ ھەممىسىنىڭ بىر يەردە يۈز بېرىشى تۈپەيلىدىن بولغاندى. ئەمما ئۇ ئىسلامغا چىن ئىخلاسى بىلەن ئىمان ئېيتتى.

ئارىدىن ئۈچ يىل ئۆتۈپ، سۇھەيلنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ شېھىت بولغاندا، ئەبۇبەكرى سۇھەيلگە تەسەللىي بەرمەكچى بولۇۋىدى، سۇھەيل ئۇنىڭغا: «مەن رەسۇلۇللاھنىڭ: "بىر شېھىت ئۆز قەۋمىدىن يەتمىش كىشىگە شاپائەت تىلەيدۇ" دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم. مەنمۇ ئوغلۇمنىڭ ئەڭ ئاۋۋال ماڭا شاپائەت تىلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن» دەپ جاۋاب بەردى.

جىئرانەدە مۇسۇلمان بولغانلارنىڭ بەزىلىرى مەخزۇم قەبىلىسىنىڭ كاتتىباشلىرى بولۇپ، ئۇلار: ئەبۇجەھلىنىڭ ئىككى قېرىندىشى؛ خالىدىنىڭ ئۆگەي قېرىندىشى، يەنى ياش تۇرۇپلا ئۆلۈپ كەتكەن ۋەلىدىنىڭ ئۆز قېرىندىشى ھىشام؛ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاممىسى ئاتىكەنىڭ ئىككىنچى ئوغلى زۇھەير؛ ئون يىل بۇرۇن مەجلىستە بەنى ھاشىم ۋە بەنى مۇتەللىب قەبىلىسىگە يۈرگۈزۈلگەن بايقۇتنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش مەسلىسىدە ئەبۇجەھلىگە قارشى چىققان تۇنجى قۇرەيش زۇھەير قاتارلىقلار ئىدى. ئاتىكە ئوغۇللىرىدىن بۇرۇن مۇسۇلمان بولغاندى.

قوشۇن جىئرانەدە بىر نەچچە كۈن كۈتكەن بولسىمۇ، ھەۋازىندىن ھېچقانداق ھەيئەت كەلمىدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام غەنمەتلەرنى ئۆلەشتۈرۈپ بەردى. غەنمەت

تارقىتىلىپ بولغاندىن كېيىن، بالىلىق ۋاقتىدا ئۆزىنى باققان ھارسىنىڭ قېرىندىشىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر ھەيئەت يېتىپ كەلدى. ھەيئەتتىكى ئون تۆت كىشى مۇسۇلمان ئىدى، قالغانلىرىمۇ ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولدى ۋە ھەۋازىن قەبىلىسىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تۇغقان كېلىدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئۇنىڭ ئۆزلىرىگە سېخىيلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىشىنى ئۈنۈندى ۋە: «سېنى كۆكسىمىزدە ئېمىتتىپ، قۇچقىمىزدا چوڭ قىلدۇق» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ بىر ھەيئەت كېلىشىدىن ئۈمىد ئۈزگىچە ساقلاپ تۇرغانلىقىنى ۋە غەنىمەتلەرنىڭ تېخى يېڭىلا تارقىتىلغانلىقىنى ئېيتتى. ئاندىن ئۇلاردىن: «سىلەرگە مال - چارۋا لازىممۇ ياكى بالا - چاقاڭلارمۇ؟» دەپ سورىدى. ئۇلار: «بىزگە بالا - چاقىمىزنى قايتۇرۇپ بەرگىن!» دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ماڭا ۋە ئابدۇددار قەبىلىسىگە ئۆلەشتۈرۈپ بېرىلگەنلەرنىڭ ھەممىسىنى سىلەرگە قايتۇرۇپ بېرىمەن. قالغانلىرىنى سىلەرنىڭ نامىڭلاردا سوراپ باقمەن. بىز پېشىن نامىزىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، سىلەر: "رەسۇلۇللاھنىڭ بىزنىڭ نامىمىزدا مۇسۇلمانلاردىن شاپائەت تىلىشىنى ۋە مۇسۇلمانلارنىڭمۇ بىزنىڭ نامىمىزدا رەسۇلۇللاھتىن شاپائەت تىلىشىنى تەلەپ قىلىمىز" دەڭلار!» دېدى.

ئۇلار رەسۇلۇللاھنىڭ دېگىنى بويىچە قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جامائەتكە بۇرۇلۇپ، ئۇلارنىڭ خوتۇن - بالىلىرىنى تەلەپ قىلىپ كەلگەنلىكىنى ئېيتتى. ئەنسا ۋە مۇھاجىرلار ئۆزلىرىگە ئۆلەشتۈرۈپ بېرىلگەن ئەسىرلەرنى دەرھال قايتۇرۇپ بەردى. باشقا قەبىلىلەرنىڭ بەزىلىرى ئۇلاردەك قىلدى، بەزىلىرى دەسلەپ بۇنى قوبۇل قىلمىدى، كۆپ ئۆتمەي، ئەسىرلەرنىڭ فېدىيەسىنىڭ كېيىن تاپشۇرۇلۇشى شەرتى بىلەن ماقۇل بولدى. شۇنداق قىلىپ، ئەسىرلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئۆز ئائىلىسىگە قايتۇرۇپ بېرىلدى. پەقەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى زۇھرى قەبىلىسىدىن سەئىدكە ئۆلەشتۈرۈپ بېرىلگەن ياش ئايال ئۆزىنىڭ سەئىدنىڭ قېشىدا قالماقچى بولغانلىقىنى ئېيتىپ، قايتىشقا ئۈنمىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېمىلدىشىغا ئازراق تۈگە، قوي ۋە ئۆچكە بېرىپ ۋىدالاشتى. ھەيئەت يولغا چىقىشتىن بۇرۇن، ئۇلاردىن باشلىقى مالىكىنى سورىدى. ئۇلار مالىكىنىڭ تائىفتىكى سەقىلىكلەرنىڭ قېشىدا ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭغا خەۋەر بېرىڭلار! ئالدىمغا كېلىپ مۇسۇلمان بولسۇن، ئۇنىڭ ئائىلىسى ۋە مال - چارۋىسىنى قايتۇرۇپ بەرگەندىن سىرت، يۈز تۈگە ئىنئام قىلىمەن» دېدى ۋە مالىكىنىڭ ئائىلىسىنى مەككىدە ھاممىسى ئاتىكەنىڭ يېنىغا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويدى.

ھەيئەت قايتىپ بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرىنى مالىكىغا يەتكۈزدى. مالىك سەقىلىكلەرنىڭ ئۆزىنى سولاپ قويۇشىدىن ئەنسىرەپ، ھېچكىمگە تىنمىدى. شۇ كېچىسى شەھەردىن چىقىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ قارارگاھىغا كەلدى ۋە مۇسۇلمان بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى كۈنسىرى كۆپىيىۋاتقان ھەۋازىنلىق مۇسۇلمانلارغا باشلىق قىلىپ قويدى ۋە ئۇلارنىڭ تائىفىلىكلەرگە ئارام بەرمەسلىكىنى تاپىلدى. شۇنىڭ بىلەن، تائىق قورشاش ۋە مەزگىلدىن كېيىن قايتا باشلاندى. بۇ قېتىمقى قورشاش بۇرۇنقىسىدىن سەل پەرقلىق ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دىننىڭ ئىنسان روھىغا بىۋاسىتە تەسىر قىلىشىمۇ، بۇ تەسىرنىڭ پەقەت دىننىڭ ئېغىزىلا ئەمەس، بەلكى چىن كۆڭۈلدىن سەمىمىيەتلىك بىلەن قوبۇل قىلىنىشىغا باغلىق ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. «دىللىرى ئىسلامغا مايىل قىلىنىدىغانلار» غا ماددىي ياردەم قىلىش پىرىنسىپى مانا بۇ سەمىمىيەتلىككە توسالغۇ بولىدىغان قىيىنچىلىق ۋە پېشىكەللىكلەرنى يوق قىلاتتى. ئەمما بۇ پىرىنسىپ، باشقىلار ئۇياقتا تۇرسۇن، تۇنجى مۇسۇلمان بولغانلارنىڭمۇ ئېڭىدىن ئۆتمىگەندى. بۇندىن بۇرۇنمۇ ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، چۆلدە ئاچ - زارلىقتا ياشاۋاتقان شۇنچە كىشىگە قارىماي، تېخى مۇسۇلمان بولغان ياكى بولمىغانلىقى ئېنىق بولمىغان ئادەملەرگە نۇرغۇنلىغان مال - چارۋا ئىنئام قىلىنغانىدى. زۇھرىلىك سەئىد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «ئى رەسۇلۇللاھ! نېمە ئۈچۈن غەتەنلىق ئۆيەي بىلەن تەمىملىك ئەقراغا يۈزدىن تۈگە بېرىپ، ئۇلارغا قارىغاندا تېخىمۇ يوقسۇل، ئەمما تەقۋادار مۇسۇلمان بولغان دەمرەلىك جۇئەيلىگە ھېچنېمە بەرمىدىڭ؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، جۇئەيلى بىر دۇنياغا لىق كېلىدىغان ئۆيەي ۋە ئەقرادىنمۇ قىممەتلىكتۇر. ئەمما ئۇ ئىككىسىنىڭ دىلى ئىسلامغا مايىل بولۇشى كېرەك. مەن جۇئەيلىنىڭ سەمىمىي ساداقىتىگە ئىشىنىمەن» دەپ جاۋاب بەردى.

مۇھاجىرلار شۇنىڭ بىلەن بېسىقتى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چېدىرىنىڭ ئارقا تەرىپىگە ئورۇنلاشقان تۆت مىڭغا يېقىن ئەنسارلارنىڭ ئارىسىدا چىققان غۇلغۇلا بارغانسېرى ئېشىپ بارماقتا ئىدى. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى يوقسۇل ئىدى، لېكىن ئۇلارغا تۆتتىن تۈگە ياكى شۇنىڭغا تەڭ كېلىدىغان قوي، ئۆچكە بېرىلگەندى. ئەسىرلەردىن يۇقىرى مىقداردا فەدىيە ئېلىشنى ئويلىغانىدى، ئەمما ئۇلارنىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن قىلچە ئىككىلەنمەي قايتۇرۇپ بېرىۋەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇلار قۇرەيشلەردىن نوپۇزلۇق ئون ئالتە ئادەم بىلەن باشقا قەبىلە رەئىسلىرىدىن تۆت ئادەمگە ناھايىتى كۆپ مال - چارۋا ئىنئام قىلىنغانلىقىنى كۆرگەندى. مال - چارۋا بېرىلگەن بۇ ئادەملەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك بايلار ئىدى. ئەمما ئەنساردىن ھېچكىمگە بىر نەرسە ئىنئام قىلىنمىدى. گەرچە مۇھاجىرلارمۇ ئىنئام ئالمىغان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ كۆڭلى يەنىلا تەسەللىي تاپمىدى. چۈنكى مال - چارۋىنىڭ كۆپىنچىسى مۇھاجىرلارنىڭ خىش - ئەقربالىرى بولغان قۇرەيشلەرگە بېرىلگەندى. شۇڭا ئەنسارلار: «رەسۇلۇللاھ ئۆز قەبىلىسىگە قايتتى. جەڭ ۋاقتىدا ئۇنىڭ يېقىنلىرى بىز ئىدۇق. ئەمما غەنمەت تارقىتىلغاندا، خىش - ئەقربالىرى، قەبىلىسى ئۇنىڭ يېقىنلىرى بولۇپ قالدى. بۇنىڭ سەۋەبىنى چوقۇم ئېنىقلايمىز. ئەگەر، بۇ ئاللاھنىڭ ئەمرى بولسا، سەۋرچانلىق بىلەن قوبۇل قىلىمىز. ئەگەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پىكرى بولۇپ قالسا، بىزنىمۇ ئويلاپ قويۇشنى تەلەپ قىلىمىز» دېيىشتى.

ئەنسارلار ئارىسىدىكى غۇلغۇلا تېخىمۇ ئاۋۇپ كەتتى. سەئىد ئىبنى ئۇبادە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ، بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «سەن بۇ ئىشقا قانداق قارايسەن؟» دەپ سورىدى. سەئىد: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەنمۇ ئۇلارنىڭ قاتارىدىمەن. بۇ پىكرىنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسىنى بىلمەكچىمىز» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەئىدكە ئەنسارلارنىڭ ھەممىسىنى ئەسىرلەر ئۈچۈن تەييارلانغان يەرگە يىغىشنى ئېيتتى. بىر قانچە مۇجاھىدىمۇ سەئىدىدىن رۇخسەت ئېلىپ ئەنسارلارنىڭ ئارىسىغا

قېتىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ يېنىغا يېتىپ بېرىپ، ئاللاھقا ھەمدۇسانا ئېيتقاندىن كېيىن مۇنداق دېدى: «ئەي ئەنساڧلار جامائىتى! سىلەرنىڭ مېنىڭ ھەققىمدا بەزى سۆزلەرنى قىلغانلىقىڭلارنى ئاڭلىدىم. مەن كېلىشتىن ئىلگىرى سىلەر گۇمراھلىقتا ئىدىڭلار، ئاللاھ سىلەرنى مەن ئارقىلىق ھىدايەتكە ئېرىشتۈرمىدىمۇ؟ سىلەر كەمبەغەل ئىدىڭلار، ئاللاھ سىلەرنى مەن ئارقىلىق باي قىلىدىمۇ؟ بىر - بىرىڭلارغا دۈشمەن ئىدىڭلار، ئاللاھ سىلەرنى مەن ئارقىلىق دوست قىلىدىمۇ؟» ئەنساڧلار: «ھەئە، شۇنداق! ئاللاھ ۋە رەسۇلى ئەڭ سېخىي ۋە ئەڭ مەرتتۇر» دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەرمۇ ئۆزەڭلارنى ئاقلىمامسىلەر؟» دېدى. ئەنساڧلار: «بىز ئۆزىمىزنى نېمە دەپ ئاقلايمىز؟» دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەگەر خالىساڭلار: "سەن بىزگە خارلانغان ھالدا كەلگەندىڭ، بىز سېنى ئەزىزلىدىمۇ. سەن بىزگە قوغلانغان ھالدا كەلگەندىڭ، بىز سېنى ئۆز قوينىمىزغا ئالدۇم. سەن بىزگە چارىسىز ھالدا كەلگەندىڭ، بىز ساڭا ياردەم بەردۇق" دېسەڭلار بولىدۇ. شۇنداق دېسەڭلار، توغرا ئېيتقان بولسىلەر ھەم باشقىلارمۇ بۇنىڭغا چىنىپۇتىدۇ. ئەي ئەنساڧلار جامائىتى! سىلەرنىڭ تەۋرەنمەس، مۇستەھكەم ئىمانىڭلارغا ئىشىنىپ، باشقىلارنىڭ كۆڭلىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش ئۈچۈن بەرگەن مال ئۈچۈن شۇنچە خاپا بولدۇڭلارمۇ؟ ئەي ئەنساڧلار! سىلەر مەنۇن بولمىدىڭلارمۇ؟ ئەي ئەنساڧلار جامائىتى! باشقىلار قوي، تۆگىلەرنى ئېلىپ قايتسا، سىلەر رەسۇلۇللاھنى ئېلىپ قايتىشقا رازى بولمامسىلەر؟ ئەگەر پۈتۈن خەلق بىر يولغا، ئەنساڧلار باشقا بىر يولغا كىرسە، مەن چوقۇم ئەنساڧلار بىلەن بىر يولدا بولغان بولاتتىم. ئاللاھ ئەنساڧلارغا، ئۇلارنىڭ بالىلىرىغا ۋە بالىلىرىنىڭ بالىلىرىغا رەھمەت قىلسۇن!» دېدى. بۇ سۆزلەردىن قاتتىق تەسىرلەنگەن ئەنساڧلار ساقاللىرى ھۆل بولۇپ كەتكىچە يىغلاشتى ۋە ھەممىسى بىردەك: «بىز نېسىۋىمىزنىڭ رەسۇلۇللاھ بولۇشىغا رازىمىز» دېيىشتى.

زەپەرلىن كېيىن

(78)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جىئرانەدىن كېيىن ئۆمرە قىلدى ۋە مەدىنىگە قايتتى. مەدىنە يولىدا مۇسۇلمانلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان ساداقىتىگە قايىل بولغان سەقىلىك ئۇرۇۋە ئۇچراپ قالدى. ئۇرۇۋە ھۈنەين غازىتى ۋاقتىدا يەمەندە ئىدى. ھۈنەيندىكى مۆجىزىلىك زەپەر خەۋىرى ئۇنىڭ ئىسلامغا بولغان مايىللىقىنى تېخىمۇ ئاشۇرغانىدى. شۇڭا ئۇرۇۋە قىلچە ئىككىلەنمەي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلدى ۋە تائىققا بېرىپ، خەلقىنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىشى ئۈچۈن رۇخسەت سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلار سېنى ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ» دېدى. لېكىن ئۇرۇۋە: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇلار مېنى ئۆزىنىڭ بالىسىدىنمۇ چارە كۆرسىدۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە: «ئۇلار سېنى ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ» دېدى. ئەمما ئۇرۇۋە ئۆز گېپىدە چىڭ تۇرۇۋالغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام رۇخسەت قىلىشقا مەجبۇر بولدى. دەرۋەقە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېيتقىنىدەك بولدى. تائىقلىق ئوقياچىلار ئۇنىڭ ئۆيىنى قورشاپ، ئوققا تۇتتى. ئۇرۇۋە ئېغىر يارىلىنىپ سەكراتقا چۈشۈپ قالدى. ئائىلىسىدىكىلەر ئۇنىڭ ۋەسىيىتى بار - يوقلۇقىنى سورىۋىدى: «بۇ، ئاللاھنىڭ ماڭا قىلغان مەرھەمەتتۇر. مېنى تائىق قورشاشاۋىدا شېھىت بولغانلارنىڭ يېنىغا كۆمۈڭلار!» دېدى. ئائىلىسى ئۇنىڭ ۋەسىيىتىنى ئورۇندىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇرۇۋەنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلاپ: «ئۇرۇۋە ياسىن سۈرىسىدە تىلغا ئېلىنغان ئادەمگە ئوخشايدۇ. ئۇ خەلقىنى ئىسلامغا دەۋەت قىلدى، ئەمما خەلقى ئۇنى ئۆلتۈردى» (ياسىن سۈرىسى 20 - ئايەتكە قاراڭ!) دېدى. ئۇ ئادەم خەلقىنى ئىسانىڭ دىنىغا دەۋەت قىلغان ئانتاكىيالىق (ھازىرقى تۈركىيەنىڭ ئانتاكىيا شەھىرى) بىر ياغاچچى بولۇپ، ئانتاكىيا خەلقى ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتكەنىدى. ئۇ قۇرئاندا مۇنداق تەسۋىرلەنگەنىدى:

﴿قەۋمى ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭغا﴾ «جەننەتكە كىرگىن» دېيىلدى، ئۇ: «كاشكى قەۋمىم پەرۋەردىگارمىنىڭ ماڭا مەغپىرەت قىلغانلىقىنى ۋە مېنى ھۆرمەتلىكلەردىن قىلغانلىقىنى بىلسە ئىدى» دېدى. ﴿

ئۇرۇۋەنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن، ئوغلى بىلەن جىيەنى تائىقتىن مەدىنىگە كېلىپ، مۇسۇلمان بولدى ۋە مۇھاجىر جىيەنلىرى مۇغرىرە بىلەن بىللە ياشاشقا باشلىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇتئەدە شېھىت بولغان ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە ئۈچۈن كۆپ قايغۇردى. چۈنكى ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ يېقىن ساھابىلىرىدىن بىرى ھەم تالانتلىق شائىر ئىدى. ئۇنىڭ قەسىدىلىرى ھەسسان ۋە كەئب ئىبنى مالكىنىڭ قەسىدىلىرى بىلەن تەڭ ئورۇندا تۇراتتى. ئەمما خەلقنىڭ قارىشىچە، ئەرەبىستان زېمىنىنىڭ ئەڭ داڭلىق ئىككى شائىرى بار بولۇپ، بىرى لەبىد، يەنە بىرى ئالدىنقى نەسىلدىن زۇبەير ئىبنى سەلماننىڭ ئوغلى كەئب ئىدى.

كەئب مۇزەينەلىك بولسىمۇ، ھاياتىنىڭ كۆپىنچە قىسمى غەتەنلىقلارنىڭ ئارىسىدا ئۆتكۈزگەچكە، مۇزەينە قەبىلىسىدە كەڭ يېيىلغان ئىسلام دىنىدىن يىراق قالغانىدى. كەئبىنىڭ قېرىندىشى بۇجەير ھۈدەيبىيەدىن كېيىن مۇسۇلمان بولغانىدى، ئەمما كەئب بۇ يېڭى دىنغا قەتئىي قارشى تۇرۇپ، پەيغەمبەرنى مەسخىرە قىلىدىغان شېئىرلارنى يازاتتى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ شائىرنى ئۆلتۈرگەن كىشىنىڭ ئاللاھ يولىدا ئەڭ خەيرلىك ئىش قىلغان ھېسابلىنىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى. بۇجەير ئۇندىن بۇرۇن كەئبىنى ئاگاھلاندۇرغانىدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كەچۈرۈم سورىشىنى ئېيتتى: «ئۇ پۇشايمان قىلىپ ئالدىغا كەلگەن ھەرقانداق ئادەمنى كەچۈرسۇن» دېگەندى. كەئب مەككىنىڭ فەتىھىدىن كېيىنمۇ ئۆز پىكرىدە چىڭ تۇردى ۋە تۆۋەندىكى مىسرالارنى يازدى:

قاچقىن، ئەگەر قاچالسائىلا،
ئۇززا، لاتقا ئەمەس، پەقەت ئاللاھقا.
ھېچكىم، ھېچنەگە قاچالماس بۈگۈن،
قەلبى ساپ، ئىخلاسلق مۇئىمىندىن باشقا.

سان - ساناقسىز ئىنساننىڭ ئارقىمۇ ئارقىدىن مۇسۇلمان بولۇۋاتقانلىقىنى كۆرگەن كەئب بۇ دۇنيانىڭ ئۆزىگە تار كېلىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى ۋە ھاياتىدىن ئايرىلىپ قېلىشتىن قورقۇپ، مەدىنىدىكى جۇھەينەلىك بىر دوستىنىڭ ئالدىدا ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئېيتتى. ئەتسى، بامدات نامىزىنى مەسجىدتە جامائەت بىلەن بىللە ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن، قولىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىغا قويۇپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئەگەر كەئب ئىبنى زۇبەيرنى ئالدىڭغا كەلتۈرسەم، ئۇ پۇشايمان قىلسا ۋە ئامانلىق تىلىسە، ئۇنى قوبۇل قىلمەن!» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قوبۇل قىلمەن» دېدى. كەئب: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەن كەئب ئىبنى زۇبەير بولمەن» دېدى. ئەنسارلاردىن بىرى ئۇنى ئۆلتۈرمەكچى بولۇپ ئورنىدىن تۇرىۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداق قىلما! ئۇ بۇرۇنقى كەئب ئەمەس، ئۇ پۇشايمان قىلدى» دېدى. كېيىنچە، كەئب بۇ ۋەقە ھەققىدە يازغان قەسىدىسىنى ئوقۇپ بەردى. قەسىدە ئەنئەنىۋىي بەدەۋىي ئۇسلۇبىدا يېزىلغان بولۇپ، قاپىيلىك ۋە لېرىك ئىدى. قەسىدىدە كۆپىنچە، تەبئەت مەنزىرىسى تەسۋىرلەنگەن بولسىمۇ، ئەسلى تېمىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كەچۈرۈم سوراڭ مەزمۇنىدا ئىدى. قەسىدىنىڭ بېشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن مۇھاجىرلارنى ماختايدىغان كىرىش سۆز بىلەن ئاياغلاشقانىدى:

دەيدۇ ئۈمىد باغلاپ كەلگەن دوستلىرىم:
قىلالمايمىز ساڭا ياردەم - شاپائەت.
دېدىم: كۆرەي ئۆز يولۇمغا قويۇڭلار،

پىشانە مگە پۈتۈلگەننى نىھايەت.
 ئاخىر بىر كۈن ئۆلەر ئادەم بالىسى،
 ئۇزۇن يىللار ياشىسىمۇ سالامەت.
 رەسۇلۇللاھ ماڭا ئۆلۈم بۇيرۇپتۇ،
 ئۈمىدىم بار، كەچۈرەر قىلىپ ئىنايەت.
 بەردى ئاللاھ ساڭا روشەن قۇرئاننى،
 ھەق دىنغا قىلىپ سېنى ھىدايەت.
 رەسۇلۇللاھ دۈشمەن ئۈچۈن ئاللاھنىڭ،
 ئۆتكۈر، نۇرلۇق قىلىچىدۇر ئالامەت.

كەئب قەسدىسىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەمەننىڭ سىزىقلىق رەختىدىن تىكىلگەن تونىنى ئۇنىڭغا كىيگۈزۈپ قويدى. ئەمما كېيىن، ساھابىلەردىن بىرىگە: «كاشكى ئەنسارلارنىمۇ تىلغا ئېلىپ قويغان بولسىچۇ! ئۇلارمۇ شۇنىڭغا ھەقلىق ئىدى» دېدى. بۇنى ئاڭلىغان كەئب، ئەنسارلارنىڭ ئۇرۇشتىكى قەھرىمانلىقى، سۆزىدە تۇرىدىغانلىقى، مېھماندوست، مەرت ۋە سېخىللىقىنى ماختاپ بىر پارچە شېئىر يازدى.

مارىيەنىڭ تۇغۇتى يېقىنلاپ قالغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەممە بالىسىنىڭ تۇغۇتىدا خەدىچەگە ياردەم قىلغان سەلما قېرىپ قالغانىدى. فاتىمەنىڭ تۇغۇلغىنىمۇ مانا يىگىرمە بەش يىل بولۇپ ئۆتكەن ئىدى. شۇنداقتىمۇ، سەلما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېڭى بالىسىنىڭ تۇغۇتى ئۈستىدە بولۇش ئۈچۈن مارىيە تۇرۇۋاتقان يۇقارقى مەدىنىدىكى ئۆيگە باردى. شۇ كېچىسى بالا تۇغۇلدى.

بالا تۇغۇلغان كېچىسى، جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ، ھەر قېتىمقىدىن باشقىچە نام بىلەن، يەنى: «ئى ئىبراھىمنىڭ دادىسى!» دەپ خىتاب قىلدى. بالا تۇغۇلغاندىن كېيىن، سەلما دەرھال ئېرى ئەبۇرافنى ئەۋەتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىر ئوغلى بولغانلىقىنى خەۋەر قىلدى. ئەتىسى، بامدات نامىزىدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىغا بۇ ئىشنى خەۋەر قىلدى ۋە: «ئۇنىڭغا ئەجدادىم "ئىبراھىم" نىڭ ئىسمىنى بەردىم» دېدى. مەدىنىدە ھەم چوڭ خۇشاللىق يۈز بەردى ھەم مەدىنىلىك ئاياللارنىڭ ئىچىدە بوۋاقنىڭ ئىنىكئانىسىنىڭ كىم بولىدىغانلىقى ھەققىدە بەس - مۇنازىرە باشلاندى. بۇ تەلەپ يۇقارقى مەدىنىدە، مارىيەگە قوشنا ئولتۇرىدىغان بىر تۆمۈرچىنىڭ ئايالىغا چىقتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىسىنى ھەر كۈنى دېگۈدەك بېرىپ كۆرۈپ كېلەتتى. بەزى كۈنلىرى چۈشلۈك ئۇيقۇسىنى شۇ يەردە ئۇخلايتتى.

بەزىدە بوۋاق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈلەتتى. ھەزرىتى ئائىشە مۇنداق دېگەندى: «بىر كۈنى رەسۇلۇللاھ قۇچقىدا بالىنى كۆتۈرگەن پېتى يېتىپ كېلىپ: "قارا! ماڭا نېمىدېگەن ئوخشىغان!" دېدى. مەن: "نەدىكىنى، ساڭا پەقەتلا ئوخشىمايدىكەن" دېدىم.

رەسۇلۇللاھ: «تېنىنىڭ بۇغداي ئۆڭلۈكى بىلەن تېرىسىنىڭ يۇمرانلىقىنى كۆرمىدىڭمۇ؟» دەپ سورىدى. مەن: «قوي سۈتى بىلەن بېقىلغان ھەرقانداق بوۋاقنىڭ تېنى شۇنداق يۇمران بولىدۇ» دېدىم. چۈنكى چوپانلاردىن بىرىگە بالىنىڭ ئېنىكىئانىسىغا ھەركۈنى سۈت يەتكۈزۈپ بېرىش تاپىلانغانىدى.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىدىن قايتقاندىن كېيىن، ئالتە ئايغىچە مەدىنىدىن سىرتقا چىقىمىدى. بۇ ئارىدا، ساھابىلەرنى كىچىك - كىچىك گۇرۇپپىلارغا بۆلۈپ سەپەرلەرگە چىقاردى. بۇ سەپەرلەرنىڭ بىرىدە، ھەزرىتى ئەلى قوماندانلىقىدا مەدىنىنىڭ شەرقىي شىمالىدىكى تەي قەبىلىسىگە قوشۇن ئەۋەتتى. بۇندىن ئىلگىرى، ھەزرىتى ئەلى قىزىل دېڭىز بويىغا جايلاشقان كۇدەيدىگە بېرىپ، «مانات بۇتخانىسى» نى چېقۇۋەتكەنىدى. بۇ بۇتخانا چېقۇۋېتىلگەندىن كېيىن، ئەرەبىستان زېمىنىدىكى ئۈچ چوڭ ئىبادەتخانىدىن پەقەت تائىفتىكى «لات بۇتخانىسى» لا قالغانىدى. ئەمما «فۇلىس بۇتخانىسى» مۇ تەي قەبىلىسىنىڭ خىرىستىئان بولمىغان خەلقىنىڭ ئىبادەت مەركىزى ئىدى. بۇ قېتىمقى سەپەرنىڭ ئاساسلىق مەقسىتى بۇ ئىبادەت مەركىزىنى يوق قىلىش ئىدى. تەي - شائىر ھاتىمىنىڭ (ھاتىم خىرىستىئان ئىدى) قەبىلىسى بولۇپ، ھاتىم ئۆلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئورنىغا خىرىستىئان ئوغلى ئەدىي چىققانىدى.

ئەلى قوماندانلىقىدىكى مۇسۇلمان قوشۇنىنىڭ ئۆزلىرىگە قاراپ كېلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىغان ئەدىي، ئائىلىسىنى ئېلىپ قېچىپ كەتتى. ئەمما بىر سىڭلىسى قەبىلىنىڭ باشقا ئادەملىرى بىلەن بىللە ئەسىر ئېلىندى. قوشۇن ئەسىر ۋە غەنىمەتلەرنى ئېلىپ مەدىنىگە قايتىپ كەلدى. ئەدىينىڭ سىڭلىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايىقىغا باش قويۇپ، ئۆزىنى قويۇپ بېرىشى ئۈچۈن يالۋۇردى ۋە: «مەن ھاتىمىنىڭ قىزى بولمەن. دادام ئەسىرلەرنى ھەمىشە قويۇپ بېرەتتى. مېھماندوست، مەرھەمەتلىك، كەڭ قورساق ئادەم ئىدى. ئۆزىدىن ياردەم تەلەپ قىلغان ھېچكىمنى قۇرۇق قول قايتۇرمايتتى» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا سىلىق مۇئامىلە قىلدى ۋە ئەتراپتىكىلەرگە: «ئۇنى قويۇپ بېرىڭلار! چۈنكى ئۇنىڭ دادىسى سېخىيلىقنى ياخشى كۆرەتتى. ئاللاھمۇ سېخىيلارنى ياخشى كۆرىدۇ» دېدى.

ئۇ ئارىدا، قەبىلە كىشىلىرىدىن بىرى ئەدىينىڭ سىڭلىسىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن كەلگەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزغا بىر تۈگە ۋە بىر قۇر كىيىم بېرىپ، ئۇ ئادەمگە قوشۇپ قويدى. قىز ئەدىينى ئىزدەپ تاپتى ۋە ئۇنى مەدىنىگە بېرىپ، مۇسۇلمان بولۇشقا قايىل قىلدى. ئەدىي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلىپ، مۇسۇلمان بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ تەي قەبىلىسىنىڭ رەئىسى ئىكەنلىكىنى تەستىقلىدى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا، ئەدىي مۇسۇلمانلارغا ئۆزىنىڭ سەممىي ۋە ئېسىل نەسەبلىك ئىتتىپاقداش ئىكەنلىكىنى ئىپادىلىدى.

رەجەپ ئېيىنىڭ بېشىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نەجاشىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئالدى. ئۇ كۈنى نامازدىن كېيىن، جامائەتكە بۇرۇلۇپ: «بۈگۈن ئادالەتلىك بىر ئادەم ۋاپات بولدى. ئورۇنلاردىن تۇرۇڭلار ۋە قېرىندىشىڭلار ئەشەمە ئۈچۈن دۇئا قىلىڭلار!» دېدى. ئاندىن جامائەتكە ئىمام بولۇپ، جىنازە نامىزى (غىيايى ناماز) ئوقۇدى. كۆپ ئۆتمەي، ھەبەشىستاندىن نەجاشىنىڭ قەبرىسى ئۈستىدە بىر نۇرنىڭ داۋاملىق پارقىراپ تۇرغانلىقى ھەققىدە خەۋەر كەلدى.

تەبۇك غازىتى

(79)

ھۇنەين غازىتىدىن كۆپ ئۆتمەي، ئىمپېراتور ھىراكلېيۇس (ھىرەقل) قۇدۇسقا بارىدىغان مۇقەددەس يولنى قايتىدىن ياساتتى. بۇ، قۇرئان كەرىمدە: ﴿بۇ كۈندە مۇئمىنلەر ئاللاھنىڭ بەرگەن ياردىمى بىلەن خۇشال بولىدۇ﴾ دەپ تەسۋىرلەنگەن ۋە بىزانىلارنىڭ پارسىلارنىڭ ئۈستىدىن غەلبە قىلىدىغانلىقى ھەققىدە بېرىلگەن ئالدىن بېشارەتنىڭ ئېنىق دەلىلى ئىدى. پارسىلارنىڭ سۈرىيە ۋە مىسىردىكى ئەسكەرلىرىنى قايتۇرۇپ كېتىشىمۇ مۇسۇلمانلار ئۈچۈن بىر خۇشاللىق ئىدى، ئەمما سۈرىيەدە بىر خەتەرنىڭ ئورنىغا باشقا بىرى ئالماشقانىدى. ئىسلام دۆلىتىنىڭ مۇشۇ تەرەپتىن خىرىستىقا دۇچ كېلىدىغانلىقى مۆلچەرلەنمەكتە ئىدى. چۈنكى، مەدىنىدە ھىراكلېيۇسنىڭ مەدىنىگە دەھشەتلىك ھۇجۇم قوزغاش ئۈچۈن قوشۇن تەييارلاۋاتقانلىقى ھەققىدە سۆز - چۆچەك تارقىلىشقا باشلىغانىدى. ئۇنىڭ كەينىدىنلا، بىزانىلارنىڭ بەلقاغچە يېتىپ كەلگەنلىكى ۋە لەھم، جۇدام، غەسسان، ئامىلە قەبىلىلىرىنى بېسىۋالغانلىقى توغرىسىدا خەۋەرلەر تارقالدى. بۇ خەۋەرلەر ھەم ئاساسسىز ھەم كۆپتۈرمە بولۇپ، ھىراكلېيۇس ئۆزىنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىپ مەكتۇپ يوللىغان، ئەمما جاۋاب ئالالمىغان «خەتنىلىك ئادەم» نى چۈشكەنلىكىنى؛ چۈشىدە «خەتنىلىك ئادەم» نىڭ سۈرىيەنى بېسىۋالغانلىقىنى كۆرگەنلىكىنى تېخى ھېچكىم بىلمەيتتى. چۈشى ئۇنىڭغا شۇنداق قاتتىق تەسىر قىلغانىدىكى، ھىراكلېيۇسنىڭ جەنۇبقا قاراپ ئىلگىرىلىشىگە توسالغۇ بولغاندىن سىرت، سۈرىيە مۇداپىئەسىنىڭ بوشتىلىشىغىمۇ سەۋەب بولدى. ھىراكلېيۇس قۇدۇستىن ھۇمۇسقا چېكىندى. ھۇمۇستا بۇ يەرلەرنىڭ مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن فەتىھ قىلىنىدىغانلىقىغا قەتئىي ئىشەنگەن ھالدا، گېنىراللىرىغا مۇھەممەد (ئەلەيھىسسالام) بىلەن ئەھدىنامە تۈزۈپ، سۈرىيەنى ئۇنىڭغا بېرىش ۋە ئۆزلىرى شىمالغا قاراپ ئىلگىرىلەش ھەققىدە پىكرىنى بايان قىلدى. ئەمما ئۇ گېنىراللىرىنىڭ ھەم ھەيران قېلىشى ھەم قارشى چىقىشى بىلەن پىلاننى ئەمەلگە ئاشۇرالمىدى. شۇندىمۇ، ھىراكلېيۇس ئۆزىنىڭ چۈشىنى پەقەتلا ئۇنۇتالمىدى.

شۇنىڭغا ئوخشاش، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئاللاھنىڭ مۇسۇلمانلارغا سۈرىيە قۇۋۇقلىرىنى ئېچىپ بېرىدىغانلىقىغا ئىشەنەتتى. شۇڭا مۇسۇلمانلارنى بىزانىلارغا قارشى ئېلىپ بېرىلىدىغان يۈرۈش ئۈچۈن تەييارلىنىشقا چاقىردى. ئۇندىن بۇرۇنقى يۈرۈشلەرنىڭ نىشانى ۋە تەييارلىقى مەخپىي ئېلىپ بېرىلاتتى. ئەمما بۇ قېتىم ئۇنداق قىلىنمىدى. مەككىگە ۋە باشقا ئىتتىپاقداش قەبىلىلەرگە سۈرىيە سەپىرى ئۈچۈن قوراللىق ۋە ئۇلاغلىق قوشۇن ئەۋەتىش توغرىسىدا خەۋەر يوللىدى.

مىلادى 630 - يىل 1 - ئاينىڭ باشلىرى بولۇپ، ھاۋا ئىسسىق ھەم قۇرغاقچىلىق ۋاقتى، شۇنداقلا مېۋىلەر تازا مەي باغلاپ پىشقان مەزگىل ئىدى. ئۇندىن باشقا، بىزانى ئىمپېراتورلۇقى

لەشكەرلىرىنىڭ ھەيۋىتى ۋە شان - شۆھرىتى ئىمانى ئاجىز كىشىلەر، ئەتراپىلار ۋە مۇناپىقلارنىڭ سەپەرگە ئاتلانمىسلىق ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تۈرلۈك باھانە كۆرسىتىشىگە سەۋەب بولدى. سەپەرگە ئاتلانمىغانلارنىڭ ئارىسىدا كەئب ئىبنى مالىك، خەزىرە جىتتىن ئىككى ۋە ئەۋستىن بىر بولۇپ جەمئىي تۆت سالىھ كىشىمۇ بار ئىدى. ئۇلار سەپەرگە ئاتلانمىسلىق ئۈچۈن ئېنىق قارار بەرمىگەچكە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رۇخسەت سورىمىغانىدى. ئەمما، بۇ مەۋسۇمدە سەپەرگە ئاتلىنىش ئۇلارغا شۇنداق ئېغىر كەلدىكى، سەپەر تەييارلىقىنى كەينىگە سۈرۈۋەردى ۋە ئۇلارنىڭ تەييارلىقى تېخى باشلانماي تۇرۇپلا قوشۇن يولغا چىقىپ بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بايلارنى يوقسۇللارغا ياردەم بېرىپ، ئۇلارنى جابدۇتۇشقا بۇيرىدى. ئوسمان ئون ئادەمگە قورال - ياراق ۋە ئات - تۆگە؛ ئەبۇبەكرى پۈتۈن مال - دۇنياسىنى؛ ئۆمەر مال - مۈلكىنىڭ يېرىمىنى ئىئانە قىلدى. لېكىن، ئات - ئۇلاغ يەنە يېتىشمىدى. ساھابىلەرنىڭ فەقەھلىرىدىن (فەقەھ - شەرىئەت ئەھكاملىرىنى پىششىق بىلىدىغان كىشى - ت.) يەتتە كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئۆزلىرىنى جابدۇتۇشنى ئۆتۈندى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ ئۇلارنى جابدۇتۇشقا قادىر ئەمەسلىكىنى ئېيتتى. ئۇلار جابدۇتۇشقا خىراجەت تاپالمىغانلىقتىن قايغۇرۇپ، يىغلىغان ھالدا قايتىپ كەتتى.

بەدەۋى قەبىلىلەردىن كېلىدىغان ئادەملەرنىڭ ھەممىسى كېلىپ بولدى. ئەسكەر سانى ئوتتۇز مىڭغا يەتكەن بولۇپ، ئون مىڭ ئۇلاغلىق، يىگىرمە مىڭ پىيادە ئىدى. شەھەر سىرتىغا بارىغا قۇرۇلدى، پۈتۈن قوشۇن تەق بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شەھەردىن چىققىچە، قوشۇنغا ئەبۇبەكرى مەسئۇل بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئەلىنى ئىككى ئائىلىگە قاراپ تۇرۇش ئۈچۈن مەدىنىدە قويغانىدى. ئەمما مۇناپىقلار: «ئەلى سۆرەلمە بولغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى كۆزىدىن نېرى قىلماقچى بولدى ۋە مەدىنىگە تاشلاپ كەتتى» دەپ پىتىنە تارقاتتى. بۇنى ئاڭلىغان ئەلى بەكمۇ ئازابلاندى ۋە دەرھال ئاتلىنىپ، تۇنجى قونالغۇلارنىڭ بىرىدە قوشۇنغا يېتىشىپ بېرىپ، مۇناپىقلارنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلار يالغانچىلاردۇر. مەن سېنى مەدىنىدە قالغانلارغا قاراپ تۇرۇش ئۈچۈن قويۇپ قويدۇم. سەن قايتىپ بېرىپ، مېنىڭ ۋە ئۆزۈڭنىڭ ئائىلەڭگە ھامىيلىق قىلغىن! ئەي ئەلى! ھارۇن مۇساغا قانداق يېقىن بولسا، سەنمۇ ماڭا شۇنداق يېقىن بولغانلىقىڭدىن مەنمۇ بولماسەن!» دېدى.

سەپەر ئۈستىدىكى كۈنلەرنىڭ بىرىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بامدات نامىزىنىڭ تاھرىتىگە كېچىكىپ قالدى. مۇسۇلمانلار جامائەت بولۇپ، سەپلەرنى تۈزەپ بولغانىدى. ئۇلار ناماز ۋاقتى ئۆتۈپ كېتىشىگە ئاز قالغىچە ساقلاپ تۇرغاندىن كېيىن، ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋفىنى ئىمام قىلىپ، نامازغا تۇرۇۋەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېتىپ كەلگەندە، بىرىنچى رەكئەت ئوقۇلۇپ بولغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئارقىغا چېكىنمەكچى بولغان ئابدۇراھماننى تۇرتۇپ، جايغا تۇرغۇزدى ۋە ئۆزى جامائەت سېپىگە كىرىپ تۇردى. جامائەت سالام بەرگەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇرۇپ، ئالدىنقى رەكئەتنى تولۇقلاپ ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن: «توغرا

قىلىدىنلار. چۈنكى ھېچبىر پەيغەمبەر ئۈمىتىدىن تەقۋا بىرىنىڭ كەينىدە ناماز ئوقۇماي تۇرۇپ ۋاپات بولمايدۇ» دېدى.

ئارىدىن ئون كۈن ئۆتتى. قوشۇنغا قېتىلالمىغان تۆت سالھ كىشىدىن بىرى - خەزىرە جىلىك ئەبۇخەيسە مە ھاۋا شۇنداق ئىسسىق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۆيىنىڭ بېغىغا كىردى. بېغىدا ئىككى ساتمىسى بار ئىدى. خوتۇنلىرى ساتمىلارنىڭ ئەتراپىغا سۇ سېپىپ، تاماق ۋە سۇ ئەكىلىپ قويغانىدى. بۇنى كۆرگەن ئەبۇخەيسە مە: «رەسۇلۇللاھ مۇنداق ئىسسىقتا جاپا چېكىپ، ئۇرۇشقا ئاتلانسا، مېنىڭ چىرايلىق خوتۇنلار بىلەن سالقىن يەردە تائام يەپ ئولتۇرۇشۇم دۇرۇس ئەمەس» دەپ ئويلىدى ۋە خوتۇنلىرىغا: «ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، رەسۇلۇللاھنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ يەتمەي تۇرۇپ، سىلەرنىڭ ساتماڭلارغا كىرمەيمەن. ماڭا دەرھال ئوزۇق - تۈلۈك تەييارلاپ بېرىڭلار!» دېدى. خوتۇنلىرى ئوزۇق تەييارلاپ بەرگەندىن كېيىن، قىلىچ - نەيزىلىرىنى ئېلىپ، تۈگىگە مىنىپ سەپەرگە ئاتلاندى.

قوشۇن مەدىنە بىلەن قۇددۇسنىڭ ئارىلىقىدىكى يولنىڭ ئوتتۇرىغا كەلگەن كېچىسى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىشائاللاھ! ئەتە، چىڭقى چۈش مەزگىلىدە تەبۇك سېپىغا يېتىپ بارىمىز. ئۇ يەرگە مەندىن بۇرۇن بارغانلار مەن بېرىپ بولغىچە سۇغا چېقىلماي تۇرسۇن!» دېدى. ئەمما ئەتەسى تۇنجى بولۇپ بارغان ئىككى كىشى بۇلاق سۈيىنى ئىچىۋالدى. قوشۇننىڭ ئاساسىي قىسمى يېتىپ بارغاندا، بىر قانچە تامچە سۇ قالغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئىككىسىنى قاتتىق ئەيىبلەگەندىن كېيىن، بىر نەچچە كىشىگە ئازگالداردا ئېشىپ قالغان سۇنىڭ ھەممىسىنى بىر پارچە تېرىنىڭ ئىچىگە ئېلىپ كېلىشىنى بۇيرىدى. سۇ كەلتۈرۈلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يۈز - كۆزىنى يۇيغاندىن كېيىن، سۇنى بۇلاقنىڭ ئاغزىنى توسۇۋالغان تاشنىڭ ئۈستىگە سەپتى. ئاندىن ئاللاھ بۇيرىغان شەكىلدە دۇئا قىلدى. بىردەمدىن كېيىن، خۇددى ھاۋا گۈلدۈرلىگەندەك ئاۋاز كەلدى ۋە بىردىنلا تاشنىڭ ئاستىدىن سۇ ئېتىلىپ چىقتى. پۈتۈن قوشۇن سۇدىن يۈرەكلىرى قانغۇدەك ئىچكەن بولسىمۇ، سۇ توختىماي ئېقىپ چىقىۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېنىدا تۇرغان مۇئاۋىزغا: «ئەي مۇئاۋىز! ئەگەر ئۆمرۈڭ يار بەرسە، بۇ يەرلەرنىڭ باغۇ - بوستانلىققا ئايلانغانلىقىنى كۆرسەن» دېدى. دەرۋەقە، كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دېگەندەك بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەپەرگە ئاتلانمىغان تۆت سالھ مۇسۇلمان ئۈچۈن بەكمۇ ئەپسۇسلانغانىدى. يىراقتىن بىرىنىڭ كېلىۋاتقانلىقى كۆرۈندى، ئەمما كىم ئىكەنلىكىنى پەرق ئەتكىلى بولمىغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھقا دۇئا قىلغاندەك: «ئەبۇخەيسە مە بولۇپ قالسىدى» دېدى. يولۇچى يېقىنلاپ كېلىپ، سالام بەرگەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي خەيسە مە، سېنىڭ ھالىڭغا ۋاي!» دېدى. ئەمما بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۇنى كەچۈرۈۋەتتى.

قوشۇن تەبۇكتا يىگىرمە كۈن تۇردى. بىزانس خەۋەرلىرىنىڭ يالغان ئىكەنلىكى ئاشكارىلانغانىدى. يەنە بىر تەرەپتىن، بۇ سۈرىيەنىڭ فەتىھى ئۈچۈن مۇۋاپىق ۋاقىت ئەمەس ئىدى. لېكىن، ئۇ ئارىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەقەبە قولتۇقى ۋە شەرقتىكى ساھىللاردا ياشايدىغان

خرىستىئان ۋە يەھۇدىي قەبىلىلىرى بىلەن ئەھدىنامە تۈزدى. ئۇلار مۇسۇلمانلارغا باج - خىراج تاپشۇرىدىغان، مۇسۇلمانلار ئۇلارنى ھامىيلىقىغا ئالىدىغان بولۇپ كېلىشتى. ئۇندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خالىد ئىبنى ۋەلىدىنى تۆت يۈز كىشىلىك قوشۇنغا (يىگىرمىسى ئاتلىق) قوماندا قىلىپ، تەبۇكنىڭ شەرقىي شىمالىدىكى دۈمەتۇل جەندەلگە ئەۋەتىۋېتىپ، ئۆزى قالغان قوشۇن بىلەن مەدىنىگە قايتتى. بۇ مۇھىم قەلئە، سۈرىيەگە بارىدىغان يول بىلەن، مەدىنىدىن ئىراققا بارىدىغان يولنىڭ ئۈستىدە ئىدى. دۈمەتۇل جەندەلنىڭ باشلىقى (خرىستىئان) ئۇقەيدىر ئۆزىنىڭ قانداقلا چە خالىدىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغانلىقىغا ھەيران قالدى. خالىد ئۇنى مەدىنىگە ئېلىپ باردى. ئۇقەيدىر مەدىنىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلىپ، مۇسۇلمان بولدى.

تەبۇك غازىتىدىن كېيىن

(80)

مۇسۇلمانلارنىڭ تەبۇكتىن قايتىشىمۇ بەدرىدىن قايتىشىدەك قايغۇلۇق بولدى. قوشۇن سەپەرگە چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزلىرىدىن بىرى — ئۇممۇ گۈلسۇم ۋاپات بولغانىدى. بۇ قېتىم ئوسمانمۇ مەدىنىدە يوق ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزىنىڭ قەبرىسىگە بېرىپ دۇئا قىلدى ۋە ئوسمانغا: «ئەگەر ياتلىق بولمىغان قىزىم بولغان بولسا، يەنە ساڭا بەرگەن بولاتتىم» دېدى.

سەپەرگە چىقىمىغان مۇناپىقلار بىر - بىرلەپ كېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۆزلىرىنى ئېيتىشقا باشلىدى. گەرچە ئاللاھ ئۇلارنىڭ نىيىتىنى بىلدۈرگەن بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنىلا ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنى قوبۇل قىلدى. ئەمما مەدىنىدە قېلىپ قالغان ئۈچ مۇئمىنگە: «ئاللاھ سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلاردىن ھۆكۈم چىقارغۇچە ماڭا يېقىنلاشماڭلار!» دېدى ۋە باشقا مۇسۇلمانلارنىمۇ ئۇلارغا ئارىلاشماسلىققا بۇيرىدى. بۇ ئۈچ كىشى ئەللىك كۈنگىچە جامائەت سىرتىدا قالدى. ئەللىكىنچى كۈنى، بامدات نامىزىدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھنىڭ ئۇلارنى كەچۈرگەنلىكىنى ئېلان قىلدى. بۇ ھەقتە تۆۋەندىكى ئايەت نازىل بولغانىدى:

﴿جىھادقا چىقىمىغان ئۈچ كىشىنىڭ تەۋبىسىنىمۇ ئاللاھ قوبۇل قىلدى. شۇنچە كەڭ زېمىن ئۇلارغا تار تۇيۇلغان، ئۇلارنىڭ جانلىرى سىقىلغان، ئۇلار ئاللاھقا تەۋبە قىلماي تۇرۇپ ئاللاھنىڭ غەزىپىدىن قۇتۇلۇش مۇمكىن ئەمەسلىكىگە ئىشەنگەن ئىدى. ئاندىن ئۇلارنىڭ تەۋبە قىلغۇچىلاردىن بولۇشى ئۈچۈن، ئاللاھ ئۇلارنى تەۋبىگە مۇۋەپپەقىيەت قىلدى. ئاللاھ تەۋبىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر، (بەندىلىرىگە) ناھايىتى مېھرىباندۇر.﴾

جامائەت بەكمۇ خۇشال بولدى ۋە بەزىلەر بۇ خۇشخەۋەرنى ئۇ ئۈچىگە يەتكۈزۈش ئۈچۈن دەرھال سىرتقا قاراپ يۈگۈردى. ئۈچىنىڭ ئىچىدە يېشى ئەڭ كىچىك بولغان كەئب ئىبنى مالىك شەھەر سىرتىغا كەپ تىكىپ، شۇ يەردە ياشاۋاتاتتى. كېيىنكى يىللىرى، ئۇ شۇ كۈنى يىراقتىن ئات چاپتۇرۇپ كېلىۋاتقان بىرىنىڭ: «ئەي كەئب! خۇشخەۋەر» دەپ ۋارقىرىغانلىقىنى ئاڭلاپ، دەرھال سەجدىگە بارغانلىقىنى سۆزلەپ بەرگەندى. چۈنكى ئۇ، بۇ خۇشخەۋەرنىڭ «كەچۈرۈم» دىن باشقا نەرسە ئەمەسلىكىنى بىلەتتى. كەئب دەرھال مەسجىدكە بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سالام بەردى. ئۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزى تېخىمۇ نۇرلىنىپ كەتكەندى. ماڭا: "تۇغۇلغىنىڭدىن بېرى سەن ئۈچۈن ئەڭ خۇشاللىق كۈن ئۈچۈن سۆيۈنگىن!" دېدى. مەن: "ئى رەسۇلۇللاھ! بۇ سەندىنمۇ ياكى ئاللاھتىنمۇ؟" دەپ سورىدىم. رەسۇلۇللاھ: "ئاللاھتىن" دەپ جاۋاب بەردى. رەسۇلۇللاھ ھەر قېتىم ئاللاھتىن خۇشخەۋەر ئالسا، يۈزلىرى تولۇنئايىدەك پارقراپ كېتەتتى» دېگەندى.

ھەۋازىن قەبىلىسىنىڭ رەئىسى مالىك مۇسۇلمان بولغاندىن بېرى ھەرىكەت ئېلىپ بېرىپ، تائىفىنىڭ ھەممە تەرىپىنى قورشاشقا ئالغانىدى. بەنى سەقىلىكلەرنىڭ: «تائىفى قەلئەسى يېمىرىلمەس» دەپ ماختىنىشلىرى ئاستا - ئاستا يوققا چىقىشقا باشلىدى. چۈنكى پۈتۈن ئەتراپى مۇسۇلمانلار بىلەن قورشالغان بولۇپ، باشقا شەھەرلەرگە ئەۋەتكەن كارۋانلىرىنىڭ ھەممىسى بۇلاڭ - تالاڭغا ئۇچراۋاتتى. ھەتتا مالىكنىڭ ئادەملىرىنىڭ تۇتۇۋېلىشىدىن قورقۇپ، قوي - تۆگىلىرىنى سىرتقا ئەچىقىپ ئۆلتۈرۋاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مالىكنىڭ ئادەملىرى: «قولمىزغا چۈشۈپ قالغان سەقىلىكلەرنى بۈتپەرەسلىكتىن يانمىغۇچە قويۇپ بەرمەيمىز ياكى ئۆلتۈرۋېتىمىز!» دەپ ئېلان قىلغانىدى. ئارىدىن بىر نەچچە ئاي ئۆتتى. تائىفىلقلار مەدىنىگە ھەيئەت ئەۋەتىپ، ئۆزلىرىنىڭ مۇسۇلمان بولىدىغانلىقىنى، ئىسلام دۆلىتىنىڭ بەنى سەقىق خەلقىنى، ماللىرىنى ۋە تۇپراقلىرىنى قوغدىشىنى تەلەپ قىلماقچى بولدى.

مۇسۇلمانلار تەبۇكتىن رامزان ئېيىنىڭ باشلىرىدا قايتىپ كەلگەنىدى. شۇ ئاينىڭ ئىچىدە، تائىفى ھەيئەتمۇ مەدىنىگە يېتىپ كەلدى. مۇسۇلمانلار ھەيئەتلەرنى دوستانە كۈتۈۋالدى ۋە مەسجىد يېنىغا ئۇلار ئۈچۈن چېدىر قۇردى. ئەگەر مۇسۇلمان بولسا، تۇپراقلىرىنىڭ مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن ھىمايە قىلىنىدىغانلىقىغا قارار بېرىلدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ بەزى شەرتلىرىنى قوبۇل قىلمىدى. ھەيئەتلەر (لات) نىڭ ئۈچ يىلغۇچە چىقىلماسلىقىنى تەلەپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىمىدى. ئۇلار ئىككى يىلغا چۈشتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە ئۇنىمىدى. بىر يىلغا چۈشتى، يەنە بولمىدى. ئەڭ ئاخىرى بىر ئايلىق مۆھلەت تەلەپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭمۇ: «ياق!» دېدى. ئۇلار كۈندە بەش ۋاقىت ناماز ئوقۇيدىغانلىقىنى، ئەمما بۇنى ئۆزلىرىگە چاققۇزماسلىقىنى تەلەپ يالۋۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بەش ۋاقىت ناماز بولمىغان دىندا خەيىر يوقتۇر» دېدى ۋە ئۇلارنىڭ تەلپىنى قوبۇل قىلدى. ئاندىن ئۇرۇشنىڭ جىيەنى مۇغرىنى ھەيئەت بىلەن بىللە يولغا چىقىشقا ۋە مەككىدىن ئەبۇسۇفيانى ئېلىپ، تائىفىتىكى (لات) نى چېقىۋېتىشكە بۇيرىدى.

مۇسۇلمان بولغان ھەيئەت رامزاننىڭ قالغان كۈنلىرىنى مۇسۇلمانلار بىلەن روزا تۇتۇپ ئۆتكۈزگەندىن كېيىن، تائىققا قاراپ يولغا چىقتى. ئەبۇسۇفيان مەككىدە ئۇلارغا قېتىلدى، ئەمما بۇنى بىر قولى چولاق مۇغرى ئۆزى يالغۇز چاقتى. مۇغرىنىڭ قەبىلىسىدىكىلەر ئۇنىڭ ئۇرۇش بىلەن ئوخشاش ئاقىۋەتكە قېلىشىدىن (يەنى ئۆلتۈرۈلۈشىدىن) قورقۇپ، ئەتراپىنى مۇھاپىزەت قىلىپ تۇرغانىدى. ئەمما چېقىلغان بۇت ئۈچۈن نالە - پەرياد قىلغان ئاياللارنىڭ يىغا - زارىدىن باشقا قارشىلىق كۆرسىتىلمىدى.

ھەم تائىققا بولمىغان ھەم (لات) قا چوقۇنمايدىغان ئىككى كىشى تائىفىنىڭ مۇسۇلمانلارغا تەسلىم بولۇشىغا ئەڭ كۆپ قايغۇرغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىگە يۈرۈش قىلغاندا، ھەنزەلەنىڭ دادىسى ئەبۇئەمىر بىلەن ھەمزەنىڭ قاتىلى ۋەھشى ئۆزلىرىگە (يېڭىلمەس قەلئە) بولۇپ كۆرۈنگەن تائىققا سىغىنغانىدى. ئەمما ئەمدى قاچىدىغان يېرى يوق ئىدى. ئەبۇئەمىر سۈرىيەگە قاچتى ۋە ئۆزىگە قىلغان بەددۇئادىكىدەك «يالغۇز ۋە ئۆي - ماكانسىز سۈرگۈن» پېتى ئۆلدى. نەگە بېرىشىنى ئۇقالمى، تېڭىرقاپ تۇرغان ۋەھشى سەقىلىك بىرىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ

ئىمان ئېيتقان ھېچكىمنى ئۆلتۈرمەيدىغانلىقىنى ئاڭلىدى. شۇنىڭ بىلەن، ۋەھشى مەدىنىگە بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا شاھادەت كەلتۈرۈپ، مۇسۇلمان بولدى. دەل شۇ پەيتتە، مۇسۇلمانلاردىن بىرى ئۇنىڭ ھەمزەنى ئۆلتۈرگەن قۇل ئىكەنلىكىنى ئۇقۇپ قالدى ۋە: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇ ۋەھشى!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەيلى، بىر ئادەمنىڭ مۇسۇلمان بولۇشى، مەن ئۈچۈن بىر كاپىرنىڭ ئۆلتۈرۈلگىنىدىنمۇ ياخشىراق تۇر» دېدى. ئاندىن ۋەھشىگە بىردەم قاراپ تۇرغاندىن كېيىن: «سەن راستىنلا ۋەھشى بولامسەن؟» دەپ سورىدى. ۋەھشى: «ھەئە، مەن بولمەن» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۆلتۈرۈپ، ھەمزەنى قانداق ئۆلتۈرگەنلىكىڭنى بىزگە سۆزلەپ بەرگىن!» دېدى. ۋەھشى ھەممە ئىشنى تەپسىلىي سۆزلەپ بەردى. ئۇنىڭ سۆزى تۈگىشى بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سېنىڭ ھالىڭغا ۋاي! مۇندىن كېيىن كۆزۈمگە كۆرۈنگۈچى بولما! مەندىن نېرى تۇرغىن!» دېدى.

ئەبۇئەمرىنىڭ جىيەنى ئىبنى ئۇبەيىگە كەلسەك، تەبۇك غازىتىدىن بىر ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، ئېغىر كېسەل تارتىپ يېتىپ قالدى. بۇرۇنقى كىتابلاردا، ئۇنىڭ قانداق (يەنى مۇسۇلمان ياكى مۇناپىق يېتى) ئۆلگەنلىكى ھەرخىل بايان قىلىنغان. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭ نامىزىنى چۈشۈرگەنلىكى ۋە قەبرە بېشىدا تۇرۇپ دۇئا قىلغانلىقىنى ھەممىسى بىردەك قوبۇل قىلغان. يەنە بىر مەنبەگە ئاساسلانغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ نامىزىنى چۈشۈرمەكچى بولۇپ تۇرغاندا، ھەزرىتى ئۆمەر كېلىپ، بىر مۇناپىققا مۇنچىۋالا شاپائەت قىلىپ كېتىشىگە قارشى چىققانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۈلۈمسىرىگەن ھالدا ئۇنىڭغا مۇنداق دەپ جاۋاب بەردى: «ئەي ئۆمەر! سەپكە كىرگىن! مەن ماڭا بۇيرۇلغاننى قىلمەن. ماڭا: ﴿ئى مۇھەممەد! ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار) ئۈچۈن مەيلى مەغپىرەت تەلەپ قىل، مەيلى مەغپىرەت تەلەپ قىلما (بەربىر ئوخشاش)، ئۇلار ئۈچۈن 70 قېتىم مەغپىرەت تەلەپ قىلساڭمۇ، اللە ھەرگىز ئۇلارنى مەغپىرەت قىلمايدۇ. چۈنكى ئۇلار اللەنى ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىنى ئىنكار قىلدى، اللە پاسىق قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ.﴾ دېيىلدى. ئەگەر ئاللاھ ئۇلارنى مەغپىرەت قىلىدىغانلا بولسا، مەن ئۇلار ئۈچۈن يەتمىش قېتىمدىنمۇ كۆپ مەغپىرەت تەلەپ قىلىشقا تەييارمەن» دەپ جاۋاب بەردى. ئاندىن نامىزىنى چۈشۈرۈپ، تاۋۇتنىڭ يېنىدا قەبرە بېشىغىچە باردى. كۆپ ئۆتمەي، مۇناپىقلار ھەققىدە شۇ ئايەتلەر نازىل بولدى:

﴿ئى مۇھەممەد! سەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئۆلگەن ھېچبىر ئادەمنىڭ نامىزىنى چۈشۈرمىگىن، (دەپنە قىلىش، زىيارەت ياكى دۇئا ئۈچۈن) ئۇنىڭ قەبرىسى ئۈستىدىمۇ تۇرمىغىن، چۈنكى ئۇلار اللەنى ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىنى ئىنكار قىلدى. ئۇلار پاسىق ھالىتى بىلەن ئۆلدى.﴾

ئەمما باشقا مەنبەلەرگە كۆرە، بۇ ئايەت تەبۇكتىن كېيىن نازىل بولغان ۋەھشىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ، بۇ ئايەتنى ئىبنى ئۇبەيىگە ئۇيغۇنلاشقا بولمايتتى. چۈنكى ئىبنى ئۇبەي ئاغرىپ قالغان ۋاقتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى يوقلاپ بارغانىدى ۋە ئۇنىڭ ئۆلۈم ئالدىدا ئۆزگىرىپ باشقىچە بولۇپ قالغانلىقىنى ھېس قىلغانىدى. ئىبنى ئۇبەي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «ئى

تەۋبە سۈرىسى، 80 - ئايەت.
تەۋبە سۈرىسى، 84 - ئايەت.

رەسۇلۇللاھ! مەن ئۆلگەندە كىيىمىڭدىن بىرنى مېنىڭ كېپەنلىكىم ئۈچۈن بەرگىن ۋە مېنىڭ تاۋۇتۇم بىلەن قەبرە بېشىغىچە بارغىن!» دەپ ئۆتۈنگەن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ماقۇللۇق بىلدۈرگەندى. ئىبنى ئۇبەي يەنە: «ئىي رەسۇلۇللاھ! سېنىڭ قەبرە بېشىمدا تۇرۇپ دۇئا قىلىشىڭنى ۋە گۇناھلىرىمنىڭ كەچۈرۈلۈشى ئۈچۈن ئاللاھتىن مەغپىرەت تەلەپ قىلىشىڭنى ئۈمىد قىلىمەن» دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىمۇ قوبۇل قىلدى ۋە ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن، ۋەدىسىگە ئەمەل قىلدى. بولۇپ ئۆتكەن بۇ ۋەقەلەرنىڭ بېشىدا، ئۆلگۈچىنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھمۇ بار ئىدى.

ھىجرەتنىڭ توققۇزىنچى يىلى — «ئەلچى يىلى» دەپ ئاتالغان بولۇپ، بۇ يىل مەدىنىگە ئەرەبىستان ۋە يەمەننىڭ ھەممە تەرىپىدىن ئەلچى كەلگەندى. ھىمىيەر شاھزادىلىرى ھارس ئىبنى ئابدۇكۇلال، نوئمان، مۇئافىر ۋە ھەمدانلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ بۆتپەرەسلىكتىن قول ئۈزۈپ، مۇسۇلمان بولغانلىقىنى بىلدۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇلارغا سەمىمىيەتلىك بىلەن مەكتۈپ يېزىپ، شەرىئەت ئەھكاملىرىنى چۈشەندۈردى. مەكتۈپتە: «ئىخلاسەن يەھۇدىي ياكى خرىستىئانلار ئۆز دىنىدىن قايتۇرۇلمايدۇ، ئەمما ئۇلار باج - خىراجەت تاپشۇرۇش ئارقىلىق، رەسۇلۇللاھنىڭ ھىمايىسى ئاستىغا ئۆتىدۇ. مۇسۇلمان ۋە خرىستىئانلاردىن باج - خىراجەت يىغىش ئۈچۈن ئەۋەتكەن ئەلچىلىرىمگە ياخشى مۇئامىلە قىلىشىڭلارنى تەۋسىيە قىلىمەن» دېگەندەك مەزمۇنلار يېزىلغانىدى. دىنىي ئايرىمچىلىق ھەققىدە نازىل بولغان بىر ئايەتتە مۇنداق دېيىلگەندى:

﴿ئىي مۇھەممەد! بىز ساڭا ئۆزىدىن ئىلگىرىكى (ساماۋى) كىتابلارنى ئېتىراپ قىلغۇچى ۋە ئۇلارغا شاھىت بولغۇچى ھەق كىتابنى (يەنى قۇرئاننى) نازىل قىلدۇق. (ئىي مۇھەممەد!) ئۇلارنىڭ ئارىسىدا اللە ساڭا نازىل قىلغان قۇرئان (ئەھكامى) بويىچە ھۆكۈم قىلغىن، ساڭا كەلگەن ھەقتىن بۇرۇلۇپ، ئۇلارنىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشمىگىن. (ئىي ئۆمەتلەر!) سىلەرنىڭ ھەر بىرىڭلارغا بىر خىل شەرىئەت ۋە ئوچۇق يول تەيىن قىلدۇق. ئەگەر اللە خالىسا، ئەلۋەتتە، سىلەرنى بىر ئۆمەت قىلاتتى (يەنى پۈتۈن ئىنسانلارنى بىر دىندا قىلاتتى). لېكىن اللە سىلەرگە بەرگەن شەرىئەتلەر بارىسىدا سىلەرنى سىناش ئۈچۈن (كۆپ ئۆمەت قىلىپ ئايرىدى). ياخشى ئىشلارغا ئالدىراڭلار. ھەممىڭلار اللە نىڭ دەرگاھىغا قايتىسىلەر، سىلەر ئىختىلاپ قىلىشقان نەرسىلەرنى (ئۇنىڭ قايسى ھەق، قايسى ناھەق ئىكەنلىكىنى) اللە سىلەرگە ئېيتىپ بېرىدۇ.﴾

مەدىنىگە كەلگەن ئەلچىلەرنىڭ ھەممىسىدىن ئوخشاش نەتىجە كۈتۈش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. بىرى مەئۇنە (مەئۇنە قودۇقى)دىكى قىرغىنچىلىققا سەۋەب بولغان ئەمىر ئىبنى تۇفەيل ھازىر بەنى ئەمىر قەبىلىسىنىڭ رەئىسى بولۇپ، ئۇ خەلقنىڭ بېسىم ئىشلىتىشى نەتىجىسىدە مەدىنىگە كېلىشكە مەجبۇر بولغانىدى. ئەمما ئۇ بەكمۇ نادان ئادەم ئىدى. ئۇ مۇسۇلمان بولۇش بەدىلىگە ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىپىسى دەپ ئېلان قىلىنىشىنى تەلەپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ، ساڭا ياكى قەبىلەڭدىكى ھېچكىمگە نېسىپ بولمايدۇ» دېدى. «ئۇنداق بولسا» دېدى ئەمىر: «سەن شەھەرلەرنى باشقۇرۇپ، بەدەۋىلەرنى ماڭا قويۇپ بەرگىن!» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بولمايدۇ، ئەمما سېنى ئاتلىق قوشۇنغا قوماندان قىلمەن، چۈنكى سەن ئاتنىڭ ھەممە خۇي - پەيلىنى بىلىدىغان ئادەمسەن» دېدى. بۇ تەكلىپنى ياقىتىدىغان بەدەۋىي رەئىس ئۆزىنى خورلانغاندەك ھېس قىلدى ۋە ئارقىغا داچىپ: «يەنى مېنىڭ ھېچبىر ھوقۇقىم بولمامدۇ؟! قاراپ تۇرغىن، پۈتۈن ئەتراپىڭنى ساڭا قارشى ئاتلىق ۋە پىيادە ئادەملەر بىلەن تولدۇرۇپتىمەن» دېدى. ئۇ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «پەرۋەردىگارم! بەنى ئەمر قەبىلىسىنى مەغپىرەت قىلغىن ۋە مۇسۇلمانلارنى ئەمىر ئىبنى تۇفەيلىنىڭ شەرىدىن ساقلىغىن!» دەپ دۇئا قىلدى. ئەمىر يولدا بىرىنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچراپ، ئۆيىگە يېتىپ بارمايلا ئۆلدى. قەبىلىسى يېڭى ئەلچىلەرنى ئەۋەتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن توختام تۈزدى. يېڭى ئەلچىلەرنىڭ ئارىسىدا شائىر لەبىدمۇ بار ئىدى. ئۇنىڭ مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىن شائىرلىقنى تاشلايدىغانلىقى ھەققىدە گەپ تارقالدى. ئۇ: «ئاللاھ ماڭا شېئىرنىڭ ئورنىغا قۇرئاننى بەردى» دېگەندى. ئەمما ئۇ بۇ تالانتىدىن پايدىلىنىپ دىن ئۈچۈن خىزمەت قىلدى ۋە ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە شېئىر يېزىشنى داۋاملاشتۇردى.

ھەج مەۋسۈمى يېقىنلاپ قالغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاجىلارغا ئالاقىدار ئىشلارنىڭ مەسئۇللىقىنى ئەبۇبەكرگە تاپشۇردى. ئەبۇبەكرى مەدىنىدىن ئۈچ يۈز كىشى بىلەن يولغا چىقتى. ئەمما ئۇلار يولغا چىقىپ بولغاندىن كېيىن، مۇسۇلمان - مۇشرىك ھەممىسىنىڭ بىلىشى كېرەك بولغان بىر ئايەت نازىل بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ماڭا مېنىڭ ئائىلەمدىن باشقا ھېچكىم ۋەكىل بولالمايدۇ» دېدى ۋە ھەزرىتى ئەلىنى چاقماق تېزلىكىدە ھاجىلارغا يېتىشۈپلىشقا بۇيرىدى. ئەلىگە بۇ ئايەتنى مىنادا ئوقۇپ، بۇندىن كېيىن كەئىبگە يالڭاچ كىرىشكە بولمايدىغانلىقىنى ۋە بۇتپەرەسلەرنىڭ ھەج قىلالمايدىغانلىقىنى ئېلان قىلىشنى تاپىلدى.

ھەزرىتى ئەلى كارۋانغا يېتىشىپ بارغاندا، ھەزرىتى ئەبۇبەكرى: «بىزگە يېتەكچى بولۇش ئۈچۈن ئەۋەتىلدىڭمۇ؟» دەپ سورىدى. ئەلى: «ياق! مەن سېنىڭ رەھبەرلىكىڭدە بولمەن» دېدى ۋە قالغان يولنى بىرلىكتە داۋاملاشتۇردى. ھەزرىتى ئەبۇبەكرى نامازلاردا ئىمام بولدى، خۇتبىسىمۇ ئۇ ئوقۇدى. ھېيت كۈنى، ھاجىلار ماللىرىنى قۇربانلىق قىلىش ئۈچۈن مىناغا يىغىلغاندا، ھەزرىتى ئەلى ئۇلارغا خىتاب قىلىپ: «ئەي خالايىق! بۇتپەرەسلەرنىڭ كەئىبگە خالىغانچە كىرىپ - چىقىشى ئۈچۈن تۆت ئاي مۆھلەت بېرىلدى. ئۇندىن كېيىن، ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھ ئۇلارغا ئىگە چىقمايدۇ. يەنى ئۇلار بۇندىن كېيىن قەيەردە كۆرۈلسە، شۇ يەردە ئۆلتۈرۈلۈدۇ ياكى ئەسىر ئېلىنىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن توختام تۈزگەنلەر ۋە بۇ توختامنىڭ شەرتلىرىگە رىئايە قىلغانلار، توختامنامىنىڭ ۋاقتى تۈگىگەچە ئامانلىقتا بولىدۇ. ئەگەر بىر بۇتپەرەس مۇسۇلمانلاردىن ھىمايە تەلەپ قىلسا، ئۇنىڭغا ھىمايە بېرىلىدۇ ۋە ئۇ ئىمان ئېيتقاندىن كېيىن، ئەمىن بىر يەرگە ئورۇنلاشتۇرۇلىدۇ» دېدى. بۇتپەرەسلەرنىڭ ھەيدەپ چىقىرىلىشىنى ئاڭلاپ، تىجارىتىنىڭ ئاقساق قېلىشى ۋە قىممەتلىك سوۋغىلاردىن قۇرۇق قېلىشىدىن ئەنسىرىگەن يېڭى مۇسۇلمانلار ھەققىدە تۆۋەندىكى ئايەت نازىل بولدى:

﴿ئى مۇئمىنلەر! مۇشرىكلار (اللەنى ئىنكار قىلغانلىقلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئېتىقادى بۇزۇق بولغانلىقى ئۈچۈن) پەقەت نىجىستۇر، مۇشۇ يىلدىن (يەنى ھىجرىيىنىڭ 9 - يىلىدىن) كېيىن

ئۇلار مەسجىدى ھەرامغا (يەنى ھەرەمگە) يېقىنلاشمىسۇن (يەنى ھەج قىلمىسۇن، ئۆمرە قىلمىسۇن). ئەگەر سىلەر (ئى مۇئمىنلەر! مۇشربىكلارنىڭ ھەرەمگە كىرىشتىن مەنئى قىلىنىشى بىلەن) پېقىرلىقتىن قورقساڭلار، اللە خالىسا ئۆز پەزلى بىلەن سىلەرنى باي قىلىدۇ. شۇبھىسىزكى، اللە (سىلەرگە پايدىلىق ئىشلارنى) بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر. ﴿

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىجرەتنىڭ ئونىنچى يىلىنى ئاساسەن ئۆيىدە ئۆتكۈزدى. ئوغلى ئىبراھىمنىڭ تىلى چىقىپ، تەمتىلەپ مېڭىشقا باشلىغانىدى. ھەسەن ۋە ھۇسەيننىڭ زەينەپ ئىسىملىك سىڭىللىرى بولغانىدى ۋە فاتىمە يەنە بىر بالغا ھامىلدار ئىدى. ئائىلە يېقىنلىرىدىن، جەننەرنىڭ ئۈچ ئوغلى بار ئىدى. جەننە شېھىت بولغاندىن كېيىن، ئەسمانى ئەمرىگە ئالغان ئەبۇبەكرى بۇ ئۈچ بالىنىڭ ئۆگەي دادىسى بولۇپ قالغانىدى. ئەسمامۇ بىر بالغا ھامىلدار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسماننىڭ سىڭىلىسى، ئابباسنىڭ ئايالى ئۆممۇ فازىلىنى پات - پات يوقلاپ تۇراتتى. ئۇلارنىڭ ئەڭ چوڭ ئوغلى فازىل ۋايىغا يېتىپ قالغان بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا بەكمۇ ئامراق ئىدى. ھەتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەيمۇنەنىڭ قېشىدىكى چاغلاردا، جىيەنى فازىلىنى ئۆزى بىلەن بىللە تۇرۇشقا چاقىراتتى.

ئەلچىلەر داۋاملىق كېلىۋاتاتتى. بۇ يىلقى ئەلچىلەرنىڭ ئارىسىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن سۈلھى تۈزۈش ئۈچۈن كەلگەن نەجران خرىستىئانلىرىمۇ بار ئىدى. نەجران رۇملۇق (بىزانس)لارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولۇپ، بۇرۇندىن تارتىپ كونستانتىنپۇل (ھازىرقى ئىستانبۇل - ت.)دىن ماددىي ياردەم ئېلىپ كېلىۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتمىش كىشىلىك بۇ ھەيئەتنى مەسجىد تە قوبۇل قىلدى. ئۇلارنىڭ ئىبادەت قىلىش ۋاقتى كەلگەندە، شەرققە، يەنى بەيتۇلمۇقەددەسكە قاراپ ئىبادەت قىلىشىغا يول قويدى.

كېلىشىم ھاسىل قىلىنىپ بولغىچە، ئىككى تەرەپ ئارىسىدا نۇرغۇنلىغان يېڭى مەسىلىلەر ئوتتۇرىغا قويۇلدى. بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەلچىلەر ئارىسىدا ھەزرىتى ئىسا ھەققىدە تالاش - تارتىش چىقتى. شۇنىڭ بىلەن، ئاللاھ تۆۋەندىكى ئايەتلەرنى نازىل قىلدى:

﴿شۇبھىسىزكى، اللە نىڭ نەزىرىدە ئىسانىڭ مىسالى (ئۇ ئاتىسىز يارىتىلغانلىقتىن) ئادەمنىڭ (يەنى ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ) مىسالىغا ئوخشايدۇ. ئادەمنى اللە (ئاتا-ئانىسىز) تۇپراقتىن ياراتتى، ئاندىن ئۇنىڭغا: «ئۇجۇتقا كەل» دېدى - دە، ئۇ ئۇجۇتقا كەلدى (ئىسانىڭ ئىشى ئادەمنىڭ ئىشىدىن ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس). (ئىسا ھەققىدىكى بۇ سۆز) اللە تەرىپىدىن نازىل بولغان ھەقىقەتتۇر، سەن شەك قىلغۇچىلاردىن بولمىغىن. سەن ئىسا توغرىلۇق ھەقىقىي مەلۇماتقا ئىگە بولغىنىڭدىن كېيىن، كىملىرىكى سەن بىلەن مۇنازىرلەشسە، سەن ئۇلارغا: «كېلىڭلار، ئوغۇللىرىمىزنى ۋە ئوغۇللىرىڭلارنى، ئاياللىرىمىزنى ۋە ئاياللىرىڭلارنى، ئۆزلىرىمىزنى ۋە ئۆزلىرىڭلارنى يىغىپ، اللە نىڭ لەنتى يالغانچىلارغا بولسۇن، دەپ اللە قا يالۋۇرۇپ دۇئا قىلايلى» دېگىن. ﴿

تەۋبە سۈرىسى، 28 - ئايەت.
ئال ئىمران سۈرىسى، 59 - دىن 61 - ئايەتكىچە.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئايەتنى خىرىستىئان ئەلچىلەرگە ئوقۇپ بېرىپ، ئۇلارنى ئۆزى ۋە ئەھلىيەسى بىلەن كۆرۈشۈپ، بۇ تالاش - تارتىشنى ئايەتتە ئېيتىلغاندەك بىر تەرەپ قىلىشقا تەكلىپ قىلدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئويلىشىپ كۆرىدىغانلىقىنى ئېيتتى ۋە مەسجىدىن چىقىپ كەتتى. ئەتىسى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزى فاتىمە، كۈيئوغلى ئەلى ۋە ئۇلارنىڭ ئىككى ئوغلىنى يېنىغا چاقىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناھايىتى چوڭ كۈلاھ كىيىۋالغان بولۇپ، كۈلاھ ھەممەيلەننى ئىچىگە سىغدۇرغۇدەك قىلىپ كەڭ يېيىلغانىدى. شۇڭا بۇ بەش كىشى «ئەھلى ئابا» (ئەھلى كۈلاھ) دەپ ئاتالدى. خىرىستىئانلار بولسا، ئۆزلىرىنىڭ تېخىمۇ كۆپ مۇنازىرىلىشىشكە كۈچى يەتمەيدىغانلىقىنى چۈشەندى. شۇنىڭ بىلەن، ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا كېلىشىم ھاسىل قىلىنىپ، خىرىستىئانلار مۇسۇلمانلارغا باج - خىراج تاپشۇرىدىغان، مۇسۇلمانلار خىرىستىئانلارنىڭ جان، مال ۋە چېركاۋلىرىغا چېقىلمايدىغان ھەم باشقىلارنىڭ تاجاۋۇزىدىن قوغدايدىغان بولۇپ پۈتۈشتى.

بۇ يىلنىڭ دەسلەپكى ئايلىرىدىن باشلاپ داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان خۇشاللىق ئىبراھىمنىڭ ئاغرىپ قېلىشى بىلەن ئاخىرلاشتى. كۆپ ئۆتمەي، ئۇنىڭ ئۇزۇن ياشىيالمىدىغانلىقى ئوتتۇرىغا چىقتى. ئۇنى ئانىسى ماريە بىلەن ھاممىسى سىرىن داۋالاۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پات - پات كېلىپ يوقلاپ تۇراتتى. ئىبراھىم جان ئۆزگەن چاغدىمۇ ئۇنىڭ يېنىدا ئىدى. جان ئۇزۇش ئالدىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى قۇچىقىغا ئالدى ۋە كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش تۆكتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھازا ۋە داد - پەريادىنى چەكلىشى، باشقىلار تەرىپىدىن: «ئۆلۈمدىن كېيىنكى بارلىق قايغۇ ئالامەتلىرى چەكلەندى» دەپ چۈشىنىلگەندى ۋە بۇ خاتا چۈشەنچە بەزىلەرنىڭ كاللىسىدىن تېخىچە چىقمىغانىدى. ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋۇق: «ئى رەسۇلۇللاھ! سەن بۇنى (يىغىنى دېمەكچى - ت.ت.) چەكلىمىدىڭمۇ؟ مۇسۇلمانلار سېنىڭ يىغلىنىڭنى كۆرسە، ئۇلارمۇ يىغلاشقا باشلايدۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام توختىماي يىغلىدى ۋە بىر كەمدىن كېيىن، ئۆزىنى سەل بېسىۋېلىپ: «مەن بۇنى چەكلىمىدىم. بۇلار ئېچىنىش ۋە مەرھەمەتنىڭ ئالامەتلىرىدۇر. مەرھەمەتلىك بولمىغانغا مەرھەمەت بولمايدۇ. ئەي ئىبراھىم! ئەگەر تەكرار يۈز كۆرۈشۈش ۋەدىسى بولمىغان بولسا، بۇ، ھەركىم مەجبۇرىي ئۆتىدىغان يول بولمىغان بولسا ۋە ئەڭ ئاخىرىدا كەلگەنلىرىمىز ئەڭ باشتا كەتكەنلىرىمىزگە يېتىشىۋالدىغانلىقىنى بىلمىگەن بولساق، سەن ئۈچۈن كۆپ قايغۇرغان بولاتتۇق. ھېلىمۇ خېلى كۆپ قايغۇردۇق. ئەي ئىبراھىم! كۆز يىغلايدۇ، يۈرەك ئېچىنىدۇ. ئەمما بىز ئاللاھنىڭ غەزىپىگە يولۇققۇدەك بىر نەرسە ئېيتقىنىمىز يوق» دېدى.

ئاندىن ئىبراھىمنىڭ جەننەتتە ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ، ماريە بىلەن سىرىنگە تەسەللىي بەردى. سىرتقا چىقىپ كېتىپ، ئابباس بىلەن فازىل ئىككىسىنى باشلاپ كىردى. فازىل مېيىتىنى يۇيدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئابباس ئىككىسى ئۇنىڭغا قاراپ تۇردى. ئاندىن جىنازە قەبرىستانلىققا ئېلىپ بېرىلدى. ئۇسامە بىلەن فازىل مېيىتىنى قەبرىگە قويغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ نامىزىنى چۈشۈردى ۋە قەبرە بېشىدا تۇرۇپ، ئوغلى ئۈچۈن دۇئا قىلدى. قەبرىگە توپا دۆۋىلەنگەندىن كېيىن، بىر كۆمۈرگە سۇ كەلتۈرۈپ، قەبرىنىڭ ئۈستىگە سېپىشىنى بۇيرىدى. قەبرە توپىسى تەكشى يېيىتىلمىغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام توپىنى

ئىشارەت قىلىپ تۇرۇپ: «بىرىڭلار ئىش قىلغاندا، ئۇنى ئەڭ ياخشى رەۋىشتە قىلىشقا تىرىشىسۇن!» دېدى. ئاندىن توپىنى قولى بىلەن تەكشۈلۈپ: «بۇ، ھېچكىمگە پايدا - زىيان ئېلىپ كەلمەيدۇ. ئەمما قايغۇلۇق كىشىنىڭ كۆڭلىنى خۇش قىلدۇ» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشىلەرنىڭ ھەر ئىشىنى مۇكەممەل قىلىشقا تىرىشىشنى ۋە مەقسەتنىڭ بۇ دۇنيا ئەمەس، ئۇ دۇنيا بولۇشى كېرەكلىكىنى بىر نەچچە قېتىم تەكىتلىگەندى. ھەزرىتى ئەلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ سۆزلىرىدىن مۇنداق دەپ خۇلاسە چىقارغانىدى: «ھەر زامان ياشايدىغاندەك بۇ دۇنيا ئۈچۈن، ئەتىلا ئۆلىدىغاندەك ئۇ دۇنيا ئۈچۈن تىرىشقن! (مەڭگۈ ئۆلمەيدىغاندەك تىجارەت قىل، ئەتىلا ئۆلىدىغاندەك ئىبادەت قىل!)». ئۇ دۇنيا ئۈچۈن ھەر زامان تەييارلىق كۆرۈش - ئاخىرەت كۈنىنى مەقسەت قىلىشنىڭ ئەڭ چوڭ ئىپادىسىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ دۇنيادا مۇساپىر ياكى يولۇچىدەك بول!» دېگەندى.

ئىبراھىمنىڭ مېيىتى يەرلىككە قويۇلغاندىن كېيىن، ھاۋا بىردىنلا تۇتۇلۇپ كەتتى. بەزىلەر بۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قايغۇسى بىلەن مۇناسىۋەتلىك دەپ قارايتتى. بۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاي ۋە قۇياش ئاللاھنىڭ ئىشارەتلىرىدۇر (يەنى ئاللاھنىڭ بارلىقىغا دەلىلدۇر - ت). ئۇلار ئىنساننىڭ ئۆلۈمى ئۈچۈن تۇتۇلمايدۇ. ئەگەر ئۇلارنىڭ تۇتۇلغانلىقىنى كۆرسەڭلار، تاكى ئېچىلغانغا قەدەر دۇئا قىلىڭلار!» دېدى.

دەرىجىلەر

(81)

يېڭى دىنغا كىرىش ئەسناسىدا، ئىنسانلارغا يېتەكچىلىك قىلىدىغان مەنئىي تۇرتكىلەر بەكمۇ زەئىپلەشكەن ئىدى. بۇ سەۋەب بىلەن تۆۋەندىكى ئايەت نازىل بولدى: ﴿ئەتراپلار: «ئىمان ئېيتتۇق» دەيدۇ، (ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «(تېخى) ئىمان ئېيتىمىدىڭلار ۋە لېكىن سىلەر بويسۇندۇق دەڭلار، ئىمان تېخى دىلىڭلارغا كىرمىدى، ئەگەر سىلەر ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلساڭلار، ئاللاھ سىلەرنىڭ ئەمەلىڭلاردىن ھېچ نەرسىنى كېمەيتىۋەتمەيدۇ، ئاللاھ ھەقىقەتەن (مۇئىنلەرگە) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارغا) ناھايىتى مېھرىباندۇر...»﴾

بۇ ئايەتتە، ئىماننىڭ دەرىجىلىرىگە ئىشارەت قىلىنماقتا ۋە «بويسۇنۇش - ئىماننىڭ ئەڭ تۆۋەنكى دەرىجىسى» دەپ ھېسابلىنماقتا. ئۇندىن يۇقىرى دەرىجىلەر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھۈدەبىيە سۈلھىسىدىن بىر نەچچە ئاي ئىلگىرى نازىل بولغان نۇر سۈرىسىنىڭ تېمىسى (توغرىسى تېمىلىرىدىن بىرى) ئىدى. نۇر - قۇرئاندا «ئىمان» مەنىسىنى ئىپادىلەيدۇ. تۆۋەندە بۇ نۇر (يورۇقلۇق) نىڭ تۆت دەرىجىسى بايان قىلىنغان:

﴿ئاللاھ ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ نۇرىدۇر، ئاللاھنىڭ (مۇئىن بەندىسى قەلبىدىكى) نۇرى خۇددى (چىراق قويدىغان) تەكچىگە ئوخشايدۇ، ئۇنىڭدا چىراق باردۇر، چىراق شىشىنىڭ ئىچىدەدۇر، شىشە گويا نۇرلۇق يۇلتۇزدۇر، چىراق مۇبارەك زەيتۇن دەرىخىنىڭ (يېغى) بىلەن يورۇتۇلغان، ئۇ (يەنى زەيتۇن دەرىخى) شەرق تەرەپتىمۇ ئەمەس، غەرب تەرەپتىمۇ ئەمەس (سەھرادا ئوچۇقچىلىقتا بولۇپ، كۈن بويى ئۇنىڭغا كۈن نۇرى چۈشۈپ تۇرىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ مېۋىسى پىشىپ يېتىلگەن بولىدۇ)، يېغى (ئەڭ سۈزۈك بولىدۇ، سۈزۈكلۈكىدىن) ئوت تەگمىسىمۇ يورۇپ كېتەيلا دەپ قالىدۇ، (ئوت بىلەن يورۇتۇلسا) نۇر ئۈستىگە نۇر قوشۇلىدۇ، ئاللاھ خالىغان كىشىنى ئۇنىڭ نۇرىغا (يەنى قۇرئانغا ئەگىشىشكە) مۇۋەپپەقىيەت قىلىدۇ، ئاللاھ (ئىبىرەت ئالسۇن دەپ) كىشىلەرگە مىساللارنى (ئۇلارنىڭ پەمىگە يېقىنلاشتۇرۇپ) بايان قىلىدۇ، ئاللاھ ھەممە نەرسىنى بىلگۈچىدۇر.﴾

ئەڭ تۆۋەن دەرىجىدە، يورۇتۇلغان ئەمما ئۆزى يورۇقلۇق چىقارمايدىغان تەكچە بار. ئاندىن شىشە، ئۇنىڭ ئۈستىدە مۇبارەك زەيتۇن دەرىخى تۇرماقتا. بۇ سىمۋوللارنىڭ تىلغا ئېلىنىشى ئىنسانغا: ﴿بىز بۇ مىساللارنى كىشىلەرگە ئۇلار (ئاللاھنىڭ قۇدرىتىنى) پىكىر قىلسۇن دەپ بايان قىلىمىز﴾ دېگەن باشقا بىر ئايەتنى ئەسلىتىدۇ. نۇر سۈرىسى ئىنساننى پۈتۈنلەي پىكىر يۈرگۈزۈشكە چاقىرىدۇ. ئەمما دەرىجىلەرگە كەلسەك، بۇ تېما قۇرئاندا سىمۋوللۇق يوللار بىلەن بايان

ھۇجۇرات سۈرىسى، 14 - ئايەت.
نۇر سۈرىسى، 35 - ئايەت.
ھەشر سۈرىسى، 21 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

قىلىنغان. ھالبۇكى، تۇنجى نازىل بولغان سۇرىلەردە ئىماننىڭ دەرىجىلىرى تېخىمۇ ئوچۇق بايان قىلىنماقتا ئىدى. بۇ سۇرىلەرنىڭ بىرىدە (ۋاقىئە سۇرىسى) ئىنسانلار ئۈچ پىرقىغە ئايرىلغانىدى: سائادەتمەنلەر (يەنى نامە - ئەمالى ئوڭ تەرىپىدىن بېرىلدىغان ئادەملەر)، بەختسىزلەر (يەنى نامە - ئەمالى سول تەرىپىدىن بېرىلدىغان ئادەملەر) ۋە ياخشى ئىشلاردا ئەڭ ئالدىدا بولغۇچىلار. سائادەتمەنلەر - مۇكاپاتلىنىدىغانلار، بەختسىزلەر - جازالىنىدىغانلار، ئەڭ ئالدىدا بولغۇچىلار - ئەڭ يۇقىرى دەرىجىلىكلەر بولۇپ، ئۇلارغا «ئاللاھنىڭ يېقىن بەندىلىرى» دېيىلىدۇ. چوڭ پەرىشتىلەرنى باشقا پەرىشتىلەردىن ئايرىش ئۈچۈن قوللىنىلدىغان «ئاللاھقا يېقىنلاشتۇرۇلغان (مۇقەررەبىن)» ئاتالغۇسى ئۇلار ئۈچۈنمۇ قوللىنىلىدۇ. باشتا نازىل قىلىنغان سۇرىلەرنىڭ بەزىلىرىدىكى «مۇئمىنلەر كاتىگورىيىسى» دە، «ئەڭ ئالدىدا بولغۇچىلار» بىلەن «ساداقەتمەنلەر» ئوتتۇرىسىدا تۇرىدىغان ۋە «ياخشىلار (ئەبىر)» دەپ ئاتىلىدىغان بىر دەرىجە تىلغا ئېلىنىدۇ. بۇ ئۈچى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى قۇرئاندىكى (بۇ ئۈچ پىرقىنىڭ جەننەتتىكى ئەھۋاللىرى بايان قىلىنغان) تەسۋىرلەر ئارقىلىق بىلىۋالغىلى بولىدۇ. مەسىلەن، «ساداقەتمەنلەر» گە ساپ شاراپ بېرىلىدۇ، تەسنىم - پەقەت «ياخشى ئىشلاردا ئەڭ ئالدىدا بولغۇچىلار» غا بېرىلىدۇ. «ياخشىلار» غا بولسا، بۇلارنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى سۈپىتىدە ئىككىسىنىڭ ئارىلاشمىسى بېرىلىدۇ. (ئىنسان سۇرىسى، 5 - ئايەت ۋە مۇتەففىن سۇرىسى، 27 - ئايەتلەرگە قاراڭ!)

ئۈستۈنلۈك دەرىجىسى قۇرئاندا «قەلب» كە مۇناسىۋەتلىك ئايەتلەردىمۇ تىلغا ئېلىنغان. مەسىلەن: ﴿ھەقىقەتەن كۆزلەرلا كور بولمايدۇ، لېكىن كۆكرەكلەردىكى قەلبلەر كور بولىدۇ (يەنى ھەقىقىي كورلۇق كۆزنىڭ كورلۇقى ئەمەس، دىننىڭ كورلۇقىدۇر، كور ئادەم ئىبىرەت ئالمايدۇ ۋە چۈشەنمەيدۇ)﴾ .

يەنە بىر تەرەپتىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باشقا پەيغەمبەرلەرگە ئوخشاش قەلبىنىڭ داۋاملىق ئويغاق ئىكەنلىكىنى، يەنى قەلب كۆزىنىڭ داۋاملىق ئوچۇق ئىكەنلىكىنى ئېيتقاندى. قۇرئاندا بۇنىڭ باشقىلارغىمۇ مەلۇم دەرىجىدە نېسىپ بولىدىغانلىقى بايان قىلىنماقتا، چۈنكى قۇرئان بەزىدە پەقەت «ئەقىل ئىگىلىرى» ئۈچۈنلا خىتاب قىلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەبۇبەكرى ھەققىدە مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ: «ئۇ سىلەردىن كۆپ ئىبادەت قىلىش ۋە روزا تۇتۇش بىلەن ئەمەس، بەلكى قەلبىدىكى مۇستەھكەم بىر نەرسىنىڭ سايبىسىدە ئېشىپ كەتتى.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پات - پات بەزى ساھابىلەرنىڭ بەزىلىرىدىن ئۈستۈن ئىكەنلىكىنى تىلغا ئالاتتى. مەككە فەتھى قىلىنغان ۋاقىتتا، خالىد ئىبنى ۋەلىد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى تەنبىھلىگەن ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋفكە ئاچچىقلاپ گەپ ياندۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي خالىد! ساھابىلىرىمغا سىلىق مۇئامىلە قىلغىن! چۈنكى سېنىڭ ئۇھۇد تېغىدەك ئالتۇنۇڭ بولسا ۋە سەن ئۇنى ئاللاھ يولىدا ئىشلەتسەڭمۇ، ساھابىلىرىمدىن ھېچبىرىنىڭ پەزىلىتىگە ئېرىشەلمەيسەن» دېگەندى.

قۇرئانغا ئاساسلانغاندا، بىر دەرىجە بىلەن يەنە بىرى ئارىسىدىكى پەرق (ئاخىرەتتە بۇ دۇنيادىكىدىنمۇ) چوڭدۇر:

﴿ئۇلارنىڭ بەزىسىنى بەزىسىدىن قانداق ئۈستۈن قىلغانلىقىمىزغا قارىغىن، ئاخىرەت دەرىجىلىرىدىكى (پەرق) ئەلۋەتتە تېخىمۇ چوڭدۇر ۋە ئۈستۈنلۈك (جەھەتتىكى پەرق) زىيادە چوڭدۇر.﴾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ مۇنداق دېگەندى: «جەننەت ئەھلى ئۆزىنىڭ ئۈستىدىكى ئۇلۇغ يەرنىڭ (ئەڭ پارلاق پىلاتىنا «ۋېنرا» نىڭ شەرقىي ۋە غەربىي ئۇپۇقلاردىكى يىراقلىقىدەك) بەكمۇ يۇقىرىدا ئىكەنلىكىنى كۆرسىدۇ». ئىنسانلارنىڭ ئارىسىدىكى يۇقىرى - تۆۋەنلىك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىشىلەرگە بىر نەرسە ئۆگىتىشىگىمۇ تەسىر قىلغان بولۇپ، بەزى نەرسىلەرنى پەقەت «كالىسى شۇنىڭغا ئۆتسۇدۇ» دەپ ئويلىغان كىشىلەرگىلا ئۆگەتكەندى. ئەبۇھۇرەيرە: «مېڭەمگە رەسۇلۇللاھتىن ئۆگەنگەن ئىككى تۈرلۈك ئىلىم توپلىدىم. ئۇنىڭ بىر قىسمىنى ئوتتۇرىغا چىقاردىم. ئەگەر قالغان قىسمىنىمۇ چىقىرىدىغان بولسام، بۇ يەرنى كېسىپ تاشلايسىلەر» دەپ ئۆزىنىڭ بوغۇزىنى كۆرسەتكەندى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككە ۋە ھۈنەين زەپەرلىرىدىن مەدىنىگە قايتىپ كېلىۋاتقاندا، بەزى ساھابىلىرىگە: «ئەمدى كىچىك جىھادتىن چوڭ جىھادقا ئاتلىنىمىز» دېدى. ساھابىلەردىن بىرى: «ئى رەسۇلۇللاھ! چوڭ جىھاد نېمە؟» دەپ سورىۋىدى: «نەپىسكە قارشى جىھاد» دەپ جاۋاب بەردى. ئىنسان نەپىسى ئىككىگە ئايرىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ بىر قىسمى ھەقىقەتتە قۇرئاندا: ﴿نەپسى دېگەن ھەقىقەتەن يامان ئىشلارغا كۆپ بۇيرۇيدۇ...﴾ دېيىلگەندى. يەنە بىرى: ﴿ئۆزىنى مالا مەت قىلغۇچى نەپسى...﴾ دەپ ئاتالغان بولۇپ، مانا بۇ، روھنىڭ ياردىمى بىلەن «نەپىس» كە قارشى جىھاد ئېلىپ بارغۇچى قىسىمدۇر.

ئەڭ ئاخىرىدا، جىھادى ئاياغلىشىپ، كۆڭلىدە ھېچقانداق شۈبھە قالمىغان «ئارام تاپقۇچى جان (نەپىس)» باردۇر. «ياخشى ئىشلاردا ئەڭ ئالدىدا بولغۇچىلار»، «ئاللاھنىڭ يېقىن بەندىلىرى» ۋە «ئاللاھقا يېقىنلاشتۇرۇلغانلار» نىڭ نەپىسلىرى ئەنە شۇنداق تۇر. ۋەھىي كامالەتكە يەتكەن بۇ نەپىسكە مۇنداق دەپ خىتاب قىلىدۇ:

﴿ئى ئارام تاپقۇچى جان (نەپىس)! سەن پەرۋەردىگارڭدىن مەنۇن، پەرۋەردىگارڭ سەندىن رازى بولغان ھالدا، ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتقىن. سەن مېنىڭ (ياخشى) بەندىلىرىم قاتارىغا قوشۇلغىن. مېنىڭ جەننىتىمگە كىرگىن.﴾

بۇ ئايەتلەردىكى ئىككى تەسۋىر، قۇرئاننىڭ «ئارام تاپقۇچى جان» ئۈچۈن بەرگەن ئىككى جەننەت ۋەدىسى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنىڭ ئاخىرقى ئەھۋالىنى بىلدۈرۈش

ئىسرا سۈرىسى، 21 - ئايەت.
يۇسۇف سۈرىسى، 53 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
قىيامەت سۈرىسى، 2 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
فەجر سۈرىسى، 27 - دىن 30 - ئايەتكىچە.

ئۈچۈن ئېيتقان: «پەرۋەردىگارم ۋە جەننەت بىلەن يۈزلىشىش» سۆزىنى خاتىرىلەتمەكتە. «ئارام تاپقۇچى جان» ئۈچۈن دېيىلگەن: «جەننەتتىگە كىرگىن» ئىبارىسى «پەرۋەردىگارم بىلەن يۈزلىشىش» سۆزىگە ماس كەلسە، «بەندىلىرىمنىڭ ئارىسىغا كىرگىن» ئىبارىسى «جەننەت» سۆزىگە ماس كەلمەكتە. كاتتا جەننەت (جەننەتۇل ئەنئەلە)، يەنى «پەرۋەردىگارم بىلەن يۈزلىشىش» - رىزۋان (ئاللاھنىڭ رازىلىقى) نىڭ دەل ئۆزىدۇر. تۆۋەندىكى ئايەت شۇ چاغلاردا نازىل بولغانىدى:

﴿ئاللاھ مۇئمىن ئەرلەر ۋە مۇئمىن ئاياللارغا ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرنى ۋەدە قىلدى. ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈ قالدۇ، ھەمىشە تۇرىدىغان جەننەتلەردە گۈزەل جايلارنى ۋەدە قىلدى. (ئۇلار ئېرىشىدىغان) ئاللاھنىڭ رازىلىقى (جەننەت نېمەتلىرىنىڭ ھەممىسىدىن) كاتتىدۇر، بۇ چوڭ بەختتۇر.﴾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ دۇنيانىڭ ئەڭ يۈكسەك دەرىجىسىنىمۇ تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن بولۇپ، ھەدىسلەرنىڭ بىرىدە مۇنداق دېيىلگەنىدى: «بەندەم ئەفلە ئىبادىتى بىلەن ماڭا يېقىنلىشىشنى تاكى مەن ئۇنى ياقىتۇرغانغا قەدەر داۋاملاشتۇرىدۇ. مەن ئۇنى ياقىتۇرغان ۋاقتىدا، ئۇنىڭ ئاڭلايدىغان قۇلقى، كۆرىدىغان كۆزى، تۇتىدىغان قولى ۋە ماڭىدىغان پۇتى بولمەن».

ئەفلە ئىبادەتلەرنىڭ ئەڭ يېشىدا، «ئاللاھنى ياد ئېتىش ياكى ئاللاھنى چاقىرىش» مەنىسىدىكى «زىكروئىلاھ (يەنى ئاللاھنى زىكر قىلىش)» كەلمەكتە. تۇنجى نازىل بولغان ئايەتلەرنىڭ بىرىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مۇنداق دەپ ئەمىر قىلىنغانىدى: ﴿پەرۋەردىگارنىڭ نامىنى ياد ئەتكىن، (ئىبادىتىڭدە) ئۇنىڭغا تولۇق يۈزلەنگىن.﴾

ئۇندىن كېيىن نازىل بولغان بىر ئايەتتىمۇ مۇنداق دېيىلگەنىدى:

﴿ئى مۇھەممەد! ساڭا ۋەھىي قىلىنغان كىتابىنى (يەنى قۇرئاننى) تىلاۋەت قىلغىن، نامازنى (تەئىدىل ئەركان بىلەن) ئوقۇغىن، ناماز ھەققىدە تەن قەبىھ ئىشلاردىن ۋە گۇناھلاردىن توسىدۇ، ئاللاھنى ياد ئېتىش ھەممىدىن (يەنى ئۇنىڭدىن باشقا ھەممە ئىبادەتتىن) ئۇلۇغدۇر، ئاللاھ قىلمۇتقان (ھەممە) ئىشىڭلارنى بىلىپ تۇرىدۇ.﴾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قەلب ۋە قەلبىنىڭ يامانلىقى ھەققىدە مۇنداق دېگەنىدى: «ھەر نەرسىنىڭ دېتىنى چىقىرىدىغان پارقىراتقۇچىسى باردۇر. قەلبىنىڭ پارقىراتقۇچىسى ئاللاھنى زىكرى قىلىشتۇر». ساھابىلەر: «ئى رەسۇلۇللاھ! مەھشەر كۈنى ئاللاھنىڭ نەزىرىدە كىملىرى ئەڭ يۇقىرى مەرتىبىگە ئېرىشىدۇ» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھنى ئەڭ كۆپ زىكر قىلغان ئەرلەر ۋە ئاياللار» دەپ جاۋاب بەردى. ساھابىلەر يەنە: «ئۇلار ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلغانلاردىنمۇ يۇقىرى ئورۇندا تۇرامدۇ؟» دەپ سورىدى: «بىر كىشى مۇشرىك ۋە بۇتپەرەسلىرىگە

تەۋبە سۈرىسى، 72 - ئايەت.
مۇزەمىل سۈرىسى، 8 - ئايەت.
ئەنكەبۇت سۈرىسى، 45 - ئايەت.

قارشى جەڭ قىلىپ، قىلچى قانغا بويلىپ كەتسىمۇ، ئاللاھنى ياد ئېتىش ئۇنى بىر دەرىجە يۇقىرى مەرتىۋىگە ئىگە قىلىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى.

بىلەپكە

(82)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۆمىتىمنىڭ ئەي ياخشىسى مېنىڭ زامانىمىدىكىلەردۇر، ئۇندىن قالسا، كېيىنكىلەر تۇرىدۇ ۋە مۇشۇ پېتى داۋاملىشىدۇ» دېدى ۋە ئۆز دەۋرىدە ياشىغان ئۆمىتىنىڭ، يەنى ساھابىسىنىڭ كۆپلۈكىدىن پەخىرلەندى. بىر كۈنى، ساھابىلىرىدىن ئون كىشىنى يوقلاپ باردى ۋە ئۇلارغا جەننەت بىلەن خۇش بېشارەت بەردى. ئۇلار: ئەبۇبەكرى، ئوسمان، ئەلى، ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋۋى، ئەبۇئەبىدە، تەلھە، زۇبەير، زۇھرىلىك سەئىد ۋە ھەنىفىلىك زەيدنىڭ ئوغلى سەئىد قاتارلىقلاردىن ئىبارەت ئىدى. ئۇلاردىن بۇرۇن باشقىلارغىمۇ جەننەت بىلەن خۇش بېشارەت بەرگەنىدى. ھەدىس كىتابلىرىدا، ئۇنىڭ بۇ ئون كىشىنى ماختىغانلىقى ۋە ئۇلاردىن باشقىلارغا جەننەت خەۋىرىنى بەرگەنلىكى بايان قىلىنغان. مەسىلەن، بىر ھەدىستە: «جەننەت ئەلى، ئەمىمىر ۋە سەلمان ئۈچىنى ئارزۇ قىلىدۇ» دېيىلگەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام فاتىمەگىمۇ: «ئىمران قىزى مەريەمدىن قالسا، سەن جەننەت ئاياللىرىنىڭ ئەڭ ئۈستىدە تۇرىسەن» دېگەنىدى. ئەلىنىڭ ئۆزىدىن ئالغان ھېكمەتنى كېلەچەك نەسىللەرگە يەتكۈزۈش ئۈچۈن مۇھىم خەۋەرچىلەردىن بىرى ئىكەنلىكىگە ئىشارەت قىلىپ: «مەن ئىلىمنىڭ شەھىرى بولسام، ئەلى ئۇ شەھەرنىڭ قوۋۇقىدۇر» دېگەنىدى. ئۇندىن باشقا، كۆپچىلىكنى كۆزدە تۇتقان ھالدا: «مېنىڭ ساھابىلىرىم يۇلتۇزلارغا ئوخشايدۇ. قايسىسىغا قارىساڭلار، ئۇنىڭدىن ھىدايەت تاپىسىلەر» دېگەنىدى.

تەبۇك غازىتىدىن قايتقاندىن كېيىن، مۇسۇلمانلارنىڭ ئارىسىدا ئۇرۇش تۈگىگەنلىكى ھەققىدە گەپ تارقالدى. ھىجرەتنىڭ ئونىنچى يىلى، توختىماي كېلىۋاتقان ئەلچىلەرنى كۆرگەن ساھابىلەرنىڭ كۆپىنچىسى بۇ گەپلەرنىڭ راست ئىكەنلىكىگە چىنپۈتتى ۋە قورال - ياراق، ساۋۇت - دۇبۇلغىلىرىنى سېتىشقا باشلىدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئىشتىن خەۋەر تېپىپ، ئۇلارنى توستى ۋە: «ئۆمىتىمنىڭ بىر قىسمى دەججال كەلگەنگە قەدەر ھەق يولىدىكى جىھادنى داۋاملاشتۇرىدۇ. ئەگەر مېنىڭ بىلىدىغانلىرىمنى بىلگەن بولساڭلار، ئاز كۈلۈپ كۆپ يىغلىغان بولاتتىڭلار» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنسانلارنى ئۆمىتىنىڭ بۇزۇلۇپ كېتىشى نەتىجىسىدە خىرىستىئان ۋە يەھۇدىيلارنى دورايدىغان بولۇپ كېتىدىغانلىقىنى ئېيتىپ ئاگاھلاندۇرغانىدى: «سىلەر ئۇلارنى يىپىدىن يىگىنىسىغىچە، قەدەممۇ قەدەم دوراپ ماڭىسىلەر. ھەتتا ئۇلار زەھەرلىك يىلاننىڭ ئۇۋىسىغا كىرسە، سىلەرمۇ ئۇلارنىڭ كەينىدىن تاپ بېسىپ كىرىسىلەر». قىيامەتتىن بۇرۇنقى ئىنسانلارنىڭ قاتتىق چۈشكۈنلىشىپ كېتىدىغانلىقىنى ئىپادىلەپ: «ئىسلام غەربانە تارقالدى، ئاخىرىدا يەنە غەربانە ھالدا قايتىدۇ» دېگەندىن كېيىن، ئاللاھنىڭ ئىنسانلارنى يەنە يالغۇز تاشلاپ

قويمايدىغانلىقىغا ۋەدە بېرىپ: «ئاللاھ ھەر يۈز يىلنىڭ بېشىدا دىننى ئىسلاھ قىلىدىغان بىرنى ئەۋەتىپ تۇرىدۇ» دېگەندى.

باشقا بىر كۈنى، ساھابىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئەي قېرىنداشلىرىم!» دەپ بىر نەچچە قېتىم توۋلىغانلىقىنى ئاڭلاپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! بىز سېنىڭ قېرىنداشلىرىڭ ئەمەسمۇ؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەلەر مېنىڭ يولداشلىرىم (دوست - بۇرادەرلىرىم) سەلەر. مېنىڭ قېرىنداشلىرىم تېخى بۇ دۇنياغا كەلمىگەنلەرنىڭ ئارىسىدا» دەپ جاۋاب بەرگەندى.

قىيامەتتىن بۇرۇن، ئۇ كۈنلەرنىڭ شۇنچە ناچارلىقىغا باقماي مەھدى (ھىدايەت تاپقۇچى مەنىسىدە) ئىسىملىك بىر خەلىپىنىڭ چىقىدىغانلىقىدىن خەۋەر بېرىپ: «مەھدى مېنىڭ ئۈممىتىمدىن چىقىدۇ. ئۇ پىشانىسى كەڭ، ئىلمەك بۇرۇن ئادەمدۇر. ئۇ دۇنياغا يەتتە يىل ھۆكۈمرانلىق قىلىدۇ ۋە زۇلمەتلىك دۇنياغا ئادالەت ئورنىتىدۇ. ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا دەججال كېلىدۇ. دەججال ئوڭ كۆزى ئۈزۈمگە ئوخشايدىغان، بەتەشرە ۋە كور ئادەم بولۇپ، يەر يۈزىنى ۋەيران قىلىۋېتىدۇ ۋە يالغان سۆزلىرى ئارقىلىق تېخىمۇ كۆپ ئادەمنى ئۆزىنىڭ ئەتراپىغا توپلايدۇ. ئەمما بىر توپ مۇئمىن ئۇنىڭغا قارشى مۇجادىلە ئېلىپ بارىدۇ. دەججالغا قارشى ئۇرۇش قىلىۋاتقان بۇ كىشىلەر ناماز ئۈچۈن سەپكە تىزىۋاتقاندا، مەريەم ئوغلى ئىسا ئاسماندىن چۈشىدۇ ۋە ئۇلارغا ئىمام بولىدۇ. ئاللاھنىڭ دۈشمىنى دەججال ھەزرىتى ئىسنى كۆرۈپ خۇددى سۇدا ئېرىغان تۇزدەك ئېرىپ كېتىدۇ. ئەگەر قويۇپ بېرىلسە، ھېچنېمىسى قالمىغىچە ئېرىپ كېتىدۇ. ئەمما ئاللاھ ئۇنى ئىسنىنىڭ قولىغا تاپشۇرىدۇ. ئىسا ئۇنىڭ قېنىنى نەيزىسىنىڭ ئۈچىغا ئىلىپ، كىشىلەرگە كۆرسىتىدۇ» دېگەندى.

ئۇندىن باشقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىيامەت كۈنىنىڭ يېقىنلاشقانلىقىنى كۆرسىتىدىغان نۇرغۇن ئالامەتلەرنى ئېيتىپ بەرگەندى. ئاسمان - يەلەك بىنلارنىڭ سېلىنىشى - ئەنە شۇ ئالامەتلەردىن بىرىدۇر. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ دادىسىدىن رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىستە بۇ ئالامەتلەر تېخىمۇ ئوچۇق بايان قىلىنغان بولۇپ، ئۆمەر مۇنداق دېگەندى: «بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئولتۇرساق، كىيىمى ئاپئاق، چاچلىرى قاپقارا بىر ئادەم يېتىپ كەلدى. بىز ئۇنى تونىيالىمدۇق، ئۇنىڭ چىرايىدا سەپەر ھاردۇقىدىن ئەسەر يوق ئىدى. ئۇ ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئولتۇرۇپ، تىزلىرىنى رەسۇلۇللاھنىڭ تىزلىرىغا جىپسىلاشتۇردى ۋە قوللىرىنى يوتىسىنىڭ ئۈستىگە قويغاندىن كېيىن: «ئى مۇھەممەد! ماڭا ئىسلامنىڭ نېمىلىكىنى ئېيتىپ بەرگىن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىسلام - ئاللاھتىن باشقا ئىلاھنىڭ يوق ئىكەنلىكىگە ۋە مۇھەممەدنىڭ ئاللاھنىڭ رەسۇلى ئىكەنلىكىگە شەھادەت ئېيتىش، تەئىدىل ئەركان بىلەن ناماز ئوقۇش، زاكات بېرىش، رامىزان ئېيىدا روزا تۇتۇش ۋە كۈچى يەتكەنلەرنىڭ ھەج قىلىشىدۇر» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ ئادەم: «توغرا ئېيتتىڭ» دېدى. بىز ئۇنىڭ بۇ سۆزىنى ھەم سوراپ ھەم بېرىلگەن جاۋابىنى تەستىقلىغانلىقىدىن ھەيران بولۇپ ئولتۇردۇق. ئۇ ئادەم يەنە: «ئىماننىڭ نېمىلىكىنى ئېيتىپ بەرگىن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىمان - ئاللاھنىڭ بارلىقى ۋە بىرلىكىگە، پەرىشتىلىرىگە، پەيغەمبەرلىرىگە، كىتابلىرىغا، ئاخىرەت كۈنىگە، ياخشىلىق

ۋە يامانلىقنىڭ ئاللاھ تەرىپىدىن كېلىدىغانلىقىغا ئىشىنىشتۇر» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ ئادەم: «توغرا ئېيتتىڭ. ئۇنداقتا، ئېھسان نېمىدۇر؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئېھسان - ئاللاھقا خۇددى ئۇنى كۆرۈپ تۇرغاندەك ئىبادەت قىلىشتۇر. چۈنكى بىز ئۇنى كۆرمىگەن بىلەن، ئۇ بىزنى ھەمىشە كۆرۈپ تۇرىدۇ» دېدى. ئۇ ئادەم: «توغرا ئېيتتىڭ. ماڭا قىيامەتنىڭ ۋاقتىنى ئېيتىپ بەرگىن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سورالغۇچىنىڭ بۇ ھەقتىكى بىلىمى سورىغۇچىنىڭ بىلىمىدىن ئارتۇق ئەمەس» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ ئادەم: «ئۇنداقتا، قىيامەتنىڭ ئالامەتلىرىنى كۆرسىتىپ بەرگىن!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «چۆرىنىڭ ئۆز خوجايىنى تۇغۇشى ۋە يالاڭئاياق، يالاڭتۆش چوپانلارنىڭ: قايسىمىز سالغان بىنا تېخىمۇ ئېگىز؟» دەپ بەسلىشىشى قىيامەتنىڭ ئالامەتلىرىدۇر» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ ئادەم كەتكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەي ئۆمەر! ئۇ ئادەمنىڭ كىملىكىنى بىلەمسەن؟» دەپ سورىدى. مەن: «ئاللاھ ۋە رەسۇلى تېخىمۇ ياخشى بىلىدۇ» دېدىم. رەسۇلۇللاھ: «ئۇ، سىلەرگە دىنىي تەلىمات بەرگىلى كەلگەن جىبرىئىل ئىدى» دېدى.»

ئۇنەلشش بەھىس

(83)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر يىلى رامزان ئېيىنىڭ ئوتتۇرىدىكى ئون كۈنى بەزى ساھابىلىرى بىلەن بىللە مەسجىد تە ئېتىكاپتا ئۆتكۈزەتتى. ئەمما ھىجرەتنىڭ ئون بىرىنچى يىلى رامزان ئېيىدا، ئاخىرقى ئون كۈنىمۇ قوشۇپ، جەمئىي يىگىرمە كۈنى ئېتىكاپتا ئۆتكۈزدى. شۇنداقلا، ھەر يىلى رامزان ئېيىدا، جىبرىئىل كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇرئان ئايەتلىرىنى ئۇنتۇپ قالغان - قالمىغانلىقىنى تەكشۈرۈپ تۇراتتى. شۇ يىلى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزى فاتىمەگە بىر سىر ئېيتىپ بەردى (باشقىلارنىڭ بىلمەسلىكى شەرتى بىلەن): «ھەر يىلى جىبرىئىل كېلىپ، ماڭا قۇرئاننى بىر قېتىم ئوقۇپ بېرەتتى، مەنمۇ ئۇنىڭغا ئوقۇپ بېرەتتىم. ئەمما بۇ يىل ئۇ ئىككى قېتىم ئوقۇپ بەردى. قارىغاندا، ۋاقتىم يېقىنلىشىپ قالغان ئوخشايدۇ».

شەۋۋال ئېيى ئۆتۈپ كەتتى. ئۇندىن كېيىنكى ئايدا، مەدىنىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەجگە يېتەكچىلىك قىلىدىغانلىقى ھەققىدە خەۋەر تارقالدى. بۇ خەۋەرلەر ئەتراپىلا غىمىمۇ يەتكۈزۈلدى. قىسقىغىنە ۋاقىتنىڭ ئىچىدە، مەدىنە ھەر قەدىمىنى پەيغەمبەر بىلەن بىللە ئېلىش مەقسىتىدە يېتىپ كەلگەن مىڭلىغان ئادەم بىلەن توشۇپ كەتتى. بۇ ھەج، يۈز يىللاردىن بېرى قىلىنىپ كېلىۋاتقان ھەجلىرىگە ئوخشىمايتتى. چۈنكى، ھاجىلارنىڭ ھەممىسى بىر ئاللاھقا ئىمان ئېيتقان كىشىلەردىن تەركىب تاپقان بولۇپ، ھېچبىر بۇدست بۇتپەرەسلىك ئىبادىتى بىلەن مۇقەددەس ئۆينى بۇلمىغايتتى. زۇلھەججە ئېيىغا بەش كۈن قالغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەر - ئايالدىن تەركىب تاپقان ئوتتۇز مىڭ مۇسۇلماننى باشلاپ مەدىنىدىن يولغا چىقتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەممە ئايالى ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋۇف بىلەن ئوسمان ئىبنى ئەففان يېتىلىۋالغان تۈگىلەرنىڭ ئۈستىدە ئىدى. ئەبۇبەكرى يېنىغا ئايالى ئەسمانى ئېلىۋالدى. تۇنجى قونالغۇلارنىڭ بىرىدە، ئەسما بىر ئوغۇل يەڭگىدى، بوۋاققا «مۇھەممەد» ئىسمى بېرىلدى. ئەبۇبەكرى ئۇنى مەدىنىگە قايتۇرماقچى بولۇۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئايالىنىڭ غۇسلى تاھارەت ئېلىپ، ھەجگە نىيەت قىلىپ، سەپىرىنى داۋاملاشتۇرسا بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

سەپەرنىڭ ئونىنچى كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىنى فەتھ قىلغاندا ئۆتكەن بىر ئۆتكەلگە يېتىپ كەلدى. ئۇ يەردە بىر كېچە قونغاندىن كېيىن، ئەتىسى سەھەردە ۋادىغا قاراپ پەسلەشكە باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەئبىنى كۆرۈپ، تۈگىسىنىڭ چۇلۇۋىنى سول قولغا ئالدى ۋە ئوڭ قولىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ: «ئى ئاللاھ! ئىنسانلارنىڭ بۇ ئۆيگە بولغان ھۆرمەت، ساداقەت، مەرھەمەت ۋە لۇتقىنى تېخىمۇ ئاشۇرغىن!» دەپ دۇئا قىلدى. مەسجىدى ھەرەمگە كىرىپ، بەيتۇللاھنى تاۋاپ قىلغاندىن كېيىن، ماقامى ئىبراھىمدىن ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇدى.

ئاندىن سافا بىلەن مەرۋە ئارىسىدا ئۇلاغلىق يەتتە قېتىم بېرىپ كەلدى. ئەتراپىدىكىلەر ئۇنىڭ ئېغىزىدىن چىققان ھەر بىر دۇئانى يادلىۋېلىشقا تىرىشاتتى.

ئاندىن مەسجىدكە قايتىپ، كەئبە ئاچقۇچلىرىغا مەسئۇل ئابدۇدارلىق ئوسماننى، ئوسامە ۋە بىلالنى ئەگەشتۈرۈپ، كەئبىنىڭ ئىچىگە كىردى. لېكىن ئۇ كۈنى كەچتە، ھەزرىتى ئائىشە ئۆزىنى يوقلاپ كىرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سەل غەمكىن ئىكەنلىكىنى سېزىپ، سەۋەبىنى سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۈگۈن بىر ئىش قىلدىم، كاشكى قىلمىغان بولسامچۇ؟! كەئبىگە كىردىم. ئەمما ئۈمىتىمنىڭ بەزىلىرى كىرەلمەي (كېلەچەكتىكى مۇسۇلمانلارنى كۆزدە تۇتماقتا - ت)، كۆڭلى يېرىم بولۇشى مۇمكىن. بىزگە ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىش ئەمەس، بەلكى سىرتىدا تۇرۇپ تاۋاپ قىلىش پەرز قىلىندى» دېدى.

ئۇمۇ ھانى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆزىنىڭ ئۆيىدە تۇرۇشقا تەكلىپ قىلىپ شۇنچە زورلىغان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىدىكى ئۆيلەرنىڭ ھېچقايسىسىدا تۇرمايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. زۇلھەججە ئېيىنىڭ سەككىزىنچى كۈنى، ھاجىلار بىلەن بىللە مىناغا باردى. كېچىنى ئۇ يەردە ئۆتكۈزۈپ، ئەتىسى سەھەردە ھارام قىلىنغان يەرنىڭ سىرتى، يەنى مەككىنىڭ شەرقىگە ئون ئۈچ كىلومېتىر يىراقلىقتىكى ئارافات تېغىغا چىقتى.

مەككىلىكلەرنىڭ بەزىلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بەكمۇ ئاشۇرۇۋەتكەنلىكىنى ئويلاپ، ئىچى سىقىلدى. چۈنكى، باشقا ھاجىلار ئارافاتقا ماڭسا، قۇرەيشلەر: «بىز ئاللاھنىڭ ئۈممەتلىرىمىز» دەپ ھارام قىلىنغان رايوندىن چىقماستىنلا ئادەتلىنىۋالغانىدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ ئارافاتتىكى كۈنلەرنىڭ ھەج پائالىيەتلىرىنىڭ بىر قىسمى ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلغانلىقىنى، ئەمما كېيىنچە قۇرەيشلەرنىڭ بۇ پائالىيەتلەرنى تەرك ئەتكەنلىكىنى ئېيتقاندى. ئۇ كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاجىلارغا ھەج ئەنئەنىلىرىنى چۈشەندۈرۈپ قويدى. سۆزلىرىنىڭ ئارىسىدا: «ئىبراھىمنىڭ مىراسى» دېگەن كەلىمىلەر پات - پات تەكرارلىنىپ تۇردى.

كۈن نەيزە بويى ئۆرلىگەن چاغدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەفۋاننىڭ قېرىندىشى رەببىئەنى جاكارچى قىلىپ (ئۇنىڭ ئاۋازى جاراڭلىق ئىدى)، ئاۋۋال ئاللاھقا ھەمدۇ سانالار ئوقۇغاندىن كېيىن، مۇسۇلمانلارغا مۇنۇ سۆزلەر بىلەن باشلانغان خۇتبىنى ئوقۇدى: «ئى خالايق! سۆزلىرىمگە قۇلاق سېلىڭلار! بۇ يىلدىن كېيىن سىلەر بىلەن قايتا ئۇچرىشالماستىن مۇمكىن. ئى خالايق! ئاللاھقا تەقۋادارلىق قىلىڭلار ۋە ئىتائەت قىلىڭلار! ئى خالايق! مەن سىلەردىن سوراپ باقاي: بۇ ئاي نېمە ئايدۇر؟ (ھېچكىم جاۋاب بەرمىدى) بۇ ئاي ھارام قىلىنغان ئايدۇر. يەنە سوراپ باقاي: بۇ يەر قانداق يەر؟ (يەنە ھېچكىم جاۋاب بەرمىدى) بۇ يەر ھارام قىلىنغان يەر. بۈگۈن نېمە كۈندۇر؟ (ھېچكىمدىن ئۇن - تىن يوق) بۈگۈن ھەج كۈندۇر. ئى خالايق! تاكى رەببىڭلارنىڭ دەرگاھىغا بارغىنىڭلارغا قەدەر، بىر - بىرىڭلارنىڭ جېنىغا ۋە مېلىغا چېقىلىش خۇددى مۇشۇ ئاي، مۇشۇ كۈن ۋە مۇشۇ يەرنىڭ ھۆرمىتىنى ساقلىماسلىققا ئوخشاشلا ھارامدۇر. ئى خالايق! مەن سىلەرگە ئىككى نەرسە قالدۇرۇپ كېتىمەن. بىرى، ئاللاھنىڭ كىتابى، يەنە بىرى، پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتى. مۇشۇ ئىككى نەرسىگە چىڭ ئېسىلساڭلار، ھەرگىز ئېزىپ كەتمەيسىلەر...» خۇتبىدە يەنە ھالال - ھارام،

مىراس، ئاياللارنىڭ ھوقۇقى، جازانخورلۇق، قان قەرز ۋە باشقا تېمىلارنى تىلغا ئالدى. ئاخىرىدا، يېڭى نازىل بولغان ئايەتنى ئوقۇدى: ﴿بۈگۈن سىلەرنىڭ دىنىڭلارنى پۈتۈن قىلدىم، سىلەرگە نېئىتىمنى تاماملىدىم، ئىسلام دىنىنى سىلەرنىڭ دىنىڭلار بولۇشقا تاللىدىم، كىمكى ئاچلىقتا ئىلاجىسىزلىقتىن، گۇناھنى مەقسەت قىلماستىن (ھارام قىلىنغان نەرسىنى يېسە گۇناھ بولمايدۇ)، ئاللاھ مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، بەندىلىرىگە ناھايىتى مېھرىباندۇر.﴾

ئاندىن خۇتبىسىنى: «ئەي خالايق! سىلەرگە تەبلىغ قىلدىممۇ (ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىنى يەتكۈزدۈممۇ)؟» دېگەن سوئال بىلەن ئاياغلاشتۇردى. پۈتۈن مۇسۇلمانلارنىڭ بىردەك: «ئى رەببىمىز! ھەئە، يەتكۈزدى» دەپ ۋارقىرىغان ئاۋازى خۇددى گۈلدۈرمامدەك پۈتۈن ۋادىنى تىرتىتۈۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆرسەتكۈچ بارمىقىنى ھاۋاغا قارىتىپ: «ئى ئاللاھ! گۇۋاھ بولغىن!» دېدى.

خۇتبىدىن كېيىن، ناماز ئوقۇلدى. ھارپا كۈنىنىڭ قالغان قىسمى دۇئا ۋە زىكىر بىلەن ئۆتكۈزۈلدى. كۈن پاتقاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇسامە بىلەن بىللە پەسكە قاراپ ماڭدى، قالغان ھاجىلارمۇ ئۇلارنىڭ كەينىدىن مەككىگە قايتتى. بۇ يەردە تېز مېڭىش كېرەك ئىدى، ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەزىلەرنىڭ ھەددىدىن زىيادە ئاشۇرۇۋەتكەنلىكىنى كۆرۈپ: «ئاستا، ئاستا! ئاۋاز چىقارماڭلار! ئاراڭلاردىكى كۈچلۈكلەر ئاجىزلارغا ياردەم قىلسۇن!» دەپ ئاگاھلاندۇردى. ئۇ كېچىنى مۇزدەلىفەدە ئۆتكۈزدى ۋە شەيتانغا سىمۋول قىلىنىپ ئەقەبەگە تىكلەنگەن ئۈچ تۇۋرۇككە تاش ئېتىش ئۈچۈن مىنا ۋادىسىدىن شېغىل تاش يىغدى. سەۋدە قالايمىقانچىلىق چىقىشتىن بۇرۇن مۇزدەلىفەدىن كېتىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رۇخسەت سورىدى. سەۋدە باشقا ئاياللارغا نىسبەتەن بەستىلىك، ھەرىكىتى ئاستىراق بولغاچقا، ئىسسىق ۋە قىستتاڭچىلىقتا بەكمۇ قىيىنلىق كېتەتتى. شۇڭا باشقىلار يېتىپ بېرىشتىن بۇرۇن، شەيتانغا تاش ئېتىش ۋەزىپىسىنى بالدۇر تۈگىتىۋالماقچى بولغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئۇممۇ سۇلەيم ۋە ئابباسنىڭ ئوغۇللىرىدىن ئابدۇللاھنى قوشۇپ بىللە ئەۋەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى بامدات نامىزىنى مۇزدەلىفەدە ئوقۇغاندىن كېيىن، فازىلىنى تۈگىسىگە مىنگەشتۈرۈپ، مۇسۇلمانلارنى باشلاپ ئەقەبەگە باردى. ئون ئىككى يىل بۇرۇن ئالتە خەزەرە جىلىك بۇ يەرگە كېلىپ، ئۆزىگە بەيئەت قىلغان بولۇپ، شۇ ئارقىلىق بىرىنچى ۋە ئىككىنچى ئەقەبە بەيئىتى مەيدانغا كەلگەنىدى. شەيتانغا تاش ئېتىلىپ، قۇربانلىق ماللار سويۇلۇپ بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرىنى ئۆزىنىڭ چېچىنى چۈشۈرۈپ قويۇشقا چاقىردى. ھاجىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چېچىدىن بىر تۇتام ئېلىۋېلىش ئۈچۈن ئەتراپىغا ئۇلاشتى. ھەزرىتى ئەبۇبەكرى ئۇھۇد ۋە خەندەكتىكى خالىد بىلەن ئەقەبەدە مۇنۇ سۆزلەرنى قىلغان خالىد ئارىسىدىكى پەرققە دىققەت قىلدى: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئاتا - ئانىم ساڭا پىدا بولسۇن! ماڭلاي چاچلىرىڭنى باشقىسىغا بەرمەي، ماڭا بەرسەڭ!» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چېچىنى خالىدقا بەردى. خالىد چاچنى تۇتالمىلاپ ئېلىپ، كۆز ۋە لەۋلىرىگە باستى.

ئۇندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاجىلارغا كەئىبنى زىيارەت قىلىپ بولۇپ، يەنە ئىككى كېچىنى مىنادا ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن قايتىپ كېلىشنى بۇيرىدى. ئۆزى ئەسىر ۋاقتىغىچە ساقلاپ تۇردى. ھەيزدار ئائىشەدىن باشقا ئاياللىرىنىڭ ھەممىسى مەككە سەپىرىدە ئۇنىڭغا ھەمراھ بولدى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن، ئائىشەنىڭ ھەيزى توختىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى قېرىندىشى ئابدۇراھمان بىلەن بىللە ھارام قىلىنغان رايوننىڭ سىرتىغا ئەۋەتتى. ئائىشە ئۇ يەردە قايتا نىيەت قىلىپ، ئېھرامغا كىردى ۋە مەككەگە بېرىپ، كەئىبنى تاۋاپ قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام رامزاندا ئەۋەتكەن ئۈچ يۈز ئاتلىق قوشۇن يەمەن سەپىرىدىن قايتىپ، جەنۇبتىن مەككەگە قاراپ كېلىۋاتاتتى. ھەزرىتى ئەلى ھەج پائالىيىتىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئادا قىلىش نىيىتىدە باشقىلاردىن بۇرۇنراق يولغا چىققانىدى. غەنىمەتنىڭ دۆلەت خەزىنىسىگە تاپشۇرۇلدىغان بەشتىن بىر قىسمىدا پۈتۈن قوشۇننى كىيىندۈرۈشكە يەتكۈدەك رەخت كىيىم بار بولۇپ، ئەلى بۇلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا پۈتۈن پېتى تاپشۇرۇلۇشىغا قارار بەرگەنىدى. ئەمما ئەسكەرلەر ئۇنىڭ يوقلۇقىدا، ئورنىغا ۋەكىل قىلىپ قويغان ئادەمنى ھەر بىر ئەسكەرگە بىرەر قۇردىن كىيىم بېرىشكە قايىل قىلدى. ئۇلار ئۈچ ئايدىن بۇيان سەپەردە بولغاچقا، كىيىملىرى بەكمۇ كونىراپ كەتكەنىدى. قوشۇن مەككەگە يېقىنلىشىپ كەلگەندە، ھەزرىتى ئەلى ئۇلارنى كۈتۈۋالغىلى ئالدىغا چىقتى ۋە كىيىملىرىدىكى ئۆزگىرىشنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. ۋەكىل: «خەلقنىڭ ئارىسىغا كىرگەندە، راۋۇرۇست كۆرۈنۈشۈن دەپ كىيىم تارقىتىپ بەردىم» دېدى. ئەسكەرلەر مەككىدىكى ھەممە ئادەمنىڭ ھېيتلىق كىيىملىرىنى كىيىپ، چىرايلىق ياسىنىۋالغانلىقىنى بىلەتتى. ئەمما ئەلى بۇ باشباشتاقلققا بەكمۇ غەزەپلەندى ۋە ئۇلارغا كونا كىيىملىرىنى كىيىپ، يېڭىلىرىنى غەنىمەتلەرنىڭ ئارىسىغا قويۇشنى بۇيرىدى. پۈتۈن قوشۇندا كۆڭۈلسىزلىك يۈز بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئىشتىن خەۋەر تېپىپ: «ئى خالايىق! سىلەر ئەلنى ئەيىبلەمەڭلار! چۈنكى ئۇ بۇنداق ئىشلارغا بەكمۇ ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلىدۇ» دېدى. لېكىن بۇ سۆزلەر ھەم يېتەرلىك بولمىدى ھەم پەقەت بىر نەچچە كىشىدىن باشقىسىنىڭ قولىغا خۇشياقمغاچقا، كۆڭۈلسىزلىك داۋاملىشىۋەردى.

مەدىنىگە قايتىپ كېتىۋاتقاندا، بىر بۆلەك ئەسكەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەزرىتى ئەلنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چىرايى بىردىنلا جىددىي تۇس ئالدى، ئۇ: «مەن مۇئمىنلەرگە ئۆزلىرىدىنمۇ يېقىن ئەمەسمۇ؟» دەپ سورىدى. ئۇلار: «شۇنداق» دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن كىمگە ئەڭ يېقىن بولسام، ئەلىمۇ ئۇنىڭغا شۇنداق يېقىندۇر» دېدى. غەدىر ئەلھۇم دېگەن قونالغۇغا چۈشكەن ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاجىلارنىڭ ھەممىسىنى بىر يەرگە يىغدى ۋە ئەلنىڭ قولىدىن تۇتۇپ تۇرۇپ يۇقىرىقى سۆزلىرىنى تەكرارلىدى. ئاندىن: «پەرۋەردىگارم! ئۇنىڭ دوستىغا دوست، دۈشمىنىگە دۈشمەن بولغىن!» دەپ دۇئا قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، ئەلى ئۈستىدىن قىلىنغان شىكايەت ۋە كۆڭۈلسىزلىكلەر تۈگىدى.

ئالدىنقى يىلى ئەلچى ئەۋەتكەن قەبىلىلەرنىڭ ئارىسىدا نەجدنىڭ شەرقىدىكى يەمامەگە جايلاشقان ھەنفە ئىسىملىك خرىستىئان قەبىلىسىمۇ بار ئىدى. ئۇلار مۇسۇلمان بولۇشنى قوبۇل قىلغانىدى، ئەمما مۇسەيلەمە ئىسىملىك بىر ئادەم ئۆزىنىڭمۇ پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى جاكارلىدى.

ھاجلار مەككىدىن قايتىپ، كۆپ ئۆتمەي، يەمامەلىك ئىككى ئەلچى بىر پارچە مەكتۇپ كۆتۈرۈپ كەلدى. مەكتۇپتا: «ئاللاھنىڭ رەسۇلى مۇسەيلەمەدىن ئاللاھنىڭ رەسۇلى مۇھەممەدكە سالاملار بولسۇن! ھاكىمىيەتنى سەن بىلەن تەڭ باشقۇرۇش ھوقۇقى ماڭا بېرىلدى. دۇنيانىڭ يېرىمى بىزنىڭ، قالغان يېرىمى گەرچە گۇناھكار بولسىمۇ، قۇرەيشلەرنىڭدۇر» دەپ يېزىلغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەلچىلەرنىڭ بۇ مەسىلىگە قانداق قارايدىغانلىقىنى سورىدى، ئۇلار: «بىزمۇ ئۇنىڭ بىلەن ئوخشاش قاراشتا» دەپ جاۋاب بەردى. «قەسەم قىلىمەنكى» دېدى رەسۇلۇللاھ: «ئەگەر ئەلچىگە ئۆلۈم يوق دەيدىغان قائىدە بولمىغان بولسا، سىلەرنىڭ كاللاڭلارنى ئالغان بولاتتىم». ئاندىن بىر پارچە مەكتۇپ يازدۇرۇپ، ئەلچىلەرگە بەردى. مەكتۇپتا: «ئاللاھنىڭ رەسۇلى مۇھەممەدتىن كاززاپ مۇسەيلەمەگە! سالام ھەق يولغا ئىتائەت قىلغانلارغا بولسۇن! ھەقىقەتەن يەنە يۈزى ئاللاھنىڭ ئىلكىدۇر. ئۇ خالىغان ئادىمىگە ئۇنى مەراس قىلىدۇ. ئاقۇت - ئاللاھتىن قورققانلار ئۈچۈن پايدىلىقتۇر» دېيىلگەنىدى.

ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى جاكارلىغانلاردىن بىرى بەنى ئەسەد قەبىلىسىنىڭ رەئىسى تۇلەييەھ، يەنە بىرى، يەمەنلىك كەئب ئىبنى ئەسۋەد ئىدى. يەمەنلىك كەئب ئازدۇر - كۆپتۈر نەتىجىگە ئېرىشىپ، ئەتراپىغا خېلى ئادەم يىغدى. ئەمما كۆپ ئۆتمەي، ئۇنىڭ كۆرەڭ ۋە مۇتەكەببۇرلۇقى تۈپەيلىدىن قوللىغۇچىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى ئۇنىڭغا قارشى چىقتى ۋە بىر نەچچە ئايدىن كېيىن، كەئب ئۆلتۈرۈلدى. تۇلەييەھ خالىدقا تەسلىم بولۇپ، ئۆزىنىڭ نىيىتىدىن ۋاز كەچتى ۋە ئىسلام دىنىنىڭ كۈچلۈك ئادەملىرىدىن بىرىگە ئايلاندى. كاززاپ مۇسەيلەمەگە كەلسەك، نۇسەيبەنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ ئۇنى قىلىچ بىلەن چېپىپ ئېغىر يارىلاندى، كەينىدىن ۋەھشى بىر نەيزە بىلەن چېپىنى ئالدى. ئەمما بۇ ۋەقە مەلۇم مەزگىلدىن كېيىن يۈز بەردى. ئۇلاردىن باشقا، تەمم قەبىلىسىدىن ساجە ئىسىملىك بىرىمۇ ئۆزىنىڭ ئايال پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلغانىدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا قارشى ھەرىكەت ئېلىپ بېرىشنى خالىمىدى. چۈنكى ئۇنىڭ زېھنى شىمالدا ئىدى. ھىجرەتنىڭ ئون بىرىنچى يىلى سەپەر ئېيىنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى (مىلادى 632 - يىل 5 - ئاينىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى)، مۇتەدە مەغلۇبىيەتنىڭ ئۆچىنى ئېلىش ۋاقتىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىگە قارار بەردى. مۇسۇلمانلارنى زەيد ۋە جەئفەر شېھىت قىلىنغان كۈنى، بىزنىڭ ئىمپېراتورلۇقىنىڭ لەشكەرلىرىگە يان باسقان سۈرىيەلىك ئەرەب قەبىلىلىرىنىڭ ئۈستىگە يۈرۈش قىلىش ئۈچۈن تەييارلىنىشقا بۇيرىدى. تولۇق تەييارلانغان ئۈچ مىڭ كىشىلىك قوشۇنغا زەيدنىڭ ئوغلى ئۇسامەنى قوماندان قىلىپ تەيىنلىدى.

تالاش

(84)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەننەتنى خۇددى كۆرۈپ تۇرۇۋاتقاندا تەسۋىرلەپ بېرەتتى. ھەتتا بەزى ۋاقىتلاردا، مەلۇم ھەرىكەت - ئىشارەتلەرمۇ بولۇپ قالاتتى. مەسىلەن، بىر قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولنى خۇددى بىر نەرسىنى ئېلىۋاتقاندا ئۇزىتىپ، كەينىدىن تارتىۋالدى ۋە ئۆزىنىڭ نېمە ئىش قىلغانلىقى ھەققىدە ھېچنېمە دېمىدى. ئەتراپىدا ئولتۇرغانلار نېمە بولغانلىقىنى سورىغاندىن كېيىن: «جەننەتنى كۆردۈم، ئۆزۈمدىن بىر ساپاق ئېلىۋېلىش ئۈچۈن قولۇمنى ئۇزاتقاندىم. ئەگەر ئاللىغان بولسام، ئۇنى قىيامەت كۈنىگىچە يەيتتىڭلار» دەپ جاۋاب بەردى. ئەتراپىدىكىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇ دۇنيا ھەققىدىكى سۆزلىرىگە كۆنۈپ قالغانىدى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ ئۆلۈمى ھەققىدە ئېغىز ئاچقاندا ياكى ئۆزىنىڭ پات ئارىدا ۋاپات بولۇپ كېتىشىنى ئىما قىلغاندا، ئۇلارغا كۆپ تەسىر قىلمايدىغان بولۇپ قالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتىمىش ئۈچ ياشقا كىرىپ قالغان بولسىمۇ، بەدەن قۇرۇلمىسى ناتىۋان ياشلاردىن بەك پەرقلىنىپ كەتمەيتتى. كۆزلىرى تېخىچە نۇرلىنىپ تۇراتتى، ئاندا - ساندا ئاقنى ھېسابقا ئالمىغاندا، چاچلىرىمۇ تېخى قاپقارا ئىدى. بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاياللىرىغا ئۆزىنىڭ پات يېقىندا ۋاپات بولۇپ قېلىش ئېھتىماللىقىنى ئېيتىۋىدى، ئاياللىرى: «بىزدىن قايسىمىز سېنىڭ يېنىڭغا ئەڭ بالدۇر بارىمىز؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىمىنىڭ قولى ئەڭ يىراق يەرگە يەتسە شۇ» دەپ جاۋاب بەردى. شۇنىڭ بىلەن، ئاياللار قوللىرىنىڭ ئۇزۇنلۇقىنى ئۆلچەشكە باشلىدى. مەنبەلەردە بۇ ھەقتە بىر مەلۇمات بېرىلمىگەن بولسىمۇ، بىزچە بويى باشقىلارغا قارىغاندا بەستىلىك بولغان سەۋدەنىڭ قولى ئەڭ ئۇزۇن ئىدى. زەينەپنىڭ بويى بەكمۇ ۋىجىك بولغاچقا، قوللىرى ئەڭ قىسقا ئىكەنلىكىدىمۇ شەك يوق ئىدى. ئارىدىن ئون يىل ئۆتكەندىن كېيىن، زەينەپ ئارىلىرىدا تۇنجى بولۇپ ۋاپات بولدى. شۇنداقلا، ئاياللار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىم ئەڭ سېخى بولسا شۇ» دېمەكچى بولغانلىقىنى چۈشەندى. چۈنكى زەينەپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ (پېقىرلارنىڭ ئانىسى) دەپ ئاتالغان زەينەپ ئىسىملىك بۇرۇنقى ئايالغا ئوخشاشلا بەكمۇ سېخى ئىدى.

سۈرىيەگە ئەۋەتىلىدىغان قوشۇن تېخى يولغا چىقمىغانىدى. بىر كېچىسى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇمۇۋەييەبە ئىسىملىك ئازات گەردىسىنى چاقىرىپ: «ماڭا قەبرىدىكىلەر ئۈچۈن مەغپىرەت تەلەپ قىلىش بۇيرۇق قىلىندى، مەن بىلەن بىللە قەبرىستانلىققا بارغىن!» دېدى. قەبرىستانلىققا بارغاندىن كېيىن: «ئەي مازار خەلقى! سىلەرگە سالاملار بولسۇن! سىلەر ھالىڭلاردىن سۆيۈنۈڭلار، چۈنكى سىلەرنىڭ ئەھۋالىڭلار بۇ دۇنيادا ياشاۋاتقانلارنىڭكىدىن كۆپ ياخشى. باشباشتاقلىق (مالماتاڭچىلىق) خۇددى زۇلمەت كېچىنىڭ قارا پەردىلىرىدەك بىر - بىرىدىن بەتەر ھالدا يېتىپ كېلىۋاتىدۇ» دېدى. ئاندىن ئەبۇمۇۋەييەبەگە بۇرۇلۇپ: «ماڭا بۇ دۇنيا خەزىنىلىرىنىڭ ئاچقۇچلىرى، بۇ دۇنيادا ئۆلۈمسىزلىك ۋە جەننەت كۆرسىتىلدى. ئاندىن رەببىم ۋە

جەننەت بىلەن يۈزلىشىش ياكى بۇ ئۈچىنى تاللاش ئىختىيارلىقى بېرىلدى» دېدى. ئەبۇمۇئەببە: «ئى ماڭا ئاتا - ئانىمىدىن سۆيۈملۈك بولغان رەسۇلۇللاھ! بۇ دۇنيا خەزىنىلىرىنىڭ ئاچقۇچلىرى، ئۆلۈمسىزلىك ۋە جەننەتنى تاللىغىن!» دېدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «مەن رەببىم ۋە جەننەت بىلەن يۈزلىشىشنى تاللاپ بولدۇم» دەپ جاۋاب بەردى، ئاندىن «بەقى مازارلىقى» دا ياتقانلار ئۈچۈن مەغپىرەت تەلەپ قىلدى.

ئۇ كۈنى سەھەردە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بېشى قاتتىق ئاغرىشقا باشلىدى. شۇنداقتىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىدكە چىقتى. نامازدىن كېيىن، مۇنبەرگە چىقىپ ئۇھۇد شېھىتىلىرى ئۈچۈن رەھمەت تىلىگەندىن كېيىن، جامائەتكە قاراپ: «ئاللاھنىڭ بەندىلىرى ئارىسىدا بىر بەندە باركى، ئاللاھ ئۇنىڭغا بۇ دۇنيادا قېلىش ياكى ئۇ دۇنياغا كېتىشنىڭ بىرىنى تاللاش ئىختىيارلىقىنى بەردى. ئۇ بەندە ئاللاھنى (يەنى ئۇ دۇنيانى) تاللىدى» دېدى. بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان ئەبۇبەكرى يىغلاشقا باشلىدى. چۈنكى ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنى كۆزدە تۇتۇۋاتقانلىقىنى ۋە ئۇنىڭ ئۆلۈمىنىڭ مۇقەررەر ئىكەنلىكىنى بىلگەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ يىغلىغانلىقىنى كۆرۈپ تەسەللىي بەرگەندىن كېيىن: «ئى جامائەت! سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا ساداقەتمەنلىكى ۋە ئېھسانى بىلەن ماڭا ئەڭ يېقىن بولغان كىشى ئەبۇبەكرىدۇر. ئەگەر ئىنسانلارنىڭ ئارىسىدىن ھېچ ئايرىلمايدىغان بىر دوست تۇتىدىغان بولسام، چوقۇم ئەبۇبەكرىنى تۇتقان بولاتتىم. ئەمما بىزنىڭ ئارىمىزدىكى ئىسلام قېرىنداشلىقىمۇ بىز ئۈچۈن كۇپايە قىلىدۇ» دېدى. ئاندىن مەسجىد ئەتراپىغا سېلىنغان ۋە مەسجىدنىڭ ھويلىسىغا قارىتىپ ئىشىك ئېچىلغان ئۆيلەرنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ: «مەسجىدكە قارىتىپ ئېچىلغان شۇ ئىشىكلەردىن ئەبۇبەكرىنىڭ ئىشىكىدىن باشقىسىنى تاقىۋېتىڭلار! مەن سىلەردىن بۇرۇن كېتىمەن ۋە سىلەرگە گۇۋاھچى بولىمەن. سىلەر بىلەن ماڭا مۇشۇ يەردە كۆرۈنۈۋاتقان كۆل (جەننەتتىكى) نىڭ بويىدا ئۇچرىشىمىز. سىلەرنىڭ گۇمراھلىققا يۈزلىنىشىڭلاردىن قورقمايمەن. ئەمما سىلەرنىڭ دۇنياۋى نەرسىلەر ئۈچۈن بىر - بىرىڭلار بىلەن رىقابەتلىشىشىڭلاردىن قورقمايمەن» دېدى.

مەسجىدىن چىقىپ، ساھىبخانلىق نۆۋىتى كەلگەن مەيمۇنەنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتتى. جامائەتكە خىتاب قىلىش ئۈچۈن كۆپ كۈچىگە چىكە، قىزىتمىسى ئۆرلەپ قالغانىدى. مەيمۇنەنىڭ يېنىدا بىر - ئىككى سائەت تۇرغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ئاغرىق ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىغا كىردى. ئائىشەنىڭمۇ بېشى ئاغرىۋاتقاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھۇجرىسىغا كىرگەندە: «ۋايىجان بېشىم!» دەپ ئىگىرىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياق، ئائىشە! ئەسلىدە ۋايىجان (مېنىڭ) بېشىم!» دېدى. ئاندىن ئائىشەنىڭ يۈزىگە سەپسىلىپ قارىۋەتكەندىن كېيىن: «بۇ ئىشنىڭ (ئائىشەنىڭ ۋاپاتىنى دېمەكچى - ت) مەن ھايات ۋاقتىمدا بولۇپ قېلىشىنى خالايتتىم. ئەگەر شۇنداق بولغان بولسا، ساڭا مەغپىرەت، رەھمەت تىلەيتتىم ۋە سېنى ئۆز قولۇم بىلەن كېپەنلەپ، نامىزىڭنى چۈشۈرۈپ، دەپنە قىلاتتىم» دېدى. ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاۋازىدىن ئۇنىڭ ئاغرىپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ، ئەندىشە قىلىشقا باشلىدى. شۇنداقتىمۇ، ئۇنى خۇشال قىلىشقا تىرىشتى ۋە ئازراق بولسىمۇ كۈلدۈرۈشكە مۇۋەپپەق

بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە بىر قېتىم: «ياق! ۋايجان (مېنىڭ) بېشىم!» دېگەندىن كېيىن، مەيۋەنىڭ ھۇجرىسىغا قايتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېنىنىڭ سالامەت ۋاقتىدىكىدەك ھەرىكەت قىلىشقا تىرىشاتتى ۋە ھەر ۋاقىتتىكىدەك مەسجىدكە چىقىپ، جامائەتكە ئىمام بولۇۋاتاتتى. ئەمما ئەھۋالى كۈندىن كۈنگە ناچارلىشىپ، نامازلارنى ئولتۇرغان پېتى تەستە ئوقۇيدىغان ھالغا چۈشۈپ قالدى. جامائەتكە ئۇلارنىڭمۇ ئۆزىگە ئوخشاش ئولتۇرۇپ ناماز ئوقۇشنى ئېيتتى. بىر كۈنى، نۆۋىتى كەلگەن ئايالنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ: «ئەتە نۆۋەت كىمدە؟» دەپ سورىدى. ئايالى نۆۋەتنىڭ كىمدە ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۆگۈنلۈككەچۇ؟» دەپ سورىدى، ئايالى ئۇنىمۇ دەپ بەرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن مۇنچىۋالا سوراپ كەتكەنلىكىگە ھەيران بولدى ۋە ئائىشەنىڭ يېنىدا تۇرماقچى بولغانلىقىنى چۈشىنىپ، باشقا ئاياللارغا بۇ ئەھۋالنى يەتكۈزدى. ئاياللىرىنىڭ ھەممىسى بىر يەرگە يىغىلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! بىز نۆۋەتلىرىمىزنى قېرىندىشىمىز ئائىشەگە ئۆتۈنۈپ بەردۇق» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ھىممىتىگە رەھمەت ئېيتتى. ئەمما ۋۇجۇدى ياردەمچىسىز يۈرەلمىگۈدەك دەرىجىدە زەئىپلىشىپ كەتكەندى. شۇڭا ئەلى ۋە ئابباس ئۇنى ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىغا ئەكىرىپ قويدى.

سۈرىيە سەپىرى ئۈچۈن ئون يەتتە ياشلىق ئۇسامەنى قوماندان قىلىپ تاللانغانلىقىغا كىشىلەرنىڭ نارازى بولغانلىقىنى ۋە سەپەر تەييارلىقنىڭ ئاقساقالغانلىقىنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، خەلققە نەسەھەت قىلىشى كېرەكلىكىنى ھېس قىلدى. ئەمما قىزىتمىسى بەكمۇ يۇقىرى ئىدى، ئاياللىرىغا: «تۇلۇملارغا يەتتە قۇدۇقتىن سۇ ئېلىپ كېلىپ، مېنىڭ ئۈستۈمگە تۆكۈڭلار! مەن چىقىپ خەلققە نەسەھەت قىلاي!» دېدى. ھەقسە ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىغا ياغاچ داستىن بىرنى ئېلىپ كىردى، قالغان ئاياللار سۇ ئېلىپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ياغاچ داستىننى ئىچىگە ئولتۇرغۇزۇپ، ئۈستىدىن سۇ قۇيىدى. ئاندىن كىيىملىرىنى كىيىدۈرۈپ، سەللىسىنى يۈگىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككى ئادەمنىڭ ياردىمى بىلەن مەسجىدكە كىرىپ، مۇنبەرگە چىقتى ۋە جامائەتكە مۇنداق دەپ خىتاب قىلدى: «ئەي خالايق! ئۇسامەنىڭ قوشۇنى يولغا چىقسۇن! مەن ئەينى ۋاقىتتا ئۇسامەنىڭ دادىسىنى قوماندانلىققا تەيىنلىسەممۇ ماڭا تاپا - تەنە قىلغان ئىدىڭلار، مانا ئەمدى ئۇسامەنىڭ قوماندانلىقى ئۈچۈنمۇ شۇنداق قىلىۋاتىسىلەر. ئۇنىڭ دادىسى قوماندانلىققا لايىق بىرى ئىدى، ئۇسامەمۇ شۇنىڭغا لايىق بىرىدۇر» دېدى. ئاندىن مەسجىدىن چىقىپ، ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتتى. سەپەر تەييارلىقى تېزلىتىلدى، ئۇسامە قوشۇنى باشلاپ مەدىنىدىن ئۈچ مىل يىراقلىقتىكى (شىمالدا) جۇرنى دېگەن يەرگە بارىگاھ قۇردى.

ئۇندىن كېيىنكى نامازلاردا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئولتۇرالىسىمۇ، جامائەتكە ئىمام بولغىدەك ماغدۇرى قالمىغانلىقىنى ھېس قىلىپ، ئاياللىرىغا: «ئېيتىپ قويۇڭلار، ئەبۇبەكرى جامائەتكە ئىمام بولسۇن!» دېدى. ئەمما ئائىشە دادىسىنىڭ بۇ ئىشقا قايغۇرۇشىدىن ئەنسىرەپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئەبۇبەكرى بەكمۇ ھېسسىياتچان ئادەم، ئاۋازىمۇ جاراڭلىق ئەمەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە، قۇرئان ئوقۇسىلا، يىغلاشقا باشلايدۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سۆزىنى

ئاڭلىمىغاندەك: «ئەبۇبەكرى جامائەتكە ئىمام بولسۇن!» دېدى. ئائىشە مۇسۇلمۇنى تەكرارلىدى ۋە ئۇنىڭ ئورنىغا ئۆمەرنى بۇيرۇشنى ئۆتۈندى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە: «ئەبۇبەكرى ئىمام بولسۇن!» دېدى. ئائىشە ھەقسەنىڭ چىرايىغا يالۋۇرغان قىياپەتتە قارىدى. ھەقسە مۇسۇلمۇ سىناپ باقتى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ: «سىلەر يۇسۇفنىڭ ئەتراپىدىكى خوتۇنلارغا ئوخشايىسىلەر. ئەبۇبەكرى جامائەتكە ئىمام بولسۇن! خالىغان ئۇنىڭدىن قۇسۇر تاپسۇن، خالىغىنى مەنۇن بولسۇن. بولمىسا، ئاللاھ ۋە مۇئمىنلەر بۇنىڭغا ئىگە بولمايدۇ» دەپ، ئاخىرقى جۈملىسىنى ئۈچ قېتىم تەكرارلىدى. شۇندىن كېيىنكى نامازلارغا ئەبۇبەكرى ئىماملىق قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆپىنچە ھاللاردا بېشىنى ئائىشەنىڭ كۆكسىگە ياكى تىزلىرىغا قويۇپ ياتاتتى. ھۇجرىغا فاتىمە كىرىپ كەلسە، ئائىشە دادا - قىز ئىككىسىنىڭ يېنىدىن ئايرىلاتتى. بىر قېتىم ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ فاتىمەگە بىر نەرسىلەرنى دېگەنلىكىنى ۋە فاتىمەنىڭ ئاۋۋال يىغلاپ، كەينىدىنلا كۈلۈمسىرىگەنلىكىنى كۆردى. فاتىمە ھۇجرىدىن چىققاچى بولۇپ تۇرغاندا، ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭغا نېمىلەرنى دېگەنلىكىنى سورىدى. لېكىن فاتىمە بۇنىڭ سىر ئىكەنلىكىنى ۋە ھېچكىمگە دېمەيدىغانلىقىنى ئېيتتى. كېيىن، فاتىمە بۇ سىرنى ئائىشەگە ئېيتىپ بەردى: «رەسۇلۇللاھ ماڭا بۇ كېسەللىك تۈپەيلىدىن ۋاپات بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى، مەن يىغلىدىم. ئاندىن تاۋابئاتلىرى ئىچىدە ئۇنىڭ بىلەن تۇنجى بولۇپ مېنىڭ يۈز كۆرىشىدىغانلىقىمنى ئېيتتى» دېدى، كۈلۈمسىرەشكە باشلىدىم.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېسەللىك تۈپەيلىدىن ئاغرىق ئازابى تارتىۋاتاتتى. كېسەللىك تېخىمۇ ئېغىرلاشقان بىر پەيتتە، ئايالى سەفییە: «ئى رەسۇلۇللاھ! كاشكى سەن تارتىۋاتقان ئازابىنى مەن تارتقان بولسامچۇ؟!» دېدى. بۇنى ئاڭلىغان باشقا ئاياللار بىر - بىرىگە قاراشتى ۋە ئۆز ئارىلىرىدا بۇنىڭ مۇناپىقلىق ئىكەنلىكىنى دېيىشىپ كۈسۈلداشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ قىلىقىنى سېزىپ قالدى ۋە: «بېرىپ ئاغزىڭلارنى چايقاڭلار!» دېدى. ئۇلار سەۋەبىنى سورىۋىدى، ئۇ: «چۈنكى سىلەر دوستۇڭلار ئۈستىدىن تۆھمەت قىلىدىڭلار. ئاللاھقا قەسەمكى، ئۇ پۈتۈن سەممىيەت بىلەن راست سۆزنى ئېيتتى» دېدى.

ئۆممۇ ئەيمەنمۇ ھەمىشە ئۇنىڭ يېنىدا بولۇپ، پات - پات ئوغلىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر يوللاپ تۇراتتى. ئۇسامە ئاللاھ بىر يول كۆرسەتكەنگە قەدەر جۇرھتا ساقلاپ تۇرۇشقا قارار قىلغانىدى. ئەمما بىر كۈنى ئەتىگىنى كەلگەن شۇم خەۋەرنى ئاڭلاپ يىغلىغان پېتى مەدىنىگە قايتتى ۋە گەپ قىلالمىغۇدەك دەرىجىدە ئاغرىپ ياتقان رەسۇلۇللاھنىڭ ئالدىغا كىردى. ئۇسامە ئېگىشىپ تۇرۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى سۆيىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاسماندىن رەھمەت تىلىگەندەك قوللىرىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ ئاچتى. ئاندىن قولدىكى نەرسىلەرنى ئۇسامەنىڭ قولىغا تۈككەندەك بىر ھەرىكەتلەرنى قىلدى. ئۇسامە قايغۇرغان پېتى بارىگاھقا يۈرۈپ كەتتى.

ئەتسى، ھىجرەتنىڭ ئون بىرىنچى يىلى رەبىئۇل ئەۋۋەل ئېيىنىڭ ئون ئىككىنچى كۈنى دۈشەنبە (مىلادى 632 - يىل 6 - ئاينىڭ 8 - كۈنى دۈشەنبە)، سەھەر ۋاقتىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزىتىمىسى تۆۋەنلىدى. ئۇ شۇنچە ماغدۇرسىزلىنىپ تۇرسىمۇ، ئەزانى ئاڭلاپ

مەسجىدكە چىقماقچى بولدى. مەسجىدكە چىققان ۋاقتىدا، ناماز باشلىنىپ بولغان بولۇپ، ئۇنى كۆرگەن كىشىلەر خۇشاللىقتىن نامىزنى بۇزۇۋەتكىلى تاس قالدى. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا نامازلىرىنى داۋاملاشتۇرۇشى ئۈچۈن ئىشارەت قىلدى. ئۇلارغا بىر پەس قاراپ تۇرغاندىن كېيىن، نامازدىكى تەقۋالىققا قاراپ ئىچ - ئىچىدىن سۆيۈندى. فازىل ۋە ئازات گەردىسى سەۋبىنىڭ ياردىمى بىلەن سەپكە قاراپ ماڭدى. ئەبۇبەكرى ئارقىدىكى سەپلەردە ھەرىكەتلىنىش بولغانلىقىنى سەزگەندى. بۇنىڭ پەقەت بىر كىشى ئۈچۈنلا بولدىغانلىقى ۋە ئارقا تەرەپتىن كېلىۋاتقان كىشىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن باشقا بىرى ئەمەسلىكىنى بىلەتتى. شۇڭا ئۇ بېشىنى بۇرماي تۇرۇپ، كەينىگە بىر قەدەم چېكىندى، ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولىنى ئۇنىڭ مۇرىسىگە قويۇپ: «سەن داۋاملاشتۇرغىن!» دېدى ۋە ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىگە كېلىپ ئولتۇرۇپ ئىقتىدا قىلدى.

مۇسۇلمانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ياخشىلىنىپ قالغانلىقىغا بەكمۇ سۆيۈندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەھۋالىنىڭ تېخىمۇ ناچارلىشىپ كەتكەنلىكىنى ئويلاپ، نامازدىن كېيىنلا يېتىپ كەلگەن ئۇسامە، ئۇنىڭ خېلى ياخشىلىنىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ خۇشال بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئاللاھنىڭ مەرھەمەتى بىلەن يولغا چىققىن!» دېدى. ئۇسامە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن خوشلىشىپ، جۇرۇققا قايتتى ۋە قول ئاستىدىكىلەرگە شىمالغا يۈرۈش قىلىش ئۈچۈن تەييارلىنىشىنى بۇيرىدى. ئۇ ۋاقتتا، ئەبۇبەكرى يۇقارقى مەدەنىگە قاراپ يولغا چىققانىدى. ئۇ ئون يىل بۇرۇن مەدەنىگە كەلگەندە، خەزەرە جىلك ھارسەنىڭ ئۆيىدە تۇرغانىدى ۋە ئەسلىمەگە ئۆيلىنىشتىن بۇرۇن، ھارسەنىڭ قىزى ھەببەگە ئۆيلەنگەنىدى. ھەببە تا ھازىرغىچە سۈنئىي مەھەللىسىدە ئولتۇرۇشلۇق ئائىلىسىنىڭ يېنىدا تۇرۇۋاتقاچقا، ئەبۇبەكرى پات - پات شۇ يەرگە بېرىپ، ئۇنى يوقلاپ تۇراتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام فازىل ۋە سەففاتنىڭ ياردىمى بىلەن ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىغا كىردى. ئەلى بىلەن ئابباس ئۇلارنىڭ كەينىدىن كەلدى، ئەمما ئۇزۇن تۇرمىدى. ئۇلار ئۆيىدىن چىقىپ تۇرۇشىغا، ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بەزى كىشىلەر ئەلدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى. ئەلى ئۇلارغا: «ئاللاھقا شۇكرى! ئۇنىڭ ئەھۋالى ياخشى» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇلار كەتكەندىن كېيىن، ئابباس ئەلگە قاراپ: «قەسەم قىلىمەنكى، مەن قەبىلەمدىكى كىشىلەرنىڭ يۈزىدە كۆرگەن ئۆلۈم ئالامەتلىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزىدىمۇ كۆردۈم. كىرىپ ئۇنىڭ بىلەن مەسلىھەتلىشەيلى! ئەگەر ھاكىمىيەت بىزگە قالدۇغان ئىش بولسا، ئۇنىڭ خەلققە خىتاب قىلىپ، بىزگە ياخشى مۇئامىلە قىلىش توغرىلىق نەسىھەت بېرىشىنى تەلەپ قىلايلى!» دېدى. ئەمما ئەلى: «ياق، مەن سورىمايمەن. چۈنكى ئۇ ھاكىمىيەتنى بىزگە بەرمىسە، ئۇنىڭدىن كېيىن ھېچكىم بىزگە بەرمەيدۇ» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بېشىنى ئائىشەنىڭ كۆكسىگە قويۇپ، تۆشكىنىڭ ئۈستىدە جانسىز ھالەتتە ياتاتتى. ئائىشە قېرىندىشى ئابدۇراھمان قولىدا مىسۋاك تۇتقان پېتى ھۇجرىغا كىرىپ كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خۇددى مىسۋاكنى ئالماقچى بولغاندەك ئۇنىڭغا قارىغانلىقىنى كۆردى. ئائىشە دەرھال قېرىندىشىدىن مىسۋاكنى ئېلىپ، ئۇچىنى چايناپ

يۇمشاتقاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىغا تۇتقۇزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇنچە ماغدۇرسىزلىنىپ كەتكىنىگە قارىماي، چىشلىرىنى مىسۋاكلىدى.

كۆپ ئۆتمەي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھوشىدىن كەتتى. ئائىشە بۇنى ئۆلۈمنىڭ باشلىنىشى دەپ ئويلىدى. لېكىن، بىر سائەتتىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھوشىغا كېلىپ، كۆزلىرىنى ئاچتى. ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىگە مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغاندەك قىلدى: «ھېچبىر پەيغەمبەر ئۆزىنىڭ جەننەتتىكى ئورنىنى كۆرمەي ۋە ھايات بىلەن مامات ئۇنىڭ ئىختىيارلىقىغا سۈنۈلمەي تۇرۇپ كۆز يۇممايدۇ». شۇندىلا، ئائىشە بۇ بىر سائەت ئىچىدە بۇ ئىشلارنىڭ بولۇپ ئۆتكەنلىكىنى ۋە ئۇنىڭ ئاخىرەتنى كۆرۈپ كەلگەنلىكىنى چۈشەندى. ئۇ ئۆز - ئۆزىگە: «ئەمدى بىزنى تاللىمايدۇ» دېدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «جەننەتتە كۆرۈشەيلى!» دەپ پىچىرلىغانلىقىنى ئاڭلىدى.

﴿كىملىرىكى ئاللاھقا ۋە پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىدىكەن، ئۇلار (ئاخىرەتتە) ئاللاھنىڭ نېمىتىگە ئېرىشكەن پەيغەمبەرلەر، سىددىقلار (يەنى يۇقىرى دەرىجىلىك پەيغەمبەرلەر ۋە شېھىتلەر)، شېھىتلەر ۋە ياخشىلار بىلەن بىللە بولىدۇ، ئۇلار نېمىدېگەن ياخشى ھەمراھلار!﴾

ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يەنە بىر قېتىم: «جەننەتتە كۆرۈشەيلى!» دەپ پىچىرلىغانلىقىنى ئاڭلىدى. مانا بۇلار، ئۇنىڭدىن ئاڭلىغان ئەڭ ئاخىرقى سۆزلەر ئىدى. ئائىشەنىڭ كۆكسىگە قويغان بېشى ئاستا - ئاستا پەسكە ساڭگىلاشقا باشلىدى. باشقا ئاياللىرى يىغلاشقا باشلىغاندىن كېيىن، ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بېشىنى ياستۇققا قويدى ۋە ئۆزىمۇ يىغلاشقا باشلىدى.

پەيغەمبەرنىڭ دەپنە قىلىنىشى ۋە ئەلبەلەك

(85)

تۇنجى بولۇپ ئابباس ھېس قىلغان ئالامەتلەرنى، كۆپ ئۆتمەي، باشقىلارمۇ ھېس قىلىشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆز يۇمۇشتىن ئىلگىرى، ئۆممۇ ئەيمەن ئوغلىغا ئادەم يوللاپ پەيغەمبەرنىڭ سەكراتتا ئىكەنلىكىنى خەۋەر قىلدى. قوشۇن شىمالغا يۈرۈش قىلىش ئۈچۈن بارىگاھنى چۇۋۇپ بولغانىدى. ئۇسامە قوشۇنغا دەرھال مەدىنىگە قايتىش ئەمرى بەردى. تۇنجى مۇسۇلمان بولغان ئۆمەر قاتارلىق بىر توپ ساھابىمۇ بۇ قوشۇندا ئىدى. قوشۇن شەھەرگە كىرگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولۇپ بولغانىدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان ھەزرىتى ئۆمەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆلۈمىنى قوبۇل قىلمىدى. چۈنكى ئۆمەر بىر ئايەتنى خاتا چۈشىنىۋالغانلىقى ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى نەسىلدىن - نەسىلگە ئۆلمەي ياشايدۇ دەپ ئويلايتتى. شۇڭا ئۇ مەسجىد ھويلىسىدا تۇرۇپ: «ھەزرىتى مۇسا ئاللاھنىڭ ھوزۇرىغا بېرىپ، خەلقىدىن قىرىق كۈن ئايرىلىپ تۇرغاندەك، رەسۇلۇللاھمۇ ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا كەتتى. ئۆمىد قىلمەنكى، ئۇ چوقۇم قايتىپ كېلىدۇ» دەپ ۋارقىراشقا باشلىدى. دەل شۇ پەيتتە، ھەزرىتى ئەبۇبەكرى ئېتىغا مىنىپ سۈنھىدىن قايتىپ كەلدى. چۈنكى بۇ خەۋەر چاقماق تېزلىكىدە مەدىنىنىڭ ھەممە تەرىپىگە پۇر كەتكەنىدى. ئەبۇبەكرى ھېچكىمگە قارماي، ئۇدۇل قىزىنىڭ ھۇجرىسىغا كىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈستىدىكى يوپۇقنى ئېچىپ، يۈزىگە قارىدى ۋە سۆيىدى: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئاتا - ئانا ساڭا پىدا بولسۇن! ئاللاھ ساڭا رەھمەت قىلسۇن ۋە ئىككىنچى قېتىم ئۆلۈم بەرمىسۇن!» دېدى. ئاندىن يوپۇقنى يۈزىگە يېپىپ قويۇپ، ئۆمەرنىڭ قېشىغا چىقتى. ئۇنىڭغا: «ئەي ئۆمەر! ئۆزەڭنى بېسىۋالغىن!» دېدى. لېكىن ئۆمەر ئۇنىڭ سۆزىگە پىسەنت قىلمىدى. ئۇنىڭ ئەتراپىغا ئولشىۋالغانلار ئەبۇبەكرىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ، ئۇ تەرەپكە بۇرادى. ئەبۇبەكرى ئاللاھقا ھەمدۇ سانا ئېيتقاندىن كېيىن: «ئى خالايق! كىمكى، مۇھەممەدكە ئىبادەت قىلسا، ئۇ ئۆلدى. ئەگەر كىمكى، ئاللاھقا ئىبادەت قىلسا، ئاللاھ تىرىكتۇر، ئۇ ھەرگىز ئۆلمەيدۇ» دەپ، ئۆھۈدىتىن كېيىن نازىل بولغان مۇنۇ ئايەتنى ئوقۇدى: ﴿مۇھەممەد پەقەت بىر پەيغەمبەردۇر، ئۇنىڭدىن بۇرۇن كۆپ پەيغەمبەرلەر ئۆتتى (ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۆز ئەجلى بىلەن ئۆلگەن، بەزىلىرى باشقىلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن)؛ ئۇ ۋاپات بولسا ياكى ئۆلتۈرۈلسە، ئارقاڭلارغا يېنىۋالامسىلەر؟ (يەنى ئىماندىن يېنىپ مۇرتەد بولامسىلەر؟) كىمكى ئارقىسىغا يېنىۋالدىكەن (يەنى مۇرتەد بولدىكەن)، ئۇ ئاللاھقا قىلچە زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ. ئاللاھ شۇكىرى قىلغۇچىلارنى مۇكاپاتلايدۇ.﴾

بۇ ئايەتنى گويا بۇرۇن ئاڭلاپ باقمىغاندەك ۋە ئەبۇبەكرىدىن يېڭىلا ئاڭلاۋاتقاندەك ھېسسىياتقا كەلگەن مۇسۇلمانلار، ئايەتنى ئېغىزلىرىدىن چۈشۈرمىدى. كېيىنچە، ئۆمەر مۇنداق دېدى:

«ئەبۇبەكرى ئۇ ئايەتنى ئوقۇغاندا، شۇنداق ھەيران قالدىمكى، پۇتلىرىم تىترەپ، يەرگە ئولتۇرۇپ قالدىم ۋە شۇندىلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ راست ۋاپات بولغانلىقىغا ئىشەندىم.»

ئەلى زۇبەير بىلەن تەلھەنى ئېلىپ ئۆيىگە كىرىپ كەتتى. باشقا مۇھاجىرلار بولسا، ئەبۇبەكرىنىڭ ئەتراپىغا يىغىلىۋالغانىدى. ئۆسەيد ۋە ئۇنىڭ قەبىلىسىدىكى بىرمۇنچىلىغان كىشىلەر مۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئىدى. ئەمما ئەۋس ۋە خەزەرە جىلىك ئەنساڧلارنىڭ كۆپىنچىسى سەئىد ئىبنى ئۇبادە رەئىسلىكىدىكى بەنى سەئىد قەبىلىسىنىڭ مەجلىس خانىسىغا يىغىلغانىدى. ئەبۇبەكرى بىلەن ئۆمەرگە ئەنساڧلارنىڭ ئارىسىدا بىر يەرگە يىغىلغانلىقىنى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، ھاكىمىيەتنى كىمىنىڭ تۇتىدىغانلىقى ھەققىدە مۇزاكىرە قىلىۋاتقانلىقى ھەققىدە خەۋەر يەتكۈزۈلدى. ئەنساڧلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاكىمىيىتىگە مەمنۇنلۇق بىلەن ئىتائەت قىلغانىدى. ئەمما ئۇ ۋاپات بولغاندىن كېيىن، بەنى قەيلەگە يەسرىبلىك بولمىغان بىرىنىڭ رەھبەرلىك قىلماسلىقى كېرەكلىكىنى ئويلاشقانىدى ۋە كۆپىنچىسى سەئىدكە بەيئەت قىلماقچى بولۇپ تۇراتتى.

ئۆمەر ئەبۇبەكرىنى مەجلىس خانىغا بىللە بېرىشقا زورلىدى. ئەبۇئوبەيدە مۇ ئۇلار بىلەن بىللە باردى. سەئىد ئاغرىق بولغاچقا، يۈگەككە يۈگەككە پىتى مەجلىس خانىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ياتاتتى. ئەنساڧلاردىن بىر باياناچى ئۇنىڭ نامىدا سۆز قىلماقچى بولۇپ تۇرغاندا، ئۈچ مۇھاجىر مەجلىس خانىغا كىرىپ كەلدى. مۇھاجىرلارنى كۆرگەن باياناچى ئاللاھقا ھەمدۇ سانا ئېيتقاندىن كېيىن، سۆزىنى باشلىدى: «بىز ئاللاھنىڭ ئەنساڧلىرى ۋە ئىسلامنىڭ جەڭگە ماھىر كۈچى بولىمىز. ئەي مۇھاجىرلار! سىلەر مۇ بىزدىن ھېسابلىنىسىلەر. چۈنكى سىلەردىن بىر تۈركۈم ئىنسان بىزنىڭ ئارىمىزدا ياشاۋاتىدۇ...» باياناچى سۆزلىرىنى داۋاملاشتۇردى. سۆزىنىڭ ئارىسىدا مۇھاجىرلارنى ئانچە - مۇنچە تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئىسلامنى تۇنجى بولۇپ قوبۇل قىلغانلىقىنى ئويلاپمۇ قويماي، ئەنساڧلارنى ماختاپ كۆككە چىقىرىۋەتتى. باياناچىنىڭ سۆزى تۈگىشى ھامان، ئۆمەر سۆز قىلىشقا تەمىشلىۋىدى، ئەبۇبەكرى ئۇنى ئىشارەت بىلەن توختىتىپ قويۇپ، ئۆزى سۆز باشلىدى. ئۇنىڭ ئاھاڭى يۇمشاق، ئەمما سۆزلىرى كەسكىن ئىدى: «ئەي ئەنساڧلار! بىز سىلەرنىڭ ئورنىڭلارنىڭ مۇھىم ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. لېكىن سىلەر ئىسلامنىڭ ئەرەبىستان زېمىنىدا يېيىلغانلىقىنى ۋە ئەرەبلەرنىڭ قۇرەيشتىن باشقىسىنىڭ ھاكىمىيىتىنى قوبۇل قىلمايدىغانلىقىنى، چۈنكى ئەرەبلەرنىڭ ئېڭىدا قۇرەيشلەرنىڭ تەڭداشسىز ئورنى بار ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇپ قالماڭلار!» ئەبۇبەكرى سۆزلىرىنى تۈگىتىپ، ئىككى قولىدا ئۆمەر بىلەن ئەبۇئوبەيدەنىڭ قوللىرىدىن تۇتتى ۋە: «مەن سىلەرگە بۇ ئىككىسىدىن بىرىنى تاللاشنى تەكلىپ قىلىمەن. قايسىسىنى خالىساڭلار، شۇنىڭغا بەيئەت قىلىڭلار!» دېدى. شۇ ئارىدا، ئەنساڧلاردىن بىرى ئورنىدىن تۇرۇپ، ھۆكۈمداردىن ئىككىسى بولۇشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. ئۇنىڭ سۆزى مۇسۇلمانلارنىڭ ئارىسىدا غۇلغۇلا پەيدا قىلدى. ئاخىرىدا ئۆمەرنىڭ شۇ سۆزلىرى ئۇلارنى پەسكويغا چۈشۈردى: «ئەي ئەنساڧلار! رەسۇلۇللاھنىڭ نامازغا ئىماملىق قىلىش ۋەزىپىسىنى ئەبۇبەكرىگە تاپشۇرغانلىقىنى بىلمەمسىلەر؟ (ئەنساڧلار: بىلىمىز، - دەپ جاۋاب بەردى) ئۇنداقتا، ئىچكىڭلاردىن كىم (نامازدا) ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتەلەيدۇ؟» ئەنساڧلار: «ئاللاھ ساقلىسۇن! ھېچقايسىمىز

ئۆتەلمەيمىز» دېيىشتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۆمەر ئەبۇبەكرىنىڭ قولىنى تۇتتى ۋە ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدى. ئۇنىڭ كەينىدىن ئەبۇئوبەيدە ۋە باشقا مۇھاجىرلار بەيئەت قىلدى. ئاندىن، سەئۇدىن باشقا ئەنسارلارمۇ كېلىپ، ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدى. سەئۇ ئەبۇبەكرىنىڭ خەلىپىلىكىنى ئېتىراپ قىلمىدى ۋە سۈرىيەگە ھىجرەت قىلدى.

ئۇ يەردە ئېلىنغان قارارنىڭ نېمە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئەبۇبەكرى مەسجىدتە بولۇپلا قالسا، ھېچكىم ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتكىلى ئۇنىمايتتى. ئەتسى بامدات نامىزىدىن بۇرۇن، ئەبۇبەكرى مۇنبەرگە چىقىپ ئولتۇردى. ئۆمەر ئورنىدىن تۇرۇپ، مۇسۇلمانلارنى ئەبۇبەكرىگە بەيئەت قىلىشقا بۇيرىدى ۋە تۆۋەندىكى ئايەتنى ئوقۇدى:

﴿ئۆز ۋاقتىدا كاپىرلار ئۇنى (مەككىدىن) ھەيدەپ چىقارغان ئىدى. ئۇنىڭغا پەقەت بىر كىشى (ئەبۇبەكرى سىددىق) ھەمرا ئىدى.﴾

جامائەت بىردەك ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئەلى ئۇنىڭغا كېيىنچە بەيئەت قىلدى.

ھەممەيلەن بەيئەت قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئەبۇبەكرى ئاللاھقا ھەمدۇسانا ئېيتتى ۋە جامائەتكە مۇنداق دەپ خىتاب قىلدى: «ئىچىڭلاردىكى ئەي ياخشى كىشى بولمىساممۇ، مېنى ئۆزىڭلارنىڭ ھاكىمى (خەلىپىسى) قىلىپ تاللىدىڭلار. ئەگەر توغرا يولدا ماڭسام، ماڭا ياردەم قىلىڭلار. ئەگەر خاتالىق ئۆتكۈزسەم تۈزىتىڭلار. ھەققە سەممىيلىك بىلەن ھۆرمەت بىلدۈرۈش ئىتائەت؛ ھەققە بېھۆرمەتلىك قىلىش خىيانەتتۇر. ئاراڭلاردىكى ئاجىزلار تاكى ئۇلارنىڭ ھەققى باشقىلاردىن ئېلىپ بېرىلگەنگە قەدەر مېنىڭ نەزىرىمدە ئەڭ كۈچلۈك كىشىلەردۇر؛ ۋە ئاراڭلاردىكى كۈچلۈكلەر تاكى باشقىلارنىڭ ھەققى ئۆز ئىگىسىگە قايتۇرۇلغانغا قەدەر مېنىڭ نەزىرىمدە ئەڭ ئاجىز كىشىلەردۇر. مەن ئاللاھ ۋە رۇسۇلۇللاھقا ئىتائەت قىلغانغا قەدەر سىلەر ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار. مەن ئاللاھ ۋە رەسۇلغا ئىتائەت قىلمىسام، سىلەرمۇ ماڭا ئىتائەت قىلماڭلار! قېنى ئەمىسە، نامازغا تۇرايلى! ئاللاھ سىلەرگە رەھمەت قىلسۇن!»

نامازدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىلىسى ئۇنىڭ يۈيۈلۈپ، كېپەنلىنىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. ئەمما بۇ ئىشنىڭ قانداق قىلىنىدىغانلىقى توغرىسىدا تالاش - تارتىش يۈز بەردى. ئاللاھ ئۇلارنى مۈگدەتتى. ھەممىسى چۈشىدە: «پەيغەمبەرنى كېيىملىرىنى سالدۇرمايلا يۈيۈڭلار!» دېگەن ئاۋازنى ئاڭلىدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلار ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىغا قاراپ ماڭدى. ئائىشە ھۇجرىسىدىن چىقىپ تۇردى. خەزىرىلىك ئەۋس ئىبنى ھەۋلى ئۆزىنىڭ ئەنسارلارغا ۋاكالىتەن مېيىتنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ بېرىشى ئۈچۈن ئەلىگە يالۋۇرۇپ: «ئەي ئەلى! سەندىن ئاللاھ

تەۋبە سۈرىسى، 40 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

بىر قانچە ئاي ئۆتۈپ، فائىمە ۋاپات بولغان ۋاقىتتا، ئەلى ئەبۇبەكرىگە مۇنداق دېدى: «سېنىڭ مۇھىم شەخس ئىكەنلىكىڭنى ۋە ئاللاھنىڭ ساڭا ئېھسان قىلغانلىقىنى بىلىمىز ھەم ئۇنىڭ ساڭا ئاتا قىلغان ھېچبىر نەرسىنى قىزغانمايمىز. ئەمما سەن بىزنىڭ ئالدىمىزدا، بىزدىن سورىماي تۇرۇپ بىر ئىش قىلدىڭ. بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېقىنلىرى بولغانلىقىمىز ئۈچۈن، بۇ ھەقتە پىكىر بايان قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە ئىكەنلىكىمىزنى ھېس قىلغاندۇق». ئەبۇبەكرى ئۇنىڭغا: «ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، مەن رەسۇلۇللاھنىڭ ئەھلىيەسى بىلەن ئۆز ئائىلەمدىنمۇ يېقىن ئۆتۈشنى خالايمەن» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ كۈنى پېشىن نامىزىدا جامائەتكە ئەلىنىڭ ئۆزىنىڭ خەلىپىلىكىنى تېخى قوبۇل قىلمىغانلىقىنى ئېيتتى. ئەلى ئۇنىڭ سۆزلىرىنى تەستىقلىدى ۋە ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدى.

ۋە رەسۇلى ئۈستىدىكى نېسىۋىمىز شەرىپىگە ئۆتۈنۈپ قالاي!» دېدى. ئەلى ئۇنىڭ كىرىشىگە رۇخسەت قىلدى. ئابباسنىڭ ئىككى ئوغلى فازىل بىلەن قۇسام ئەلگە ياردەملىشىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك بەدىنىنى ئۆردى. ئۇسامە بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئازات گەردىسى شۇقراننىڭ ياردىمى بىلەن سۇ تۆكۈۋاتتاتتى. ئەلى قولى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇزۇن يۇڭ كىيىمىنىڭ ھەممە يېرىگە تەككۈزگەچ: «ئى ماڭا ئاتا - ئانامدىنمۇ سۆيۈملۈك رەسۇلۇللاھ! سېنىڭ ھايات - ماماتلىقىڭ ئوخشاشلا نېتىمىدېگەن گۈزەل!» دېدى. دەرۋەقە، ئارىدىن بىر كۈن ئۆتۈپ كەتكەن بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋۇجۇدى نەپەسەنمىگەنلىكى ۋە ئىسسىقى قالمىغانلىقىغا قارىماي، خۇددى ئۇخلاپ ياتقان دەكلا كۆرۈنەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جەستى كېپەنلىنىپ بولغاندىن كېيىن، ساھابىلەرنىڭ ئارىسىدا ئۇنى نەگە دەپنە قىلىش توغرىسىدا بەس - مۇنازىرە باشلاندى. كۆپىنچىسى ئۇنىڭ «بەقى مازارلىقى»دىكى ئۇرۇق - تۇغقان، يېقىنلىرى ۋە ئوغلى ئىبراھىمنىڭ يېنىغا كۆمۈلۈشى كېرەكلىكىنى ئويلاشقاندى. بەزىلىرى بولسا، ئۇنى مەسجىدكە دەپنە قىلىش كېرەك دەپ قارايتتى. ئەمما ئەبۇبەكرىنىڭ يادىغا ئۇنىڭ: «ۋاپات بولغان يېرىگە دەپنە قىلىنمىغان ھېچبىر پەيغەمبەر يوقتۇر» دېگەنلىكى كەلدى. شۇنىڭ بىلەن، ئائىشەنىڭ ھۇجرىسىنىڭ ئىچىگە قەبرە كۆلەندى.

ئاندىن پۈتۈن مەدىنە خەلقى گۈرۈپپا - گۈرۈپپا بولۇپ كېلىپ، ئۇنىڭ جەسىدىنى زىيارەت قىلدى ۋە جىنازا نامىزى ئوقۇدى. ئەرلەر كېلىپ بولغاندىن كېيىن ئاياللار، ئۇلاردىن كېيىن بالىلار كەلدى. شۇ كېچىسى، ئەلى، ئابباس، فازىل ۋە قۇساملار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جەسىدىنى قەبرىگە قويۇپ، دەپنە قىلدى.

«نۇر شەھرى» مەدىنە بىردىنلا يىغا - زارىگە تولدى. ساھابىلەرنىڭ بىرى يەنە بىرىنى ئەيىبلەيتتى، ئەمما ئۆزى توختىماي يىغلايتتى. بىرى ئۆمۈم ئەيمەندىن نېمە ئۈچۈن يىغلىغانلىقىنى سورىۋىدى، ئۇ: «مەن ئۇنىڭ ئۆلۈمى ئۈچۈن يىغلىمىدىم. مەن ئۇنىڭ بۇ دۇنيادىنمۇ ياخشى بىر يەرگە كەتكەنلىكىنى بىلمەمدىم؟ ئەمما مەن بىزگە ئاسماندىن كېلىدىغان خەۋەرلەرنىڭ توختاپ قالغانلىقى ئۈچۈن يىغلاۋاتىمەن» دەپ جاۋاب بەرگەندى.

مۇسۇلمانلار ئۈچۈن رەھمەت دەرۋازىسى ئېتىلىپ قالغاندەك بولغانىدى. ئەمما ئۇلار رەسۇلۇللاھنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنىمۇ ئۇنتۇمىغانىدى: «مەن بۇ دۇنيادا نېمە ئىش قىلاي؟! بۇ دۇنيا بىلەن مەن، خۇددى بىر يولۇچى بىلەن ئۇ يولۇچى سايداپ ئولتۇرغان بىر تۈپ دەرەخكە ئوخشايىمىز. يولۇچى بىردەم ئولتۇرغاندىن كېيىن، دەرەخنى تاشلاپ يولىنى داۋاملاشتۇرىدۇ». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ھەممەيلەننىڭ شۇنداق دەپ ئويلىشى ئۈچۈن ئېيتقاندى. بۇ دەرۋازا ھازىرچە ئېتىلىپ قالسىمۇ، مۇئمىنلەر ئۈچۈن ئۆلۈم بىلەن بىرلىكتە قايتىدىن ئېچىلاتتى. چۈنكى، رەسۇلۇللاھنىڭ مۇنۇ سۆزلىرى ئۇلارنىڭ قۇلاق تۇۋىدە جاراڭلىماقتا ئىدى: «مەن سىلەردىن بۇرۇن كېتىمەن ۋە سىلەرگە گۇۋاھچى بولىمەن. سىلەر بىلەن ماڭا مۇشۇ يەردە كۆرۈنۈۋاتقان كۆل (جەننەتتىكى) نىڭ بويىدا ئۇچرىشىمىز». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇنيادىكى پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسىنى تولۇق ئادا قىلىپ، بۇ ۋەزىپىنى ئاخىرەتتە داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن بۇ دۇنيادىن

ئايرىلغانىدى. ئۇ ئاخىرەتتە، ئۇلار ۋە باشقىلار ئۈچۈن چەكسىز مەرھەمەت ئاچقۇچى، جەننەت ئاچقۇچى، ھەقىقەت رولى ۋە ئاللاھنىڭ ئەڭ سۆيۈملۈك بەندىسى بولۇپ قالغۇسى!...

﴿ئاللاھ ھەقىقەتەن پەيغەمبەرگە رەھمەت يوللايدۇ (يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا رەھمەت قىلىدۇ، شەننى ئۇلۇغ قىلىدۇ، دەرىجىسىنى ئۈستۈن قىلىدۇ)، پەرىشتىلەر مۇھەققەتەن (پەيغەمبەرگە) مەغپىرەت تەلەپ قىلىدۇ، ئى مۇئمىنلەر! سىلەر پەيغەمبەرگە دۇرۇد ئېيتىڭلار ۋە ئامانلىق تىلەڭلار (چۈنكى رەسۇلۇللاھنىڭ سىلەرنىڭ ئۈستىدىكى ھەقىقىي چوڭدۇر. ئۇ سىلەرنى گۇمراھلىقتىن ھىدايەتكە، زۇلمەتتىن يورۇقلۇققا چىقارغۇچىدۇر).﴾